1829: ἀνεκαινίσθη ἡ παροῦσα βίβλος δωρεὰν παρὰ τοῦ [illegible] τοῦ Νικηφόρου [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὅ[illegible] τοῦ [illegible], [illegible] [illegible] ἡ [illegible]

Περιέχει φύλλα: 192. [illegible]: 69

[illegible] προς ρωμαιους επιστολη

Παυλος δουλος ιυ χυ κλη-
τος αποστολος

[illegible]

[illegible] και [illegible]

[illegible]

[illegible] και [illegible]

[illegible] ο δουλος [illegible]

[illegible] και το [illegible]

[illegible]

[illegible] και [illegible] τον

τροπον το της δουλειας

[illegible]

[illegible]

[illegible] επιστολης

αφωρισμενος εις ευαγ-
γελιον θυ

[illegible]

[illegible]

1829: ἀφιερώθη ἡ παροῦσα βίβλος δωρεὰν παρὰ τοῦ ἱερομονάχου κὺρ Νικηφόρου [illegible]· τῇ μονῇ [illegible] [illegible] [illegible] ὁ [illegible] τὸ [illegible], [illegible] [illegible] ἡ [illegible].

Περιέχει φύλλα: 192. [illegible]: 69

[illegible] ἀποστολήν
τι [illegible] · καὶ τὸ
ἐκθέως καθελεῖν αὐτῶν
τὸν τῦφον · ἐπειδὴ παρακαλού-
θους αὐτοὺς τῶν ἐθνῶν εἶναι
ξεν · περὶ γὰρ τῶν ἐθνῶν
διαλαμβάνων τὸ ὑμεῖς ἐστε ἐν
ἡμῶν ὑπήγαγεν · ΚΛΗΤΟΙΣ
ιβ ΑΓΙΟΙΣ · ὅρα πῶς συνε-
χῶς τὸ ὄνομα τίθησι κλη-
τὸς ἀπόστολος · ὑμεῖς ἐστε
καὶ ὑμεῖς κλητοί · πᾶσι
τοῖς οὖσιν ἐν ῥώμῃ κλητοῖς
τοῦτο δὲ οὐ περιττολογῶν
ποιεῖ · ἀλλ' ἀναμιμνήσκων αὐ-
τοὺς τῆς εὐεργεσίας ἀνα-
μνῆσαι · τὸ δὲ ἀγαπητοὶ
θεοῦ, διαιροῦντός ἐστιν · ἀπὸ
τῶν πιστευσάντων τοὺς
μὴ τοιούτους · αὐτοῖς δὲ
τοὺς πιστεύσαντας καὶ ἁ-
μαρτάνοντας καθὸ ἡγιάσθη-
σαν διὰ λουτροῦ παλιγγε-
νεσίας · ΧΑΡΙΣ ΥΜΙΝ
ιγ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΡΣ Η-
ΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ ΙΥ ΧΥ ·
πόσον ἰσχύος ἐν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀ-
γάπη [illegible] · ὅτι οἱ
ἐχθροὶ καὶ [illegible] μενοι
[illegible] καὶ δίκαιοι γεγόναμεν
[illegible] · ὅταν γὰρ
[illegible] · υἱοὶ [illegible]
[illegible] · ὅταν δὲ υἱοὶ [illegible]

[illegible]
[illegible] ·
ιδ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ
ΤΩ ΘΩ ΜΟΥ ΔΙΑ ΙΥ ΧΥ ΥΠΕΡ
ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ·
ἁρμόζον τὸ προοίμιον τῷ
[illegible] ·
κοινὸν ὑπὲρ [illegible]
τῷ θεῷ · ΟΤΙ Η ΠΙΣΤΙΣ ΥΜΩΝ
ιε ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ
ΚΟΣΜΩ · ὥσπερ γὰρ [illegible]
ζαμένης τῆς [illegible]
τε τῆς ῥώμης · [illegible]
ἐν αὐτῇ πιστοὺς [illegible]
[illegible] πόλει
ις ΜΑΡΤΥΣ ΓΑΡ ΜΟΥ ΕΣΤΙΝ Ο ΘΣ
Ω ΛΑΤΡΕΥΩ ΕΝ ΤΩ ΠΝΙ ΜΟΥ
[illegible] περὶ [illegible] πράγμα-
[illegible] αὐτοῦ [illegible] τοῦτο
[illegible] αὐτὸν ·
[illegible] μηδὲ [illegible] αὐτὸν,
τούτου χάριν τὸν θεὸν [illegible]
πράγματος τούτου μάρτυ-
ρα [illegible] · ΕΝ ΤΩ ΕΥΑΓ-
ιζ ΓΕΛΙΩ ΤΟΥ ΥΥ ΑΥΤΟΥ · [illegible]
ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΩΣ [illegible]
ΜΩΝ ΠΟΙΟΥΜΑΙ · [illegible]
ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ [illegible]
ΔΕΟΜΕΝΟΣ · [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] κεν ἡμᾶς · ἀλλὰ [illegible]

[illegible] ὅτι περ γὰρ

[illegible] τὴν [illegible] σοφίαν ῥήτ-

[illegible] ἐπίστευσαν [illegible]

[illegible] θαι χρὴ ταῦτα [illegible]

[illegible] πολλῶν [illegible]

[illegible] θαι μόνον ·

δ ἘΝ ΠΆΣΙ ΤΟΙ͂Σ ἜΘΝΕΣΙΝ

ὁρᾶς [illegible] τὸ κή-

ρυγμα · [illegible] μὲν

[illegible] μόνος

[illegible] κήρυγμα [illegible] · τὸ

δὲ εὐαγγέλιον [illegible]

[illegible] τὴν οἰκουμένην

[illegible] ται ·

ι ὙΠῈΡ ΤΟΥ͂ ὈΝΌΜΑΤΟΣ ΑΥ̓ΤΟΥ͂

ὁ [illegible] τὴν οὐσίαν περι-

εργασόμεθα φησίν · ἀλ-

λ' [illegible] τὸ ὄνομα αὐτοῦ [illegible]

[illegible] μὲν · τοῦτο γὰρ

[illegible] τὸ ὄνομα [illegible]

[illegible] · ἐργάζετο

ὄνομα [illegible] φησὶν [illegible]

[illegible] · ἐν οἷς

ια ἘΣΤῈ ΚΑῚ ὙΜΕΙ͂Σ ΚΛΗΤΟῚ [illegible]

ΠΑ͂ΣΙ ΤΟΙ͂Σ ΟΥ̓͂ΣΙΝ ἘΝ ῬΏΜῌ

ἈΓΑΠΗΤΟΙ͂Σ ΘΕΟΥ͂ · [illegible]

τούτου [illegible]

[illegible]

[illegible] τοῦ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ταχέως προϊόντες καὶ ἐπὶ
τὸ καυχᾶσθαι ἥξουσιν·
κβ ΔΥΝΑΜΙϹ ΓΑΡ ΘΥ ἘϹΤΙΝ ΕΙϹ
ϹΡΙΑΝ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΙϹΤΕΥΟΝΤΙ
·Ἐπειδὴ ἔστιν δύναμις θεοῦ καὶ εἰς
κόλασιν κατὰ τὸ εἰρημένον
περὶ τῆς κολάσεως τῶν αἰ-
γυπτίων· αὕτη ἐστὶν ἡ δύνα-
μίς μου ἡ μεγάλη. τούτου χά-
ριν προσέθηκεν τὸ εἰς σωτηρίαν·
καὶ ἵνα μὴ ἁπλῶς καὶ ἀδια-
κρίτως τοῖς πᾶσιν δίδο-
σθαι νομισθῇ ἐπήγαγεν παν-
κγ τὶ τῷ πιστεύοντι· ἸΟΥΔΑΙ-
Ω ΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ἙΛΛΗΝΙ
ἐνταῦθα τὸ πρῶτον οὐκ ἀ-
ξιώματος ὄνομα· ἀλλὰ
τάξεως σημαντικόν· ὡς
πρότερον ἐκείνων καὶ δι᾽ αὐτῶν
δεχομένων τὴν διὰ τοῦ κη-
ρύγματος χάριν· οὐκ ὡς
πρώτου πλεονεκτοῦντος· τοῦ
δευτέρου· ἢ τοῦ τρίτου ἢ τοῦ
ἐσχάτου κατὰ τὸ προλαμβάνειν·
κδ ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗ ΓΑΡ ΘΥ ἘΝ ΑΥ-
ΤΩ ἈΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ἘΚ
ΠΙϹΤΕΩϹ ΕἸϹ ΠΙϹΤΙΝ ΚΑ-
ΘΩϹ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· Ὁ γε-
νόμενος φησὶν δίκαιος. οὐ
κατὰ τὸν παρόντα μόνον
βίον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν μέλ-
λοντα ζήσεσθαι· Ὁ ΔΕ ΔΙΚΑΙ-
κε ΟϹ ἘΚ ΠΙϹΤΕΩϹ ΖΗϹΕΤΑΙ·

τοῦτό φησιν ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν· ὧν
αὐτὸς καταλόγων ἐν τῇ πρὸς
ἑβραίους ποιεῖται·
κς ἈΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΓΑΡ ὈΡΓΗ ΘΥ
ἈΠ᾽ ΟΥΡΑΝΟΥ ἘΠΙ ΠΑϹΑΝ ἈϹΕΒΕΙ-
ΑΝ ΚΑΙ ἈΔΙΚΙΑΝ ἈΝΩΝ
οὕτω τῶν ἀγαθῶν προτρεψά-
μενος ἐπὶ τὸ κήρυγμα ἐκ-
θέμ. καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντί-
ων παραινεῖ ἐργάζεσθαι τὴν
προτροπήν· ἢ γὰρ ὑπι-
σχνούμενον ἀγαθοῖς· ἢ ἐκ-
φοβοῦντα δεῖ τὴν τρο-
πὴν ἐργάζεσθαι· ἀμφο-
τέρων παρίστησιν αὐτοῖς τὸ
θεοῦ δικαστήριον·
ΤΩΝ ΤΗΝ ἈΛΗΘΕΙΑΝ ἘΝ Ἀ-
ΔΙΚΙᾼ ΚΑΤΕΧΟΝΤΩΝ·
ΔΙΟΤΙ ΤΟ ΓΝΩϹΤΟΝ ΤΟΥ ΘΥ
ΦΑΝΕΡΟΝ ἘϹΤΙΝ ἘΝ ΑΥΤΟΙϹ
Ὁ ΓΑΡ ΘϹ ΑΥΤΟΙϹ ἘΦΑΝΕΡΩ-
ϹΕΝ· ΤΑ ΓΑΡ ἈΟΡΑΤΑ ΑΥΤΟΥ
ἈΠΟ ΚΤΙϹΕΩϹ ΚΟϹΜΟΥ. ΤΟΙϹ
ΠΟΙΗΜΑϹΙΝ ΝΟΟΥΜΕΝΑ
ΚΑΘΟΡΑΤΑΙ· Η ΤΕ ἈΙΔΙΟϹ
ΑΥΤΟΥ ΔΥΝΑΜΙϹ ΚΑΙ ΘΕΙΟΤΗϹ
Καὶ τίνες οὗτοι. οἱ ἐμμένοντες
παῖδες οἱ ζυγοῖς [illegible]
τὴν τοῦ θεοῦ ἀγάπην [illegible]
προσκύνησιν καὶ ὅσον [illegible]
αὐτοῖς ἀδικοῦντες [illegible]
τοῦ θεοῦ δόξαν. [illegible]

[illegible] ου
[illegible] θελήματι τοῦ θυ
[illegible] ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἐπι
ποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς· ἵ
να τι μεταδῶ χάρισμα
ὑμῖν πνευματικόν· εἰς τὸ στη
ριχθῆναι ὑμᾶς·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] πρὸς αὐτοὺς·
ιβ τοῦτο δέ ἐστι συμπαρα
κληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ
τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστε
ως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ·
οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν
ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθην
ἄχρι τοῦ δεῦρο· ἵνα τι
νὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑ
μῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοι
ποῖς ἔθνεσιν· Ἕλλησί τε
καὶ βαρβάροις·
[illegible]
[illegible]
[illegible] χαρίσματα
[illegible] αὐτὸς
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀνοήτοις ὀφει

λέτης εἰμί· οὕτως τὸ
κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ
ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγ
γελίσασθαι·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τρόπου
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ τοῦ κηρύγματος
[illegible]
ις οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ χυ·
καίτοι ἀλλαχοῦ φησιν· ἐμοὶ
δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι
εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ χυ· τί
[illegible]
[illegible] καυχῶμαι. ἀλλ' οὐ
[illegible]
[illegible]
[illegible] πράγματα
Ῥωμαῖοι ἄρτι τὴν ἀρχὴν
τῆς οἰκουμένης [illegible]
[illegible] αὐτὸς δὲ ἐκή
ρυττεν [illegible] τὸν ἐσταυρωμέ
νον· διὰ τοῦτό φησιν οὐ
κ ἐπαισχύνομαι· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

αὐτῶν μετήλλαξαν
τὴν φυσικὴν χρῆσιν
εἰς τὴν παρὰ φύσιν·
ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρε
νες· ἀφέντες τὴν
φυσικὴν χρῆσιν τῆς
θηλείας, ἐξεκαύθη
σαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐ
τῶν εἰς ἀλλήλους ἄρ
σενες ἐν ἄρσεσιν τὴν
ἀσχημοσύνην κα
τεργαζόμενοι· καὶ
τὴν ἀντιμισθείαν
ἣν ἔδει τῆς πλάνης
αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἀπο
λαμβάνοντες· ιζ
καθὼς οὐκ ἐδοκίμα
σαν τὸν θν̄ ἔχειν ἐν ἐ
πιγνώσει, παρέδωκε
αὐτοὺς ὁ θς̄ εἰς ἀδόκι
μον νοῦν ποιεῖν τὰ
μὴ καθήκοντα·
ἢ καὶ ἐκ τῶν μοιχῶν ἀφθείρτους φη
σὶν αὐτὸν προσδοκῶν
σαν κακῶν διαλόγοις· ἄλλων
δὲ ὄντων αὐτοῦ παρ' ἑκάστου φθαρεῖ
ἡ δόξα· ἐστὶν γὰρ ἀπο
λε γνωστος· πεπληρω
μένους πάσῃ ἀδικίᾳ·
πλεονεξίᾳ· κακίᾳ
μεστοὺς φθόνου· φόνου
ἔριδος· δόλου· κακο
ηθείας· ψιθυριστάς·

καταλάλους· θεοστυγεῖς
ὑβριστάς· ὑπερηφάνους
ἀλαζόνας· ἐπὶ τῷ ἀπὸ τόγε
μήκει· καὶ τῷ δόλῳ μεῖζον ἐπι
ζητεῖν ταῖς κακίαις· αὐτῶν
καὶ αὐθάδεια ἐργάσαντο
λϛ ἐφευρετὰς κακῶν·
ἵνα μὴ ἀγνοούμενοι παρ' ἐρη
μίαν τὸ κατηγόρημα
ἐφθάρθαι καὶ κακῶν αὐτοὺς
προσηγόρευσεν· γονεῦ
λζ σιν ἀπειθεῖς· ἀσυνέτους
ἀσυνθέτους· ἀστόργους·
ἀσπόνδους· ἀνελεήμονας·
οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ
θῦ ἐπιγνόντες· καὶ
κατὰ φύσιν αὐτὸς ἔγνωσαν
λη ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσον
τες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν
οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν
ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν
τοῖς πράσσουσιν· δύο
θέσεις αἰτιᾶται ἐνταῦθα
αὐτῶν ἀμφοτέρας
τί γὰρ αὐτοὺς ποιεῖ φησίν·
ὅτι οὐκ οἴδασι τὰ πρα
κτέα· σημεῖον οὖν ἐστι
καὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖν αἰτί
ας, ἀφ' ὧν τοὺς γνωρίζοντας
τὰ ἐσιδεῖν· μεῖζον δὲ
πολλῷ ...
τοὺς ἑκόντας ...
μοῦνται· ἀλλ' ...

[illegible] εἰς τὸ εἶναι αὐ-
κα τοὺς ἀναπολογήτους
διότι γνόντες τὸν θεὸν
οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ
ηὐχαρίστησαν ἀλλ' ἐ-
ματαιώθησαν ἐν τοῖς
διαλογισμοῖς αὐτῶν
καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύ-
νετος αὐτῶν καρδία·
φάσκοντες εἶναι σοφοὶ
ἐμωράνθησαν·
καίτοι οὐδὲ τοῦτο ἐποίη-
σεν αὐτοῖς ὁ θεὸς [illegible]
[illegible] ὁ γὰρ ἵνα
αὐτοῖς ἀπολογίας ἀπο-
στερήσῃ· διδασκαλίαν
τοσαύτην [illegible] ἔθη-
κεν· ἀλλ' ἵνα αὐτοὺς [illegible]
[illegible] σαρκὸς δὲ
[illegible] ἑαυτοῖς [illegible]
[illegible] ἀπολογίας·
κβ καὶ ἤλλαξαν τὸ τὴν
δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ
[illegible] τὸ [illegible]
[illegible] τὸ κατηγόρημα·
[illegible] τοῦτο [illegible]
ἐν ὁμοιώματι
[illegible] φθαρτοῦ ἀνθρώπου
[illegible] καὶ τε-
[illegible] ἑρπετῶν
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ἀφορμαῖς [illegible]
[illegible] τρίτον. ὅτι σοφοὶ [illegible]
[illegible] τέταρτον. ὅτι
[illegible] δαίμονας [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τὸ
[illegible] ἐκ [illegible] · διὸ καὶ
λα παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν
καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκα-
θαρσίαν· τὸ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
λβ τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώ-
ματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·
ἐπειδὴ [illegible]
τὴν [illegible] πρὸ τοῦ
θεοῦ δικαστηρίου· αὐτοὶ
γὰρ ἑαυτοῖς ταῦτα διέ-
θηκαν. [illegible] αὐτοῖς
οἱ ἐχθροὶ [illegible]
[illegible]· οἵτινες με-
λγ τήλλαξαν τὴν ἀλήθει-
αν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει
καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλά-
τρευσαν τῇ κτίσει παρὰ
τὸν κτίσαντα· [illegible]
[illegible]
[illegible]·
λδ ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐ-
τοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτι-
μίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι

ἐν ἀνθρώποις τιμωρῶν. αὐ-
τοῖς καταισχυνομένης· δό-
ξαν δὲ λέγων καὶ τιμὴν
καὶ ἀφθαρσίαν ἐστὶ τὰ
ὄντως ἀγαθά. οὐδὲ ἐπὶ
καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη·
μδ ΤΟΙϹ ΔΕ ΕΞ ΕΡΙΘΕΙΑϹ ΚΑΙ Α-
ΠΕΙΘΟΥϹΙ ΜΕΝ ΤΗ ΑΛΗΘΕΙ-
Α· ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙϹ ΔΕ ΤΗ Α-
ΔΙΚΙΑ· ἵνα δείξῃ καὶ
μὴ τῆς γνώμης τὸ κατη-
γόρημα οὐκ ἐστὶν ἐξ ἀγνοί-
ας. ἀλλ' ἐριθείας· ΘΥΜΟϹ
με ΚΑΙ ΟΡΓΗ· ΘΛΙΨΙϹ ΚΑΙ ϹΤΕ-
ΝΟΧΩΡΙΑ ΕΠΙ ΠΑϹΑΝ ΨΥ-
ΧΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΕΡΓΑ-
ΖΟΜΕΝΟΥ ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΙΟΥ-
ΔΑΙΟΥ ΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΕΛ-
ΛΗΝΟϹ· ὁ αὐτὸς δι' αὐτῶν
κινῶν τοὺς ἀκροατὰς πρὸς τὸν
θεόν. τὰς ἀμοιβὰς τὰς
μελλούσας ἐστὶν λέγειν, οὐ
τὰς καὶ δι' αὐτῶν μακρῶν
τῶν τὸν παρ' ἡμῖν τὰς
μελλούσας κολάσεις·
μϛ ΔΟΞΑ ΔΕ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗ-
ΝΗ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΕΡΓΑΖΟΜΕ-
ΝΩ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ. ΙΟΥΔΑΙΩ
ΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙ·
ΟΥ ΓΑΡ ΕϹΤΙΝ ΠΡΟϹΩΠΟΛΗ-
ΨΙΑ ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΕΩ·
πανταχοῦ τοῖς καλοῖς πε-
ριφράττεται τὸν ἀκροατὴν
προτρεπόμενος ἐστὶ σαυτὸν
ἐν θεῷ. πρὸ τούτου γὰρ δεῖ
ἐξ ἔρχεσθαι τὰς ἀμοιβὰς
ἀς ἀνθρώπων τὰ πάλαι
ἐσται μένοντας τὰς κολάσεις
θεοῦ. ἀλλὰ μὴν ἐστι τὰς τῶν
καλῶν ἀμοιβὰς ἔρχεται
δόξαν καὶ τιμὴν λέγων
ὑπάρξειν τὸν ἐργαζόμε-
νον τὸ καλόν. οὕτω γὰρ
μᾶλλον ἐπεσπάσατο εἰς
μζ ἔργον τὸν ἀκροατήν·
ΟϹΟΙ ΓΑΡ ΑΝΟΜΩϹ ΗΜΑΡ-
ΤΟΝ, ΑΝΟΜΩϹ ΚΑΙ ΑΠΟ-
ΛΟΥΝΤΑΙ· ΚΑΙ ΟϹΟΙ ΕΝ ΝΟ-
ΜΩ ΗΜΑΡΤΟΝ ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ
ΚΡΙΘΗϹΟΝΤΑΙ· ΟΥ ΓΑΡ ΟΙ
ΑΚΡΟΑΤΑΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΔΙ-
ΚΑΙΟΙ ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΕΩ. ΑΛΛ' ΟΙ
ΠΟΙΗΤΑΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΔΙΚΑΙ-
ΩΘΗϹΟΝΤΑΙ· ΟΤΑΝ ΓΑΡ
ΕΘΝΗ ΤΑ ΜΗ ΝΟΜΟΝ ΕΧΟΝ-
ΤΑ ΦΥϹΕΙ ΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ
ΠΟΙΕΙ· ΟΥΤΟΙ ΝΟΜΟΝ ΜΗ
ΕΧΟΝΤΕϹ ΕΑΥΤΟΙϹ ΕΙϹΙΝ
ΝΟΜΟϹ· ΟΙΤΙΝΕϹ ΕΝΔΕΙ-
ΚΝΥΝΤΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ
ΝΟΜΟΥ ΓΡΑΠΤΟΝ ΕΝ ΤΑΙϹ
ΚΑΡΔΙΑΙϹ ΑΥΤΩΝ, ϹΥΜ-
ΜΑΡΤΥΡΟΥϹΗϹ ΑΥΤΩΝ ΤΗϹ
ϹΥΝΕΙΔΗϹΕΩϹ· ΚΑΙ ΜΕΤΑ-
ΞΥ ΑΛΛΗΛΩΝ ΛΟΓΙϹΜΩΝ
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΩΝ, Η

θεοῖς ἔμελε; τί οὖν καὶ σὺ
περὶ τούτου ἐξετάζεις·
λθ Διὸ ἀναπολόγητος εἶ ὦ
ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ
γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον
σεαυτὸν κατακρίνεις·
τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρί-
νων. οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ
κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστιν κα-
τὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς
τὰ τοιαῦτα πράσσοντας·
λογίζῃ δὲ τοῦτο ὦ ἄνθρωπε
ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦ-
τα πράσσοντας καὶ ποι-
ῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύ-
ξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;
πρὸς τοὺς ἄρχοντας ὁμοῦ
τὴν ῥοπὴν ἀποτείνεται
τὸν λόγον· καὶ πρὸς ἕκα-
στον δὲ ἁπλῶς ἁρμόσειεν· ἑ-
αυτοὺς γὰρ κρίνομεν, ἀ-
φέντες τὰ παραπλήσια
κἀκείνοις πράττοντας. ἑτέ-
μ ρους κρίνομεν· ἢ τοῦ
πλούτου τῆς χρηστότη-
τος αὐτοῦ καὶ τῆς μα-
κροθυμίας καταφρο-
νεῖς· ἀγνοῶν ὅτι
τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς
μετάνοιάν σε ἄγει·
ἀνθρώπου φορά. ἐπειδὴ γὰρ
οὐ κολάζομαι φησίν·
οὐδὲ τίνω [illegible]

καὶ συγγνώμης ἀξιοῦμαι
ζομαι κολάσειν κατασκευ-
άζεται τοῖς μέλλουσι λογισμοῖς
δι' αὐτῆς χωρεῖ πρὸς μετά-
μα νοιαν· κατὰ δὲ τὴν σκλη-
ρότητά σου καὶ ἀμετανό-
ητον καρδίαν· ὁ γὰρ
μήτε διὰ τῶν ἀγαθῶν μή-
τε δι' αὐτῶν ἐπιτιμημάτων
κολάσεων εἰς μετάνοιαν
ἐρχόμενος. πῶς οὐ παν-
τὸς λίθου σκληρότατος
ἀπαθής· θησαυρίζεις σε-
μβ αυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ
ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψε-
ως καὶ δικαιοκρισίας
τοῦ θεοῦ· ὃς ἀποδώσει ἑ-
κάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ· τοῖς μὲν καθ' ὑπομο-
νὴν ἔργου ἀγαθοῦ·
Σοὶ ἑαυτῷ φησὶν ἐναποτίθης
τὴν ὀργήν, οὐχ ὁ θεός σοι·
καὶ τὸ θησαυρίζεσθαι δέ.
ὡς ἀπόκειται τὸ σῶον τὰς
ἐσομένης. μὴ τὴν μετά-
νοιαν αὐτὴν ἀπορρίπτας
μένειν. δόξαν καὶ τιμὴν
μγ καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν
ζωὴν αἰώνιον·
Οὐ δεῖ ἀναμένειν φησὶ πάντα τὰ
ἀγαθά, ταῦτα μέλλοντα ἔ-
σεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς ἑαυ-
τοὺς παριστῶσιν. διὰ τῶν

λομ μένουσιν καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς
τοῖς οἷς ἐφρόνουν μεγάλα
τιμωρίας ἄξιοι εἰσ· ὁρᾷ δὲ
πῶς τὸ μακρὸς τὸ πλῆθος·
πανταχοῦ ἐπονομάζει
μεγάλων· οὐκ ἔστι· καὶ καυχᾶ
σαι ἐν νόμῳ· ἀλλ' οὐ παρα-
στὰς τὰ τοῦ νόμου· καὶ τὸ
πεποιθὰς σαυτὸν πάντων
μεγάλων· ὡς ἐνηνοχότας μὲν
τοῦτο ὅπερ ἐκ τῶν λογ-
προκαμόμενον δέ· καὶ
ὡς αὐτὸν ἀρπάζοντα ῥή-
ματι μόνον τὴν τιμήν·
Ν̄ ΠΑΙΔΕΥΤΗΝ ΑΦΡΟΝΩΝ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ ΝΗΠΙΩΝ
ΕΧΟΝΤΑ ΤΗΝ ΜΟΡΦΩΣΙΝ
ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ Α-
ΛΗΘΕΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΩ
μεγάλα γὰρ κατὰ ἀρχὴν τῶν
προσηλύτων· διὰ αὐτὸ
τοῦτο τὸ δοκεῖν εἶναι δι-
δάσκαλος· Ο ΟΥΝ ΔΙ-
ΝΑ ΔΑΣΚΩΝ ΕΤΕΡΟΝ ΣΕΑΥ-
ΤΟΝ ΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΙΣ· Ο ΚΗ-
ΡΥΣΣΩΝ ΜΗ ΚΛΕΠΤΕΙΝ
ΚΛΕΠΤΕΙΣ, Ο ΛΕΓΩΝ ΜΗ
ΜΟΙΧΕΥΕΙΝ ΜΟΙΧΕΥΕΙΣ·
καὶ ἄφυτον ἐὰν ἀπεργάζεται
τοῦ ἰουδαίου τὴν τιμω-
ρίαν· ἐν τούτοις αὐτὸν
παραινεῖ καὶ ἀποφαί-
νων· ἐν οἷς ἐξ ἑτέρων

διδασκάλους ἄξιοι·
ΝΒ Ο ΒΔΕΛΥΣΣΟΜΕΝΟΣ ΤΑ ΕΙ-
ΔΩΛΑ ΙΕΡΟΣΥΛΕΙΣ·
ἐπειδὴ αὐτὴν γὰρ μαρίαν
χρημάτων ἐν τοῖς προ-
σενήσαν, ὡς ἐπὶ δὲ μὴ καθαροῖ-
ς πεσεῖν χρημάτων·
ΝΓ ΟΣ ΕΝ ΝΟΜΩ ΚΑΥΧΑΣΑΙ· ΔΙΑ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΟ-
ΜΟΥ ΤΟΝ ΘΝ ΑΤΙΜΑΖΕΙΣ·
ΤΟ ΓΑΡ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΥ ΔΙ' Υ-
ΜΑΣ ΒΛΑΣΦΗΜΕΙΤΑΙ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΕΘΝΕΣΙΝ ΚΑΘΩΣ ΓΕ-
ΓΡΑΠΤΑΙ· ἐν ἑτέροις
ἐδόξας παράνομον·
ἐνταῦθα καὶ καθόλου τό-
ρον ἐπάγει τὴν παρανομίαν·
αὐτοῦ τοῦ νόμου ὃς ἐπιφέρων
φέρων τὸ ὄνομα· καὶ σα-
φῶς αὐτοῦ παραινεῖ τὴν
τὸν ἰουδαῖον ἀποδείκνυσιν·
ὡς καὶ αἴτιον γινόμενον
τοῦ βλασφημεῖσθαι τὸ ὄνο-
μα τοῦ θυ· ΠΕΡΙΤΟΜΗ
ΝΔ ΜΕΝ ΓΑΡ ΩΦΕΛΕΙ, ΕΑΝ ΝΟ-
ΜΟΝ ΠΡΑΣΣΗΣ· ΕΑΝ ΔΕ ΠΑΡΑ-
ΒΑΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΗΣ· Η ΠΕΡΙΤΟ-
ΜΗ ΣΟΥ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ ΓΕΓΟ-
ΝΕΝ· ΕΑΝ [illegible] ΑΚΡΟΒΥ-
ΣΤΙΑ [illegible] ΜΑΤΑ
[illegible] ΦΥΛΑΣΣΗ· ΟΥΧ
[illegible] ΑΥΤΟΥ [illegible]

ἀποκαλυπτομένων. ἐν ἡ-
μέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ
κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων.
[illegible] τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ τὴν
[illegible]ροῦντα τὸν νόμον. ἀφ-
[illegible] δὲ σύγκρισιν ποι-
[illegible]. ἰουδαίων μετὰ τῶν
[illegible] τῆς χάριτος ἐγκλη-
[illegible]. ἐγκλήματος δὲ μὴ
[illegible] διαφορὰν πράσσων
[illegible]. ἀλλὰ τοῖς θεοσε-
βέσι. οἷος ἦν ὁ μελχισε-
δέκ. [illegible]. ὁ ἰὼβ
ὁ κορνήλιος. κατασκευ-
άζει δὲ τοῦτο σοφῶς. ἵ-
να δείξῃ ὅτι οὐδὲν ὠφε-
λεῖται ὁ ἰουδαῖος διὰ νό-
μου. ἀλλὰ καὶ σφόδρα
καταβάλλεται. τοῦτο δὲ ποι-
εῖ. ὅπως ἂν πρὸς τὸ δέξα-
σθαι τὴν χάριν αὐτὸν ἐκ-
καλέσηται. ἐν λόγον
γὰρ ἰουδαῖοι μὴ χρήζειν
τῆς χάριτος. δι' ἣν καὶ
οὐ μετέχειν ἐλεγόμενοι. διὸ δὴ
κρίνουσιν ὡς οὐδὲν αὐτοῖς
ὠφελεῖ. ἀδύνατον γὰρ
αὐτὸν καταρθῶσαι θεῖον ἐν-
[illegible] καὶ ἴσοι καταρα-
[illegible]. ταῦτα δὲ
[illegible] κατα-
[illegible]
[illegible]

ως χάριν. κατὰ τὸ εὐ-
αγγέλιόν μου διὰ ἰυ χυ.
ἀφωρισμένος θεοῦ τῆς κρίσε-
ως τοῦ χυ. ἐνταῦθα
σαφῶς ἐδήλωσεν ὅτι
ὁ χς ἐστὶν ὁ κρίνων ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. αὐτῷ
γὰρ πᾶσαν τὴν κρίσιν
δέδωκεν ὁ πατήρ. τοῦτο
δὲ ἐποίησε, τοῦ μὴ ἡμᾶς και-
νὴν διαθήκην δογμα-
των ἀνοίγων αὐτοῖς
τὴν ὁδόν. ΕΙ ΔΕ CΥ
μθ ΙΟΥΔΑΙΟC ΕΠΟΝΟΜΑΖΗ
ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΠΑΥΗ ΤΩ
ΝΟΜΩ. ΚΑΙ ΚΑΥΧΑCΑΙ
ΕΝ ΘΩ. ΚΑΙ ΓΙΝΩCΚΕΙC
ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑ-
ΖΕΙC ΤΑ ΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ
ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟC ΕΚ ΤΟΥ
ΝΟΜΟΥ. ΠΕΠΟΙΘΑC ΤΕ
CΕΑΥΤΟΝ ΟΔΗΓΟΝ ΕΙΝΑΙ
ΤΥΦΛΩΝ. ΦΩC ΤΩΝ ΕΝ
CΚΟΤΕΙ. συγκρίνας
τῶν ἰουδαίων τοῖς ἔθνε-
σιν καὶ σφόδρα κατα-
παλαίσας. μικρὸν ὑφί-
ησι τοῦ καιροῦ. ὥσπερ τί-
μιος ἀρετῇ ἐπιτιμῶντος μετὰ
ἔργων αὐτῷ. ποιοῦντα
τὰς ἐντολὰς τῶν ἰουδαίων.
δείκνυσι μὲν ὀνόματα με-
μορφωμένα αὐτοῖς. μαλ-

κατορθώσειν, ἀλλ' ἐκείνης
φιλοτιμίας τοῦ θεοῦ· τὸ γὰρ
πιστευθῆναι τὰ λόγια
τοῦ θεοῦ, τῆς τοῦ θεοῦ φιλοτι
μίας ἔργον ἐστίν, οὐ τῆς
ἐκείνων ἀρετῆς κατόρθω
νζ μα· ΤΙ ΓΑΡ ΕΙ ΗΠΙΣΤΗ
ΣΑΝ ΤΙΝΕΣ· ΜΗ Η ΑΠΙΣΤΙΑ
ΑΥΤΩΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΤΟΥ
ΘΕΟΥ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ· ΜΗ ΓΕ
ΝΟΙΤΟ· ΓΙΝΕΣΘΩ ΔΕ Ο
ΘΕΟΣ ΑΛΗΘΗΣ· ὅπερ μυ
ριοῦντος πονηρίαν, ὥσ
περ οἱ ὑβρισθέντες, κο
λάσεως ἀξίους·
οὐδὲ τὸ τίμιον καὶ παν
τὸς ἀπιστήσαντος· ἵνα
μὴ δόξῃ φορτικὸς εἶναι·
νη ΠΑΣ ΔΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΨΕΥΣΤΗΣ·
ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΟΠΩΣ ΑΝ
ΔΙΚΑΙΩΘΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΛΟΓΟΙΣ ΣΟΥ· ὅ ἐστι, πρὸς
μὲν ... ὑβρισθέντας
ὑπὸ τῶν ...
φαινομένων ...
τοῦ ... αὐτῶν ...
μου τῆς ...
κῶς· ΚΑΙ ΝΙΚΗΣΕΙΣ ΕΝ
νθ ΤΩ ΚΡΙΝΕΣΘΑΙ ΣΕ·
Ὁμοίως οὖν· ἔστι φησὶ
κρίμα ... ἄρξαν
τι Ἰουδαίοις παρὰ τοῦ
θεοῦ· ... αὐτῶν ...

αὐτοῦ ἀντιδοθέντα, τι
μηκόσαν ... τοῦ θεοῦ·
τοσοῦτον γινομένου φιλο
τίμως. οὐ μὴν δὲ τῆς χά
ριτος αὐτῶν ...
... τὴν ἑορτὴν
καὶ δόξαν· ΕΙ ΔΕ Η ΑΔΙ
ΚΙΑ ΗΜΩΝ ΘΕΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥ
ΝΗΝ ΣΥΝΙΣΤΗΣΙΝ· ΤΙ ΕΡΟΥ
ΜΕΝ· ΜΗ ΑΔΙΚΟΣ Ο ΘΕΟΣ Ο Ε
ΠΙΦΕΡΩΝ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ· ΚΑ
ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΛΕΓΩ· ΜΗ ΓΕΝΟΙ
ΤΟ· ΕΠΕΙ ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΘΕΟΣ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ· ἀντίθεσις
πάλιν· ... ἀντίθεσις αὕτη·
... γενόμενος ...
αἴτιος γενομένην ...
... δέξασθαι ...
οὐκ ... κολάζεσθαι·
... αὐτὴν ...
καὶ ὁ θεὸς κριτής ἐστι τὸν
κόσμον κρίνειν ... δίκαιος ...
μὴ καταγεγραμμένον
κολάζεσθαι ... δίκαιος ...
... κολάζεσθαι· ...
τοῖς ... ἄδικος κολάζεσθαι
φησὶν αἴτιος ... αὐτῶν
... κατορθῶν γὰρ τι
... τὸν νόμον· ...
κρίνας τὸν νομοθέτην·
... καὶ κολα
ζομένους· τὸ δὲ κατὰ
ἄνθρωπον κατὰ τὸ ἀνθρώ

καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀ-
κροβυστία τὸν νόμον τε-
λοῦσα. σὲ τὸν διὰ γράμμα-
τος καὶ περιτομῆς παρα-
βάτην νόμου.
δείξας ὡς οὐδὲν χρήσι-
μος αὐτοῖς ὁ νόμος· μᾶλλον
δὲ ὡς καὶ κολάσεως αὐτοῖς
αἴτιος ὁ ὑπὲρ ἀρετῆς τοῦ
σπουδάζειν θεοσεβοῦς· τί οὖν
οὐδὲν ἡ περιτομή; ὁρᾷς πῶς
καὶ ταύτην λύει· πάλιν μὲν
τὴν ἀποφαίνων περιτομὴν
καὶ τὴν ἀκροβυστίαν διαι-
φέρουσαν οὐδέν· μὴ πλη-
ρουμένων τῶν προσταγμά-
των τοῦ νόμου· τὰ δὲ τοῦ
νόμου προστάγματα ἀδύνα-
τον τελεῖσθαι ἦν· ὥσπερ
δὲ ἐν τοῖς ἀνωτέρω τὸν ἀ-
κρόβυστον μετὰ τοῦ Ἰουδαί-
ου συνέκρινεν· οὕτω καὶ
ἐνταῦθα μετὰ τῆς περι-
τομῆς. δείκνυσι κατὰ τοῦτο
ὡς μάλιστα ὠφέλιμον τὸν ἔχοντα
τὴν περιτομήν· τί γάρ
ἐκάλεσε φησίν, ἀπιστή-
σαντας; καὶ τί τοῦτο πρὸς τὸν
θεόν; μὴ γὰρ τὴν εὐεργεσίαν
αὐτοῦ ἀνατρέψει τῶν εὐερ-
γετηθέντων ἡ ἀγνωμοσύνη,
ἢ τὴν τιμὴν ποιεῖ μὴ εἶναι
τιμήν; ἀλλὰ καὶ μείζονα
αὐτοῦ δείκνυσι τὴν φιλανθρωπίαν
ὅταν καὶ τὸν μέλλοντα αὐ-
τὸν ἀτιμάζειν ἐφαιρῆται τι-
νε μῶν· ΟΥ ΓΑΡ Ο ΕΝ ΤΩ ΦΑΝΕ-
ΡΩ ΙΟΥΔΑΙΟΣ ΕΣΤΙΝ· ΟΥΔΕ Η
ΕΝ ΤΩ ΦΑΝΕΡΩ ΕΝ ΣΑΡΚΙ ΠΕ-
ΡΙΤΟΜΗ· ΑΛΛ' Ο ΕΝ ΤΩ ΚΡΥ-
ΠΤΩ ΙΟΥΔΑΙΟΣ· ΚΑΙ ΠΕΡΙΤΟ-
ΜΗ ΚΑΡΔΙΑΣ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΟΥ ΓΡΑΜ-
ΜΑΤΙ· ΟΥ Ο ΕΠΑΙΝΟΣ ΟΥΚ Ε-
Ξ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΛΛ' ΕΚ ΤΟΥ
ΘΥ· ἐνταῦθα δὴ ἅπαντα σώ-
ματι καὶ ἦν τὰ κατὰ νόμον
περιτομὴ καὶ θυσίαι καὶ σώ-
ματος ῥαντισμοί. ὁρᾷ πῶς
αὐτὰ προφανῶς ἀναιρεῖ·
οὐκ ἐμνημόνευσε μόνον
ὅτι ἔνδον ἐστὶν ἡ περιτομή
καὶ ἔνδον ἐστὶν ὁ Ἰουδαῖος
ὥσπερ καὶ ἔνδον ἐστὶν ὁ νό-
μος· τί οὖν καυχᾶσαι
φησὶν καὶ τὰ σαρκὸς ἐπι-
τελῶν μέγα φρονεῖς· οὐ
γὰρ ἐν τούτοις ὁ ἔπαινος
κεῖται ὁ ἐκ τοῦ θυ.
νϛ ΤΙ ΟΥΝ ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΟΝ ΤΟΥ ΙΟΥ-
ΔΑΙΟΥ Η ΤΙΣ Η ΩΦΕΛΕΙΑ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ· ΠΟΛΥ
ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΡΟΠΟΝ· ΠΡΩ-
ΤΟΝ ΜΕΝ ΓΑΡ ΟΤΙ ΕΠΙΣΤΕΥ-
ΘΗΣΑΝ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΥ·
ἀληθῶς φορτικὴ καὶ ταύτης
κίνησις· οὐκ ἀφῆκεν κἂν μοι

ὁρῶσι [illegible] ἑβραίοις φασί, ὧν ὁ λόγος
δικαίως [illegible] τὴν ἐσχάτην·
ὥσπερ γὰρ [illegible] ἐκ τῶν
καλῶν τὰ κακὰ φασίν.
οὕτω καὶ [illegible]
τῶν ἀδικίας τὴν μὲν
τοῦ θεοῦ [illegible]:

ζβ τί οὖν προεχόμεθα. οὐ
πάντως· προῃτιασάμε
θα γὰρ· ἰουδαίους τε καὶ
ἕλληνας· πάντας ὑφ' ἁ
μαρτίαν εἶναι· καθὼς
γέγραπται· ὅτι οὐκ ἔστι
δίκαιος οὐδὲ εἷς. οὐκ ἔστι
ὁ συνιῶν· οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ
ζητῶν τὸν θεόν· πάντες
ἐξέκλιναν· ἅμα ἠχρει
ώθησαν· οὐκ ἔστιν ποι
ῶν χρηστότητα. οὐκ ἔ
στιν ἕως ἑνός· τάφος ἀ
νεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐ
τῶν· ταῖς γλώσσαις αὐ
τῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπί
δων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν
ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ
πικρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ
πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷ
μα· σύντριμμα καὶ τα
λαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης
οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστιν
φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν:

ἀμφοτέροις φορᾶι πάλιν· τί οὖν
[illegible] πρότερον
μὲν τῇ τιμωρίᾳ. ὧδε με
[illegible] ὅτι [illegible]
ὁ καθόλου ἁμαρτωλοὺς τὸ μὴ
πρὸς τὸν [illegible] τιμωρία
τοὺς ἰουδαίους καὶ τοῖς [illegible] ἀμφο
τέρους τοῦτο ποιήσας. ἀλλὰ
φυλάττεται μὴ δόξῃ ὡς ἐχθρὸς
καταφρονῶν τῶν ἰουδαίων
καὶ κατήγορον αὐτῶν πα
ρίστησι τὸν δαδ· τὰ ἁμαρ
τήματα αὐτῶν [illegible]
[illegible]·
οἴδαμεν δέ· ὅτι ὅσα ὁ νό
ζγ μος λέγει τοῖς ἐν τῷ νό
μῳ λαλεῖ· [illegible]
[illegible]
[illegible] τὸν προφήτην
[illegible]
[illegible]
φάσκων· ὅτι οὐ [illegible]
γραπτὸς νόμος ἰουδαίους
[illegible]
μόνον [illegible] ἡ γραφὴ καὶ τοὺς
προφήτας φησίν· ἵνα
πᾶν στόμα φραγῇ·
ζδ [illegible] τῶν ἰου
δαίων τὸ φρύαγμα· ἀπο
[illegible] αὐτοῖς τὴν παρρη
σίαν· καὶ ὑπόδικος γέ
ζε νηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ
θεῷ· διότι ἐξ ἔργων νόμου

...ρον φθεγγόμενον· ἐπειδὴ
... ὑποδείγματος τῆς
... ἐργάζεσθαι· εἰ γὰρ
ζλ ἡ ἀλήθεια τοῦ θῦ ἐν τῷ
ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσ-
σευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρ-
τωλὸς κρίνομαι. καὶ μὴ
καθὼς βλασφημούμε-
θα. καὶ καθώς φασίν
τινες ἡμᾶς λέγειν· ὅτι
ποιήσωμεν τὰ κακά, ἵνα
ἔλθῃ τὰ ἀγαθά· ὧν τὸ κρί-
μα ἔνδικόν ἐστιν·
Πάλιν τὴν αὐτὴν ἀντίθεσιν
ἐναντίως τίθησιν· ἡ
δὲ διάνοια αὕτη· εἰ τοῦτο
φατὲ ὥσπερ κατήργησε τὸ
... ἡμῶν ... τὴν δόξαν
τοῦ θῦ, ὅμοιον ποιεῖτε
τοῖς διαμαρτάνουσι μὲν ὡς
... τῶν κακῶν
ταῖς κακίαις· ... οὕτω τοιοῦ-
τον ... ἀποφῆναι ...
ἐκείνους τε. τῶν δὴ τούτων
διαμαρτόντων μὲν τὸ κρί-
μα ἔνδικόν ἐστι, λέγω δὴ
καὶ ἡμᾶς τῇ αὐτῇ ἔνοχους
φαίνεσθαι δίκῃ· τί δὲ ...
... τὸν ἀπόστολον·
... αὐτοῦ ὅπου ἐπλεόνα-
σεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερ-
επερίσσευσεν ἡ χάρις· οἱ πα-
ρεμβάλλοντες δολιοῦντες σοφοὶ κο-
μιδῇ οἰηθέντες αὐτὸν ἔφασαν·
οὐ κοινωνεῖν τῶν καλῶν ἐστι
ταῖς κακίαις· καὶ δὴ τῇ κα-
κίᾳ ἀποδοῦναι τῆς δόξης. ὥσπερ
τῶν ἀγαθῶν τυχόντων· ὁ δὲ
ἀπόστολος οὐ τοῦτο λέγει
ὅτι κἂν προσοχῇ τῶν κακῶν
ἀγαθὰ ... ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πα-
ρεληλυθότος χρόνου. ἐξέ-
λαμψεν αὐτό· ὅτι καί τοι τῆς
ἁμαρτίας κρατησάσης
καὶ πλεονασάσης. ἡ χῦ
χάρις ὑπερπερισσεύ-
σασα, καὶ κατήργησε
θάνατον καὶ ἀφανισμὸν δέ-
δωκεν καὶ τῶν ἀναξίω-
σεν μόνων· καὶ ὅτι οὕτως
αὐτῶν ... ζουκεύ...
μος. ὃν κομιδοῦντες ἐκά-
μοι ἔλεγον. δηλονότι οὐ ἐ-
πένεγκεν αὐτόν· τί οὖν
ἁμαρτήσωμεν· ὅτι οὐ κέ-
σομεν ὑπομονὴν ἀλλ' ἀποχα-
ρισμένη γένοιτο· οἵτινες
γὰρ φησὶν ἀπεθάνομεν
τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζή-
σομεν ἐν αὐτῇ; ἀλλὰ
ταύτας τὰς λύσεις ἐν τῷ
θανάτῳ προφέρει· οἱ γὰρ ... τοῦ-
το αἰτιώμενοι ... ἡ ἀντί-
θεσις, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ μόνον
βοηθεῖ διὰ ... ὅτι γνώμη

δικαιούμενοι δωρεὰν· τῇ
αὐτοῦ χάριτι· διὰ τῆς ἀπο
λυτρώσεως τῆς ἐν χω ιυ
Οἱ παραναλώσαντες τὸν νό
μον φθήσονται τιμωρίας ἄξιον
ἀλλ' ὑπεύθυνοι· οὐδὲ τιμωρί
ας ὑπεύθυνοι· δικαιοῦ
μενοι δωρεάν· ὥστε ἀπε
ρήται τοῦ ... ἀνα
ρεθῆν· ἀλλ' οὗτοι φθήσονται
...
ραν· καὶ ... ἠδικ
τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς
οβ ἐν χω ιυ· ὃν προέθετο
ὁ θς ἱλαστήριον διὰ τῆς
πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι
Ὁρᾷς πῶς ἀναμιμνήσκει τῶν
ἐν τῇ παλαιᾷ· οὕτως ἐστὶν
φησίν· οὐ τύπος ἦν ἐκεῖνο
τὸ ἱλαστήριον· καὶ τοῦ αἵμα
τος αὐτοῦ ... ἀλλὰ
αἷμα τὸ ἀγιάζον τὸν λαόν·
ογ εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύ
νης αὐτοῦ· ἡ ἔνδειξις δι
καιοσύνης· τὸ μὴ μόνον δι
κθῆναι τὸν θν δίκαιον
ἀλλὰ καὶ δικαιοῦντα τοὺς
... ἀνοχῇ· ὥσπερ
ἀμέλει καὶ ἔνδειξις τοῦτο
τὸ καὶ ἑτέρους δύνασθαι
πλουτίζειν· μὴ μόνον πλού
οδ σιον· διὰ τὴν πάρεσιν
τῶν προγεγονότων ἁμαρ

τημάτων· ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ
θυ· πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιο
σύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ
εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ
δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως ιυ·
τοὺς ... ἁμαρτήσαντας· ὅτι
... γὰρ ...
τήσαντα· καὶ ...
μαρτάνοντας· ... δικαιοῦ
οε θαρσεῖται· ποῦ οὖν ἡ
καύχησις· κατασκευ
άσας τὸ δεῖσθαι αὐτοὺς τῆς
χάριτος· θαρρῶν ... τὸ
μηδὲν δύνασθαι αὐτοὺς ... καυ
χᾶσθαι ἐν νόμῳ· ὅπου γε
οὐχ ὅτι ...
αὐτὸν τιμᾷ· ἀλλὰ καὶ ...
ος κριμένον· ἐξεκλείσθη·
διὰ ποίου νόμου· τῶν ἔργων·
οὐχί· ...
... διέφθαρται· ...
οζ τοῦ ἀκροατοῦ· ἀλλὰ διὰ νό
μου πίστεως· ...
ὀνόματι τοῦ νόμου ...
... τὸν ἰουδαῖον ...
... τοῦτον χαρίζ
καὶ τὴν διάνοιαν ... χω
ριζόμενα ...
οη μοι· λογιζόμεθα γὰρ
πίστει δικαιοῦσθαι
ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου·
ἀπὸ τούτου τὸν θαρροῦντα
τοῦτο ... φανερωθῆ·

ΟΥ ΔΙΚΑΙΩΘΗΣΕΤΑΙ ΠΑΣΑ ΣΑΡΞ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ·
ὑπόδικός ἐστιν· ὁ ἑαυτῷ μὴ
ἀρκῶν ἀμυνόμενος βοηθεῖν τῆς
ἑτέρου δὲ χρῄζων ἐπικουρί-
ας· οὐ τοῦτο φησὶν ὅτι διὰ
τοῦτο ἥμαρτον, ἵνα φραγῇ
αὐτῶν τὸ στόμα· ἀλλ' ὅτι διὰ
τοῦτο ἐλέγχοντο, ἵνα μὴ ἀγνο-
ῶσιν ἁμαρτάνοντες·
ξϛ ΔΙΑ ΓΑΡ ΝΟΜΟΥ ΕΠΙΓΝΩΣΙΣ
ΑΜΑΡΤΙΑΣ· δικαιῶσαι
μέν, οὐδὲν φησὶν ὁ νόμος
δύναται· τοῦτο δὲ μᾶλλον
ἴσχυσεν τὸ διδάξαι τὴν ἁ-
μαρτίαν· οὐ τοῦτο δὲ μέγα.
ὡς τοῦ θεοῦ νόμου διδασκα-
λοῦντος τῶν κακῶν· ἀλ-
λ' ὡς ἐλέγχοντος καὶ διδά-
σκοντος ἕκαστον, ἣν ἁμαρ-
τάνει ἁμαρτίαν· καὶ τοῦ-
το δὲ γέγονεν· ἐκ τῆς Ἰουδαί-
ων ῥαθυμίας· ὁ γὰρ νόμος
ἵνα φυλάττωνται τὸ κακὸν
δέδοται· ἐπειδὴ δὲ ἁμαρ-
τάνουσιν· ἔλεγχος τῆς
ἁμαρτίας αὐτῶν γέγονεν ἤδη·
ξζ ΝΥΝΙ ΔΕ ΧΩΡΙΣ ΝΟΜΟΥ ΔΙΚΑΙ-
ΟΣΥΝΗ ΘΕΟΥ ΠΕΦΑΝΕΡΩΤΑΙ·
Ἑλλήνων μὲν φησὶν τὸν φυσικὸν
παραλαβόντων νόμον· Ἰου-
δαίων δὲ τὸν γραπτόν· ἢ
αὐτῶν ἀσθενούντων δικαι-
ωθῆναι; τί ἔδει ποιεῖν; ἐφα-
νερωθῆναι τὴν τοῦ θεοῦ δικαι-
οσύνην· αὕτη δέ ἐστιν ἡ διὰ
πίστεως χάρις·
ξη ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ
ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ·
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΔΕ ΘΕΟΥ. ΔΙΑ ΠΙ-
ΣΤΕΩΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ·
Ἐπειδὴ χωρὶς τοῦ νόμου εἶ-
πεν τὴν δικαιοσύνην· ἵνα
ἰδὼν τὸν Ἰουδαῖον θορυβού-
μενον, ἐπήγαγεν ὡς οὐ
καινοτομία τὸ λεγόμενον·
αὐτὸς γὰρ ὁ νόμος καὶ οἱ προ-
φῆται φησὶν τὴν αὐτὴν
δικαιοσύνην προανεκή-
ρυττον·
ξθ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΚΑΙ
ΕΠΙ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΕΥΟΝ-
ΤΑΣ· ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΔΙΑΣΤΟΛΗ·
πάντων δὲ καινῶν μηδὲν προσε-
ομένων τῶν ἐθνῶν ἐν τῷ
δικαιοῦσθαι. καὶ χάρις
τοῖς πᾶσιν κεκλήρωται πα-
ρὰ τοῦ θεοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν προ-
σωποληψία παρ' αὐτῷ·
καὶ τοῦτο ἐστὶν· τὸ οὐκ ἔστιν
ο διαστολή· ΠΑΝΤΕΣ ΓΑΡ
ΗΜΑΡΤΟΝ· πάντες ἀντὶ
ὁμοίως ἥμαρτον· καὶ οὐδὲν
διαφέρει τοῦ ἕλληνος ὁ Ἰου-
δαῖος κατὰ τὴν ἁμαρτί-
αν· τί παρὰ τὴν σωτηρίαν
οα τὸ πρόβλημα· ΚΑΙ ΥΣΤΕ-
ΡΟΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ·

τοῖς ἔργοις καυχώμενος
τοὺς οἰκείους προβαλλό-
μενος πόνους· ὁ δὲ ἐπὶ
τῷ πιστεῦσαι τῷ θεῷ
καλλωπιζόμενος· πολὺ
μείζονα καυχήσεως
ἀφορμὴν ἐπιδείκνυται
ἀπὸ δόξας ... μεγα-
λύνας τὸν θεόν· καὶ ὁ μὲν
ἐργαζόμενος τὰς ἐν-
τολὰς ὑπήκουσεν αὐ-
τοῦ· ὁ δὲ πιστεύσας. τὴν
προσήκουσαν ἔλαβεν
δόξαν· καὶ τῆς δι᾽ αὐτῶν
ἔργων ἐπιδείξεως με-
ζόνως ἐδόξασεν ἐθαύ-
μασεν· καὶ ἐκήρυξεν
τὸ καύχημα τοῦ κατορ-
θοῦντος ἐστίν· τοῦτο δὲ
τοῦ δοξάζοντος ... αὐ-
τοῦ· καυχᾶται γὰρ ἐπὶ
τὸ περὶ αὐτοῦ μεγάλα
φαντάζεσθαι· αὐτὸς
... διὰ ...
πγ μεγ δόξαν· τῷ δὲ ἐργα-
ζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογί-
ζεται κατὰ χάριν. ἀλλὰ
κατὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ
μὴ ἐργαζομένῳ. πιστεύ-
οντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦν-
τα τὸν ἀσεβῆ· λογίζεται
ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιο-
σύνην· ...

τῆς πίστεως τῶν ἔργων
... τὸν μισθόν· ἑκάστου δὲ
... τοῦ ... δοκιμάζε-
καὶ εὑρίσκεσθαι· τῶν μὲν
ἐργαζομένων ... ὁρῶν-
τα τὸ τέλος· τῶν δὲ πι-
στευόντων. δικαιοσύνην
ὑπάρχον τὸ πέρας· ὁ μὲν
γὰρ ... ...
χοῦ ... κατορθοῖ. ...
οὗτος· ὁ δὲ ... προσή-
κουσαν δόξαν ...
περὶ θεοῦ· ὅτι τὸν ἀσεβῆ
... ἀπαλλάξαι δίκης
ἰσχύει· ἀλλὰ καὶ δίκαιον ἀ-
ποφῆναι· καθάπερ
πδ καὶ Δαδ λέγει· τὸν μα-
καρισμὸν τοῦ ἀνου· ᾧ
ὁ θς λογίζεται δικαιοσύ-
νην χωρὶς ἔργων· μα-
κάριοι ὧν ἀφέθησαν
αἱ ἀνομίαι. καὶ ὧν ἐπε-
καλύφθησαν αἱ ἁμαρ-
τίαι· μακάριος ἀνὴρ
ᾧ οὐ μὴ λογίσεται κς ἁ-
μαρτίαν· ...
τῆς πίστεως δικαιοσύ-
νην τὸν μισθόν· ὅμοιον
δὲ ... προσάγομεν τὸν Δαδ
... τὸν μακαριότητα
δηλοῦσιν· τῶν ἐργαζομέ-
νων. ... πιστευόντων·

[illegible]
[illegible]
[illegible] εἷς ὁ θεός· ὃς δι-
[illegible] περιτομὴν ἐκ
πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν
διὰ τῆς πίστεως·
[illegible]
[illegible] τὴν [illegible]ρίαν
[illegible]
[illegible] φάσκων· ἐπειδὴ
[illegible] ἀνθρώπων ποιητὴς
[illegible] ὁ θεός, τούτου χάριν
τοὺς πάντας σώζει· οὐ
γὰρ ἔχει τις εἰπεῖν, ὡς ἰου-
δαίων μὲν ἐστὶ θεός, τῶν
δὲ ἐθνῶν οὔ· ἀλλὰ πάν-
των κηδεμών, πάντων
[illegible] καὶ σωτὴρ δηλονότι·
Νόμον οὖν καταργοῦμεν
διὰ τῆς πίστεως; μὴ γέ-
νοιτο· ἀλλὰ νόμον ἱστῶ-
μεν. Ἐπειδὴ δὴ [illegible]
[illegible] τῶν ἔργων ἐκ-
[illegible] οὐ σμικρὸν
[illegible] αὐτοῦ καταχρᾶ-
σθαι· [illegible] τούτου χά-
ριν [illegible] μὴ θορυβη-
[illegible] οἱ γὰρ τὸν νό-
[illegible] ἀναιρεῖ· ἀλ-
[illegible] νόμον συνίστη-
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀνθρώπων·

[illegible] τούτους καὶ
καὶ σώζει τῇ χάριτι· τὸν
σκοπὸν δηλῶν ὅτι τὸν νό-
μον συνίστησιν.
πα Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβρα-
ὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὑ-
ρηκέναι κατὰ σάρκα;
Ἐπειδὴ ἄνω καὶ κάτω
τοῦτο ἔστρεφον οἱ ἰουδαῖοι
ὅτι ὁ πατριάρχης καὶ
τοῦ θεοῦ φίλος, περιτομὴν
ἐδέξατο πρῶτος· βούλεται
δεῖξαι ὅτι καὶ ἐκεῖνος ἐκ
πίστεως ἐδικαιώθη·
πατέρα δὲ αὐτὸν κατὰ σάρ-
κα καλεῖ· ἐκβάλλων
αὐτοὺς τῆς πρὸς αὐτὸν
γνησίας συγγενείας·
προοδοποιεῖ τοῖς ἔθνεσι
τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγχιστείαν·
πβ Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων
ἐδικαιώθη, ἔχει καύ-
χημα· ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν
θεόν· τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει;
ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ
τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·
Δύο ἐστὶ καυχήματα· τὸ
μὲν ἀπὸ τῶν ἔργων· τὸ
δὲ ἀπὸ τῆς πίστεως·
πολὺ δὲ μεῖζον τοῦ ἀπὸ
τῶν ἔργων, τὸ ἀπὸ τῆς
πίστεως· ὁ μὲν γὰρ ἐκ

τάσιν τὴν πίστιν. καὶ ὡς ἂν
σημεῖον ἡ περιτομή. τῆς
δικαιοσύνης τῆς σφραγῖδος ἡ χρεία
ἦ γὰρ οὐδ᾽ ἐστὶ κἂν ὕστερον στρα-
τιώτης τὴν περιτομὴν καὶ ἀ-
πζ νόμητος: οὐ γὰρ διὰ νόμου
ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
τὸ κληρονόμον εἶναι αὐ-
τὸν τοῦ κόσμου. ἀλλὰ διὰ
δικαιοσύνης πίστεως.
δείξας προτερεύουσαν
τὴν πίστιν τῆς περιτο-
μῆς. δείκνυσι πάλιν ὡς
καὶ ἡ πλήρωσις τῆς ἐ-
παγγελίας προσανήρτηται
διὰ πίστεως.
πη εἰ γὰρ διὰ νόμου κληρονό-
μοι, κεκένωται ἡ πίστις.
καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγ-
γελία. ὁ γὰρ νόμος ὀρ-
γὴν κατεργάζεται. οὗ
γὰρ οὐκ ἔστιν νόμος οὐ-
δὲ παράβασις. διὰ τοῦ-
το ἐκ πίστεως ἵνα κατὰ
χάριν εἰς τὸ εἶναι βεβαί-
αν τὴν ἐπαγγελίαν
παντὶ τῷ σπέρματι.
οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον.
ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως
Ἀβραάμ: ὅς ἐστιν πατὴρ
πάντων ἡμῶν καθὼς
γέγραπται: εἰ δὲ ἐκ τῶν

ἔργων τοῦ νόμου φησὶν ἡ
ἐχόμενοι τὴν ἐπαγγελίαν
λαμβάνειν, περιττὴ ἡ πίστις.
περιττῆς δὲ γενομένης
αὐτῆς ἄχρηστος, οὐδὲ δύνα-
ται μένειν ἡ ἐπαγγελία.
πῶς δὲ ἀκούε. ὁ νόμος
ἐστὶ καταράτους ποιεῖ καὶ
τιμωρίαις ἐνόχους. ἄνθρωπος
δὲ ὑπεύθυνος κατάρας
καὶ δίκης, οὐδέποτε κληρο-
νομίας ἂν τύχοι. εἰ δὲ τὸν
νόμον παρέντες τὴν πί-
στιν μόνον ἠσπασάμεθα. τὴν
ἄνευ ἔργων δικαιοῦσαν.
τὴν δικαιοσύνην χάριν ὀφει-
λομένην ἐκερδήσαμεν. εἰ
δὲ ὀφείλεται χάρις ἡ δικαι-
οσύνη καὶ ἁγιασμὸς τῶν πι-
στευόντων. ὡς δὲ ἐν μοῖς ὀπίσω
δεδήλωται. δηλονότι καὶ
τῆς κληρονομίας τῆς ἐπαγ-
γελίας ἂν μετάσχοιεν. οὐ-
κοῦν ὁ νόμος ἐστὶ κατα-
ράτους ποιεῖ. ἡ δὲ πίστις
δικαίους τοὺς δικαιουμένους.
οὐ τοῖς καταράτοις ἡ ἐπαγ-
γελία ὀφειλομένη: ὅτι πατέρα
πθ πολλῶν ἐθνῶν τέθει-
κά σε κατέναντι οὗ ἐπί-
στευσεν θεοῦ. τῶν διὰ
πίστεως δηλουμένων ἵνα μὴ
μέγα φρονῶσιν Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ
ταῖς σημείοις τοῦ καὶ ἀρχὴ

πδ ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν· λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην· πῶς οὖν ἐλογίσθη· ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ· οὐκ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ·

δεῖξαι βούλεται τὴν πίστιν πρὸ τῆς περιτομῆς ὑπάρχουσαν· ἐπειδὴ τὴν περιτομὴν μέγα ἐφρόνουν Ἰουδαῖοι· κατασκευάζει δὲ αὐτὸ ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ δεικνὺς αὐτὸν πρὸ τοῦ τμηθῆναι(?) τὴν σάρκα καὶ δικαιωθέντα· ὕστερον(?) μετὰ ταῦτα λαμβάνοντα τὴν περιτομήν· καὶ αὐτὴν διὰ χρείαν τῶν μετ' αὐτόν· οὐ δι' ἑαυτόν·

πε καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς· σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως, τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας· εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ·

διὰ τοῦτο μετὰ τὴν πίστιν περιετμήθη(?) φησίν· ἵνα καὶ τοὺς νόμους(?) τοὺς ἐξ αὐτοῦ κατὰ σάρκα μιμήσηται(?) τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ· καὶ γένηται δι' αὐτῆς ὁ πιστὸς ἀμφοτέρων πατήρ· πρῶτον μὲν τῶν ἐθνῶν· καθὸ καὶ ἐν ἀκροβυστίᾳ ἔσχε τὴν πίστιν· δεύτερον δὲ τῶν ἐν περιτομῇ· καὶ οὐχ ἁπλῶς τῶν ἐν περιτομῇ· ἀλλὰ τῶν μιμουμένων τὴν πίστιν αὐτοῦ, ἣν ἔσχε πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐν περιτομῇ· διὸ ἐπήγαγε τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ· ὥστε ἔδει καὶ μᾶλλον Ἰουδαίους τὴν πίστιν θαυμάζειν ἢ μᾶλλον(?) τὴν περιτομήν· ἡ γὰρ σημεῖον τῆς πίστεως ἡ περιτομή· ἀμαυροῦσι δὲ εἰς ἑαυτοὺς(?) τὸ πρᾶγμα· τοῦ

12

διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην·
[illegible] ἀρχὴν [illegible] τὴν
[illegible] [illegible]
δὲ τῆς [illegible]·

κβ οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν
μόνον· ἀλλὰ καὶ δι' ἡ-
μᾶς οἷς μέλλει λογί-
ζεσθαι. τοῖς πιστεύου-
σιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα
Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νε-
κρῶν· [illegible]
ὁ [illegible]. καί τι πρὸς
ἡμᾶς· ὁ [illegible]μος γάρ ἐστιν
ὁ δικαιώσας θεός. [illegible]
ἡμᾶς [illegible] τοῦ πατρι-
άρχου· μᾶλλον δὲ [illegible]
[illegible]· τοσαύτη γὰρ
ἡμᾶς [illegible]· [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible]:

κγ ὃς παρεδόθη διὰ τὰ
παραπτώματα ἡμῶν·
ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡ-
μῶν [illegible] τοῦ
μαθ[illegible] καὶ ἠγέρ-

κδ θη διὰ τὴν δικαίωσιν
ἡμῶν· διὰ γὰρ τοῦ-
το καὶ ἀπέθανεν [illegible]
[illegible] δικαίους ἡμᾶς [illegible]
[illegible]· δικαιω-

κε θέντες οὖν ἐκ πίστεως
εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν
θεὸν· διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
[illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. [illegible]
γὰρ [illegible]
[illegible]· δι' οὗ καὶ

κς τὴν προσαγωγὴν ἐσχή-
καμεν· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κατ[illegible]. καὶ τοῦ
[illegible] αὐτοῦ
[illegible]
δόξῃ. [illegible]
[illegible] τῇ πίσ-

κζ τει· τῇ πίστει
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] καὶ δια[illegible]
[illegible]· καὶ γὰρ ἀπέθανεν
δι' ἡμᾶς [illegible]
ἡμᾶς· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

κη εἰς τὴν χάριν ταύτην
ἐν ᾗ ἑστήκαμεν·
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] · τὸ δὲ
[illegible] · ὥσπερ τοῦ φυσικοῦ
[illegible] · ὥσπερ ὁ
[illegible] σπέρματος αὐ
[illegible] · [illegible] τῶν ἔθνων
[illegible] τῶν ἐθνῶν · ὡς
[illegible] ἀβραάμ, πρα
[illegible] πάντων τῶν ἐθνῶν
[illegible] πάντων ἀλλὰ καὶ
τῶν προειρημένων. οὐ
δὲ χώραν εἶχε [illegible]
καθὸ μὴ [illegible]
αὐτῆς πάντων τῶν ἐ
ξ αὐτοῦ ὑπάρχειν πρα
τὸν κοινὸν τῆς φύσε
ως μόνον· ἕκαστος γὰρ
τῶν ἐξ αὐτοῦ ὑπάρχει
πρα· δείκνυται ἄρα
ὡς πάντων τῶν ἐθνῶν
πρα αὐτὸν εἶναι φησίν:
ΤΟΥ ΖΩΟΠΟΙΟΥΝΤΟС ΤΟΥС
ϛ̄ ΝΕΚΡΟΥС· ΚΑΙ ΚΑΛΟΥΝ
ΤΟС ΤΑ ΜΗ ΟΝΤΑ ΩС ΟΝΤΑ·
Ὅτι πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν
μὴ ἐξ αὐτοῦ τὸ γένος ἐ
χόντων πρα τίθησιν
τὸν ἀβραάμ. δηλονότι μὲν
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ ζωοποιοῦν
τος τοὺς νεκρούς· δηλῶν
[illegible] σωμα

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ια ΟΝ ΠΑΡΕΛΠΙΔΑ ΕΠΕΛΠΙΔΙ
ΕΠΙСΤΕΥСΕΝ· ΕΙС ΤΟ ΓΕΝΕ
СΘΑΙ ΑΥΤΟΝ ΠΡΑ ΠΟΛΛΩΝ
ΕΘΝΩΝ· ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΕΓΡΑΜ
ΜΕΝΟΝ· ΟΥΤΩС ΕСΤΑΙ
ΤΟ СΠΕΡΜΑ СΟΥ· ΚΑΙ ΜΗ
ΑСΘΕΝΗСΑС ΤΗ ΠΙСΤΕΙ
ΟΥ ΚΑΤΕΝΟΗСΕΝ ΤΟ ΕΑΥ
ΤΟΥ СΩΜΑ ΗΔΗ ΝΕΝΕ
ΚΡΩΜΕΝΟΝ, ΕΚΑΤΟΝ
ΤΑΕΤΗС ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΕΚΡΩСΙΝ ΤΗС
ΜΗΤΡΑС СΑΡΡΑС· ΕΙС ΔΕ
ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΟΥ
ΘΥ ΟΥ ΔΙΕΚΡΙΘΗ ΤΗ ΑΠΙ
СΤΙΑ· ΑΛΛ ΕΝΕΔΥΝΑΜΩ
ΘΗ ΤΗ ΠΙСΤΕΙ· ΔΟΥС ΔΟΞΑ
ΤΩ ΘΩ· ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗ
ΘΕΙС ΟΤΙ Ο ΕΠΗΓΓΕΛΤΑΙ ΔΥ
ΝΑΤΟС ΕСΤΙ ΚΑΙ ΠΟΙΗСΑΙ·

ἑτέρα πάλιν κατασκευὴ
ἀφ' ὧν ἔμελλε φανεῖσθαι ἀγαθῶν:
ρΓ ΕΙ ΓΑΡ ΕΧΘΡΟΙ ΟΝΤΕΣ ΚΑΤΗΛ-
ΛΑΓΗΜΕΝ ΤΩ ΘΩ· ΔΙΑ ΤΟΥ
ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΥΝ ΑΥΤΟΥ.
ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΤΑΛ-
ΛΑΓΕΝΤΕΣ ΣΩΘΗΣΟΜΕΘΑ
ΕΝ ΤΗ ΖΩΗ ΑΥΤΟΥ:
ἀπὸ τοῦ μείζονος ἑτέρα κα-
τασκευὴ πολλῶν πλέον ἦν
φησίν· μεῖζον τὸ ἐχθροὺς
ὄντας καταλλαγῆναι
ἢ τὸ καταλλαγέντας ἐν
τῇ ἀγάπῃ μεῖναι· ἀλλὰ
τὸ μεῖζον ἐποίησεν ἀπο-
θανὼν ὑπὲρ ἡμῶν ὄντων
ἔτι ἁμαρτωλῶν, πῶς οὐχὶ
καὶ τὸ ἔλαττον ποιήσει·
σκόπει δὲ δι' ὅσων βου-
λόμενος πιστώσασθαι περὶ
τῶν μελλόντων αὐτούς
πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς
τοῦ δικαίου γνώμης ἐν
τρόποις [illegible]· ὅτι ὑπε-
ραφορικῶς ὁ θεὸς ἀγαπᾷ·
ὅτι ὃ ἐπηγγείλατο ὁ θεὸς
δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι·
δεύτερον ἀπὸ τῆς χάρι-
τος τῆς δοθείσης· τρί-
τον ἀπὸ τῆς ἐλπίδος·
ὅτι καὶ μὴ [illegible]
δι' ἡμᾶς ἀγαγεῖν· καὶ ἀπὸ
τοῦ ὑπὸ πάλιν οὐ περιλά-
νομεν· λοιπὸν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ
θανάτου· καὶ ἀπὸ τῆς
ἡμετέρας κακίας, ἣν
πρόσθεν κατέλεξεν·
καὶ δοκιμὴν ἐνέγκαι τὸ
εἰρημένον· ὁρίσει ἐκ δὲ
πολλῶν· πρῶτον μὲν ὅτι
ἀπέθανεν· δεύτερον· ὅτι
ὑπὲρ ἀσεβῶν· τρίτον·
ὅτι κατήλλαξεν· ὅτι ἔ-
σωσεν· ὅτι ἐδικαίωσεν·
ὅτι ἀθανάτους ἐποίησεν·
ὅτι υἱοὺς εἰργάσατο καὶ κλη-
ρονόμους· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ
ρδ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΥΧΩΜΕΝΟΙ
ΕΝ ΤΩ ΘΩ ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ
ΙΥ ΧΥ· ΔΙ ΟΥ ΝΥΝ ΤΗΝ ΚΑ-
ΤΑΛΛΑΓΗΝ ΕΛΑΒΟΜΕΝ·
Οὐ μόνον σωθησόμεθα φησίν
ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα δι' αὐ-
τὸ τοῦτο. διὸ μὴ ζήτει
ἡμᾶς αἰσχύνεσθαι· τὸ
γὰρ ὑπὲρ κολάσεως πονηρίας
σωζόμενος σωθῆναι· τοῦ
σφόδρα ἀγαπηθῆναι πα-
ρὰ τοῦ σώζοντος, μέγιστον
σημεῖόν ἐστιν· οὐ γὰρ δι' ἀ-
τίμου ἑτέρου ἑτέρου. ἀλ-
λὰ δι' αὐτοῦ τοῦ μονογε-
νοῦς ἔσωσεν: ΔΙΑ ΤΟΥ-
ρε ΤΟ ΩΣΠΕΡ ΔΙ ΕΝΟΣ ΑΝΟΥ
Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
ΕΙΣΗΛΘΕΝ· ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡ-

παράμηκος ἀπαλλαγῆναι·
τὸ τὴν ἀληθῆ χάριν εὐηγγελίσ-
μαι τὸ πάντων ἐπιτυχεῖν
τῶν διὰ τοῦ κατασώματος
ϛθ ἀγαθῶν· ΚΑΙ ΚΑΥΧΩΜΕ
ΘΑ ΕΠ' ΕΛΠΙΔΙ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ
ΘΥ· δύο τέθεικεν, τὰ
παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα·
τῶν μὲν γὰρ ἔχομεν τὴν χά-
ριν, τὰ παρόντα εἰλήφα-
σιν, ἅπερ ἐλάβομεν ἀγα-
θά· τῶν δὲ ἔχομεν καὶ καυ-
χώμεθα ἐπ' ἐλπίδι, τὰ
μέλλοντα ἐξ ἐλπίδων τὰ
ρ πάντα: ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΥΧΩΜΕΘΑ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΘΛΙΨΕΣΙΝ·
τί λέγεις φησί· τὰ μέλλοντα
ἀγαθὰ ἄξια καυχήσε-
ως· αὐτὰ μὲν ἐστὶ τὰ
παρόντα λυπηρὰ καὶ
μάλιστα καλλωπίσαι
καὶ ποιῆσαι μέγα φρο-
νεῖν ἐπ' αὐτοῖς καὶ μάλιστα
καυχώμεθα· ἡμεῖς τὸ
οἷς ὡς προσδοκᾶται
γὰρ τὴν παραίνεσιν·
ρα ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ Η ΘΛΙΨΙΣ ΥΠΟ-
ΜΟΝΗΝ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ·
Η ΔΕ ΥΠΟΜΟΝΗ ΔΟΚΙΜΗΝ·
Η ΔΕ ΔΟΚΙΜΗ ΕΛΠΙΔΑ· Η
ΔΕ ΕΛΠΙΣ ΟΥ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΕΙ·
ἔστι δὲ παράδοξον καὶ τὸ
εἰρημένον· τὸ ταλαιπωρεῖν
καὶ λόγον ἐπ' αὐτοῖς ἐμποιεῖν
καὶ καύχημα, τοσοῦτον
τῶν λογισμῶν· ὁ δὲ λέγει τοι-
οῦτον ἐστιν· ἔχομεν καὶ πρὸ
τῶν μελλόντων μέγιστον καρ-
πόν, ὑπομονὴν καὶ ἦθος
τι· ζ' δόκιμον ποιεῖ τὸν
πειραζόμενον· συντείνει
δὲ καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα·
τὴν γὰρ ἐλπίδα ἀκμάζειν
ἐμποιεῖ· οὐδὲν γὰρ οὕτω
χρηστὰς ἐλπίδας παρασκευ-
άζει, ὡς ἀγαθὸν συνειδός·
ρβ ΟΤΙ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΥ ΕΚΚΕ-
ΧΥΤΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ Η-
ΜΩΝ· ΔΙΑ ΠΝΣ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥ
ΔΟΘΕΝΤΟΣ ΗΜΙΝ· ΕΤΙ ΓΑΡ
ΧΣ ΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΝ ΥΠΕΡ ΑΣΕΒΩΝ
ΑΠΕΘΑΝΕΝ· ΜΟΛΙΣ ΓΑΡ
ΥΠΕΡ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΙΣ ΑΠΟΘΑ-
ΝΕΙΤΑΙ· ΥΠΕΡ ΓΑΡ ΤΟΥ Α-
ΓΑΘΟΥ ΤΑΧΑ ΤΙΣ ΚΑΙ ΤΟΛΜΑ
ΑΠΟΘΑΝΕΙΝ· ΣΥΝΙΣΤΗ-
ΣΙΝ ΔΕ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΑΓΑΠΗΝ
ΕΙΣ ΗΜΑΣ Ο ΘΣ· ΟΤΙ ΕΤΙ Α-
ΜΑΡΤΩΛΩΝ ΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ
ΧΣ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΑΠΕΘΑΝΕΝ·
ΠΟΛΛΩ ΟΥΝ ΜΑΛΛΟΝ· ΔΙΚΑΙ-
ΩΘΕΝΤΕΣ ΝΥΝ ΕΝ ΤΩ ΑΙ-
ΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ· ΣΩΘΗΣΟΜΕΘΑ
ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ:

μασ τοῖσ ἑαυτοῦ καί τοι
γε μὴ φαγοῦσι μὲν τοῦ
ξύλου γέγονε δὲ αἴτιοσ
θανάτου τοῦ διὰ τὴν
βρῶσιν ἐπεισαχθέντοσ.
οὕτω καὶ ὁ χσ̅ τοῖσ ἑαυ
τοῦ· καί τοι γε οὐ δικαι
οπραγήσασι· γέγονεν
πρόξενοσ δικαιοσύ
νησ· ἣν διὰ τοῦ σταυροῦ
πᾶσι κεχάρισται·
ρια ἀλλ' οὐχ ὡσ τὸ παρά
πτωμα· οὕτωσ καὶ
τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῶ
τοῦ ἑνὸσ παραπτώματι
οἱ πολλοὶ ἀπέθανον.
πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρισ
τοῦ θυ̅ καὶ ἡ δωρεὰ
ἐν χάριτι τῆ τοῦ ἑνὸσ
ἀνου ἰυ̅ χυ̅ εἰσ τοὺσ πολ
λοὺσ ἐπερίσσευσεν·
ἡ ἁμαρτία φησὶ τοσοῦ
τον ἴσχυσεν· ἡ ἁμαρτία
ἀνθρώπου ἑνόσ. πῶσ οὐχὶ μᾶλ
λον ὑπερισχύσει ἡ
χάρισ ἡ θυ̅ χάρισ· ἡ οὐ
πρσ̅ μόνον ἀλλὰ καὶ υυ̅ ἡ αὐ
του πνσ̅· πολλῶ γὰρ τοῦ
το ἐκεῖνο μεῖζον:
ριβ καὶ οὐχ ὡσ δι' ἑνὸσ ἁμαρ
τήσαντοσ τὸ δώρημα·
τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸσ
εἰσ κατάκριμα· τὸ δὲ χά
ρισμα· ἐκ πολλῶν πα
ραπτωμάτων εἰσ δι
καίωμα· δηλαδὴ
ὅ τι δὲ λέγομεν ἤδη φησὶν
καὶ ἅμα καὶ ἐπὶ τὸ μεῖζον
τοιοῦτόν ἐστιν· τὸν μὲν
θάνατον καὶ τὸ κατά
κριμα μία ἴσχυσεν ἁ
μαρτία ἐπενεγκεῖν· ἡ
δὲ χάρισ. οὐ τὴν μίαν
ἐκείνην ἀνεῖλεν ἁμαρ
τίαν μόνον. ἀλλὰ καὶ τὰσ
δι' ἐκείνην ἐπεισελθούσασ
ἵνα γὰρ μὴ τὸ ἴσον τοῦ
τωσ ἀκούων ὅμοιον μό
νον τὸ κατάκριμα τῆ
τὸ χάρισμα· μὴ δὲ πά
λιν τὸν ἀδάμ ἀκούων·
ἐκείνην ἁμαρτῆσαι μό
νον τὴν ἁμαρτίαν μό
νον ἣν ἐκεῖνοσ ἥμαρ
τεν, ἀλλὰ καὶ πάσασ
τὰσ λοιπάσ. διὰ τοῦ κε
λεύων· τὸ δὲ χάρισμα
ἐκ πολλῶν παραπτω
μάτων εἰσ δικαίωμα:
ριγ εἰ γὰρ τῶ τοῦ ἑνὸσ παρα
πτώματι ὁ θάνατοσ ἐ
βασίλευσεν διὰ τοῦ ἑνόσ.
πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν πε
ρισσείαν τῆσ χάριτοσ καὶ
τῆσ δωρεᾶσ τῆσ δικαιο
σύνησ λαμβάνοντεσ
ἐν ζωῆ βασιλεύσουσιν

πας ὁ θάνατος· καὶ οὕ-
τως εἰς πάντας ἀνθρώπους
ὁ θάνατος διῆλθεν·

Ἐσημειωτέον μὲν ὡς ἀντὶ τοῦ ῥηθέντος μέρος τῆς δικαιοσύνης καὶ μέρος τοῦ ... ἀμφοτέρων ... ἐκ τοῦ ...

ρς ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον·

τὸ ἐφ᾽ ᾧ μὲν ἀντὶ τοῦ διότι· λέγει δὲ ὅτι ὡς ἁμαρτήσαντος τοῦ Ἀδάμ· καὶ οἱ μὴ φαγόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου γεγόνασιν ... θνητοί, οὕτω καὶ ἀναμάρτητος Χριστοῦ καὶ ... τὸ ... σῶμα τῆς ἀθανασίας μετέλαβεν·

ρβ ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ·

τὸ ἄχρι νόμου ἀντὶ τοῦ ... τῆς ἐπιδημίας καιροῦ τοῦ ... Χριστοῦ κατὰ τὸ γεγραμμένον· λέγει οὖν ὡς διὰ μὲν τοῦ Ἀδὰμ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἁμαρτία· ἐνέμενε δὲ μέχρι τοῦ καιροῦ τῆς ἐπιδημίας κατηργήθη ... ὑπὸ Χριστοῦ·

ρη ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου·

... χρόνον ἡ ἁμαρτία. λέγει καὶ ἐν ποίου χρόνου εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν· καὶ ποῖος χρόνος. ἢ ὅτι τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τῆς παρὰ θεοῦ ... Ἀδὰμ καὶ ... καὶ μόνον ἡ θεία προσαγορεύει γραφή· φησὶν οὖν ὡς διὰ τῆς ἐντολῆς ... χρόνον ἡ ἁμαρτία. ἡ ... γὰρ διὰ τῆς ... τὸν Ἀδὰμ ὁ ὄφις·

ρα ἀλλ᾽ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ·

... περὶ τοῦ χρόνου ... τῆς ἁμαρτίας· καὶ ... περὶ τοῦ αὐτοῦ ... διαλέγεται ἵνα μανθάνοντες ... τὴν ... τῆς ἁμαρτίας, δοξάσωμεν τὸν καταργήσαντα αὐτὴν διὰ τῆς ἰδίας σαρκός· κατήργησε γὰρ τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ

ρι σαρκί· ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος·

τοῦ μέλλοντος μὲν ... τουτέστι Χριστοῦ· λέγει δὲ ὅτι ...

τὰ παρ' αὐτῶν ἐκεκράτηκεν·
ὁ δὲ κατὰ προαίρεσιν ἡμῶν ἐσ-
τομαι ἀμφοτέροις ἀντέ-
θηκεν· τὴν διὰ τοῦ υἱοῦ γε-
νομένην ἀναλογίαν:
ριδ ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρα-
κοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρ-
τωλοὶ κατεστάθησαν
οἱ πολλοί· τὸ ἀλλ' ἐν τῷ
προτέρῳ κέχρηται συλλο-
γισμῷ ἐντεῦθεν σφίγγων αὐτῶν
τῇ ἀναλογίᾳ· οὕτως
ριε καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ
ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί·
πάλιν ἀγωνίζεται ἑξῆς ἐρ-
χόμενος ταῖς κατασκευ-
αῖς. ταῦτα δὲ σαφῶς
φησὶν· διὰ τὸ λέγειν Ἰου-
δαίους· μὴ δύνασθαι
τὸν Χριστοῦ θάνατον δικαι-
ῶσαι τὴν οἰκουμένην·
τὸ δὲ ἁμαρτωλοὶ κατε-
στάθησαν οἱ πολλοί. ἀν-
τὶ τοῦ ὑπεύθυνοι τῷ διὰ
τὴν ἁμαρτίαν θανάτῳ
ρις λέγει: νόμος δὲ πα-
ρεισῆλθεν, ἵνα πλεο-
νάσῃ τὸ παράπτωμα.
δόξας ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀδὰμ
καταδικασθῆναι τὴν
οἰκουμένην· ἀπὸ δὲ
τοῦ Χριστοῦ δικαιωθῆναι ἐξ

σωθῆναι ἐκείνης κατα-
δίκης. εὐκαίρως ἐξεβρι-
τοῦ νόμου ζητεῖ, τὴν πε-
ρὶ αὐτοῦ δόξαν ὑποτε-
μνόμενος· λέγουσιν ὡς ὁ
νόμος οὐκ ὠφέλησεν οὐ-
δέν. ἀλλὰ καὶ ἡ ζήτησις τὸ
νόσημα παρέτεινε μᾶλλον
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἵνα πλεο-
νάσῃ. οὐκ αἰτιολογικῶς ἐστὶν
ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως εἰ-
λημμένον· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο
ἐδόθη ὁ νόμος ἵνα πλεο-
νάσῃ ἡ ἁμαρτία· ἀλλ' ἐδό-
θη μὲν, ὥστε μειῶσαι τὸ
παράπτωμα, ἐξέβη δὲ
τοὐναντίον· οὐ παρὰ
τὴν τοῦ νόμου φύσιν· ἀλ-
λὰ παρὰ τὴν τῶν δεξα-
μένων ῥᾳθυμίαν· πα-
ρεισῆλθεν δὲ ἔφησεν καὶ
οὐκ εἰσῆλθεν· δεικνὺς πρό-
σκαιρον αὐτοῦ τὴν χρεί-
αν καὶ οὐ κυρίως προη-
γουμένην. οὗ δὲ ἐ-
πλεόνασεν ἡ ἁμαρτία
ριζ ὑπερεπερίσσευσεν ἡ
χάρις· ἵνα ὥσπερ ἐβα-
σίλευσεν ἡ ἁμαρτία
ἐν τῷ θανάτῳ. οὕτως
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσει
διὰ δικαιοσύνης εἰς ζω-
ὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν:

διὰ τοῦ ἑνὸς ἰυ̅ χυ̅. ἄρα
οὖν ὡς δι᾽ ἑνὸς παραπτώ
ματος εἰς πάντας ἀν
θρώπους εἰς κατάκρι
μα. οὕτως καὶ δι᾽ ἑνὸς
δικαιώματος εἰς πάν
τας ἀνθρώπους εἰς δι
καίωσιν ζωῆς.
ἀποφαίνεται λοιπὸν ὅτι οὐ
τοσοῦτον ὠφέλησεν μό
νον ὁ χς̅ ὅσον ἔβλαψεν
ὁ ἀδάμ. ἀλλὰ πολλῷ
πλέον καὶ μεῖζον. ἀλλ᾽ ἐπεὶ καὶ
περὶ τοῦ λόγου ἥψατο τῆς
καταδίκης. ὃ δὲ λέ
γει τοιοῦτόν ἐστιν. τί τὸν
θάνατον ἐπεισήγαγεν. τὸ
φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ξύλου μό
νον τὸν ἀδάμ. εἰ οὖν
ὁ θάνατος τοσαύτην
ἐκράτησεν ἰσχὺν ἐξ ἑνὸς
παραπτώματος. ὅταν
εὑρεθῶσί τινες πολλῷ
μείζονα τῆς ἁμαρτίας
ἐκ θεοῦ λαμβάνοντες χά
ριν καὶ δικαιοσύνην.
πῶς δυνήσονται ἔτι ὑπεύ
θυνοι εἶναι τοῦ θα
νάτου. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν
χάριν. ἀλλὰ περισσείαν
χάριτος. οὐ γὰρ ὅσον
ἐχρῄζομεν εἰς τὴν τῆς ἁ
μαρτίας ἀναίρεσιν. τοσοῦτον

τοσοῦτον ἐλάβομεν μόνον
ἐκ τῆς χάριτος. ἀλλὰ
καὶ πολλῷ πλέον. καὶ γὰρ
καὶ κολάσεως ἀπηλλάγη
μεν. καὶ κακίαν ἀπεδυσά
μεθα πᾶσαν. καὶ ἀνεγεννή
θημεν ἄνωθεν. καὶ ἀ
νέστημεν τοῦ παλαιοῦ τα
φέντος ἀνθρώπου. καὶ ἐλυτρώ
θημεν. καὶ ἡγιάσθημεν.
καὶ εἰς υἱοθεσίαν ἤχθη
μεν. καὶ ἐδικαιώθημεν.
καὶ ἐγενόμεθα ἀδελφοὶ
τοῦ μονογενοῦς. καὶ συγκλη
ρονόμοι καὶ σύσσωμοι αὐ
τοῦ κατέστημεν. καὶ σὰρξ
αὐτοῦ γεγόναμεν. καὶ ὥσπερ
σῶμα κεφαλῇ. οὕτως
ἡνώμεθα τῷ χῷ. ταῦ
τα πάντα περισσείαν
χάριτος ἐκάλεσεν ὁ
παῦλος. δεικνὺς ὅτι
οὐ μόνον φάρμακον ἐλά
βομεν ἀντίρροπον τοῦ τραύ
ματος. ἀλλὰ καὶ ὑγίειαν
καὶ εὐμορφίαν καὶ τιμὴν
καὶ δόξαν. καὶ ἀξιώματα πολ
λῷ τὴν ἡμετέραν ὑπερ
βαίνοντα φύσιν. διατί
ποτε ἐπεὶ περισσότερα. πότε
δὲ οἱ πολλοί. ἐπειδὴ ὁ
μὲν κοινὸς θάνατος κα

οὕτως ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ καὶ ὁ τά-
φος. τοῦτο ἡμῖν τὸ καινὸν ἀπη-
σμαγγόμενον· ἐπεὶ καὶ μὴ ἐπὶ
τῶν αὐτῶν· αὐτὸς μὲν γὰρ
σαρκὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτά-
φη· ἡμεῖς δὲ ἁμαρτίᾳ
ἀμφότερα. διὰ τοῦτο
οὐδὲ σύμφυτοι γεγόνα-
μεν τοῦ θανάτου φησίν.
ἀλλὰ τῷ ὁμοιώματι τοῦ
θανάτου· θάνατος μὲν
γὰρ καὶ τοῦτο κἀκεῖνο.
ἀλλ' οὐχὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκει-
μένου· ἀλλ' ὁ μὲν σαρκὸς
ὁ τοῦ χριστοῦ· ὁ δὲ ἁμαρτίας
ὁ ἡμέτερος: ὅτι ὁ πα-
ρκ λαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνε-
σταυρώθη· οὐκ εἶπεν
ἐσταύρωται· ἀλλὰ συνε-
σταύρωται· ἐγγὺς φέρων
τὸ καταπτισμα τοῦ θανά-
του· ἵνα καταργηθῇ
ρκα τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτί-
ας· σῶμα ἁμαρτίας
τὴν πονηρίαν πᾶσαν κα-
λεῖ· ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπον παλαιὸν
ὀνομάζει τὴν ὁλόκληρον κα-
κίαν· οὕτω καὶ σῶμα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκείνου τὴν ἀπὸ δια-
φόρων μερῶν πονηρίας
συγκειμένην κακίαν:
ρκβ τοῦ μηκέτι δουλεύειν
ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ

ἀποθανὼν δεδικαίωται
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
ταύτῃ φησὶν αὐτὸ εἶναι κού-
ρον μένειν νεκρόν· οὐχ ὥστε
ἀφανισθῆναι καὶ ἀπο-
θανεῖν· ἀλλ' ὥστε μὴ ἁ-
μαρτάνειν· ὅτι ὥσπερ
ὁ ἀποθανὼν ἀπήλλακται
τοῦ ἁμαρτάνειν νεκρὸς
κείμενος. οὕτω καὶ τὸν ἀνα-
βάντα ἀπὸ τῆς ι τοῦ βα-
πτίσματος. ἐπειδὴ ἅπαξ
ἀπέθανεν ἐκεῖμος. νε-
κρὸν δεῖ μένειν διὰ παντὸς
ρκγ τῇ ἁμαρτίᾳ: εἰ δὲ ἀπε-
θάνομεν σὺν χριστῷ· πιστεύ-
ομεν ὅτι καὶ συζήσομεν
αὐτῷ· εἰδότες ὅτι χριστὸς ἐγερ-
θεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι
ἀποθνήσκει· θάνατος
αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει·
τὸν στέφανον ἐπάγει ταχέως
τῶν ἀγαθῶν· μάλιστον δὲ
ἡμῖν καὶ πρὸ τοῦ στεφάνου
ἀγαθὸν γίνεται. τὸ κοινω-
νῆσαι τοῦ δεσπότου τῆ·
ρκδ ὃ γὰρ ἀπέθανεν τῇ ἁμαρ-
τίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ·
τουτέστιν οὐδὲ ἐκεῖνος ὑπεύ-
θυνος ἦν τῷ θανάτῳ·
ἀλλὰ διὰ τὴν ἁμαρτίαν
τὴν ἡμετέραν ἀπέθα-
νεν· ἵνα αὐτὴν ἀνέλῃ·

οὐ γὰρ κολάσεως ἀπήλλα-
ξε μόνον· ἀλλὰ καὶ
τὰ μυρία ἃ προείπομεν
δέδωκεν ἀγαθά·
ὥστε ἐπλεόνασεν ἡ ἁ-
μαρτία· μυρίας δέδω-
κεν ὁ νόμος ἐντολάς, βου-
λόμενος πανταχόθεν
στηρίσαι τὸν ἄνθρωπον· πα-
σῶν δὲ παραβαινομένων
ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρ-
ριη τία· ΤΙ ΟΥΝ ΕΡΟΥΜΕΝ
ΕΠΙΜΕΝΟΜΕΝ ΤΗ ΑΜΑΡ-
ΤΙΑ, ΙΝΑ Η ΧΑΡΙΣ ΠΛΕΟΝΑ-
ΣΗ· ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· ΟΙΤΙΝΕΣ
ΑΠΕΘΑΝΟΜΕΝ ΤΗ ΑΜΑΡ-
ΤΙΑ, ΠΩΣ ΕΤΙ ΖΗΣΟΜΕΝ
ΕΝ ΑΥΤΗ· εἰς τὸν προ-
ειρημένον παραλαμβάνει α-
κατασκευὴν λόγον· ὁ δὲ νοῦς
οὗτος· διασύροντές τι-
νες τὸν ἀποστολικὸν λό-
γον· ἐπειδὴ μεγάλη ἡμαρ-
τομεν μὴ ἀποστῶμεν
ἁμαρτάνοντες, ἵνα
πλεονάσῃ ἡ χάρις δοθῇ·
ἀναιρεῖ δὲ τοῦτο πρῶτον
μὲν τῇ ἀπαγορεύσει· μὴ
γένοιτο λέγων· ὅπερ ἐστὶ
τῶν ὁμολογημένων κα-
κῶν. ἔπειτα τίθεσθαι·
ἐπειδὴ καὶ ἁμαρτητικὴ
τῷ λογισμῷ· οἵτινες γάρ

φησὶν ἀπεθάνομεν τῇ
ἁμαρτίᾳ, πῶς ζήσο-
μεν ἐν αὐτῇ· ὁ δὲ λόγος
τοιοῦτον ἐστίν· νεκροὶ
γεγόναμεν τῇ ἁμαρτίᾳ.
[illegible]
τοῦ· τὸ δὲ νεκροὶ ὄντας
μὴ ὑπακούειν ἔτι αὐτῇ λοιπόν:
ριθ Η ΑΓΝΟΕΙΤΕ· ΟΤΙ ΟΣΟΙ Ε-
ΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ ΕΙΣ ΧΝ
ΙΝ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΥ-
ΤΟΥ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ· ΣΥ-
ΝΕΤΑΦΗΜΕΝ ΟΥΝ ΑΥΤΩ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ. ΙΝΑ
ΩΣΠΕΡ ΗΓΕΡΘΗ ΧΣ ΕΚ ΝΕ-
ΚΡΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ
ΠΡΣ· ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ
ΕΝ ΚΑΙΝΟΤΗΤΙ ΖΩΗΣ ΠΕ-
ΡΙΠΑΤΗΣΩΜΕΝ· ΕΙ ΓΑΡ
ΣΥΜΦΥΤΟΙ ΓΕΓΟΝΑΜΕΝ
ΤΩ ΟΜΟΙΩΜΑΤΙ ΤΟΥ ΘΑ-
ΝΑΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΣΟ-
ΜΕΘΑ· ΤΟΥΤΟ ΓΙΝΩΣΚΟΝ-
ΤΕΣ· ἐπειδὴ ἀσα-
φὲς ἦν τὸ εἰρημένον, ἀπὸ
ζητήσεως ἡμῖν αὐτό· τί
οὖν ἐστὶ τὸ εἰς τὸν θάνα-
τον αὐτοῦ βαπτισθῆναι·
ἐστὶ τὸ καὶ αὐτοὺς ἀποθανεῖν
ὥσπερ ἐκεῖνος. σταυρὸς γάρ
ἐστι τὸ βάπτισμα· ὅπερ

δὲ εἰς θάνατον· ἢ ὑπακοῆς
εἰς δικαιοσύνην·
ἀντίθεσιν ἔθηκε τὴν μέλλου
σαν· τί οὖν ἁμαρτήσω
μεν· καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν
λύσιν ἐπαγαγὼν τὴν ἐξ
αγορευθεῖσαν· μὴ γένοιτο·
τὸ ἄτοπον· ἐπάγει καὶ δεύ
τερον τὴν ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ
τρίτην τὴν πρώτην τὴν ἀπὸ
τῆς κολάσεως· ἤδη δὲ ἀ
πὸ τοῦ αἰσχροῦ αὐτὴν δεικνύς·
οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παρι
στάνετε ἑαυτοὺς δούλους
εἰς ὑπακοὴν δοῦλοί ἐστε
ᾧ ὑπακούετε, ὁμοίως ἂν εἰ
λέγοι· οὐ παραλόγως τὴν γέ
ενναν· οὐδὲ τὴν πονηρὰν
ἐκείνην κόλασιν· ἀλλὰ
τὴν ἐνταῦθα αἰσχύνην·
ὅταν δοῦλοι γένησθε ἐστὲ
κοινωνοὶ δοῦλοι· καὶ ἁμαρ
τίας δοῦλοι ἐστὲ τοιοῦτον
μισθὸν ὄψεσθε παρ' αὐτοῦ
θάνατον· οὐ γὰρ τὸν πρὸ τοῦ βα
πτίσματος θάνατον φησί
γὰρ σωματικόν ἐστι το
σαύτης ἐδεήθη τῆς θε
ραπείας τὸ ἕλκος· ὥστε
τὸν δεσπότην τῶν ἀπάν
των χριστὸν θάνατον καταδέ
ξασθαι, καὶ οὕτω λῦσαι τὸ κα
κόν· μετὰ τὴν τοσαύτην
δωρεὰν καὶ ἐλευθερίαν·
ἀμελήσαντας αὐτὸ ἐκείνους
αὐτὸν πάλιν ὑποβάλλομεν
ὅμως· τί οὖν ἐργάσεται;
ρλ χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε
δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας·
ἀναμιμνήσκει πάλιν αὐτοὺς
τῶν εὐεργεσιῶν ὅτι μεγά
λων ἀπηλλάγησαν κακῶν
καὶ ὅτι οὐκ ἐξ οἰκείων πόνων
ἀλλ' ἐκ χάριτος θεοῦ·
ρλα ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας
εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον
διδαχῆς· τὸ μὲν ἐκ
καρδίας, τὸ αὐτεξούσιον δη
λοῖ· τὸ δὲ παρεδόθητε
τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ βοήθειαν
αἰνίττεται· ἐλευθερω
ρλβ θέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρ
τίας ἐδουλώθητε τῇ δι
καιοσύνῃ· δύο ἐνταῦ
θα δείκνυσι τοῦ θεοῦ δωρε
άς· τό τε ἁμαρτίας ἐλευ
θερῶσαι· καὶ τὸ δουλῶσαι
τῇ δικαιοσύνῃ· ὅ πάσης
ἐλευθερίας ἐστὶ τιμιώ
τερον ἐστίν·· ἀνθρώπι
ρλγ νον λέγω διὰ τὴν ἀσθέ
νειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν·
ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ
ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ
εἰς τὴν ἀνομίαν. οὕτως

καὶ ἐκβλήθη τὸ ἁμάρτημα αὐτοῦ
καὶ τὴν δύναμιν ἀφήρπασεν:
ρκε ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ.
τοῦτ' ἔστιν ἀκαταλύτως, ὥστε
μηκέτι κρατεῖσθαι ὑπὸ
τοῦ θανάτου· εἰ γὰρ καὶ
τὸν πρότερον θάνατον
οὐχ ὡς ὀφείλων ἀπέ-
θανεν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἑτέ-
ρων ἁμαρτίαν· πολλῷ μᾶλ-
λον νῦν οὐκ ἀποθανεῖται
καταλύσας αὐτήν:
ρκϛ οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσ-
θε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν
εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν-
τας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν. μὴ οὖν βασι-
λευέτω ἡ ἁμαρτία
ἕως δὲ νῦν περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ
ζωῆς διελέχθη· ἵνα μή
τις λέγῃ· τί οὖν πρὸς ἡ-
μᾶς τὸ εἰρημένον; ταῦτα
αὐτὰ ἐπαγγέλλεται· εἰ νε-
κροὺς ὄντας ἀνέστησεν,
πολλῷ μᾶλλον ζῶντας κα-
τασχεῖν δυνήσεται:
ρκζ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώμα-
τι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ.
μηδὲ παριστάνετε τὰ μέ-
λη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας
τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παρα-
στήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ
ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας.
καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα
δικαιοσύνης τῷ θεῷ. ἁ-
μαρτία γὰρ ὑμῶν οὐκέτι
κυριεύσει· τὸ σῶμα
ἡμῶν πρότερον μὲν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρου-
σίας, εὐχείρωτον ἦν τῇ ἁ-
μαρτίᾳ· οὔτε γὰρ πνεῦμα
παρῆν τὸ βοηθοῦν, οὔ-
τε βάπτισμα τὸ νεκρῶ-
σαι δυνάμενον τὴν ἁμαρ-
τίαν· ἐπειδὴ δὲ Χριστὸς πα-
ραγέγονεν, καὶ τὸ βάπτι-
σμα δεχόμεθα, καὶ τὸ
πνεῦμα διὰ τοῦ βαπτίσμα-
τος, γέγονεν ἡμῖν ἀχείρω-
τα τὰ παράλογα ὁρμήματα· οὐ-
κέτι οὖν μὴ τυραννείτω
ὁ πρότερον ἀσθενὴς ἦν. ἀλλὰ
μηκέτι στρατευέσθω ὥσπερ πρό-
τερον ἀρτᾶσθαι: οὐ γὰρ
ρκη ἐστὲ ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ
χάριν. τί οὖν; ἁμαρτή-
σωμεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν
ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν;
μὴ γένοιτο: τοῦτο δὲ
κινεῖ μὲν ὅτι πρόσκαιρον
ἡ ἁμαρτία τοῖς σώμασι: οὐ-
ρκθ κ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστά-
νετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς
ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ
ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτί-

δὲ εἰς θάνατον· ἢ ὑπακοῆς
εἰς δικαιοσύνην·
ἀντίθεσιν [illegible] τὴν λέγου-
σαν· τί οὖν ἁμαρτήσω-
μεν· καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν
λύσιν ἐπαγαγὼν τὴν ἐξ ἀ-
παγορεύσεως· μὴ γένοιτο
τοῦτο· [illegible]
τέραν τὴν ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ
[illegible] τὴν [illegible] τὴν ἀπὸ
τῆς κολάσεως· ἡ δὲ ἀ-
πὸ τοῦ αἰσχροῦ αὕτη ἐστίν·
οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παρί-
στανετε ἑαυτοὺς δούλους
εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε
ᾧ ὑπακούετε, [illegible]
λέγει· [illegible]
[illegible]
[illegible] κόλασιν [illegible]
τὴν [illegible] αἰσχύνην·
ὅταν δοῦλοι γένησθε [illegible]
[illegible] δοῦλοι· καὶ ἁμαρ-
τίας δοῦλοι· ἔστι τοιοῦτο
μισθὸς [illegible]
θάνατον· [illegible] τοῦ βα-
πτίσματος θάνατον [illegible]
[illegible] σωματικὸς [illegible] το-
σαύτης [illegible] τῆς θε-
ραπείας [illegible]
τὸν [illegible] τὴν τῶν ἁπάν-
των [illegible] θάνατον [illegible]
[illegible] καὶ οὕτω [illegible]
κον· [illegible] τοσαύτην

[illegible] καὶ ἐλευθερίαν·
[illegible]
αὐτὸν [illegible] ὑπομένο-
μεν· τί οὖν [illegible];
ρλ χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε
δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας·
ἀναμιμνήσκει [illegible] αὐτοῖς
τῶν [illegible] ὅτι μεγά-
λων ἀπηλλάγησαν κακῶν
καὶ ὅτι οὐκ [illegible]
ἀλλ' ἐκ χάριτος θεοῦ·
ρλα ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας
εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον
διδαχῆς· τὸ μὲν ἐκ
καρδίας, τὸ αὐτεξούσιον δη-
λοῖ· τὸ δὲ παρεδόθητε
τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ [illegible]
αἰνίττεται· ἐλευθερω-
ρλβ θέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας ἐδουλώθητε τῇ
δικαιοσύνῃ· [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] τῆς ἁμαρτίας [illegible]
[illegible] τὸ δουλωθῆναι
τῇ δικαιοσύνῃ· [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀνθρώπι-
ρλ[illegible] νον λέγω διὰ τὴν ἀσθέ-
νειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν·
ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ
ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ
εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν

καὶ οὐκέτι τὴν [illegible]
καὶ τὴν δύναμιν [illegible] ἅπασαν:
ρκε ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ·
τουτέστι [illegible] καταλύσας [illegible]
μηκέτι [illegible]
τοῦ θανάτου· [illegible]
τὸν πρότερον θάνατον [illegible]
[illegible]
θανεῖν. ἀλλὰ διὰ τὴν ἑτέ-
ραν ἁμαρτίαν· πολλῷ μᾶλ-
λον [illegible] ἀποθανεῖται
καταλύσας αὐτήν:
ρκς οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσ-
θε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν
εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν-
τας δὲ τῷ θεῷ ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν. μὴ οὖν βασι-
λευέτω ἡ ἁμαρτία
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρκζ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώμα-
τι. ἐν τῷ ὑπακούειν αὐτῇ
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ·
μηδὲ παριστάνετε τὰ μέ-
λη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας
τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παρα-
στήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ
ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας·
καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα
δικαιοσύνης τῷ θεῷ. ἁ-
μαρτία γὰρ ὑμῶν οὐκέτι
κυριεύσει· τὸ σῶμα
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
προσηρτῆσθαι; οὐ γάρ
ρκη ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ
χάριν. τί οὖν; ἁμαρτή-
σωμεν. ὅτι οὐκ ἐσμὲν
ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν.
μὴ γένοιτο: τοῦτο δὲ
[illegible]
[illegible] οὐ
ρκθ κοἴδατε ὅτι ᾧ παριστά-
νετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς
ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ
ὑπακούετε ἤτοι ἁμαρτί-

κοθεν ἀπεκλήρωσαν·
οὐδὲ ὀφειλὴν ἀποδιδόα-
σιν· ἀλλὰ χάριτι ταῦ-
τα πάντα γέγονεν:
Ἢ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί
ρλθ γινώσκουσιν γὰρ νό-
μον λέγω·
καταλύσας τὸν ἠθι-
κὸν λόγον· ἐπὶ τὰ δογ-
ματικὰ μεταβαίνει·
δεικνὺς ὅτι οὐ μόνον
ἁμαρτία αὐτῶν οὐ κυ-
ριεύει· ἀλλ' οὐδὲ νόμος·
εἰ δὲ νόμος οὐ κυριεύει·
πολλῷ μᾶλλον ἁμαρτία·
κατασκευάζει δὲ αὐ-
τὸ ἀπὸ παραδείγμα-
τος· ἄρχεται δὲ ἐξ ἐγ-
κωμίου· τῶν ἀκροατῶν
καταγλυκαίνων τὴν
ρμ ἀκοήν: ὅτι ὁ νόμος
κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅ-
σον χρόνον ζῇ· ἡ γὰρ ὕ-
πανδρος γυνὴ τῷ ζῶν-
τι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ
κατήργηται ἀπὸ τοῦ νό-
μου τοῦ ἀνδρός· ἄρα οὖν
ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς· μοι-
χαλὶς χρηματίσει· ἐὰν
γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ
ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ

νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐ-
τὴν μοιχαλίδα· γενομέ-
νην ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ὥστε
ἀδελφοί μου· καὶ ὑμεῖς
ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ
διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ
εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέ-
ρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι:
τοῖς ζῶσι φησὶν ὁ νόμος κεῖ-
ται· τοῖς δὲ τεθνηκόσιν
οὐκέτι διατάττει· σὺ δὲ τέ-
θνηκας καὶ ὑμεῖς συν-
ταφέντες τῷ χριστῷ διὰ τοῦ
βαπτίσματος· οὐκέτι
κυριεύει ὑμῶν ὁ νόμος·
ὅρα δὲ σύνεσιν τοῦ θείου
παύλου· πῶς ἐν μὲν τῷ
παραδείγματι τὸν νόμον
δείκνυσιν τετελευτηκό-
τα· λέγων· ἐὰν δὲ ἀπο-
θάνῃ ὁ ἀνήρ· ἐν δὲ τῇ ἐπα-
γωγῇ οὐκέτι τοῦτο ποιεῖ·
τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἦν εἰ-
πεῖν· ὥστε ἀδελφοί μου
καὶ ὑμεῖς τοῦ νόμου τελευ-
τήσαντος· οὐ κρίνεσθαι
μοιχείας ἀνδρὶ γινόμεναι
ἑτέρῳ· ἀλλ' οὐκ εἶπεν
οὕτως· ἀλλὰ θανατοῖ
τοὺς νόμῳ· ἵνα μὴ
ὡς ἐχθρὸς ὑποπτεύηται
κατὰ τοῦ νόμου βλασφη-
μεῖν· ὅρα δὲ καὶ πάλιν ὑπερ

νῦν παραστήσατε τὰ μέ-
λη ὑμῶν. δοῦλα τῇ δικαι-
οσύνῃ εἰς ἁγιασμόν·
ἐπειδὴ πολλὴν ἀπῄτησεν
ἀκρίβειαν ἀφ' ἡμῶν· μετριώτερον
ἡμῖν κελεύων· δεῖξαι βου-
λόμενος· ὅτι οὐδὲν ὑπέ-
ρογκον ἀπαιτεῖ· ἀλλ' ἴσα καὶ
σφόδρα σύμμετρον καὶ κοῦ-
φον· ἀπὸ τῶν ἐναντίων
αὐτὸ κατασκευάζει λέ-
γων· ἀνθρώπινον λέγω
ὡσανεὶ ἔλεγεν· ἀπὸ τῶν
ἐν συνηθείᾳ γινομένων:
ρλδ ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁ-
μαρτίας. ἐλεύθεροι ἦτε
τῇ δικαιοσύνῃ·
ὃ τὸ ἔμπροσθεν κρείττω λέγει ὑπο-
κεῖσθαι. ὡς μηδὲν καθόλου
πράττειν ἀγαθόν· τοῦτο λέ-
γει τὸ ἐλεύθεροι ἦτε τῇ
δικαιοσύνῃ· οὐ κοινωνοῦντες
ἐπειδὴ μετὰ τὸ προστῆναι
δικαιοσύνῃ. ὁμοίως ἑαυτοὺς
ἐκδότε τῇ ἀρετῇ. μηδὲν
καθόλου τῆς κακίας πρά-
ττοντες: τίνα οὖν καρ-
ρλε πὸν εἴχετε τότε. ἐφ' οἷς
νῦν ἐπαισχύνεσθε·
τοιαύτη ἦν ἡ δουλεία φησίν.
ὡς καὶ τὴν μνήμην αὐτῆς
νῦν αἰσχύνην ὑμῖν φέρειν· εἰ δὲ
ἡ μνήμη καταισχύνει. πολ-
λῷ μᾶλλον ἡ πρᾶξις·
ρλς τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θά-
νατος. νυνὶ δὲ ἐλευθε-
ρωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας δουλωθέντες δὲ
τῷ θεῷ: ἐπειδὴ ἡ αἰ-
σχύνη κοῦφον δοκεῖ καὶ φορ-
τικὸν εἶναι. ἐπὶ τὸ πάνυ
φοβερὸν ἔρχεται, τὸν θά-
νατον λέγων: ἔχετε
ρλζ τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς
ἁγιασμόν. τὸ δὲ τέλος
ζωὴν αἰώνιον·
ὁρᾷς πῶς τὰ μὲν δέδωκεν
ἤδη δεδομένα. τὰ δὲ
ἐν ἐλπίσι μόνα. καὶ ἀ-
πὸ τῶν δεδομένων καὶ
τὰ μέλλοντα πιστοῦται. ἀπὸ
τοῦ ἁγιασμοῦ τὴν ζωήν·
ρλη τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρ-
τίας θάνατος. τὸ δὲ χά-
ρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνι-
ος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν·
ἐπειδὴ ὁ πρῶτον ἐμνημόνευ-
σεν καὶ κατασκευάσας. ἐπεὶ
μὲν γὰρ τὴν μεταφορὰν ἐποίη-
σε δὲ ὀψωνίων ἐπὶ τῆς ἁ-
μαρτίας. οὐκ ἠκολούθησεν
αὐτῇ ἐπὶ τῶν
χρηστῶν. οὐδὲ γὰρ εἶπεν ὁ
μισθὸς τῶν κατορθω-
μάτων. ἀλλὰ τὸ χάρισμα
τοῦ θεοῦ. δῆλον ὅτι οὐ κοι

γράμμα δὲ εἶπε τὸ καταδικά-
ζον· τουτέστιν ὁ νόμος ὁ πα-
λαιός. ἀλλὰ προαναλύων:
ρμε ΤΙ ΟΥΝ ΕΡΟΥΜΕΝ· Ο ΝΟΜΟΣ
ΑΜΑΡΤΙΑ; ἐπειδὴ
πολλὰ ἔδοξε κατὰ τοῦ νό-
μου λέγειν· ὅτι τὰ παθή-
ματα τῶν ἁμαρτιῶν διὰ
τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν
τοῖς μέλεσιν ἡμῶν· καὶ
ἁμαρτία ἡμῶν οὐ κυριεύ-
σει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον·
καὶ πάλιν νόμος δὲ παρει-
σῆλθεν· ἵνα πλεονάσῃ
τὸ παράπτωμα· καὶ
πάλιν ὁ νόμος ὀργὴν κα-
τεργάζεται· ἐπεὶ οὖν
ταῦτα πάντα εἶπε δεδοικὼς
διαβολὴν φέρειν τῷ νό-
μῳ· ὡς διορθούμενος
τὴν ἐκ τούτων ὑπόνοιαν·
ἀντιτίθησι καὶ φησίν·
τί οὖν ὁ νόμος ἁμαρτία,
ρμϛ ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· πρὸ
τῆς κατασκευῆς τὴν ἀπη-
γόρευσιν, τὸν ἀκροατὴν
οἰκειούμενος καὶ τὸν σκαν-
δαλιζόμενον θεραπεύ-
ων· ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΑΜΑΡ-
ρμζ ΤΙΑΝ ΟΥΚ ΕΓΝΩΝ, ΕΙ ΜΗ
ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ· ΤΗΝ ΤΕ ΓΑΡ
ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΟΥΚ ΗΔΕΙΝ
ΕΙ ΜΗ Ο ΝΟΜΟΣ ΕΛΕΓΕΝ
ΟΥΚ ΕΠΙΘΥΜΗΣΕΙΣ:
ὅρα καὶ σφοδρότερον κατηγορεῖ-
σθαι κατὰ τὸν νόμον δοκεῖ.
μὴ θαυμάσῃς· πρὸς γὰρ
τὸ κατεναντίον ὁ Παῦλος
ἐνίσταται· τί δὲ ἦν τὸ
κατεναντίον ἄκουσον· ἰου-
δαῖοι σφόδρα ἐφιλονείκουν
τῇ χάριτι, τὸν νόμον προ-
κρίναντες αὐτῆς· καὶ δι᾽
ἐκεῖνον τὸν νόμον πρὸς αὐτὴν ἐξυβρί-
ζον· σκοπὸς οὖν τῷ Παύ-
λῳ δεῖξαι αὐτὸν καὶ ἀληθῶς
τὸν μὲν νόμον, μηδαμῶς
δυνηθέντα, τῶν ἁμαρτιῶν
ἀφανίσαι τὴν ἁμαρτί-
αν· ἀλλὰ διὰ τοῦ μᾶλλον αὐ-
τραφοῦσαν αὐτήν· τὴν
δὲ χάριν, αὐτὴν ἐξαλείψα-
σαν· ἵνα τὸν μὲν νόμον
ἀφῶσιν· ἐπεὶ δὲ τὴν χά-
ριν δέξωσιν· τούτου δὲ
ὄντος τοῦ σκοποῦ, ὅρα
πῶς λοιπὸν σφόδρα αὐ-
τὸ κατασκευάζει· τὴν
ἁμαρτίαν γὰρ οὐκ ἔγνων,
φησίν, εἰ μὴ διὰ νόμου· ἁ-
μαρτίαν δὲ τὴν ἐπιτε-
ταμένην φησίν· ἐπεὶ ὅτι
πρὸ νόμου ἦν· καὶ πάλιν
τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν·
εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν οὐκ ἐ-
πιθυμήσεις· πάλιν τὴν

κορυφὴν κατασκευάσας. δεί-
κνυσι γὰρ αὐτὸν τὸν νόμον
τοῦτο κωλυόμενον. τὸ ἀπο-
στῆναι αὐτοῦ καὶ γενέσθαι
ἀνδρὶ ἑτέρῳ. εἰ γὰρ καὶ νῦν
φησὶν ἑτέρῳ συνηνώθημεν τῷ
λυτρώσαντος τοῦ προτέ-
ρου. ὁμοίως δὲ ὡς ὁ λόγος. αὐ-
τὸς ὁ νόμος ἀπαλλάττεται τῶν
ἐγκλημάτων χωρίσας, ἀπο-
στάντος αὐτοῦ. καὶ αὐτοῦ
κωλύματος τοῦ νόμου. τὸ γε-
νέσθαι ἡμᾶς τοῦ χυ:
ρμα ἵνα καρποφορήσωμεν
τῷ θεῷ. ὅτε γὰρ ἦμεν
τῇ σαρκί:
ἀπὸ τοῦ κέρδους τὴν
προτροπὴν ἐργάζεται.
τότε γάρ φησιν ἐκαρπο-
φορήσαμεν τῷ θανάτῳ
νῦν δὲ τῷ θεῷ.
ρμβ τὰ παθήματα τῶν ἁ-
μαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ
νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς
μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ
καρποφορῆσαι τῷ θα-
νάτῳ. νυνὶ δὲ κατηρ-
γήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου:
οὐκ εἶπεν ὅτι κατηργήθη ὁ νόμος (?)
τῶν ἁμαρτημάτων ...
τὰ ... τοῦ νόμου γι-
νόμενα. ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ
γενομένου καὶ ὁρωμένου

γινόμενα. ἀλλ᾽ ἀπαλλαγὰς διὰ
τοῦ νόμου. τουτέστι διὰ τοῦ
νόμου φανερούμενα καὶ γνωρι-
ζόμενα. ἵνα δὲ μὴ δόξῃ
σαρκὸς κατηγορῆσαι. οὐ-
κ εἶπεν αἱ ἐνηργοῦντο τὰ μέλη
ἀλλ᾽ αἱ ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς με-
λεσιν ἡμῶν. δεικνὺς ἑτέ-
ρωθεν οὖσαν τὴν ἀρχὴν
τῆς πονηρίας, ἀπὸ
τῶν ἐνεργούντων λογι-
σμῶν. οὐκ ἀπὸ τῶν ἐνερ-
γουμένων μελῶν. οὔτε
δὲ αἰτιώμεθά φησιν ἁ-
μαρτημάτων τὸν νόμον.
οὔτε ἀπαλλάττει γὰρ αὐτὸν
ἐπαχθῆ (?). κατηγόρου
γὰρ τάξιν ἐπέχει τοῖς κακοῖς,
ἀπαγγέλλων τὰ ἁμαρτή-
ματα. ὁ γὰρ τὸ μηδὲν
προσθεῖναι κωλυόμενος.
τὸ φορτίον (?) ... ἐλέγχων, πρὸς
... ἐπὶ τὸ παράπτωμα:
ρμγ ἀποθανόντες ἐν ᾧ κα-
τειχόμεθα: τουτέστι
τῇ ἁμαρτίᾳ τοῦ παλαιοῦ
ἀνθρώπου. τοῦ κατεχομένου
ἡμᾶς, αὐτὴ ἀποθανόντος
καὶ ταφέντος.
ρμδ ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς
ἐν καινότητι πνς. καὶ
οὐ παλαιότητι γράμμα-
τος: οὐκέτι μὲν φησὶν

ΝΕΝ· ὥστε ὁ μὲν νόμος
ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία
καὶ δικαία καὶ ἀγαθή·
τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγο-
νε θάνατος; μὴ γένοιτο·
Ὁρᾷς ὅπως πανταχοῦ τῆς
ἁμαρτίας μέμφεται· τὸν
νόμον δὲ ἐγκλημάτων ἀπαλ-
λάττει καὶ κατηγορίας
ἁπάσης· διὸ καὶ ἐπάγει
ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος:
ρνδ ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἵνα φα-
νῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀ-
γαθοῦ μοι κατεργαζο-
μένη θάνατον· ἵνα γέ-
νηται καθ' ὑπερβολὴν
ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία
διὰ τῆς ἐντολῆς·
ἁμαρτίαν τὸν διάβολον φη-
σίν· τὸν πρὸς ἐργασίαν τῆς
ἁμαρτίας αἴτιον τὸν θά-
νατον· ὃς διὰ μὲν τῆς
Χριστοῦ παρουσίας καταργεῖ-
ται· καὶ τοῦτο ἔμπροσθεν
αὐτὸς ἐδίδαξεν εἰπών·
τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ
σώματος τοῦ θανάτου
τούτου ἐπαγαγών· χάρις δὲ
τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ:
ρνε οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος
πνευματικός ἐστιν·
ἵνα μὴ θορυβῆται ὁ ἀκροα-
τὴς ἀκούων ὅτι δι' αὐτῆς

ἐγνωρίσθη ἡ ἁμαρτία ἀφορ-
μὴν εἰληφυῖα· καὶ ὅτι ἐπι-
θούσης αὐτῆς ἡ ἁμαρτία
ἀνέζησεν· καὶ ὅτι δι' αὐτῆς
ἐξηπάτησέ με καὶ ἀπέκτει-
νεν· ἵνα μή τις τῶν τοι-
ούτων ἀκούων· τὸν νόμον
τῶν κακῶν αἴτιον εἶναι
τοῦτον νομίσῃ· οὐ μόνον
κατηγορίας αὐτὸν ἀπαλ-
λάττει· ἀλλὰ καὶ ἐγκώμι-
ον αὐτῷ προσφέρει μέγιστον
λέγων· οἴδαμεν ὅτι ὁ νόμος
πνευματικός ἐστιν· πνευματικὸν δὲ
αὐτὸν εἶπεν διδάσκαλον
ἀρετῆς δεικνὺς ὄντα·
τοῦτο γὰρ ἐστὶν εἶναι πνευματικὸν
τὸ πάντων ἀπάγειν ἁμαρ-
τημάτων· ὅπερ καὶ ὁ νό-
μος ἐποίει· νουθετῶν· φο-
βῶν κολάζων διορθού-
μενος· τὰ πρὸς ἀρετὴν
συμβουλεύων· ἀλλ' οὐκ ἠ-
δυνήθη τὴν ἁμαρτί-
αν ἀνελεῖν ἐκτὸς τῆς
γὰρ χάριτος μόνης τοῦ-
το ἔργον ἦν: ἐγὼ δὲ
ρνς σαρκικός εἰμι πεπραμέ-
νος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν
μετὰ γὰρ θανάτου φησίν·
καὶ ὁ τῶν παθῶν ἐσμὸς
εἰσῆλθεν· ὅτε γὰρ θνη-
τὸν ἐγένετο τὸ σῶμα· ἐ-

ἐπὶ τὰ ἀπειρημένα, λέγω δὲ ἐπι-
θυμίαν καὶ σφοδράν· οὐδὲ
γὰρ διὰ τοῦτο δέδοται ὁ νό-
μος, ἵνα ἀνάψῃ τὴν ἐπι-
θυμίαν, ἀλλ᾽ ἵνα κατασβέ-
σῃ· εἰ καὶ τοὐναντίον ἐξέ-
βη· τὸ δὲ αἴτιον τοῦ κακοῦ λέ-
γει τὴν ἁμαρτίαν· καὶ μὴ
δύνασθαι τὸν νόμον κρατεῖν
αὐτῆς· τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἡ
χάρις· καὶ γὰρ καὶ κατέλυ-
σεν αὐτήν· καὶ ὥσπερ ἡμᾶς
ἐν [illegible] θεοῦ· ὥστε ἐ-
χθροὺς αὐτῆς περιγενέ-
σθαι:—
ρμη ΑΦΟΡΜΗΝ ΔΕ ΛΑ-
ΒΟΥΣΑ Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΔΙΑ ΤΗΣ
ΕΝΤΟΛΗΣ ΚΑΤΗΡΓΑΣΑΤΟ
ΕΝ ΕΜΟΙ ΠΑΣΑΝ ΕΠΙΘΥΜΙ-
ΑΝ: ἕως μὲν ἐκράτει,
ἕως δὲ οὔπω ἦν ἡ χάρις δι-
κῆς καὶ ἀνῄρηται:
ρμθ ΧΩΡΙΣ ΓΑΡ ΝΟΜΟΥ ΑΜΑΡ-
ΤΙΑ ΝΕΚΡΑ:
τουτέστιν οὐχ οὕτως γνωρίμη,
οὐδὲ ἐλεγχομένη· ᾔδεσαν
γὰρ καὶ οἱ πρὸ τοῦ νόμου ὅτι
ἡμάρτανον· ἀκριβῶς δὲ ὕστε-
ρον δὲ ἔμαθον μετὰ τὴν
τοῦ νόμου δόσιν· διὰ τοῦτο
καὶ πλείονος ἦσαν κατη-
γορίας ὑπεύθυνοι:
ρν ΕΓΩ ΔΕ ΕΖΩΝ ΧΩΡΙΣ ΝΟ-
ΜΟΥ ΠΟΤΕ: ἀπ᾽ ἀρχῆς
ἐπὶ τὸν τοῦ νόμου χρόνον
τὸν πατριαρχῶν ἀναμι-
κνύων προσώπων· δῆ-
λον ὡς ζῶν αὐτὸ δεικνὺς τὸν
χρόνον τὴν ἁμαρτίαν κρα-
τοῦσαν· ἐν δὲ ἐκείνῳ αὐτοῦ
κατασκάσαι· τὴν πον-
ηρὰν ἐργασίαν τῆς χάρι-
τος· ὅτι δὲ τὴν πολυχρό-
νιον μένουσαν ἁμαρτίαν:
ρνα ΕΛΘΟΥΣΗΣ ΔΕ ΤΗΣ ΕΝΤΟ-
ΛΗΣ Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΑΝΕΖΗ-
ΣΕΝ ΕΓΩ ΔΕ ΑΠΕΘΑΝΟΝ:
ὁ μὴ ᾔδεισαν ὑπεύθυνος αὐτὸ
τὴν ἁμαρτίαν ἐπιπολῆς,
ἀλλὰ κρυπτομένην ἐδή-
λου· ὅπερ καὶ πρὸ Μωσέως
τοῦ νόμου· ἤγε ἀπὸ τού-
του μὲν ἀμαθεῖς ὄντες ἡ-
μάρτανον· τοῦτο δὲ ἐν
θορύβῳ· ἢ καὶ μηδὲν ἕτε-
ρον ἐκαρποῦντο· ἀλλ᾽ οὖν
ἀκριβῶς ἐμάνθανον ὅτι
ἡμάρτανον: ΚΑΙ ΕΥΡΕ-
ρνβ ΘΗ ΜΟΙ Η ΕΝΤΟΛΗ Η ΕΙΣ ΖΩΗΝ
ΑΥΤΗ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ:
οὐκ εἶπεν γέγονε θάνατος·
ἀλλ᾽ εὑρέθη· τὸ καινὸν καὶ
παράδοξον τῆς ἀτοπίας
δηλῶν:
ρνγ Η ΓΑΡ ΑΜΑΡΤΙΑ
ΑΦΟΡΜΗΝ ΛΑΒΟΥΣΑ ΔΙΑ
ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΕΞΗΠΑΤΗ-
ΣΕΝ ΜΕ ΚΑΙ ΔΙ ΑΥΤΗΣ ΑΠΕΚΤΕΙ-

ποιεῖν τὸ καλὸν συνηγο
ροῦνται· τὸ δὲ ὅτι ἐμοὶ
τὸ κακὸν παράκειται·
ἤγουν καὶ ἡ ἁμαρτία φησὶν
ἐπίκειται πρὸς τὸ κακὸν
παρασύρουσα: συνή
ρξγ δομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ
θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον· βλέ
πω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς
μέλεσί μου ἀντιστρατευ
όμενον τῷ νόμῳ τοῦ νο
ός μου, καὶ αἰχμαλωτί
ζοντά με ἐν τῷ νόμῳ
τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν
τοῖς μέλεσί μου:
Ὁρᾷς πῶς διαγράφει μάχην
νόμου φυσικοῦ καὶ ἁμαρτί
ας. καὶ μὴ λέγων τῆς ἁμαρτί
ας· τὸ γὰρ αἰχμαλωτίζον
τά με τοῦτο δηλοῖ ὡς δὲ
νόμον μὲν οὖν τὴν ἁμαρτίαν
ἐκάλεσεν· οὐ διὰ τὴν αὐ
τῆς ἀξίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν
σφοδρὰν ὑπακοὴν τῶν
πειθομένων αὐτῇ. ὥ
σπερ οὖν κύριον τὸν μαμωνᾶ
καλεῖ· καὶ θεὸν τὴν κοιλί
αν· οὐ διὰ τὴν οἰκείαν
ἀξίαν ἀλλὰ διὰ τὴν πολ
λὴν τῶν ὑποταγμένων
ρξδ δουλείαν: ταλαίπω
ρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσε
ται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ

θανάτου τούτου· εὐχαριστῶ
τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡ
μῶν· ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ
τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νό
μῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ
ἁμαρτίας:
μετὰ τὸ ἐκτραγῳδῆσαι τὴν
κακίαν τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ
τὸν οἶκτον ἔρχεται· τίς
με ῥύσεται λέγων· ἀλλὰ
θεὸς ἐπάγει τὴν δεδομένην
ἐν τοσούτοις κακοῖς σωτηρίας
ἐλπίδα· αὕτη δέ ἐστιν ἡ
χάρις. ὅταν δὲ ἀκούσῃς
λέγοντος τίς με ῥύσεται
ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θα
νάτου τούτου, μὴ νόμιζε
τῆς σαρκὸς αὐτὸν κατη
γορεῖν· οὐδὲ γάρ ἐστι σῶ
μα ἁμαρτίας· ἀλλὰ σῶ
μα θανάτου· τουτέστιν
τὸ θνητὸν σῶμα τὸ χει
ρωθὲν ὑπὸ τοῦ θανάτου:
ρξε οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκρι
μα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μὴ κα
τὰ σάρκα περιπατοῦσιν
ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα:
Ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι οὐ
τῶν προτέρων ἀπηλλά
γημεν μόνον· ἀλλ' ὅτι καὶ πρὸς
τὸ μέλλον ἀχείρωτοι γεγόνα
μεν· τὸ δὲ μὴ κατὰ σάρκα
περιπατοῦσιν προσέθηκεν

δέξαιτο καὶ ἐπιθυμίαν· ἢ
ὀργὴν καὶ λύπην καὶ τὰ
ρνζ ἄλλα τοιαῦτα: ὃ γὰρ κα
τεργάζομαι οὐ γινώσκω:
τὸ ἀγνοῶ πῶς. ἀντὶ τοῦ σκο
τοῦμαι φησὶν καὶ συναρ
πάζομαι· καὶ ἐπήρειαν
ὑπομένων, οὐκ εἰδὼς πῶς
ὑποσκελίζομαι· ὅπερ
καὶ ἡμεῖς φαμὲν λέγοντες· οὐ
κ οἶδ' ὅπως ὁ δεῖνα ἐλθὼν
συνήρπασέ με· οὐκ ἄ
γνοιαν προβαλλόμενοι. ἀλ
λ' ἀπάτην τινὰ ἐμφαί
ρνη νοντες: οὐ γὰρ ὃ θέλω
τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μι
σῶ τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ὃ
οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμ
φημι τῷ νόμῳ ὅτι καλ
ός· νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐ
γὼ κατεργάζομαι αὐτό,
ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ
ἁμαρτία·
τὸ θέλειν τὸ καλόν· καὶ μι
σεῖν τὸ πονηρόν, γνώσεως
ὡς αἰσθητικῆς γενομένης ἀεί·
ὁ θέλων δηλονότι καὶ τὸ οὐ θέ
λειν ἀρετικόν· οὐ τὸ αὐτεξού
σιον ἀναιροῦν· οὐδὲ ἀνάγ
κην τινὰ εἰσάγουσα ἀνάγ
κην, ἀλλὰ τὸ μὴ εὐαγγέλ
τα γινόμενα· τί οὖν ἀλλ
τὸ οὐ θέλω· ἀντὶ τοῦ οὐκ ε

πάντως οὐκ ἀποδέχομαι:
ρνθ οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐ
μοὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρ
κί μου ἀγαθόν· τὸ γὰρ
θέλειν παράκειταί μοι·
οὗτος σῶμα διαλαμβάνει· ἀλλὰ
τὸ ὑπερέχον τῆς ἁμαρτί
ας ἐδέξατο· πλὴν τὸ μέγε
θος τῆς δωρεᾶς τῆς διὰ
τῆς χάριτος δεδομένης
καταστῆσαι θέλων:
ρξ τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ
καλὸν οὐχ εὑρίσκω·
πάλιν μετὰ πόνου οὐχ ἀρίστως
οὐκ ἄλλοι φησίν. ἀλλ' ἐπή
ρειαν τινὰ ζητοῦμεν
τῆς ἁμαρτίας: οὐ γὰρ
ρξα ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν. ἀλ
λ' ὃ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο
πράσσω· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω
ἐγὼ τοῦτο ποιῶ. οὐκέτι
ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό.
ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁ
μαρτία: ἀπὸ τῆς ἐργασίας
τοῦ εἰρημένου: εὑρίσκω
ρξβ ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλον
τι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν.
ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παρά
κειται: μετὰ τὸ καλὸν
συναπτόμενον τὸ συνήγορον
καὶ οὕτως σαφὴς γίνεται ἡ
διαφωνία λέγουσα. ἀρίστως
τὸν νόμον ἐμοὶ τῷ θέλοντι

ρξθ οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες
τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν·
οἱ δὲ κατὰ πνα τὰ τοῦ πνς·
τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς
θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα
τοῦ πνς· ζωὴ καὶ εἰρήνη·
διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρ
κὸς, ἔχθρα εἰς θν:
ἀντὶ τοῦ οἱ φρονήματος σαρ
κικοῦ πεπληρωμένοι· του
ρο τέστι κακίας: τῷ γὰρ νό
μῳ τοῦ θυ οὐχ ὑποτάσσεται
οὐδὲ γὰρ δύναται:
φρόνημα σαρκὸς φησὶν τὸν
γεώδη λογισμόν· τὸν προ
σκαίρως τι καὶ κοσμη
ρὰς πράξεις ἐπιτηδεύ
μον· οὐ τοῦτο δὲ λέγει· ὅτι
ἀδύνατον τὸν πονηρὸν
γενέσθαι καλόν. ἀλλ᾽ ὅτι
ἀδύνατον πονηρὸν μέ
νοντα ὑποταγῆναι θεῷ·
μεταβαλλόμενον μέντοι κα
λὸν γενέσθαι καὶ ὑποτα
γῆναι ῥᾴδιον· καὶ ὡς ἀλη
θὴς ὁ λόγος, μάρτυς τῶν
παραδειγμάτων ἡ ἱστορία·
ὁ παῦλος ὁ ἐκδιώκτης τοῦ κήρυξ
τῆς ἀληθείας· ὁ ληστὴς
παραδείσου [illegible]· ὁ μα
ματθαῖος· οἱ μάγοι· καὶ
ροα ἄλλοι μυρίοι: οἱ δὲ ἐν σαρ
κὶ ὄντες, θω ἀρέσαι οὐ δύ
ναντε: σάρκα ἐνταῦθα
τὸν σαρκικὸν νοῦν καὶ κο
σμικὸν λέγει· καὶ τρυφῆς
καὶ ἀσωτίας γέμοντα
τὸν ὅλον σαρκοποιοῦντα
ροβ τὸν ἄνθρωπον: ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐ
στὲ ἐν σαρκί, ἀλλ᾽ ἐν πνι·
δηλονότι οὐ διὰ τὸ ἐκτὸς εἶναι
σώματος [illegible]· ἀλ
λ᾽ οἷον ὅτι περιπατοῦμεν [illegible]
ὁμοίως πολιτεύεσθαι:
ρογ εἴπερ πνα θυ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν
τὸ δὲ εἴπερ [illegible]
θεὶς· οὐκ ἀμφιβολίας
ἀλλὰ καὶ σφόδρα πιστικῶς
καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπειδή περ ὡς ὅ
τι ἄν λέγει· ἤ περ δίκαιον
παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦ
ναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς
θλῖψιν· ἀντὶ τοῦ ἐπείπερ
τοῦτο δίκαιόν ἐστιν:
ροδ εἰ δέ τις πνα χυ οὐκ ἔχει
οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ
οὐκ ἔστι περ ᾗ δὲ ὑμᾶς οὐκ ἔ
χειν· ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ἄλλων προ
ήγαγεν τὸ ἄτοπον:
ροε εἰ δὲ χς ἐν ὑμῖν
[illegible] τὸν χν [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]
[illegible] τὸν περὶ αὐτὸν
ρος πόθον: τὸ μὲν σῶμα
νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν:
ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· οἷος χς

τὸ δυνατὸν τοῦ κατορθώ-
ματος δηλῶν: ὁ γὰρ
ρξϛ νόμος τοῦ πνς τῆς ζω-
ῆς. ἐν χω ιυ. ἠλευθέρω-
σέν με ἀπὸ τοῦ νόμου
τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
θανάτου: νόμον
τοῦ πνς τὴν χάριν λέγει·
νόμον ἁμαρτίας. οὐ τὸν
μωυσέως φησίν· πῶς
γὰρ ὃν δίκαιον καὶ ἅγιον
πολλάκις ὠνόμασεν· ἀλ-
λὰ τὸν ἀντιστρατευόμε-
νον τῷ νόμῳ τοῦ νοὸς
τουτέστι τὴν ἁμαρτίαν:
ρξζ τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νό-
μου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ
τῆς σαρκός. ὁ θς τὸν ἑαυ-
τοῦ υν πέμψας ἐν ὁμοι-
ώματι σαρκὸς ἁμαρτί-
ας καὶ περὶ ἁμαρτίας
κατέκρινεν τὴν ἁμαρ-
τίαν ἐν τῇ σαρκί:
Ὁ μωσαϊκὸς δηλονότι ὁ θε-
μένος φησὶν ὁ νόμος. ἦν ἀ-
δικαιῶσαι τὸν ἄνθρωπον. διὰ
τὸ κρατεῖν τῆς σαρ-
κὸς τὴν ἁμαρτίαν.
τούτου χάριν ἀπέστειλεν
τὸν μονογενῆ. ἵνα
διὰ τῆς σαρκὸς τῆς ἰδί-
ας αὐτοῦ καταλύσῃ
τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ὥσπερ δὲ

τὸ ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρ-
τίας ὠνόμασε τοῦ κυ τὴν
σάρκα. οὐ γὰρ ἦν σὰρξ
ἁμαρτίας αὕτη. ἀλλ' ὁ-
μοίωμα σαρκὸς ἁμαρ-
τίας. οὐ γὰρ εὑρέθη φη-
σὶν δόλος ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ. τὸ δὲ καὶ περὶ ἁμαρ-
τίας τὴν αἰτίαν τῆς
ἀφίξεως δηλοῖ. ὅτι διὰ
τὸ καταργῆσαι τὴν ἁ-
μαρτίαν ἀνέλαβεν
τὸν ἄνθρωπον: ἵνα τὸ
δικαίωμα τοῦ νόμου
ρξη πληρωθῇ ἐν ἡμῖν. τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπα-
τοῦσιν. ἀλλὰ κατὰ πνα
τί ἐστι τὸ δικαίωμα. αὐτὸ
τοῦτο τέλος ἐστὶ ὁ σκοπός·
ὁ γὰρ βουλόμενος νόμος
ποιῆσαι καὶ οὐκ ἴσχυσεν. τοῦ-
το δὲ κύριον τὸ δικαιῶσαι
τὸν ἄνθρωπον. τοῦτο πεποίη-
κεν ὁ κς. ὅρα δὲ πῶς
πανταχοῦ τὸ μὴ κατὰ
σάρκα περιπατεῖν τί-
θησιν. μόνον οὐχὶ λέγων
ἠλευθέρωσε θεὶς σὰρξ τοῦ
νόμου τῆς ἁμαρτίας. ἐκ-
μισοῦντες γενόμενοι τῆς
ἁμαρτίας, μὴ πάλιν
ἀνθυποστρέφομεν δουλεύειν αὐτῇ
...ασώμεθα:

ρξθ οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες
τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν·
οἱ δὲ κατὰ πνα τὰ τοῦ πνς·
τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς
θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα
τοῦ πνς, ζωὴ καὶ εἰρήνη·
διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρ
κὸς, ἔχθρα εἰς θν:
ἀντὶ τοῦ οἱ φρονήματος σαρ
κικοῦ πεπληρωμένοι· τοῦ
ρο τέστι κακίας: τῷ γὰρ νό
μῳ τοῦ θυ οὐχ ὑποτάσσεται,
οὐδὲ γὰρ δύναται:
Φρόνημα σαρκὸς φησὶν τὸν
γεώδη λογισμόν· τὸν προ
σκαιρόν τι καὶ κοσμι
κὸν πράξεσιν ἐπικείμε
νον· οὐ τοῦτο δὲ λέγει· ὅτι
ἀδύνατον τὸν πονηρὸν
γενέσθαι καλόν. ἀλλ' ὅτι
ἀδύνατον πονηρὸν μέ
νοντα ὑποταγῆναι θεῷ·
μεταβαλλόμενον μέντοι κα
λὸν γενέσθαι καὶ ὑποτα
γῆναι ῥᾴδιον· καὶ ὁ σαρκι
κὸς ὁ λόγος. μάλιστα τῶν
παραδειγμάτων κατὰ ἱστορία
ὁ αὐτὸς ἐκδιώκτου καὶ κήρυξ
τῆς ἀληθείας· ὁ ληστὴς
παραδείσου φυτευτής· ὁ μά
γος μαθητής· οἱ μιμηταὶ καὶ
ροα ἄλλοι μυρίοι: οἱ δὲ ἐν σαρ
κὶ ὄντες, θῷ ἀρέσαι οὐ δύ
ναντε: σάρκα ταύτην
τὸν σαρκικὸν φησὶ καὶ κο
σμικὸν λέγει· καὶ τρυφῇ
καὶ ἀσωτίαις γενόμενα
τὸν ὅλον σαρκοποιοῦντα
ροβ τὸν ἄνθρωπον: ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐ
στὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνι·
δηλονότι οὐδ' ἐκτὸς ἐν σώ
σώματι ὀρθῶς φησίν· ἀλ
λοίως δὲ περὶ πάντων ἐν ἐγκει
μένοις ὥσπερ ὄντα καὶ:
ρογ εἴπερ πνα θυ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν
ἰδοὺ περὶ πάσαν πραγμάτων
θεῖον· οὐκ ἀμφιβολίας
ἀλλὰ καὶ σφόδρα πιστικῶς
καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ περ ὡς
τὸ ἀμελεῖ· ἣ περ δίκαιον
παρ' αὐτῶν ἀνταποδοῦ
ναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς
θλίψιν· ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ περ
τοῦτο δίκαιον ἐστιν:
ροδ εἰ δέ τις πνα χυ οὐκ ἔχει
οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ
οὐκ εἶπε δὲ ὅτι ὑμεῖς οὐκ ἔ
χετε· ἀλλὰ τὸ ἄλλον προ
ηγάγετο λυπηρόν:
ροε εἰ δὲ χς ἐν ὑμῖν
πάλιν τὸν χν ἐπ' αὐτῶν
ἀπαριθμεῖ αὐτοῖς τὴν κηδε
μονὴν τὸν περὶ αὐτοὺς
πόθον: τὸ μὲν σῶμα
ρος νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν:
Ὁ μὲν τοιοῦτον ἐστιν· οἷος χς

τοῦ κόσμου τοῦ κατορθώ-
ματος δηλῶν: ὁ γὰρ
ρξϛ νόμος τοῦ πνς τῆς ζω-
ῆς. ἐν χω ιυ. ἠλευθέρω-
σέν με ἀπὸ τοῦ νόμου
τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
θανάτου: νόμον
τοῦ πνς τὴν χάριν λέγει·
νόμον ἁμαρτίας. οὕτω ὁ-
μωνύμως φησίν. ὥσπερ
γὰρ ὁ μὲν δίκαιον καὶ ἄλλον
πολλάκις ὠνόμασεν· ἀλ-
λὰ τὸν ἀντιστρατευόμε-
νον τῷ νόμῳ τοῦ νοὸς
τουτέστι τὴν ἁμαρτίαν:
ρξζ τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νό-
μου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ
τῆς σαρκός. ὁ θς τὸν ἑαυ-
τοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοι-
ώματι σαρκὸς ἁμαρτί-
ας καὶ περὶ ἁμαρτίας
κατέκρινεν τὴν ἁμαρ-
τίαν ἐν τῇ σαρκί:
Ὅμοιος οὗτος ὥσπερ δηλοῖ ὁ θε-
ὸς φησὶν ὁ νόμος. ὥστε
δικαιῶσαι τὸν ἄνθρωπον. διὰ
τὸ τυραννεῖν τῆς σαρ-
κὸς τὴν ἁμαρτίαν.
τούτου χάριν ἔπεμψεν
τὸν μονογενῆ. ἵνα
διὰ τῆς σαρκὸς τῆς ἰδί-
ας αὐτοῦ κατακρίνῃ
τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ὥσπερ δὲ

τὸ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρ-
τίας ὠνόμασε τοῦ κυ τὴν
σάρκα. οὐ γὰρ ἦν σὰρξ
ἁμαρτίας ἐκείνη. ἀλλ᾽ ὁ-
μοίωμα σαρκὸς ἁμαρ-
τίας. οὐ γὰρ ηὑρέθη φη-
σὶν δόλος ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ. τὸ δὲ καὶ περὶ ἁμαρ-
τίας τὴν αἰτίαν τῆς
ἀφίξεως δηλοῖ. ὅτι διὰ
τὸ καταργῆσαι τὴν ἁ-
μαρτίαν ἀπέσταλκεν
τὸν υἱὸν ὁ πατήρ: ἵνα τὸ
δικαίωμα τοῦ νόμου
ρξη πληρωθῇ ἐν ἡμῖν. τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπα-
τοῦσιν. ἀλλὰ κατὰ πνα.
τί δαὶ τὸ δικαίωμα. ἀντὶ
τούτου τέλος καὶ ὁ σκοπός.
ὁ γὰρ ἐβούλετο ὁ νόμος
ποιῆσαι καὶ οὐκ ἴσχυσεν. τοῦ-
το δὲ ἦν τὸ δικαιῶσαι
τὸν ἄνθρωπον. τοῦτο πεποίη-
κεν ὁ κς. ὁρᾶς δὲ πῶς
πανταχοῦ τὸ μὴ κατὰ
σάρκα περιπατεῖν τί-
θησιν. μόνον οὐχὶ λέγων
ἠλευθερώθη ἡ σὰρξ τοῦ
νόμου τῆς ἁμαρτίας. ἐκ
μέσου γενομένης τῆς
ἁμαρτίας, μὴ πάλιν
ἀνθαιρετὸν δουλείαν ἐπι-
σπασώμεθα:

ρπβ οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλεί-
ας πάλιν εἰς φόβον. ἀλλ' ἐ-
λάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας:
ἡ τῶν δούλων ποίησις τῶν ὑπὸ
νόμον τοῦ θεοῦ οἱ δὲ μὴ κατὰ
φόβον τῶν κολάσεων ἐποί-
ουν· αὐθαίρετος γάρ τις
νόμος ἡμῖν ὁ χωρὶς
οἰκετικῆς ἀνάγκης ἀποθήμισιν·
οἱ δὲ τῆς χάριτος δεξάμενοι
τὸ πνεῦμα. πάντα τὰ τοῦ θεοῦ ποι-
οῦσι κατὰ χριστόν· συγκληρονόμοι ὄντες
ταῦτα ποιοῦνται τῶν ὑπὸ
τὸν νόμον καὶ τῶν ὑπὸ τὴν χά-
ριτι: ρπγ ἐν ᾧ κράζομεν
ἀββᾶ ὁ πατήρ·
πιστοῦνται τὴν υἱοθεσίαν
ἐκ τῆς προσευχῆς ἧς
προσευχόμεθα ...
...
...
...
...
καὶ ...
... οὕτως
καὶ ... υἱοθεσίας:
ρπδ αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυ-
ρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν. ὅτι ἐ-
σμὲν τέκνα θεοῦ· εἰ δὲ τέ-
κνα καὶ κληρονόμοι· κλη-
ρονόμοι μὲν θεοῦ. συγκλη-
ρονόμοι δὲ χριστοῦ:
Ὁ παράκλητος φησὶ τὸ

χαρίσματι τοῦ δεδομένου
ἡμῖν. ὁμοίως δὲ ... οἱ
ὑπὸ τοῦ χαρίσματος ... μό-
νον ... ἀλλὰ τοῦ δόν-
τος ... παρα-
κλήτου. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς
... ἐδίδαξε διὰ τοῦ χα-
ρίσματος φθέγγεσθαι:
ρπε εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα
καὶ συνδοξασθῶμεν· λο-
γίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια
τὰ παθήματα τοῦ νῦν και-
ροῦ. πρὸς τὴν μέλλουσαν
δόξαν ἀποκαλυφθῆναι
εἰς ἡμᾶς: εἰ γὰρ ...
τοῖς ... ἐκοινώνησαν
... πολλῷ μᾶλλον
καὶ ... χρηστοῖς τοῦτο
... ὁ γὰρ τοιοῦτος
κατορθώσας. τοσού-
τοις ... ἄ-
... ὁ γὰρ ... τοῦ
... πα-
θόντας. ... μᾶλλον
ρπ ... ἡ γὰρ ἀπο-
καραδοκία τῆς κτίσεως
τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν
τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται:
Ὅρα πῶς διὰ τούτου κατα-
σκευάζει. καὶ ὑποστρέφει πάν-
τα τὰ παρόντα. καὶ ...
... καὶ
τὸ ... ὑλα

ὁμοιωθῇ. τουτέστιν ἐν ἑτέρῳ
τὸ σῶμα τῇ ἁμαρτίᾳ·
τουτέστιν καθ' οὐδὲν ὑπα-
κούσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλ'
ὂν τὸ θνητὸν αὐτῇ· καὶ
οὐδὲν διαφέρῃ τῶν νεκ-
ρῶν κειμένων σωμάτων
τὰ σώματα ἡμῶν. πρὸς
τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐργα-
ροζ σίαν: ΤΟ ΔΕ ΠΝΑ ΖΩΗ.
ΔΙΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ:
δικαιοσύνην αὐτὸν φησὶν
τὸν χν· γέγονε γὰρ ἡ-
μῖν ἀπὸ θυ δικαιοσύνη
κατὰ τὴν αὐτοῦ τοῦ ἀπο-
στόλου φωνήν· ζῆσαι
οὖν ἡμῶν τὸ πνα, ἐμοὶ
ροη κομίζον χν: ΕΙ ΔΕ ΤΟ
ΠΝΑ ΤΟΥ ΕΓΕΙΡΑΝΤΟΣ ΙΝ
ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΟΙΚΕΙ ΕΝ Υ-
ΜΙΝ. Ο ΕΓΕΙΡΑΣ ΤΟΝ ΧΝ
ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ. ΖΩΟΠΟΙΗ-
ΣΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΘΝΗΤΑ ΣΩ-
ΜΑΤΑ ΥΜΩΝ. ΔΙΑ ΤΟ ΕΝ-
ΟΙΚΟΥΝ ΑΥΤΟΥ ΠΝΑ ΕΝ
ΥΜΙΝ: Ὁμοίως ὡς
λέγει· μὴ φοβηθῇς ὅτι
νεκρὸν περίκεισαι σῶ-
μα· ἔχε τὸ πνα καὶ ἀ-
ναστήσει σε πάντως.
τί οὖν; τὰ μὴ ἔχοντα οὐκ ἀ-
ναστήσεται; ναὶ φησὶν ἀλ-
λ' οὐκ εἰς ζωήν· διὰ τοῦ

τοῖς οὐκ ἔχουσιν ἀναστήσει· ἀλ-
λὰ ζωοποιήσει· ὁ περὶ δὲ ὧν
τῆς ἀναστάσεως ἐκείνης
τοῖς δικαίοις μόνον δεδω-
ρημένον: ΑΡΑ ΟΥΝ ΑΔΕΛ-
ροθ ΦΟΙ· ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΣΜΕΝ
ΟΥ ΤΗ ΣΑΡΚΙ. ΤΟΥ ΚΑΤΑ
ΣΑΡΚΑ ΖΗΝ: δείξας ὅσον
τὸ ἆθλον τοῦ πνικοῦ βί-
ου· ἀναγκαίως ἐπάγει λοι-
πὸν τὴν παραίνεσιν με-
γάλην· οὐκοῦν οὐκ ὀφείλο-
μεν ζῆν κατὰ σάρκα:
ρπ ΕΙ ΓΑΡ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΖΗΤΕ
ΜΕΛΛΕΤΕ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙΝ·
ΕΙ ΔΕ ΠΝΙ ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥΤΕ
ΖΗΣΕΣΘΕ: τὸν θάνα-
τον ἐκεῖνον ἡμῖν αἰνίττεται
τὸν ἀθάνατον· τὴν ἐν
τῇ γεέννῃ κόλασιν καὶ τι-
ρπα μωρίαν: ΟΣΟΙ ΓΑΡ ΠΝΙ
ΘΥ ΑΓΟΝΤΑΙ ΟΥΤΟΙ ΕΙΣΙΝ
ΥΙΟΙ ΘΥ: Καὶ ἕτερον
τίθησιν ἡμῖν μισθόν. προ-
τρέπων ἡμᾶς πνικῶς
ἡμᾶς ζῆν· οὕτως δὲ καὶ
ἡ υἱοθεσία· οὐκ ἔχουσιν
δὲ πνα θυ ζῶσιν. ἐγγράφον-
ται· δείκνυσιν ὅτι τοσοῦ-
τον ἀπὸ κυρίου ἔχομεν τῆς
ἡμετέρας ζωῆς. ὥστε ποι-
δαμνούμεθα, ἀλλ' αὐτό:

σον τοῦ προφήτου λέγοντος
περὶ τῶν οὐρανῶν· αὐτοὶ ἀ-
πολοῦνται, σὺ δὲ διαμέ-
νεις· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον
ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλ-
λαγήσονται: ὅτι καὶ
ρπη αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθε-
ρωθήσεται ἀπὸ τῆς δου-
λείας τῆς φθορᾶς·
ἡ καὶ φθαρτὴ γενομένη κτί-
σις φησὶ διὰ σέ. ἀλλ' οὐδὲν
ἠδίκηται· καὶ γὰρ ἄ-
φθαρτος ἔσται διὰ σὲ πά-
λιν· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐπ' ἐλ-
πίδι κτίσις φησίν· ὅ-
ταν δὲ λέγῃ οὐχ ἑκοῦσα
ὑπετάγη. οὐ λέγει μὲν κυρί-
ως γνωμικὸς οἷος ἂν δέξῃ,
τοῦτο λέγει. ἀλλ' ἵνα μά-
θῃς ὅτι τῆς Χριστοῦ κηδεμο-
νίας τὸ πᾶν γέγονεν ἔργον. οὐ
κέκτηται κατόρθωμα
ρπθ τοῦτο: εἰς τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς δόξης τῶν
τέκνων τοῦ θεοῦ.
τουτέστι διὰ τὴν ἐλευθε-
ρϟ ρίαν: οἴδαμεν γὰρ
ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συ-
στενάζει καὶ συνωδί-
νει ἄχρι τοῦ νῦν:
Ὁρᾷς πῶς ἐντρέπει τὸν ἀ-
κροατήν. μονονουχὶ λέ-
γων· μὴ γένῃ τῆς κτίσε-
ως χείρων. τοῖς παροῦσιν ἐνα-
φιλοχωρήσας· οὐ γὰρ μόνον
αὐτῶν ἀντέχεσθαι οὐ δεῖ.
ἀλλὰ καὶ στενάζειν ἐπὶ τῇ
μελλούσῃ τῆς ἐντεῦθεν ἀπο-
δημίας· εἰ γὰρ ἡ κτίσις τοῦ-
το ποιεῖ, πολλῷ μᾶλλον σὲ δί-
καιον τοῦτο ἐστὶ δρᾶν, κινεῖσθαι
τὸν λόγῳ τετιμημένον:
ρϟα οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχον-
τες· καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυ-
τοῖς στενάζομεν:
Τῶν μελλόντων ἤδη γευσά-
μενοι τούτων τὸ τέλος ἰδεῖν
ποθοῦμεν. εἰ γὰρ ἡ ἀπαρ-
χὴ τοσαύτη, ὡς διὰ ταύτης ἁ-
μαρτημάτων ἀπαλλαγῆ-
ναι καὶ δικαιοσύνης ἐπιτυ-
χεῖν καὶ ἁγιασμοῦ. ἐννόησον
ἡλίκον τὸ τέλος: υἱο-
ρϟβ θεσίαν ἀπεκδεχόμενοι:
ἵνα μὴ τοῖς αἱρετικοῖς δῶ-
μεν λαβήν. δόξας τὰ παρόν-
τα διαβάλλειν. διὰ τοῦ μέ-
γαν στενάζομεν. φησίν·
ὅτι ταῦτα λέγω οὐ τῶν πα-
ρόντων κατηγορῶν. ἀλλὰ
τῶν μελλόντων ἐφιέμενος·
τοῦτο γάρ ἐστιν υἱοθεσί-
αν ἀπεκδεχόμενοι:
ρϟγ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώ-
ματος ἡμῶν: τουτέστι

στον τοῦ θεοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ
γένος εἶναι· μεταδιδόντων
καὶ τῶν ἔξω φιλοσόφων
πάντα δόγματα τὰ πε-
ρὶ τοῦ κόσμου σιωπητέον
τα αὐτοῖς ὥσπερ ἄρα
χρήσιμον τοῦτο κατὰ
πάντα τῷ δόγματι· ὃ
δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
κἂν ἡ κτίσις αὕτη σφόδρα ὠδί-
νει τοιαῦτα ἀναμένουσα
καὶ προσδοκῶσα τὰ ἀγα-
θὰ ἅπερ εἴρηκα ὑμῖν· ἀ-
ποκαραδοκία γάρ, ἡ σφο-
δρὰ προσδοκία ἐστίν·
ὥστε δὲ ἐμφατικώτε-
ρον γενέσθαι τὸν λόγον
καὶ προσωποποιεῖ τὸν
κόσμον ἅπαντα τοῦτον· ρπζ
ὅπερ καὶ οἱ προφῆται
ποιοῦσιν· ποταμοὺς κρο-
τοῦντας ταῖς χερσὶν
εἰσάγοντες. καὶ βουνοὺς
ἁλλομένους. καὶ ὄρη σκιρ-
τῶντα· οὐχ ἵνα αὐτὰ ἔμ-
ψυχα νομίσωμεν· ἀλλ'
ἵνα τὴν ὑπερβολὴν μά-
θωμεν τῶν ἀγαθῶν.
ὥστε τῶν ἀναισθήτων
αὐτῶν καθικνουμένην.
τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν
λυπηρῶν ποιοῦσι πολλά-
κις. εἰσάγοντες ἄμπελον
θρηνοῦσαν. καὶ οἶνον καὶ
ὄρη. καὶ τὰ φατνώματα
ὀλολύζοντα τοῦ ναοῦ· ἵνα
κἀντεῦθεν πάλιν τὴν ὑ-
περβολὴν τῶν κακῶν ἐν-
νοήσωμεν· τούτοις οὖν καὶ
ὁ ἀπόστολος μιμούμενος
προσωποποιεῖ τὴν κτί-
σιν ἐνταῦθα. καί φησιν αὐτὴν
μὲν στενάζειν καὶ ὠδίνειν·
οὐκ ἐπειδὴ ἡ στεναγμοῦ τι-
νος ἤκουσεν· ἀπὸ γῆς καὶ
οὐρανοῦ φερομένου· ἀλλ' ἵνα
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν
ἐνδείξηται τὴν ὑπερβο-
λὴν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
κατ' ἀπαλλαγὴν τῶν κατεχόν-
των κακῶν: ΤΗ ΓΑΡ
ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΙ Η ΚΤΙΣΙΣ Υ-
ΠΕΤΑΓΗ ΟΥΧ ΕΚΟΥΣΑ· ΑΛ-
ΛΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΤΑΞΑΝΤΑ
ΕΠ' ΕΛΠΙΔΙ: Ὁμοίωμα τοῦ
λόγου· φθαρτὴ γέγονεν ἡ
κτίσις. καὶ τίνος χάριν·
διὰ σὲ τὸν ἄνθρωπον· ἐπειδὴ γὰρ
τὸ σῶμα σου γέγονε θνη-
τὸν καὶ παθητόν. καὶ ἡ
γῆ κατάραν ἐδέξατο. καὶ
ἐβλάστησεν ἀκάνθας καὶ τριβό-
λους. ὅτι δὲ καὶ ὁ οὐρανὸς
μετὰ τῆς γῆς παλαιούμε-
νος πρὸς τὴν ἀμείνω λῆξιν
ἀναδραμεῖται. ἄκου

μῆς. ἱδρώτων μὲν ὑπομονῆς καὶ καρτερίας ὑπομονῆς:

ρις ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· δείκνυσιν ὅτι καὶ πρὸς τὸ κοῦφον τοῦτο τῆς ὑπομονῆς. τὸ μὲν ἐκ τοῦ κυρίως τυγχάνομεν· ὁμοίως δὲ ὡς δὴ λόγοι· τὸ μὲν ἐγγίνεσθαι τὸ τῆς ὑπομονῆς. τὸ δὲ τῆς αὐτῶν χορηγίας ἐστὶ καὶ θεοῦ ἐπομβρίζοντος· ἐν αὐτοῖς πᾶσι τοῖς πόνοις κου-

ριζ φίζοντος: τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἴδαμεν· τοῦτο λέγει τὴν πολλὴν δηλῶν περὶ ἡμᾶς τοῦ πνεύματος πρόνοιαν καὶ παιδεύων μὴ πάντως καλὰ νομίζειν ἡμῖν συμφέροντα, αὐτοῖς λογισμοῖς φαινόμενα τοῖς ἀνθρωπίνοις. ἵνα δὲ μὴ αἰσχύνηται τὴν ἄγνοιαν ὁ μαθητής. κοινὸν αὐτὸ ποιεῖ καὶ φησίν· οὐκ οἴδαμεν:

ριη ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· ἀσαφὲς τὸ εἰρημένον διὰ τὸ πολλὰ τῶν τότε γινομένων θαυμάτων, πνεύματα λέγεσθαι. διὸ ἂν καὶ ὀνομάτων ... τί δὲ ἐστι τὸ κατασκευάζον; διαφοραὶ τοῖς τότε κατηξιωμένοις. ἐδίδου χαρίσματα ὁ θεός. ἃ δὴ καὶ πνεύματα ἐκαλεῖτο· πνεύματα γὰρ προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· καὶ ὁ μὲν εἶχεν προφητείας χάρισμα, καὶ προέλεγε τὰ μέλλοντα· ὁ δὲ σοφίας, καὶ πρὸς διδασκαλίαν τοὺς πολλούς· ὁ δὲ ἰαμάτων, καὶ ἐθεράπευε τοὺς νοσοῦντας· ὁ δὲ δυνάμεων καὶ ἤγειρε τοὺς νεκρούς· ὁ δὲ γλωσσῶν, καὶ διαφόροις ἐλάλει φωναῖς. μετὰ δὲ τούτων ... καὶ εὐχῆς χάρισμα ἦν. ὃ καὶ αὐτὸ πνεῦμα ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ τοῦτο ἔχων ὑπὲρ τοῦ πλήθους παντὸς ηὔχετο· ἐπειδὴ γὰρ πολλὰ τῶν συμφερόντων ἀγνοοῦντες, τὰ μὴ συμφέροντα αἰτοῦμεν. ἦλθε τὸ χάρισμα ἐν τινὶ τότε, καὶ τὸ κοινῇ συμφέρον τῆς ἐκ-

τὴν ἀπηρτισμένην δό-
ξαν· τοῦτο γὰρ υἱοθεσία
ἐστὶ καὶ ἡ χάρις. ὅταν καὶ τὸ
σῶμα ἡμῶν ἀπαλλαγῇ
θανάτου καὶ τῶν μυρίων
παθῶν· ἐπειδὴ δὲ ἀρτίως
ἀπὸ μὲν τοσούτων ὥσπερ τις πρὸς
αὐτὸν λέγοι· ἄνω καὶ κά-
τω βοᾷς· ὅτι γεγόναμεν
υἱοί. καὶ μὴν ἐν μελλούσῃ
αὐτὸ τίθης, τί οὖν φησί μοι
μὲν ἐν ἀδήλοις ταῖς ἡμέ-
ραις καθεστήκαμεν ὡς ἐχ-
τῆς ἀναμονῆς· πολλοὶ
γὰρ ὄντες υἱοὶ γεγόναμεν
καὶ μένομεν αἰχμάλωτοι· ἂν
δὲ μέχρι τῆς καταλύ-
σεως μένωμεν ἐλπίδος. τοῦτο
ἀκίνητος ἡ δωρεὰ καὶ σα-
φεστέρα καὶ μείζων. οὐκέ-
τι τὴν ἀπὸ τῆς ἁμαρτί-
ας καὶ τοῦ θανάτου δεδοι-
κυῖα μεταβολήν:
ρςδ ΤΗ ΓΑΡ ΕΛΠΙΔΙ ΕСΩΘΗΜΕΝ
ὁ μὲν τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ δεῖ
πάντα ἐνταῦθα ζητεῖν
ἀλλὰ καὶ ἐλπίζειν· τοῦ-
το γὰρ μόνον εἰσηνέγκα-
μεν τῷ θεῷ τὸ δῶρον τὸ
πιστεῦσαι αὐτῷ τὰ μέλ-
λοντα ἐπαγγελλομένῳ καὶ
διὰ ταύτης μόνης ἐσώ-
θημεν τῆς ὁδοῦ· ἂν οὖν

ταύτην ἀπολέσωμεν.
τὸ πᾶν τῆς ἡμετέρας
εἰσφορᾶς ἀπολέσαμεν.
ταῦτα δὲ φησίν· ἡμᾶς
πάντα ἐνταῦθα ζητοῦ-
μεν. καὶ τὴν εὐγένειαν
ἡμῶν προδῶμεν τὴν ἀ-
πὸ τῆς πίστεως: ΕΛΠΙС
ρςε ΔΕ ΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΟΥΚ ΕСΤΙΝ
ΕΛΠΙС· Ὃ ΓΑΡ ΒΛΕΠΕΙ ΤΙС ΤΙ
ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΕΙ· ΕΙ ΔΕ Ὃ ΟΥ ΒΛΕ-
ΠΟΜΕΝ ΕΛΠΙΖΟΜΕΝ. ΔΙ' Υ-
ΠΟΜΟΝΗС ἈΠΕΚΔΕΧΟΜΕΘΑ·
εἰ πάντα φησὶν ἐνταῦθα
μέλλεις ζητεῖν, τίς χρεία
ἐλπίδος· τί οὖν ἐστιν
ἡ ἐλπίς· τὸ τοῖς μέλλου-
σι θαρρεῖν· τοῦτο γὰρ
μόνον παρὰ σοῦ φησὶν
ὁ θεὸς εἰσενεγκεῖν· καὶ αὐ-
τὸς οἴκοθεν εἰσφέρει· ἐπεὶ ἦ-
σθη τὴν σωτηρίαν καὶ ἤδη
μετ' ἐκείνων καὶ ἐν ἐλπίσιν. ὁρᾷ-
ς πῶς αὐτὸ ὑψοῖ· ὑπομο-
νὴν γὰρ ἀναλέγων αὐτό· δι'
οὗ πόνους καὶ ἱδρῶτας ὑπε-
σήμανεν· καὶ οὐχ οὕτως
ὅτι ταύτης ἐλπίδος· ὅσοι
ἔλεγον· ὥσπερ τὸν πονοῦν-
τας καὶ ταλαιπωρουμένους
καὶ μυρία πάσχοντας. οὕτω
καὶ τὸν ἐλπίζοντα ὁ θεὸς στε-
φανοῖ. τὸ γὰρ τῆς ὑπομο-

διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας
CΔ οὓς δὲ ἐδικαίωσεν, τού-
τους καὶ ἐδόξασεν:
διὰ τῶν χαρισμάτων
διὰ τῆς υἱοθεσίας:
CE τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦ-
τα· εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν
τίς καθ' ἡμῶν· ὅς γε
τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσα-
το. ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάν-
των παρέδωκεν αὐ-
τόν. πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐ-
τῷ τὰ πάντα ἡμῖν χα-
ρίσεται: ἔτι καὶ τοῖς
μέλλουσι τιμῶν δι' ἀπολαύ-
σει φησίν· ἀλλὰ προῖκα
ἤδη γεγόνει ἡμῖν μεγάλα ἀγα-
θὰ οὐδένα μᾶλλον ἔχοι ἐν-
ταῦθα· οἷον τὴν ἄφε-
σιν τοῦ θεοῦ προσφι-
λίαν· τὴν δικαιοσύνην·
τὴν δόξαν· καὶ γὰρ
ταῦτα οὐ διὰ τῶν δό-
κιμων ἡμῖν μισθῶν
ἐχαρίσατο· καὶ ἀπὸ τῶν
ἐνομίζεν ἡμᾶς ἀνθρώ-
πων· τὸν σταυρὸν· τὰς μά-
στιγας· τὰ δόγματα· ταῦ-
τα ἅπερ τὴν οἰκουμέ-
νην κατορθώσαντα πᾶ-
σαν: τίς ἐγκα-
CS λέσει κατὰ ἐκλεκτῶν
θεοῦ: ἐνταῦθα πρὸ-
ς τοὺς λέγοντας ὅτι οὐδὲν
καινὸν ἐστιν ὠφελεῖ αὐτοῖ-
ς ποιοῦντας τὴν ἀθρόαν με-
ταβολὴν ἀπαιτοῦμεν:
οὐδὲ τὸ μὴ εἰπεῖν τίς ἐγ-
καλέσει κατὰ τῶν δού-
λων τοῦ θεοῦ· μηδὲ κα-
τὰ τῶν πιστῶν τοῦ θεοῦ·
ἀλλὰ κατὰ ἐκλεκτῶν
θεοῦ· ἡ γὰρ ἐκλογὴ ἀρετῆς
ἐπίσημον: θεὸς ὁ δι-
CZ καιῶν τίς ὁ κατακρί-
νων· χριστὸς ὁ ἀποθανὼν
μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς
ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ
τοῦ θεοῦ: οὐκ εἶπεν
θεὸς ὁ ἀφεὶς τὰ ἁμαρτήματα·
ἀλλ' ὅπερ μεῖζον ἦν, θεὸς
ὁ δικαιῶν· ὅταν γὰρ ἡ
τοῦ δικαστοῦ ψῆφος δίκαι-
ον ἀποφαίνῃ ἡ ἐκ δικαστοῦ
τοιούτου. τίνος ἄξιος
ὁ κατήγορος· οὐκοῦν
μηδὲ τοῖς πειρασμοῖς
φοβώμεθα· ὑπὲρ γὰρ
ἡμῶν ἐστιν ὁ θεός: ὃς
CH καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ
ἡμῶν· τίς ἡμᾶς χω-
ρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης
τοῦ χριστοῦ· θλῖψις· ἢ στε-
νοχωρία· ἢ διωγμός·
ἢ λιμός· ἢ γυμνότης
ἢ κίνδυνος· ἢ μάχαι

κλήσεως ἀπολαύσῃ. αὐτὸς
τὸ ὑπὲρ πάντων μόνος αὐ-
τὸ αἰτῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις
ἐπιδιδούς. τὸ πνεῦμα τοί-
νυν ἐνταῦθα, καὶ φησὶ τὸ χά-
ρισμα τὸ τοιοῦτο. καὶ τὴν
ψυχὴν τὴν δεχομένην τὸ
χάρισμα καὶ ἐντυγχάνου-
σαν τῷ θεῷ καὶ στενάζου-
σαν. ὁ γὰρ τοιαύτης κα-
ταξιωθεὶς χάριτος ἑστὼς
μετὰ πολλῆς τῆς κατανύ-
ξεως. καὶ μετὰ στεναγ-
μῶν τῶν κατὰ διά-
νοιαν. τῷ θεῷ προσευχόμενος,
τὰ συμφέροντα πᾶσιν
ρ̄ζ̄θ αἰτεῖ: ὁ δὲ ἐρευνῶν
τὰς καρδίας. οἶδεν τί
τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος·
ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχά-
νει ὑπὲρ ἁγίων·
ἵνα μάθῃς ὅτι ὁ λόγος
κοινὸς περὶ ἀνδρὸς πνευματικοῦ
καὶ χάρισμα ἔχοντος
εὐχῆς, ἐνταῦθα περὶ τοῦ πα-
ρακλήτου, ἐπήγαγεν τὸ
ὁ ἐρευνῶν τὰς καρδί-
ας οἶδεν τί τὸ φρόνημα
τοῦ πνεύματος· ὁμοίων δὲ ὡς εἰ
λέγοι· οὐκ ἀγνοοῦντα διδά-
σκει τὸν θεόν. ἀλλὰ τοῦ-
το γίνεται ἵνα ἡμεῖς μά-
θωμεν αἰτεῖσθαι ταῦτα

ἃ χρὴ καὶ αἰτεῖν παρὰ
θεοῦ. τὰ δοκοῦντα αὐτῷ·
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κατὰ
θεόν: οἴδαμεν δὲ ὅτι
C̄ τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν
πάντα συνεργεῖ εἰς
ἀγαθόν: καὶ τὰ
δοκοῦντα εἶναι λυπηρὰ
φησὶν ἔσται ἀγαθὰ τοῖς ἡμῖν
δι' αὐτόν. ἐστὶν ἀγαθὸν ἡμῖν
ἐπ' ἐκείνης τῆς ὥρας·
τοῦτο ἐποίησεν καὶ ἐπὶ
τῆς καμίνου τῆς καιο-
μένης καὶ ἐπὶ τῶν ἀπο-
στόλων: τοῖς κατὰ
CA πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν·
προθέσει μὲν αὐτὸ φη-
σιν. ἵνα μὴ τὸ πᾶν τῇ
κλήσει δῷς. ἐπεὶ καὶ ἕλλη-
νες ἐκλήθησαν· καὶ μὴ πάντες
ἐσώθησαν: ὅτι
CB οὓς προέγνω καὶ προώ-
ρισεν συμμόρφους τῆς
εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρω-
τότοκον ἐν πολλοῖς ἀ-
δελφοῖς· οὓς δὲ προώ-
ρισεν τούτους καὶ ἐκά-
λεσεν: ἔδειξεν
τὸ ἀξίωμα ὅσον ἦν ὅθεν
πρὸς αὐτοὺς ὁ θεὸς διέκει-
CΓ το: καὶ οὓς ἐκάλεσεν
τούτους καὶ ἐδικαίωσεν·

ὡς οὐκ ἂρ κοινωνῶν πα
ρακῆσαι τὸν πόθον ὃν
εἶχεν, ἐδεῖτο τοσαῦτα πα
μην ὑποστήσασθαι μένος φησὶν
οὔτε τις κτίσις ἑτέρα·
Cιγ ἀλήθειαν λέγω ἐν χῶ οὐ
ψεύδομαι συμμαρτυρού
σης μοι τῆς συνειδήσε
ως μου ἐν πνι ἁγίω· ὅτι
λύπη μοι ἐστὶν μεγάλη
καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη
τῆ καρδία μου:
ὢ ἀνδρὶ μέγα ἀλλ' ἐν μέλλων
μάχην καὶ ἀποστῆναι διὰ
τὸ μέγεθος ὅρκον προοιμι
άζεται: εὐχόμην γὰρ αὐ
Cιδ τὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι
ἀπὸ τοῦ χυ ὑπὲρ τῶν ἀ
δελφῶν μου τῶν συγ
γενῶν μου κατὰ σάρκα
οἵτινες εἰσὶν ἰσραηλῖται
καὶ αὕτη δοκεῖ ἀπόδειξις ὁ
μοία ταῖς προλαβούσαις·
κατασκευάζει γὰρ καὶ αὐ
τῆς τῆς χάριτος πρὸς τὸν χν φίλ
τρον καὶ πᾶς τῆς αἰτί
ας ἀκούει· ἐπειδὴ πάν
τες ἔλεγον κατηγοροῦν
τες τοῦ θῦ· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ
θῦ ἀξιωθέντες κληθῆ
ναι· καὶ νόμον δεξάμενοι
καὶ προπατόρων αὐτῶν ἐ
δόξαν τοσαύτης ἀπωλεί

σαντες δόξης· καὶ θεραπεύ
σαντες αὐτὸν πρὸ τῆς οἰκου
μένης εὐαγγελίας δε
ξάμενοι· καὶ προφητῶν ὄν
των αὐτῶν φίλων καὶ τὸ δὴ
πάντων μεῖζον ὅτι καὶ
προπάτορες αὐτοῦ γενό
μενοι τοῦ χυ τὸ κατὰ σάρ
κα· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ζῶν
ὁ χς τὸ κατὰ σάρκα·
ἐκβέβληνται καὶ ἠτίμων
ται· ἀντεισήχθησαν δὲ
ἀντ' ἐκείνων, οἱ μηδέποτε
αὐτὸν ἐπιγνόντες ἄνοι ἐ
ξ ἐθνῶν· ἐπεὶ οὖν ταῦ
τα λέγοντες ἐβλασφήμουν·
ἀκούων ταῦτα καὶ δακνό
μενος· ὑπὲρ τῆς δόξης
ἀγωνιῶν τοῦ θῦ· ηὔξατο
ἀνάθεμα εἶναι· ὥστε ἐκεῖνο
σῶν τῆς δόξης ἐκείνης
ἧς λαμβάνουσι μοι πάν
σαντες ἐσχον· καὶ τοῦ
χοροῦ τοῦ ἀποστολικοῦ·
οὐ γὰρ δὴ τῆς ἀγάπης
τοῦ χῦ· ἵνα παύσηται
ἡ κατὰ τοῦ θῦ βλασφημία:
Cιε ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα
καὶ αἱ διαθῆκαι· καὶ ἡ
νομοθεσία· καὶ ἡ λατρεία
καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὧν
οἱ πρες καὶ ἐξ ὧν ὁ χς τὸ
κατὰ σάρκα·

ρα· καθὼς γέγραπται·
ἀνθρώπινον τρόπον διαλέ-
γεται καὶ σχηματισμὸν ἀνθρωπι-
κὸν τρόπον· ἵνα τὴν ἀγά-
πην ἐνδείξηται· καὶ
ἵνα μάθῃς ὅτι τοῦτο ἐστι
τρόπον ἐστὶ τὸ ὑπὲρ
ἡμῶν δοῦναι, τὸ τὸν υἱὸν ἀγαπητὸν
ὃς ἐτύγχανε ὁ πατὴρ ἐκδοῦναι
ὅτι τὴν ὁμοτιμίαν δεικνύ-
ων καὶ τὴν ἰσότητα:
Cθ ὅτι ἕνεκεν σοῦ θανατού-
μεθα ὅλην τὴν ἡμέραν
ἵνα μὴ δόξῃ ταῦτα ῥήματα
ἀπλῶς ἀλλ' ἴσως εἶναι· καὶ
τὸν προφήτην εἰσάγει
προαναφωνοῦντα αὐ-
τὰ πρὸ πολλοῦ τοῦ χρό-
Cι νου: ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς
οὐ γὰρ ἐκ ἀληθείας φησὶν
οὐκ ἀποθνήσκομεν σφαττό-
μενοι· οὕτως οὐδὲ θνήσκομεν:
Cια ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερ-
νικῶμεν διὰ τοῦ ἀγα-
πήσαντος ἡμᾶς:
τοῦτο γὰρ δὴ τὸ θαῦμα
ἐστίν· οὐχ ὅτι νικῶ-
μεν μόνον· ἀλλ' ὅτι καὶ
δι' ὧν ἐπιβουλευόμεθα
νικῶμεν· καὶ οὐχ ἁπλῶς
νικῶμεν· ἀλλ' ὑπερνικῶ-
μεν: πέπεισμαι γὰρ
ὅτι οὔτε θάνατος· οὔτε
ζωή· οὔτε ἄγγελοι· οὔτε
ἀρχαί· οὔτε δυνάμεις
οὔτε ἐνεστῶτα· οὔτε
μέλλοντα· οὔτε ὕψω-
μα· οὔτε βάθος· οὔτε
τις κτίσις ἑτέρα δυ-
νήσεται ἡμᾶς χωρίσαι
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ
τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν
τί δή φησιν τὰ παρόντα
λέγων· καὶ τὰ τούτοις
τοσοῦτον ἐπιφερόμενα δει-
νά· καὶ γὰρ τὰ μέλλοντα
ἐστὶ τῶν πραγμάτων καὶ δυ-
νάμεις· πράγματα μὲν
ὡς θάνατον καὶ ζωήν· δυ-
νάμεις δέ· ὡς ἀγγέλους καὶ ἀρ-
χαγγέλους καὶ πᾶσαν τὴν
ἄνω κτίσιν· καὶ ταῦτα ἐ-
μοὶ μικρὰ πρὸς τὴν ἀγά-
πην τοῦ Χριστοῦ· οὔτε γὰρ ἐὰν
θάνατον ἀπειλῇ τὸν μέλ-
λοντα· καὶ θάνατον ἀθά-
νατον τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· οὔτε
ἐὰν ζωὴν ἐπαγγέλληται τὴν
ἄπειρον· καὶ τὸ δόξαν μὴν
ἄν· καὶ τί δεῖ λέγειν ἡμᾶς
μετὰ τοιαῦτα· κἂν γὰρ
ἀγγέλους μοι εἴπῃς καὶ πάσας
τὰς ἄνω δυνάμεις καὶ πάν-
τα τὰ ὄντα καὶ τὰ μέλλον-
τα· πάντα ταῦτα μοι μικρὰ· καὶ
τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα
πρὸς τὸ φίλτρον ἐκεῖνο· καὶ τὰ

νι· καθὼς γέγραπται·
Μαλαχίου τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν
δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα:
τί θαυμάζεις, φησὶν, εἰ ἐπὶ Ἰου-
δαίων οἱ μὲν ἐσώθησαν,
οἱ δὲ οὐκ ἐσώθησαν· καὶ
γὰρ ἄνωθεν τοῦτο ἐπὶ τῶν
πατριαρχῶν γενόμενον
ἴδοι τις ἄν· καὶ οὐ μόνον
ἐπὶ τῶν πατριαρχῶν ἀλ-
λὰ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν·
καίτοι γὰρ ὄντος κοινοῦ
τοῦ ἁμαρτήματος οἱ μὲν
ἐκολάσθησαν, οἱ δὲ οὐκ ἐ-
κολάσθησαν· καὶ ἐπὶ τῶν
κολαζομένων δὲ τοῦτο
φησὶν ἴδοι τις ἄν· τῶν
γὰρ Αἰγυπτίων οἱ μὲν ἐ-
σώθησαν· οἱ δὲ τιμω-
ρῆνται· καὶ ἐπὶ τῶν Ἰου-
δαίων· τὸν οὐ λαόν, ἐ-
κάλεσε λαόν· καὶ οὐ
πάντας τῆς αὐτῆς ἠ-
ξίωσε τιμῆς· τὸ γὰρ
ἐγκατάλειμμα σέσω-
σται μόνον· ταῦτα δὲ
πάντα τὰ ἄπορα με-
σα θεὶς ὕστερον ἐπάγει
τὴν λύσιν· ποία δὲ ἐστὶν
ἡ λύσις· ἡ ὅτι οὐκ ἐκ πί-
στεως· καὶ τὸ ἀγνοεῖν αὐ-
τοὺς τὴν τοῦ θεοῦ δικαιο-
σύνην, καὶ τὴν ἰδίαν
ζητεῖν στῆσαι· τίνος δὲ
χάριν εἰς τοσαύτην ἀ-
πορίαν ἐξήγαγε τὸν ἀ-
κροατήν· ἵνα μὴ μόνον
ὀχλῇ πρὸς Ἰουδαίους
τοσαῦτα ἀποροῦντες
καὶ οὐδὲν τούτων λύειν
δυνάμενοι, πῶς ὕστερ
τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσε-
ως πράγματα ἡμῖν πα-
ρέχετε· καίτοι γε ἐχόν-
των ἡμῶν δικαίαν αἰ-
τίαν εἰπεῖν δι' ἣν ἐκεῖνοι
μὲν ἐσώθησαν, ὑμεῖς
δὲ ἐξεπέσατε· καὶ ποία
αὕτη· ὅτι ἐκεῖνοι μὲν
ἐκ πίστεως· ὑμεῖς δὲ
ἐξ ἔργων νόμου προσε-
κόψατε τῷ λίθῳ:
Cιθ ΤΙ ΟΥΝ ΕΡΟΥΜΕΝ· ΜΗ Α-
ΔΙΚΙΑ ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΩ, ΜΗ
ΓΕΝΟΙΤΟ: οὐ κοινῶς οὐ-
δὲ ἐφ' ἡμῶν καὶ τῶν Ἰ-
Cκ ουδαίων: ΤΩ ΓΑΡ ΜΩ-
ΥΣΗ ΛΕΓΕΙ· ΕΛΕΗΣΩ ΟΝ
ΑΝ ΕΛΕΩ, ΚΑΙ ΟΙΚΤΕΙΡΗ-
ΣΩ ΟΝ ΑΝ ΟΙΚΤΕΙΡΩ:
οὓς ὁμοίως ἐστὶν εἰ δεόμεναι φησὶν
ὁμοίως εἰ καὶ τιμῆς ἄξιοι τῆς
φιλανθρωπίας· ἀλλ' ἐμοὶ
παραχώρει τοῦτο· εἰ δὲ
μοι ἴσως οὐκ ἦν εἰ δέ-
μαι· τῶν πολλῶν μᾶλλον ἡμῶν:

ὁμοιομορφοσχήμονι· θεὸν δὲ
αὐτὸν ἐνούμενος ὡς ἀληθῶς
καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν διὰ τῶν
ἔμπροσθεν ποιήσεων· ὅτι
διὰ τῶν ἐξ ἐκείνων ὁ Χ(ριστὸ)ς τὸ κα-
τὰ σάρκα γεγένηται· αὐτοὶ
δὲ ἐξ οἰκείας γνώμης μόνης σύμπαν
ἀπεστεροῦσιν αὐτὸ τὴν εὐερ-
CIϚ γεσίαν: ὁ ὢν ἐπὶ πάν-
των θ(εὸ)ς εὐλογητὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας ἀμήν:
ὅτι καὶ ὑβρίζοιεν καὶ βλασ-
φημοῖεν· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ τὰ ἀ-
πόρρητα εἰδότες αὐτοῦ
ἴσμεν σαφῶς· ὅτι οὐ τοῦ
βλασφημεῖσθαι· ἀλλὰ τοῦ
δοξάζεσθαι ἄξιος· ἀ-
μαθεῖς καὶ ὑβρισταὶ ἐδίδα-
σκει ἡμᾶς θ(εοῦ) μυστήριον
ὅτι ὁ γεννηθεὶς κατὰ σάρ-
κα Χ(ριστό)ς, αὐτός ἐστιν ὁ ἐπὶ
πάντων θ(εό)ς: οὐχ οἷον
CIZ δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λό-
γος τοῦ θ(εο)ῦ· οὐ γὰρ πάντες
οἱ ἐξ Ἰ(σρα)ήλ, οὗτοι Ἰ(σρα)ήλ· οὐδ' ὅτι
εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ,
πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰ-
σαὰκ κληθήσεταί σοι
σπέρμα· τοῦτ' ἔστιν οὐ
τὰ τέκνα τῆς σαρκός·
ταῦτα τέκνα τοῦ θ(εο)ῦ· ἀλ-
λὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγ-
γελίας λογίζεται εἰς

Γ Ε Ν Ε C Ε Ω C

σπέρμα· ἐπαγγελίας γὰρ
ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν
καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι
καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός:
καὶ οὕτως τῶν πραγμάτων
ἐκβάντων φησὶν οὐ καὶ
παροιμιῶν τοῦ δεῖξαι ὅτι
ἐκπέπτωκεν ἡ ἐπαγγελία· πῶς
οὖν ἐκπέπτωκεν ἡ ἐπαγγελία
ἣν εἶπεν ὁ θ(εὸ)ς τῷ σπέρματί
σου δώσω τὴν γῆν· σπέρ-
μα τοῦ Ἀβραὰμ τὰ ἔ-
θνη λέγων· καὶ τοῦτο πό-
θεν ἐστὶ δῆλον; ἐκ τοῦ εἰ-
σαγαγεῖν ὅτι πρὸ αὐτῶν κλη-
θήσεταί σοι σπέρμα· τοῦ-
τό ἐστιν· ὥσπερ ὁ Ἰσαὰκ
δι' ἐπαγγελίας γεννηθεὶς
γνήσιος υἱός· οὕτω καὶ οἱ διὰ
ἐπαγγελίας, γνήσιον σπέρ-
μα προσαγορεύεσθαι
CIH τοῦ Ἀβραάμ: οὐ μό-
νον δὲ ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκ-
κα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχου-
σα Ἰσαὰκ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν
μήπω γὰρ γεννηθέν-
των μηδὲ πραξάντων
τι ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἵνα
ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις
τοῦ θ(εο)ῦ μένῃ· οὐκ ἐξ ἔρ-
γων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦν-
τος ἐρρέθη αὐτῇ· ὅτι ὁ μεί-
ζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσο-

ΓΕ ΝΕ CΕ ΩC

κροθυμίᾳ, ἀνεχόμενος αὐ
τῶν [illegible] ἀρμοίαν ἀγαθῶν· ἢ
γὰρ μὴ ταῦτα ἦ θέλων·
οὐδ᾽ ἂν ἐν μακροθυμίᾳ ἦν·
ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἤθελον·
[illegible] ἀρμοίαν τὴν μακροθυ
μίαν χρήσασθαι τοῦ θεοῦ.
ἀλλ᾽ ἀπηρτισμένα πρὸς
τὴν ὀργὴν, ἐχρήσατο αὐ
τοῖς [illegible] διορθώ
σιν· διὰ τὴν [illegible] μὴ
κολάσεως, [illegible]
[illegible] ποιῶν, καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ,
διὰ τούτου [illegible] : στκς
Ϛκδ ἃ προητοίμασεν εἰς δό
ξαν· οὓς καὶ ἐκάλε
σεν ἡμᾶς· οὐ μόνον ἐ
ξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ
ἐξ ἐθνῶν: [illegible]
τοῦτο [illegible] ὅτι χάρι
τι [illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible] ταύτην ἀλλ᾽
[illegible]
[illegible] δόξαν
[illegible]
[illegible]
ἐδοξάσθη: ὡς καὶ
Ϛκε ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· κα
λέσω τὸν οὐ λαόν μου
λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠ

γαπημένην ἠγαπημέ
νην· καὶ ἔσται ἐν τῷ
τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς
οὐ λαός μου ὑμεῖς· ἐκεῖ
κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ
ζῶντος· Ἡσαΐας δὲ κρά
ζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ· ἐὰν ᾖ
ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραήλ
ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσ
σης, τὸ κατάλειμμα σω
θήσεται: Καὶ [illegible]
[illegible] ποιεῖται
τὸν λόγον προφήτας
εἰσάγων ταῦτα λέγοντας·
στκς λόγον γὰρ συντελῶν καὶ
συντέμνων ἐν δικαιο
σύνῃ· ὅτι λόγον συντε
τμημένον ποιήσει κύριος ἐ
πὶ τῆς γῆς· καὶ καθὼς
προείρηκεν Ἡσαΐας· εἰ
μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέ
λιπεν ἡμῖν σπέρμα
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὡς Σόδο
Ϛκζ μα ἂν ἐγενήθημεν καὶ
ὡς Γόμορρα ἂν ὡμοιώθη
μεν· Καὶ ἐνταῦθα

ΣΚΑ ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐ
δὲ τοῦ τρέχοντος ἀλλὰ τοῦ
ἐλεοῦντος θεοῦ. λέγει γὰρ
ἡ γραφὴ τῷ φαραὼ ὅτι εἰς
αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως
ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύ
ναμίν μου. καὶ ὅπως διαγ
γελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πά
σῃ τῇ γῇ: διαμαρτοῦντα
μὴ ... ἀντὶ θεοῦ ...

ΣΚΒ ... ἄρα οὖν ὃν θέλει
ἐλεεῖ ὃν δὲ θέλει σκλη
ρύνει. ἐρεῖς οὖν μοι τί
ἔτι μέμφεται. τῷ γὰρ
βουλήματι αὐτοῦ τίς
ἀνθέστηκεν. μενοῦν
γε ὦ ἄνε σὺ τίς εἶ ὁ ἀν
ταποκρινόμενος τῷ
θεῷ. μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα
τῷ πλάσαντι τί με ἐποί
ησας οὕτως. ἢ οὐκ ἔχει
ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς
τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
φυράματος ποιῆσαι ὃ
μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος
ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν:
... ἀντὶ θεοῦ ...
... ἀπο
ρίας ... τὸν ἀκροα
τήν. καὶ οὐ ... πρὸς τὸν
... τίς
... ἀνταποκρινόμε
νος τῷ θεῷ. ἀντὶ τοῦ ὃν

ΣΚΓ τί μέγα ... εἰ δὲ θέλων
ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀρ
γὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυ
νατὸν αὐτοῦ. ἤνεγκεν
ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ
σκεύη ὀργῆς κατηρτισ
μένα εἰς ἀπώλειαν.
ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον
τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη
ἐλέους: ὁ μὲν τοιοῦ
τον ... ὀργῆς
... φαραώ. τουτέστιν
... τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν
... σκλη
ρότητος. ... μὲν
γὰρ ... μακρο
θυμίας ...
... ἀλλ' ...
... διὸ οὐδὲ ...
ὀργὴν ...
... ἀλλὰ ...
... τουτέστιν ...
... καὶ ...
αὐτοῦ. ... γὰρ ὁ θεὸς πα
ρ' ... τὰς ...
... τὴν ἐ
κείνου. ... αὐτὸς ...
... αὐτὸν
αὐτὸν καὶ ...
... ἀλ
λ' ὅμως ... ὁ
θεὸς ... πολλῇ μα

ϛλα ἐστὶ θερμὸς ἀμφησίν· μαρτυ
ρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θ(εο)ῦ
ἔχουσιν. ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνω
σιν· καὶ ἐχαρίσατο τῷ
ῥήματι καὶ ἔδειξεν αὐτῶν
τὴν ἄκαιρον φιλονεικίαν·
ϛλβ ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θ(εο)ῦ
δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδί
αν δικαιοσύνην ζητοῦν
τες στῆσαι τῇ δικαιοσύνῃ
τοῦ θ(εο)ῦ οὐχ ὑπετάγησαν
δείκνυσιν αὐτοὺς φιλονεικίας
καὶ φιλαρχίας μᾶλλον. ἢ
ἐξ ἀγνοίας πλανωμένους·
τὸ δὲ ἐπάγειν τὴν ἰδίαν ζη
τοῦντες στῆσαι. δείκνυ
σιν ὅτι οὐδὲ ἐκτήσαντο
τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀ
πὸ τοῦ νόμου ἐκτήσαντο
ἰδίαν δὲ δικαιοσύνην αὐ
τῶν καλεῖ. ἢ διὰ τὸ μηκέτι
τὸν νόμον ἰσχύειν. ἢ διὰ τὸ
πόνων εἶναι καὶ ἱδρώτων·
ϛλγ τέλος γὰρ νόμου χ(ριστὸ)ς εἰς
δικαιοσύνην παντὶ τῷ
πιστεύοντι· εἰ γὰρ ἦλ
θε δικαιοσύνην ἵνα
μὴ δόξωσιν οἱ πιστεύσαν
τες ἐξ ἰουδαίων. τὴν
μὲν ἔχειν τὴν δὲ ἀποστε
ρεῖσθαι, δείκνυσιν ὅτι μία
ἐστὶ δικαιοσύνη. καὶ τελεία
μὲν· ἔστιν αὐτὴν ἀναλαβεῖν
μαίνονται· καὶ ὅτι ὁ μὲν ταύ

την ἐμβαλὼν καὶ τὴν ἐκείνου
πεπλήρωκε καὶ ἐκείνην ἐπλή
ρωσεν· ὁ δὲ ταύτην ἀτι
μάσας καὶ ἐκείνης ἐξέπε
σεν· εἰ γὰρ τοῦ νόμου τέ
λος ὁ χ(ριστό)ς. ὁ τὸν χ(ριστὸ)ν μὴ ἔχων·
κἂν δοκῇ ἐκείνην ἔχειν·
οὐκ ἔχει· ὁ δὲ τὸν χ(ριστὸ)ν ἔχων·
κἂν μὴ κατορθώσῃ τὸν
νόμον, τὸ πᾶν ἔχει·
ὥσπερ γὰρ τέλος ἰατρι
κῆς ὑγίεια· καὶ ὁ δυνάμε
νος ὑγιῆ ποιεῖν· κἂν μὴ
τὴν ἰατρικὴν ἔχῃ, τὸ
πᾶν ἔχει· ὁ δὲ μὴ εἰδὼς
θεραπεύειν κἂν μετέχειν
δοκῇ τῆς τέχνης
τοῦ παντὸς ἐκπέπτωκεν. οὕ
τως ἐπὶ τοῦ νόμου καὶ
τῆς πίστεως· ὁ μὲν
ταύτην ἔχων, καὶ τὸ
ἐκείνου τέλος ἔχει· ὁ δὲ
ταύτης ἔξω ὤν, ἀμφο
τέρων ἐστὶν ἀλλότριος·
τί γὰρ ἐβούλετο ὁ νόμος·
δίκαιον ποιῆσαι τὸν ἄν
θρωπον· ἀλλ' οὐκ ἴσχυσεν·
οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ἐπλήρωσε· 3
τοῦτο δὴ τὸ τέλος ἦν τοῦ
νόμου. καὶ πρὸς τοῦτο πάν
τα ἔβλεπεν. καὶ διὰ τοῦ
το πάντα ἐγίνετο. καὶ
ἑορταὶ καὶ ἐντολαί·

δηλοῖ μυρίους ὄντας· οὐδὲ αὐτοὶ
οἱ ὁμόγονοι οἱ καθ' ἡμᾶς διεσώ-
θησαν, εἰ μὴ πολλῇ ὁ θεὸς
ἐχρήσατο τῇ ἀγαθότητι:
σκη ΤΙ ΟΥΝ ἘΡΟΥΜΕΝ; ὍΤΙ ἜΘΝΗ
ΤᾺ ΜῊ ΔΙΩΚΟΝΤΑ ΔΙΚΑΙ-
ΟΣΥΝΗΝ ΚΑΤΕΛΑΒΕ ΔΙΚΑΙ-
ΟΣΥΝΗΝ· ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΔΕ
ΤῊΝ ἘΚ ΠΙΣΤΕΩΣ· ἸΣΡΑῊΛ ΔΕ
ΔΙΩΚΩΝ ΝΟΜΟΝ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗΣ, ΕἸΣ ΝΟΜΟΝ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗΣ ΟὐΚ ἘΦΘΑΣΕΝ. ΔΙᾺ
ΤΙ; ὍΤΙ ΟὐΚ ἘΚ ΠΙΣΤΕΩΣ, ἈΛΛ' ὩΣ
ἘΞ ἘΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ: Ἡ σα-
φ φεστάτη λύσις αὕτη ἐστίν·
ἔδειξε γὰρ καὶ ἀπὸ τῶν
πραγμάτων ὃ δέδειχεν· οὐ
γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραήλ,
οὗτοι Ἰσραήλ· καὶ ἀπὸ τῶν
προγόνων τοῦ Ἰακὼβ
καὶ τοῦ Ἡσαῦ· καὶ ἀπὸ
τῶν κολασθέντων καὶ σω-
θέντων· καὶ ἀπὸ τῶν
προφητῶν τοῦ Ὠσηὲ καὶ σλ
τοῦ Ἡσαΐου· τὴν κυριω-
τάτην ἐπάγει λύσιν· πρό-
τερον τὴν ἀπορίαν αὐ-
ξήσας· καὶ γὰρ δύο ἦν
τὰ ζητούμενα· ὅτι τὰ
ἔθνη ἐπέτυχεν· καὶ μὴ
διώκοντα ἐπέτυχεν· καὶ
ὁ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέτυχεν· καὶ
διώκων οὐκ ἐπέτυχεν· τί

οὖν ἡμῖν ἐστι. καὶ αὕτη· οὐ-
μὲν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φησίν· οὐ-
δὲ τὴν ἐκ τοῦ νόμου δι-
καιοσύνην ἔχεις· παρ' ἐ-
κείνοις γὰρ αὐτὴν καὶ ὑπέρτε-
ρος γέγονας τῇ ἀρετῇ·
οὗτοι δὲ οἱ μὴ διὰ τοῦ νόμου
ἐλθόντες· ἑτέραν ὁδὸν
μείζονα ταύτης εὗρον·
δικαιοσύνην τὴν ἀπὸ
τῆς πίστεως: ΠΡΟΣΕ-
σκθ ΚΟΨΑΝ ΓᾺΡ ΤΩ͂Ι ΛΙΘΩΙ ΤΟΥ͂
ΠΡΟΣΚΟΜΜΑΤΟΣ. ΚΑΘῺΣ
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ἸΔΟΥ ΤΙΘΗ-
ἡσαΐου ΜΙ ἘΝ ΣΙῺΝ ΛΙΘΟΝ ΠΡΟΣΚΟΜ-
ΜΑΤΟΣ ΚΑῚ ΠΕΤΡΑΝ ΣΚΑΝ-
ΔΑΛΟΥ· ΚΑῚ ΠΑ͂Σ Ὁ ΠΙΣΤΕΥ-
ΩΝ ἘΠ' ΑὐΤΩ͂Ι ΟὐΚΑΤΑΙΣΧΥΝ-
ΘΗΣΕΤΑΙ: προσκόμμα-
τος λίθον καὶ πέτραν σκαν-
δάλου φησίν· ἀπὸ τῆς
γνώμης καὶ τοῦ τέλους
τῶν ἀπιστησάντων:
ἈΔΕΛΦΟΙ, Ἡ ΜῈΝ ΕὐΔΟΚΙΑ
ΤΗ͂Σ ἘΜΗ͂Σ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑῚ Ἡ
ΔΕΗΣΙΣ Ἡ ΠΡΟΣ ΤῸΝ ΘΝ ὙΠΕΡ
ΤΟΥ͂ ἸΣΡΑΗΛ ἘΣΤῚΝ ΕἸΣ ΣΩΤΗ-
ΡΙΑΝ: Μέλλων αὐτῶν
καθάπτεσθαι σφοδρότερον
καὶ πρότερον, πάσης ἀ-
πεχθείας ὑπόνοιαν ἀναι-
ρεῖ· καὶ γὰρ κολακεύων
ταῦτα, τὴν σφοδρὰν

τουτέστιν τὸ ῥῆμα τῆς
πίστεως ὃ κηρύσσομεν
ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν
τῷ στόματί σου κν ἰν ς
πιστεύσεις ἐν τῇ καρδί
ᾳ σου ὅτι ὁ θς αὐτὸν ἤγει
ρεν ἐκ νεκρῶν, σωθή
σῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύ
εται εἰς δικαιοσύνην
στόματι δὲ ὁμολογεῖται
εἰς σωτηρίαν· λέγει
ἡσαΐου γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύ
ων ἐπ' αὐτῷ οὐ καται
σχυνθήσεται· οὐ γάρ
ἐστιν διαστολὴ ἰουδαί
ου τε καὶ ἕλληνος·
τουτέστιν ἀκόλουθον· ὅταν
οὖν καὶ μὴ ζῶμεν δικαί
ως ἡ καὶ κούφη. καὶ
ἀπαράδεκτος· καὶ
ἄλλως δικαιωθῆναι
μὴ [illegible] χάριτι φιλονεικ
ίας τοῖς ἀδυνάτοις
εἶναι χρῆσθαι, τὰ εὔκολα
ἀφορμῆς καὶ ῥᾳδία:
σλγ ὁ γὰρ αὐτὸς κς πάντων
πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς
ἐπικαλουμένους αὐτόν·
ἰωήλ πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέ
σηται τὸ ὄνομα κυ σω
θήσεται: ὁ ὑπὲρ ἀπό
περὶ τοῦ προειρημένου τὸ
κ. ἰουδαίους μὸ θεοῦ μόνον ὀχ

δὲ καὶ ὀθμῶν· τοῦτο καὶ
ὅπερ αὐτὸ περὶ τοῦ νῦν λε
γ(ομένου): πῶς οὖν ἐπικα
σλη λέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπί
στευσαν· πῶς δὲ πιστεύ
σωσιν· οὗ οὐκ ἤκουσαν·
πῶς δὲ ἀκούσονται χωρὶς
κηρύσσοντος· πῶς δὲ κη
ρύξωσιν, ἐὰν μὴ ἀποστα
λῶσιν· καθὼς γέγρα
ναούμ καὶ ἠσαΐου πται· ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες
τῶν εὐαγγελιζομένων
εἰρήνην τῶν εὐαγγελι
ζομένων τὰ ἀγαθά:
πάλιν μάλα ἀναιρεῖ τὴν συγγνώ
μην αὐτῶν· κατασκευ
άζει δὲ τοῦτο κατὰ προτά
σεις προάγων τὸν λόγον· σαφέ
στερον ποιῶν τὸν λόγον τὸν
κατὰ ἀντίθεσιν καὶ λύ
σιν ἀπὸ ἀναφορᾶς τοῦ χω
ρίου· σκοπεῖ δὲ ἀπὸ θεοῦ·
ἐπειδὴ φησὶν ὁ προφήτης
πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται
τὸ ὄνομα κυ σωθήσεται·
ἀλλ' ἴσως εἴποι τις ἂν ἐπεὶ πῶς
καὶ πῶς ἐδύναντο ἐπι
καλέσασθαι τοῦτον ὃν οὐ
κ ἐπίστευσαν· εἶτα ὑπὸ
τῆς παρ' αὐτοῦ μετὰ
τὴν ἀντίθεσιν· καὶ διατί
οὐκ ἐπίστευσαν· καὶ πά
λιν ἀντίθεσις· πάντως

θυσίαι. καὶ τὰ λοιπὰ
πάντα, ἵνα δίκαιος φανῇ
ὁ ἄνθρωπος. ἀλλ᾽ αὐτοῦ τὸ τέ-
λος ἤνυσεν ὁ χ(ριστὸ)ς μειζόνως
διὰ τῆς πίστεως. τοῦ-
το οὐ περὶ Ἰουδαίους μέτρη-
ται μόνον ἀλλὰ καὶ πε-
ρὶ παντὸς τοῦ τῶν ἀν-
θρώπων γένους:

ϹΛΔ Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν
δικαιοσύνην τὴν ἐκ
τοῦ νόμου· ὅτι ὁ ποιή-
σας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσε-
ται ἐν αὐτοῖς. ἡ δὲ ἐκ
πίστεως δικαιοσύνη
οὕτω λέγει·

τὰς κατασκευὰς ἀπὸ
τῶν γραφῶν ποιεῖται·
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
μωσῆς δείκνυσιν ἡμῖν
τὴν ἐκ τοῦ νόμου δικαι-
οσύνην ὁποία ἐστὶ καὶ
πόθεν συνίσταται·
πόθεν οὖν; ἀπὸ τοῦ
πληρωθῆναι τὰς ἐν-
τολάς. τοῦτο δὲ οὐδε-
νὶ γέγονεν δυνατόν:

ϹΛΕ Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδί-
ᾳ σου, τίς ἀναβήσεται
εἰς τὸν οὐρανόν; τουτέσ-
τιν χ(ριστὸ)ν καταγαγεῖν·
ϹΛϚ Δευτερονομίου ἢ τίς καταβήσεται
εἰς τὴν ἄβυσσον; του-
τέστιν χ(ριστὸ)ν ἐκ νεκρῶν
ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί
λέγει; ἵνα μὴ λέγω-
σιν οἱ Ἰουδαῖοι· πῶς οὖν ῥᾳ-
ον μείζονα δικαιοσύνην
οὗτοι τὴν ἐλάττονα μὴ ἰσ-
χύοντες, μέγαν λογισμὸν ἀναν-
τίρρητον· ὅτι κουφοτέ-
ρα αὕτη ἡ ὁδὸς ἐκείνης·
αὕτη μὲν γὰρ πληρώσεις
ἀπαιτεῖ τῶν ἁπάντων. ἡ δὲ
ἐκ πίστεως δικαιοσύνη
ῥήματι ἰσχύει τὴν σωτηρί-
αν: ἄλλο. ἵνα μὴ δό-
ξῃ πάλιν τὸ εὔκολον κα-
ταφρόνητον αὐτὴν ποι-
εῖν καὶ εὐτελῆ. ὅρα πῶς
ἐπαίρει τὸν περὶ αὐτῆς
λόγον. ὥσπερ γὰρ τὴν ἀ-
ρετὴν τὴν διὰ τῶν ἔργων
ἀνθίστανται ῥαθυμία
τοῖς πόνοις ἐκείνοις· ἀλλὰ
καὶ δεῖται σφόδρα ἀγρυπνούσης
ψυχῆς ὥστε μὴ ἐκκάμνειν·
οὕτως καὶ ὅταν πιστεῦσαι
δέῃ, οἱ λογισμοὶ θορυβοῦν-
τες καὶ μαινόμενοι τὴν
τῶν πολλῶν διάνοιαν· καὶ
δεῖται ἀνδρειοτέρας τῆς
ψυχῆς ὥστε αὐτοὺς διακρού-
σασθαι: ἐγγύς σου τὸ ῥῆ-
μά ἐστιν ἐν τῷ στόματί
σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου

τοῦ λέγει· τίς γὰρ φησὶν ἐπί-
στευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν:
σμ ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ
δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θεοῦ·
ἐπειδὴ δὲ καθόλου κατασκευάσον και-
ρὸν ὅτι μάταια ἐζήτουν Ἰου-
δαῖοι· καὶ τὴν ὅτι μὴ τῶν
ἀποστόλων. τούτου
χάριν φησίν· καὶ μὴν
ὁ προφήτης οὕτως αὐτὰ
προηγγείλατο· ἀλλ᾽ ὅτι ἐξ ἀ-
κοῆς δεῖ ἡμᾶς πιστεῦ-
σαι. καὶ ἵνα μὴ δόξῃ ἁπλῶς
τὸ λέγειν εἶναι τὸ τῆς ἀκο-
ῆς. αὐτὴν ταύτην
τὴν ἀκοὴν διὰ ῥήμα-
τος φησὶν εἶναι θεοῦ:
σμα ἀλλὰ λέγω· μὴ οὐκ ἤκου-
σαν· μενοῦνγε εἰς πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς
τὰ πέρατα τῆς οἰκουμέ-
νης τὰ ῥήματα αὐτῶν·
προσαμένων ἀντίθεσις· καὶ ἀπε-
στάλησαν φησὶν οἱ κη-
ρύττοντες καὶ ἐκήρυξαν
ἀποστερεῖ ἐκωλύθησαν.
ἔμελλον ἂν ἀκούειν· ἤκου-
σαν δὲ ἐξ ὑπερβολῆς. οὐ-
δὲν γὰρ ἀνήκοον γε-
γενῆσθαι φησὶν τῶν
ἐκείνων ἀκοῆς· καὶ τοῦτο
δὲ παράγει μαρτυρίας

σμβ ἀρχαίας· ἀλλὰ λέγω
μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ:
προσαμένων ἀντίθεσις· τί οὖν
εἰ ἤκουσαν μέν, οὐκ ἐνό-
ησαν δὲ τὰ εἰρημένα
οὐδὲ συνῆκαν· ὅτι οὗτοι
ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ ἀπεσταλ-
σμγ μένοι: πρῶτος Μωυ-
σῆς λέγει· ἐγὼ παραζη-
λώσω ὑμᾶς ἐπ᾽ οὐκ ἔθνει
ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ πα-
ροργιῶ ὑμᾶς: αὕτη
τῆς ἀντιθέσεως ἡ λύσις
ἀπὸ μαρτυρίας προσώ-
πων παλαιῶν. κἂν γὰρ
ἐρεῖς φησὶν αὐτοῖς. οὐ
καὶ ἀφ᾽ ὧν ἠπίστησαν μό-
νον· οὐδὲ ἀφ᾽ ὧν ἐκήρυ-
ττον ἐκεῖνοι τὰ ἀγαθὰ
ἐκεῖνα ἃ ἐπηγγέλλοντο.
ἀλλὰ καὶ ἀφ᾽ ὧν τοῖς κα-
ταδεεστέροις αὐτῶν
τοῖς ἐξ ἐθνῶν ἐδόθη ὁρῶσι
τιμήν· τὸ δὲ παραζη-
λῶσαι ὑμᾶς ἐπ᾽ οὐκ ἔθνει
τῶν τῶν ἀτίμων φησίν.
τί γὰρ ἀτιμότερον ἀσυνετώ-
τερον ἦν, τί δὲ ἀτιμότε-
σμδ ρον: Ἡσαΐας δὲ ἀπο-
τολμᾷ καὶ λέγει· εὑρέ-
θην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦ-
σιν· ἐμφανὴς ἐγενόμην
τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν

ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν. καὶ πῶς
εἶχον πιστεῦσαι μὴ ἀκού-
σαντες; εἶτα πάλιν ἐκεῖ-
νος. καὶ μὴν ἤκουσαν
φησίν. εἶτα περαιτέρω
πάλιν ἀντίθεσις. καὶ πῶς
ἠδύναντο ἀκοῦσαι χω-
ρὶς κηρύσσοντος. εἶτα
πάλιν λύσις. καὶ μὴν ἐκή-
ρυξαν. καὶ ἀπεστάλησαν
εἰς αὐτὸ τοῦτο πολλοί. καὶ
πάλιν ἀντίθεσις. καὶ πό-
θεν δῆλον. ὅτι οὗτοί εἰσιν
ἐκεῖνοι οἱ ἀποσταλέντες.
καὶ πάλιν λύσις ἐκ τῆς προ-
φητικῆς μαρτυρίας.
ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν
εὐαγγελιζομένων ἀγαθά.
καὶ ὅρα πῶς ἀπὸ τοῦ τρό-
που τοῦ κηρύγματος δεί-
κνυσι τοὺς κήρυκας.
οὐδὲν γὰρ ἄλλο περιήεσαν
πανταχοῦ λέγοντες. ἀλλ᾽
ἢ τὰ ἀπόρρητα ἐκεῖνα
ἀγαθὰ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ
πρὸς ἀνθρώπους γεγενημένην
εἰρήνην. ὥστε ἀπι-
στοῦντες οὐχ ἡμῖν ἀπι-
στεῖτε φησίν. ἀλλὰ τῷ ἡ-
σαΐᾳ. ἡ δὲ ὅλη κατα-
σκευὴ αὕτη. εἶτα τὸ μὲν σω-
θῆναι φησὶν ἐκ τοῦ ἐπι-
καλέσασθαι κν. τὸ δὲ ἐπι-
καλέσασθαι ἐκ τοῦ πιστεῦ-
σαι. τὸ δὲ πιστεῦσαι ἐκ
τοῦ ἀκοῦσαι. τὸ δὲ ἀκοῦ-
σαι ἐκ τοῦ κηρύξαι. τὸ
δὲ κηρύξαι ἐκ τοῦ ἀπο-
σταλῆναι. ἀπεστάλη-
σαν δὲ καὶ ἐκήρυξαν καὶ
μετ᾽ αὐτῶν ὁ προφήτης
περιῄει δεικνὺς αὐτοὺς
καὶ ἀνακηρύττων. ὅτι
οὗτοί εἰσιν οὓς προανεφώνει
ἐδήλου πρὸ μακρῶν χρόνων. ὁ
δηλονότι ὁ προφήτης
ἐκάλει, οὐ κήρυγμα γεγο-
νὸς μόνον: ϹΛΘ ἀλλ᾽ οὐ πάν-
τες ὑπήκουσαν τῷ εὐ-
αγγελίῳ. Ἠσαΐας γὰρ
λέγει. Κε τίς ἐπίστευ-
σεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν:
περαιτέρω ἀντίθεσις
καὶ μὴν εἰ ἤκουσαν οἱ
ἀποσταλμένοι καὶ πα-
ραθεῖεν ἐκεῖ θεὸν τοῦ
ἐδέξω αὐτὰς ὑπακού-
σαι. ἡ δὲ λύσις πάλιν
ἐκ μαρτυρίας προφη-
τικῆς. ἀλλὰ καὶ τοῦτο
ἄνωθεν φησὶν εἶπεν
ἡσαΐας. μᾶλλον δὲ καὶ
τούτου μεῖζον. εἴπομεν
γὰρ λέγεις διατί μὴ
πάντες ὑπήκουσαν.
ὁ δὲ ἡσαΐας πάλαι τοῦ

ἱστορίας κατασκευάζων·
ἰδὲ πᾶσα οἰκονομία τοῦ
λόγου αὕτη· οὐκ ἀπώσατο
ὁ θεὸς τὸν λαόν. εἰ γὰρ ἀ-
πώσατο, οὐδ᾽ ἂν ἐδέξα-
το. εἰ δὲ ἐδέξατό τινας·
οὐκ ἀπώσατο. εἰ τὰ ἀπει-
θοῦσι· καὶ μὴν φησὶν εἰ μὴ
ἀπώσατο, πάντας ἂν ἐδέ-
ξατο. εἰ τὰ μόνους. οὐδα-
μῶς φησίν. καὶ γὰρ ἐν μι-
ᾷ ἐν τοσαύταις χιλιάσι πο-
ρισθῆναι ταύτης ὀργίας· καὶ
νῦν δὲ πολλοὶ οἱ πεπιστευ-
κότες. εἰ δὲ ἀγνοεῖτε ὑμεῖς,
θαυμαστὸν οὐδέν· ὅπου
καὶ ὁ προφήτης ἠγνόει,
ὁ τοσοῦτος καὶ τηλικοῦ-
Cμη τος, ἠγνόει: ἀλλὰ τί
λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός;
κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑ-
πτακισχιλίους ἄνδρας
οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν
γόνυ τῇ Βάαλ. οὕτως
οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν και-
ρῷ λεῖμμα κατ᾽ ἐκλογὴν
χάριτος γέγονεν:
ἰμαθη λόγοις δὲ, τί οὖν ἐκλ-
μα πρὸς τὰ ἀπαρόντα φη-
σίν. λέγει· μαινομένοιν·
δεῖκνυται γὰρ ἐνταῦθα
ὅτι τοῖς ἀξίοις ὁ θεὸς αὐτ-
οὺς σώζειν εἴωθεν. καὶ πρὸς

ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ θεὸς ἢ ἐπαγγελίαις
μένη ἦν. διὸ καὶ ἐπάγει· οὕτως
καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα
κατ᾽ ἐκλογὴν χάριτος. ση-
μαίνει δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τούτου
τὸ μὴ ἐξ ἔργων εἶναι τὴν χά-
ριν. καὶ πράγματα καινόν. ἀλ-
λὰ καὶ ἄλλοις τοῖς ἐπαγγελ-
λομένοις δι᾽ αὐτῆς σωθῆναι:
εἰ δὲ χάριτι οὐκέτι ἐξ ἔργων·
Cμθ ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται
χάρις. εἰ δὲ ἐξ ἔργων οὐ-
κέτι ἐστὶν χάρις· ἐπεὶ τὸ
ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον:
πάλιν καὶ ἐνταῦθα ἀπόστε-
ρεῖ συγγνώμης τοὺς ἰουδαί-
ους. οὐδὲ γὰρ ἔχετε φησὶν
εἰπεῖν ὅτι προφῆται μὲν
ἐκάλουν καὶ τὰ πράγμα-
τα ἐβόα. καὶ ἡ παρα-
ζήλωσις ἡ μετὰ πάσης ἦν
ἱκανή. φορτικὰ δὲ τα-
ῦτα ἐπιταττόμενα ἦν· οὐδὲ
γὰρ ταῦτα φησὶν ἔστιν εἰπεῖν
τε. πῶς γὰρ ἂν ταῦτα
ἀπαιτήσειεν φησὶν ὁ θεὸς πα-
ρ᾽ ὑμῶν, ἃ τὴν χάριν αὐ-
τοῦ ἐποίησεν ἀξιουμένων:
Cν τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ τοῦτο
οὐκ ἐπέτυχεν: δι-
ὰ τὴν ἀπιστίαν δηλονότι·
ταῦτα γὰρ καὶ ὅπως οὐ πα-
ρὰ μὴ κατακλάσθεν:

πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει: ἐβιάσατο φησὶν καὶ ἐφιλονείκησεν· μηδὲν συνεσκιασμένον εἰπεῖν· ἀλλὰ γυμνὰ αὐτὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν θεῖναι τὰ πράγματα· μᾶλλον ἑλόμενος κινδυνεύειν διὰ τοῦ φανερῶς εἰπεῖν, ἢ συσκιάσαι τι τῶν μελλόντων πραχθήσεσθαι:

Cπε Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα. ἡμέραν δὲ ἐνταῦθα πάντα τὸν χρόνον τῶν κηρύκων λέγων· τὸ δὲ ἐκπετάσαι τὰς χεῖρας, τὸ καλέσαι καὶ ἐπισπάσασθαι καὶ παρακαλέσαι δηλοῖ:

Cπς Λέγω οὖν μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί· ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν· οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω:

Κατὰ διαπόρησιν εἰσάγει τὸν λόγον· λέγει δὲ ὅτι καὶ ὀλίγοι ὅσοι μοι διασωζόμενοι· ταύτης ἐπαγγελίας ἔτυχον· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀπωλείας ἐστὶ περὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· ἀλλὰ προσεθήκεν ὃν προέγνω· ἐστὶ τὰ ἐπαγαγὼν ἀπόδειξιν τοῦ μὴ ἀπώσασθαι τὸν λαὸν φησίν· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί:

Cπζ Ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή· ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ λέγων· Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχήν μου.

λύσιν ἐπάγει ἐξ ἱστορίας ἀντιθέσεως καὶ οὕτω τίθησιν· τίς δὲ ἡ ἀντίθεσις; οὕτως φησὶν ἡμᾶς ἀναπείθεις καὶ παραλογίζῃ τὸν λαὸν ἀντάρτας αὐτὸν τίθης καὶ τοὺς ὀλίγους τοὺς μετὰ σοῦ· καὶ Ἑβραίους ἡμᾶς φήσας ἐν ὀλίγοις τὴν ἐπαγγελίαν πεπληρῶσθαι λέγεις, παρὰ τῶν ἀπολλυμένων· καὶ ἐς ὀλίγους τῆς σωτηρίας ὡρίσας· ταύτης οὖν οὔσης τῆς ἀντιθέσεως· ὅρα πῶς ἐπάγει τὴν λύσιν ἀπο

μένοις χαμαὶ καὶ πάσης ἐλπίδος ἀφῃρημένοις. ἵνα μὴ ἀπευδοκήσωσι τῆς σωτηρίας. ὅρα πῶς παραμυθεῖται κειμένους· τὸ δὲ μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν· τουτέστιν ἡμεκες προσθέσον· οὕτω γὰρ μικρὰν τινὰ παραμυθίαν λαμβάνοντες ἐστὶ τὴν μετάνοιαν ἔρχοντο· ὅσα γε ἐκ τῶν λογισμῶν. εἰ καὶ μὴ οὕτως ἔχει. διὰ τὴν γνώμην ἐκ σκολιῶν:

ϹΝΖ ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς:

εἰ καὶ μὴ αὕτη τῶν πραγμάτων ἡ φύσις. ἀλλ᾽ ὅμως οὕτω λέγει παραμυθούμενος τὴν μεγάλην αὐτῶν ἀσθένειαν ἐκθεραπεύσων. οὐ γὰρ διὰ τοῦτο ἐπιστεύσαν ἵνα σωθῇ τὰ ἔθνη. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἠπίστησαν αὐτοί. ἐκηρύχθη τοῖς ἔθνεσιν. ἐπεὶ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐστὶ ἀπειθῶν. ἦσαν τὰ ἔθνη. καὶ τοῦτο ἐκ τῶν παραινολόγων ὧν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἐστὶ εἰρημένον. ἐκ τῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους ἐφάσκεν ὁ μακάριος· τὸ πορευθῆναι μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ· τὸ γὰρ μᾶλλον δηλοῖ ὡς ἐκείνων μὲν πρῶτον ὀφειλόντων, ἔπειτα τούτων δευτέρων. καὶ τὸ παρὰ τοῦ Παύλου δὲ προσῆον δικαίως ῥηθὲν οὐδὲν ἧττον αὐτὴν ἐκδικαιοῖ τὴν γνώμην. ποῖον δὴ τοῦτο· τὸ ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον λαληθῆναι πρῶτον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ:

ϹΝΗ εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου· καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν. πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν· ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν ἐφ᾽ ὅσον μὲν εἰμὶ ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος. τὴν διακονίαν μου δοξάζω εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου. τίς ἡ πρόσληψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν

ἀπὸ ἐκείνης ἐστὶ τῆς διανοίας. τουτέστιν τῆς σκοπὸν ἐχούσης τὴν παραμυθίαν. καὶ τούτοις κέχρηται σαφῶς ἐν τοῖς λόγοις:

ϲνα ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν·
οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν
καθὼς γέγραπται:
ἵνα ἀκούσας τὴν πώρωσιν:
ϲνβ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα
κατανύξεως:
κατάνυξιν τὴν διάθε-
σιν καὶ τὴν παράμονον
κακίαν φησίν· ὅταν δὲ
τὸ ἐθελοκακεῖν ἀκούσῃς· καὶ
τὸ παρεθελοκακεῖν· μὴ ὡς
ἐκ τούτου αὐτοῖς ὡς θέλον-
τος τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐκ-
ασθέντος δέχου τὴν λέξιν:
ϲνγ ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ
βλέπειν. καὶ ὦτα
τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας:
ἐπειδὴ αὐτοὶ ἐκάμμυ-
σαν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλ-
μούς. καὶ ἔφραξαν
αὐτῶν τὰ ὦτα κατὰ
τὴν ἡσαΐου φωνὴν
καὶ οὐκ ἠβουλήθησαν
οὔτε ὁρᾶν οὔτε ἀκούειν.
τούτου χάριν εἴασεν αὐ-
τοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύ-
ματα πορευθῆναι τῶν
καρδιῶν αὐτῶν· τὸ γὰρ
ἄκοντας ἑλκύσαι ἐκεί-
νους, τοῦτο ἦν ἀναιροῦν-
τος τὸ αὐτεξούσιον:
ϲνδ καὶ δαβὶδ λέγει· γενηθή-
τω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς
παγίδα καὶ εἰς θήραν
καὶ εἰς σκάνδαλον· καὶ
εἰς ἀνταπόδομα αὐ-
τοῖς. σκοτισθήτωσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
τοῦ μὴ βλέπειν:
δεικνὺς ὅτι αὐτὸ τοῦτο
τὸ καμμύσαι αὐτοὺς
τοὺς ὀφθαλμοὺς αἴτιον
αὐτοῖς γέγονε τιμωρί-
ας. τὸ γὰρ τὴν τρά-
πεζαν γενέσθαι αὐτοῖς
παγίδα· τουτέστι πᾶ-
σαν αὐτῶν μεταληφθῆ-
ναι τὴν εὐημερίαν·
ὅτι δὲ δικαίως αὐτοῖς
ἐπενήνεκται ἡ θεία
ὀργὴ ἐδίδαξεν εἰπὼν
καὶ τὸ ἀνταπόδομα
ϲνε αὐτοῖς: καὶ τὸν νῶ-
τον αὐτῶν διαπαντὸς
σύγκαμψον: τὸ διη-
νεκὲς τῆς τιμωρίας δη-
λοῖ· οὐδὲ γὰρ ἐλεηθή-
σονται ὡς πρότερον πρὶν
μετανοήσαντες τὴν πί-
ϲνϛ στιν δέξονται: λέγω
οὖν. μὴ ἔπταισαν ἵνα
πέσωσιν. μὴ γένοιτο·
ἐκτραγῳδήσας αὐτῶν
τὰς συμφορὰς καὶ δεί-
ξας μέγα τὸ πτῶμα ζη-

τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ· οὐ γὰρ θέ
λω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ
τὸ μυστήριον τοῦτο· ἵνα
μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνι
μοι· ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέ
ρους τῷ ἰσλ̅ γέγονεν ἄχρις
οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν
εἰσέλθῃ· καὶ οὕτως πᾶς ἰσλ̅
σωθήσεται. καθὼς γέγρα
πται· ἥξει ἐκ σιὼν ὁ ῥυόμε
νος· καὶ ἀποστρέψει ἀσε
βείας ἀπὸ ἰακώβ. καὶ αὕτη
αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη
ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρ
τίας αὐτῶν: παρ' ἑαυ
τοῖς καὶ καταφυσιουμένοις ἄρ
ἀκούσῃς. μὴ τὴν ἀλήθειαν
τὴν ταύτην ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ φύ
σιν λέγειν αὐτόν· ἀλλὰ τὸ
ἦθος καὶ τὸ ἀκόλουθον.
καὶ τὸ αὐτοσχεδίως πάλιν, τοῦ
τοις δηλοῦνται τοῖς ὀνό
μασιν· οὐ γὰρ φύσις τὰ κα
λὰ καὶ τὰ κακά. ἀλλὰ
γνώμη καὶ προαίρεσις
ϛξγ ὁμοῦ: Κατὰ μὲν ϛξε
τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑ
μᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν
ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πρα
ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ
χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις ϛξϛ
τοῦ θῦ: ἐπ' ὀφθαλμοῖς
... φιλονεικοῦσι

γεγραμμένοις δὲ ... οὐδὲ ...
οὐδὲ οὕτως ἀπεστράφησαν
τοὺς τὴν ... ἀλλὰ
... τοῖς ...
... τοῖς ...
... καὶ τότε ...
ϛξδ μοι ἥξουσιν: ὥσπερ
γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπει
θήσατε τῷ θῷ· νῦν δὲ
ἠλεήθητε τῇ τούτων
ἀπειθείᾳ. οὕτως καὶ οὗ
τοι· νῦν ἠπείθησαν τῷ
ὑμετέρῳ ἐλέει· ἵνα καὶ
αὐτοὶ ἐλεηθῶσιν· συνέ
κλεισεν γὰρ ὁ θς̅ τοὺς πάν
τας εἰς ἀπείθειαν. ἵνα
τοὺς πάντας ἐλεήσῃ·
ὦ βάθος πλούτου καὶ
σοφίας καὶ γνώσεως θῦ:
... τοῖς ...
... καὶ ... εὐαγγελίου
... τὸν ...
... ὁ ...
... :
ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ
κρίματα αὐτοῦ:
οὐ γὰρ μόνον καταληφθῆ
ναι ἀδύνατον. ἀλλ' οὐ
δὲ ἐρευνηθῆναι:
καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁ
δοὶ αὐτοῦ: τουτέστιν
αἱ ... : τίς γὰρ

σνθ εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία καὶ
οἱ κλάδοι· εἰ δέ τινες τῶν
κλάδων ἐξεκλάσθησαν
σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνε
κεντρίσθης ἐν αὐτοῖς·
ἀπαρχὴν τοὺς πατριάρ
χας φησίν:

σξ καὶ συγ
κοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ
τῆς πιότητος τῆς ἐλαί
ας ἐγένου μὴ κατακαυ
χῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ
κατακαυχᾶσαι οὐ σὺ τὴν
ῥίζαν βαστάζεις· ἀλλ᾽ ἡ
ῥίζα σέ· ἐρεῖς οὖν ἐξε
κλάσθησαν κλάδοι· ἵ
να ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ·
καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ
ἐξεκλάσθησαν. σὺ δὲ τῇ
πίστει ἕστηκας:

ἵνα μὴ τὸ παρὰ φύσιν μακαρίζου-
σιν ἐπαιρομένους [illegible] τοὺς
ἐξ ἐθνῶν τῶν [illegible]· τοῦ-
του χάριν τοὺς συγκοινωνοὺς
τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος
ἀγρίους προσθήκας· ἵνα
δείξῃ τῆς αὐτῆς δεομένους
μετέχοντας [illegible]
καὶ ἁγιότητος:

σξα μὴ ὑψηλοφρόνει ἀλλὰ
φοβοῦ· ὁρᾷς [illegible]
τοῦ παύλου πῶς ἀμφοτέ-
ροις [illegible] τὰ πρὸς ἀναφορά

τοῖς μὲν γὰρ ἰουδαίοις [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] μα-
γάλως [illegible] μόνοις παρα-
μυθίαν [illegible] μὴ
[illegible] ἀπολλῦσιν· τοῖς
ἔθνεσιν δὲ ἐξαμαρτήμασιν
[illegible] καὶ δόξαν
[illegible] διὰ τῶν χαρισμάτων
φανῶν προσάγει· ὅπως μὴ
[illegible] ἀγαθῶν
ὑπὲρ [illegible] σωφρονήματ-
τος χάριτος ἐκπέσωσι:

σξβ εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύ-
σιν κλάδων οὐκ ἐφεί-
σατο, μήπως οὐδὲ σοῦ
φείσεται· ἴδε οὖν χρη-
στότητα καὶ ἀποτομί-
αν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πε-
σόντας ἀποτομίαν· ἐπὶ
δὲ σὲ χρηστότητα· ἐὰν
ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότη-
τι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ·
καὶ ἐκεῖνοι δὲ ἐὰν μὴ ἐ-
πιμείνωσιν τῇ ἀπιστείᾳ
ἐγκεντρισθήσονται· δυ-
νατὸς γὰρ ὁ θεός ἐστιν πά-
λιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς·
εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύ-
σιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου
καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρί-
σθης εἰς καλλιέλαιον· πό-
σῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ
φύσιν ἐγκεντρισθήσονται

φῆ· διὰ τὴν συγχώρησιν μου
τοῦ· ἐκδικάσασθαι σοῦ κεῖται
πραγμάτων καὶ μὴ κωμῳδηθῆ
τὸ αὐτεξούσιον. οὕτω καὶ
ἐνταῦθα μονωθῆναι αὐτοὺς
μὴ ἐλπίσωσιν· καὶ δεινοὺς
ὄντας· ἐμφανὴς τοῦ γάρ·
γινομένου τῆς ἀσεβείας
κατασκευὴν ἔχον:

Coγ ΠΑΡΑCΤΗCΑΤΕ ΤΑ CΩΜΑΤΑ ΥΜΩΝ: οὐκ εἶπεν ποιήσατε. ἀλλὰ παραστήσατε ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν μηδὲν ἔχετε λοιπὸν κοινὸν πρὸς αὐτὰ ἐξεδόθη κατά· παραστήσας τῷ πολέμῳ τὰ κατὰ τοῦ διαβόλου τὰ μὲν ἐκ φύσει καὶ τὴν παράταξιν τῇ θεουργίᾳ μὴ κατηλλάχθη τῶν ὅπλων αὐτὰ δὲ κατέχεσθαι:

ΘΥCΙΑΝ: ἵνα μὴ τις νομίσῃ κατασφάζειν κελεύειν τὰ σώματα ταχέως ἐπήγαγεν τὸ ζῶσαν· πῶς δὲ γένοιτο θυσία ζῶσα· ἐὰν μηδὲν μάταιον παράγῃ τὸ σῶμα· ἐὰν μὴ ὁ ὀφθαλμὸς βλέπῃ πονηρόν· μὴ ἡ γλῶττα λαλήσῃ αἰσχρόν· μηδὲ ἡ χεὶρ πράττῃ τὰ παράνομα· Coς οὕτω γὰρ ἡμεῖς ὁλοκαύτωμα· ΖΩCΑΝ ΑΓΙΑΝ ΕΥΑΡΕCΤΟΝ ΤΩ ΘΩ: ζῶσαν φησίν. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἰουδαϊκῆς τῆς διὰ τῶν σφαζομένων:

Coδ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ· παρὰ λογικὴν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀλόγου τῆς διὰ τῶν θρεμμάτων· πρὸς τὸν δὲ παρ' αὐτῶν τὴν σωφροσύνην εἶπεν ὡς ἐν ἱεροῖς ἐσθίεν ... τῶν λοιπῶν ἀρετῶν:

ΛΑΤΡΕΙΑΝ ΥΜΩΝ λογικὴν λατρείαν· τὴν πνευματικὴν διακονίαν καὶ τὴν πολιτείαν τὴν κατὰ Χριστόν φησιν τὴν μηδὲν ἔχουσαν σωματικόν:

Coε ΚΑΙ ΜΗ CΥCΧΗΜΑΤΙΖΕCΘΑΙ ΤΩ ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ. ΑΛΛΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥCΘΑΙ ΤΗ ΑΝΑΚΑΙΝΩCΕΙ ΤΟΥ ΝΟΟC ΥΜΩΝ ΕΙC ΤΟ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙΝ ΥΜΑC ΤΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΥ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΕΥΑΡΕCΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΝ: μὴ σχηματίσθε φησὶν κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ παρόντος βίου οὐδὲν γὰρ τῶν ἐν αὐτῷ μόνιμον καὶ βέβαιον

ΛΕΓΩ ΓΑΡ ΔΙΑ ΤΗC ΧΑΡΙΤΟC ΤΗC ΔΟΘΕΙCΗC ΜΟΙ ΠΑΝΤΙ ΤΩ

Cξζ ΕΓΝΩ ΝΟΥΝ ΚΥ: οὐδὲ
ἐγώ φησιν ὁ διδάσκαλος
κύριον ἀπαρτὶ ἀλλὰ
μέρος τι μικρόν· μόνος
γὰρ αὐτὸς οἶδεν τὰ αὐ-
τοῦ σαφῶς: Η ΤΙΣ
Cξη ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΓΕ-
ΝΕΤΟ: ὅλως τοιοῦ-
τόν ἐστιν· ὅτι οὕτω σο-
φὸς ὢν οὐδὲ παρ' ἑτέ-
ρου σοφός ἐστιν· ἀλλ' αὐ-
τός ἐστιν καὶ πηγὴ τῶν
Cξθ ἀγαθῶν: Η ΤΙΣ ΠΡΟ-
ΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΑΝ-
ΤΑΠΟΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΑΥΤΩ·
χαρισάμενος κόσμῳ φύ-
σιν· οὐ παρ' ἑτέρου δα-
νεισάμενος ταῦτα ἔ-
δωκεν· ἀλλ' οἴκοθεν ἀ-
ναβλύσας· οὐδὲ ἀμοι-
βὴν ὀφείλων τινὶ ὡς
ληφθέντος τι παρ' αὐτοῦ·
ἀλλ' αὐτὸς κατάρχων ἐν
παντὶ τῶν εὐεργεσιῶν:
Co ΟΤΙ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ·
αὐτὸς εὗρεν· αὐτὸς ἐ-
ποίησεν· αὐτὸς συγκρο-
τεῖ· καὶ γὰρ πλούσιός
ἐστιν καὶ οὐ δεῖται συμ-
βούλου· καὶ τί λέγω συμ-
βούλου· οὐδὲ δεῖται αἰ-
τίου τὰ αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς

μόνος αὐτὸς ὁ πλούσιος
καὶ σοφός· ΑΥΤΩ Η ΔΟΞΑ
Coα ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΜΗΝ·
ὅταν μέγα τι λέγῃ καὶ
μόνον καὶ παράδοξον θαυ-
μάζων, δοξάζων κατα-
λήγει· τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν
ἐποίησεν· καὶ γὰρ ἐκεῖ
θαυμάσας αὐτὸ δὴ τοῦ-
το ὅπερ καὶ ἐπὶ ταῦτα,
ἐπήγαγεν ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ
κατὰ σάρκα ὁ ὢν ἐπὶ πάν-
των θεός· εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν:
Coβ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ ΥΜΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ. ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΙ-
ΚΤΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
πολλὰ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φι-
λανθρωπίας διαλε-
χθεὶς καὶ δείξας αὐτοῦ τὴν
ἄφατον κηδεμονίαν ἐπὶ
τὴν παραίνεσιν μετα-
καλεῖ τοὺς οἰκτιρμοὺς
προβαλλόμενος τοῦ θεοῦ δι' ὧν ἐ-
σώθησαν. ὥσπερ ἂν εἴ τις
τὸν μεγάλα εὐεργετήσαν-
τα ἐντρέπεται καλούμενος
αὐτὸν τὸν εὐεργετήσαντα
ἱκέτην ἄγοι· ὥσπερ τὸ
παρ' ἑδοκοῦν στασιαθῆ ἀ-
τιμίας. καὶ τὸ εὐφυλέστερον
ταῦτα νοήματα τὸν ἀπὸ τοῦ
ἐστὸν θεὸν ἀναφέρει ἐγγρα-

φη. διὰ τὴν συγχώρησιν αὐ
τοῦ. ἑκάστῳ ὡς οὐ μέλλει
παρ' αὐτῶν καὶ μὴ κομισθῇ διὰ
τὸ αὐτεξούσιον. οὕτω καὶ
ἐνταῦθα μονωθῆναι αὐτοὺς
γενέσθαι. καὶ ἀπὸ τούτου
μῆσαι. ἔμαθον γάρ.
χαίρων τὸν τῆς ἀσεβείας
κατακλυσμὸν ἐδίωχον:

σογ παραστῆσαι τὰ σώμα
τα ὑμῶν: οὐκ εἶπεν
ποιήσατε. ἀλλὰ παρα
στήσατε ὥσπερ ἔλεγεν
μηδὲν ἔχειν αὐτοῖς κοινὸν
πρὸς αὐτὰ ἐξ ὅλου κα
τά. παραστήσας τῷ πο
λέμῳ τοῖς κατὰ τοῦ διαβό
λου τὰ ἀμφότερα φησὶν καὶ τῇ
παρατάξει τῇ φοβερᾷ
μὴ καθέλκετε πρὸς ἰδίας
τιμὰς αὐτὰ διαλέξασθαι:

θυσίαν: ἵνα μή τις
νομίσῃ κατασφάζειν κελεύ
ειν τὰ σώματα ταχέως
ἐπήγαγεν τὸ ζῶσαν.
πῶς δὲ γένοιτο θυσία
ζῶσα. ἐὰν μηδὲν ἄτο
πον πράττῃ τὸ σῶμα.
ἐὰν μὴ ὁ ὀφθαλμὸς βλέπῃ
πονηρόν. μὴ ἡ γλῶττα
λαλήσῃ αἰσχρόν. μηδὲ
ἡ χεὶρ πράττῃ τι παράνο
μον. οὕτω γίνεται ὁλοκαύ

τομα: ζῶσαν ἁγίαν
εὐάρεστον τῷ θεῷ:
ζῶσαν φησίν. πρὸς ἀντι
διαστολὴν τῆς ἰουδαϊκῆς
τῆς διὰ τῶν σφαζομένων:

σοδ τὴν λογικήν. πάλιν
λογικὴν πρὸς ἀντιδιαστο
λὴν τῆς ἀλόγου τῆς διὰ
τῶν θρεμμάτων. πρὸ
τῶν δὲ παρ' αὐτῶν τὴν σω
φροσύνην ἐπὶ τῶν ὥσπερ
κριτήρια τιμᾶς ζῶντα
ὄντα μηλοι τῶν ἀρετῶν:

λατρείαν ὑμῶν λογι
κὴν λατρείαν. τὴν πνευ
ματικὴν διακονίαν ζῶ
σαν τὴν κατὰ αἴσθη
σιν τὴν μηδὲν ἔχου
σαν σωματικόν: καὶ

σοε μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ
αἰῶνι τούτῳ. ἀλλὰ με
ταμορφοῦσθαι τῇ ἀνα
καινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν
εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς
τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον
καὶ τέλειον: μὴ τοίνυν
ὁ ἰσάζον φησὶν κατὰ τὸ
σχῆμα τοῦ παρόντος βίου
οὐδὲν γὰρ τῶν ἐν αὐτῷ
μόνιμον καὶ βέβαιόν ἐστιν:

σοϛ λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος
τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ

Cζζ ΕΓΝΩ ΝΟΥΝ ΚΥ: οὐδὲ
ἔγνω φησὶν ὁ διδάσκαλος
κύριον ἅπαν αὐτοῦ ἀλλὰ
μέρος τι μικρόν· μόνος
γὰρ αὐτὸς οἶδεν τὰ αὐτοῦ
Cζη τοὺς σαφῶς: Η ΤΙΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΓΕ
ΝΕΤΟ: οὐδεὶς τοιοῦ
τόν ἐστιν· ὅτι οὕτω σο
φὸς ὢν οὐδὲ παρ' ἑτέ
ρου σοφός ἐστιν· ἀλλ' αὐ
τός ἐστι πηγὴ τῶν
Cζθ ἀγαθῶν: Η ΤΙΣ ΠΡΟ
ΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΑΝ
ΤΑΠΟΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΑΥΤΩ
χαρισάμενος ἡμῖν φη
σίν· οὐ παρ' ἑτέρου δα
νεισάμενος ταῦτα ἐ
δωκεν· ἀλλ' οἴκοθεν ἀ
ναμνήσας· οὐδὲ ἀμοι
βὴν ὀφειλομένην τιμὴν ὥσ
περ λαβών τι παρ' αὐτοῦ.
ἀλλ' αὐτὸς κατάρχων μὲν
πάντων τῶν εὐεργεσιῶν:
Cο ΟΤΙ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ
αὐτὸς κύριος· αὐτὸς ἐ
ποίησεν· αὐτὸς συγκρο
τεῖ· καὶ γὰρ πλούσιός
ἐστι καὶ οὐ δεῖται συμ
βούλου· καὶ τί λέγω συμ
βούλου· οὐδὲ δεῖται ἑ
τέρου τὰ αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς
μόνος αὐτὸς ὁ πλούσιος
καὶ σοφός· ΑΥΤΩ Η ΔΟΞΑ
Cοα ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΜΗΝ
ὁ τὰ μεγάλα ἀπαγγείλας καὶ
μόνον καὶ παράδοξον θαυ
μάζων· δοξάζει κατα
λήγων· τοῦτο δὲ ἐστι τοῦ νῦν
πεποίηκεν· καὶ γὰρ ἐκπλα
γεὶς θαυμάσας αὐτοῦ δὴ τοῦ
το ὅπερ καὶ ἐνταῦθα,
ἐπήγαγεν ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ
κατὰ σάρκα ὁ ὢν ἐπὶ πάν
των θεός· εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν:
Cοβ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ ΥΜΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΙ
ΚΤΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΘΥ
πολλὰ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φι
λανθρωπίας διαλε
χθεὶς καὶ δείξας αὐτοῦ τὴν
ἄφατον κηδεμονίαν
ἐπὶ τὴν παραίνεσιν μετα
βαίνων τοῖς οἰκτιρμοῖς
προσκαλεῖ τοῦ θεοῦ δι' ὧν ἐ
σώθησαν, ὥσπερ ἀντὶ
τὸ μεγάλα εἰργάσθαι
ται ἐντρέπεται νομιζόμενος
αὐτὸν τὸν ἐργασάμενον τὰ
ἐκεῖνα ἀγαθοί· ὥσπερ τὸ
παρ' ἐκείνου ἀναθη
τίμιος. καὶ τὸ εὐφρόσυνον
ταῖς νοήμασι τὰ ἐν αἰωνίοις
ὅσον θεὸν ἀναφέρει γρα

μὲν γὰρ αὐτὰ καὶ παρὰ θεοῦ
δίδοσθαι ὥσπερ τἆλλα· ἢ
ἐκ τοῦ ὥσπερ θεοῦ ἐμερίζων
μάτων τοῖς πᾶσι· μᾶλλον δὲ
καὶ παρ' αὐτῶν τὰς ἀρχὰς
γεγενῆσθαι· ἵνα διεγείρῃ τοὺς
ῥαθυμοῦντας: ὁ μεταδιδοὺς
σπα ἐν ἁπλότητι: ἑαυτὸν γὰρ
δίδωσιν: ὁ προϊστάμενος
ἐν σπουδῇ: ἑαυτοὺς γὰρ
προΐστανται: ὁ ἐλεῶν ἐν
ἱλαρότητι· ἡ ἀγάπη ἀνυ
πόκριτος: ἀγαθῶν τῶν
γὰρ μηδὲν ὑποπτεῦσαι
ἐλεήμονα πονηρὸν καὶ ὅταν
μα αὐτοῦ χαίρειν παρα
σχεῖν· ὥσπερ δὴ γὰρ οὐ
δὲν οὕτως αἰσχρὸν ἀν
θρώποις ἐστὶν αἰδοίως
τὸ παρ' ἑτέρων λαμβά
νειν· ἂν μὴ τῇ ὑπερβαλ
λούσῃ φαιδρότητι τὴν
ὑποψίαν ἀνέλῃς· καὶ δεί
ξῃς ὅτι λαμβάνεις μᾶλ
λον ἢ δίδως· καταβα
λεῖς μᾶλλον ἢ ἀνέστησας
τὸν λαμβάνοντα· τίς δὲ
κας ἐστι λαμβάνων.
σκυθρωπὸς ἐστίν· τίς
ἁμαρτήματα ἑαυτοῦ συγχω
ρήσειεν κατηφεῖ τὰ μέντοι:
ἀποστυγοῦντες τὸ πονη
ρόν: οὐκ εἶπεν ἀπεχό

μενοι· ἀλλὰ μισοῦντες· καὶ
οὐχ ἁπλῶς· ἀλλὰ καὶ σφό
δρα μισοῦντες· τὸ γὰρ
ἀπὸ ῥῆμα πολλαχοῦ ἐπι
τάσεως ἐστὶν παρ' αὐτοῦ
ὥσπερ ἀποδεχόμενοι· καὶ
ἀπομέτρωσιν· καὶ ἀπο
καραδοκίαν· ἐπειδὴ γὰρ
πολλοὶ καὶ μὴ πράττον
τες τὰ κακὰ ὅμως τὴν
ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἔχουσιν·
αὐτὸς δὲ τὴν διάνοιαν κα
θαρεύειν βούλεται καὶ πολ
λὴν ἔχθραν ἔχειν πρὸς τὴν
κακίαν καὶ μῖσος:
κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ
οὐκ εἶπεν ποιοῦντες μόνον
ἀλλὰ καὶ διακείμενοι· τοῦ
το γὰρ τὸ κολλᾶσθαι βούλε
σθαι δηλοῦσιν· οὕτως καὶ
ὁ θεὸς συνῆψεν τὸν ἄν
δρα τῇ γυναικί· προσ
κολληθήσεται πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ:
τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλή
λους φιλόστοργοι· τῇ τι
μῇ ἀλλήλους προηγού
μενοι· τῇ σπουδῇ μὴ
ὀκνηροί· τῷ πνεύματι
ζέοντες: ὅταν
περὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐκφέρωσιν·
δυνατὸν τὸ ἐξ ὑμῶν με
τὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρη

ὄντι ἐν ὑμῖν· μὴ ὑπερφρο
νεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν
ἀμφοτέρους ἡμᾶς διὰ τῶν
οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ παρα
καλέσας ἡμᾶς· ἐνταῦθα
παραγγέλλει διὰ τῆς χάρι
τος. συνεχῶς τῶν παραγ
γελιῶν αὐτοῖς ἀναμιμνή
σκων, ὥστε ἀσφαλεσ
τέρους αὐτοὺς ποιῆσαι
ἐπὶ δὲ τὸ ὅλον περὶ ταπει
νοφροσύνης: ἀλλὰ
φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν
ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἐλάβο
μεν φρόνησιν οὐχ ἵνα εἰς
ἀπόνοιαν αὐτῇ χρησώ
μεθα, ἀλλ' ἵνα εἰς σωφροσύ
νην· μὴ κατὰ τὴν καὶ ἵνα μὴ
καταδιάνοιαν. ἀπὸ τοῦ
σώας ἔχειν τὰς φρένας:
ΣΟΖ ἑκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν
μέτρον πίστεως: πάλιν
ἐνταῦθα τὸ χάρισμα κα
λῶν· ἵνα ὁ μὲν ὅτι ἐμέ
ρισεν. καὶ τὸν ἐλάττονα
εἰληφότα παραμυθήσα
το. καὶ τὸν μείζονος ἀπο
λαύσαντα καταστείλεν·
εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἐμέρισεν. καὶ
μικρὸν τὸ κατόρθωμα.
τί μέγα φρονεῖς:
ΣΟΘ καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώ
ματι μέλη πολλὰ ἔχομεν

τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν
αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν. οὕτως
οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν
ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθεῖς ἀλλή
λων μέλη: τί μος ἐ
μὲν καὶ μὴ μέγα φρονεῖν φησί
ἢ διατί πάλιν ἐπαίρεσθαι
τὸν ἕτερον ἐλέγχει· οὐχὶ σῶ
μα ἐσμὲν ἅπαντες ἕν, καὶ
μεγάλοι καὶ μικροί, ὅταν
οὖν κατὰ τὸ κεφάλαιον
ἓν ὦμεν καὶ ἀλλήλων μέ
λη· τί τὴν ἀπόνοιαν σχίζεις
σαυτόν· τί ἐπαισχύνῃ
τὸν ἀδελφόν· ὥσπερ ἐκεῖ
νος σοῦ μέλος. οὕτως καὶ ἐ
ΣΠ μοῦ σύ: ἔχοντες δὲ
χαρίσματα κατὰ τὴν χά
ριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν
διάφορα· εἴτε προφητεί
αν κατὰ τὴν ἀναλογίαν
τῆς πίστεως· εἴτε διακο
νίαν ἐν τῇ διακονίᾳ·
εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ δι
δασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρα
καλῶν ἐν τῇ παρακλή
σει: Βούλεται αὐτοὺς
σπουδαιοτέρους ἐργάσα
σθαι· δείκνυσιν ὅτι αὐτοὶ τὰς
ἀφορμὰς παρέχουσι. τοῦ
μείζονα ἢ ἐλάττω λαμβάνειν
διό φησιν κατὰ τὴν ἀνα
λογίαν τῆς πίστεως. μέγα

γόμενοι· καὶ γὰρ πρὸ
τῶν μελλόντων ἐντεῦθεν πα-
ρόντι μέγα οὐ καρπώσῃ καλ-
λὸν ἀπὸ τῆς θλίψεως
τὸ καρτερικὸς καὶ ἤρε-
σπε μος γενέσθαι· ΜΗ ΓΙ-
ΝΕΣΘΕ ΦΡΟΝΙΜΟΙ ΠΑΡ᾽ Ε-
ΑΥΤΟΙΣ· ΜΗΔΕΝΙ ΚΑΚΟΝ
ΑΝΤΙ ΚΑΚΟΥ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΕΣ·
τουτέστι μὴ νομίζετε ἀρ-
κεῖν ἑαυτοῖς· οὐδεὶς γὰρ
οὕτως [illegible] καὶ ἀποχρί-
ζεται τῶν λοιπῶν ὥστε μό-
νη ζητεῖν τιν᾽ αὐτάρκη εἶναι αὐ-
σπϛ τόν· ΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΟΙ
ΚΑΛΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ· ὅμοιον
τῷ λαμψάτω τὸ φῶς
ὑμῶν· τοῦτο δέ φησιν
οὐχ ἵνα πρὸς κενοδο-
ξίαν ζήσωμεν ἀλλ᾽ ἵνα μὴ
παράσχωμεν λαβὴν
τοῖς ἄλλοις καθ᾽ ἡμῶν·
σπζ ΕΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΤΟ ΕΞ ΥΜΩΝ
ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΕΙΡΗΝΕΥΟΝΤΕΣ· ΜΗ ΕΑΥ-
ΤΟΥΣ ΕΚΔΙΚΟΥΝΤΕΣ ΑΓΑ-
ΠΗΤΟΙ· εἰ τὸ [illegible]
τόν· ἔστι γὰρ ὅπου οὐ δυ-
νατόν· οἷον ὅταν περὶ εὐ-
σεβείας ὁ λόγος· καὶ ὅταν
περὶ ἀδικουμένων ὁ ἀγών·
σπη ΑΛΛΑ ΔΟΤΕ ΤΟΠΟΝ ΤΗ ΟΡΓΗ·

γέγραπται γάρ· ἐμοὶ ἐκδί-
κησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω,
λέγει κύριος· ποίᾳ ὀργῇ;
τῇ τοῦ θεοῦ φησίν· ἐπειδὴ
γὰρ τοῦτο μάλιστα ἐπιθυ-
μεῖ ἰδεῖν ὁ ἀδικηθεὶς ἐκδι-
κίας ἑαυτὸν ἀπολαύοντα·
τοῦτο αὐτῷ μάλιστα μετὰ
πολλῆς δίδωσι τῆς περιου-
σίας· ἂν γὰρ αὐτὸς μὴ ἀ-
μύνῃ φησίν, ὁ θεὸς ἔσται τιμω-
ρός· συγχώρησον οὖν αὐτῷ
φησὶν ἐκδικῆσαι· καὶ τοῦ-
τό ἐστι τὸ δότε τόπον τῇ
ὀργῇ· εἶτα παραμυθούμε-
νος ἐπὶ πλέον καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν ἐπήγαγεν·
σπθ ΕΑΝ ΟΥΝ ΠΕΙΝΑ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΣΟΥ ΨΩ-
ΜΙΖΕ ΑΥΤΟΝ· ΕΑΝ ΔΙΨΑ ΠΟΤΙΖΕ
ΑΥΤΟΝ· ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΠΟΙΩΝ ΑΝ-
ΘΡΑΚΑΣ ΠΥΡΟΣ ΣΩΡΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ
ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΥΤΟΥ·
Ἐπὶ τὸ μεῖζον αὔξει· ὅμοιον δὲ
ὡσεὶ λέγοι· τί μέγα φησὶν
ὅτι [illegible]· [illegible]
μενοι οὖν μάλιστα κερδαίνομεν·
οἶδα γὰρ ὅτι κἂν θηρίον ᾖ ὁ
ἐχθρός· οὐ μένει ἔτι ψωμιζό-
μενος ἐχθρός· κἂν μυριάκις
[illegible]
ψωμίζων αὐτὸν καὶ ποτίζων
οὐδὲ αὐτὸς [illegible] τῆς τιμω-
ρίας [illegible] τῆς ἐκείνου

μάτων· ὅταν δὲ περὶ τῶν
οἰκείων· τῇ φιλαδελφίᾳ
εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι·
ἀδελφοί φησιν ἐστέ· οὐ
κοινῶς· διὰ τοῦτο δίκαιοι ἂν
εἴητε ἀγαπᾶν ἀλλήλους·
δὲ καὶ μυσὶν ὡς οὐδὲν ὄφελος
ἀρετῆς· εἰ μὴ μετὰ τοῦ προ
σήκοντος γένηται· ὅρα
γὰρ πῶς πανταχοῦ
τὰς ἐπιτάσεις ζητεῖ·
οὐ γὰρ εἶπεν μὴ ἀδικεῖτε
μόνον ἀλλὰ καὶ μετὰ διατιμ
ας· οὐδὲ προΐστασθε
ἀλλὰ καὶ μετὰ σπουδῆς· οὐδὲ
ἐλεεῖτε ἀλλ᾽ ἱλαρῶς· οὐ
δὲ τιμᾶτε ἀλλὰ προηγεῖ
σθε· οὐδὲ ἀγαπᾶτε· ἀλ
λ᾽ ἀνυποκρίτως· οὐδὲ
ἀπέχεσθε τῶν κακῶν·
ἀλλὰ μισεῖτε· οὐδὲ ἔχε
σθε τῶν ἀγαθῶν· ἀλλὰ
κολλᾶσθε· οὐδὲ φιλεῖτε
ἀλλὰ φιλοστόργως· οὐ
δὲ σπουδάζετε· ἀλλὰ μὴ
ὀκνηρῶς· οὐδὲ πνεῦμα ἔ
χοντες· ἀλλὰ ζέοντες τὸ πνεῦμα·
ὅταν γὰρ ἐκεῖνα ἅπαντα
τὰ προειρημένα ἐπι
σπάσηται τὸ πνεῦμα:
ϲπβ ΤΩ͂ ΚΩ͂ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΕΣ
διὰ τούτων ἁπάντων μάλιστα
δουλεύσομεν τῷ θεῷ

ϲπγ ΤΗ͂ ἘΛΠΙΔΙ ΧΑΙΡΟΝΤΕΣ·
οὐδὲν γὰρ οὕτως πρὸς
ἀνδρείαν ἐγείρει ὡς ἐλπὶς
χρηστή: ΤΗ͂ ΘΛΙΨΕΙ
ϲπδ ὙΠΟΜΕΝΟΝΤΕΣ ΤΗ͂ ΠΡΟ
ΣΕΥΧΗ͂ ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΟΥ͂Ν
ΤΕΣ ΤΑΙ͂Σ ΧΡΕΙΑΙΣ ΤΩ͂Ν Ἁ
ΓΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΟΥ͂ΝΤΕΣ·
οὐκ εἶπεν παρέχετε αὐτῶν
ταῖς χρείαις· δεικνὺς
ὅτι μᾶλλον λαμβάνουσι
κέρδος ἢ διδόασιν· καὶ ὅτι ἐμπο
ρία τὸ πρᾶγμά ἐστιν· κοι
νωνία γάρ ἐστιν· εἰσφέ
ρουσι χρήματα· εἰσφέ
ρουσιν αὐτοῖς τὴν πρὸς θεὸν
δόξαν ἐκεῖνοι:
ΤΗΝ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΝ ΔΙΩΚΟΝ
ΤΕΣ· οὐκ εἶπεν ἐργα
ζόμενοι· ἀλλὰ διώκοντες
παιδεύων ἡμᾶς μὴ ἀναμέ
νειν τοὺς δεομένους πρὸ
προσιέναι ἡμῖν· ἀλλ᾽ αὐ
τοὺς ἐπιτρέχειν καὶ κατα
διώκειν: ΕΥ̓ΛΟΓΕΙ͂ΤΕ ΤΟῪΣ
ΔΙΩΚΟΝΤΑΣ ὙΜΑΣ· ΕΥ̓ΛΟ
ΓΕΙ͂ΤΕ ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΤΑΡΑ͂ΣΘΕ·
ΧΑΙΡΕΙΝ ΜΕΤΑ ΧΑΙΡΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΚΛΑΙΕΙΝ ΜΕΤΑ ΚΛΑΙ
ΟΝΤΩΝ· ΤΟ ΑΥ̓ΤΟ ΕἸΣ ἈΛΛΗ
ΛΟΥΣ ΦΡΟΝΟΥ͂ΝΤΕΣ· ΜΗ ΤΑ
ὙΨΗΛΑ ΦΡΟΝΟΥ͂ΝΤΕΣ· ἈΛ
ΛΑ ΤΟΙ͂Σ ΤΑΠΕΙΝΟΙ͂Σ ΣΥΝΑΠΑ

διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγα-
θόν· ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς
φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μά-
χαιραν φορεῖ· θ(εο)ῦ γὰρ διά-
κονός ἐστιν εἰς ὀργὴν ἔκ-
δικος τῷ τὸ κακὸν πράσσον-
τι· διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσε-
σθαι: ἵνα μὴ λέγωσιν
οἱ πιστοὶ ὅτι ἐξευτελίζει ἡ-
μᾶς καὶ καταφρονήτους
ποιεῖ τοὺς τῆς τῶν οὐρανῶν
βασιλείας ἀπολαύειν μέλ-
λοντας ἄρχουσιν ὑποτά-
ττων· δείκνυσιν ὅτι οὐκ ἄρ-
χουσιν, ἀλλ' αὐτῷ τῷ θ(ε)ῷ πά-
λιν ὑποτάττει· ὁμοίως δὲ
ὡς φιλέγοι· ὅτι ἐὰν μὴ ὑπα-
κούωμεν ὁ ἔκδικος. τοῦ θ(εο)ῦ
πολεμεῖ τὸν αὐτὸν νομοθέ-
την ἄρτι. καὶ τοῦτο σπου-
δάζει πανταχοῦ δεῖξαι
ὅτι οὐ χαριζόμεθα αὐτοῖς
τὴν ὑπακοήν. ἀλλ' ὀφει-
λόμενον· οὕτω γὰρ ἂν καὶ
τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀ-
πίστους· μᾶλλον ἐπισπά-
σαιτο πρὸς εὐσέβειαν καὶ
τοὺς πιστοὺς πρὸς ὑπα-
ϲϟδ κοήν: ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ:
Οὐ μόνον φησὶν ἀνθίστασαι θ(ε)ῷ
μὴ ὑποτασσόμενος· καὶ κα-

κὰ σαυτῷ προξενεῖς, ἀλλ' ὅτι καὶ
εὐεργέταις μεγίστοις ἀγνωμο-
σύνη γίνεται. εἰρήνης αὐτῷ προ-
ξένους. καὶ οἰκονομίας πο-
ϲϟε λιτικῆς: ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ
ΚΑΙ ΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΕΙΤΕ:
ἀφεὶς τὰ καθ' ἕν τὰς εὐεργεσίας
κατὰ μέρος τὰς ἀπὸ τῶν
ἀρχόντων ταῖς πόλεσι γι-
νομένας· οἷον τὴν εὐτα-
ξίαν· τὴν εἰρήνην. τὰς
ἄλλας διακονίας. ἐξ ὅλου
τούτου τὸ πᾶν ἐδήλωσε κριτοῦ
ποιοῦ· ὅτι εὐεργετούμεθα
παρ' αὐτῶν φησίν. οἱ μαρ-
τυρεῖς μισθὸν αὐτοῖς τελοῦν:
ϲϟϛ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ Θ(ΕΟ)Υ ΕΙΣΙΝ ΕΙΣ ΑΥΤΟ
ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΟΥΝΤΕΣ:
τὸν πόνον αὐτῶν διὰ τούτου
δείκνυσι καὶ τὴν ταλαι-
πωρίαν τὴν ὑπὲρ τὰς
φροντίδας. οὕτω γὰρ ἂν
τοῖς ἄλλοις αὕτη ἡ σπουδή,
ὅπως ἀπολαύσῃς εἰρή-
ϲϟζ νης: ΑΠΟΔΟΤΕ ΟΥΝ
ΠΑΣΙΝ ΤΑΣ ΟΦΕΙΛΑΣ· ΤΩ
ΤΟΝ ΦΟΡΟΝ ΤΟΝ ΦΟΡΟΝ· ΤΩ
ΤΟ ΤΕΛΟΣ. ΤΟ ΤΕΛΟΣ· ΤΩ
ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ. ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ
ΤΩ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ. ΤΗΝ
ΤΙΜΗΝ: ὅτι τῶν αὐ-
τῶν ἔχεσθαι χρήματα ἀμοι-
βὴν αὐτοῖς [illegible] τελῶν.

διὸ τοῦ τέλους θαρρῶν τοῦ
πράγματος οὐδὲ ἀπολέσας
κατήγορος ἐν· ἀλλ᾽ ἐκδιατιμά
σαι τῇ τιμωρίᾳ· οὐ γὰρ ἐκεῖ
νον τιμωρήσεις αὐτόν· ἀλλὰ
μᾶλλον ἄνθρακας πυρὸς σωρεύ
σεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ
ϲϟ τοῦ: Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ
κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ
ἀγαθῷ τὸ κακόν:
κρείττων ὅσος ἡττήσατο. μὴ
δέον τοιαύτῃ προαιρέσει
ϲϟα ποιεῖν: Πᾶσα ψυχὴ
ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις
ὑποτασσέσθω: πολλὴν
τῆς πρὸς ἄρχοντας ὑπο
ταγῆς ποιεῖται λόγον·
δεικνὺς ὡς οὐκ ἐπὶ ἀνα
τροπῇ τῆς κοινῆς πολι
τείας ὁ Χριστὸς τοὺς παρ᾽ ἑαυ
τοῦ νόμους εἰσήγαγεν ὁ
περὶ ὧν διαλέγομαι τίμιος·
ἀλλ᾽ ἐπὶ διορθώσει βελτίονι:
ϲϟβ Οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ
ὑπὸ θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξου
σίαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι
εἰσίν: πρὸς τὸν δικαί
ως μὲν τῆς τοιαύτης νομο
θεσίας λογισμὸς τὸ πα
ρὰ θεοῦ ταῦτα διατετά
χθαι· οὐ τοῦτο δὲ λέγω· ὡς
πᾶς ἄρχων ὑπὸ θεοῦ χειρο
τονεῖται· οὐδὲ περὶ τῶν
καθ᾽ ἕκαστον ἀρχόντων ὁ
λόγος· ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ
τοῦ πράγματος. τὸ γὰρ ἀρ
χὰς εἶναι· καὶ τοὺς μὲν
ἄρχειν τοὺς δὲ ἄρχεσθαι
καὶ μὴ ἁπλῶς ἅπαντα εἰκῆ
ἀναρτὰ φέρεσθαι· ὡσπερ
κυμάτων τῇδε κἀκεῖσε
τῶν δήμων περιαγομέ
νων. τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας
ἔργον ἐστίν· διὰ τοῦτο οὐ
κ εἶπεν. οὐ γάρ ἐστιν ἄρχων
εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ· ἀλλὰ περὶ
τοῦ πράγματος διαλέγεται
λέγων. οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία
εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ· ὥσπερ γοῦν
ὅταν περὶ ἀνδρὸς καὶ γυ
ναικὸς λέγῃ· ὅτι παρὰ
κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί
τοῦτο λέγει ὅτι τὸν γάμον
ὁ θεὸς ἐποίησεν· οὐ τὸ καὶ
ἕκαστον συντίθεσθαι· περὶ τοῦ κα
θόλου ἐκεῖνος ποιεῖται τὸν
λόγον: Ὥστε ὁ ἀντι
ϲϟγ τασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ
τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέ
στηκεν· οἱ γὰρ ἄρχοντες
οὐκ εἰσὶν φόβος τῶν ἀγα
θῶν ἔργων ἀλλὰ τῶν
κακῶν· θέλεις δὲ μὴ
φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν
τὸ ἀγαθὸν ποίει καὶ ἕξεις
ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· θεοῦ γὰρ

μᾶλλον ἀκμάζειν· ὥσγὰρ
ἂν ὁ καιρὸς μᾶλλον ἐγγίζῃ τοσοῦ-
τον μᾶλλον δεῖ παρασκευά-
ζεσθαι ἐπειδὴ καὶ τὰ βρα-
βεῖα ἐγγύς. ἐπειδὴ καὶ
οἱ δρομεῖς τοῦτο ποιοῦσιν.
ὅταν πρὸς τῷ τέλει τοῦ δρό-
μου γίνωνται. καὶ τὴν τοῦ
κραυγὴν ἐπιτείνουσι, τότε δια-
μιᾶ αὐτομαζόμενος:
ΤΔ Η ΝΥΞ ΠΡΟΕΚΟΨΕΝ, Η ΔΕ Η-
ΜΕΡΑ ΗΓΓΙΚΕΝ·
οὐκοῦν καὶ αὕτη μὲν τελευτᾷ.
ἐκείνη δὲ παραγίνεται.
τὰ ἐκείνης πράττωμεν
λοιπὸν μὴ τὰ ταύτης:
ΤΕ ΑΠΟΘΩΜΕΘΑ ΟΥΝ ΤΑ ΕΡΓΑ
ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΔΥΣΩΜΕ-
ΘΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ
ἀπαλλαγῶμεν τῶν ὀνειρά-
των τοῦ παρόντος βίου
φησίν· οὐδὲν γὰρ τῶν ἐνυπ-
νίοις φαντασμάτων
ταῦτα διαφέρουσι πρά-
ΤS γματα: ΩΣ ΕΝ ΗΜΕΡΑ
ΕΥΣΧΗΜΟΝΩΣ ΠΕΡΙΠΑΤΗ-
ΣΩΜΕΝ: οὐκ εἶπε περιπατεῖ-
τε, ἀλλὰ περιπατήσωμεν· ὥστε ἀνεκτὸν
ποιῆσαι καὶ κού-
φην τὴν ἐπίπληξιν:
ΤΖ ΜΗ ΚΩΜΟΙΣ ΚΑΙ ΜΕΘΑΙΣ
ΜΗ ΚΟΙΤΑΙΣ ΚΑΙ ΑΣΕΛΓΕΙΑΙΣ

οὐ τὸ πίνειν κωλύων· ἀλλὰ
τὸ ἀμέτρως· οὐδὲ τὸ ἀ-
πολαύειν οἴνου· ἀλλὰ τὸ
μεθύειν ἀπὸ παροινίας.
οὐδὲ τὸ μίγνυσθαι γυναι-
ξὶν ἀναιρεῖ· ἀλλὰ τὸ πορ-
νεύειν: ΜΗ ΕΡΙΔΙ ΚΑΙ
ΤΗ ΖΗΛΩ· ΑΛΛ ΕΝΔΥΣΑΣΘΕ
ΤΟΝ ΚΝ ΙΝ ΧΝ: οὐδὲν
γὰρ οὕτω φιλονεικίας ἀνά-
πτει καὶ ὀργὴν ἐκκαίει
ὡς μέθη καὶ παροινία
διὰ τοῦτο προειπὼν
μὴ κώμοις καὶ μέθαις. μὴ
κοίταις καὶ ἀσελγείαις, ἐπή-
γαγεν. μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΠΡΟΝΟΙΑΝ
ΤΘ ΜΗ ΠΟΙΕΙΣΘΕ ΕΙΣ ΕΠΙΘΥ-
ΜΙΑΣ: ὥσπερ οὐ τὸ
πίνειν ἐκώλυσεν. ἀλλὰ
τὸ μεθύειν. οὕτως οὐδὲ
τὸ προνοεῖν τῆς σαρκός.
ἀλλὰ τὸ εἰς ἐπιθυμίας
οἷον τὸ τὴν χρείαν ὑπερ-
βαίνειν· ἐπεὶ ὅτι γε προ-
νοεῖν αὐτῆς κελεύει. Τιμο-
θέῳ φησίν· ὀλίγῳ οἴνῳ
χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου
καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενεί-
ας· οὐκοῦν προσήκουσαν
πρόνοιαν φησὶν μὴ πρὸς
ἀσέλγειαν· οὐδὲ γὰρ ἀληθῶς
τοῦτο πρόνοια λοιπόν. ὁ

ἀλλὰ καὶ τιμὴν καὶ φόβον·
ἐπεὶ δ' ἐροῖς φησὶν ὁ τιμᾶν τὸ
ρας ἐστὶ τῶν· θέλεις μὴ φοβεῖ
σθαι τὴν ἐξουσίαν· γίνωσκε
ὅσα ἔργων μετὰ φόβου τοῦ ἐκ
τοῦ πονηροῦ συνειδότος·
εἶπε καὶ τὸ ἀπόδοτε·
ἵνα τὸ ὀφειλόμενον δηλώσ
ῃ· οὐδὲ γὰρ χαρίζῃ φησὶν
τοῦτο ποιῶν· ὀφειλὴ γὰρ
ἐστὶ τὸ πρᾶγμα: μηδενὶ
ϹϞΗ μηδὲν ὀφείλετε εἰ μὴ τὸ
ἀγαπᾶν ἀλλήλους:
πάλιν ἐστὶ τὴν μητέρα τῶν ἀ
γαθῶν κατασφαλίζεται καὶ
τὴν διδασκαλίαν· καὶ ποι
ητικὴν ἀρετῆς ἁπάσης
τὴν ἀγάπην φησίν:
ϹϞΘ ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον
νόμον πεπλήρωκεν· τὸ
γὰρ οὐ μοιχεύσεις· οὐ φο
νεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ
κ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις
ἑτέρα ἐντολή: μὴ γὰρ
τοι τοῦτο χάριν εἶναι νομί
σῃς φησίν· καὶ γὰρ τοῦτο
ὀφειλή ἐστιν: ἐν τούτῳ
Τ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαι
οῦται: οὐ καθ' ἕκαστον μα
κρῶς πληροῦται, ἀλλ' ἀνα
κεφαλαιοῦται· τουτέστι
συντόμως καὶ ἐν βραχεῖ
τὸ πᾶν ἀπαρτίζεται τῶν

ἐντολῶν ἔργων· καὶ γὰρ
ἀρχὴ καὶ τέλος τῆς ἀρε
τῆς ἡ ἀγάπη: ἐν τῷ
ΤΑ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου ὡς ἑαυτόν· ἡ ἀγά
πη τῷ πλησίον κακὸν
οὐκ ἐργάζεται:
οὐχ ἁπλῶς ἀγάπην ζη
τεῖ· ἀλλὰ τὴν ἐπιτετα
ΤΒ μένην: πλήρωμα
οὖν νόμου ἡ ἀγάπη· καὶ
τοῦτο εἰδότες τὸν καιρόν·
ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ
ὕπνου ἐγερθῆναι:
ἐπειδὴ παρήγγειλεν ἅπερ ἐχρῆν
ἐργάζεσθαι· ἐνθάδε πάλιν αὐ
τοῖς ἐπιτείνει τὴν τῶν ἀγαθῶν
ἐργασίαν· ἀπὸ τοῦ και
ροῦ τοῦ ἐπείγοντος· ἐπὶ θύραις
γάρ φησιν ὁ τῆς κρίσεως
ἐστὶ καιρός: νῦν γὰρ
ΤΓ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ
ὅτε ἐπιστεύσαμεν:
ἐπεὶ δὲ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς τό
τε μὲν ἀρχὴν σπουδαιο
τέρους εἶναι ἅτε ἀκμά
ζοντος ἐν αὐτοῖς τοῦ πό
θου· προϊόντος δὲ
τοῦ χρόνου ἀσθενεστέραν
γενέσθαι τὴν σπουδήν
φησίν· ὅτι τὸ ἐναντίον δεῖ
ποιεῖν· οὐχὶ ἐκλύεσθαι προ
ϊόντος τοῦ χρόνου· ἀλλὰ

τῇ πίστει· ἀσθενὴς ὡς πρὸς τὴν
διδασκαλίαν λέγει· ἀλλ' οὖν χρὴ
τὸν ἀσθενοῦντα· ὁ δὲ ζητεῖν
ἄρρωστον· ἀλλὰ τὰ δοκοῦντα ἂν
προστίθησι λόγον· προσ-
λαμβάνεσθε· δείκνυσι
γὰρ πάλιν πολλῆς δεομέ-
νον ἐπιμελείας· ὁ περὶ
σημεῖον ἔχων τὴν ἀρρωστί-
τλα ας ἐστίν: ὁ ἐσθίων τὸν
μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθε-
νείτω: οὐκ εἶπεν ἀφιέ-
τω· οὐκ εἶπεν μὴ ἐγκαλεί-
τω· οὐκ εἶπεν μὴ διορθού-
σθω· ἀλλ' ἁπλῶς μὴ ἐξουθενεί-
μηδὲ διαπτυέτω:
τλβ καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθί-
οντα μὴ κρινέτω:
ὥσπερ γὰρ οἱ τελειότεροι
τοὺς ἀσθενεστέρους ἐξευ-
τέλιζον ὡς ὀλιγοπίστους
καὶ νόθους. καὶ ἰουδαΐ-
ζοντας. οὕτως ἐκεῖνοι τού-
τους ἔκρινον ὡς παρανο-
μοῦντας καὶ ὡς λαιμαργί-
ας προσέχοντας:
τλγ ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβε-
το· σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλ-
λότριον οἰκέτην· τῷ ἰ-
δίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει:
τοῦτ' ἔστι τὴν ἄφατον αὐ-
τοῦ περὶ αὐτὸν ἐπεδείξατο
τλδ χάριν: σταθήσεται δέ·

δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς στῆ-
σαι αὐτόν· δείκνυσιν ὅτι
χρήζοντα τῆς προσοχῆς
καὶ τοσαύτης ἐπιμελείας
δεόμενον. ὥστε τὸν θεὸν καὶ
λαμβάνεσθαι αὐτοῦ καὶ ἱστᾶν:
τλε ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν
παρ' ἡμέραν· ὃς δὲ κρίνει
πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος
τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω·
ἐνταῦθα δοκεῖ μοι περὶ
νηστειῶν αἰνίττεσθαι· εἰκὸς
γὰρ εἶναι τοὺς νηστεύοντας
τινὰς τοῖς μὴ νηστεύουσι
διηνεκῶς κρίνειν:
τλς ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν
κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρο-
νῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ
οὐ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων
κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ
τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων
κυρίῳ οὐκ ἐσθίει· καὶ εὐχα-
ριστεῖ τῷ θεῷ: οὐ περὶ
τὰ καίρια ἀφίησι τὸ πρᾶγμα
εἶναι· τὸ γὰρ ζητούμενον
εἰ διὰ τὸν θεὸν οὗτος καὶ ἐκεῖ-
νος ἐργάζεσθαι· καὶ ἀμφό-
τεροι. εἰ χάριν αὐτῷ ὁμο-
λογοῦσι· καὶ γὰρ καὶ οὗτος
καὶ ἐκεῖνος ἀχάριστοι οὐ
τλζ τῷ θεῷ: οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν
ἑαυτῷ ζῇ καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ
ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶ-

...ρι καὶ τὴν φλόγα ἀνά-
ψας αὐτῆς, ἐχαρίσατο τὴν
τὴν κάμινον ποιῆσαι:
τλ ΤΟΝ ΔΕ ΑCΘΕΝΟΥΝΤΑ ΤΗ ΠΙ-
CΤΕΙ ΠΡΟCΛΑΜΒΑΝΕCΘΕ
ΜΗ ΕΙC ΔΙΑΚΡΙCΕΙC ΔΙΑΛΟΓΙ-
CΜΩΝ. ΟC ΜΕΝ ΠΙCΤΕΥΕΙ
ΦΑΓΕΙΝ ΠΑΝΤΑ. Ο ΔΕ ΑCΘΕ-
ΝΩΝ ΛΑΧΑΝΑ ΕCΘΙΕΙ.
πολλοὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων πιστευ-
σάντων ἔτι τῇ τοῦ νόμου
κατεχόμενοι συνειδήσει,
μετὰ τὴν πίστιν, τῶν βρω-
μάτων ἐφύλαττον τὴν πα-
ρατήρησιν. οὔπω θαρροῦν-
τες τέλεον ἀποστῆναι τοῦ
νόμου. εἶτα ὥστε μὴ γενέ-
σθαι καταφανεῖς τῶν χοιρείων
ἀπεχόμενοι μόνον. πάντων
ἐξῆς ἀπείχοντο κρεῶν, καὶ
λάχανα μόνον ἤσθιον. ἵνα μὴ
νηστεία μᾶλλον εἶναι δοκῇ
τὸ γινόμενον ἀλλὰ μὴ νόμου
παρατήρησις. ἕτεροι
πάλιν ὄντες τελειότεροι,
οὐδὲν τοιοῦτον παρατη-
ροῦντες. οἳ τούτοις τοῖς
παρατηροῦσιν φορτικοὶ
καὶ βαρεῖς ἐγίνοντο. ὀνει-
δίζοντες, εἰς ἀθυμίαν
ἐμβάλλοντες αὐτούς. ἐδε-
δοίκει τοίνυν ὁ Παῦλος
μὴ μικρὸν κατορθῶσαι βουλό-
μενοι, τὸ πᾶν ἀνατρέψωσι.
καὶ θέλοντες ἐκβαλεῖν τῶν βρω-
μάτων αὐτοὺς ἀδιαφορίαν
ἀγαγεῖν. καὶ τῆς πίστεως αὐ-
τοὺς ἐκκόψωσι παρασαλεύ-
σαντες, ὅρα τί ποιεῖ. οὔτε
γὰρ ἐγκλήματα τοῖς ἐπιτιμῶ-
σιν εἴρηκεν. ὅτι καλῶς ποι-
εῖτε ἐπιτιμῶντες, ἵνα μὴ
ἐκείνους μόνους νικᾶν ὁσίους ὄντας
παρατηρεῖσθαι. οὔτε πά-
λιν ὅτι κακῶς, ἵνα μὴ σφο-
δροτέρους αὐτοὺς τῶν μὴ
ἐσθιόντων κατηγόρους
ἐργάσηται. ἀλλὰ συμμε-
μιγμένην ποιεῖται τὴν
ἐπιτίμησιν. καὶ δοκεῖ μὲν
τοῖς ἰσχυροῖς ἐπιτιμᾶν. τὸ
δὲ ἀκριβῶς ἐστι τοῖς μὴ ἐσθί-
οντας τὸ πᾶν ἀπὸ τῆς μάχης
τῶν ἔργων. αὐτὴ γὰρ μάλι-
στα αὕτη διόρθωσις. ὅ-
ταν ὡς πρὸς ἄλλον τείνον-
τες τὸν λόγον, ἕτερον πλή-
ξωμεν τὸν ἐργαζόμενον
τὸ κακόν, καὶ λανθάνον-
τος τὴν διόρθωσιν ποιη-
σώμεθα. ὅρα τοίνυν πῶς
αὐτῶν συνεκαλύψας ἀμφοτέρους λέ-
γων. τὸν δὲ ἀσθενοῦντα

ὁ γὰρ οὕτως θαυμάσονται
τῆς τελειότητος φησίν·
ὥσπερ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς
ὁμονοίας αἴτιος. τού
του μὲν γὰρ τοῦ καλοῦ πάν
τες ἀπολαύσονται· ἐκεί
νου δὲ μόνος αὐτός:
τκγ ΜΗ ΕΝΕΚΕΝ ΒΡΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΤΑΛΥΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΘΥ·
τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀδελ
τκδ φοῦ φησίν: ΠΑΝΤΑ ΜΕΝ
ΚΑΘΑΡΑ. ΑΛΛΑ ΚΑΚΟΝ
ΤΩ ΑΝΩ ΤΩ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΜ
ΜΑΤΟΣ ΕΣΘΙΟΝΤΙ. ΚΑΛΟΝ
ΤΟ ΜΗ ΦΑΓΕΙΝ ΚΡΕΑ ΜΗ
ΔΕ ΠΙΕΙΝ ΟΙΝΟΝ. ΜΗΔΕ Ε
Ν Ω Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΣΟΥ ΠΡΟΣΚΟ
ΠΤΕΙ. Η ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΤΑΙ
Η ΑΣΘΕΝΕΙ: ἵνα μὴ αὐ
τὸς αὐτῷ συγχωρήσῃς βε
βαιῶσαι τὸν ἀσθενέστε
ρον τῇ πονηρᾷ ὑπολήψει.
δογματίζῃ φησὶ πάλιν:
τκε ΣΥ ΠΙΣΤΙΝ ΕΧΕΙΣ. ΚΑΤΑ ΣΕΑΥ
ΤΟΝ ΕΧΕ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ:
ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· θέλεις
μοι δεῖξαι ὅτι τέλειος εἶ καὶ
ἀπηρτισμένος φησίν·
μὴ ἐμοὶ δείκνυε. ἀλλ᾽ ἀρκεῖ
τό σου τὸ συνειδός. πί
στιν δὲ ἐνταῦθα. οὐ τὴν
περὶ δογμάτων. ἀλλὰ τὴν
περὶ τῆς προκειμένης ὑπο
θέσεως λέγει:
τκς ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΜΗ ΚΡΙΝΩΝ ΕΑΥ
ΤΟΝ ΕΝ Ω ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ:
ἔσω δὴ ἡ ψῆφος κατ' ἑαυτὸν
ἐχέτω· ἵνα μὴ νομίσῃς μικρὸν
τὸ δικαστήριον τοῦτο, λέγει·
τῆς οἰκείας γνώμης σοι τοῦτο
κρεῖττον· κἂν πάντες σου
κατηγορήσωσιν. σὺ δὲ
σαυτὸν μὴ κρίνῃς μηδὲ
τὸ συνειδός σου ἐπικάθηται
μακάριος εἶ. ὁ καὶ πρόσθεν
δὲ περὶ πάντων λέγων
τοῦτο τέθεικεν· εἰσὶ γὰρ
πολλοὶ μὴ κατακρίνοντες
ἑαυτούς, καὶ σφόδρα
πλημμελοῦντες. οὗτοι
πάντων εἰσὶν ἀθλιώτε
ροι. ἀλλ' ὅπερ ἐπὶ τῆς προκειμέ
νης ὑποθέσεως: Ο ΔΕ
τκζ ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ ΕΑΝ ΦΑ
ΓΗ ΚΑΤΑΚΕΚΡΙΤΑΙ:
πάλιν παρακαλῶν φησὶ
σασθαι τὸν ἀσθενέστε
ρον τοῦτο φησίν. τί γὰρ
ὄφελος ἐὰν φάγῃ διακρι
νόμενος, καὶ κατακρίνῃ
ἑαυτόν. ἐγὼ γὰρ οὐδὲ μόνον
ἀποδέχομαι τὸν φησὶ καὶ
ἐσθίοντα. καὶ μὴ μετὰ ἀμφι
βολίας. ὁρᾷς ὅπως αὐτὸν
ἐνάγει οὐ καθόσον φαγεῖν μόνον.
ἀλλὰ καὶ ὥστε καθαρῷ συνει
δότι φαγεῖν:~

μεν τῷ κ(υρί)ῳ ζῶμεν· ἐάν
τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κ(υρί)ῳ
ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε
οὖν ζῶμεν· ἐάν τε ἀπο-
θνήσκομεν τοῦ κ(υρίο)υ ἐσμέν·
εἰς τοῦτο γὰρ χ(ριστὸ)ς ἀπέθανεν
καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν. ἵ-
να καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
κυριεύσῃ· σὺ δὲ τί κρίνεις
τὸν ἀδελφόν σου· ἢ καὶ σὺ
τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν
σου· πάντες γὰρ παραστη- τκ
σόμεθα τῷ βήματι τοῦ χ(ριστο)ῦ·
γέγραπται γάρ· ζῶ ἐγὼ λέ-
ἡσαΐου γει κ(ύριο)ς· ὅτι ἐμοὶ κάμψει
πᾶν γόνυ. καὶ πᾶσα γλῶσ-
σα ἐξομολογήσεται τῷ
θ(ε)ῷ· ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν
περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ
θ(ε)ῷ· μηκέτι οὖν ἀλλήλους τκα
κρίνωμεν: σαφέστε-
ρον ἐδήλωσεν· ὅτι ὁ τῶν μόνων
ζώων. οὐ δύναται τοῦ χ(ριστο)ῦ ζῆν·
τιη ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον.
τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα
τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον·
ἀμφοτέροις ἁρμόζει μὲν δεινὰ
τὸ τοῦτο· καὶ τοῦ τελείου σκαν- τκβ
δαλιζομένου ἐπὶ τῇ τῶν βρω-
μάτων παρατηρήσει, καὶ
τοῦ ἀτελεστέρου προσκόπτον-
τος. ἐπὶ τῇ σφοδρᾷ ἐπι-
τιθ τιμήσει: οἶδα καὶ πέ-
πεισμαι ἐν κ(υρί)ῳ ι(ησο)ῦ· ὅτι οὐδὲν
κοινὸν δι' αὐτοῦ. εἰ μὴ τῷ
λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶ-
ναι, ἐκείνῳ κοινόν· εἰ δὲ
διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου
λυπεῖται. οὐκέτι κατὰ
ἀγάπην περιπατεῖς:
πρότερον ἐπιτιμήσας τῷ
κρίνοντι αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν.
τὸ τέλειον νῦν περὶ τοῦ δό-
γματος ἀποφαίνεται:
μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖ-
νον ἀπόλλυε. ὑπὲρ οὗ χ(ριστὸ)ς
ἀπέθανεν: χ(ριστὸ)ς μὲν ὑπὲρ
αὐτοῦ ἀποθανεῖν οὐκ ἐφείσατο. σὺ
δὲ τοσοῦτον τὸν ἀδελφὸν
οὐ τιμᾷς. ὥστε μηδὲ ἀποχὴν
βρωμάτων αἱρήσασθαι
αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν;
μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑ-
μῶν τὸ ἀγαθόν· οὐ γάρ ἐσ-
τιν ἡ βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ βρῶ-
σις καὶ πόσις. ἀλλὰ δικαιο-
σύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ
ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ: ἀγαθὸν
ἐνταῦθα τὴν ἀπηρτισμέ-
νην ὠνόμασεν [illegible]:
ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων
ἐν χ(ριστ)ῷ· εὐάρεστος τῷ θ(ε)ῷ
καὶ δόκιμος τοῖς ἀν(θρώπ)οις·
ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώ-
κωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδο-
μῆς, τῆς εἰς ἀλλήλους:

σαρκὸς αὐτοῦ ὀνειδίζειν.
οὕτω καὶ κατὰ τοῦ παιδὸς
ἐμάνησαν: ὁ δὲ θς
ΤΗϹ ΥΠΟΜΟΝΗϹ ΚΑΙ ΤΗϹ ΠΑ
ΡΑΚΛΗϹΕΩϹ, ΔΩΗ ΥΜΙΝ
ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΕΙΝ ΕΝ ΑΛΛΗ
ΛΟΙϹ ΚΑΤΑ ΧΝ ΙΝ· ΙΝΑ ΟΜΟ
ΘΥΜΑΔΟΝ ΕΝ ΕΝΙ ϹΤΟΜΑ
ΤΙ ΔΟΞΑΖΗΤΕ ΤΟΝ ΘΝ ΚΑΙ
ΠΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ·
ΔΙΟ ΠΡΟϹΛΑΜΒΑΝΕϹΘΑΙ
ΑΛΛΗΛΟΥϹ ΚΑΘΩϹ ΚΑΙ Ο
ΧϹ ΠΡΟϹΕΛΑΒΕΤΟ ΥΜΑϹ
ΕΙϹ ΔΟΞΑΝ ΘΥ: ὅταν
γὰρ μὴ θαρρήσῃ ἢ μηδὲ
πιστὰ ὅτι καθαρὸν, πῶς
οὐχ ἥμαρτον· ταῦτα δὲ
πάντα ἐπὶ τῆς προκειμέ
νης ὑποθέσεως αὐτῷ εἴ
τλ ρηται: ΛΕΓΩ ΔΕ ΧΝ τλ
ΙΝ ΔΙΑΚΟΝΟΝ ΓΕΓΕΝΗϹΘΑΙ
ΠΕΡΙΤΟΜΗϹ· ΥΠΕΡ ΑΛΗ
ΘΕΙΑϹ ΘΥ· ΕΙϹ ΤΟ ΒΕΒΑΙΩ
ϹΑΙ ΤΑϹ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑϹ ΤΩΝ
ΠΡΩΝ: πάλιν περὶ
τῆς οὖ χυ κηδεμονίας δι
αλέγεται· ὅτι τοῦ κεφαλαί
ου ἐχόμενος· ὁ δὲ λόγος οὗτος
ἐπαγγελία πρὸς τὸν ἀβρα
ὰμ ἦν γὰρ [illegible] κληρονομή
σαι· οἱ λαοί σου τὴν γῆν
καὶ τῷ σπέρματί σου· ἀλλὰ
γενομένου κατάρας ὑπὸ

ἔθνοι· μετ' αὐτῶν οἱ τοῦ
σπέρματος τοῦ ἀβραὰμ
ἀπὸ σαρκός· ὁ γὰρ νόμος ὀρ
γὴν αὐτοῖς κατειργά
ζετο παραβαινομένοις.
καὶ τῆς ἐπαγγελίας ἐστέρη
ντο λοιπὸν ἐκκειμένης τῆς δεδο
μένης ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς
τοὺς πρας· παραγενόμε
νος τοίνυν ὁ χς· συνεπρά
ξεν τοῖς πρι· ἵνα τὰς ἐπαγ
γελίας βεβαιώσας ἀληθεύ
σαι καὶ [illegible]·
πάντα γὰρ τὸν νόμον πλη
ρώσας καὶ διὰ τοῦ σταυροῦ
τῆς κατάρας ἀπαλλά
ξας τῆς ἐπὶ τῇ παρα
βάσει, οὐκ ἀφῆκε κενὴν δια
πεσεῖν τὴν ἐπαγγελίαν·
ὅταν οὖν λέγῃ διάκονον
περιτομῆς. τοῦτο λέγει·
ὅτι ἐλθὼν καὶ πάντα
τὸν νόμον πληρώσας καὶ
περιτμηθεὶς καὶ γενόμε
νος σπέρμα τοῦ ἀβραὰμ
ἔλυσεν τὴν κατάραν
καὶ ἐπὶ τῆς φύσεως λοιπὸν
ἐποίησεν τοὺς μέλλον
τας δέχεσθαι τὴν ἐπα
τλ γγελίαν: ΤΑ ΔΕ ΕΘΝΗ
ΥΠΕΡ ΕΛΕΟΥϹ ΔΟΞΑϹΑΙ ΤΟΝ
ΘΝ· ΚΑΘΩϹ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ·
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗϹΟΜΑΙ

τκη ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως·
κατακέκριται φησὶν οὐκ ἐπει-
δὴ ἀκάθαρτον· ἀλ-
λ' ἐπειδὴ οὐκ ἐπίστευσεν·
ὁ γὰρ ἐπιστεύσας ὅτι κα-
θαρόν ἐστιν· ἀλλ' ὡς ἀκα-
θάρτου ἥψατο· διακρινόμε-
νος διὰ τούτων ἐν τοῖς τῆς
[illegible] ἐργάζον-
ται ἀναγκάζοντες δὲ μὴ
πειθομένους ἐσθίειν τῶν
τούτους δοκούντων εἶναι
ἀκαθάρτων ἦμαι· ἵνα
καὶ διὰ τούτου ἀπόσχων-
ται τοῦ [illegible]:
τκθ πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως
ἁμαρτία ἐστίν· τῷ δὲ
δυναμένῳ ὑμᾶς στη-
ρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλι-
όν μου· καὶ τὸ κήρυγμα
Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ ἀποκάλυψιν
μυστηρίου χρόνοις αἰω-
νίοις σεσιγημένου· φα-
νερωθέντος δὲ νῦν
διά τε γραφῶν προφη-
τικῶν κατ' ἐπιταγὴν
τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑ-
πακοὴν πίστεως· εἰς
πάντα τὰ ἔθνη γνωρι-
σθέντος μόνῳ σοφῷ
θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
Ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυ-
νατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν
ἀδυνάτων βαστάζειν
καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν·
ἕκαστος ὑμῶν τῷ πλη-
σίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀ-
γαθὸν πρὸς οἰκοδομήν·
καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρε-
σεν· ἀλλὰ καθὼς γέγρα-
πται· οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν
ὀνειδιζόντων σε ἐπέ-
πεσαν ἐπ' ἐμέ·
ἐξ ἧς ἑαυτῷ μὴ ὀνειδισθῆ-
ναι· ἐξ ἧς μὴ [illegible]
[illegible] τὸ ἑαυτοῦ [illegible]
ἀλλὰ καὶ ὑβρίσθη καὶ [illegible]
ραι παρανόμοις [illegible]
[illegible] ἀλλὰ τὸ [illegible]
[illegible]· τὸ
ἑαυτοῦ [illegible]:
ὅσα γὰρ προεγράφη εἰς τὴν
ἡμετέραν διδασκαλίαν
προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς
ὑπομονῆς καὶ τῆς παρα-
κλήσεως τῶν γραφῶν
τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν:
διακρινόμενον τὸν Χριστὸν
[illegible]· ἀλλὰ καὶ τὸν
[illegible]· ὁ δὲ [illegible] τοιοῦτον
ἐστίν· οὐδὲν [illegible]
[illegible]· οὐδὲν [illegible]· οἱ γὰρ
[illegible]

πὸ μέρους ὡς ἐπαναμιμνή
σκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ
θ(εο)ῦ. εἰς τὸ εἶναί με λειτουρ
γὸν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ εἰς τὰ ἔθνη. ἱερουρ
γοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
θ(εο)ῦ· πάλιν ταπεινοῖ τὰ
τῆς μεγαλοφροσύνης φησίν. τοῦ
το γὰρ μάλιστα ὠφέλει αὐτούς
τλε ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τλη
τῶν ἐθνῶν. εὐπρόσδε
κτος. ἡγιασμένη ἐν πν(εύματ)ι
ἁγίῳ: τοῦτ' ἔστιν ἵνα
τύχωσι τῶν διδασκομένων
ἵνα δεχθῶσιν. οὐ γὰρ ἐμὲ
τοσοῦτον τιμῶν ὁ θ(εὸ)ς ἔστησε
τοῦ λέγειν. ὅσον ὑμῶν κη
δόμενος· πῶς δὲ γένοιτο
τὸ εὐπρόσδεκτος ἐν πνεύματι
ἁγίῳ. ἀλλ' ὅταν ἡμῖν πρὸς
τῇ πίστει ᾖ, καὶ πολιτεία
προσγένηται [illegible]:
ἵνα κατάσχωμεν τὸ πνεῦμα τλθ
τλς τὸ δοθὲν ἡμῖν: Ἔχω
οὖν καύχησιν ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ τὰ
πρὸς τὸν θ(εό)ν: ἐπειδὴ
σφόδρα ἑαυτὸν ἐταπείνω
σεν. πάλιν ἐπαίρει τὸν λό
γον. καὶ τοῦτο ὑπὲρ ἐκεί
νων ποιῶν ὥστε μὴ δόξαι τμ
εὐκαταφρόνητος εἶναι:
τλζ οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν
τι ὧν οὐ κατηργάσατο Χ(ριστὸ)ς

δι' ἐμοῦ. εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν
λόγῳ καὶ ἔργῳ. ἐν δυνάμει ση
μείων καὶ τεράτων. ἐν δυνά
μει πν(εύματο)ς θ(εο)ῦ· οὐδὲ γὰρ ἂν
ἔχοιτε εἰπεῖν φησίν· ὅτι
κομπασμοῦ τὰ ῥήματα·
τῆς γὰρ χειροτονίας μου
ἔχω δεῖξαι πολλὰ τὰ τεκμή
ρια: ὥστε με ἀπὸ Ἰ(ερουσα)λὴμ
καὶ κύκλῳ. μέχρι τοῦ Ἰλλυ
ρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χ(ριστο)ῦ· οὕτως
δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγ
γελίζεσθαι: ἀριθμεῖ
καὶ πόλεις καὶ χώρας. οὐ
τὰς ὑπὸ Ῥωμαίους μόνας
ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ βάρ
βαρα ἔθνη· οἷον Πέρσας
καὶ Σαρ[illegible]. Ἀρμε
νίους. καὶ τὰ ἕτερα τῶν
βαρβάρων ἐθνῶν· τοῦτο
γὰρ τὸ κύκλῳ σημαίνει:
οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χ(ριστὸ)ς
τοσοῦτον ἀπέχων τοῦ ἐπαί
ρειν ἑαυτὸν ἀλλοτρί
οις μαθηταῖς. καὶ δόξης
ὀρέγεσθαι τοῦτο ποιεῖ, ὅτι
καὶ ἐσπούδαζε τοὺς μὴ
ἀκηκοότας διδάσκειν:
ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θε
μέλιον οἰκοδομῶ. ἀλλὰ
καθὼς γέγραπται. οἷς
οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ

σοι ἐν ἔθνεσι κε· καὶ τῷ
ὀνόματί σου ψαλῶ· καὶ
πάλιν λέγει· εὐφράνθη
τε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐ
τοῦ· καὶ πάλιν λέγει· αἰ
νεῖτε τὸν κν πάντα τὰ ἔ
θνη· καὶ ἐπαινέσατε αὐ
τὸν πάντες οἱ λαοί· καὶ πά
λιν ἠσαΐας λέγει· ἔσται
ἡ ῥίζα τοῦ ἰεσσαί. καὶ ὁ ἀ
νιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν
ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν·
ὁ δὲ θς τῆς ἐλπίδος. πληρώ
σαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ
εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν
εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐλπίδι. ἐν δυνά
μει πνς ἁγίου:

τοῦτο κατασκευάζει τοῖς
λόγοις. ὅτι μάχονται νῦν
οἱ ἐξ ἐθνῶν ὄντες [illegible]
[illegible] μάχονται νῦν. καὶ δὴ
καινοὶ ἂν ὦσιν. φέρειν τοὺς
ἀσθενεῖς τοὺς ἐξ ἰουδαί
ων· ἐπειδὴ γὰρ σφόδρα
ἐκεῖνοι ἤττηντο. ἵνα μὴ
τούτους ἐπαίρῃ τοῦτο. κα
ταστέλλει αὐτῶν τὴν ἀπό
νοιαν. ἐκείνοις μὲν ἐξ ἐ
παγγελίας προγόνων δεδομέ
νων [illegible] τὰ ἀγαθά·
τοῖς δὲ ἐξ ἐθνῶν. ἐξ ἐλέ
ους [illegible] μόνον· τὸ

δεδοξάσθαι τὸν θν. τοῦτο
ἐστίν· τὸ σώζεσθαι, τὸ κηρύσ
σεσθαι, τὸ ὁμοθυμαδὸν ἀφῆ
[illegible]· τὸ κατασκευάζειν τὸν ἀσθε
νέστερον· τὸ μὴ περιορᾶν
ἀπορρηγνύμενον τὸ μέλος·
διὸ καὶ μαρτυρίας παρά
γομεν, [illegible] ὅτι
δεῖ σώζεσθαι τοὺς ἰου
δαίους τοῖς ἐξ ἐθνῶν· ταύ
τας δὲ [illegible] παρα
τὰς μαρτυρίας ὁμοῦ καὶ
τὸν ἰουδαίων καταστέλ
λων· ἵνα μὴ ἐπαίρηται.
τῶν προφητῶν [illegible]
καλούντων αὐτοὺς τοὺς
ἐξ ἐθνῶν φημί· καὶ τοὺς
ἐξ ἐθνῶν [illegible] μαρτυριάζων,
τὸ δόξαι [illegible]
[illegible] ἀχάριστος:

πεπεισμαι δὲ ἀδελφοί μου
καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν,
ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε
ἀγαθοσύνης: τοῦτ' ἐστιν
ὅτι τιμῶν καὶ [illegible]·
πεπληρωμένοι πάσης τῆς
γνώσεως· δυνάμενοι καὶ
ἀλλήλους νουθετεῖν:
[illegible] φιλόστορ
γοι [illegible] τό
πράγματι χρήσασθαι κα
λῶς: τολμηρότερον δὲ
ἔγραψα ὑμῖν ἀδελφοί. ἀ

δύναμιν. ἵνα δὲ μὴ νομίζηται
διαχλευάζειν αὐτοὺς μετὰ
καὶ τὴν αἰτίαν δηλοῖ ἀνα-
κάμπτεται. καὶ δοκεῖ μὲν τὴν
πρόφασιν λέγειν τῆς μελλή-
σεως. διδάσκει δὲ καὶ ἑτέ-
ρους μελλῆσαι θάττον. τὸ προ-
τρέπεται ἐκείνους εἰς ἐλεη-
μοσύνην σπουδαιοτέ-
ρους ποιῆσαι. ἐπεὶ εἰ μὴ
τοῦτο ἦν ἤρκει εἰπεῖν το
πορεύομαι εἰς ἱερουσαλήμ. μὴ
δὲ προσθεῖναι τὸ διακο-
νῆσαι τοῖς ἁγίοις:

ΤΜS ΕΥΔΟΚΗΣΑΝ ΓΑΡ ΜΑΚΕ-
ΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΑΧΑΪΑ
τουτέστιν ἐδοκίμασαν, ἐ-
πεθύμησαν: ΚΟΙΝΩ-
ΤΜΖ ΝΙΑΝ ΤΙΝΑ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΤΩΧΟΥΣ ΤΩΝ
ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. ΕΥ-
ΔΟΚΗΣΑΝ ΓΑΡ ΚΑΙ ΟΦΕΙΛΕ-
ΤΑΙ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣΙΝ:

Οὐκ εἶπεν ἐλεημοσύνην
ἀλλὰ κοινωνίαν. τὸ δ' ἔτι ΤΜΘ
μαι οὐκ ἁπλῶς τὸ ἐθέλειν.
ἀλλ' ἵνα μὴ δόξῃ αὐτοῖς ὀνει-
δίζειν. καὶ οὐκ εἶπεν ἁπλῶς
εἰς τοὺς πτωχούς. ἀλλ' εἰς τοὺς
πτωχοὺς τῶν ἁγίων. καὶ
οὐ τοῦτο μόνον ἠρκέσθη ἀλ-
λὰ καὶ ἐπήγαγεν ὅτι ὀφειλέται
ΤΜΗ εἰσίν: ΕΙ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΠΝΙΚΟΙΣ
ΑΥΤΩΝ ΕΚΟΙΝΩΝΗΣΑΝ ΤΑ Ε-
ΘΝΗ. ΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΣΑΡΚΙΚΟΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΑΙ
ΑΥΤΟΙΣ. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν
ἐστιν. δι' αὐτοὺς ἦλθεν ὁ
χ(ριστὸ)ς. αὐτοῖς ἦν ἀπαρτὰ
ἐπηγγελμένος τοῖς ἰου-
δαίοις. ἐξ αὐτῶν ὁ χ(ριστὸ)ς τὸ
ἐμαρτύρει τῶν ἰουδαίων
ἐστὶν ἡ σωτηρία. ἐξ ἐκείνων οἱ ἀ-
πόστολοι. ἐξ ἐκείνων οἱ προ-
φῆται. ἐξ ἐκείνων τὰ ἀγα-
θὰ πάντα. τούτων οὖν
ἁπάντων ἐκοινώνησεν ἡ
οἰκουμένη. εἰ τοίνυν ἐν τοῖς
μείζοσιν ἐκοινωνήσατε
θέλοιεν. ὀφείλετε ἐκ τῶν σαρ-
κικῶν κοινωνῆσαι
καὶ μεταδοῦναι αὐτοῖς. καὶ
οὐκ εἶπε κοινωνῆσαι, ἀλ-
λὰ λειτουργῆσαι, ἐντεῦθεν
διακόνους αὐτοὺς καθιστὰς
καὶ τοὺς ἅμα τοῖς τοιούτων
φόρους: ΤΟΥΤΟ ΟΥΝ ΕΠΙΤΕ-
ΛΕΣΑΣ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΑΜΕΝΟΣ
ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟΝ ΤΟΥΤΟΝ:
τουτέστιν ὡς εἰς θησαυροὺς καὶ
ταμεῖα ἀποθέμενος
ὥσπερ ἐν ἀσύλοις καὶ ἀσφαλέ-
σι χωρίοις. καὶ οὐκ εἶπεν ἐλεη-
μοσύνην. ἀλλὰ πάλιν τὸν
καρπὸν δεικνὺς κέρδαι-

ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκό-
ασι, συνήσουσιν· διὸ καὶ
ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ
τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς:

ἀλλότριον οὐ κατὰ τὴν τοῦ προσώπου ποιότητά φησιν· οὐδὲ κατὰ τὴν τοῦ κηρύγματος φύσιν· ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ μισθοῦ λόγον· ἐπειδὴ οὕτω καὶ κηρύγματι [illegible] ἀλλότρια ἦν. ἀλλ' ὁ σὸν μισθὸν ἀλλότριον· ὁ γὰρ τοῖς ἑτέροις πονηθεῖσι μισθὸς τούτου ἀλλότριος ἦν:

τμ λα νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔ-
χων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις·

ὁρᾷς πῶς δείκνυσιν· ὅσου τὴν παρ' αὐτῶν ἐφιέμενος δόξης ἔγραφεν καὶ παρεγένετο:

τμ λβ ἐπιποθείαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλ-
θεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολ-
λῶν ἐτῶν:

ἵνα μὴ δόξῃ [illegible] αὐτοῖς τὸ μέγα μὲν ὅτι ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχω ποιῆσαι, διὰ τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. πάλιν τὸν τῆς ἀγάπης λόγον κινεῖ· ἐπειδὴ [illegible] πρὸς ὑμᾶς:

τμ λγ ὡς ἐὰν πορεύ-
ωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐ-
λεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλ-
πίζω γὰρ διαπορευόμενος
θεάσασθαι ὑμᾶς:

ἵνα μὴ [illegible] αὐτοῖς φησί, ὁρᾷ πῶς αὐτοῖς [illegible] ἀπορεῖ [illegible] θεάσασθαι ὑμᾶς. ὁμοῦ γὰρ καὶ τὴν ἀγάπην δεῖξαι βούλεται· καὶ [illegible] ἐκείνων:

τμ λδ καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆ-
ναι ἐκεῖ· ἐὰν ὑμῶν πρῶ-
τον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ:

ἵνα μὴ νομίσωσιν τὸ ὅσον ὁδοῦ πάρεργον αὐτοῖς θεωροῦντος τοῦ ἀποστόλου φησὶν τοῦ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι· τουτέστιν ἵνα ὑμεῖς ὅμοιοι μαρτυρήσητε ὅσους καταφρονῶν [illegible] ὑπὸ τῆς χρείας παρατρέχω· καὶ ἐπὶ τῆς μὲν τὸ τοιοῦτόν φησιν. ὅταν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ:

τμ λε νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ
διακονῶν τοῖς ἁγίοις·

ἐπειδὴ εἶπεν ὅτι τόπον οὐκ ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις. καὶ ἐπιποθείαν ἔχων πολλῶν ἐτῶν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. [illegible]

τῆς ἐν κε χρείας· ἵνα αὐ
τὴν προσδέξησθε ἐν κω
ἀξίως τῶν ἁγίων· καὶ
παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν
ὑμῶν χρείζῃ πράγματι
καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτης
πολλῶν ἐγενήθη καὶ αὐ
τοῦ ἐμοῦ· ἀσπάσασθε
πρίσκαν καὶ ἀκύλαν τοὺς
συνεργούς μου ἐν χω ιυ
οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου
τὸν ἑαυτῶν τράχηλον
ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ
μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ
καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι
τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν κα
τ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησί
αν· ἀσπάσασθε ἐπαι
νετὸν τὸν ἀγαπητόν μου
ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς ἀ
χαΐας εἰς χν· ἀσπά
σασθε μαριὰμ ἥτις πολ
λὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς·
ἀσπάσασθε ἀνδρόνικον
καὶ ἰουνίαν τοὺς συγγε
νεῖς μου καὶ συναιχμα
λώτους μου· οἵτινες εἰ
σὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀ
ποστόλοις· οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ
γεγόνασιν ἐν χω· ἀ
σπάσασθε ἀμπλίαν τὸν ἀ
γαπητόν μου ἐν κω· ἀσπά
σασθε οὐρβανὸν τὸν συνερ
γὸν ἡμῶν ἐν χω. καὶ στάχυν

τὸν ἀγαπητόν μου· ἀσπά
σασθε ἀπελλῆν τὸν δόκιμον
ἐν χω· ἀσπάσασθε τοὺς
ἐκ τῶν ἀριστοβούλου· ἀ
σπάσασθε ἡρωδίωνα τὸν συγ
γενῆ μου· ἀσπάσασθε τοὺς
ἐκ τῶν ναρκίσσου τοὺς ὄντας
ἐν κω· ἀσπάσασθε τρύφαι
ναν· καὶ τρυφῶσαν. τὰς κο
πιώσας ἐν κω· ἀσπάσασθε
περσίδα τὴν ἀγαπητὴν ἥτις
πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κω·
ἀσπάσασθε ροῦφον τὸν ἐκλε
κτὸν ἐν κω καὶ τὴν μρα αὐ
τοῦ καὶ ἐμοῦ· ἀσπάσασθε
ἀσύγκριτον· φλέγοντα· ἑρ
μᾶν· πατροβᾶν· ἑρμῆν
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς
ἀσπάσασθε φιλόλογον· καὶ ἰ
ουλίαν· νηρέα καὶ τὴν ἀδελ
φὴν αὐτοῦ· καὶ ὀλυμπᾶν
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας
ἁγίους· ἀσπάσασθε ἀλλή
λους ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ἀ
σπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλη
σίαι τοῦ χυ· παρακαλῶ
δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ σκοπεῖν
τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ
σκάνδαλα παρὰ τὴν διδα
χὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποι
οῦντας, καὶ ἐκκλίνατε
ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι
τῷ κω ἡμῶν χω οὐ δουλευ

μοῦντας τοῖς ὑπάρχουσιν:
ΤΝ ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν
εἰς τὴν Σπανίαν: ὑπο-
λαμβάνομεν κἀντεῦθεν τὸ ἀπαρτίας
δηλοῦσιν τὸ ἄοκνον καὶ τὸ
περιθάλπον τοῦ θερμοῦ:
ΤΝΑ οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς
ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐ-
λογίας τοῦ εὐαγγελίου
τοῦ χριστοῦ ἐλεύσομαι: ὥσπερ
ἀνωτέρω ἔλεγεν· οἶδα ὅτι ἐρχό-
μενος· ὅ τι μάλιστα ὑμᾶς· ἐν ἅ-
πασιν εὐδοκιμοῦντας.
καὶ κομῶντας τοῖς ἀγα-
θοῖς· μυρίων ἐπαίνων
ἀξίους, τῶν κατὰ τὸ εὐ-
αγγέλιον· καὶ τοῦτο δὲ προ-
τερεύει θαυμάσαι
τὸ προκαταλαμβάνειν
αὐτοὺς τοῖς ἐγκωμίοις·
ΤΝΒ παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελ-
φοὶ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ
καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ
πνεύματος συναγωνίσασθαί
μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς
ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν:
πάλιν ἐνταῦθα τὸν χριστὸν καὶ τὸ
πνεῦμα προσλαμβάνει· καὶ οὐ-
δαμοῦ μέμνηται τοῦ πατρός·
ταῦτα δὲ λέγει· ἵνα ὅταν ἴ-
δῃς αὐτὸν πατρὸς συνημμέ-
νον· ἢ πατρὸς μόνον· μήτε
τὸν υἱὸν μήτε τὸ πνεῦμα ἀθετῇς.
καὶ οὐκ εἶπε τῶν πνευμάτων· ἀλλ' ἀγά-
πης πνεύματος· καθάπερ γὰρ
ὁ χριστὸς ἠγάπησεν τὸν κόσμον
καὶ ὁ πατήρ, οὕτως καὶ τὸ πνεῦμα·
ΤΝΓ ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπει-
θούντων ἐν τῇ ἰουδαίᾳ
δείκνυσι μέγαν τὸν ἀγῶνα ὄντα
ἐξ ἡμᾶς ἀγῶνος· ἀποδεδοῦ-
του καὶ ἑτέρων κατασκευ-
άζει· τὸ δεῖξαι ὅτι δικαίως
ἀνεδέξατο διακονῆσαι
τοῖς ἁγίοις· οἱ γὰρ μάλιστα ἀ-
πειθοῦντες ἐν ἰουδαίᾳ μά-
λιστα καὶ λιμῷ ἀπαλλάσθαι
ΤΝΔ ἐμέλλον: καὶ ἵνα ἡ δια-
κονία ἡ εἰς ἱερουσαλὴμ εὐπρόσ-
δεκτος γένηται τοῖς ἁ-
γίοις· ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω
πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος
θεοῦ καὶ συναναπαύ-
σωμαι ὑμῖν: τοῦτ' ἔστιν
ἵνα μετὰ προθυμίας ὑπο-
δέξωνται τὰ λαμβανόμενα
τῶν· ἵνα ἐγὼ χαρῶ δέξασθαι πα-
ρακλήσεως τοσούτου· ἵνα δὲ
χαίρων καὶ ὑμῖν συναναπαύσωμαι:
ΤΝΕ ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ
πάντων ὑμῶν ἀμήν.
εὐχῇ σφραγίζει τὸν λόγον:—
συνίστημι δὲ ὑμῖν φοίβην
τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν οὖσαν
διάκονον τῆς ἐκκλησίας

μιν ἁρμόσουσιν· καὶ ὅταν
θεὸς ἐπιτάττῃ. πείθεσθαι
οὐ περιεργάζεσθαι δεῖ:
τηθ εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνω-
ρισθέντος. μόνῳ σοφῷ
θεῷ. διὰ ἰυ χυ. ᾧ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων ἀμήν:-
οὐδὲ γὰρ οὐ μόνος φησίν. ἀλ-
λ' οἰκουμένη πᾶσα οὐ-
τως πιστεύει. οὐ καινόν.
ἀλλ' ἄνωθεν λανθάνουσα δι-
δάσκαλον· διὸ εἴρηκεν
διὰ ἰυ χυ. οὐκ ἐφανερώθη
δὲ μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐβεβαιώ-
θη. ἀμφότερα δὲ αὐτοῦ
ἔργα. διὸ καὶ οὕτως ἀ-
ναφωνεῖ· τῷ δὲ δυνα-
μένῳ ὑμᾶς στηρίξαι διὰ
ἰυ χυ. καὶ γὰρ ἀμφότερα
αὐτῷ ἀνατίθησιν. καὶ
οὐκ ἀμφότερα μόνον.
ἀλλὰ καὶ τὴν δόξαν τὴν
ἑαυτοῦ πατρός. διὸ ἐπάγων
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
ἀμήν. δόξας δὲ ἐπαι-
νεῖ τὸ ἀκατάληπτον
τοῦ μυστηρίου ἐκκαλυ-
πτόμενος. οὐδὲ γὰρ ὅτε
φανῆ, δυνατὸν αὐτὸν λο-
γισμοῖς καταλαμβάνειν, ἀλ-
λὰ διὰ πίστεως ἔστι γνῶ-
ναι χρή. ἀπὸ σοῦ γὰρ οὐκ ἦν.

ὡδὶ δὲ καὶ τὸ μόνῳ σοφῷ θεῷ
εἰπεῖν. ὅταν γὰρ ἐννοή-
σῃς πῶς τὰ ἔθνη εἰσήγα-
γεν καὶ ἀνεκέρασεν τοῖς
παλαιοῖς κατορθώμασιν.
καὶ ἀπεγνωσμένους ἔσω-
σεν. καὶ τῆς γῆς ἀναξί-
ους ὄντας εἰς οὐρανὸν ἀνήγα-
γεν. καὶ τῆς παρούσης
ζωῆς ἐκπεπτωκότας
εἰς τὴν ἀθάνατον καὶ ἀπόρ-
ρητον ἐκείνην εἰσήγαγεν.
καὶ ὑπὸ δαιμόνων πατουμέ-
νους. ἀγγέλοις ἐφαμίλλους
ἐποίησεν καὶ παράδεισον
ἀνέῳξεν. καὶ τὰ παλαιὰ
πάντα καινὰ ἐποίησεν.
καὶ ταῦτα ἐν χρόνῳ βρα-
χεῖ καὶ διὰ ὁδοῦ καὶ συν-
τομωτάτης. τότε γνώσῃ
τὴν σοφίαν. καὶ ὅταν
ἴδῃς ὅτι μήτε ἄγγελοι. μή-
τε ἀρχάγγελοι ἔγνωσαν
ἐξαίφνης τοὺς ἐξ ἐθνῶν
μεμαθηκότας διὰ ἰυ χυ:-

πρὸς ῥωμαίους
στιχ

ἐγράφη ἀπὸ κορίνθου.
εἰς πρόσωπον παύλου
μόνον. διὰ φοίβης
τῆς διακόνου +

+ + +

ουσιν· ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοι
λίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολο
γίας καὶ εὐλογίας ἐξαπα
τῶσιν τὰς καρδίας τῶν
ἀκάκων· ἡ γὰρ ὑμῶν
ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφί
κετο· χαίρω οὖν τὸ ἐφ'
ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σο
φοὺς μὲν εἶναι εἰς ἀγα της
θόν· ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ
κακόν· ὁ δὲ θς τῆς εἰρή
νης συντρίψει τὸν σατα
νᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐν τάχει· ἡ χάρις τοῦ
κυ ἡμῶν ιυ χυ μεθ' ὑμῶν
ἀσπάζονται ὑμᾶς τιμόθε τνη
ος ὁ συνεργός μου· καὶ λού
κιος καὶ ἰάσων· καὶ σωσί
πατρος οἱ συγγενεῖς μου
ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ τέρ
τιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστο
λὴν ἐν κω· ἀσπάζεται ὑ
μᾶς γάϊος ὁ ξένος μου καὶ
τῆς ἐκκλησίας ὅλης· ἀσπά
ζεται ὑμᾶς ἔραστος ὁ οἰκο
νόμος τῆς πόλεως· καὶ
κούαρτος ὁ ἀδελφός:—
ξενοδοχος
της
τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στη
ρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
μου· πάλιν μετ' εὐχῆς κατακλεί[illegible]
[illegible] τὸν [illegible] ἐπαίνων· καὶ
πρὸς αὐτοὺς τρέπεται τὸν
λόγον· ὅτι μὲν γὰρ ἐστὶ

μαι. καὶ μὴ ἦν ἐν αὐτοῖς τὸ τῆς
ἐπιτιμήσεως· μηνύει δὲ ἀρχόμε
νος· ὑπὲρ τούτου τίθησιν
τὴν [illegible]· ὅτι τὸ δυνάμενος
στηρίξαι· τοῦτο δηλοῖ ὅτι
οὔπω ἦσαν ἐστηριγμένοι ἐν
τῷ· ἀλλ' ἔτι [illegible] ἐ
σαλεύοντο δέ: καὶ τὸ κή
ρυγμα ιυ χυ κατὰ ἀποκά
λυψιν μυστηρίου· χρόνοις
αἰωνίοις σεσιγημένου·
τοῦτ' ἔστιν ὃ αὐτὸς ἐκήρυξεν·
ὅτι δὲ αὐτὸς ἐκήρυξεν· οὐχ
[illegible] τὰ δόγματα [illegible]· ἀλ
λ' [illegible] οἱ νόμοι: φα
νερωθέντος δὲ νῦν· δι
ά τε γραφῶν προφητικῶν
κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνί
ου θῦ εἰς ὑπακοὴν πίστε
ως: ἐνταῦθα τὸν φό
βον [illegible] τοῦ ἀσθενοῦς·
τί γὰρ ἐδεδοίκασί φησιν·
μὴ ἀποστῆναι τοῦ νόμου·
τοῦτο καὶ [illegible] ὁ νόμος·
τοῦτο ἄνωθεν [illegible] λόγον
ὅτι δὲ [illegible] διὰ τί μὴ νῦν
ἐφανερώθη, οὐκ ἀσφα
λὲς [illegible] μα[illegible]
ρια θῦ [illegible] ἐργαζόμενος
καὶ [illegible] τὸν·
διὸ [illegible] γὰρ [illegible]
[illegible] ἵνα [illegible] γὰρ
[illegible] μόνη[illegible] αὐτο

το καὶ χριστιανοῖς ὅτι προσα-
γορεύεσθαι· ὅρα πῶς ἐ-
μ ἀρχαῖς διὰ πάντων αὐ-
τοῖς ἀναμιμνήσκει τοῦ ὀ-
νόματος τοῦ χυ λόγων·

ΠΑΥΛΟΣ ΚΛΗΤΟΣ

ἀπόστολος ιυ χυ· ἡγιασμέ-
νοις ἐν χω ιυ τοῖς ἐπικα-
λουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ
κυ ἡμῶν ιυ χυ· χάρις ὑ-
μῖν ἀπὸ θυ πρς καὶ κυ ιυ χυ·
εὐχαριστῶ τῷ θῷ τῇ χάριτι
τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χω ιυ·
καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ
χυ ἀποκαλυφθὲν ὑμῖν
ἀπεκδεχομένοις τὴν
ἀποκάλυψιν τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ· ὃς καὶ βεβαιώσει ὑ-
μᾶς ἀνεγκλήτους ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ κυ ἡμῶν ιυ
χυ· πιστὸς ὁ θς δι' οὗ ἐ-
κλήθητε εἰς κοινωνίαν
τοῦ υυ αὐτοῦ ιυ χυ· πα-
ρακαλῶ δὲ ὑμᾶς διὰ τοῦ
ὀνόματος τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ· ὅρα τὴν συνέ-
χειαν τοῦ ὀνόματος τοῦ
χυ· ὅθεν δῆλον ὅτι οὐκ ἐ-
κεῖ τοῦτο καὶ ἀπολέσω [illegible]
[illegible] ἀλλὰ τῇ ποικιλότητι
τῆς κακῆς ταύτης προ-
σηγορίας τὴν πρόσληψιν
ψιν καὶ τὴν ἀπόσχισιν·

τὴν ἐπὶ ἑτέρων προσηγορί-
αν αὐτῶν ἀφαιρῶν:
β ΤΗ ΔΟΘΕΙΣΗ ΥΜΙΝ ΕΝ ΧΩ ΙΥ·
ΟΤΙ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΕΠΛΟΥΤΙΣΘΗ-
ΤΕ ΕΝ ΑΥΤΩ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΛΟ-
ΓΩ ΚΑΙ ΠΑΣΗ ΓΝΩΣΕΙ·
διὰ τί προσέθηκε παραδιέ-
μου. καὶ δι' ἑτέρου ἀποστό-
λου, οὐ λαμβάνεσθε μὴ· ἀλ-
λὰ διὰ ιυ χυ· τὸ γὰρ ἐν
γ χω ιυ τοῦτό ἐστιν: ΚΑ-
ΘΩΣ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΧΥ
ΕΒΕΒΑΙΩΘΗ ΕΝ ΥΜΙΝ:
ἤτοι ἐν πίστει ἐβεβαιώθη τε
καὶ ἐστηρίχθη τε διὰ ση-
μείων καὶ χάριτος. τί-
νος ἕνεκεν παρασημαί-
δ νεσθε: ΩΣΤΕ ΥΜΑΣ ΜΗ
ΥΣΤΕΡΕΙΣΘΑΙ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ
ΧΑΡΙΣΜΑΤΙ: δηλ [illegible]
ὅσων μὲν οἱ λοιποὶ ἐν ἑαυτοῖς ἀ-
πόστολοι. τοῖς [illegible] διδασκάλοις προσεχόμενοι:
ε ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΝ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ
ΙΥ ΧΥ ΟΣ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΙ Υ-
ΜΑΣ ΕΩΣ ΤΕΛΟΥΣ ΑΝΕΓ-
ΚΛΗΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ
ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ:
ὅμοιον ὡς ἔλεγοι· τί θορυ-
βεῖσθε. τί ταράττεσθε ὅ-
τι οὐ πάρεστιν ὁ χς. παρέσ-
ται μὲν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

λ

+ προς κορινθιους λ +

Παῦλος ἀπόστολος ἰυ̅ χυ̅
διὰ θελήματος θυ̅ καὶ σω-
σθένης ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τοῦ θυ̅, τῇ οὔσῃ ἐν
κορίνθω· ἡγιασμένοις
ἐν χω̅ ἰυ̅· κλητοῖς ἁγίοις
σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλου-
μένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυ̅
ἡμῶν ἰυ̅ χυ̅· ἐν παντὶ
τόπω· αὐτῶν τε καὶ ἡ-
μῶν· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θυ̅ πρς ἡμῶν
καὶ κυ̅ ἰυ̅ χυ̅· εὐχαριστῶ
τῷ θω̅ μου πάντοτε
περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χά-
ριτι τοῦ θυ̅: ἀκή-
κοως ὁ ἀπόστολος ὡς πολ-
λὴ παρὰ κορινθίοις δι-
χόνοια γέγονεν· καθά-
περ στόλους τινὰς σχίσμα-
τα ἐν αὐτοῖς ποιήσαν-
τας. γράφει τὴν ἐπιστο-
λὴν διορθούμενος ἅπαν-
τα· ἦν δὲ ταῦτα αὐ-
τῶν τὰ ἁμαρτήματα·
πρῶτον μὲν τὸ μέριδας
πολλὰς γενέσθαι παρ' αὐ-
τοῖς· καὶ τοῖς μὲν ὡς πλου-
σίοις προσκεῖσθαι αὐτοῖς·
τοῖς δὲ ὡς σοφοῖς καὶ ἑτέρων
τι διδασκαλίας μένοις δῆλα
ἐκ τῶν αὐτοῖς· δεύτερον

τὸ ταῖς μητρυιαῖς συγ-
γίνεσθαι. καὶ ἐπὶ τούτω
μέγα φρονεῖν· καὶ με-
τὰ τοῦτο περὶ γαστριμαρ-
γίας· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ
ἐκρατήθησαν τοῦ πρά-
γματι. ὡς καὶ εἰδωλοθύ-
των μεταλαμβάνεσθαι· ἄλλοι πά-
λιν μάχας ἔχοντες καὶ φιλονει-
κίας περὶ χρημάτων. τοῖς
ἔξω δικαστηρίοις ἐπέτρεπον
ἑαυτοὺς· ἦν τι καὶ ἕτερον
πλημμέλημα παρ' αὐτοῖς.
τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἐσθίειν ἐν
ἐκκλησίαις, καὶ μὴ μεταδι-
δόναι τοῖς δεομένοις· με-
τὰ τούτων καὶ ἕτερον ἐπλημ-
μέλουν· ἐπὶ τοῖς χαρίσμα-
σι μέγα φρονοῦντες, καὶ ἀπὸ
τούτου εἰς στάσιν πίπτοντες· εἶχον
γὰρ καὶ ζῆλον τινὰς καὶ φθόνον
πρὸς ἀλλήλους, καὶ διὰ τοῦτο
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· καὶ ὁ περὶ
τῆς ἀναστάσεως δὲ αὐ-
τοῖς ἐχώλαινε λόγος· ταῦ-
τα αὐτοῖς ὑπόθεσις γέγονε
τῆς ἐπιστολῆς· καὶ ἕτερα δὲ
αἰνίττου καὶ μὴ γὰρ καταμέ-
νους :· ἑρμηνεία
ἐπειδὴ εἰς μέριδας πολλὰς κα-
τετέμνοντο. καὶ οἱ μὲν τού-
του. οἱ δὲ ἐκείνου προσηγορεύ-
οντο· τοῦτο δὲ αὐτοῖς ἀνῄρει

κηφᾶ· οὐχ ὅτι παύλου ἑ-
αυτοὺς καὶ κηφᾶ προσηγόρευ-
ον· ἀλλ' ἵνα τὰ ἐκείνων ὀνό-
ματα ἐξ αὐτοῦ μετασχη-
ματίσῃ. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν
τοῖς ἑξῆς δηλοῖ· σημαί-
νει δὲ τοῦτο· ὅτι εἰ παύλου
καὶ πέτρου καὶ ἀπολλὼ
οὐκ ἐχρῆν ἐπιφημίζειν
ἑαυτοῖς ὀνόματα. πολ-
λῷ μᾶλλον οὐδὲ ἑτέρων:
ΙΑ Ἐγὼ δὲ χριστοῦ: οὐ τούτους
καλεῖ ὅτι τὴν ἐκ χριστοῦ προση-
γορίαν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὅτι
μὴ πάντες. ἀλλ' ὡς ἐν με-
ρίδι τινὶ ἰδίᾳ δοκοῦσι χριστόν:
ΙΒ Μεμέρισται ὁ χριστός: ὅλως
τοιοῦτον ἐστίν· κατεσχίσατε
ἐφησι τὸν χριστόν· διείλετε
αὐτοῦ τὸ σῶμα· διὸ ἐπιτίμα
τοῦτο πρὸς ἅπαντας. καὶ ἐμε-
ρίσατο τὴν ἐκκλησίαν.
καὶ μοῖραν τὴν μὲν αὐ-
τὸς ἔλαβεν. τὴν δὲ ἑ-
κάστοις ἔδωκεν; μὴ
ΙΓ παῦλος ἐσταυρώθη ὑ-
πὲρ ἡμῶν: ὅρα φιλο-
χρίστου γνώμην· ἀφ' ἑαυ-
τοῦ εἰκότως λοιπὸν ὀνόμα-
τος προάγει τὸ παρ' ἑαυτοῦ
ρίου σιας δημιουργοῦ, ὅπου
δὲ μὴ προσήκει αὐτὴ εἶναι
μη· ὁ ὑπὲρ δὲ ἐκείνων παρελθὼν

κακοδαιμονίας τοῦτο εἰσῆγον.
τὸν σταυρὸν καὶ τὸ βάπτισμα
καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀγαθά· διὰ
κυριεύομεν γὰρ τοῦ θεοῦ τὴν
ἀφ' ἁμαρτιῶν, καὶ ἡ τοῦ κόσμου
δημιουργία. μάλιστα δὲ
ἡ διὰ τοῦ σταυροῦ συγκατάβα-
ΙΔ σις: Ἢ εἰς τὸ ὄνομα παύ-
λου ἐβαπτίσθητε:
ἐπειδὴ γὰρ καὶ τοῦτο αἴτιον
ἦν τοῦ σχίσματος. τὸ
ἀπὸ τῶν βαπτισάντων
καλεῖσθαι. καὶ τοῦτο διορ-
θοῦται λέγων· μὴ εἰς τὸ ὄνο-
μα παύλου βαπτισθῆτε.
μὴ γὰρ ἐπιζητεῖται. τίς
ὁ βαπτίσας ἐστιν. ἀλλ' εἰς τίνος
ὄνομα· οὐ γὰρ ὁ βαπτίζων
ἀλλ' ὁ καλούμενος ἐπὶ τὸ βά-
πτισμα ζητεῖται. οὗτος
γὰρ ἀφίησι τὰ ἁμαρτή-
ματα: Εὐχαριστῶ τῷ
ΙΕ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐ-
βάπτισα, εἰ μὴ κρίσπον
καὶ γάϊον· ἵνα μή τις εἴπῃ
ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐ-
βάπτισα· ἐβάπτισα δὲ
καὶ τὸν στεφανᾶ οἶκον·
λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα
ἄλλον ἐβάπτισα:
Ὁμοίως ὡς ἐν μέγοις· τί μέγα
φρονεῖτε ἐπὶ τὸ βάπτισμα,
ὅπου γ' ἐγὼ καὶ εὐχαριστῶ ὅτι

ραισ. καὶ πολλῷ μᾶλλον ἀρεταῖς
πολλῷ μᾶλλον χρῆσθαι πολλοῖς ἀγαθοῖς
δεικνυθῆναι πρὸς τὸ τέ-
λος ὑμᾶς. ἀποκάλυψιν
δὲ λέγει. δηλῶν ὅτι νῦν
μὴ ὁρᾶται ἀλλ' ἔστι καὶ πά-
ρεστι καὶ μένει καὶ τότε φα-
S νήσεται. ΠΙΣΤΟΣ Ὁ ΘΣ ΔΙ' ΟΥ̓
ἘΚΛΗΘΗΤΕ ΕἸΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ
ΤΟΥ̃ ΥΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΙΥ̃ ΧΥ̃ ΤΟΥ̃ ΚΥ̃ Ἡ-
ΜΩ̃Ν. ΠΑΡΑΚΑΛΩ̃ ΔΕ ὙΜΑ̃Σ
ἈΔΕΛΦΟῚ ΔΙᾺ ΤΟΥ̃ ὈΝΟΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ̃ ΚΥ̃ ἩΜΩ̃Ν ΙΥ̃ ΧΥ̃, ἽΝΑ
ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ ΛΕΓΗΤΕ ΠΑΝΤΕΣ:
Ὁμοίως ὡς ἄλλοι. ἐπὶ κοινω-
νίαν τοῦ μονογενοῦς ἐκλή-
θητε. καὶ ἀνθρώποις ἑαυτοὺς
προσνέμετε, τί ταύτης
τῆς ἀθλιότητος χεῖρον.
ὥσπερ ἐκλήθησαν, διὰ
τοῦτο. ὅρα δὲ πῶς γὰρ δι'
αὐτοῦ καὶ ὑπ' αὐτοῦ σημαί-
νεσθαι λέγει περὶ τοῦ υἱοῦ. ἵ-
να μὴ νομίσωσιν ὅτι ὡς
ὑπουργὸς αὐτοῦ ὁ υἱὸς
ὑμᾶς ἐκάλεσε, προσθεὶς μὲν
αὐτὸς τῷ πατρί. τὸ δὲ εἰς
κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
ὅμοιον τῷ ἀλλαχοῦ εἰρημέ-
νῳ. εἰ συμπάσχομεν καὶ
συμβασιλεύσομεν. ταῦ-
ι ταῦτα δὲ προσοικονομῶν εἰς τοὺς

λόγους μὲν. ὡς οὐ μὴ πω φθο-
δρῶς τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς
ἐπ' αὐτοῖς ἐμποιήσαι αὐτοῖς εἰς
ζ πάθος: ΚΑῚ ΜῊ Ἦ ἘΝ Ὑ-
ΜΙ̃Ν ΣΧΙΣΜΑΤΑ: τοῦ
σχίσματος ἡ ἔμφασις ἰσχυ-
ρότερον κατηγορίας ὄνο-
μα. τὸ γὰρ ὅλον τότε ἂν
ἐστὶ διαιρεθῇ. ὅτι ὁ
μὲν πολλοὶ ἐγένοντο. ἀλλὰ
καὶ τὸ ἓν ἀπόλλυται:
Η ἮΤΕ ΔῈ ΚΑΤΗΡΤΙΣΜΕΝΟΙ ἘΝ
ΤΩ̃ ΑΥ̓ΤΩ̃ ΝΟΪ̈ ΚΑῚ ἘΝ ΤΗ̃ ΑΥ̓-
ΤΗ̃ ΓΝΏΜΗ: ὅρα δὲ
σφοδρῶς καθήψατο τὴν προ-
σηγορίαν τοῦ σχίσματος.
πάλιν παραιτεῖται τὸν λόγον
λέγων. ἵνα καὶ τὸ κατηρτι-
σμένοι. ὁμοίως δὲ ὡς ἄλλοι
μὴ νομίσητε ὅτι μόχριον κα-
τὰ συμφωνίας τὴν ὁ-
μόνοιαν. τὴν γὰρ ἀπὸ δι-
ανοίας ἐπιζητεῖ:
θ ἘΔΗΛΏΘΗ ΓᾺΡ ΜΟΙ ΠΕΡῚ ὙΜΩ̃Ν
ἈΔΕΛΦΟΊ ΜΟΥ ὙΠῸ ΤΩ̃Ν ΧΛΟ-
ΗΣ. ὍΤΙ ἜΡΙΔΕΣ ἘΝ ὙΜΙ̃Ν ΕἸ-
ΣΙΝ. ΛΕΓΩ ΔῈ ΤΟΥ̃ΤΟ. ὍΤΙ
ἝΚΑΣΤΟΣ ὙΜΩ̃Ν ΛΕΓΕΙ:
πάλιν τῇ τῆς ἀδελφότη-
τος προσηγορίᾳ ἐκκα-
λεῖται αὐτοὺς πρὸς ἑαυτόν:
ἘΓῺ ΜΕΝ ΕἸΜΙ ΠΑΥΛΟΥ. Ἐ-
ΓῺ ΔῈ ἈΠΟΛΛΩ̃. ἘΓῺ ΔῈ

μὲν ἀπολλυμένοις. μωρία ἐστίν· τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν. δύναμις θ(εο)ῦ ἐστιν:

ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν ἐκείνους τοῦ σταυροῦ παρὰ τῶν ἑλλήνων χλευαζομένου τῆς σοφίας δῆθεν τῆς παρ' ἐκείνων ἀνθίστασθαι καὶ ἀπολέμων θορυβουμένους τοῖς ἀπὸ τῶν ἑλλήνων λεγομένοις, παραμυθούμενος ὁ παῦλος φησί· μὴ νομίσητε ξένον τι γενέσθαι καὶ παράδοξον· ταύτην ἔχει φύσιν τὸ πρᾶγμα. ὥστε ἀπὸ τῶν ἀπολλυμένων μὴ γνωρίζεσθαι αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ἐξεστήκασι γὰρ καὶ παραφρονοῦσι· διὰ τοῦτο καὶ λοιδοροῦνται καὶ ἀπεχθῶς ἔχουσι πρὸς τὰ σωτήρια φάρμακα:

γέγραπται γὰρ· ἀπολῶ
ιθ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω· ποῦ σοφός· ποῦ γραμματεύς· ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου:

ἐπειδὴ γὰρ προτέραν ἑαυ

κϛ

τὴν καταβιαζομένην, πρὸς οὐδὲν χρήσιμος λοιπὸν ἐστίν· ὅ τε γὰρ ἔδει τὰ ἐν της αὐτὴν ἐνδείξασθαι καὶ διὰ τῶν λογισμῶν τῶν ἰδίων τὸν δεσπότην οὐκ ἠ-
κ θέλησεν: οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θ(εὸ)ς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου·

ἀντὶ τοῦ μωρὰν ἀπέδειξεν οὖσαν, πρὸς τὴν τῆς πίστεως κατάληψιν· ἐπειδὴ γὰρ μέγα ἐφρόνουν ἐπ' αὐτῇ, ἤλεγξεν αὐτὴν ταχέως. ποία γὰρ σοφία ὅταν τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν μὴ εὑρίσκῃ:

κα ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θ(εο)ῦ· οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θ(εό)ν· εὐδόκησεν ὁ θ(εὸ)ς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας:

τὴν διὰ τῶν ἔργων φαινομένην. δι' ὧν ἠθέλησεν γνωσθῆναι· διὰ τοῦτο τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασεν. ἵνα ἀναλόγως ἐκ τῶν μεγεθῶν ὁ ποιητὴς θαυμάζηται· μέγας ὁ οὐρανὸς καὶ ἀπειρομεγέθης ἡ γῆ· θαύμασον τοίνυν τὸν πεποιηκότα· καὶ γὰρ ὁ μέγας οὗτος ἔργον

οὐκ ἐποίησα τοῦτο· ταῦτα
δὲ λέγων καθαιρεῖ τὸν ἐπὶ
τούτῳ φυσιουμένων οἰκονομικῶς
οὐχὶ τὴν δύναμιν τοῦ βα
πτίσματος μικρύνοιτο·
ἀλλὰ τὴν διάνοιαν τῶν
μέγα ἐπὶ τῷ βαπτίζειν
φρονούντων· μέγα μὲν
γὰρ τὸ βάπτισμα· ἀλλὰ
μέγα αὐτὸ οὐχ ὁ βαπτίζων
ποιεῖ· ἀλλ' ὁ καλούμενος
ἐπὶ τὸ βάπτισμα· λέγει δὲ
καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν εὐ
χαριστεῖ· ἵνα μή τις εἴπῃ
φησίν· ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν
ὄνομα ἐβάπτισθη τό
οὐχ ὅτι δὲ περὶ ἐκείνων
τοῦτο ἔλεγεν· ἀλλ' ὅτι ἐφο
βεῖτο μὴ εἰς τοῦτο προκύ
ψῃ τὸ κακὸν τὸ νόσημα:
ις οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με
Χριστὸς βαπτίζειν. ἀλλ' εὐαγ
γελίζεσθαι: τί οὖν
ἐβαπτίζετε φησίν· οὐκ ἐ
μαρτυροῦμεν φησίν
τὸ πρῶτον ὅτι βαπτί
ζομεν. ἀλλ' ὡς ἐκ περιουσί
ας τοῦτο ποιοῦμεν· καὶ
ὥσπερ ἐπὶ τῶν χηρῶν
εἰπόντων τῶν ἀποστό
λων· οὐκ ἔστιν ἀρεστὸν
καταλείψαντας τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν
τραπέζαις· διηκονή
σατο οὐκ ἐμαρτυροῦμεν
ἐκείνοις· ἀλλ' ἐκ περιου
σίας τοῦτο ποιοῦμεν· οὕ
τω καὶ ἐνταῦθα: οὐκ
ιζ ἐν σοφίᾳ λόγου. ἵνα μὴ
κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ
καθαιρῶν τὸ φύσημα τῶν
διὰ τὸ βαπτίζειν μέγα
φρονούντων. μεθίστα
ται λοιπὸν τοῖς ἐπὶ σο
φίᾳ τῇ ἔξω θερμῶς ἐπαι
ρόντας. καὶ κατ' αὐτῶν ὁπλί
ζεται σφοδρότερον·
πρὸς μὲν γὰρ τοῖς ἐπὶ τῷ
βαπτίζειν ἐπιφυσιουμένοις
ἔλεγεν· εὐχαριστῶ. ὅτι οὐ
δένα ὑμῶν ἐβάπτισα· καὶ
ὅτι οὐκ ἀπέστειλέν με Χριστὸς
βαπτίζειν· καὶ οὔτε σφο
δρῶς, οὔτε κατασκευ
αστικῶς ὁ λόγος. ἐνταῦ
θα δὲ εὐθὺς ἐκ προοιμίων πλη
γὴν δίδωσι μεγάλην.
ἵνα μὴ κενωθῇ λέγων ὁ
σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· τί τοίνυν
μέγα φρονεῖτε. ἐφ' ᾧ ἐ
ρυθριᾶν ἔδει· εἰ γὰρ καὶ
πολεμεῖ τῷ σταυρῷ καὶ μάχεται
τοῖς εὐαγγελίοις ἡ σοφία
αὕτη, οὐ καυχᾶσθαι ἐπ' αὐτῇ
ἀλλὰ καταδύεσθαι δεῖ:
ιη ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ. τοῖς

κδ θαυμαστόν: καὶ τὸ ἀσθενὲς
τοῦ θ(εο)ῦ ἰσχυρότερον τῶν
ἀν(θρώπ)ων ἐστίν. πῶς θεὸν
γὰρ ἀμοῖς ἰδιώταις καὶ ἀ-
γραμμάτοις, πράγμασι
ἐπιχειρῆσαι τηλικούτοις
καὶ μυριαχοῦ καιροῦ πρὸς
τὴν οἰκουμένην ἅπα-
σαν παρατάξασθαι. ἢ
μὴ ἔγνω τις κἂν ἑαυτοῖς
ἰσχύς. ἢ διαλυομένους
κε ταῖς γνώμαις: βλέ-
πετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑ-
μῶν ἀδελφοί. ὅτι οὐ
πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα·
ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ φαινόμε-
νον καὶ κατὰ τὸν παρόν-
τα αἰῶνα. καὶ κατὰ τὴν
ἔξω θεὸν παίδευσιν. ἵνα
δὲ μὴ δόξῃ αὐτοὺς ὑβρίζειν·
ἦσαν γὰρ καὶ σοφοὶ ἐν αὐ-
τοῖς εὐγενεῖς, τὸ οὐ πολ-
λοὶ προσέθηκεν· ἦσαν γὰρ
τούτοις ἐνδόξοι. ἀλλὰ πολ-
λοὶ πλουσίοις εὐκαιροῖ ἦσαν.
τί δηλοῖ τε· ὅτι ὁ κατὰ
σάρκα σοφός, πολλῆς γέ-
μει τῆς ἀπονοίας. καὶ οὐ
τος αἰ [illegible] ὅταν δὴ
διεφθαρμένην διδασκα-
λίαν ἐκμαθεῖν μὴ βούλη-
κς ται: οὐ πολλοὶ δυνατοί·

οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·
καὶ γὰρ καὶ οὗτοι τύφου πε-
πληρωμένοι εἰσίν. οὐδὲν
δὲ οὕτως πρὸς ἀκρίβειαν θεοῦ
γνῶσιν ἄχρηστον, ὡς
ἀπόνοια καὶ πλούτου ἔρως.
ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου
κζ ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα τοὺς
σοφοὺς καταισχύνῃ:
ὃ ἐστι μέγιστον τῆς νί-
κης, ὅταν διὰ τῶν ἰδιω-
τῶν νικᾷ. οὐ γὰρ οὕτω κα-
ταισχύνονται, ὅ-
ταν διὰ τῶν σοφῶν ἡττη-
κη θῶσιν: καὶ τὰ ἀσθε-
νῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξα-
το ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ
τὰ ἰσχυρά. καὶ τὰ ἀγενῆ
τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθε-
νημένα ἐξελέξατο ὁ θεός:
οὐ γὰρ ἰδιώτας μόνον, ἀλλὰ
καὶ πένητας καὶ εὐκατα-
φρονήτους καὶ ἀσήμους ἐ-
κάλεσεν, ἵνα τοὺς ἐν δυ-
νάμει φυσιουμένους ταπει-
κθ νώσῃ: καὶ τὰ μὴ ὄντα,
ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ:
καὶ τίνα τὰ μὴ ὄντα καλεῖ;
τοὺς μηδὲ ἐν ἀριθμῷ λογιζομέ-
νους διὰ τὴν πολλὴν αὐτῶν
εὐτέλειαν. οὕτω τὴν πολλὴν
δύναμιν ἐνεδείξατο διὰ
τῶν μηδὲ ἐν ἀριθμῷ δοκούντων

ὅτι τῶν δακτύλων αὐτοῦ·
καὶ περὶ τῆς γῆς δὲ γέ-
γραπται ὅτι τὴν δόξαν ἦν
ἐποίησεν ὡς οὐδέν· ἐπεὶ
δὴ οὖν διὰ τῆς σοφίας
ταύτης οὐκ ἠθέλησεν
ὁ κόσμος γνωρίσαι τὸν θεὸν
διὰ τῆς δοκούσης μωρί-
ας, τουτέστι τοῦ κηρύγματος,
ηὐδόκησε σῶσαι αὐτόν·
οὐ διὰ λογισμῶν, ἀλλὰ διὰ
πίστεως λοιπόν· ὅπου
σοφίας οὐκέτι χρεία ἀν-
κβ θρωπίνης: ἐπειδὴ
καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον
αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες
σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς
δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐ-
σταυρωμένον· Ἰουδαί-
οις μὲν σκάνδαλον·
Ἕλλησιν δὲ μωρίαν·
αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς
Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι
Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ
σοφίαν: ὅταν γὰρ ὡς
μὲν φησὶν Ἰουδαίοις πι-
στώσασθαι λόγους μὲν ἀνα-
στήσασθαι νεκροὺς ἰά-
σασθαι δαιμονῶντας
δ' ἐξαιτοῦσι σημεῖα· ἡμεῖς
δὲ ἀντὶ τούτων τί λέγο-
μεν· ὅτι ἐσταυρώθη καὶ

ἀπέθανεν ὁ κηρυττόμε-
νος· τοῦτο ἱκανὸν οὐ μό-
νον τοὺς μὴ βουλομένους
μὴ ἐφελκύσασθαι· ἀλλὰ
καὶ βουλομένους διακρού-
σασθαι· ἀλλ' ὅμως οὐ δια-
κρούεται, ἀλλὰ καὶ ἐφέλκεται·
πάλιν Ἕλληνες αἰτοῦσι τοῦ
σχήματος ῥητορίαν λόγων
καὶ δεινότητα σοφισμά-
των· ἡμεῖς δὲ καὶ τούτοις
σταυρὸν κηρύττομεν· καὶ
ὅπερ ἐστὶν Ἰουδαίοις ἀσθέ-
νεια εἶναι δοκεῖ, τοῦτό ἐστιν
Ἕλλησι μωρία· ὅταν
οὖν μὴ μόνον ἃ αἰτοῦσι μὴ
παρασχῶμεν, ἀλλὰ καὶ ἐναν-
τία ὧν αἰτοῦσι λέγωμεν,
ἔσται διὰ τῶν ἐναντίων πεί-
θονται· πῶς οὐκ ἄφατος
ἐστὶν ἡ τοῦ κηρύγματος δύ-
κγ ναμις: ὅτι τὸ μωρὸν
τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν
ἀνθρώπων ἐστίν: περὶ τοῦ
σταυροῦ λέγει· τὸ μωρὸν καὶ τὸ
ἀσθενές· οὐ τὸ ὂν, ἀλλὰ τὸ
δοκοῦν· πρὸς γὰρ τὴν ἐ-
κείνων ὑπόληψιν αὐτὸ
κρίνεται· ὃ γὰρ οὐκ ἴσχυσαν
φιλόσοφοι διὰ τῶν συλλογι-
σμῶν ποιῆσαι, τοῦτο ἡ
δοκοῦσα μωρία κατώρ-

ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν
τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην
πρὸς ὑμᾶς: τοὺς κινδύ-
νους φησὶν καὶ τὰς ἐπιβου-
λὰς καὶ τὸ καθ' ἡμέραν ἐλαύ-
νεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ ἐγκλή-
ματος τοῦ παύλου. ἀλλὰ ἀσθε-
νείας μὲν τῆς φύσεως. ἀν-
δρείας δὲ τῆς προαιρέσε-
ως. ὅτι καὶ δεδοικὼς
θάνατον καὶ πληγάς. οὐ-
δὲν ἀνάξιον διὰ τὸν φό-
βον τοῦτον ἐποίησεν:
λς καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ
κήρυγμά μου, οὐκ ἐν πει-
θοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
λόγοις: τουτέστιν οὐκ ἔ-
χων τὴν ἔξωθεν σοφίαν:
λζ ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος
δυνάμεως: ταῖς
ἐνεργείαις λέγει ταῖς ἐποιεῖτο
διὰ τοῦ πνεύματος. τίς γὰρ ὁ-
ρῶν νεκροὺς ἀνισταμέ-
νους. καὶ δαίμονας ἐλαυ-
νομένους οὐκ ἂν κατα-
δέξατο:
λη ἵνα ἡ πίστις
ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀν-
θρώπων. ἀλλ' ἐν δυνά-
μει θεοῦ: σαφῶς διὰ
πάντων ἀπέδειξεν. πολὺ
τῆς ἰδιωτείας τὸ κέρδος
καὶ μέγα τῆς σοφίας τὸ
κακόν. αὕτη μὲν γὰρ

ἐκβάλλει τὸν σταυρόν. ἵνα
μὴ κενωθῇ ὁ γὰρ σταυρὸς
τοῦ Χριστοῦ. ἐκείνη δὲ ἐκή-
ρυξεν τοῦ θεοῦ τὴν δύνα-
λθ μιν: σοφίαν δὲ λαλοῦ-
μεν ἐν τοῖς τελείοις:
πρότερον καλέσας μω-
ρίαν τὴν τοῦ θεοῦ σοφί-
αν κατὰ τὴν ἐκείνων ψῆ-
φον. τότε δείκνυσιν αὐ-
τὴν σοφίαν οὖσαν. ὅταν
γὰρ ὁ νομιζόμενος μωρὸς
καὶ μωρὰ κηρύγματα
τοὺς σοφοὺς περιγίνεται. οὐ
διὰ μωρίας σοφίας περι-
γίνεται. ἀλλὰ διὰ σοφίας
ἑτέρας ἐστὶ τοσαύτης
καὶ οὕτως μείζονος. ὥστε
ἐκείνην μωρὰν φαίνεσθαι.
σοφίαν δὲ λέγει τὸ κήρυγμα.
καὶ τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας.
τὸ διὰ σταυροῦ σωθῆναι.
τελείους δέ, τοὺς πεπι-
στευκότας. καὶ γὰρ ὄντ-
μοι τέλειοι. οἱ τὰ ἀνθρώπι-
να ἅπαντα. ὅτι σφόδρα
ἀσθενῆ καὶ ὑπεριδόντες
μ αὐτῶν: σοφίαν δὲ οὐ
τοῦ αἰῶνος τούτου. οὐδὲ
τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶ-
νος τούτου τῶν καταρ-
γουμένων:, ποία γὰρ
χρήσιμος ἡ ἔξωθεν σοφία

λβ

τοῖς μεγάλοις κατορθώμασιν:
λ ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα
σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ:
ταῦτα γὰρ ὁ θ(εὸ)ς διὰ τοῦτο
ποιεῖ· ἵνα τὸν τῦφον καὶ
τὸ φρόνημα καταστείλῃ·
ἵνα τὸ καυχᾶσθαι κωλύσῃ·
ὅπου γὰρ τοῦτο ἁμαρτία·
ὅτι σοφοὶ ὄντες τὰ τοῦ θ(εο)ῦ
μόνον ἔγνωσαν· ἐφ' ἧ μόνῳ ἐκλήθησαν
οὐ δεόμενοι οὕτως μαθεῖν, ὡς
αὐτὸς ἐνομοθέτησεν· διὰ
τοῦτο οὐδὲ ὅλως ἔμαθον:
λα ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν
χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ· ὃς ἐγενήθη ὑμῖν σο
φία ἀπὸ θ(εο)ῦ· δικαιοσύνη τε
καὶ ἁγιασμός· καὶ ἀπολύ
τρωσις: παῖδες ἐσμὲν
φησὶ τοῦ θ(εο)ῦ· διὰ τοῦ χ(ριστο)ῦ τοῦτο
γενόμενοι· ἐπειδὴ γὰρ εἶ
πεν τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου
ἐξελέξατο· καὶ τὰ ἀγενῆ
δείκνυσιν ὅτι πάντων μᾶλ
λον εὐγενέστεροι· τὸν θ(εὸ)ν
ἔχοντες πατέρα· τίνος δὲ ἐ
γένοντο ταύτης φησίν·
οὐχ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα,
ἀλλ' ὁ χ(ριστὸ)ς αὐτός ἐστιν αἴτιος
σοφοὺς ἡμᾶς ποιήσας
καὶ δικαίους ἐργασάμενος·
τοῦτο γάρ ἐστι· τὸ γενηθῆ
ναι ἡμῖν σοφίαν καὶ τὰ ἄλλα
ὁμοίως ἐργασάμενος:

Βασιλείων ιξ΄ Ἱερεμίου

ἵνα καθὼς γέγραπται ὁ καυ
χώμενος ἐν κ(υρί)ῳ καυχάσθω
κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀ
δελφοί· ἦλθον· οὐ καθ' ὑ
περοχὴν λόγου ἢ σοφίας
καταγγέλλων ὑμῖν:
διὰ τοῦτο καὶ σφοδρῶς κα
τέδραμεν τῆς τῶν ἐλλή
νων σοφίας· ἵνα τοῦτο
ποιήσῃ τοῖς ἀκούουσιν· ὥσπερ
οὖν καὶ ἔστι δίκαιον ἐν κ(υρί)ῳ
καυχᾶσθαι· ὅταν γὰρ παρ'
ἑαυτῶν τὰ ὑπὲρ ἑαυτοὺς
ζητῶμεν· οὐδὲν μωρότε
ρον, οὐδὲ ἀσθενέστερον ἡμῶν
γίνεται· γλῶτταν μὲν γὰρ ἔ
χειν ἠκονημένην δυνα
τόν· δόγματα δὲ ἰσχυρὰ
λγ ἀμήχανον: τὸ μαρτύ
ριον τοῦ θ(εο)ῦ: ἀντὶ τοῦ
κήρυγμα ὃ μαρτυροῦμεν
φησίν· ὅτι ἐσταυρώθη καὶ
ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν:
λδ οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι
τι ἐν ὑμῖν. εἰ μὴ ἰ(ησοῦ)ν χ(ριστὸ)ν· καὶ
τοῦτον ἐσταυρωμένον
τοῦτο λέγει ὅτι ἄμοιρος ἦν
καθόλου τῆς ἔξωθεν σο
φίας· οὐ γὰρ ἦλθον λογι
σμοὺς τοὺς ἐμοὺς φησίν· οὐ
δὲ σοφίσματα· οὐδὲ ἄλλο τι
μέγα ὑμῖν, ἢ ὅτι ὁ χ(ριστὸ)ς ἐσταυ
λε ρώθη:: κἀγὼ ἐν ἀ

μου μένην· καὶ τὸ μυστήρι-
ον ἀμφοῖν· οἱ γὰρ [illegible]
ὅτι οἱ [illegible]
καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης
ἐθαυμάσθη· καὶ τοῦ θεοῦ προσ-
[illegible] καταγγελή· ὃ καί-
ρος δὲ εἰς μὲν δόξης ἡ [illegible]
σιν· [illegible] ὁ σταυρὸς ἀδοξί-
με ας [illegible]· ἀλλὰ κα-
θὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλ-
μὸς οὐκ εἶδεν· καὶ οὖς οὐκ
ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρ-
δίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη
ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν:
[illegible] τοῦ σταυροῦ· καὶ τοῦ
σταυρωθέντος· [illegible]
[illegible] μαρτυρίας· οἷα
ἀπόκειται ἀγαθὰ τοῖς
αὐτὸν [illegible] καὶ ὁμο-
λογήσασι κύριον· αὐτὸν δὲ
τὸν κύριον τῆς δόξης φημὶ
τὸν σταυρωθέντα:
μς ἡμῖν δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν
διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ:
οὐ διὰ τῆς ἔξωθεν σοφίας·
[illegible] τὸ μέγεθος [illegible]
[illegible] τῆς [illegible]
[illegible]· τὰς διὰ τοῦ [illegible]
αὐτοῦ μαθητῶν· [illegible]
τὸ πνεῦμα τὸ [illegible]
τὰ ἀπόρρητα τοῦ θεοῦ ἀ-
πεκάλυψεν· οὐκ [illegible]

μζ [illegible]: τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα
ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ:
οὐκ [illegible]
[illegible] ἐνταῦθα τὸ [illegible]
[illegible]· ταύτη
γὰρ τῆς [illegible] τοῦ προ-
[illegible]· ὁ δὲ [illegible]
μη [illegible] τὰς καρδίας: τίς
γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀν-
θρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ
ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ·
οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς
οἶδεν. εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ·
ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου
ἐλάβομεν. ἀλλὰ τὸ πνεῦμα
τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ· ἵνα εἰδῶμεν
τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα
ἡμῖν: ταῦτα [illegible]
τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]
ἀνθρώπου [illegible] αὐτή
μθ [illegible]: ἃ καὶ
λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδα-
κτοῖς ἀνθρωπίνης σοφί-
ας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς
πνεύματος ἁγίου: [illegible]
ὅτι [illegible]
ν [illegible]: πνευμα-
τικοῖς, πνευματικὰ
συγκρίνοντες: ὅταν
τι πραγματικὸν καὶ ἀπόρ-
ρητον ᾖ· ἀπὸ τῶν [illegible]

ἐνταῦθα καταργοῦσα
καὶ περὶ τὸν ἄνθρωπον προϊοῦσα
καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα δυνα-
μένη τι. τοὺς ἔχοντας ὠφε-
λεῖν. ἄρχοντας δὲ αἰῶνος
ἐνταῦθα. οὐ δαίμονας
τινὰς λέγει. ἀλλὰ τοὺς φιλο-
σόφους καὶ ῥήτορας καὶ λογο-
γράφους. καὶ γὰρ αὐτοὶ
ἐκράτουν. καὶ δημαγω-
γοὶ πολλάκις ἐγίνοντο. τοῦ
δὲ αἰῶνος ἐκάλεσεν ἄρχον-
τας ἐπειδὴ περαιτέρω τοῦ
παρόντος αἰῶνος οὐ προ-
βαίνει αὐτῶν ἡ ἀρχή. διὸ καὶ
ἐπήγαγεν τῶν καταργου-
ΜΑ μένων:. ἀλλὰ λαλοῦ-
μεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστη-
ρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμέ-
νην. μυστήριον τὴν οἰ-
κονομίαν καλεῖ. ἐπειδὴ οὔτε
ἄγγελος. οὔτε ἀρχάγγελος
οὔτε ἄλλη τις αὐτὴν κτιστὴ
δύναμις ᾔδει πρὶν ἢ γενέ-
σθαι. διὸ ἀλλαχοῦ φησιν.
ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρ-
χαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς
ἐκκλησίας ἡ πολυποίκι-
ΜΒ λος σοφία τοῦ θεοῦ: ἣν
προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν
αἰώνων: τοῦτο φη-
σὶν τὴν περὶ ἡμᾶς κηδε-

μονίαν ἐνδεικνύμενος τοῦ
θεοῦ. καὶ γὰρ ἐκ προοιμίων μάλιστα
καὶ τιμᾶν καὶ φιλεῖν ἡμᾶς
νομίζονται. ὅσοι περ ἂν ὦ-
σιν ἡμᾶς παρασκευ-
ΜΓ ασμένοι δῶρα ποιεῖν: εἰς
δόξαν ἡμῶν: τοῦτο
ἐστὶν εἰς δόξαν τὴν ἡμετέ-
ραν ἀποκεκρυμμένην.
ὅτι οὐδεὶς πρὸ ἡμῶν μεμα-
θηκεν τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων
ΜΔ τὸ μυστήριον: ἣν οὐδεὶς τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τού-
του ἔγνωκεν. εἰ γὰρ ἔγνω-
σαν. οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δό-
ξης ἐσταύρωσαν:
Πιλάτον καὶ ἡρώδην φησίν.
περὶ μὲν γὰρ τοῦ Πιλάτου
ἡ γραφὴ λέγει. ὅτι οὐκ ᾔδει.
πῶς δὲ μηδὲ τὸν ἡρώδην
[illegible] περὶ τῶν
ἰουδαίων τὸ κρίνεσθαι ἐποί-
ει καὶ ἀναμαρτοι. οὐδὲ γὰρ
ἐκ προοιμίων ἐγνώκασιν αὐτὸν ἤ-
δεισαν γὰρ ἀλλὰ τὴν μεγ-
ίστου τοῦ πράγματος οἰκονο-
μίαν οἷον τίς ἐκκουλεύσθαι
ν αὐτοὺς ἐξ ὅσπερ οὐκ ἂν δέον
δι' αὐτοῦ τοῦ ἐλέγχειν. ὅτι οὐ
κοινῶς ἐν μόνον. ἀλλ' οὐκ ᾔδει
σιν τί ποιοῖσιν. τοῦτ' ἔστιν
τὴν οἰκονομίαν τὴν τε-

διὰ μωρίας τὴν εὐσέβειαν:

νδ ὁ δὲ πνικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα· αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται:

ὁ ὁρῶν γὰρ οὐ βλέποντα, πάντα μὲν αὐτὸς ὁρᾷ τοῦ μὴ βλέποντος· τὰ δὲ ἐκείνου τοῦ μὴ βλέποντος δῆλον ὅτι τῶν μὴ βλεπόντων οὐδεὶς ὁρᾷ· οὕτω καὶ ἡμεῖς τὰ μὲν ἡμέτερα καὶ τὰ αὐτῶν ἁπάντων ἴσμεν· τὰ δὲ ἡμῶν ἐκεῖνοι οὐκ ἔτι· τὸ δὲ ἀνακρίνει, ἀντὶ τοῦ ἐλέγχει φησίν· καὶ γὰρ ἴσμεν τί μὲν ἡ τῶν παρόντων πραγμάτων φύσις· τίς δὲ ἡ τῶν μελλόντων ἀξία· καὶ ὅτι τὰ μὲν μέλλοντα αἰώνια καὶ ἀθάνατα· τὰ δὲ παρόντα φθαρτὰ καὶ πρόσκαιρα:

νε τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυ̅· ὃς συμβιβάσει αὐτόν:

ἡσαΐου

τουτέστιν ὅτι ὁ ψυχικὸς ἀνὴρ οὐδὲν ἐπίσταται. ἐπειδὴ τούτου κατὰ σοφίαν λόγων· καὶ εἰκότως οἶδεν οὐδέν· οἱ γὰρ ἐγνωκότες τὸν νοῦν τοῦ κυ̅· τουτέστιν τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ πνς̅· ἡμεῖς τοῖς πιστοῖς, τῶν μελλόντων τῶν μελλόντων παρέχει τὴν γνῶσιν· τὸ δὲ ὃς συμβιβάσει αὐτόν, οὐ κατὰ πρόσωπον προσέθηκεν· ἀλλὰ πρὸς ὃ ἤδη εἶπεν· ὅτι τὸν πνικὸν οὐδεὶς ἀνακρίνει· εἰ γὰρ οὐδὲ καὶ οὐδεὶς δύναται τῶν ψυχικῶν, τὸν τοῦ κυρίου νοῦν, πολλῷ μᾶλλον διδάσκειν καὶ διορθοῦσθαι οὐδεὶς ἰσχύσει· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ συμβιβάσαι:

νς ἡμεῖς δὲ νοῦν χυ̅ ἔχομεν·

τουτέστιν τὴν γνῶσιν ἣν ἔχομεν τῶν κατὰ τὴν πίστιν πραγμάτων, πνικὴν ἔχομεν· ὥστε εἰκότως ὑφ' οὐδενὸς ἀνακρινόμεθα· οὐδὲ γὰρ οἷόν τε τὰ θεῖα εἰδέναι ἄνθρωπον ψυχικόν:

νζ κἀγὼ ἀδελφοὶ οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν λαλῆσαι ὡς πνικοῖς· ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς· ὡς νηπίοις ἐν χῶ̅· γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἠδύνασθε:

καθαιρῶν τὴν σοφίαν τὴν ἔξωθεν καὶ τὸν τῦφον αὐτῶν καταναλίσκων ἅπαντα· ἐφθέγξατο ταῦτα βραχέα· καὶ γὰρ εἰκὸς ἦν ἐκείνους μέγα λέγειν· ὅτι ἡμεῖς μὲν πλάτωνος καὶ πυθαγόρου· καὶ τῶν φιλοσόφων ἀκηκόαμεν· εἰκότως οἱ τῶν μακροτέρων

μαντικῶν τὰς μαρτυρί-
ας ἀγόμενον· ὅταν λέγω
ὅτι ἀνέστη χριστός· ὅτι ἀπὸ
παρθένου ἐγεννήθη·
παράγω μαρτυρίας καὶ τύ-
πους καὶ ἀποδείξεις τοῦ
ἰωνᾶ τὴν ἐν τῷ κήτει
διατριβήν, καὶ τὴν
μετὰ ταῦτα ἀπαλλαγήν·
τῶν στειρῶν τοὺς τόκους
τῆς σάρρας καὶ τῆς ρε-
βέκκας καὶ τῶν λοιπῶν·
ὅταν πάλιν εἴπω παρθέ-
νου λέγω γεγεννῆσθαι
χριστόν· τὴν ἐν τῷ παραδεί-
σῳ τῶν δένδρων καὶ
στηκῶν γεγενημένην· οὐ
σπερμάτων καταβλη-
θέντων· οὐχ ὑετῶν κα-
τενεχθέντων· οὐκ αὐ-
λακος ἀνατμηθείσης.
τὰ γὰρ μέλλοντα διεσπα-
ται. καὶ διαγράφεται ὅσα
ὅμοια τοῖς προτέροις,
ἵνα πιστευθῇ ταῦτα
παραφερόμενα· καὶ δὴ
κρίνω πάλιν· τὸ ἀπὸ
γῆς ἀνθρώπου· πῶς ἄν-
θρωπος μόνου γεννη· καὶ
οὐδαμοῦ συνουσία· πῶς
αὐτὴ κεῖ ἀπ' οὐδενός·
τῆς δυνάμεως τοῦ δη-
μιουργοῦ πρὸς πάντα

ἀρκούσης· οὕτω πνευματικοῖς
πνεύματι καὶ συγκρίνομεν
καὶ οὐδαμοῦ χρείαν ἔχομεν
τῆς ἔξωθεν σοφίας· οὐ-
δὲ λογισμῶν· οὐδὲ παρα-
σκευῶν· ψυχικὸς δὲ
να ἄνθρωπος· οὐ δέχεται τὰ τοῦ
πνεύματος τοῦ θεοῦ: ψυχικός
ἐστιν· ὁ τὸ πᾶν τοῖς λογισμοῖς
τῆς ψυχῆς διδούς. καὶ μὴ
νομίζων ἄνωθεν τινὸς
δεῖσθαι βοηθείας ὅπερ
ἐστὶν ἀπονοίας· καὶ γὰρ ἔδω-
κεν ἡμῖν τὸν λογισμὸν ὁ θεός·
ἵνα μανθάνῃ καὶ δέχη-
ται παρ' αὐτοῦ, οὐχ ἵνα
ἀρκεῖν ἑαυτῷ νομίζῃ:
νβ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν
τουτέστιν οὐ τῆς φύσεως
τοῦ πράγματος. ἀλλὰ τῆς
ἀσθενείας τοῦ μὴ δυνη-
θέντος τοῦ μανθάνοντος αὐ-
τῶν ἐφικέσθαι διὰ τῶν
τῆς ψυχῆς ὄψεων:
νγ καὶ οὐ δύναται γνῶναι
ὅτι πνευματικῶς ἀνα-
κρίνεται: τὴν αἰ-
τίαν παρατίθεται. λέγει
δὲ ὅτι πίστεως δεῖται
τὰ λεγόμενα. καὶ λογισ-
μῷ καταλαμβάνουσιν ἐκεῖ-
νος μὴ· εἰ μὴ γὰρ αὐτῶν
τὸ μάθος, τῆς κινήσεως

ζβ οὐκ ἐγχρὴ ἦν: ἀλλ' ἢ διάκο-
νοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε:
ἤτοι μικρὸν ἔτερος διάκονος ἐστέ
φησιν. ὅπως αὐτοὶ τὴν
ἀξίαν ἁρπάζετε καὶ
τὴν προσηγορίαν τοῖς
μαθηταῖς ἀφ' ἑαυτῶν δι-
ζγ δοτε: καὶ ἑκάστῳ ὡς
ὁ κ(ύριο)ς ἔδωκεν: οὐδὲ τοῦ-
το φησὶ τὸ μικρὸν παρ' ἑ-
αυτῶν ἔχομεν. ἀλλὰ πα-
ρὰ τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ χαρίζον-
ζδ τος: ἐγὼ ἐφύτευσα
ἀπολλὼς ἐπότισεν. ἀλ-
λ' ὁ θ(εὸ)ς ηὔξανεν: του-
τέστιν πρῶτος κατέβα-
λον τὸν λόγον. ὥστε δὲ
μὴ ξηρανθῆναι τοῖς πει-
ρασμοῖς τὰ σπέρματα,
ἀπολλὼς τὰ παρ' ἑαυ-
τοῦ προσέθηκεν. τὸ
δὲ πᾶν τοῦ θ(εο)ῦ γέγονεν:
ζε ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐσ-
τίν τι. οὔτε ὁ ποτίζων
ἀλλ' ὁ αὐξάνων θ(εό)ς.
Ὁρᾷς πῶς αὐτοὺς παρα-
μυθεῖται. πρὸς τὸ μὴ μέν-
τοι ἐπὶ τοῦ οἰκείου προσώ-
που προσάγειν τὴν ἐξου-
δένωσιν. τίς γάρ ἐστι
φησὶ παῦλος. [illegible]
δὲ τὸ πᾶν ἀναμαθήμασι
τοὺς ταῦτα [illegible]

ζς τι θ(εό)ς: ὁ φυτεύων δὲ
καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν:
ἕν εἰσι πρὸς συναγωγὴν [illegible] προσ-
θεῖναι αὐτῶν. διὰ
δὲ τούτου καὶ ἕτερον κα-
τασκευάζει τὸ μὴ ἐπαί-
ρεσθαι κατ' ἀλλήλων. ἓν
δὲ εἶναι αὐτοὺς τὸ μη-
δὲν δύνασθαι ἄνευ τοῦ
αὔξοντος θ(εο)ῦ. τοῦτο δὲ
εἶπεν. οἱ γὰρ τοὺς πολλὰ
κάμνοντας ἀφ' ἑαυτῶν κα-
τεξανίστασθαι, τοὺς ἐν τέ-
λει ἀγόμενον ἐργασαμένους
οὕτως τοὺς τὰ ἐλάττονα
τοῖς τὰ μείζονα φθονεῖν:
ζζ ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μι-
σθὸν λήψεται κατὰ τὸν
ἴδιον κόπον: ἵνα μὴ
ῥαθυμοτέρους ποιήσῃ τὸ
παρ' αὐτὰ μηδὲν εἶναι, νο-
μίζεσθαι καὶ τοὺς πολλὰ
κάμνοντας καὶ τοὺς ἐλάττω
ὁρᾷ πῶς αὐτὸ διορθοῦται
τὸ εἰπεῖν. ὡς ἕκαστος ἴ-
διον μισθὸν λήψεται κατὰ
τὸν ἴδιον κόπον. ὡς ἐστὲ
γενόμενοι οὐ τί ἐστι νῦν
ἐν ἑστῶσιν. τὸ γὰρ τοῦ θ(εο)ῦ
ἔργον ἐργαζόμενοι ἐν
ἐστίν. [illegible] ἐκεῖ
οὐκ ἔστιν ἐν. ἀλλ' ἕκαστος
τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται

καθ' ἡμᾶς ὁρᾶν ἀπὸ τοῦ σχήματος μό-
νον· τὰ δὲ τὰ τοῦ πνεύματος κα-
ταγγελλομένων. τίμιος μὲν
κεν τὴν ἔξω σοφίαν ἀλλ' ὡς
καὶ κατὰ τὸ προφέρεσθαι
ἡμῖν. τὰ δὲ οὖν πρὸς τοῦ-
τοις ἔσται ἀκουσόν· καὶ ὁ
οὐκ ἐκδιδάσκει θεῖα ἡμῖν μα-
θῆναι ὡς πνευματικοῖς. ὁ δὲ
μέγα τοιοῦτον ἐστίν· μάλι-
στα μὲν ἐστι καὶ τὸ λέγοι καὶ
ἐν τοῖς πνευματικοῖς; οὐδὲ οὐ-
τος ἐχρῆν ἐπαίρεσθαι
οὐδὲ ταῖς ἑτέραις κατα-
γγέλλειν. ἀλλ' ὥσπερ αὐτοὶ
οἱ κατὰ θεὸν εὑρήκατε·
μνήμη δὲ οὐδὲ ταῦτα
ὡς ἐπὶ δόγματι χρή. ἀλλ' αἱ
μαθηταὶ ἐστε καὶ πάντων
ἔσχατοι· ὥστε ἐπὶ μὲν
ἐπὶ τῆς ἔξω θεῶν σοφία
φρονεῖτε τὸ μέγα. ἐλέγχε-
ται ὡς οὐδὲ μόνοις ἀλ-
λὰ καὶ ἐναντίαι ὑμῖν· ἐπεὶ δὲ
ἐπὶ τοῖς πνευματικοῖς. καὶ δὴ
τούτοις τὸ κατηγορεῖ. καὶ
ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτίμα-
τε: ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν
ΝΗ δύνασθε· ἔτι γὰρ σαρ-
κικοί ἐστε: τὸ μὴ δύ-
νασθαι αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ ἐμὴ
θέλημα μὲν· ὅπερ αὐτοῖς
μόνον ἐπιφέρων κατηγορίαν

τοῦ δεδιδαχέναι συγγνώ-
ΝΘ μην: ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν
ζῆλος καὶ ἔρεις καὶ δι-
χοστασίαι· οὐχὶ σαρκικοί
ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον πε-
ριπατεῖτε; τὸ δὲ ὅλον
μετὰ τὸ ποιεῖν αὐτοὺς σαρ-
Ξ κικούς: ὅταν γὰρ λέγει
τις· ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου
ἕτερος δὲ ἐγὼ Ἀπολλώ·
οὐχὶ σαρκικοί ἐστε: δεί-
κνυσιν ὅτι τοῦτο οὐ μόνον αὐ-
τοῖς οὐδὲν ὤνησεν· οὐδὲ
προσέλαβέ τι πνευματικόν
ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τῶν μελλό-
ντων ὠφέλειαν ἐμποδίζων.
ὁ γὰρ ζῆλος σαρκικοὺς ἐ-
ποίησεν· τὸ δὲ γενέσθαι
σαρκικούς, οὐκ ἀφῆκεν
ἀκοῦσαι τῶν ὑψηλοτέ-
ΞΑ ρων: τίς οὖν ἐστιν
Παῦλος· τίς δὲ Ἀπολλώς:
μετὰ τὴν διόρθωσιν πραγμά-
των κατασκευήν. γυ-
μνώτερον λοιπὸν καὶ χρῆ-
ται τῇ κατηγορίᾳ· καὶ τὸ
ἑαυτοῦ ὄνομα τίθησιν
περιαιρῶν πᾶσαν τρα-
χύτητα. καὶ οὐκ ἐσόμενον ὀργι-
σθῆναι πρὸς τὰ λεγόμενα·
εἰ γὰρ Παῦλος οὐδέν ἐστι καὶ
οὐκ ἀγανακτεῖ, πολλῷ μᾶλ-
λον ἐκεῖνοι διαχωροῦμεν

θεμέλιον τοῦτον· χρυ
σόν· ἄργυρον· λίθους
τιμίους· ξύλα χόρτον
καλάμην: τῶν μὲν
θεμελίων φανερῶς ἀπάν
των διωρισμένων
ὅτι χ(ριστό)ς ἐστιν· ἤδη δὲ οἰκοδομὴ
δῆλον ὅτι περὶ πρᾶξε
ων ἐστὶν ἤτοι ἀγαθῶν· τὸ
δὲ διάφορον τῆς ὕλης
τῶν ἐποικοδομουμένων
μὲν, τὴν ποιότητα
δὲ προαιρέσεων τῶν
ἐργαζομένων σημαί
νει· ὥσπερ δὴ οἱ μὲν σπου
δαιότεροι· οἱ δὲ καὶ
τὰ δεύτερα· καὶ οἱ μὲν
τὰ πλάτη· οἱ δὲ τὰ
μέσα κατορθοῦσιν· καὶ
οἱ μὲν χαλεπώτεροι· οἱ
δὲ ἐλάττονα πλημμε
οε λοῦσιν: ἕκαστου τὸ
ἔργον φανερὸν γενήσε
ται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώ
σει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκα
λύπτεται· καὶ ἑκάστου
τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν
τὸ πῦρ δοκιμάσει:
αὐτὸ τὸ μέλλον πᾶσιν αὐ
τοῖς φοβερὰν τὴν ἡμέραν
αὐτοῖς ἐκείνην ἡμῖν μηνύ
ων τὴν φοβερὰν· τὴν
τοῦ θεοῦ δικαιωτηρίου

ολ καθ᾽ ἣν καθεζομένου τοῦ
κριτοῦ ποταμὸς ἔμπρο
σθεν αὐτοῦ ἕλκεται πυρός:
εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ
ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν
λήψεται· εἴ τινος τὸ ἔρ
γον κατακαήσεται ζη
μιωθήσεται: ὁ μὲν γὰρ τοι
οῦτόν ἐστιν· ὥστε καὶ ἀμεί
νων γενέσθαι ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὀρθῶς
οὐ προστεθῆναι αὐτοῦ καὶ
στῆναι τὸ μὴ κολάζεσθαι.
τοῦ ἔργου κατακαιομένου·
τὸ δὲ κατακαῆναι. τοῦ
τ᾽ ἐστὶ μοῦ κἂν οἷς τοῦ πυρὸς
τὴν ῥύμην· ἄλλως ὥσπερ ἐς
τὸ χρυσίον ὁ πυρὸς ἔχων δι
ελθεῖν ποταμὸν πυρός.
φαιδρότερος διαφαίνεται·
ὁ δὲ χόρτον ἔχων διελθεῖν.
οὐ μόνον οὐδὲν ὠφελεῖται.
ἀλλ᾽ ἑαυτὸν ἀπόλλυσιν,
οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων
ος ἐστίν: αὐτὸς δὲ σωθή
σεται. οὕτως δὲ ὡς διὰ
πυρός: ὁ δὲ λέγει τοιοῦ
τόν ἐστιν· οὐχὶ καὶ αὐτὸς οὕ
τως ἀπόλλυται ὡς τὰ ἔργα
ἐστὶ τὸ μηδὲν χωρεῖν· ἀλλὰ
μένει ἐν τῷ πυρί· σωτηρίαν
οὖν τὸ πρᾶγμα καλεῖ· διὰ
γὰρ τοῦτο προσέθηκεν
ὡς διὰ πυρός· καὶ γὰρ καὶ ἡ

ξη κατὰ τὸν ἴδιον κόπον:
θῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί·
τῶν δύο μὲν [illegible] οὐδὲ
σθη· καὶ ἔστιν ὄντως τοῦ ἐρ-
γάσασθαι δεομένη ἀγαθόν·
ξθ θῦ γεώργιον· θῦ οἰκοδο-
μή ἐστε: οὐκοῦν
οὐκ αὐτοῦ τὸ ἔργον ὂν γοῦν
τῶν ἡμᾶς· ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ
θῦ καλεῖσθαι δίκαιον·
οὐ γὰρ ὁ ἀρότης τοῦ γεωργοῦ
καλεῖται· ἀλλὰ τοῦ οἰκο-
δεσπότου· ὡς ὅπερ ἀγρὸς
μὲν καὶ ἡ οἰκοδομή· οὐ τοῦ
τεχνίτου, ἀλλὰ τοῦ δεσπό-
του ἐστίν· εἰ δὲ οἰκοδομή
ἐστε, οὐ χρὴ διεσπάσθαι·
ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη ἡ οἰκοδο-
μή· καὶ εἰ γεώργιον ἐστέ,
διαιρεῖσθαι οὐ χρή· ἀλλ'
ἑνὶ φραγμῷ τῷ τῆς ὁμονοί-
ο ας τετειχίσθαι: κα-
τὰ τὴν χάριν τοῦ θῦ τὴν
δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς
ἀρχιτέκτων, θεμέ-
λιον τέθεικα: σο-
φὸν ἑαυτὸν ἐνταῦθα κα-
λεῖ· οὐκ ἐπαιρόμενος· ἀλλὰ
τύπον αὐτοῖς διδούς· ὅ-
τι δεικνὺς ὅτι τοῦτό ἐστι σο-
φοῦ· τὸ ἐν μόνον θεῖναι θεμέ-
λιον· ὅρα γὰρ ἐν πᾶσι μέ-
τριάζει· ἑτέρων γὰρ ἑαυ-
τὸν σοφόν· οὐκ ἀφῆκεν ἑαυ-
τοῦ τοῦτο εἶναι· ἀλλ' ὁμοῦ
αὐτὸν πρότερον ἀνέθηκε
τῷ θῷ, τότε οὕτως ἐ-
κάλεσε σοφόν· κατὰ
γὰρ τὴν χάριν τοῦ θῦ
φησὶν τὴν δοθεῖσάν μοι:
οα ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ·
ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς
ἐποικοδομεῖ: ἐνταῦ-
θα μοι [illegible] περὶ τῆς
πολιτείας αὐτοῖς ἐπιμε-
[illegible]. ἐπεὶ δὴ σιωπή-
σεν αἵρεσιν καὶ τὴν ἑτεροκλήσιν;
οβ θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐ-
δεὶς δύναται θεῖναι πα-
ρὰ τὸν κείμενον· ὅς ἐστιν
ιϲ χϲ: ὅλα τοιοῦτον
ἐστιν· κατήγγελα τὸν χν·
παραδέδωκα καὶ μὴν τὸν
θεμέλιον· σκοπεῖτε
πῶς οἰκοδομεῖτε· μὴ
κενοδόξως· μὴ πρὸς
ἀνθρώπους ἀποσπῶντες τοὺς
μαθητάς· μὴ τοῖς μὴ ἰῶν
προσέχοντες ταῖς αἱρέ-
σεσιν· θεμέλιον γὰρ ἄλ-
λον οὐδεὶς δύναται θεῖ-
ναι παρὰ τὸν κείμενον·
ἐπὶ τοῦτον δὲ μᾶλλον οἰκο-
δομῶμεν· καὶ ὡς θεμε-
ογ λίου ἐχώμεθα: εἰ δέ τις
ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν

θεμέλιον τοῦτον· χρυ
σόν· ἄργυρον· λίθους
τιμίους· ξύλα χόρτον
καλάμην: τῶν μὲν οε
θεμελίων φανερῶς αὐ
τοὺς ἐδήλωσεν εἰπὼν
ὅτι χριστός ἐστιν· καὶ δὲ οἰκοδομὴν
δηλῶν ὅτι περὶ πράξε
ων εἴρηται ἀγαθῶν· τὸ
δὲ διάφορον τῆς ὕλης
τῶν ἐποικοδομουμέ
νων, τὴν πολλὴν
διαφορὰν εἶναι τῶν
ἐργαζομένων σημαί
νει· ἐπειδὴ οἱ μὲν σπου
δαιότεροι. οἱ δὲ κα
ταδεέστεροι· καὶ οἱ μὲν
ταῖς ἐλάττοσι. οἱ δὲ ταῖς
μείζοσι κατορθοῦσιν· καὶ
οἱ μὲν χαλεπώτερα. οἱ
δὲ ἐλάττονα πλημμε
ολ λοῦσιν: ἑκάστου τὸ
ἔργον φανερὸν γενήσε
ται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώ
σει. ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκα ος
λύπτεται· καὶ ἑκάστου
τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν
τὸ πῦρ δοκιμάσει:
ἀπὸ τῶν μελλόντων αὐ
τοὺς φοβεῖ τὴν ἡμέραν
αὐτοῖς ἐκείνην μηνύ
ων τὴν φοβεράν. τὴν
τοῦ θεοῦ δικαιωτηρίου

καὶ ἀθλίων καθεζομένου τοῦ
κριτοῦ ποταμοῦ ἔμπρο
σθεν αὐτοῦ ἑλκομένου πυρός: εἴ
τινος τὸ ἔργον μενεῖ
ὃ ἐποικοδόμησεν. μισθὸν
λήψεται. εἴ τινος τὸ ἔρ
γον κατακαήσεται ζη
μιωθήσεται: ὁ μὲν γὰρ τοι
οῦτον ἐστιν· ἐάν τις κακὸν βί
ον ἔχων μετὰ πίστεως ὀρθῆς
οὐ προσηκόντως αὐτοῦ κόλα
σις ἐστὶ τὸ μὴ κομίζεσθαι
τοῦ ἔργου κατακαιομένου.
τὸ δὲ κατακαήσεται. τοῦ
τ' ἐστιν οὐκ οἴσει τοῦ πυρὸς
τὴν ῥύμην· ἀλλ' ὥσπερ ἐστί
τις χρυσᾶ ὅπλα ἔχων διέ
λθοι ποταμὸν πυρός·
φαιδρότερος διαλάμψει·
εἰ δὲ χόρτον ἔχων διέλθοι·
οὐ μόνον οὐδὲν ὠφελεῖ·
ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἀπόλλυσιν,
οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων
ἐστιν: αὐτὸς δὲ σωθή
σεται. οὕτως δὲ ὡς διὰ
πυρός: ὃ δὲ λέγει τοιοῦ
τον ἐστιν· οὐχὶ καὶ αὐτὸς οὕ
τως ἀπόλλυται ὥσπερ τὰ ἔργα
ἐστὶ τὸ μηδὲν χειρόνων. ἀλλὰ
μένει ἐν τῷ πυρί· σωτηρίαν
οὖν τὸ πρᾶγμα καλεῖ· διὰ
γὰρ τοῦτο προσέθηκεν
ὡς διὰ πυρός· καὶ γὰρ καὶ ἡ

ξη κατὰ τὸν ἴδιον κόπον·
θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί·
τὸν μισθὸν αὐτὸς [illegible]
σειν· καὶ ἐπαινετὸν τοῦ ἔρ-
γα [illegible]·
ξθ θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδο-
μή ἐστε: οὐκοῦν
οὐκ ἀπὸ τῶν γεωργούν-
των ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ
θεοῦ καλεῖσθαι δίκαιον·
οὐ γὰρ ὁ ἀγρὸς τοῦ γεωργοῦ
καλεῖται, ἀλλὰ τοῦ οἰκο-
δεσπότου· ὡς ὑμεῖς ἀμπε-
λὼν καὶ ἡ οἰκοδομή· οὐ τοῦ
τεχνίτου, ἀλλὰ τοῦ δεσπό-
του ἐστίν· εἰ δὲ οἰκοδομή
ἐστε, οὐ χρὴ διασπᾶσθαι·
ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη οἰκοδο-
μή· καὶ εἰ γεώργιόν ἐστε,
διαιρεῖσθαι οὐ χρή· ἀλλ᾽ ἑ-
νὶ φραγμῷ τῷ τῆς ὁμονοί-
ο ας τετειχίσθαι: κα-
τὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν
δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς
ἀρχιτέκτων, θεμέ-
λιον τέθεικα: σο-
φὸν ἑαυτὸν ἐνταῦθα κα-
λεῖ· οὐχ ἑαυτὸν αἴρων· ἀλλὰ
τύπον αὐτοῖς διδούς· δεί-
κνυς ὅτι τοῦτό ἐστι σο-
φοῦ· τὸ ἕνα τεθῆναι θεμέ-
λιον· ὅρα γοῦν πῶς με-
τριάζει· εἰπὼν γὰρ ἑαυ-
τὸν σοφόν, οὐκ ἀφῆκεν ἑαυ-
τοῦ τοῦτο εἶναι· ἀλλὰ μόνον ἑ-
αυτὸν πρότερον ἀναθεὶς
τῷ θεῷ, τότε οὕτως ἐ-
κάλεσεν σοφόν· κατὰ
γὰρ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ
φησὶν τὴν δοθεῖσάν μοι:
οα ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ·
ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς
ἐποικοδομεῖ: ἐνταῦ-
θα μοι δοκεῖ περὶ τῆς
πολιτείας αὐτοὺς [illegible]
[illegible]. ἐπειδὴ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible];
οβ θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐ-
δεὶς δύναται θεῖναι πα-
ρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν
Ἰησοῦς Χριστός: ὁ μὲν τοιοῦτον
ἐστιν· κατήγγειλα τὸν Χριστόν·
παραδέδωκα καὶ ὑμῖν τὸν
θεμέλιον· σκοπεῖτε
πῶς οἰκοδομεῖτε· μὴ
κενοδοξίας· μὴ προσ-
ἀγοντες ἀποσπῶντες τοὺς
μαθητάς· μὴ τοίνυν
προσέχωμεν ταῖς αἱρέ-
σεσιν· θεμέλιον γὰρ ἄλ-
λον οὐδεὶς δύναται θεῖ-
ναι παρὰ τὸν κείμενον·
ἐπὶ τούτῳ δὲ μᾶλλον οἰκο-
δομῶμεν. καὶ ὡς θεμε-
ογ λίου ἐχώμεθα: εἰ δέ τις
ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν

ἀλλ' ἐκεῖ πρὸς ὑμῶν· μω-
ρὸς δὲ τῷ κόσμῳ γίνεται
ὁ τὴν ἔξωθεν ἀτιμάζων
σοφίαν καὶ πάντως μηδὲν
μηδὲν αὐτὴν συντελεῖν
πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας
κατάληψιν· καὶ ὥσπερ
ἡ πενία κατὰ θεὸν πλοῦ-
του αἰτία· καὶ ἡ ταπεινο-
σύνη ὕψους. οὕτω καὶ τὸ
μωρὸν γενέσθαι σοφώτε-
ρον πάντων ποιεῖ:
πδ ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τού-
του. μωρία παρὰ τῷ θεῷ
ἐστιν· γέγραπται γάρ:
οὐ γὰρ μόνον οὐδὲν συντε-
λεῖ ἀλλὰ καὶ ἐμποδίζει:
πβ ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς
ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν
καὶ πάλιν: οὐ ταῖς οἰ-
κείαις μόνον ἁλίσκονται κα-
τασκευαῖς. ἀλλὰ καὶ
μαρτυρίαν ἐπάγει· ὁ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἐπει δὴ
τῇ σοφίᾳ φησὶν ἀπεχρή-
σαντο πρὸς τὸ μὴ δεηθῆναι
θεοῦ. δι' αὐτῆς ταύτης ἠλέγ-
ξεν αὐτοὺς ὅτι μάλιστα
δέονται θεοῦ· πῶς; τίνι
τρόπῳ· ὅτι μωροὶ γενό-
μενοι δι' αὐτῆς, ἧς ᾤοντο
δι' αὐτῆς ἑάλωσαν· οἱ γὰρ
νομίζοντες μὴ δεῖσθαι θεοῦ

τοὺς αὐτὴν καταλείποντας χρεί-
αν. ὅσα μὲν ὧν καὶ ἀγράμ-
ματοι διὰ τοῦτο φανῆναι
λοιπόν: πγ κύριος γινώσκει τοὺς
διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν
ὅτι εἰσὶν μάταιοι: ὅταν
οὖν φησὶν ὁ μόνος σοφὸς θεὸς
τοιαῦτα περὶ αὐτῶν ψηφί-
ζηται καὶ ἀποφαίνηται, ποί-
αν ἑτέραν ζητεῖς ἀπόδειξιν
τῆς ἐσχάτης ἀνοίας αὐτῶν:
πδ ὥστε μηδεὶς καυχάσθω
ἐν ἀνθρώποις: ἐπὶ μωρίᾳ φησὶν
ἡ ἔξωθεν ἀποδέδεικται σο-
φία. τί οὖν ἐπὶ σοφοῖς τοιού-
τοις διδασκάλοις φρονεῖτε μέγα
πε πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν εἴτε
Παῦλος· εἴτε Ἀπολλῶς· εἴ-
τε Κηφᾶς· εἴτε κόσμος·
εἴτε ζωή· εἴτε θάνατος
εἴτε ἐνεστῶτα· εἴτε μέλ-
λοντα: ἀνατρέπει τὴν
τάξιν τῶν μαθητῶν· ὁ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἐπει δὴ
τὸ ἐναγγόμεναι Χριστοῦ· κατὰ
τοὺς δούλους ὡς τὰ παιδία
ἀνοίσεσθαι ἐκέλευσεν ὁ θεὸς παρὰ
τοὺς λεγομένους τοῦ Χριστοῦ. τούτου
χάριν πάντα ὑμῖν δέδοται
φησίν· καὶ γὰρ διδα-
σκάλοις ὄντας· καὶ τὸν δῆ-
μα καὶ τὸν δῆμα· καὶ τοῖς
πρὸς τοὺς τῶν ἀποστόλων

μὲν ἔθος λέγειν ἐν τῷ περὶ σώ-
ζεσθαι· περὶ τῶν μὴ κατα-
καιομένων καὶ κατατε-
φρουμένων ἐνθένδε ὑμῶν·
ὁμοιομοίως ὥσπερ λέγοι· μὴ
ὥσπερ δὴ περιήκουσα φύ-
σιν μονίμης τὰς ἀμυνασαρξί-
αν χωρεῖν τοῖς καιομέ-
νοις· μὴ θαυμάσῃς δὲ
εἰ καὶ αὐτὴν τὴν τιμω-
ρίαν σωτηρίαν καλεῖ·
ἔθος γὰρ αὐτῷ ἐπὶ τῶν
κακεμφάτων, καλοῖς
ὀνόμασι χρῆσθαι οἷον
ἑκασμένον ἡ ἁμαρτία
καίτοιγε τὸ τῆς κακί-
ας ὄνομα, ἔθηκε μὲν
ἐπὶ καὶ καλόν· οὕτως
ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ σωθή-
σεσθαι. οὐδὲν ἕτερον. ἢ
τὴν ἐπίτασιν τῆς τιμωρί-
ας ᾐνίξατο· ὡς ἂν εἰ ἔλε-
γεν αὐτὸς δὲ μένει διηνε-
κῶς κολαζόμενος :·
ΟΖ οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε
καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν
ὑμῖν. εἴ τις τὸν ναὸν
τοῦ θεοῦ φθείρει φθερεῖ τοῦ-
τον ὁ θεός: φοβήσας δ'
ἀπὸ τῆς μελλούσης ἡμέρας
καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης
φοβεῖ. καθάπτεται γὰρ
λοιπὸν τοῦ πεπορνευκό-
τος. σαφῶς μὲν οὐδέπω,
ἀορίστως δὲ αἰνιττόμε-
νος. τὸν δὲ διεφθαρμένον
αὐτοῦ ναόν, καὶ ἐπαίρων
τὸ ἁμάρτημα ἀπὸ τῆς
ἤδη δοθείσης αὐτῷ δω-
ρεᾶς. τὸ δὲ φθερεῖ τοῦ-
τον ὁ θεός. οὐ καταρωμέ-
νου ἐστίν, ἀλλὰ προφητεύ-
οντος : ΟΗ ὁ γὰρ ναὸς τοῦ
θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές
ἐστε ὑμεῖς : ὁ δὲ πόρ-
νος βέβηλος. ἵνα δὲ μὴ
δόξῃ πρὸς ἕνα μόνον ἀπο-
τείνεσθαι, ἐπήγαγεν, οἵ-
τινές ἐστε ὑμεῖς : μηδεὶς
ΟΘ ἑαυτὸν ἐξαπατάτω. εἴ
τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑ-
μῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ:
παρεμβαλὼν ὀλίγα τοῦ
πρὸς τὸν πεπορνευκότα λό-
γου. ἐπανάγει πάλιν
ἐπὶ τὴν μάχην τῆς σοφί-
Π ας τῆς ἔξωθεν : μωρὸς
γενέσθω, ἵνα γένηται
σοφός : ὥσπερ νεκρὸν
τῷ κόσμῳ κελεύει γενέσθαι
καὶ γὰρ νεκρωθῆναι τῆς αὐτῆς οὐδὲν
παραβλάπτει. ἀλλὰ ζωῆς
αἰτία γινομένη·
οὕτω καὶ μωρὸν κελεύει τῷ
αἰῶνι τούτῳ γενέσθαι· σο-
φίαν ἐνταῦθα ἡμῖν τὴν

οὐσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου:
Ἐν ὅσῳ μὲν αὐτῶν τῶν φορτι-
κῶν χρήσασθαι ῥήμασιν αὐτὸν ἦν,
ὡς αὐτὸς ὢν ὁ ταῦτα ἀ-
κούων, οὕτως διελέγετο·
ἐπεὶ δὲ καὶ ἀνάγκη μάλιστα ὧν ἔδει
τότε δείκνυσι τὰ κρυπτό-
μενα πρόσωπα· ὅμως καὶ
τοῦ Παύλου καὶ Ἀπολλὼ
προσηγορίᾳ· τοῦτο δὲ
πεποίηκεν δεικνύς, ὅτι
εἰ ἀπ' ἐκείνων τὸν λόγον ἐ-
σχημάτισεν· οὐκ ἂν ἔ-
μαθον ὅσα μαθεῖν ἔδει·
οὐδὲ ἂν ἐδέξαντο τὴν
προαίρεσιν δυσχεραίνον-
τες τὰ προσταττόμενα·
νυνὶ δὲ αἰδούμενοι τοὺς
περὶ Παῦλον, καὶ ἐδέξαν-
το ῥᾳδίως τὴν ἐπιτίμησιν.
τί δέ ἐστι τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέ-
γραπται φρονεῖν· γέ-
γραπται ὅτι τί βλέπεις τὸ
κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν
ι οὐ κατανοεῖς: τίς γάρ
σε διακρίνει· τί δὲ ἔχεις
ὃ οὐκ ἔλαβες: λοιπὸν μὲν ἀ-
φεὶς τοὺς ἀρχομένους. πρὸς
τοὺς ἄρχοντας τρέπεται·
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· πό-
θεν δῆλον ὅτι ἄξιος εἶ τοῦ

ἐπαίρεσθαι. κρίσις γὰρ γέ-
γονεν, ἡ ἐξέτασις προσχω-
ρήσεν· δοκιμασία ὅλως
ἡ βάσανος ἀκριβής, ἄλ-
λον κἂν ἔχοις ἐπαινεῖν· οἱ δὲ
ἀμφοῖν ψηφίζονταί σοι. οὐ
κορεῖ τούτων ἡ κρίσις·
θῶμεν δὲ ὅτι καὶ ἄξιος ἐπαί-
νων εἶ. καὶ ἔχεις ὄντως
τὸ χάρισμα, καὶ οὐ διέφθαρ-
ται τῶν ἀνθρώπων ἡ κρίσις·
οὐδὲ οὕτως ἐχρῆν μέγα
φρονεῖν· οὐδὲν γὰρ οἴκο-
θεν ἔχεις· ἀλλὰ παρὰ τοῦ
θεοῦ πάντα λαμβάνων:
ια Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυ-
χᾶσαι ὡς μὴ λαβών:
ἀλλ' ἔλαβες φησὶν καὶ διὰ
τοῦτο μέγα φρονεῖς· ἀλλὰ
δι' αὐτὸ μὲν τοῦτο ἔδει
συνεστάλθαι· οὐ γὰρ
σὸν ἐστὶ τὸ δοθέν· ἀλλὰ τοῦ
δεδωκότος· εἰ γὰρ ἔλα-
βες παρ' ἐκείνου ἔλαβες·
εἰ δὲ παρ' ἐκείνου ἔλαβες,
οὐ σὸν ἔλαβες· εἰ δὲ οὐ
σὸν ἔλαβες, τί μέγα
φρονεῖς· ὅτι μὴ σὸν ἔχων;
ιβ Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ·
ἤδη ἐπλουτήσατε:
Καλῶς τὸ ἤδη· ἐπλουτή-
σατε ἀπὸ τοῦ χρόνου
δηλοῖ τὸ ἀπίθανον

καὶ τὸν κόσμον αὐτόν, πάν-
τα δι' ἡμᾶς· ὥσπερ οὖν
τοὺς ἀμοιβοὺς φησὶν προσομέ-
νους ἑαυτοῖς· τὸ δὲ ἔστι τὸ
κόσμος· ἐπειδὴ δι' ἀμοιβὰς
ὁ κόσμος ἐκτίσθη φησίν·
τὸ δὲ ἔστι τὸ ζωή· ὅμοιον τὸ
δὲ ζῶμεν ἐν τῇ σαρκὶ ἅμα
καὶ ὅτερον δι' ἡμᾶς· τὸ δὲ
ἔστι τὸ θάνατος φησίν· ὅτι
καὶ ἐς θάνατον παραδι-
δόμεθα κηρύττοντες ὑμῖν.
ἀνεργόμενοι διὰ τὴν ὑμῶν
σωτηρίαν· τὸ δὲ ἔστι τὸ ἐνεστῶ-
τα ἔστι τὸ μέλλοντα· δηλονότι
τὰ διδόμενα ζηλωθησό-
μενα αὐτοῖς ἀγαθά· δίδο-
ται γὰρ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶ-
τι καιρῷ αὐτοῖς ἡ τῶν ἁμαρ-
τημάτων ἄφεσις· ὁ ἀρρα-
βὼν τοῦ πνς· τὰ διὰ τοῦ
πνς χαρίσματα· ὅτι δὲ
καὶ τῶν μελλόντων τεύ-
ξονται, ἀναμφίβολον διὰ
τὸν εἰρηκότα· δεῦτε οἱ εὐ-
λογημένοι κληρονομήσα-
τε τὴν ἡτοιμασμένην
ὑμῖν βασιλείαν :
πς πάντα ὑμῶν ἐστιν· ὑμεῖς
δὲ Χυ· Χς δὲ Θυ: καὶ τὰ
παρόντα· καὶ τὰ μέλλοντα
καὶ ἡ ἡμετέρα ζωὴ ζ ὁ θά-
νατος· καὶ ὁ κόσμος ἡμῶν

ἐπεί φησιν ἔστι δὴ αὐτοῖς
σαυτὸ ἐς Χν ὁ σωτὴρ ὁ τοῦ Θυ:
πζ οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος
ὡς ὑπηρέτας Χυ· καὶ οἰκονό-
μους μυστηρίων Θυ:
μὴ τοίνυν τὸν διδάσκαλον τὴν ἀ-
φέντες φησὶν ἀπὸ τῶν ὑ-
πηρετῶν καλεῖσθαι :
πη ὁ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς
οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις
εὑρεθῇ· ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλά-
χιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν
ἀνακριθῶ. ἢ ὑπὸ ἀνθρω-
πίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐ-
μαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν
γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐ-
κ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι·
ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κς ἐστιν·
ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρί-
νετε. ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κς· ὃς
καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ
σκότους· καὶ φανερώσει
τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν
καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενή-
σεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θυ:
τουτέστιν ἵνα μὴ τὰ δῶρα τις κα-
πθ ἰδιοποιήσηται : ταῦτα
δὲ ἀδελφοὶ μετεσχημά-
τισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολ-
λῶ δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν
μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέ-
γραπται φρονεῖν· ἵνα μὴ
εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς· μὴ φυσι-

ὡς πιστευόμενοι· ὥσπερ ἐμφαί-
σιν τοὺς ταὐτὰ αὐτοῖς κηρύ-
ττοντας· ἐν ποίοις ἐναντίοις
ὑποπεπτωκέναι εἰσίν:
ΗΜΕΙΣ ἈΣΘΕΝΕΙΣ. ὙΜΕΙΣ ΔΕ
ἸΣΧΥΡΟΙ· ὙΜΕΙΣ ἘΝΔΟΞΟΙ.
ΗΜΕΙΣ ΔΕ ἈΤΙΜΟΙ: τουτέ-
στιν οὓς ἄλλοι αἰδοῖ ἡγοῦνται
πράγματα. ἀλλ' ἅπερ καὶ
ὁ παρὼν μοι καιρὸς μαρτυ-
ρεῖ: ἌΧΡΙ ΤΗΣ ἌΡΤΙ Ὥ-
ΡΑΣ. ΚΑΙ ΠΕΙΝΩΜΕΝ. ΚΑΙ
ΔΙΨΩΜΕΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΗΤΕΥ-
ΟΜΕΝ. ΚΑΙ ΚΟΛΑΦΙΖΟΜΕΘΑ
ΚΑΙ ἈΣΤΑΤΟΥΜΕΝ. ΚΑΙ ΚΟ-
ΠΙΩΜΕΝ. ἘΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΤΑΙΣ ἸΔΙΑΙΣ ΧΕΡΣΙΝ:
πρὸς τοὺς ψευδαποστόλους
τοὺς οὕτως ἐργάζεσθαι οὐ
[illegible] καὶ μὴ δὲ μὲν οὖν ἀνεχομέ-
νους ἀλλὰ καρπουμένους
αὐτούς· ὁρᾶτε ὡς ἀ-
φ' ὧν ἑαυτὸν ἐξετάζει πῶς
παλαίει μὲν γὰρ δικαίοις· ἀ-
φ' ὧν δὲ ἐκείνοις μὲν ἄφρονον
εἶν· ὡς αὐτοῖς ἐκείνοις ἀ-
ποφαίνει· ἐπειδὴ γὰρ τὸ
μωροὺς εἶναι. τοῦ φρονίμους
φαίνεσθαι. καὶ τὸ ἀσθενεῖς
εἶναι, τοῦ ἰσχυροὺς γίνεσθαι·
καὶ τὸ ἀτίμους εἶναι τοὺς
ἐνδόξους ὁρᾶσθαι. αἴτιον
ἔστιν ἐρωμένων εἶναι δοκεῖ, καὶ τὰ μὲν

ἐκείνοις μὲν ἀπέχρη ταῦτα δὲ
αὐτὸς καταδέξατο. δηλοῖ μὲν
σιν ὅτι ταῦτα ἐκείνων ἀμει-
νων· ἐγὼ δὲ ἀπ' αὐτὰ μὴ μό-
νον ἀμείνων. ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν
ἀγγέλων τὸν δὲ κόσμον προσθεὶ-
θεαν ἐπέστρεψεν ἐκ αὐτῶν:
45 ΛΟΙΔΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΕΥΛΟΓΟΥΜΕΝ
ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ ἈΝΕΧΟΜΕΘΑ
ΒΛΑΣΦΗΜΟΥΜΕΝΟΙ. ΠΑΡΑΚΑ-
ΛΟΥΜΕΝ: οὐκ ἀρκοῖ τις ἔστιν
φησὶν ὅτι ἐπὶ τούτοις δυσχε-
ραίνομεν· τοῖς γὰρ ἐναντί-
οις τοὺς κακῶς ποιοῦντας
ἀμειβόμεθα· καὶ ἔτι μεγάλοις
τὸ κακῶς πάσχοντας φέ-
ρειν γενναίως. καὶ οὐ μό-
νον τοῦτο κατορθοῦμεν. ἀλ-
λὰ καὶ χαίρομεν καὶ ἀγαλλόμεθα:
43 ΠΑΝΤΩΝ ΠΕΡΙΨΗΜΑ ἝΩΣ
ἌΡΤΙ: οὕτως ἡμεῖς δικαίων
ἀλλ' αἰδοῖ ταῦτα πάσχο-
μεν: ΟΥΚ ἘΝΤΡΕΠΩΝ Ὑ-
ΜΑΣ ΓΡΑΦΩ ΤΑΥΤΑ. ἈΛΛ' ὩΣ
ΤΕΚΝΑ ΜΟΥ ἈΓΑΠΗΤΑ ΝΟΥ-
ΘΕΤΩ: ἐπειδὴ ἦν
ἀφόρητον τὴν πληγήν. τα-
χέως αὐτὴν ἐθεράπευσεν·
οὐχ ὡς καταισχύνων γὰρ
ὑμᾶς φησὶν ταῦτα λέγω·
μᾶλλον γὰρ [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀλλ' ἀναμιμνήσκων.

αὐτῶν καὶ τὴν ἄλογον οἴη-
ςτ σιν: ΧΩΡΙΣ ΗΜΩΝ ΕΒΑ-
ΣΙΛΕΥΣΑΤΕ. ΚΑΙ ΩΦΕΛΟΝ
ΓΕ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑΤΕ. ΙΝΑ
ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΥΜΙΝ ΣΥΜΒΑ-
ΣΙΛΕΥΣΩΜΕΝ· ΔΟΚΩ ΓΑΡ
ΟΤΙ Ο ΘΣ ΗΜΑΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟ-
ΛΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΑΠΕΔΕΙ-
ΞΕΝ ΩΣ ΕΠΙΘΑΝΑΤΙΟΥΣ:
Βουλόμενος αὐτῶν καθε-
λεῖν τὸν τῦφον καὶ δεῖξαι
ὅτι ἐπὶ τούτοις οὐ μόνον
οὐ καλλωπίζεσθαι ἀλλὰ
καὶ αἰσχύνεσθαι χρή. πρό-
τερον μὲν αὐτοῖς καται-
δεῖ τῷ ἤδη κεκορεσμέ-
νοι ἐστέ· μικρὸν δὲ λέγων
πάλιν· χωρὶς ἡμῶν ἐ-
βασιλεύσατε τοιοῦτον
ποιεῖ καὶ νῦν· μέγα φη-
σὶν ὅτι ὁ παρὼν καιρὸς
οὐ τιμῆς. οὐδὲ δόξης
ὧν ὑμεῖς ἀπολαύετε.
ἀλλὰ τοῦ ὑβρίζεσθαι καὶ
διώκεσθαι. οὕτω γὰρ ἡ-
μεῖς πάσχομεν. εἰ δὲ
οὐχ οὕτως ἔχει. ἀλλ' αὐτῶν
ἀμοιβῶν ὁ καιρὸς οὗτος.
ἡμεῖς μὲν οἱ μαθηταὶ καὶ
ἐβασιλεύσατε λοιπόν.
ἡμεῖς δὲ οἱ διδάσκαλοι
καὶ πρὸ πάντων ὀφεί-
λοντες λαμβάνειν τὸν μισθὸν
οὐ μόνον ἡμεῖς ἔσχατοι γεγό-
ναμεν. ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιθα-
νάτιοι· τουτέστι κατάδικοι·
δι' ὅλου ἐν ἀτιμίαις καὶ κινδύ-
νοις καὶ μόχθοις διαγόμενοι· ὑ-
βριζόμενοι τε ὡς μωροὶ καὶ
ἐλαυνόμενοι καὶ τὰ ἀνήκε-
στα ὑπομένοντες· ταῦτα
δὲ ἔλεγεν ἵνα αὐτοῖς ἐκείνου-
των ποιήσῃ συνειδέν· ὅτι
τὰ τῶν ἀποστόλων ὀφεί-
λουσι ζηλοῦν. τοὺς κινδύ-
νους καὶ τὰς ὕβρεις. οὐ τὰς
τιμὰς καὶ τὰς δόξας. οὐ
γὰρ ἐκεῖναι. ἀλλὰ ταῦτα
ἀπαιτεῖ τὸ κήρυγμα:
ζα ΟΤΙ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ
ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΙΣ
ΚΑΙ ΑΝΟΙΣ: οὐκ ἐν μιᾷ
πόλει φησίν. ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ. ταῦτα πά-
σχομεν. ἀλλὰ πανταχοῦ
καὶ ἐπὶ πάντων· τὸ δὲ καὶ
ἀγγέλοις. τοῦτό ἐστι δηλοῦν-
τος. ὡς καὶ ἡμῶν παλαι-
σμάτων τοιούτων. ὡς καὶ τῶν
ἀγγελικῶν θεάτρων ἄξια εἶναι:
ζε ΗΜΕΙΣ ΜΩΡΟΙ ΔΙΑ ΧΝ. ΥΜΕΙΣ
ΔΕ ΦΡΟΝΙΜΟΙ ΕΝ ΧΩ:
πάλιν καὶ τοῦτο ἐντρεπτικῶς
εἶπεν· ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὶ μὲν
ἀνυπομένοντο καὶ ἠτιμάζοντο·
ἐκεῖνοι δὲ ἐτιμῶντο καὶ σοφοὶ

τοῦτο πάσχων. ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον
διορθούμενος. καὶ τὸν
πεπορνευκότα ἀφεὶς τοῖς
ἄλλοις διαλέγεται. οὐκ ἀ-
ξιῶν ἐπιστολῆς οὐδὲ τῶν πα-
ρ' αὐτοῦ λόγων. καταστέλλει
δὲ αὐτῶν τὸ φρόνημα. φι-
λαρχίας ἐγκλήματι. ὥστε
ἀπουσίᾳ τοῦ διδασκά-
λου, ἵνα ἀπονοίᾳ μὲν κεχρη-
ρϛ μένων: οὐ τὸν λόγον
τῶν πεφυσιωμένων.
ἀλλὰ τὴν δύναμιν. οὐ
γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει:
οὐδὲ γὰρ ἀπὸ κατορθωμά-
των οἰκείων. ἀλλ' ἀπὸ τῆς
τοῦ διδασκάλου ἀπουσίας
καὶ ἀπονοίας ἐκείνων. καὶ οὐκ εἶ-
πεν γνώσομαι τὴν σοφί-
αν. ἀλλὰ τὴν δύναμιν·
ὁμοίως δὲ ὥσπερ λέγοι. οὐδὲ
ἐν λόγῳ γὰρ ἐκρατήσαμεν.
ἀλλ' ἐν τοῖς θαύμασι. τὴν δι-
δασκαλίαν ἡμῶν. καὶ βα-
σιλείαν καταγγέλλομεν.
μέγιστον ἀπόδειξιν παρε-
χόμενοι τὰ σημεῖα. ἀπὸ
ποιούμενοι τὴν δύναμιν τοῦ
ρζ τοῦ πνεύματος: τί θέλετε·
ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς
ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραότη-
τος: καὶ τὸ φοβερὸν ἔχει
καὶ τὸ προσηνὲς ὁ λόγος οὗ-

τος. τί δέ ἐστιν ἐν ῥάβδῳ. ἐν
κολάσει. ἐν τιμωρίᾳ. σκό-
πει δὲ καὶ φιλοσοφίαν τοῦ
παύλου. τὴν ἐξουσίαν γὰρ
αὐτὸς ἔχων καὶ τοῦ κολά-
ζειν. ἑτέρους ποιεῖ κυρίους.
λέγων τί θέλετε. ἐν ὑμῖν τὸ
πρᾶγμα κεῖται φησίν:
ρη ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν
πορνεία. καὶ τοιαύτη πορ-
νεία: οὐκ εἶπεν τολμᾶ-
ται πορνεία. ἀλλ' ἀκούεται·
καὶ τὸ ἐν ὑμῖν δέ, ἐμφαντι-
κῶς εἴρηται. τοῦτ' ἔστιν ἐν
ὑμῖν τοῖς πιστοῖς, τοσούτων
ἀπολελαυκόσι μυστηρίων.
τοῖς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν κληθεῖσιν:
ρθ εἴ τις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ὀνομάζεται: καὶ γὰρ ἀλ-
λ' ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὃν ἐχρῆν ζῆν
τοῖς πιστοῖς. ὃ γὰρ καὶ θεσσα-
λονικεῦσι γράφων ἔλεγεν· ἕ-
καστος τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος
κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ. μὴ
ἐν πάθει ἐπιθυμίας. καθά-
περ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα
ρι τὸν θεόν: ὥστε γυναῖκά
τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν: οὐ
κ εἶπεν μητρυιάν. ἀλλὰ γυ-
ναῖκα τοῦ πατρός. ὥστε μᾶλλον
πλῆξαι χαλεπώτερον:
ρια καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι
ἐστέ: ὥσπερ ἔλεγον. μὴ

μοίως καὶ [illegible] ὀρθοῦν [illegible]
ϞΘ μένους: ΕΑΝ ΓΑΡ ΜΥΡΙ-
ΟΥΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΣ ΕΧΗΤΕ ΕΝ
ΧΩ. ΑΛΛ᾽ ΟΥ ΠΟΛΛΟΥΣ ΠΡΑΣ· ΕΝ
ΓΑΡ ΧΩ ΙΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙ-
ΟΥ ΕΓΩ ΥΜΑΣ ΕΓΕΝΝΗΣΑ·
ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ ΥΜΑΣ:
οὐ τὸ ἀξίωμα [illegible] ἐμ-
φαίνει. ἀλλὰ τῆς ἀγάπης
τὴν ὑπερβολήν. καὶ οὐ-
δὲ ἐκείνους [illegible]
χῷ παραβολ [illegible]. καὶ συγχωρή-
σας ἐκείνοις [illegible]
αὐτῶν [illegible]. τοι-
οῦτος γὰρ ὁ παιδαγωγός
τὴν τῆς ἀγάπης ὑπερ-
βολὴν [illegible]
τοιοῦτος γὰρ ὁ πήρ:
Ρ ΜΙΜΗΤΑΙ ΜΟΥ ΓΙΝΕΣΘΑΙ:
οὐκ [illegible] αὐτὸν τὴν ἀπό-
φασιν. ἀλλ᾽ [illegible]
[illegible] ἀρετήν:
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΠΕΜΨΑ ΥΜΙΝ
ΡΑ ΤΙΜΟΘΕΟΝ: [illegible]
[illegible]:
ΡΒ ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΤΕΚΝΟΝ ΜΟΥ ΑΓΑ-
ΠΗΤΟΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΝ ΕΝ ΚΩ:
τοῦτο φησὶν τὴν [illegible] ἀγάπην
ἐμφαίνων. καὶ [illegible]
[illegible]
αὐτὸν [illegible]. καὶ οὐχ [illegible]
[illegible] πιστόν. ἀλλὰ [illegible]
[illegible] καταλι-

ΡΓ πράγμασιν: ΟΣ ΥΜΑΣ ΑΝΑ-
ΜΝΗΣΕΙ: οὐκ εἶπε διδά-
ξει· ἵνα μὴ [illegible]
σιν. [illegible] αὐτοῦ μαθητευ-
ΡΔ όμενοι: ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ ΜΟΥ
ΤΑΣ ΕΝ ΧΩ. ΚΑΘΩΣ ΠΑΝΤΑ-
ΧΟΥ ΕΝ ΠΑΣΗ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΔΙΔΑΣΚΩ: τουτέστι τὰς
οἰκονομίας. τοὺς κινδύνους
τὰ ἔθη. τοὺς [illegible].
τοὺς θεσμοὺς τοὺς ἀποστο-
λικούς. [illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]. καὶ ταῦτα
[illegible] φησὶν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τὸν λόγον
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible] κατορθοῖ:
ΡΕ ΩΣ ΜΗ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΔΕ ΜΟΥ
ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΦΥΣΙΩΘΗΣΑΝ
ΤΙΝΕΣ. ΕΛΕΥΣΟΜΑΙ ΔΕ ΤΑ-
ΧΕΩΣ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ. ΕΑΝ Ο ΚΣ
ΘΕΛΗΣΗ. ΚΑΙ ΓΝΩΣΟΜΑΙ:
μέλλων [illegible] κα-
τηγορίαν τοῦ πεπορνευκό-
τος. [illegible]
[illegible] τοὺς λόγους. οὐ [illegible]

ρας· καὶ τὸν ἄπορον τὸν τοιοῦτον·
ὡς μὴ ἀνεχόμενος μηδὲ
τῆς προσηγορίας αὐτοῦ μνη-
ριε μονεῦσαι: ΕΙΣ ΟΛΕΘΡΟΝ
ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΙΝΑ ΤΟ ΠΝΑ ΣΩΘΗ
ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΙΥ:
ἵνα μαστίζῃ αὐτὸν ἕλκει πονη-
ρῷ ἢ νόσῳ ἑτέρᾳ· καὶ αὐτὸ
δὲ τοῦτο τῷ θεῷ δοκοῦν ἀλ-
μέν· ὥστε κολάζεσθαι αὐ-
τοῦ τὴν σάρκα· ἐπειδὴ
γὰρ ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐπι-
θυμίαι τίκτονται· αὐτὴν
κολάζει ἵνα τὸ πνεῦμα σω-
θῇ, τοῦτ' ἔστιν ἡ ψυχή· καὶ οὐχ ἁ-
πλῶς εἶπεν ἵνα τὸ πνεῦμα σω-
θῇ· ἀλλ' ἐν τῇ ἡμέρᾳ·
καλῶς αὐτοὺς εἰς καιρὸν
τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀνα-
μιμνήσκων· ἵνα καὶ αὐτοὶ
προθυμότεροι ἔλθωσιν
ἐπὶ τὴν ἰατρείαν· ἰδὲ δὲ
καὶ μόνος φαίνεται διά-
κονος τίθεσθαι· οὐκ ἀφίησιν
τὸν περαιτέρω προκοπῆναι·
ὡς καὶ ὁ θεὸς αὐτὸς περὶ τοῦ
Ἰὼβ ἔλεγεν· πλὴν τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ μὴ ἅψῃ:
ριϛ ΟΥ ΚΑΛΟΝ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΥΜΩΝ:
ἐπειδὴ γὰρ πάλιν ἐπὶ τιμῇ σοι προσ-
εκείνους ἀποτεμόμενος
δηλοῖ ὅτι ἐκεῖνοι μέχρι τοῦ
παρόντος αὐτὸν οὐκ ἐξέωσαν

μένα ἀγνοῆσαι, καυχώμενοι ἐπ' αὐ-
ριζ τῷ: ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΜΙΚΡΑ
ΖΥΜΗ ΟΛΟΝ ΤΟ ΦΥΡΑΜΑ ΖΥ-
ΜΟΙ: δηλοῖ διὰ τούτου
ὡς οὐ κεκρατημένου φειδόμενος
μόνον τοῦτο ποιεῖ· ἀλλ' ὑπὲρ αὐ-
τῶν τούτων· ὁμοίως δὲ ὡς ἂν
λέγοι· ὅτι καὶ ἐκείνου τὸ ἁμάρ-
τημα, ἀλλ' ἀμελούμενον,
δύναται καὶ τοὺς λοιποὺς τῆς ἐκ-
κλησίας σώματος λυμήνασθαι·
ὅταν γὰρ ὁ πρῶτος ἁμαρτῶν
μὴ δῷ δίκην, ταχέως καὶ ἕτε-
ροι ταὐτὰ πλημμελοῦσιν:
ριη ΕΚΚΑΘΑΡΑΤΕ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ
ΖΥΜΗΝ: τοῦτ' ἔστιν τὸν πο-
νηρὸν τοῦτον· μᾶλλον δὲ οὐ πε-
ρὶ τούτου μόνον φησίν· ἀλλὰ
καὶ ἄλλους αἰνίττεται· οὐ γὰρ
πορνεία μόνον ποιεῖ ζύμην
ἀλλὰ καὶ πᾶσα κακία· καὶ
οὐκ εἶπεν καθάρατε· ἀλλ' ἐκ-
καθάρατε· ὅ ἐστιν μετὰ
ἀκριβείας καθαρίσατε·
ὥστε μηδὲ λείψανον· μηδὲ
σκιὰν εἶναι τοιαύτην:
ριθ ΙΝΑ ΗΤΕ ΝΕΟΝ ΦΥΡΑΜΑ. ΚΑ-
ΘΩΣ ΕΣΤΕ ΑΖΥΜΟΙ·
δηλοῖ καὶ ἐμφαίνει οὐ σφόδρα
πολλῶν κρατοῦσαν τὴν
κακίαν· εἰ δὲ λέγει καθώς ἐστε
ἄζυμοι· οὐ τοῦτο λέγει ὅτι πάν-
τες ἦσαν καθαροί· ἀλλὰ κα-

μοις ἐστὶ πῶς φησὶν ὅτι ἐστὶν αἴτιον τοῦ
πεπορνευκότος· κοινὸν πάν-
των γέγονε τὸ ἔγκλημα·
κοινὸν δὲ οὐ κατὰ τὸ ἁμαρ-
τήματι λέγει· ἀλλὰ κατὰ τὴν δι-
δασκαλίαν τὴν παρ' ἑκάστου
ἐστὶ καὶ οὐχ οὕτως ἐστὶ ῥηθέν.
ἀλλ' ἀφῆκεν αὐτὸν ἕκαστος· ἵ-
να πλήξῃ μεγαζόμενος· ἐστὶ
δὲ τῶν διδασκάλων ὁ τὸν πορ-
ριβ νεύσαντα κρίνειν : καὶ οὐχὶ μᾶλ-
λον ἐπενθήσατε ἵνα ἐξαρ-
θῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔρ-
γον τοῦτο ποιήσας : ὅτι
ὥσπερ λοιμόν φησιν τῆς ἐκ-
κλησίας ἢ διαφθορὰν ἢ προσ-
χώρησιν· καὶ οὐκ ἔστι πενθοῦν-
τα μᾶλλον ἐξουθενεῖν· ἀλλ' ὡς
ἐπὶ λοιμοῦ τινος ἢ λοιμοῦ πέν-
θους χρείαν ποιήσασθαι :
ριγ ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπὼν τῷ σώ-
ματι. παρὼν δὲ τῷ πνι·
οὐδὲ ἀναμένει αὐτοῦ τὴν
παρουσίαν φησίν· οὐδὲ
ἐκδέξασθαι αὐτὸν καὶ τό-
τε πρᾶξαι· ἀλλ' ὥσπερ τι-
να λοιμὸν ἀποκλείειν σπεύδων
πρὶν διαδοθῆναι εἰς τὸ
λοιπὸν σῶμα ἔσπευσε
κατασχεῖν· διὸ καὶ ἐπά-
γει λέγων· ἤδη κέκρικα
ὡς παρών· ταῦτα δὲ ἔ-
λεγεν· οἰόμενος κατεπείγων

αὐτοὺς ἐστὶν ἀπόφασιν· καὶ
οὐκ ἀφῆκεν ἀλλ' ὅτι μου λέγε-
σθαι. ἀλλὰ καὶ φοβῶν· ὡς
ἤδη καὶ τούτων γενησομέ-
ναι. καὶ κριθησόμενα·
τοῦτο γάρ ἐστι παρεῖναι τῷ
πνι· ὡς αὐτὸ προλέγοντος πα-
ρὼν τοῦ γενέσθαι· καὶ ἐλέγχον-
χὶ ἡ καρδία μου κατὰ σοῦ :
ριδ ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν
τὸν οὕτως τοῦτο κατεργα-
σάμενον. ἐν τῷ ὀνόμα-
τι τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ. πα-
ραδοῦναι τὸν τοιοῦτον
τῷ σατανᾷ : οὐκ ἀφῆ-
κεν αὐτοὺς διορίσαι μό-
νους· καὶ γὰρ ἐξενεγκεῖν
τὴν ἀπόφασιν· ὡς παρὼν
φησίν· ἵνα μὴ λέγωσιν ὅτι
πῶς ἐστιν ἢ αὐθεντία
ὁρᾶς πῶς κοινωνοὺς ἐστιν αὐ-
τοὺς ποιεῖ τοῦ κρίματος
ἐπειδὴ συναχθέντων ὑμῶν
τὸ δὲ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ
ἡμῶν τοῦτό ἐστιν· τὸν θεὸν
τὸ ὄνομα τοῦ χυ ἐμυρίσαν-
ται· τὸ μέγα ἀπογενέσθαι πι-
στόν. καὶ ὅσων ἤδη ἐκστῆναι
τῆς προσηγορίας τοιαῦτα
τολμήσαντα. τοῦτον παρα-
δοῦναι τῷ σατανᾷ· εἶδες
τὸ παραδοῦναι τῷ σατανᾷ
ἀλλὰ μὴ ἐκδοῦναι, ὡς ἂν οἴγω
αὐτοῖς τῆς μετανοίας τὰς θύ-

τοῦ κόσμου κατακριθῶμεν:
ρκε ἐξάρειτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑ-
μῶν αὐτῶν: μαρτυρίαν
εἰσάγει καὶ τῆς παλαιᾶς τίθησι λέ-
ξιν. ὅτι οὐ καινοτομία τὸ
τοιοῦτο. ἀλλὰ καὶ ἄνωθεν
αὐτὸ ἔδοξε τῷ νομοθέτῃ:
ρκϛ τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα
ἔχων. κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν
ἀδίκων. καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγί-
ων: περὶ πλεονεκτούντων
διαλεγόμενος ζητεῖ τὴν φρον-
τίδα τῆς διορθώσεως. τῶν
ἁμαρτανόντων, οὐκ ἀμε-
λεῖ διὰ τὴν κατὰ τάξιν
ἀλλὰ τὸ ἐκεῖνο ἀκολουθί-
ας ἀχθέντος λέγομεν ἁμαρ-
τήματα διορθοῦται πάλιν.
καὶ οὕτως ἐστὶ τὸ πρότερον
ἐπανάγει. ὅρα δὲ πῶς ἐκ
τῶν ὀνομάτων γυμνάζων
καὶ ἀποτρέπει καὶ ἐκκαλεῖ.
ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι
μάλιστα ἀμελοῦντες κρίνεσθαι
ἐπὶ τῶν ἀδίκων οὐδέ. πῶς
γὰρ οὐκ ἄτοπον. πρὸς τὸν
φίλον μικροψυχοῦντα.
τὸν ἐχθρὸν διαλλακτὴν
λαμβάνειν. ἢ πῶς οὐκ αἰ-
σχύνῃ καὶ ἐρυθριᾷς. ὅταν
Ἕλληνα τοῦ Χριστιανοῦ. κα-
θίζῃς τὸν δικάζοντα. εἰ δὲ
καὶ τὸ μὴ ἐπὶ τῶν ἁγίων

ἐστὶν. ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀδίκων.
ἐπειδὴ γὰρ περὶ δικαστικῶν
τῶν ὁ λόγος ἦν. οἱ δικαζό-
μενοι δέ. οὐδὲ μὲν οὕτως ἐπι-
ζητοῦσιν. ὡς τὸ πολλὴν εἶ-
ναι πρόνοιαν τοῦ δικαίου
παρ' αὐτοῖς ἀκούουσιν. ἐν-
τεῦθεν αὐτοὺς ἀποτρέπει
μονονουχὶ λέγων. ποῖ τρέ-
χεις. καὶ τί ποιεῖς ἄνθρωπε τοὐ-
ναντίον πάσχων, ὧν ἐπι-
θυμεῖς. ζητῶν τυχεῖν
τοῦ δικαίου. ἀδίκοις ἐπιτρέ-
πων ἑαυτόν: οὐκ οἴδα-
ρκζ τε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον
κρινοῦσιν; ἐπειδὴ εἰκὸς
καταφρονητὸν ἔδοξε τὸ
παρ' αὐτοῖς ἐν μέσῳ δικάζε-
σθαι ἰδιώταις περὶ τῶν μεγάλων
ἀδροῖς πραγμάτων. ὅρα
πῶς καὶ τοῦτο μεθοδεύει. ὁμοί-
ων γὰρ ὄντων ἀλλήλοις. ἀνόμων
ἐκ τῶν ἔργων κρινομένων τότε, πῶς
ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀλλὰ κρίνε-
σθαι μέν. κρινοῦσι δὲ τὸν
κόσμον οἱ ἅγιοι. οὐ καὶ αὐτοὶ
καθήμενοι καὶ λόγον ἀπαι-
τοῦντες. ἀλλὰ κατακρίνον-
τες. διὸ καὶ ἐπάγει. εἰ ἐν ὑμῖν
ὁ κόσμος κρίνεται. οὐκ ἐπὶ τῶν
ἰδίων ὑμῶν ἀλλ' ἐν ὑμῖν. ὡς τό
τὴν μαρτυρίαν καὶ τὸ τιμωρούμενον
ἀνακτήσεται καὶ κατακρινεῖ

θῶς ἐστε ἄζυμοι·
ρις καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑ-
πὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός· ὥστε
ἑορτάζωμεν· μὴ ἐν ζύμῃ
παλαιᾷ· μηδὲ ἐν ζύμῃ κα-
κίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐ-
ν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ
ἀληθείας: Ἔγραψα ὑμῖν
ἐν τῇ ἐπιστολῇ· μὴ συνα-
ναμίγνυσθαι πόρνοις
καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρ-
νοις τοῦ κόσμου τούτου
ἢ τοῖς πλεονέκταις ἢ
ἅρπαξιν· ἢ εἰδωλολά-
τραις: τοὺς μὲν ἐ{ρ}γα-
σίαν παραιτουμένους κα-
ταπαύει· ἑορτὴ γὰρ φη-
σὶν ὁ παρὼν καιρός· διὰ
τί δὲ πάντων τῶν διημαρτηκό-
των· ἢ διὰ τὸ τῶν ἐμῶν βί-
ρκα ων τοιοῦτον εἶναι: Ἐπεὶ
ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου
ἐξελθεῖν. νῦν δὲ ἔγραψα
ὑμῖν μὴ συναναμίγνυ-
σθαι· ἐάν τις ἀδελφὸς
ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος
ἢ πλεονέκτης:
ἵνα γὰρ μὴ νομίσωσιν ὅτι
πᾶσιν ἀδελφοῖς αὐτοῖς
τοῦτο οὖν ἀπαλλάξειν· ὡς
[illegible] αὐτοῖς παρα-
ξαι ἐπιχειρήσουσιν. διὰ
κρινόμενοι οὐδὲ λέγονται

τοῦτο γενέσθαι· οὐδὲ γὰρ σφό-
δρα ἀναγκαῖον τοῦτο· ἐπεὶ σφῆς
ἐστὶ ἀμοιβαίων μὲν ἐκείνων
ρκβ ζητῆσαι: Ἢ εἰδωλο-
λάτρης· ἢ λοίδορος· ἢ μέ-
θυσος· ἢ ἅρπαξ. τῷ τοιού-
τῳ μηδὲ συνεσθίειν:
δῆλον τούτοις παραινεῖ ἢ προ-
καταλαμβάνειν· τὸν παρὰ τῶν
[illegible] λόγον· ὁ μὲν
κρομιὰ ἐπομένη γράμμα-
ρκγ σιν: Τί γάρ μοι καὶ
τοὺς ἔξω κρίνειν· οὐχὶ
τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνε-
τε: τοὺς ἔσω, τοὺς
ἔξω. τοὺς χριστιανοὺς
καὶ τοὺς ἐθνικούς:
ρκδ Τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ:
ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν τί μοι τοὺς
ἔξω κρίνειν· ἵνα μὴ νομισθῇ
μόνους ἀτιμωρήτους
τούτους εἶναι. ἑτέρῳ δι-
καστηρίῳ αὐτοὺς ἐφίστη-
σι φοβερωτέρῳ: τοῦτο
δὲ εἶπεν. ὁμοῦ μὲν ἐκεί-
νους φοβῶν. ὁμοῦ δὲ τού-
τους παραμυθούμενος
καὶ δεικνὺς ὅτι ἡ κόλασις
αὐτὴ ἡ πρόσκαιρος, τῆς
διηνεκοῦς ἐξαρπάζει·
ὃ καὶ ἀλλαχοῦ δηλῶν ἔλε-
γεν· νυνὶ δὲ κρινόμενοι
παιδευόμεθα. ἵνα μὴ σὺν

ἥττημα ὑμῖν ἐστιν. ὅτι
κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυ-
τῶν· διατί οὐχὶ μᾶλλον
ἀδικεῖσθε· διατί οὐχὶ
μᾶλλον ἀποστερεῖσθε.
ἀλλ' ὑμεῖς ἀδικεῖτε. καὶ
ἀποστερεῖτε· καὶ ταῦτα
ἀδελφούς· ἢ οὐκ οἴδατε
ὅτι ἄδικοι βασιλείαν θῦ
οὐ κληρονομήσουσιν:
δηλονότι τὸ ἥττημα ὅτι
κρίματα ἐστὶ ἀσεβείας:
ρλγ μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρ-
νοι· οὔτε εἰδωλολάτραι·
οὔτε μοιχοί· οὔτε μαλα-
κοί· οὔτε ἀρσενοκοῖται
οὔτε πλεονέκται· οὔτε
κλέπται· ἐνταῦθα
αἰνίττεται τινὰς λέγοντας
ἀπατεῶσι καὶ μὴν λέγουσιν
οἱ πολλοί· ὅτι φιλάνθρωπος
ὢν ὁ θεὸς καὶ ἀγαθός. οὐκ ἐπε-
ξελεύσεται τοῖς πλημμε-
λήμασιν· διό φησιν μὴ
πλανᾶσθε· πλάνη γὰρ
ἐσχάτη καὶ ἀπάτη ἐν
τοῖς ἀγαθοῖς χρηστὰς τῶν
ρλδ ἁμαρτανόντων ἐλπίζειν: οὔτε
μέθυσοι· οὐ λοίδοροι· οὐχ
ἅρπαγες· βασιλείαν
θῦ οὐ κληρονομήσουσιν·
καὶ ταῦτά τινες ἦτε. ἀλ-
λὰ ἀπελούσασθε· ἀλλὰ ἡγι-

άσθητε· ἀλλ' ἐδικαιώθητε
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ ιυ· καὶ
ἐν τῷ πνι τοῦ θυ ἡμῶν:
καὶ ταῦτα τῶν ἐσχάτων
ἁμαρτημάτων ἐστὶν τὸ τῆς
μέθης. καὶ τὸ τῆς λοιδο-
ρίας. καὶ γὰρ καὶ ὁ χς τὸν
καλέσαντα τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ μωρόν. τῇ γεέννῃ ζήτει φ
παραδέδωκεν. καὶ τῶν
ἰουδαίων μᾶλλον μέθη ὁδὸς
πρὸς εἰδωλολατρείαν ἐγέν-
ρλε ετο: πάντα μοι ἔξεστιν
ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει
τοῖς γαστριμάργοις ἐνταῦθα
αἰνίττεται· ἐπεὶ δὴ γὰρ
μέλλει περὶ τὸν πεπορ-
νευκότα φέρεσθαι. ἰδὲ
πορνείας ἀποτρυφὴ ἐστὶ γα-
στριμαργίας, τούτου χάριν σωφρό-
νως κολάζει τὸ πάθος.
ὁμοίως δὲ ὡς ἂν λέγοι· ἔξεστι
φαγεῖν φησίν· ἀλλ' οὐ μετὰ ἀσω-
ρλς τίας: πάντα μοι ἔξεστιν.
ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι
ὑπό τινος: διὰ τοῦτο δὲ
κρείττων. ὅτι τὸ τὰ βρώματα ἐξου-
σιάζουσιν. οἱ μὲν ὁμοίως φέρε-
ται· ἀλλ' οὐδὲ ἐξουσία ἐστιν. ἀλ-
λ' ἐν δουλείᾳ· ὁ μὲν κύριος ἐσ-
τὶ τοῦ φαγεῖν. οὐκ οἶμαι ἐστὶν κύ-
ριος ὤν. καὶ σὺ ὁ ... μὴ ἐγώ

τὴν γενεὰν ταύτην. καὶ
ἄνδρες νινευῖται ἀναστή-
σονται καὶ κατακρινοῦσιν
τὴν γενεὰν ταύτην:
ρκη ΚΑΙ ΕΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΡΙΝΕΤΑΙ
Ο ΚΟΣΜΟΣ; ἐν ἀμείνω δόξῃ
περὶ ἀμφοῖν μενόντων. ὁ ρασσας
κοινὸν ποιεῖ τὸν λόγον:
ρκθ ΑΝΑΞΙΟΙ ΕΣΤΕ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ: αἰσχύ-
νην ὑμῖν φέρει τὸ πρᾶγμα φη-
σίν. ὥσπερ γὰρ ἔνδοξος ἦν
αὐτοῖς ὑπὸ τῶν μέσων κρι-
νομένων αἰσχυνθῆναι
φησίν. ὥσπερ ἀντὶ ὁμοίας
ἡ αἰσχύνη ὅταν ὑπὸ τῶν
ἔξω κρίνησθε. εἰ καὶ μάλα
ἐλάχιστα τὰ κριτήρια
οὕτω πάντα:
ρλ ΟΥΚ ΟΙΔΑ
ΤΕ ΟΤΙ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΚΡΙΝΟΥ
ΜΕΝ. ΜΗΤΙΓΕ ΒΙΩΤΙΚΑ
περὶ δαιμόνων λέγει τῶν
ἀγγέλων. περὶ ὧν φησιν
ὁ Χριστός. πορεύεσθε εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἡτοιμασμένον τῷ δι-
αβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς δέ φησιν
ὁ ἀπόστολος ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ τοὺς παραδειγ-
ματίζοντας μετασχηματίζον-
ται, ὡς δὲ ἄλλοι διάκονοι
σῴζειν. πάρειμι δὲ ἐκ
τούτων. τὸ κρινοῦμεν.

ἀντὶ τοῦ κατακρινοῦμεν.
ὅταν γὰρ ἐν σώμασιν ἄσω-
ματοι δεινῶν ἀμείνους. ἐκεῖνον
ἡμεῖς ὄψεσθε σὺν ἔχουσαν τὴν
σάρκα περιβεβλημένοι.
χαλεπώτερα δὲ τῶν εἰρημένων:
ρλα ΒΙΩΤΙΚΑ ΜΕΝ ΟΥΝ ΚΡΙΤΗΡΙΑ
ΕΑΝ ΕΧΗΤΕ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΟΥ
ΜΕΝΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΤΟΥΣ ΚΑΘΙΖΕΤΕ. ΠΡΟΣ ΕΝΤΡΟ
ΠΗΝ ΥΜΙΝ ΛΕΓΩ: μᾶλλον
περὶ ὧν ἐποίησε διδάξαι βουληθεὶς
ὅτι ἰουδαίων ὄντων ἦν, τοῖς ἔξω
θέμενοι τὴν δίκην ἐπιτρέπειν
χρή. ἀναιρεῖ δὲ τὴν δό-
κησιν ἀντιθεὶς μόνον
χλευασμόν. τί λέγει; ὅτι
οὐδεὶς ὑμῶν σοφός οὐ-
δεὶς ἱκανὸς διακρῖναι. εἰ
τοῦτο. κἂν γὰρ μηδεὶς ᾖ
σοφὸς τοῖς ἐλαχίστοις ἐπι-
τρέπειν. τὸ δὲ πρὸς ἐν-
τροπὴν ὑμῖν λέγω. ἐλέγ-
χοντος ἐστὶ τὴν τούτων
ἀντίθεσιν. ὡς ἐν δικαζού-
σαις καὶ ἀπορίαις.
ρλβ ΟΥΤΩΣ ΟΥΚ ΕΝΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΣΟ
ΦΟΣ ΟΥΔΕ ΕΙΣ, ΟΣ ΔΥΝΗΣΕΤΑΙ
ΔΙΑΚΡΙΝΑΙ ΑΝΑΜΕΣΟΝ
ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΑΥΤΟΥ. ΑΛΛΑ
ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΕΤΑ ΑΔΕΛΦΟΥ
ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΠΙ Α-
ΠΙΣΤΩΝ: ΗΔΗ ΜΕΝ ΟΥΝ ΟΛΩΣ

ἀλλὰ ταύτην ἀναμίξας τὸ πρᾶ-
γμα καὶ τὴν διόρθωσιν
αὐτοῦ μετὰ τῆς συμμονῆς
ἐπὶ τρίτας ἀρχῆ· αἰδεσθῶ-
μεν· φρίξωμεν, ὅτι τοῦ ἀ-
μνοῦ καθημένου· ἀξιωθέν-
τες γενέσθαι μέλη. τοσού-
τοις καλοῖς καταισχύνο-
ρλθ μεν ἑαυτούς: ὁ δὲ
θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν· καὶ
ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ·
Κατηγορήσας ἱκανῶς
τῶν γαστριμάργων· καὶ
τὴν τῶν μελλόντων εἶναι
διὰ τῆς κακίας ταύτης
ἐπαγ(αγών)· σκόπει δὲ πῶς
ἐπιμένει τοῦ κυρίου ἀπολαύσ(?)
ἐχθρῶν τὸν κύριον ἤγειρεν· ἐ-
πειδὴ τῶν ἡμετέρων σω-
μάτων. προσέθηκεν
δι᾽ αὐτῆς ἵνα ἀμφοτέρας αὐτοῦ
τὴν ἀξιοπιστίαν τῆς τοιούτοι-
οίντος ἰσχύος. τοὺς ἀπαλλέ-
γοντας ἐπὶ στομάχων· ἔτι δὲ
τῶν περὶ τὴν ἀνάστασιν λο-
γίζεσθαι τοῦ Χριστοῦ, μηδὲν ὑ-
μᾶς τοῦτο θορυβείτω· οὐ
γὰρ ὡς αὐτὸς ὁ μόνος τοῦ
νῦν τοῦτο τέθεικεν· αὐ-
τὸς γὰρ ἐπὶ μὲν λόγων· μνή-
σατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ

αὐτόν· καὶ πάλιν· ἐξουσί-
αν ἔχω θεῖναι τὴν ψυχήν
μου καὶ ἐξουσίαν ἔχω λαβεῖν
αὐτήν. καὶ ὅλως καὶ ὁ δὲ
ἐνταῦθα παράξειν φησὶν
οἷς παρέδωκεν ἑαυτὸν
ζῶντα· τίνος οὖν ἕνε-
κεν οὕτω φησίν· ἵνα τοῦτο
μάθῃς· ὅτι καὶ τὰ τοῦ υἱοῦ τῷ
πατρὶ λογίζεσθαι καὶ τὰ τοῦ
πατρὸς τῷ υἱῷ· ὡς γὰρ αὐτὸς
ὁ κύριός φησιν· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖ-
νος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁ-
μοίως ποιεῖ· σφόδρα δὲ
εὐκαίρως ἐνταῦθα τῆς
ἀναστάσεως ἐμνημόνευ-
σεν· τοῖς εἰρημένοις ἐκείνοις
καταστέλλων τῆς ἀδηφα-
γίας τὴν τυραννίδα:
ρμ οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα
ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν:
ἀπὸ τούτου ἀπορρεῖ κόπος(?)
ἐπὶ τὸν περὶ πορνείας λόγον μετ-
ιάς. πάλιν γὰρ ἀπὸ τούτου
ἤρξατο, ἐκεῖθεν ἀπέρχεσθαι· οὐ καὶ
λοιπὸν αὐτὸν διαλεγόμε-
νος. ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς
μὴ πεπορνευκόσι. καὶ τοῦ
τοὺς ἀσφαλιζόμενος. μὴ
ποτε περιπέσωσι τοῖς
αὐτοῖς: ἆρα οὖν τὰ
ρμα μέλη τοῦ Χριστοῦ· ποιήσω πόρ-
νης μέλη· μὴ γένοιτο·

μὴ δοῦλος τούτου τοῦ πάθους·
ὁ μὲν γὰρ καλῶς ὁ δεῖνα αὐτῷ κε-
χρημένος, αὐτὸς αὐτοῦ
κύριός ἐστιν· ὁ δὲ ὑπὲρ τὸ μέ-
τρον ἐξιών· οὐκέτι ἐστὶ κύ-
ριος, ἀλλὰ δοῦλος αὐτοῦ γίνε-
ται τῆς ἀδηφαγίας ὢν
τῶν τρυφώντων· ἴδε
πῶς τὸν νομίζοντα ἐξου-
σίαν ἔχειν, δείκνυσιν ὑπεξου-
σίαν ὄντα; τοῦτο γὰρ ἔθος
αὐτῷ ἀεί· τὰς ἐναντίας περι-
τρέπειν τὰς ἀντιθέσεις·
σκόπει δέ· ἐκεῖνοι μὲν ἔλε-
γον· ἔξεστί μοι τρυ-
φᾶν· αὐτὸς δέ φησιν· ὅτι
οὐχ οὕτως αὐτὸ ποιεῖς ὡς
ἐξουσίαν ἔχων αὐτοῦ· ἀλ-
λ' ὡς αὐτὸς ὑποκείμενος
τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ὁ γὰρ
ἔχων ἐξουσίαν τῆς γαστρὸς
ἐστιν ἄσωτος ἦν· ἀλλ' αὐ-
τὸς οὐ τὴν ἐξουσίαν ἔχει·
τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ χρημάτων·
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐστὶν ἁπάντων·
ρλζ τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ
ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν:
κοιλίαν ἐνταῦθα, οὐ τὴν γα-
στέρα, ἀλλὰ τὴν γαστριμαρ-
γίαν φησίν· ὥσπερ ὅταν λέγῃ·
ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία· οὐ περὶ
τοῦ μέλλοντος λέγων· ἀλλὰ
περὶ τῆς ἀδηφαγίας· καὶ
τοὺς σώμασι διὰ παντὸς ἀκολου-
θοῦσί φησιν· τὸ δὲ σῶμα,
οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ·
ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· τὰ
βρώματα πρὸς τὴν γα-
στριμαργίαν ἔχει φιλίαν, καὶ
αὕτη πρὸς αὐτά· καὶ οὐ δύ-
ναται ἡμᾶς πρὸς τὸν χριστὸν
ἄγειν· ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ ἕλκει·
πάθος γὰρ χαλεπὸν καὶ
θηριῶδές ἐστι· καὶ δουλεύειν
ποιεῖ καὶ ταύτῃ διακονεῖ-
σθαι παρασκευάζει:
ρλη ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ
ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ
σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ
τῷ κυρίῳ· καὶ ὁ κύριος τῷ σώμα-
τι: οὐ γὰρ διὰ τοῦτο
κατεσκευάσθη, ἵνα ἀσώ-
τως ζῇς, καὶ πορνεύῃς· ὥσπερ
οὐδὲ κοιλίαν, ἵνα γαστρι-
μαργῇς, ἀλλ' ἵνα τῷ χριστῷ ἕ-
πηται ὡς κεφαλῇ· καὶ
ὁ κύριος τῷ σώματι ἐπικεῖ-
ται· οὐ τὴν γαστέρα μέμφε-
ται, ἀλλὰ τὴν ἄμετρον ἐπι-
θυμίαν· οὐδὲ τὴν τροφὴν,
ἀλλὰ τὴν τρυφήν· πρὸς
γὰρ ἐκεῖνα οὐ διαχωρεῖ·
ἀλλὰ καὶ μόνα ταῦτα περι-
αὐτῶν λέγων· ἔχοντες τρο-
φὴν καὶ σκεπάσματα,
τούτοις ἀρκεσθησόμεθα·

νη: ἀλλ' ὅμως τὸ καλὸν ζηλοῦντας
φησὶν καὶ σφόδρα ὑπερέ-
χον. ... μηδὲ ὅλως
ὁμιλεῖν γυναικί· ἀλλὰ τὸ
ἀσφαλὲς ζητῶν ...
... ἀναγκαῖον ...:
ρμϛ μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους
εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου
πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάζητε
μὴ ... ἐκ ... φησὶν ...
μὴ τοῦ ἀνδρὸς ἄκοντος·
μηδὲ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς
κοσμικοῦ ... ἐστι
δὲ ... ὅτι μεγάλα
... ἐγκράτεια ...
... καὶ ...
καὶ γὰρ πορνεῖαι καὶ μοι-
χεῖαι· καὶ οἶκων ἀνατρο-
παὶ πολλάκις ἐντεῦθεν
ρμζ ἐγένοντο: τῇ νηστείᾳ
καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐ-
πὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε· ἵνα
μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατα-
νᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑ-
μῶν· τοῦτο δὲ λέγω κατὰ
συγγνώμην: τὴν με-
γάλην ... σπουδὴν προ-
... :
ρμη οὐ κατ' ἐπιταγήν· θέλω γὰρ
πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς
καὶ ἐμαυτόν: ...
... ὅτι· πολλαχοῦ
δὲ τοῦτο ποιεῖ· ὅταν ...

... παραινῇ πράγμα-
ρμθ των: ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον
χάρισμα ἔχει ἐκ θεοῦ· ὁ μὲν
οὕτως· ὁ δὲ οὕτως: λέγω
δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς
χήραις· καλὸν αὐταῖς ἐστὶν
ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ:
... σφόδρα αὐτὸν κα-
... διὰ
τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν,
... παρεμυθή-
σατο ... χάρισμα
ρν ἐκ θεοῦ: εἰ δὲ οὐκ ἐγκρα-
τεύονται γαμησάτωσαν:
οὐκ ... μὴ ...
... ἐγκράτειαν
... μὴ ...
... γένηται: κρεῖσσον
γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦ-
σθαι· τοῖς δὲ γεγαμηκό-
σιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ
ἀλλ' ὁ κύριος· γυναῖκα ἀπὸ ἀν-
δρὸς μὴ χωρισθῆναι·
ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ μενέ-
τω ἄγαμος· ἢ τῷ ἀνδρὶ
καταλλαγήτω· καὶ ἄν-
δρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι·
τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω
οὐχ ὁ κύριος: ...
ὁ ...
... ὁ δὲ ... τοιοῦτον
...
... ἀλλ' ...

οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος
τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν·
ἔσονται γάρ φησιν οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώ-
μενος τῷ κῳ ἓν πνα ἐστιν:
ἐπὶ τὸ φρικωδέστερον μετα-
φέρει τὸν λόγον:
ρμβ φεύγετε τὴν πορνείαν
οὐκ εἶπεν ἀπέχεσθε τῆς πορ-
νείας, ἀλλὰ φεύγετε· τοῦ-
τ' ἔστι μετὰ πάσης σπουδῆς ποιεῖσθαι
τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κα-
ρμγ κοῦ: πᾶν ἁμάρτημα
ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνος· ἐκτὸς
τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ
πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶ-
μα ἁμαρτάνει· ἢ οὐκ οἴ-
δατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν.
ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνς
ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θυ·
καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· ἠ-
γοράσθητε γὰρ τιμῆς· δο-
ξάσατε δὴ τὸν θν ἐν τῷ
σώματι ὑμῶν. καὶ ἐν
τῷ πνι ὑμῶν. ἅτινά
ἐστι τοῦ θυ: τοῦ κυρι-
ακοῦ δηλονότι· ἐπειδὴ
γὰρ πολλὴν [illegible]
μέλη χυ αὐτοὺς ὄντας ἔδει-
ξεν· καὶ σῶμα αὐτοῦ καὶ
αὐτὸν εἶναι κεφαλήν· ἵνα
μή τις εἴπῃ [illegible] ὑπολάβοι· ὡς
αὐτοῦ τοῦ χυ τὸ σῶμα μι-
αίνεται παρὰ πορνεύσαντος ἀν-
θρώπου. λέγει· ὥσπερ γὰρ ὁ
κολλᾶται τῇ πόρνῃ. οὐκ ἔτι οὐ-
δὲ σῶμα οὐδὲ μέλη χυ ἐστιν.
ἀλλ' εἰς ἴδιον σῶμα ἁμαρ-
τάνει. φεύγουσα γὰρ ἡ χά-
ρις τὸν πορνεύοντα ἀφίησιν
αὐτὸν τοῦ εἶναι μέλος σώμα-
τος χυ. ὥστε σημαίνει μὲν αὐτὸν
εἰς ἴδιον σῶμα τὴν ἁμαρ-
ρμδ τίαν ποιεῖν: περὶ δὲ ὧν
ἐγράψατέ μοι: διορθώ-
σας τὰ χαλεπώτερα ἐγ-
κλήματα· ἓν μὲν τὸ διὰ
τὴν ἐκκλησίαν. δεύτερον
δὲ τὸ τοῦ πεπορνευκότος
τρίτον τὸ τοῦ πλεονεκτοῦντος
χρήμασι καὶ ποιοῦντος ἑτέ-
ρω λόγων· καὶ μεταξὺ τίθη-
σι παραίνεσιν καὶ συμβουλὴν
τὴν περὶ τοῦ γάμου καὶ τῆς
ρμε παρθενίας: καλὸν
ἀνῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι·
διὰ δὲ τὰς πορνείας. ἕκα-
στος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν
ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω· τῇ
γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφει-
λομένην εὔνοιαν ἀποδι-
δότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ
τῷ ἀνδρί· ἡ γυνὴ τοῦ ἰδί-
ου σώματος οὐκ ἐξουσιά-
ζει ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ
καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώμα-
τος οὐκ ἐξουσιάζει. ἀλλ' ἡ γυ-

ἐπειδὴ οὐδέν ἐστιν· ἀλλὰ τήρη-
σις ἐντολῶν θυ· ἕκαστος
ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν
ταύτῃ μενέτω· δοῦλος
ἐκλήθης μή σοι μελέτω:
ταῦτα φησὶν ἐπειδὴ καὶ περιτομῆς
οὐδὲν ὄντων τούτων· μὴ τοί-
νυν φιλονείκει μηδὲ θορυ-
βοῦ. καὶ γὰρ [illegible]
[illegible] ταῦτα· τὸ δὲ
μή σοι μελέτω. ἀντὶ τοῦ
μὴ [illegible] τὸ μὴ [illegible]
[illegible]:
ρνη ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύ-
θερος γενέσθαι. μᾶλλον
χρῆσαι: τουτέστι μᾶλλον
δούλευε· καὶ τί δήποτε
τὸν δυνάμενον ἐλεύθε-
ρον εἶναι, κελεύει μένειν
δοῦλον· θέλων δεῖξαι ὅτι
οὐδὲν βλάπτει ἡ δουλεία
ἀλλὰ καὶ ὠφελεῖ:
ρνθ ὁ γὰρ ἐν κω κληθεὶς δοῦλος
ἀπελεύθερος κυ ἐστιν· ὁ-
μοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κλη-
θεὶς. δοῦλός ἐστιν χυ:
ὅρα πῶς παρεμυθήσα-
το τὴν δουλείαν· τὸν μὲν
καλούμενον δοῦλον. ἀπε-
λεύθερον λέγων χυ· τὸν δὲ
καλούμενον ἐλεύθερον. δοῦ-
λον λέγων χυ· [illegible]
δούλους [illegible] διδούς·

[illegible] ἀμφότεροι κα-
τὰ τὸν τῆς [illegible] λόγον:
ρξ τιμῆς ἠγοράσθητε. μὴ γί-
νεσθε δοῦλοι ἀνων· ἕκα-
στος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἀδελφοί
ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θω·
περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπι-
ταγὴν κυ οὐκ ἔχω· γνώμην
δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος
ὑπὸ κυ πιστὸς εἶναι· νο-
μίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρ-
χειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀ-
νάγκην. ὅτι καλὸν ἀνω
τὸ οὕτως εἶναι· δέδεσαι
γυναικί. μὴ ζήτει λύσιν·
λέλυσαι ἀπὸ γυναικός.
μὴ ζήτει γυναῖκα· ἐὰν
δὲ καὶ γήμῃς. οὐχ ἥμαρ-
τες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρ-
θένος οὐχ ἥμαρτεν· θλί-
ψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν
οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν
φείδομαι· τοῦτο δέ
φημι ἀδελφοί ὁ καιρὸς συ-
νεσταλμένος τὸ λοιπόν
ἐστιν· ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες
γυναῖκας. ὡς μὴ ἔχοντες
ὦσιν· καὶ οἱ κλαίοντες.
ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ
χαίροντες. ὡς μὴ χαίρον-
τες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες
ὡς μὴ κατέχοντες· καὶ
οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ
τούτῳ. ὡς μὴ καταχρώ-

λέγει θεωρῶν καὶ ἱδρώτων
μήποτε καὶ παραιτ
ρνβ τῆς: εἴ τις ἀδελφὸς
γυναῖκα ἔχει ἄπιστον
καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰ
κεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέ
τω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις
ἔχει ἄνδρα ἄπιστον· καὶ
αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν
μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω
αὐτόν: τὸν πρὸ τῆς
χάριτος ἔχοντα ἄπιστον
γυναῖκα οὐ κελεύει ἀφι
έναι μετὰ τὴν χάριν·
τὸν δὲ καὶ μετὰ τὴν χάριν
δεξάμενον· κωλύει ἄπι
στον λαμβάνειν γυναῖκα:
ρνγ ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπι
στος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡ
γίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος
ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ
τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρ
τά ἐστιν: ἵνα μὴ φο
βῆται καὶ ἡ γυνὴ ὡς ἀκάθαρ
τος γινομένη διὰ τὴν μῖ
ξιν τοῦτό φησιν· ἓν μὲν
γὰρ σῶμα γίνονται· ἀλλ' οὐ γί
νεται ἀκάθαρτον· νικᾷ
γὰρ ἡ καθαρότης τῆς
γυναικὸς τὴν ἀκαθαρ
σίαν τοῦ ἀνδρός· καὶ πάλιν
ἡ καθαρότης τοῦ πιστοῦ
ἀνδρὸς πάλιν τὸ ἀκάθαρ
τον τῆς ἀπίστου γυναικός:
ρνδ εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται
χωριζέσθω· οὐ δεδούλω
ται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελ
φὴ ἐν τοῖς τοιούτοις:
οἷον ἐὰν κελεύῃ σοι θύειν καὶ
κοινωνεῖν αὐτῷ τῆς ἀσε
βείας διὰ τὸν γάμον· ἢ ἀ
ναχωρεῖν, κρεῖττον διασπα
σθῆναι τὸν γάμον· ἢ τὴν
εὐσέβειαν: ρνε ἐν δὲ εἰρή
νῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ θεός:
τοῦτό φησιν· ἵνα μὴ καθ' ἑ
κάστην ἡμέραν πόλεμον
ἔχουσι περὶ τοῦ πράγματος:
ρνϛ τί γὰρ οἶδας γύναι, εἰ τὸν
ἄνδρα σώσεις· ἢ τί οἶδας
ἄνερ εἰ τὴν γυναῖκα σώ
σεις· εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐ
μέρισεν ὁ θεός· ἕκαστον
ὡς κέκληκεν ὁ κύριος· οὕτω
περιπατείτω· καὶ οὕτως
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πά
σαις διατάσσομαι:
μένε καὶ παραμένε φη
σὶν ...
οὐδὲν γὰρ οὕτω διδάσκα
λος δύναται ὡς γυνή:
ρνζ περιτετμημένος τις ἐκλή
θη μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκρο
βυστίᾳ τις ἐκλήθη μὴ πε
ριτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ
οὐδέν ἐστιν· καὶ ἡ ἀκροβυ

θρώπων. ἀλλ᾽ αἱ τῶν εἰδώλων ἑορ-
ταὶ ἦσαν· ἔστι ταῖς εἰδωλολα-
τρείαις καὶ μῦθοι καὶ δαίμο-
νες· οὔτε κρατεῖται οὔτε ἀ-
φεθῆναι δύναται. ἀ-
μαρτία τῆς ἀγνοίας τῆς τῶν
γνωστῶν ταύτης ἐκε-
χρῆντο, καὶ ἐστὶν ἑτέ-
ρων καὶ ἐστὶν ἑαυτῶν
κακίαν· καὶ γὰρ εἰδω-
λομανεῖς ἦσαν καὶ τῶν
τραπεζῶν αὐτῶν μετεῖχον
καὶ μεγάλα ἐντεῦθεν ὄλε-
θρον ἔτικτον· οἱ τε γὰρ
ἔτι τῶν εἰδώλων ἔχοντες
φόβον. καὶ οὐκέτι δὲ τοῦ
αὐτοῦ καταφρονεῖν. με-
τεῖχον ἑτοίμως τῶν εἰδω-
λοθύτων, ἐπειδὴ τοὺς
τελείους ἑτέρους ἑώρων
τοῦτο ποιοῦντας. καὶ
τὰ μέγιστα ἐντεῦθεν ἐ-
κακοῦντο. οὐδὲ γὰρ τῇ
ὁμοίᾳ ἐκείνων γνώσει
κινούμενοι αὐτῶν. ἀλλὰ ὡς
θυσιῶν· καὶ ὁδὸς ἐπὶ εἰ-
δωλολατρείαν τὸ πρᾶ-
γμα ἐγίνετο· καὶ αὐτοὶ δὲ
οἱ δοκοῦντες τέλειοι. οὐχ ὡς
ἔτυχεν ἐκινδύνευον. δαι-
μονικῶν μεταλαμβάνοντες
τῶν τραπεζῶν· τούτου
ὄντος τοῦ ἐγκλήματος. ὅ-
ρα πῶς ὁ ἀπόστολος τὸν
λόγον μεταχειρίζεται·
ρξβ Οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶ-
σιν ἔχωμεν:· Τοὺς
ἀσθενεστέρους ἀφεὶς. ὁ Παῦλος
ποιεῖ, τοῖς ἰσχύουσι δια-
λέγεται πρώτοις· πρῶ-
τον μὲν οὖν αὐτῶν κα-
ταστέλλει τὸν τῦφον. φά-
σκων τοὺς πάντας ἔχειν
τὴν γνῶσιν· οἱ γὰρ ἔχον-
τες τι μέγα καὶ καλόν. ὅ-
ταν μόνοι κατέχωσιν. μᾶλ-
λον ἐπαίρονται· ἐὰν δὲ
μετὰ ἄλλων φανῶσιν αὐτοῦ
κοινωνοί. οὐκέτι ὁμοί-
ως τοῦτο πάσχουσιν· ποι-
εῖ οὖν αὐτὸ κοινόν. ἐπειδὴ
καὶ ἐκεῖνοι ἑαυτοῖς ἐπεμ-
ερίζον αὐτὸ μόνον:·
ρξγ Ἡ γνῶσις φυσιοῖ. ἡ δὲ ἀγά-
πη οἰκοδομεῖ: Ὅταν
γὰρ χωρὶς ἀγάπης ᾖ. ἐπ-
αίρει μὲν ἐπαίρεται τοὺς ἔχον-
τας· καὶ διαιρεῖν ἐργάζεται
καὶ ἀλαζονείαν. οὐκ ὡς μεμφόμενος δὲ
τὸ τὴν γνῶσιν ἔχειν τὴν γνῶ-
σιν. ἀλλὰ τὸ μετὰ ἀγάπης
ταύτην ἔχειν κελεύων· ἐπεὶ
δὴ χωρὶς ἀγάπης κέρδος
οὐδέν, ἀλλὰ καὶ βλάβος:·
ρξδ Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι.
οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκεν

μενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου· θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾶ τὰ τοῦ κυ· πῶς ἀρέσει τῶ κω· ὁ δὲ γαμήσας, μεριμνᾶ τὰ τοῦ κόσμου. πῶς ἀρέσει τῆ γυναικί· μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾶ τὰ τοῦ κυ. ἵνα ἦ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνι· ἡ δὲ γαμήσασα, μεριμνᾶ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῶ ἀνδρί· τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω. οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω. ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῶ κω ἀπερισπάστως· εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει· ἐὰν ἦ ὑπέρακμος καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὁ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν· ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῆ καρδία. μὴ ἔχων ἀνάγκην. ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος. καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῆ καρδία αὐτοῦ τὸ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον. καλῶς ποιεῖ· ὥστε ὁ ἐκγαμίζων καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ·

Γυνὴ δέδεται νόμω ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ καὶ κοιμηθῆ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ὧ θέλει γαμηθῆναι· μόνον ἐν κω· μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνη κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνα θυ ἔχειν:

οὗτος ὁ λόγος οὐ πρὸς οἰκέτας μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐλευθέρους εἴρηται· ἔστι γὰρ καὶ δουλεύοντα μὴ εἶναι δοῦλον· καὶ ἐλεύθερον ὄντα δοῦλον εἶναι· πῶς οὖν ὁ δοῦλος οὐκ ἔστι δοῦλος, ἀλλ᾽ ὅταν διὰ τὸν θεὸν πάντα ποιῇ, καὶ μὴ δι᾽ ὑπόκρισιν καὶ τὸ ὀφθαλμοδουλεῖν ἀλλὰ προαιρέσει· πάλιν δὲ ὁ ἐλεύθερος οὐκ ἔστιν ἐλεύθερος ὅταν διακονῆται ἀνθρώποις. καὶ πάντα κατὰ τὸ ἐκείνοις ἀρέσκον ποιῇ:

ρξα περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων·
πολλοὶ παρ᾽ αὐτοῖς Κορινθίοις μαθόντες ὅτι οὐ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῖ τὸν ἄν

ομμέγαν καὶ τὴν ὅσην μὲν
καὶ τὸν μέλλοντα. τὸν μὲν
ῥοῦν χορόν. καὶ γὰρ αὐτοὶ ρο
προσδοκῶμεν ἐμμελῶς
ὡς θεοὶ. οἱ γὰρ δὲ δαί
μονας. καὶ τοὺς ἐξ ἀρχῆς
θεοποιηθέντας ἀπαρτάς:
ρζη ἀλλ' ἡμῖν εἷς θ(εὸ)ς ὁ π(ατ)ὴρ ἐξ οὗ
τὰ πάντα. πρότερον
φασὶν ὁ τί οὐδεὶς θ(εὸ)ς ἄλλος
εἰ μὴ εἷς. νῦν τοῦτο προ
στίθησιν. ἔστι καὶ ὁ π(ατ)ὴρ
τὸ ἴδιον ὄνομα θ(εό)τητος. ἐξ
τοῦτο ἀπαρχή. ἐξ οὗ τὰ πάν
τα λέγων. τοῦτο γὰρ δη
λοῖ σὺν. καὶ ἐσμὲν οὐ κ(α)τ(ὰ)
τοὺς θεοὺς. θεοὶ γὰρ οἱ
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
οὐκ ἐποίησαν. ἀπολέ
ρζθ σθωσαν φησίν: καὶ
ἡμεῖς εἰς αὐτόν: ὅταν
μὲν ἐξ αὐτοῦ τὰ πάντα με
γ(ά)λ(α). τὴν δημιουργίαν λέγει
καὶ τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς
τὸ εἶναι παραγωγήν. ὅ
ταν δὲ ἐξ ἡμῖν καὶ ἡμεῖς εἰς αὐ
τόν. τὸν πιστοὺς ἡμᾶς
λέγων μετὰ τὸν λόγον. δι' ἡμῖν
γὰρ τὸν ἐξ αὐτοῦ. καὶ τοῦ
μὴ ὄντος γενέσθαι. καὶ τοῦ
πιστοὺς γενέσθαι. καὶ γὰρ
τὸ πιστεύσαι ἐξ αὐτοῦ. λέγεται
οἷς καλεῖται. ἡ μὲν γὰρ κτί

σι φησὶ τοῖς δὲ ὀνομασίως
εἶναι κ(αὶ) μόνον αὐτόν: καὶ
εἷς κ(ύριο)ς ἰ(ησοῦ)ς χ(ριστὸ)ς δι' οὗ τὰ πάν
τα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. ἀλ
λ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις:
ἐν τοῖς χ(ριστο)ῦ πάλιν καὶ τοῦτο
μόνον. δι' αὐτοῦ γὰρ καὶ
ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήχθη
τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. καὶ ἀπο
πλανηθέντας ἀναστᾶν ἀπα
λλαγέντων. ὥσπερ τὸ ἴδιον τοῦ
θ(εο)ῦ οὐ καταχωρίζει τοῦ υἱοῦ
ἐξ αὐτοῦ γὰρ δι' αὐτοῦ χ(ριστο)ῦ ἐδή
λωσεν ἡμῖν. οὐ μὴν οὖν
δι' ὀνόματα ὡς ἄπολε
λυμένων ἀλλήλων. τοῦ
μὲν υἱοῦ τὸ κ(ύριο)ς. τοῦ δὲ πρὶ
τὸ θ(εὸ)ς προσρήματος. οἶδεν
γὰρ αὐτὰ καὶ ἐναλλὰξ ἡ
γραφὴ πολλάκις. ὡς
ὅταν λέγῃ. ὁ ἐν μέσῳ τοῦ
κόσμου. καὶ πάλιν δι' αὐτοῦ
τὸ κρίσιμον ὁ θ(εὸ)ς ὁ θ(εὸ)ς σου.
καὶ ἐξ ὧν ὁ χ(ριστὸ)ς τὸ κατὰ σάρ
κα ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θ(εό)ς.
καὶ πολλαχοῦ ἀλλαχοῖς ταῦ
τα μεταλαμβάνονται τὰ ὀ
νόματα. ἐν δὲ μὲν ἐλέγοι
εἶναι. τίνος ἕνεκεν πρῶτον
οὐκ ἐμνημόνευσεν. εἰς
μόνον ἐπειδὴ. ὅτι πρὸς
ἐκ δόλου μάτην τὸν λόγον
αὐτοῦ. καὶ περὶ θεῶν πολ

καθὼς δεῖ γνῶναι. εἰ δέ
τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔ-
γνωσται ὑπ' αὐτοῦ: Ὅρα
δι' ὅσων αὐτῶν καθεῖλεν
τὸ ὕψωμα. πρῶτον μὲν
γὰρ ἔδειξεν ὅτι οὐ μόνοι
ἐπίστανται ἅπερ ἴσασι·
πάντες γάρ φησι γνῶσιν
ἔχομεν. ἔπειτα ὅτι καὶ
βλαβερὸν τὸ πρᾶγμα χωρὶς
ἀγάπης. ἡ γνῶσις γὰρ
φησὶ φυσιοῖ. ἔπειτα ὅτι
καὶ μετὰ ἀγάπης. καὶ
οὐκ ἀπηρτισμένον ἐστὶν
οὐδὲ τέλειον. εἴ τις γὰρ
δοκεῖ ἐγνωκέναι τί φησιν.
οὐδέπω ἔγνωκε καθὼς
δεῖ γνῶναι. πρὸς τούτοις
ὅτι οὐδὲ τοῦτο οἴκοθεν ἔ-
χουσιν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ δω-
ρησαμένου. οὐ γὰρ εἶπεν
ἔγνω τὸν θεόν, ἀλλ' ἔγνωσται
ὑπ' αὐτοῦ. ἔπειτα ὅτι ἀπὸ
ἀγάπης γίνεται τοῦτο αὐ-
τό, ἣν οὐκ ἔχουσιν ὡς χρή.
εἰ γάρ τις φησὶν ἀγαπᾷ αὐ-
τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται
ρξε ὑπ' αὐτοῦ:· ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΒΡΩΣΕΩΣ ΟΥΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩ-
ΛΟΘΥΤΩΝ, ΟΙΔΑΜΕΝ ΟΤΙ
ΟΥΔΕΝ ΕΙΔΩΛΟΝ ΕΝ ΚΟΣΜΩ
ΚΑΙ ΟΤΙ ΟΥΔΕΙΣ ΘΕΟΣ ΕΤΕΡΟΣ
ΕΙ ΜΗ ΕΙΣ:· ἀμφότε-
ρα νῦν οὐ μέγα κατασκευάσαι
ὅτι τε αὐτοὺς ἔχεσθαι δεῖ τῆς
τοιαύτης τραπέζης. καὶ ὅτι
ἰσχὺν οὐκ ἔχει ἡ ἐπὶ τὸ μιαίνειν
τοὺς μετέχοντας. αὐτὸ δὲ
ἐναντία ἀμφότερα ἐστίν.
γνωστὸν γὰρ ὅτι οὐκ ἔστι
μιαίνειν. οὕτως ἀδιάφο-
ρος ἐν μέσῳ μὲν ἔστι τρέχειν.
κωλυθέντος δὲ αὐτῶν ἀ-
πέχεσθαι. τὸ δ' ἄλλο ὑπὸ τοῦ-
του. ὅτι ὡς ἰσχὺν ἔχοντων
ἐστὶ σου καὶ τῶν μὲν κωλυθέντων·
διὸ δὴ πρῶτον καθαιρεῖ
τὴν τῶν εἰδώλων ὑπόνοι-
αν. τὸ γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τοῦ μὴ
ἔχειν ἰσχὺν αὐτά, τέθειται:·
ρξς ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙΠΕΡ ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΛΕΓΟ-
ΜΕΝΟΙ ΘΕΟΙ:· Ἐπειδὴ εἶ-
πεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον. καὶ
οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς. ἦν δὲ καὶ
εἴδωλα. ἦσαν δὲ καὶ θεοὶ
λεγόμενοι. ἵνα μὴ δόξῃ
τοῖς φανεροῖς μάχεσθαι
ἐπάγει λέγων. τὸ εἴπερ εἰσὶ
λεγόμενοι θεοί. καὶ οὐκ
ὄντως εἰσίν. οὐκ ἀληθῶς εἰσίν.
ἀλλὰ λεγόμενοι. καὶ οὐκ ἐν
πράγματι, ἀλλ' ἐν ῥήματι
τοῦτο ἔχοντες:· ρξζ ΕΙΤΕ
ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ ΕΙΤΕ ΕΠΙ ΓΗΣ. ΩΣ-
ΠΕΡ ΕΙΣΙ ΘΕΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙ-
ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ:· Ἐν οὐρανῷ τὸν ἥλι-

φησὶν βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρί-
ροε στησι τῷ θεῷ: ΟΥΤΕ ΕΑΝ ΜΗ
ΦΑΓΩΜΕΝ ὙΣΤΕΡΟΥΜΕΘΑ
τουτέστιν οὐκ ἔλαττόν τι ἔχο-
ρος μεν: ΟΥΤΕ ΕΑΝ ΦΑΓΩΜΕΝ
ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΜΕΝ: τουτέστιν
οὐκ εὐδοκιμοῦμεν παρὰ
τῷ θεῷ ὡς ἀγαθόν τι ποιή-
σαντες καὶ μέγα: ΒΛΕΠΕ-
ροζ ΤΕ ΔΕ ΜΗΠΩΣ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ὙΜΩΝ
ΑΥΤΗ ΠΡΟΣΚΟΜΜΑ ΓΕΝΗΤΑΙ
ΤΟΙΣ ΑΣΘΕΝΕΣΙΝ: οὐκ εἶ-
πεν ἡ γνῶσις ὑμῶν· οὐδὲ ἡ
τελειότης ὑμῶν. ἀλλ' ἡ ἐξου-
σία· ὅπερ προπετείας μᾶλ-
λον καὶ αὐθαδείας ἐμφαίνειν
δοκεῖ. καὶ οὐκ εἶπε τοῖς
ἀδελφοῖς. ἀλλὰ τοῖς ἀσθε-
νέσι τῶν ἀδελφῶν· αὔξων
τὴν κατηγορίαν. ὅτι οὐδὲ
ἀσθενούντων φείδονται
καὶ τούτων ἀδελφῶν:
ροη ΕΑΝ ΓΑΡ ΤΙΣ ΙΔΗ ΣΕ ΤΟΝ ΕΧΟΝ-
ΤΑ ΓΝΩΣΙΝ ΕΝ ΕΙΔΩΛΕΙΩ
ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΟΥΧΙ Η ΣΥ-
ΝΕΙΔΗΣΙΣ ΑΥΤΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΣ
ΟΝΤΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΘΗΣΕΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΑ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΑ Ε-
ΣΘΙΕΙΝ:- τουτέστι τὸ
ροθ τέλειον: ΚΑΙ ΑΠΟΛΕΙΤΑΙ
Ο ΑΣΘΕΝΩΝ ΑΔΕΛΦΟΣ ΕΠΙ
ΤΗ ΣΗ ΓΝΩΣΕΙ ΔΙ' ΟΝ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΠΕ-
ΘΑΝΕΝ: τέσσαρα τί-

θησιν ἐγκλήματα. καὶ σφό-
δρα μέγιστα· ὅτι καὶ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀσθενῶν. καὶ ὃν
τοσοῦτον ὁ Χριστὸς ἐποιήσατο
λόγον, ὡς καὶ ἀποθανεῖν ὑ-
πὲρ αὐτοῦ· καὶ ὅτι μετὰ
ταῦτα πάντα διὰ βρώ-
ματα ἀπόλλυται:
ρπ ΟΥΤΩΣ ΔΕ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΕΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΥ-
ΠΤΟΝΤΕΣ ΑΥΤΩΝ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙ-
ΔΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΟΥΣΑΝ. ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ
ΑΜΑΡΤΑΝΕΤΑΙ: ὅρα
πῶς κατὰ μικρὸν ἐπ' αὐτὴν
τῆς παρανομίας τὴν κο-
ρυφὴν τὸ ἁμάρτημα ἤγα-
γεν. καὶ πάλιν τῆς ἀσθε-
νείας ἐμνημόνευσε τῆς
ἐκείνων· ἵν' ὅπερ ἐνόμιζον
οἱ ἐγκαλοῦντες ὑπὲρ αὐτῶν
εἶναι. τοῦτο πανταχοῦ εἰς
τὴν ἑαυτῶν ἀρὰν περι-
τρεπόμενον κεφαλήν·
πῶς δὲ εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνου-
σιν· ἕνα μὲν τρόπον. ὅτι τὰ τῶν
οἰκετῶν αὐτὸς οἰκειοῦται·
δεύτερον δὲ ὅτι εἰς τὸ σῶμα
αὐτοῦ. καὶ εἰς τὸ μέλος τελοῦ-
σιν οἱ τυπτόμενοι· τρίτον
δέ. ὅτι τὸ ἔργον αὐτοῦ. ὃ
δι' ἀνῃρ οἰκείας ᾠκοδόμη-
σε σφαγῆς. τοῦτο καθαι-
ρπα ροῦσιν: ΔΙΟΠΕΡ ΕΙ ΒΡΩΜΑ

μόνον ἀγαθόν. καὶ περὶ κυρί-
ου μόνον. διὸ καὶ ἐπὶ τὸν
πατέρα τὸν κύριον τὸν κύ-
ριον ὀνομάσας. ἐστοίμασε τὸν
πατρὸς οὐκ ἀφαιρήσας καὶ θε-
ὸν εἶναι μόνον αὐτοῦ υἱὸν, ἵ-
να μὴ δύο παρ' ἐκείνοις
νομισθῆ κύριοι καὶ θεοὶ
οἱ. οὐδὲ τὸν υἱὸν θεὸν εἶναι
τοῦ πατρός. ἵνα μὴ δύο θεοὺς
νομισθῆ καὶ θεοῦ. τί θαυ-
μάζεις εἰ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐ-
μνημόνευσεν. πρὸς γὰρ
ἐκείνους αὐτῷ ὁ λόγος ἦν
ὁ ἀγὼν καὶ τοὺς τοῦ
καὶ πολυθεΐα παρ' ἡμῖν.
διὸ τὸ ἴσος συνεχῶς καὶ
χάριτος. οὐδὲ θεὸς
ὁ. καὶ πάλιν. καὶ ἡμεῖς
εἰς θεὸν καὶ εἷς κύριος. ὁ θεὸς δὲ
λόγου τί φθέγγομαι τῶν
ἀσθενεστέρων ἀκουόν-
των. ταύτῃ ἐχρήσατο
τῇ διαστολῇ.
ροα τινὲς καὶ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰ-
δώλου: οὔτε ἐκείνω
περὶ αὐτοὺς σαφῶς ἵνα
μὴ πλήξῃ. οὔτε παρα-
τρέχει καθόλου. ἀλλ' αἰ-
τιασάμενος αὐτοὺς μέμφε-
ροβ ται: ἕως ἄρτι ὡς εἰ-
δωλόθυτον ἐσθίουσιν:

μένα τοσαύτης διαφοράς
μετὰ τὸ πρότερον:
ρογ καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν
ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται:
οὐδέπω δυναμένη καταφρονῆσαι.
φρονῆσαι. οὐδὲ εἰς ἅπαξ
αὐτῶν καταγελάσαι.
ἀλλ' ἔτι διακρινομένη.
οὐδαμοῦ δὲ περὶ τὴν φύ-
σιν τοῦ πράγματος τὸν λό-
γον ἵστησιν. ἀλλ' ἄνω καὶ
κάτω κατὰ τὸ συνειδὸς
τοῦ μεταλαμβάνοντος
στρέφεται. δέδοικε γὰρ
μὴ θέλων διορθῶσαι τὸν
ἀσθενῆ πλήξῃ τὸν ἰσχυρὸν
καὶ ἀσθενῆ ποιήσῃ τοῦτον ἐργά-
ροδ σηται: βρῶμα δὲ ἡμᾶς
οὐ παρίστησι τῷ θεῷ:
ὅρα πῶς πάλιν αὐτῶν
καθαιρεῖ τὸ φρόνημα
λέγων. ὅτι καὶ μηδὲ
ἐκλάσθαι. μηδὲ τὶ τοῦ
φέρεσθαι πρὸς τὴν διαφο-
ρὰν. οὐδὲ οὕτως ἐδεῖ τοῦ-
το ποιεῖν. ματαιοπονεῖν
γὰρ τοῦτό ἐστιν. ὁ γὰρ ἀκού-
σας ὅτι κρείττων μέν ἐ-
ρος. αὐτὸς δὲ ὅτι κέρδος
οὐ σφόδρα ἀξιώσαι. ἀλ-
λὰ τὸ τε μᾶλλον ὅταν μάθῃ
ὅτι αὐτὸς οὐδὲν ὠφελεῖται
ἐκ τοῦ πράγματος. διὰ τοῦτο

ἑώρακα· καὶ [illegible]
οὐδὲν [illegible] ἀποστόλου
ἔργον· διὰ τοῦτό φησιν· τὸ
ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ·
καὶ [illegible]
το· τὸ ἐν κῳ προστίθησιν·
τουτέστιν τοῦ θεοῦ τὸ ἔργον ἐστὶν
ρπδ οὐκ ἐμόν: ἡ γὰρ σφραγίς
τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς
ἐστε ἐν κῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολο
γία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσι
αὕτη ἐστίν· μὴ οὐκ ἔχω
μεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ
πιεῖν· μὴ οὐκ ἔχωμεν ἐ
ξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖ
κα περιάγειν· ὡς καὶ οἱ λοι
ποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελ
φοὶ τοῦ κυ καὶ κηφᾶς· ἢ μό
νος ἐγὼ καὶ βαρναβᾶς οὐκ
ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ
μὴ ἐργάζεσθαι: τουτέστι
[illegible]
[illegible] ἀπόστολος
εἰμί· [illegible]
τα γὰρ τὰ τοῦ ἀποστόλου [illegible]
[illegible] καταμα
ζον [illegible]
[illegible]
καὶ τὸ [illegible]
[illegible]
[illegible]
τρυφᾶν [illegible]
ρπε [illegible]: τίς στρατεύ

εται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ·
τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ
ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει·
ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ
ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης
οὐκ ἐσθίει: ἐντεῦθεν ὁ [illegible]
[illegible] ἰσχυρότατον [illegible] ἀπο
[illegible]
τοῦτο ποιεῖ [illegible] παραδεί
γματα [illegible]
[illegible]
τούτων [illegible] τὸν λόγον
ρπϛ ἰσχυροποιῶν: μὴ κατὰ
ἄνον ταῦτα λαλῶ· ἢ οὐχὶ
καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει·
ἐν γὰρ τῷ μωϋσέως νόμῳ
γέγραπται· οὐ φιμώσεις
βοῦν ἀλοῶντα· μὴ τῶν
βοῶν μέλει τῷ θῷ· ἢ δι'
ἡμᾶς πάντως λέγει· δι' ἡ
μᾶς γὰρ ἐγράφη: μὴ
[illegible] παρα
δείγματα [illegible] ἰσχυρίζομαι:
ρπζ ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀ
ροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀ
λοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ
μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι· εἰ
ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνικὰ
κατεσπείραμεν μέγα· εἰ
ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ
θερίσομεν· εἰ ἄλλοι τῆς
ἐξουσίας ὑμῶν μετέχου
σιν· οὐ μᾶλλον ἡμεῖς;
[illegible]:~

δευτερονομίου

σκανδαλίζει τὸν ἀδελ
φόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα
εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν
ἀδελφόν μου σκανδαλί
σω· τοῦτο ἀρίστου δι
δασκάλου τὸ δι' ἑαυτοῦ παι
δεύειν ἅπερ λέγει. Καὶ
οὐκ εἶπεν, εἴτε δικαίως εἴτε
ἀδίκως· ἀλλὰ πάντως οἷον·
ρπβ οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰ
μὶ ἀπόστολος; ἵνα μὴ
τις λέγῃ, καὶ μὴν ὡς ἀξιοπί
στως διὰ τῶν ἔργων τί
μιος καταφρονήσας· ὑ
πὲρ τοῦ μὴ σκανδαλίσαι
τὸν ἀδελφόν· διὰ τοῦτο
ἀναγκάζεται νῦν καὶ
ἀπόδειξιν τούτων ἐνεγκεῖν
ὁ δὲ μόνος οὗτος αὐτός· τί
χρὴ λέγειν περὶ τῶν εἰδω
λοθύτων φησίν· τοῦ γὰρ
Χριστοῦ ταξαμένου τοῖς
τὸ εὐαγγέλιον κηρύσσον
τας ἐκ τῶν μαθητευο
μένων ζῆν, ἐγὼ τοῦτο
οὐκ ἐποίησα· ἀλλ' εἱλόμην
λιμῷ μᾶλλον καταλῦσαι
τὸν βίον, κινδυνεῦσαι τῇ πα
ρὰ τῶν κατηχουμένων
οὐκ ἐδεήθην λαμβάνειν ε
σθίειν ἔμμισθον. ἀλλ' ὡς δεῖ
οἰκοδομεῖσθαι αὐτοῖς κι
νουμένων. Καὶ ἵνα μή τις

λέγῃ· ὅτι εἰ καὶ μὴ ἔβρωκεν
ἐπειδὴ μὴ ἔξεστιν αὐτῷ· οὐκ ἔβρω
κεν· διὰ τοῦτο πρῶ
τον τίθησι τὰς αἰτίας
δι' ἃς εὐλόγως ἂν ἔβρωκεν
ὑπὲρ [illegible] οὐ μόνον ἐξῆν·
εἶτα εἰ καὶ μὴ δόξῃ τοῖς πε
ρὶ παρόντι διαφέρον ταῦ
τα λέγειν· καὶ γὰρ εὐλαβ
ούμενοι ἐκεῖνοι πρότερον
διὰ κινδύνου ὅτι ζῆν ἐκεί
νοις λαμβάνειν· εἶτα
[illegible] ἵνα μή τις εἴπῃ
ὅτι παρ' ὧν μὲν ζῆν, σοὶ
δὲ οὐκ ἔξεστιν· πρὸ πάντων
μετὰ τὸν ἀκροατὴν τοῖς
ἐκείνοις τοῖς περὶ ταῦ
τα, διὰ ἀνάγκην τοῦτο
ρπγ ποιῶν· οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν
τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα;
οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς
ἐστε ἐν κυρίῳ; εἰ ἄλλοις
οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος,
ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι·
ἵνα μή τις ὑπολάβῃ
ἀλλ' ἄλλους ἀπεστάλθαι
τὸν μὲν Χριστὸν ἑωρακέναι, οὐ
μικρὸν γὰρ καὶ τοῦτο ἀξίωμα
μαθεῖν· κατ' αὐτὸ λέγεται
πολλοὶ προφῆται καὶ
δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν
ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδον.
ἔστησεν· οὐχὶ καὶ τὸν κύριον ἡμῶν

προθυμίας. καὶ χρῆμα τὸ
ρϛγ πρᾶγμα καλῶς:· Ἐὰν γὰρ
εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστιν
μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ
μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι
ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζω
μαι:· τοῦτό φησιν οὐ
χ ὡς μείζονος ὄντος τοῦ καυ
χήσασθαι· τὸ ἀδαπά
νως θέσθαι τὸ εὐαγγέλιον. ἀλ
λ' ὡς ἑτέρων ἐχόντων τὸ
πλέον· οἷον· ὅτι τὸ μὲν ἐπι
ταγμα· τὸ δὲ τῆς ἐμῆς
προαιρέσεως κατόρθωμα.
ὃ μὲν γὰρ ὑπὲρ τὴν ἐντο
λὴν γίνεται, πολὺν ἔχει μι
σθόν· ὃ δὲ ἐντολῆς τάξει
οὐ τοσοῦτον· ὥστε κατὰ τοῦ
το φησὶν τὸ μὴ λαμβάνειν,
τοῦ εὐαγγελίζεσθαι πλέον εἶ
ναι. οὐ κατὰ τὴν τοῦ πρά
γματος φύσιν· τί γὰρ
τοῦ κηρύξαι ἴσον· ὃ καὶ πρὸς
τοὺς ἀγγέλους ἡμᾶς ἁμιλ
λᾶσθαι ποιεῖ· ἀλλ' ὅμως
ἐπειδὴ τὸ μὲν ἐπίταγμα
ἐστὶ καὶ ὀφειλή· τὸ δὲ προαι
ρέσεως φιλοτιμία· κατὰ
τοῦτο αὐτὸ τὸ μὴ λαμβάνειν
πλέον ἐστὶ τοῦ κηρύγματος:·
ρϛδ Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω
μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων
οἰκονομίαν πεπίστευμαι.
τίς οὖν μοι ἐστὶν ὁ μισθός·
ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδά
πανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ μὴ καταχρήσα
σθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ:· τὸ δίκαιον
καὶ ἄξιον ἐστὶ τοῦ ἐκείνους χρῆσθαι
καὶ μὴ ἀποχρῆσθαι λαμβά
νειν· οὕτω καὶ τὸ ἀφ' ἡμῶν μοι ἐπι
κεῖται μαθητῶν· οὐχ ὡς ἀδίκως
τοῦ τοῦτο ποιοῦντος. ἀλλ' ὡς
ἐπαχθῶν ὄντος τοῖς ἐπιτα
χθεῖσιν· διὸ οὐκ ἔστι παρὰ τὸ δί
καιον. οὐκ ἔχω μισθόν. ἀλλ' οἰκο
νομίαν πεπίστευμαι· δηλονότι
καὶ οὗτος ἔχει μισθόν.
ἀλλ' οὐ τοιοῦτον. οἷον ὁ τὸ ἐπί
ταγμα ἐξανύσας, οὐχ οἷον
ἐκεῖνος ὁ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλο
τιμησάμενος. καὶ ὑπερβὰς
τὸ ἐπίταγμα:·
ρϛε Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάν
των. πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδού
λωσα, ἵνα τοὺς πλείονας
κερδήσω:· πάλιν μεί
ζονα τίθησιν ὑπερβολήν·
μέγα μὲν γὰρ καὶ τὸ μὴ λα
βεῖν. τοῦτο δὲ πολὺ μεῖζον
ἐκείνου. τί δέ ἐστιν ὅ φησιν
ὅτι οὐ μόνον οὐκ ἔλαβον. οὐ
δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐξουσίᾳ.
ἀλλὰ καὶ ἐδούλωσα ἐμαυτὸν
καὶ δουλείαν παμμεγάλην καὶ
παντοδαπήν· καὶ δουλ
ωσάμενος τοῖς οὐδὲν

ρπη ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐ
ξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάν
τα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγ
κοπήν τινα δῶμεν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ χ(ριστο)ῦ: τοῦ
καιροῦ ἐκβιαζομένου:
ρπθ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργα
ζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθί
ουσιν: ἀπὸ τοῦ νόμου
τὸ ἔχειν ἐξουσίαν λαμβάνειν
μισθὸν ἀποδεξάμενος. μετα
φέρει τὸν λόγον καὶ ἐπὶ τὸ εὐαγγέ
λιον καὶ δείκνυσι τοῦτο αὐτὸ ἰ
σχυροποιῶν. ὥσπερ δὲ τὸ μὴ
ἐπὶ μὲν ἐκείνων προσφέρον
τας λαμβάνουσιν. ἀλλ' ἐκ
τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν. ἵνα
μήτε οἱ λαμβάνοντες ὀνει
δίζωνται. μήτε οἱ παρέ
χοντες ἐπαίρωνται:·
ρϙ οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσε
δρεύοντες, τῷ θυσιαστη
ρίῳ συμμερίζονται· οὕ
τω καὶ ὁ κ(ύριο)ς διέταξεν τοῖς
τὸ εὐαγγέλιον καταγ
γέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγ
γελίου ζῆν: τὰ γὰρ
προσενεχθέντα οὐ καὶ μό
νων τῶν προσεδρευόν
των ἦσαν, ἀλλὰ τοῦ ἱε
ροῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
τὸ δὲ συμμερίζονται, οὐ
τὴν ἐξ ἴσου διανομὴν δη
λοῖ, ἀλλὰ τὴν ἐξ ὀφειλῆς

διδομένην αὐτοῖς παραμυ
ρϙα θίαν:· ἐγὼ δὲ οὐδενὶ
ἐχρησάμην τούτων· οὐ
κ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕ
τως γένηται ἐν ἐμοί:
ὁμοίως ὡς ἔλεγον· πολλῶν
μοι παραδειγμάτων πα
ρόντων ἐξουσίαν· τοῦ
στρατιώτου· τοῦ γεωργοῦ
τοῦ ποιμένος· τῶν ἀπο
στόλων· τοῦ νόμου· τῶν
παρ' ἡμῖν τοῖς ἱερεῦσι γενο
μένων· τῶν παρ' Ἕλλησι
τοῖς ἄλλοις· τῶν ἱερῶν·
τοῦ προστάγματος Χ(ριστο)ῦ· οὐ
δεμίαν τούτων ἀπεδεξάμην
ἐπὶ τὸ καταλῦσαι τὸν θεσμὸν
τοῦ νόμου καὶ λαβεῖν:
ρϙβ καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀπο
θανεῖν, ἢ τὸ καύχημά
μου ἵνα τις κενώσει:
αἱροῦμαι μᾶλλον φησὶν ἀπο
θανεῖν λιμῷ. ἢ τούτων
ἀποστερηθῆναι τῶν
στεφάνων. οὐ δὲ ἐστὶ τὸ καύ
χημα ἐπάγει. καὶ μὴ τὸν
σκοπόν. ἢ τὸ δόξαν καλόν.
ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ. ὅτι
ποιεῖ μὲν αὐτὰ οὐ χαίρων
δὲ, ἀλλ' αἰσθόμενος καὶ ὀδυνώ
μενος. τούτου χάριν τὴν
ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς δεῖ
ξαι θέλων. καὶ τὸ μέγεθος τῆς

ταῖς μὲν ἐλυτῶν τοῖς εὐνοοῦν-
των. οὕτω καὶ ἐνταῦθα·
συγκοινωνὸς γένωμαι τοῦ
εὐαγγελίου λέγει· ἵνα δείξῃ
θέλων συγκοινωνῆσαι τοῖς
ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου πεπιστευ-
κόσιν. τοῦτο δὲ ἔστι ταπει-
νοφροσύνης μεγάλης ἐπι-
δεῖξιν ἔχον· ἐν μέρει γὰρ τῶν
πολλῶν ἑαυτὸν τίθησιν
παρ' αὐτῶν τῶν ἄθλων ἰσαμοιρῶν:
ϲβ ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΟΙ ΕΝ ϹΤΑΔΙΩ
ΤΡΕΧΟΝΤΕϹ· ΠΑΝΤΕϹ ΜΕΝ
ΤΡΕΧΟΥϹΙΝ· ΕΙϹ ΔΕ ΛΑΜ-
ΒΑΝΕΙ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ· ΟΥΤΩϹ
ΤΡΕΧΕΤΕ ΙΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΗΤΕ:
δείξας ὅτι πολὺ χρήσιμον
τὸ συγκαταβαίνειν· καὶ τοῦ-
το ἡ ἄκρα τελειότης τῶν
ἐντολῶν τὸν ὅρον παραβαίνει αὐ-
τῶν καθυπερβαίνει· ἀλλὰ μὴ
νομίζοι τις ὅτι τοῦτο τὸ
παρ' αὐτῶν γινόμενόν ἐστι
διὰ κοινωνῆσαι τελειότης
καὶ ταπεινοφροσύνης περι-
ττή· ἀλλ' οὐ λέγει οὕτω σα-
φῶς ἵνα μὴ [illegible]
τας· διὰ τῶν μηδὲ κατα-
σκευάζει τοῦτο δηλοῖ·
τὸ δὲ λέγειν ὅσα ἐκ τῶν ἀρτίως
[illegible] τὸ οὐράνιον
οὐχ ὡς ἐμοῦ μέλλοντος σώ-
ζεσθαι μόνου. ἀλλ' ὡς [illegible]

μὴ ὀφειλομένων ἐκείνων ἐστὶ
μεγίστης τῆς σπουδῆς·
ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ πολλῶν
καθιέντων ἐς τὸ στάδιον
οὐ στεφανοῦνται πολλοί·
ἀλλ' εἷς ἐν μόνῳ τοῦτο περιίστα-
ται. καὶ οὐκ ἀρκεῖ τὸ κα-
θεῖναι ἐς τὸν ἀγῶνα. οὐδὲ
τὸ ἀλείψασθαι καὶ παλαῖσαι·
οὕτω καὶ ἐνταῦθα. οὐκ ἀρ-
κεῖ τὸ πιστεῦσαι καὶ ὡς ἔτυχεν
ἀγωνίσασθαι. ἀλλ' ἐὰν μὴ
οὕτω δράμωμεν ὥστε με-
χρι τοῦ τέλους ἀνεπιλήπτους
ἑαυτοὺς παρασχεῖν καὶ ἐγγὺς
γενέσθαι τοῦ βραβείου
οὐδὲν ἡμῖν ἔσται πλέον·
καὶ γὰρ καὶ τὸν νομίζοντα
εἶναι ἑαυτὸν κατὰ τὴν
γνῶσιν. ἀλλ' οὕτω τοῦ παν-
τὸς ἐκπεπτωκότα· οὕτω παρὰ τὴν
γινόμενος ἔλεγεν· τρέχετε
ἵνα καταλάβητε:
ϲγ ΠΑϹ ΔΕ Ο ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟϹ
ΠΑΝΤΑ ΕΓΚΡΑΤΕΥΕΤΑΙ·
ΕΚΕΙΝΟΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΙΝΑ ΦΘΑΡ-
ΤΟΝ ϹΤΕΦΑΝΟΝ ΛΑΒΩϹΙΝ
ΗΜΕΙϹ ΔΕ ΑΦΘΑΡΤΟΝ:
τί ἐστι πάντα· οὐχὶ τοῦ
δεῖν ἀπέχεσθαι. ἀλλὰ τὸ δὲ
διαμαρτάνειν· ἀλλὰ καὶ
γαστριμαργίας καὶ μέθης καὶ
πάντων τῶν παθῶν κρατεῖν τῶν

ν καὶ τὸ οὐδὲν· οὐδὲ ἀναγκαῖον
ἔχων· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ
ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων.
Καὶ γὰρ κηρύξαι μό-
νον ἐπετάγη καὶ κατα-
γγέλλειν τοῖς ἀνθρώποις τὰ δοθέν-
τα· τὸ δὲ μυρία μηχανή-
σασθαι καὶ ἐπινοῆσαι, λοιπὸν
τῆς ἐμῆς γνώμης σπουδῆς ἦν:
ρϟϛ Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαί-
οις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαί-
ους κερδήσω: Καὶ
προσάγων ἐπὶ τὸ περιτε-
μεῖν Τιμόθεον· ἵνα καὶ
θεραπεύσῃ περιτομήν· διὰ
τοῦτο οὖν καθάπερ Ἰουδαῖος,
ἀλλ' ὡς Ἰουδαῖος. Οἰκονο-
μία γὰρ τὸ πρᾶγμα ἦν:
ρϟζ Τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ
νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ
νόμον κερδήσω:
Ὅτε ἐξυρᾶτο, ὅτε ἔθυεν,
ἐπετέλει δὲ ταῦτα· οὐ κο-
γνώμην αὐτῶν μεταλα-
λομένην· ἀλλὰ τὴν ἀ-
γνοίαν συγκαταβαί-
ρϟη νουσιν: Τοῖς ἀνό-
μοις ὡς ἄνομος, μὴ
ὢν ἄνομος θεῷ, ἀλλ' ἔν-
νομος Χριστῷ: Οἱ ἄνομοι
οὔτε Ἰουδαῖοι ἦσαν· οὔτε
Ἕλληνες, ἀλλ' ἔξω τοῦ νό-
μου ζῶντες. Οἷος ἦν Κορ-
νήλιος. Καὶ ὁ μὲν [illegible] δὲ κ
Καὶ γὰρ πρὸς Ἕλληνας ἔφη-
σαν· πολλαὶ ὑπεκρίνετο
τῶν ἐκείνων· τὴν μὲν δὲ
φασίν· καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ
ἐπιγράμματος τοῦ βωμοῦ
κοινωνῶν διάλεξιν αὐτοῖς γε-
νομένην πρὸς Ἀθηναί-
ους αἰνίττεται καὶ λέγει
τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος.
Καὶ ἵνα μή τις νομίσῃ κατὰ
γνώμην εἶναι τὸ πρᾶγμα,
ἐπήγαγεν· μὴ ὢν ἄνομος
θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ:
ρϟθ Ἵνα κερδήσω ἀνόμους.
Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν
ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθε-
νεῖς κερδήσω: Τὴν αἰ-
τίαν τῆς συγκαταβάσε-
σ ως λέγει: Τοῖς πᾶσιν
γέγονα τὰ πάντα, ἵνα
πάντως τινὰς σώσω:
Ἵνα μὴ καθ' ἕκαστον λέγων
διατρίβῃ, τῷ γενικῷ χρῆ-
σα ται ὀνόματι: Τοῦτο δὲ
ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,
ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ
γένωμαι: Τοῦτ' ἔστιν
ἵνα δόξω τι κἀγὼ συνεισφέ-
ρειν μόχθον καὶ οἴκοθεν,
μετασχῶ τῶν ἀποκειμέ-
νων στεφάνων τοῖς πι-
στοῖς. ὥσπερ γὰρ ἐλάττω
ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν, του

τοῦ βαπτίσματος τυχεῖν. καὶ
μυστηρίων πνευματικῶν ἀπολαῦ-
σαι. ὡς μὴ νομίζοιεν ἄξιον τῆς
χάριτος ἐπιδείκνυσθαι βίον.
διὸ καὶ τοῦ βαπτίσματος καὶ
τῶν μυστηρίων παράγει τοὺς
τύπους. τί δέ ἐστιν τὸ εἰς τὸν
Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν·
καθάπερ ἡμεῖς τῷ Χριστῷ πι-
στεύσαντες. καὶ τῇ ἀναστάσει
αὐτοῦ βαπτιζόμεθα. ὡς καὶ
αὐτοὶ τῶν αὐτῶν κοινωνή-
σαντες. βαπτιζόμεθα γὰρ
ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, τουτέστι
σωμάτων. οὕτω καὶ ἐκεῖνοι
θαρσήσαντες τῷ Μωϋσῇ.
τουτέστιν ἰδόντες αὐτὸν δια-
βάντα πρῶτον. κατετόλ-
μησαν καὶ αὐτοὶ τῶν ὑδά-
των. ἀλλ' ἐπειδὴ βούλεται
τὸν τύπον ἐγγὺς τῆς ἀλη-
θείας ἀγαγεῖν, οὐ λέγει οὕτως·
ἀλλὰ τοῖς τῆς ἀληθείας ὀ-
νόμασι κέχρηται καὶ ἐπὶ τοῦ
τύπου. Καὶ τοῦτο μὲν, τὸ λου-
τροῦ σύμβολον· τὰ δὲ μετὰ
ταῦτα τῆς ἱερᾶς τραπέ-
ζης. καθάπερ γὰρ ἡμεῖς CΘ
τὸ σῶμα ἐσθίομεν τὸ δεσπο-
τικόν. οὕτω καὶ ἐκεῖνοι τὸ μάν-
να. καὶ ὥσπερ ἡμεῖς τὸ αἷμα
πίνομεν τὸ δεσποτικόν. οὕ-
τω καὶ ἐκεῖνοι ὕδωρ ἐκ πέτρας.
εἰ γὰρ καὶ αἰσθητὰ ἦν τὰ
διδόμενα, ἀλλὰ πνευματικῶς πα-
ρείχετο. οὐ κατὰ φύσεως ἀ-
κολουθίαν, ἀλλὰ κατὰ δω-
ρεᾶς χάριν. καὶ μετὰ τοῦ
σώματος καὶ τὴν ψυχὴν
ἀνέτρεφεν, εἰς πίστιν ἐνάγοντα·
διὰ τοῦτο περὶ μὲν τῆς τρο-
φῆς οὐδὲν εἶπεν, ἐξηλλαγμέ-
νη γὰρ ἦν. ἐπὶ δὲ τοῦ ποτοῦ
ἐπειδὴ ὁ τρόπος τῆς χορη-
γίας μόνος ἦν ὁ παράδο-
ξος. καὶ κατασκευῆς ἐδεή-
θη. διὸ εἰπὼν ὅτι τὸ αὐτὸ ἔπι-
ον πόμα πνευματικὸν ἐπήγαγεν·
ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκο-
λουθούσης πέτρας. ἡ δὲ
πέτρα ἦν ὁ Χριστός. οὐ γὰρ ἡ
τῆς πέτρας φύσις τὸ ὕδωρ
ἠφίει. ἦ γὰρ ἂν καὶ πρὸ τού-
του ἀνέβλυσεν. ἀλλ' ἑτέρα
τις πέτρα πνευματικὴ, τὸ πᾶν
εἰργάζετο. τουτέστιν ὁ Χριστός·
ὁ παρὼν καὶ πανταχοῦ θαυ-
ματουργῶν. διὰ γὰρ τοῦτο
εἶπεν ἀκολουθούσης:~
ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν
αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός:
καὶ μὴν πάντες ἀπολαύοντο·
ἀλλ' ἵνα μὴ δόξῃ καὶ τούτοις
παραλειφθεὶς ἂν προφητικῶν
διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι πλειόνων

παθῶν· ἡ δὲ ἐκεῖ παραίτη-
ὁ ποὺς ... ὁ στέφανος
πολλῷ μᾶλλον ἐνταῦθα ὁ
που καὶ ... ἡ φιλοτιμία

CΔ ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω·
ὡς οὐκ ἀδήλως: ἐντρέ-
πας αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔξωθεν
καὶ ἑαυτὸν ... μέσον ἄγει-
τον· τί δέ ἐστι τὸ οὐκ ἀδή-
λως· πρὸς σκοπόν τινα
... βλέπων, οὐχ ὡς ἔτυχε καὶ
μάτην καθάπερ ὑμεῖς·
τί γὰρ ὑμῖν γίνεται πλέον ἀ-
πὸ τοῦ εἰς ... εἰσιέναι
καὶ τὴν τελειότητα δῆ-
θεν ἐπιδείκνυσθαι· οὐδέν·
ἀλλ᾿ οὐκ ἐγὼ τοιοῦτος· ἀλλὰ
πάντα ἅπερ ποιῶ, ὑπὲρ
τῆς τῶν πλησίον ἀγαθο-
ποιΐας καὶ σωτηρίας· κἂν
γὰρ τελειότητα ... ἐξαρκ...
... αὐτοῖς· κἂν συγκαταβαί-
νω δι᾿ αὐτούς: οὕτως

CE πυκτεύω· ὡς οὐκ ἀέρα δέ-
ρων: πάλιν τὸ ...
... αἰνιττόμενος τοῦ-

CS το φησίν: ἀλλ᾿ ὑποπιά-
ζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλα-
γωγῶ: ἐνταῦθα δὲ
... καὶ ὑπὸ ... τῆς
γαστρὸς κατεχομένους
καὶ προσχήματι τελειότη-
τος τὴν γαστριμαργίαν

πληροῦντας τὴν ἑαυτῶν:·

CZ μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐ-
τὸς ἀδόκιμος γένωμαι:
μὴ γὰρ δὴ νομίσητε φησὶν
ὅτι ... ἀρκεῖ
τοῦτο εἰς σωτηρίαν ὑμῖν·
εἰ γὰρ ἐμοὶ τὸ κηρύξαι καὶ δι-
δάξαι μυρίους οὐκ ἀρκεῖ πρὸς
σωτηρίαν, πολλῷ μᾶλλον

CH ὑμῖν: οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς
ἀγνοεῖν ἀδελφοί· ὅτι οἱ πα-
τέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ
τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ
πάντες διὰ τῆς θαλάσσης
διῆλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν
μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν
τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶ-
μα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ
πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματι-
κὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ
πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέ-
τρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χ(ριστό)ς:·
πάλιν ἐπὶ τὰς παλαιὰς
πρόεισιν ἱστορίας· τὸ δὲ οὖν
θεῖον ἡμᾶς ... δεικνύων
τοσαύτην ... σφόδρα ...
ταῦτα ... τι-
μωρίας ... ὑπόδειγμα
τιθείς ... ὅτι
οἱ ... ἐκεῖνοι
τοσαύτης ἀπολαύσαντες
δωρεᾶς· οὕτως οὐδὲ αὐτοῖς

σιε
τω μὴ πέσῃ: ὥστε τὸν
τῦφον καθαιρεῖν τοὺς δοκίμους
ἐστὶ καταφρονοῦντας· καὶ
ἐπεὶ ὁ μὲν ὁ δοκῶν ἑστάναι δη-
λῶν ὡς οὐδέπω ἑστάναι· τοῦ-
τό ἐστιν τὸ θαρρεῖν ἔφθασε αὐ-
τούς. ταχέως γὰρ ὁ τοιοῦ-
τος πεσεῖται:· πειρασμὸς
σιϛ ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀν-
θρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θ(εὸ)ς
ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρα-
σθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε
ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρα-
σμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ
δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.
διόπερ ἀγαπητοί μου. φεύ-
γετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρεί-
ας: τουτέστι μικρὸς
καὶ βραχὺς καὶ σύμμετρος
τὸ γὰρ ἀνθρώπινος. τὸ
μικρὸν σημαίνει· ὥσπερ ὅταν
λέγῃ· ἀνθρώπινον λέγω
διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
σαρκὸς ὑμῶν· μὴ τοίνυν
καταφρονεῖτε φησὶν ὡς
ἐρρυμμένοι:·
σιζ ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνα-
τε ὑμεῖς ὅ φημι: ἐπει-
δὴ μέγα ἐφθέγξατο· καὶ
τὴν κατηγορίαν ηὔξη-
σεν· εἰδωλολατρείαν αὐ-
τῶν. ἵνα μὴ δόξῃ τραχὺ
εἶναι αὐτοῖς καὶ φορτικὸν

ποιεῖν τὸν λόγον αὐτοῖς·
μόνοις καθίστησι τὴν κρί-
σιν. καὶ μετ' ἐγκωμίου κα-
θίστησι τοὺς δικάζοντας λέ-
γων· ὡς φρονίμοις ὑμῖν λέ-
σιη γω: τὸ ποτήριον τῆς
εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν:
εὐλογίαν φησὶ τὴν
εὐχαριστίαν λέγει· εὐχα-
ριστοῦντες δὲ λέγομεν· πάντα
ἀναπτύσσομεν τὸν τῆς εὐερ-
γεσίας τοῦ θ(εο)ῦ θησαυρὸν
καὶ τὰς μεγάλας ἐκείνας
μνημονεύοντες δωρεάς· ὅτι ἐλ-
πίδα μὴ ἔχοντας. καὶ ἀ-
θέους ὄντας ἐν τῷ κόσμῳ
ἀδελφοὺς ἑαυτοῦ κατεσκεύ-
ασεν. καὶ συγκληρονόμους:·
σιθ οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵμα-
τος τοῦ χ(ριστο)ῦ ἐστιν: τὸ
ἐν τῷ ποτηρίῳ φησίν. ἐ-
κεῖνό ἐστιν τὸ ἀπὸ τῆς πλευ-
ρᾶς ῥεῦσαν. καὶ ἐκείνου
μετέχομεν: τὸν ἄρτον
σκ ὃν κλῶμεν οὐχὶ κοινωνία
τοῦ σώματος τοῦ χ(ριστο)ῦ ἐστιν:
διατί μὴ εἶπε μετοχή· ὅ-
τι πλέον τι ἐμφανίσαι ἠ-
βουλήθη. καὶ πολλὴν ἐν-
δείξασθαι τὴν συνάφειαν·
οὐ γὰρ τὸ μετέχειν μόνον καὶ
μεταλαμβάνειν. ἀλλὰ καὶ
τὸ ἑνοῦσθαι κοινωνοῦμεν·

ἐπεὶ δὲ τοῖς περιγενομένοις λόγοις αὐτοῖς οἱ πολλοὶ ὡς μὴ παροῦσι· μηδὲ θαρρεῖν μονομένοις αὐτοῖς τοῖς ἤδη γεγενημένοις. δείκνυσιν ὅτι ἐκόλασεν τοὺς ἁμαρτάνοντας ὁ θεὸς· καίπερ μυρίας εὐεργεσίας ἀξιώσας:

κατεστρώ

CI θησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ:

τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν σημαίνων καὶ τὰς τιμωρίας:

CIΑ ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγεννήθησαν. εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν· καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν· μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε καθὼς τινὲς αὐτῶν ὥσπερ γέγραπται:

ἵνα μὴ λέγωσιν. καὶ τί πρὸς ἡμᾶς; δείκνυσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ τὸ γὰρ δι' ἡμᾶς ... ὥστε σωφρονεστέροις γενέσθαι τοῖς ὑποδείγμασιν ἐκείνοις:

CIΒ ἐκάθησεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν· μηδὲ πορνεύωμεν καθὼς τινὲς αὐτῶν ἐπόρνευσαν· καὶ ἔπεσαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες:

ὡς περιττὴ ἦν τρυφὴ ἡ ... αὐτοῖς ... οὕτω δὲ ... μὴ καὶ ἡμεῖς ...:

CIΓ μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν χ(ριστὸ)ν· καθὼς καί τινες αὐτὸν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο· μηδὲ γογγύζετε καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν. καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ· ταῦτα δὲ πάντα τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν:

διὰ τοῦτο ... πρὸς τοὺς ... ὅτι ... καὶ τὸν πειρασμὸν ... γὰρ λέγοντες. ποῦ ... τὰ ἀγαθά ... τὰ ἔπαθλα· διὸ καὶ ... μηδὲ γογγύζωμεν· οὐδὲ γὰρ τοῦτο εἰ μὴ τὸ ζητοῦμεν τὸ παθεῖν ὑπὲρ χ(ριστο)ῦ· ἀλλ' ... πάντα παθεῖν ὑπὲρ χ(ριστο)ῦ:

CIΔ εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν:

... ταῦτα ... πρόσδοκίαν ... :

ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέ

CKB II

φησίν. ἃ γὰρ θύει τὰ ἔθνη
δαιμονίοις θύει καὶ οὐ θεῷ:
σκα' οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πί-
νειν καὶ ποτήριον δαιμονί-
ων. οὐ δύνασθε τραπέζης
κυρίου μετέχειν καὶ τραπέ-
ζης δαιμονίων: χρησά-
μενος τῷ κατὰ παραίνεσιν
λόγῳ. χρῆται λοιπὸν καὶ τῷ
ἀποφαντικῷ καὶ αὐθεντικῷ
καὶ ἀρκεῖται τοῖς ὀνόμα-
σι μόνοις ἐπὶ τῶν ἀπαγορευμένων.
κυρίου ποτήριον καὶ δαιμονίων
ποτήριον λέγων: ἢ πα-
σκβ' ραζηλοῦμεν τὸν κύριον; μὴ
ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;
τουτέστιν πειράζομεν αὐ-
τὸν εἰ δύναται κολάσαι
ἡμᾶς. καὶ παροξύνο-
μεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐναν-
τίους ὑποχωροῦντες.
τοῦτο δὲ εἶπεν ἀναμιμνή-
σκων αὐτοὺς παλαιᾶς
ἱστορίας. διὸ καὶ τῇ λέξει
ταύτῃ κέχρηται. ὡς καὶ
πρὸς τοὺς ἰουδαίους μωϋ-
σῆς ἐχρήσατο ἐγκαλῶν
ὑπὲρ τῆς εἰδωλολατρείας
ἐκείνους ὡς προσώπου τοῦ θεοῦ.
αὐτοὶ γάρ φησιν παρεζή-
λωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ:
σκγ' πάντα μοι ἔξεστιν. ἀλλ' οὐ
πάντα συμφέρει. πάντα
μοι ἔξεστιν. ἀλλ' οὐ πάντα
οἰκοδομεῖ. μηδεὶς τὸ ἑαυ-
τοῦ ζητείτω. ἀλλὰ τὸ τοῦ
ἑτέρου ἕκαστος:
ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς λέ-
γειν. ὅτι τέλειός εἰμι καὶ
κύριος ἐμαυτοῦ. καὶ οὐδέν
με βλάπτει ἀπογευόμενον
τῶν προκειμένων, τού-
του χάριν φησίν. ναὶ τέ-
λειος εἶ καὶ αὐτοῦ κύριος. ἀλ-
λὰ μὴ τοῦτο σκόπει. ἀλλ' εἰ
μὴ καὶ ἀπώλειαν ἔχει τὸ γινόμε-
νον καὶ καταστροφήν:
σκδ' πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πω-
λούμενον ἐσθίετε μη-
δὲν ἀνακρίνοντες διὰ
τὴν συνείδησιν:
ἐπειδὴ εἶπεν ὅτι ἀδύνατον ποτή-
ριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήρι-
ον δαιμονίων. καὶ καθά-
παξ ἀπῆγεν τῶν τραπε-
ζῶν ἐκείνων ἀπὸ παραδει-
γμάτων ἰουδαϊκῶν. ἀπὸ
λογισμῶν ἀνθρωπίνων. ἀ-
πὸ τῶν μυστηρίων τῶν φρι-
κτῶν. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς
δαιμονίοις τελουμένων. καὶ
πολὺν φόβον αὐτοῖς ἐνθείς.
ἵνα μὴ φόβος τούτων πάλιν
πλείονα ἢ αὐτοῖς ἀκρίβειαν
ἐξ ὧν θλιβῶσιν ἀναγκασθῶσι
περιεργάζεσθαι τοῦ δέοντος

καθάπερ τὸ σῶμα ἐκεῖνο
ἥνωται τῷ λόγῳ. οὕτως
ἡμεῖς αὐτῷ διὰ τοῦ ἄρτου
τούτου ἑνούμεθα: ὅτι
ϲκα εἷς ἄρτος. ἓν σῶμα οἱ πολ-
λοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες
ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχο-
μεν: τί λέγω κοινωνίαν
φησίν· αὐτὸ ἐσμὲν ἐκεῖνο
τὸ σῶμα· ὁ γὰρ ἄρτος τί ἐστι· σῶ-
μα χυ. καὶ τί γίνονται οἱ μεταλαμβά-
νοντες. σῶμα χυ. οὐχὶ σώματα πολ-
λά, ἀλλὰ σῶμα ἕν. καὶ
καθάπερ ὁ ἄρτος ἐκ πολλῶν
συγκείμενος κόκκων, ἥ-
νωται ὡς μηδαμοῦ φαίνεσθαι
τοὺς κόκκους. ἀλλ' εἶναι
μὲν αὐτούς. ἄδηλον δὲ
αὐτῶν εἶναι τὴν διαφο-
ράν. τῇ συναφείᾳ· οὕτω
καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ χῷ συνα-
πτόμεθα. οὐδὲ γὰρ ἐξ ἄλλου
μὲν σώματος. ἐξ ἄλλου δὲ
ἄλλος τρέφεται. ἀλλ' ἐκ τοῦ
αὐτοῦ πάντες. διὸ φησίν·
οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς
ἄρτου μετέχομεν· εἰ δὲ
ἐκ τοῦ αὐτοῦ, καὶ τὸ αὐτὸ
γινόμεθα πάντες. διατί
μὴ καὶ τὴν αὐτὴν ἀγά-
πην ἐπιδεικνύμεθα. καὶ
γινόμεθα κατὰ τοῦτο ἕν:
ϲκβ βλέπετε τὸν ἰηλ κατὰ

σάρκα. οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς
θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσια-
στηρίου εἰσίν; τί οὖν φημί:
ἐπειδὴ πολλοὶ τοῦ μεγέθους
τῶν λεχθέντων ἦσαν ἀπιστό-
τεροι. ἀπὸ τῶν προτέρων
αὐτοὺς πείθει καὶ συνήθων.
καὶ καλῶς κατὰ σάρκα φη-
σίν. ὡς αὐτῶν κατὰ πνεῦμα ὄν-
των. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν.
κἂν ἀπὸ τῶν παχυτέρων
ϲκγ παιδεύθητε: ὅτι εἴδω-
λόν τί ἐστιν. ἢ ὅτι εἰδωλό-
θυτόν τί ἐστιν. ἀλλ' ὅτι ἃ
θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις
θύει καὶ οὐ θεῷ. οὐ θέλω δὲ
ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαι-
μονίων γίνεσθαι: εἰπὼν
ὅτι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου
εἰσίν. ἐπειδὴ ἔδοξε μὴ δόξῃ. ὡς
αὐτῶν ἰσχὺν ἐχόντων τῶν εἰδώ-
λων. διαλύεσθαι καὶ δεικνύ-
μενος ὄντι κρατεῖ. ὁρᾷ πῶς
αὐτὰ καθαιρεῖ μονονουχὶ λέ-
γων· ταῦτα λέγω φησὶν·
ἀπάγων. οὐχ ὡς δυναμέ-
νων κρατεῖν τι τῶν εἰδώλων
καὶ ἰσχὺν ἐχόντων. οὐδὲν γάρ
ἐστιν. ἀλλὰ βούλομαι κατα-
φρονεῖν αὐτῶν ὑμᾶς. καὶ τούτου
χάριν μετὰ ἀπὸ τοῦ ἀποτρέ-
πω τῶν τοιούτων μιασμά-
των. ὅτι οὖν προσάγεται θεῷ δὲ

ϲκβ ιτ

δουλείας. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν
ἐστιν. ἐλεύθερον μὲν ποιεῖ
ἡ [illegible] θεοῦ καὶ πάσης ὑπο-
[illegible] ἀνώτερον. ἀλλ' οὐ καὶ
δεῖ μὲ [illegible] τῆς ἐ-
μῆς φιλοσοφίας. οὐδὲ [illegible] τοῦ
δέοντος [illegible] φιλοτιμίαν
συνορᾶν. ἀλλὰ καὶ κατα-
γνῶσθαι ἐξ ἑτέρων πρὸς ἑαυτόν.
ὡς δὲ κοινωνῆσαι ἀποσχέσθαι
τῶν ἑτέρων λόγων τῶν ἑκάστοις
προσαγομένων ἀπέχονται:

ςλβ ΕΙ ΕΓΩ ΧΑΡΙΤΙ ΜΕΤΕΧΩ· ΤΙ
ΒΛΑΣΦΗΜΟΥΜΑΙ ΥΠΕΡ ΟΥ ΕΓΩ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ· ΕΙΤΕ ΟΥΝ ΕΣΘΙ-
ΕΤΕ· ΕΙΤΕ ΠΙΝΕΤΕ· ΕΙΤΕ
ΤΙ ΠΟΙΕΙΤΕ. ΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΔΟ-
ΞΑΝ ΘΥ ΠΟΙΕΙΤΕ: τί μόσ-
μάχη χάριτι ἡ τῶν τοῦ
θεοῦ δωρεῶν. ἡ γὰρ χάρις
αὐτοῦ τοσαύτη. ὥστε κα-
τασκευάσαι τὴν ψυχὴν
ἀμόλυντον. καὶ ἀνώτε-
ραν πάσης κηλῖδος:

ςλγ ΑΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΓΙΝΕΣΘΕ. ΚΑΙ
ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΣΙΝ. ΚΑΙ
ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΥ:
τουτέστι μηδεμίαν παρέ-
χετε [illegible] μηδενί. οὐ
γὰρ μόνον ἀδελφοῖς οὐδὲ
[illegible]. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἔξω-
θεν:

ςλδ ΚΑΘΩΣ ΚΑΓΩ ΠΑΝ-
ΤΑ ΠΑΣΙΝ ΑΡΕΣΚΩ. ΜΗ ΖΗΤΩΝ
ΤΟ ΕΜΑΥΤΟΥ ΣΥΜΦΕΡΩΝ. ΑΛ-
ΛΑ ΤΟ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ, ΙΝΑ ΣΩ-
ΘΩΣΙΝ. ΜΙΜΗΤΑΙ ΜΟΥ ΓΙΝΕ-
ΣΘΕ ΚΑΘΩΣ ΚΑΓΩ ΧΥ:

ἐπειδὴ [illegible] αὐτοὺς
ἐποίησεν. καὶ τῆς τῶν ἐθ-
[illegible] καὶ [illegible] τὴν τῶν
Ἰουδαίων. καὶ [illegible] τὸ με-
[illegible]. [illegible] τὸ
αὐτὸ καὶ κοῦφον ποιῆσαι με-
σον ἑαυτὸν ἄγων. καὶ τὸ
τῶν ἄλλων συμφέρον μᾶλλον
ζητεῖν. ὁ γὰρ [illegible] ἐστὶ τοῦ
τελεωτάτου χριστιανοῦ.
καὶ ὅρος ἡ [illegible]
καὶ ἡ ἄνω ἄκρα κορυφή,
τὸ κοινῇ συμφέρον ζητεῖν·
καὶ οὐδὲ μόνον τὸ ποιῆσαι
δύναται μίμησιν τοῦ Χριστοῦ.
ὡς τὸ κήδεσθαι τῶν πλη-
σίον. διὸ τὸ μιμηταί μου γί-
νεσθε προσέθηκεν.

ςλε ΕΠΑΙΝΩ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ.
ΟΤΙ ΠΑΝΤΑ ΜΟΥ ΜΕΜΝΗΣΘΕ.
ΚΑΙ ΚΑΘΩΣ ΠΑΡΕΔΩΚΑ ΥΜΙΝ
ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΚΑΤΕΧΕΤΕ.
ΘΕΛΩ ΔΕ ΥΜΑΣ ΕΙΔΕΝΑΙ ΟΤΙ
ΠΑΝΤΟΣ ΑΝΔΡΟΣ Η ΚΕΦΑΛΗ
Ο ΧΣ ΕΣΤΙΝ. ΚΕΦΑΛΗ ΔΕ ΓΥΝΑΙ-
ΚΟΣ Ο ΑΝΗΡ. ΚΕΦΑΛΗ ΔΕ ΧΥ
Ο ΘΣ: ἀπαρτίσας τῶν
περὶ τῶν [illegible] τὸν
λόγον. ἐφ' ἕτερον μετάγει

τες χρήσασθαι καὶ δεδοικέναι. μή ποτε καὶ ἀγνοοῦντων εἰσενεχθῇ τι τοιοῦτον· κἂν ἐξ ἀγορᾶς. καὶ ἀπὸ θυμάτων [illegible]· ἀφίστησιν αὐτοὺς ταύτης τῆς μερίμνης καὶ θορύβου φησί· πᾶν τὸ ἐμ μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες. ἐὰν γὰρ φησὶν ἀγνοῶν φάγῃς, ἐκ μὴ εἰδήσεως οὐχ ὑπόκεισαι τιμωρίᾳ. τῆς γὰρ ἀγνοίας τὸ πρᾶγμα λοιπὸν, οὐ τῆς λαιμαργίας. τὸ γὰρ μανθάνειν ἐστὶ τὸ προσκόμμα μόνον ὅτι ποτ' ἐστίν· ταύτην ἐστὶ τὰς ἀφορμὰς δίδωμι τῆς συνειδήσεως:

σκη ΤΟΥ ΓΑΡ ΚΥΡΙΟΥ Η ΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΑΥΤΗΣ· οὐχὶ τῶν δαιμονίων· ἡ δὲ γῆ καὶ οἱ καρποὶ καὶ τὰ ἄλογα ζῶα αὐτοῦ πάντα. οὐδὲν ἀκάθαρτον. ἀλλὰ ὅμως ἀκάθαρτον γίνεται ἀπὸ τῆς διανοίας καὶ τῆς παρακοῆς:

σκθ ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΚΑΛΕΙ ΥΜΑΣ ΤΩΝ ΑΠΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ, ΠΑΝ ΤΟ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΟΝ ΥΜΙΝ ΕΣΘΙΕΤΕ. ΜΗΔΕΝ ΑΝΑΚΡΙΝΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ: ὁρᾷς πάλιν τὴν συμμετρίαν· οὐ γὰρ ἐκέλευσεν καὶ [illegible] ἀπιέναι [illegible]ρας· οὐδὲ ἐκώλυσεν· ἀπιόντας δὲ πάλιν ἀπαλλάττει πάσης ὑποψίας. διατί; ἵνα μὴ δόξῃ φόβου τινὸς εἶναι ἡ τοσαύτη πολυπραγμοσύνη [illegible]:

σλ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΥΜΙΝ ΕΙΠΗ ΤΟΥΤΟ ΕΙΔΩΛΟΘΥΤΟΝ ΕΣΤΙΝ, ΜΗ ΕΣΘΙΕΤΕ ΔΙ' ΕΚΕΙΝΟΝ ΤΟΝ ΜΗΝΥΣΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ· ΤΟΥ ΓΑΡ ΚΥΡΙΟΥ Η ΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΑΥΤΗΣ. ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΔΕ ΛΕΓΩ, ΟΥΧΙ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ:-

οὐδὲ γὰρ ὡς ἐχόντων ἰσχὺν [illegible] κελεύει. μήτε τοίνυν ὡς δυνάμενα καταμιαίνειν φεῦγε· οὐδὲ μιαίνειν γὰρ ἔχουσιν ἰσχύν. μήτε ὡς [illegible] μηδὲ μιαίνειν ἔχουσιν ἰσχὺν, ἀδιαφόρως μετέχε. ἐχθρῶν γάρ ἐστιν καὶ ἠτιμασμένων ἡ τράπεζα. διὸ ἀπέχου· διὰ τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν, ἵνα μὴ [illegible]:

σλα ΙΝΑ ΤΙ ΓΑΡ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΟΥ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΑΛΛΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ· ἐλευθερίαν τὸ ἀπαραίτητον καὶ ἀκώλυτον λέγων. τοῦτο γὰρ ἐλευθερία ἐστὶν ἰουδαϊκῆς ἀπηλλαγμένη

σφόδρα ἂν ἀφαιρῆναι τὰ σώματα(?). οὕτω μηδὲ σὺ φθονήσῃς χωρὶς τῶν συμβόλων τῆς ἀρχῆς. ὁ ὑπερβαίνει τὸ μὴ καλύπτεσθαι προσευχόμενος τοῦ θεοῦ. ἵνα μὴ ὑβρίσῃς ἑαυτόν. καὶ τὸν τετιμηκότα. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς ἔστι τις ἄν. καὶ γὰρ ἐκείνη ὕβρις, τὸ μὴ ἔχειν τὰ σύμβο-

σλθ λα τῆς ὑποταγῆς: ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ. ΟΦΕΙΛΕΙ Η ΓΥΝΗ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΕΧΕΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ:

Διὰ τοῦτο ποῖον· διὰ ταῦτα ῥηθέντα ἅπαντα. καὶ πρῶτον μέν. ὅτι κεφαλὴ ἡμῶν ὁ Χριστός. ἡμεῖς δὲ τῆς γυναικός. δεύτερον δὲ ὅτι ἡμεῖς δόξα θεοῦ. ἡμῶν δὲ ἡ γυνή. τρίτον ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐκ τῆς γυναικός. ἀλλ᾽ ἐκείνη ἐξ ἡμῶν. τέταρτον ὅτι οὐχ ἡμεῖς διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλ᾽ ἐκείνη δι᾽ ἡμᾶς. πέμπτον διὰ τοὺς ἀγγέλους τοὺς παρεστηκότας καὶ συναντιλαμβανομένους τῶν προσευχομένων:

σμ ΠΛΗΝ ΟΥΤΕ ΑΝΗΡ. ΧΩΡΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ. ΟΥΤΕ ΓΥΝΗ ΧΩΡΙΣ ΑΝΔΡΟΣ ΕΝ ΚΩ. ΩΣΠΕΡ ΓΑΡ Η ΓΥΝΗ ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ. ΟΥΤΩ ΚΑΙ Ο ΑΝΗΡ ΕΚ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ. ΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΘΥ. ΕΝ ΥΜΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΡΙΝΑΤΕ. ΠΡΕΠΟΝ ΕΣΤΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΟΝ ΤΩ ΘΩ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΑΙ· ΕΙ ΟΥΔΕ ΑΥΤΗ Η ΦΥΣΙΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΥΜΑΣ. ΟΤΙ ΑΝΗΡ ΜΕΝ ΕΑΝ ΚΟΜΑ ΑΤΙΜΙΑ ΑΥΤΩ ΕΣΤΙΝ· ΓΥΝΗ ΔΕ ΕΑΝ ΚΟΜΑ ΔΟΞΑ ΑΥΤΗ ΕΣΤΙΝ· ΟΤΙ Η ΚΟΜΗ ΑΝΤΙ ΠΕΡΙΒΟΛΑΙΟΥ ΔΕΔΟΤΑΙ:

Ἐπειδὴ πολλὴν ὑπεροχὴν τῷ ἀνδρὶ ἔδωκεν. ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἡ γυνὴ καὶ δι᾽ αὐτόν. καὶ ὑπ᾽ αὐτόν. ἵνα μὴ τοὺς ἄνδρας ἐπάρῃ πλέον τοῦ δέοντος. μήτε ἐκείνας ταλαιπωρήσῃ. ἐπήγαγε τὴν διόρθωσιν:

σμα ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΔΟΚΕΙ ΦΙΛΟΝΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ. ΗΜΕΙΣ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΣΥΝΗΘΕΙΑΝ ΟΥΚ ΕΧΟΜΕΝ:

Μέχρι μὲν ἦν τῶν ἐπιτιμήσεων ἐποιήσατο(?) ... τὴν ἐντροπὴν ἐνθείς(?). ὅθεν καὶ κα... ἐποιήσατο τὸν λόγον:

σμβ ΟΥΔΕ ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΤΟΥ ΘΥ.

Δεικνὺς ὅτι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ καὶ ἀρτίως(?)... καὶ ἐναντιοῦνται. οἱ μὴ κομῶντες:

σμγ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΩΝ, ΟΥΚ ΕΠΑΙΝΩ:

τὸ μὴ τὰς γυναῖκας ἀκατα-
καλύπτους ἔρχεσθαι καὶ προ-
φητεύειν· καὶ τὸ μὴ τοὺς ἄν-
δρας κομᾶν· καὶ δῆλον ἐκ τῶν· καὶ
περὶ τούτων παραινέσας·
διὸ καὶ μιμητὰς ἑαυτοῦ αὐτοὺς
φησὶν αὐτοῦ· καὶ μὴ παραιτεῖ-
σθαι [illegible] τὴν παραίνεσιν
Cλς πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ
προφητεύων κατὰ κεφα-
λῆς ἔχων, καταισχύνει
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ:
σύμβολα δέδοται ἀνδράσι καὶ
γυναιξί· πολλαὶ μὲν καὶ ἕτε-
ραι· τῶν μὲν τῆς ἀρχῆς
τῆς δὲ τῆς ὑποταγῆς· με-
τὰ δὲ ἑκατέρων καὶ τοῦτο·
τὸ ταύτην μὲν κατακα-
λύπτεσθαι· τοῦτον δὲ γυ-
μνὴν ἔχειν τὴν κεφαλήν·
εἰ τοίνυν σύμβολα ταῦ-
τά ἐστιν· ἀμφότεροι ἁμαρ-
τάνουσιν, τὴν ἀταξίαν
συγχέοντες· καὶ τὴν τοῦ θεοῦ
διαταγήν· καὶ τοὺς οἰκεί-
ους ὑπερβαίνοντες ὅρους·
καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν ἐκείνης
καταπίπτων [illegible]
ἡ δὲ ἐπαιρομένη [illegible]
ἀνδρὶ διὰ τοῦ σχήματος:
Cλζ πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομέ-
νη ἢ προφητεύουσα ἀκα-
τακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ

καταισχύνει τὴν κεφαλὴν
αὐτῆς· ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ
αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ· εἰ
γὰρ οὐ κατακαλύπτεται
γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ
δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ
κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κα-
τακαλυπτέσθω: καὶ ἂν
γὰρ καὶ γυναῖκες τοῦτο τὸ
χάρισμα ἔχουσαι· ὥσπερ αἱ
Φιλίππου θυγατέρες· καὶ ἕτε-
ραι πρὸ ἐκείνων καὶ μετ' ἐκεί-
νας· περὶ ὧν καὶ προφήτης ἔλε-
γεν λέγουσα· καὶ προφητεύ-
σουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγα-
τέρες ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται:
Cλη ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κα-
τακαλύπτεσθαι τὴν κεφα-
λήν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑ-
πάρχων· γυνὴ δὲ δόξα
ἀνδρός ἐστιν· καὶ γὰρ οὐκ ἐ-
κτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυ-
ναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν
ἄνδρα: ἄλλην πάλιν αἰ-
τίαν τίθησιν [illegible] κατακα-
λύπτεσθαι· καὶ ποία αὕτη.
καὶ τὸ ἄρχοντα αὐτὸν εἶναι
τῆς γυναικός· τὸν γὰρ
ἄρχοντα [illegible] πρόσει-
σιν τῆς ἀρχῆς σύμβολα
[illegible] ὥσπερ οὖν
οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων χω-
ρὶς ζώνης καὶ χλαμύδος τὸν μὴ

μένος προλέγων· ὅπερ ἔμελλε
γίνεσθαι. οὐ διὰ τὴν αὐτοῦ
πρόρρησιν. ἀλλὰ διὰ τὴν
τῶν αἱρετιζόντων γνώ
μην· οὐ γὰρ ἐπειδὴ προεῖ
πεν ἐγένοντο. ἀλλ' ἐπειδὴ
ἔμελλε γενέσθαι. διὰ
τοῦτο προεῖπεν:-
CΜΗ ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γέ
νωνται ἐν ὑμῖν:· ἵνα
λάμψωσι μᾶλλον. ὃ
δὲ λέγει τοῦτό ἐστι· τοιοῦ
τόν ἐστιν· ὅτι οἱ δόκιμοι
καὶ στερροὶ οὐ μόνον οὐδὲν
τοῦτο παραβλάπτονται· ἀλ
λὰ καὶ δόκιμοι μᾶλλον
καὶ λαμπρότεροι ἀπο
φαίνονται. τὸ γὰρ ἵνα οὐκ αἰ
τιολογίας ἐστίν. ἀλλ' ἀπο
βάσεως καὶ τῆς τῶν πραγμά
των ἐκβάσεως. ὥσπερ ὅταν
ὁ Χριστὸς λέγῃ· εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν
κόσμον τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ
μὴ βλέποντες βλέπωσι· καὶ
οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται·
μὴν οὐ διὰ τοῦτο ἦλθεν, ἵνα
οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται·
ἀλλὰ τὸ ἐναντίον· ἵνα οἱ τυ
φλοὶ βλέπωσι· συνέβη δὲ
τοῦτο· οὕτω καὶ ἐνταῦθα γνω
ρισθῶσι· τὸ ἵνα οἱ δόκιμοι φα
CΜΘ νεροὶ γένωνται:· συνερ
χομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ

αὐτὸ, οὐκ ἔστι κυριακὸν
δεῖπνον φαγεῖν:· οὐ
κατὰ τὸ ἓν συνερχομένων ὑ
μῶν· οὐκ ἐστὶ κοινὴν ἀγά
πην· ἀλλὰ πάλιν μετέρχεται
καὶ πολὺ φοβερώτερον αὐτῶν
καθάπτεται· ὅτι ὡς κοινὴν
αὐτοῖς παραπέμπουσιν
τὴν ἑσπέραν ἐν ᾗ τὰ φρι
κτὰ καὶ σεπτὰ μυστήρια
παραδέδωκεν ὁ Χριστός:·
CΝ ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖ
πνον προλαμβάνει ἐν
τῷ φαγεῖν:· ὁρᾷς πῶς
δείκνυσιν αὐτοὺς ἑαυτοὺς
καταισχύνοντας· ὅπου
γε τὸ κυριακὸν ἰδιωτι
κὸν ποιοῦσι· λέγει οὖν ὡς
δεῖ τὸ κυριακὸν δεσποτικὸν
CΝΑ κοινὸν εἶναι:· καὶ ὃς
μὲν πεινᾷ. ὃς δὲ μεθύει:·
ἐπειδὴ ὡς προλαμβάνουσι· καὶ
κερδαίνουσι πλῆξαι· ἐστι λαιμαρ
γίαν· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐναντίον
πλεονεκτικὸν ὂν τὸ μεθύειν·
ἀμφότερα ἁμαρτί
ας κακῶν:· μὴ γὰρ οἰκίας
CΝΒ οὐκ ἔχετε. εἰς τὸ ἐσθίειν
καὶ πίνειν. ἢ τῆς ἐκκλη
σίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε:
ὁρᾶτε πῶς ἀπὸ τῆς τῶν πε
νήτων ὕβρεως· ἐπὶ τὴν
ἐκκλησίαν μετήγαγε τὸ

ἐφ᾽ ἑτέρων μᾶλλον ἐστὶν ἐγκλημάτων·
τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ κοινῇ συνιόν-
των αὐτῶν ἑστιᾶσθαι, ἐξου-
θενεῖσθαι παρ᾽ αὐτῶν τοὺς πτωχοὺς
ὄντας τοὺς πένητας. τοῦτο
δὲ τὸ ἔθος ἀπὸ τῶν μὲν ἦν ἐπὶ
τῶν τρισχιλίων καὶ πεντακι-
σχιλίων τῶν ἐξ ἀρχῆς πιστευ-
σάντων. οἱ μὲν ἦν ὄντες ἐπι-
τῶν ἑτέρων τῶν μὲν ἦν ἐγκα-
λουμένων τὴν ἀκρίβειαν·
ἐπεὶ οὖν διεσπάσθη τὸ ἔθος
τοῦτο κάλλιστον ὄν. καὶ γὰρ
ἀγάπης ὑπόθεσις ἦν. παρά-
κλησις καὶ κόσμος καὶ χρηστὰ τοῖς λογ-
ικῶν. ὅτι οὐκ ἀποδέχομαι
ὑμᾶς. ὅτι ἐστὲ ἀγάπην με-
καταλύσαντες συνιοῦσιν.
οὐδὲ ἐπαινῶ. ὅτι ὁ δὲ ἐδεήθη
τοῦ διδασκάλου ἐστὶ τοῦτο:
σμδ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον. ἀλ-
λ᾽ εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε
πρῶτον μὲν γὰρ συνερχο-
μένων ὑμῶν ἐν ἐκκλη-
σίᾳ: τουτέστιν ὅτι
οὐκ ἐστὲ ἐπὶ δόσιν ἀρετῆς. δέ-
ον γὰρ ἐπιδοῦναι καὶ πλεο-
ναγερέσθαι τὴν φιλοτι-
μίαν· ὑμεῖς καὶ τὸ ἰδίως κρα-
τῆσαν ἔθος ἄκυρον ἀπεδεί-
ξατε. καὶ παραγγελίας
ἐδεήθητε παρ᾽ ἐμοῦ. ἵ-
να ἐστὲ κἂν πρὸ τέρας ἐκείνω

μένθητε τάξιν: ἀκούω
σμε σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν:
ἵνα μὴ δόξῃ διὰ τοὺς πένη-
τας μόνον ταῦτα λέγειν
οὐκ εὐθέως ἔστησεν περὶ τῶν
τραπεζῶν ἐμμελῶς τὸν λόγον
ὥστε μὴ εὐκαταφρόνητον
ποιῆσαι τὴν ἐπίπληξιν
διό φησιν. ἀκούω ἐν ὑμῖν
σχίσματα ὑπάρχειν, οὐ
κέτι πρὶν ἀκοῦσαι ὑμᾶς κατη-
διαστασιάσθαι, καὶ μάλιστα
σμϛ τῶν πενήτων:· καὶ μέ-
ρος τι πιστεύω: ἵνα
μὴ λέγωσιν ὅτι ψεύδονται
οἱ διαβάλλοντες. οὔτε πι-
στεύω ἐγώ. ἵνα μὴ ἀναι-
σχυντοτέρους ποιήσῃ. οὔ-
τε ἀπιστῶ. ἵνα μὴ δόξῃ
ματαίως ἐπιτιμᾶν. ἀλλὰ ἐκ
μέρους ἐστὶ πιστεύων, ὡς ἂν
ἐναγωνίους αὐτοὺς ποιῶν
καὶ ἐστὶ τὴν διόρθωσιν ἕως
καλῶν ἐπάνοδον:·
σμζ δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑ-
μῖν εἶναι:· αἱρέσεις
ἐνταῦθα. οὐ τὰς τῶν δογμά-
των. ἀλλὰ τὰς τῶν σχισμά-
των φησίν. τοῦτο δὲ λέγει
οὐχ ὡς ἀφελὴς τιμᾶν, καὶ ἐάν
ἐφεστὸν τοῦ λόγου. ἀλλὰ τὸ
παρ᾽ αὐτοῦ ἀποβησόμενον ἐκεῖ-
προλέγων τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ γνώμης

αἵματος· ἐξέχεε γὰρ τὸ αὐτοῦ. ἵνα μή τις θορυβηθῇ τοῦτο ἀκούων, ἀναμιμνήσκει τῆς παλαιᾶς θυσίας ἐκείνης :·

ϲνϛ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΩ ΔΕ ἌΝΘΡΩΠΟΣ ἙΑΥΤΟΝ. ΚΑῚ ΟΥΤΩΣ ἘΚ ΤΟΥ ἌΡΤΟΥ ἘΣΘΙΕΤΩ. ΚΑῚ ἘΚ ΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΠΙΝΕΤΩ· Ὁ ΓᾺΡ ἘΣΘΙΩΝ ΚΑῚ ΠΙΝΩΝ ἈΝΑΞΙΩΣ ΚΡΙΜΑ ἙΑΥΤῼ ἘΣΘΙΕΙ ΚΑῚ ΠΙΝΕΙ :·

ἔθος τοῦτο τοῖς ἁγίοις μὴ μόνον ἐκεῖνα ἐργάζεσθαι, ἅπερ ἐστὶν αὐτοῖς προκείμενα. ἀλλὰ καὶ παρεμπεσόντος λόγου ἑτέραν ὑπόθεσιν, καὶ ταύτην μετὰ πολλῆς ἐξεργάζεσθαι τῆς ἀσφαλείας· καὶ μάλιστα ὅταν περὶ σφόδρα ἀναγκαίων καὶ κατεπειγόντων ᾖ. ἐπειδὴ γὰρ τῆς συμμαχίας εἰς μνήμην ἦλθε, μέμνηται ἀναγκαῖον ἡγήσατο διεξελθεῖν τὴν ὑπόθεσιν. οὐδὲ γὰρ ἡ τυχοῦσα ἦν. διὸ καὶ σφόδρα φοβερὰ αὐτὴν διαλέγεται, τὸ καὶ σφαλερὸν τῶν ἀγαθῶν κατασκευάζων. τὸ μέγιστον ἀγαθὸν σὺν μεγάλῳ προσφέρεσθαι αὐτοῖς :·

ϲνζ ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΝΩΝ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΚΥ. ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ἘΝ ὙΜΙΝ ΠΟΛΛΟῚ ἈΣΘΕΝΕΙΣ ϲξ ΚΑῚ ἈΡΡΩΣΤΟΙ ΚΑῚ ΚΟΙΜΩΝΤΑΙ ἹΚΑΝΟΙ :·

τοῦτ᾽ ἔστι μὴ ἐξετάζων· μὴ ἐννοῶν τὸ μέγεθος τῶν προκειμένων :·

ϲνη ΕἸ ΓᾺΡ ἙΑΥΤΟΥΣ ΔΙΕΚΡΙΝΩΜΕΝ, ΟΥΚ ἊΝ ἘΚΡΙΝΟΜΕΘΑ· ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ ΔῈ ὙΠΟ ΚΥ ΠΑΙΔΕΥΟΜΕΘΑ. ἽΝΑ ΜῊ ΣῪΝ Τῼ ΚΟΣΜῼ ΚΑΤΑΚΡΙΘΩΜΕΝ :·

ταῦτα λέγει, καὶ τοὺς ἀρρώστους παραμυθούμενος, καὶ τοὺς ἄλλους σπουδαιοτέρους ποιῶν :·

ϲνθ ὭΣΤΕ ἈΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ ΣΥΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΕἸΣ ΤῸ ΦΑΓΕΙΝ. ἈΛΛΗΛΟΥΣ ἘΚΔΕΧΕΣΘΕ· ΕἸ ΔΕ ΤΙΣ ΠΕΙΝᾼ ἘΝ ΟἼΚῼ ἘΣΘΙΕΤΩ, ἽΝΑ ΜῊ ΕἸΣ ΚΡΙΣΙΝ ΣΥΝΕΡΧΗΣΘΕ· ΤᾺ ΔῈ ΛΟΙΠᾺ ὩΣ ἊΝ ἘΛΘΩ ΔΙΑΤΑΞΟΜΑΙ :·

τοῦτ᾽ ἔστιν ἀκολασίαν καὶ γαστριμαργίαν, τὴν ἐκκλησίαν ὑβρίζοντες. τὸν ἀδελφὸν καταισχύνοντες. ἐπειδὴ γὰρ δι᾽ αὐτὸ τοῦτο συνέρχησθε φησίν, ἵνα σώζησθε, ὃ πρὸς ἀγάπην ... μαρτύριον γίνεται, ἐσχάτην ὑμᾶς ὑβρίζεσθαι. τοῦ τὸ δὲ ἐλάττων ... ἵνα αὐτὸ ... ται ... :·

Περὶ δὲ τῶν ΠΝΙΚΩΝ ἈΔΕΛΦΟΊ, ΟΥ ΘΕΛΩ

ἐγκλήματι. ἵνα φορτικώτε-
ρον ποιήσῃ τὸν λόγον:
CΝΓ καὶ καταισχύνετε τοὺς
μὴ ἔχοντας. τί ὑμῖν εἴ-
πω. ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν
τούτῳ. οὐκ ἐπαινῶ:
τοῦτό φησιν οὐ διὰ ζημίας ὅσον
τοσοῦτον τοῖς πένησιν
τροφῆς μόνης. ὅσον τῆς
ὕβρεως τῆς εἰς αὐτοὺς
γινομένης :· ἐγὼ γὰρ
CΝΔ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυ.
ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν. ὅτι
ὁ κς ἰς. ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ πα-
ρεδίδοτο. ἔλαβεν ἄρτον
καὶ εὐχαριστήσας. ἔκλα-
σεν καὶ εἶπεν. λάβετε
φάγετε. τοῦτό μού ἐστιν
τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον. τοῦτο ποιεῖ-
τε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνη-
σιν. ὡσαύτως καὶ τὸ πο-
τήριον μετὰ τὸ δειπνῆ-
σαι λέγων. τοῦτο τὸ πο-
τήριον ἡ καινὴ διαθή-
κη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵ-
ματι. τοῦτο ποιεῖτε
ὁσάκις ἂν πίνητε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὁσά-
κις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν
ἄρτον τοῦτον. καὶ τὸ πο-
τήριον τοῦτο πίνητε. τὸν
θάνατον τοῦ κυ καταγ-
γέλλετε. ἄχρις οὗ ἂν
ἔλθῃ: ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ
τὸν ἄρτον τοῦτον. ἢ πίνῃ
τὸ ποτήριον τοῦ κυ ἀνα-
ξίως. θέλων αὐτοὺς
καὶ ἑτέρωθεν ἐντρέψαι μει-
ζόνως ἀπὸ τῶν κυριωτέ-
ρων τὸν λόγον ὑφαίνει. ὁ-
μοιον δὲ ὡς ἂν λέγοι. ὁ δεσπό-
της σου τῆς αὐτῆς πάντας
ἠξίωσε τραπέζης. καὶ
τοῖς φοβερωτέροις οἷον
καὶ πολυτίμων ἁπάντων
ὑπερκειμένοις ἀξίαν
οὐδὲ αὐτοὺς οὖν τῆς τῆς ἀ-
μαξίους κοινῆς τῆς μικρᾶς
ταύτης καὶ εὐτελοῦς. ἐ-
κεῖ μὲν οὐδὲ μέμψηται τοῦ δεσ-
πότου, ἵνα μὴ θελήσῃ ὑβρισμένον
CΝΕ καταψύξῃ :· ἔνοχος
ἔσται τοῦ σώματος καὶ
τοῦ αἵματος τοῦ κυ:·
τί δή ποτε. ὅτι ἐξέχεεν
καὶ οὗτος τὸ αἷμα, ὡς
ὥσπερ ἐκεῖνοι οἱ κεντήσαν-
τες. οὐχ ἵνα πίωσιν.
ἀλλ᾽ ἵνα ἐκχέωσιν. ἐπεί-
δὴ καὶ τῆς παλαιᾶς δια-
θήκης ποτηρίων ἦσαν
σπονδαί. καὶ γὰρ μετὰ τὸ
θύσαι ποτήριον καὶ φιά-
λῃ τὸ αἷμα δεχόμενοι.
οὕτως ἐξέχεον. ἐπεί
οὖν ἀντὶ αἵματος ἀλόγων

88

ἀλλ' ἐνεργημάτων· ἀλλὰ καὶ χαρισμάτων·
ϛζγ ΤΟ ΔΕ ΑΥΤΟ ΠΝΑ: ἤγουν καὶ τῶν
μετρίων ἐπιτιμᾷ ταῦτα φησίν·
ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐμοῦ ἀλλ' ὅτι θεοῦ
ϛζδ καὶ αὐτὸ μεῖζον:· ΚΑΙ ΔΙ
ΑΙΡΕϹΕΙϹ ΔΙΑΚΟΝΙΩΝ ΕΙϹΙΝ
ΚΑΙ Ο ΑΥΤΟϹ ΚϹ· ΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕ
ϹΕΙϹ ΕΝΕΡΓΗΜΑΤΩΝ ΕΙϹΙΝ:
χάρισμα καὶ ἐνέργεια καὶ
διακονία ταὐτὸν ἐστίν· ὀ
νόμασιν δὲ μόνον διαφο
ραὶ· οὐ πράγματα ταῦ
τα· ὃ γάρ ἐστι χάρισμα
τοῦτο καὶ διακονία· καὶ
ὅ ἐστι διακονία· τοῦτο
ἐνέργεια· τὴν γὰρ δια
κονίαν μου δόξαζω· καὶ
τιμοθέῳ· ἀναμιμνή
σκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ
χάρισμα τοῦ θεοῦ· ὅ ἐστιν
ἐν σοί· καὶ γαλάταις·
ὁ γὰρ ἐνεργήσας πέτρῳ
εἰς ἀποστολήν· ἐνήργη
σεν κἀμοὶ εἰς τὰ ἔθνη· ὁ
ρᾷς ὅτι οὐδεμία ἐστιν
διαφορὰ χαρίσματος
καὶ διακονίας καὶ ἐνεργεί
ϛζε ας:· Ο ΔΕ ΑΥΤΟϹ ΕϹΤΙ
ΘϹ· Ο ΕΝΕΡΓΩΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ
ΕΝ ΠΑϹΙΝ· ΕΚΑϹΤΩ ΔΕ ΔΙ
ΔΟΤΑΙ Η ΦΑΝΕΡΩϹΙϹ ΤΟΥ
ΠΝϹ ΠΡΟϹ ΤΟ ϹΥΜΦΕΡΟΝ:
ἐνταῦθα τί φησιν· ἤγουν καὶ ὁ αὐτὸς

κύριος καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ ὁ αὐ
τὸς θεός· ἀλλ' ἐγὼ ἐπίσταμαι ἕν
ἤγουν φανέρωσιν· οὕτως ἐκε
φερεν· ὅταν σὺ φησιν· καὶ
ἔστω ὁ λόγος· καὶ χάρισμα
τος εἶδος ἐστί· καὶ ἡ φανέ
ρωσις ἐστι τὰ πνεύματος εἰ ἀνεργείαι· καὶ
τοῦτο μάλιστα συμφέρει·
μὴ ἀλλήλους καταφρονεῖτε·
οὐ γὰρ ἀτιμάζομεν τοῦτο
ἑαυτοῖς καὶ· ἀλλὰ τὸ συμ
φέρον ἐκάστῳ· φανέ
ρωσιν δὲ πρὸς λόγον· τὸ ἐν
τιμῇ τῶν χαρισμάτων
εἰπών:· ΩΙ ΜΕΝ ΓΑΡ ΔΙΑ ϛζϛ
ΤΟΥ ΠΝϹ· ΔΙΔΟΤΑΙ ΛΟΓΟϹ ϹΟΦΙ
ΑϹ· ΑΛΛΩ ΔΕ ΛΟΓΟϹ ΓΝΩϹΕΩϹ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΝΑ· ΑΛΛΩ
ΔΕ ΧΑΡΙϹΜΑΤΑ ΙΑΜΑΤΩΝ·
ΕΝ ΤΩ ΑΥΤΩ ΠΝΙ· ΑΛΛΩ ΔΕ
ΕΝΕΡΓΗΜΑΤΑ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
ΑΛΛΩ ΔΕ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ· ΑΛΛΩ
ΔΕ ΔΙΑΚΡΙϹΕΙϹ ΠΝΩΝ:·
τί ἐστι λόγος σοφίας· τὸ
καὶ αὐτὸν σοφὸν εἶναι τι
μᾶν· καὶ ἄλλους διδάσκειν
τοῦτο ποιῆσαι· τί δὲ
λόγος γνώσεως· τὸ μὲν
εἰς ἑαυτὸν ἔχειν· καὶ ὁ λόγος
τὰ μυστήρια· διδάσκειν
δὲ μηδὲ ἕτερον ἄλλον
εἰπεῖν ἄλλον ὅσα ἄνω ἐστί·
τί λοιπὸν ἐστι· οὐχ αὐτῷ

ὑμᾶς ἀγνοεῖν:· ἐκ τῶν
χαρισμάτων τῶν μεδεδομέ-
νων τοῖς πιστεύσασιν μετὰ τὸ
χ̄ρ̄· σχίσματα ἐγίνετο ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ κατὰ
τρόπον τῶν ἐχόντων τὴν
προφητείαν οἱ λαλοῦντες
ταῖς γλώσσαις· ἐπεὶ δὴ
γὰρ τοῦτο πρῶτον ἐδό-
θη τοῖς ἀποστόλοις ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς.
τούτου χάριν μέγα ἐφρό-
νουν, οἱ ἔχοντες αὐτό· διὸ
ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀπό-
στολος· ὅρα πῶς τὴν
ἔριν ἐκκόπτει:· ΟΙΔΑΤΕ
ςζα ὍΤΙ ἜΘΝΗ ἮΤΕ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΙ-
ΔΩΛΑ ΤΑ ἌΦΩΝΑ ὩΣ ἊΝ
ἬΓΕΣΘΕ ἈΠΑΓΟΜΕΝΟΙ· ΔΙΟ
ΓΝΩΡΙΖΩ ὙΜΙΝ· ὍΤΙ ΟΥ-
ΔΕΙΣ ΕΝ ΠΝ̄Ι Θ̄Υ ΛΑΛΩΝ
ΛΕΓΕΙ· ἈΝΑΘΕΜΑ ἸΝ̄· ΚΑΙ
ΟΥΔΕΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΕἸΠΕΙΝ Κ̄Ν̄
Ἰ̄Ν̄ ΕΙ ΜΗ ΕΝ ΠΝ̄Ι ἉΓΙΩ:
πρὶν ἄρξηται κατασβέ-
σαι τὴν στάσιν ἕτερον
διδάσκει καλόν· τοῦτο
δέ ἐστιν τὸ γνῶσιν ἔχειν
προφήτου καὶ ψευδοπρο-
φήτου· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ
καὶ τούτῳ τῷ χαρίσμα-
τι διάφοροι· καὶ ὁμοίως

ψευδοπροφήτας ἐποίη-
σεν· καλούμενος τὸ πνευ-
κὸν ἀμπλίναι χάρισμα·
τίθησι μόνην διαφοράς·
καὶ πρὸς τὴν ταύτην τῶν
τὸν μὲν προφήτην φω-
τιζόμενον ἀπὸ τοῦ πνεύ-
ματος διδάσκειν· τὸν δὲ
ψευδοπροφήτην ἀγό-
μενον· καὶ μαινόμενον
καὶ σκοτούμενον ὑπὸ τοῦ
ἐναντίου πνεύματος λαλεῖν· δεύ-
τερον δὲ ὅτι ὁ μὲν προ-
φητεύων ἐν τῷ ὀνόματι
λέγει κ̄ν̄ τὸν ἰ̄ν̄· ἀληθὴς ὤν·
ὁ δὲ τοῦτο οὐ ποιεῖ· ἀλλ'
ἀναθεματίζει ψευδὴς ὤν:
ςζβ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ ΔΕ ΧΑΡΙΣΜΑ-
ΤΩΝ ΕἸΣΙΝ:· δεδειχὼς
τὴν διαφοράν· ἄρχεται
παραμυθεῖσθαι τοὺς ἐ-
λάττον χάρισμα ἔχοντας·
ὁμοίως δὲ ὡς ἔλεγον· τι-
μὸς ἐν ἐκείνῃ ἀθυμήσας· ὅτι
οὐκ ἔλαβεν ὅσον ὁ ἕτερος·
ἀλλ' ἐλάττονα τι χάρισμα
ἐστιν καὶ οὐκ ἔφθη καὶ πα-
ραμυθήσει τὴν ὀδύνην·
διὰ τοῦτο διαιρέσεις χαρι-
σμάτων εἶπεν καὶ οὐχ ἡμε-
ρῶν· οὐδὲ θαυμάτων· ἐπι-
θεὶς αἴτιον τῷ ὀνόματι
τῆς δωρεᾶς· μηδὲ μόνον

ματος. καὶ ἐπὶ τὴν φύσιν αὐτὴν κατέφυγε. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἔστιν ἓν τὸ σῶμα· καὶ τὸ ἓν σῶμα πολλὴν ἔχει διαφοράν· ποῦ (ΣΟΒ) τοῦτο ἔρχεται; πρὸς τοῦτο ἔλαβεν:

(ΣΟ) οὕτω καὶ ὁ χριστός. καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες:

δέον εἰπεῖν οὕτω καὶ ἡ ἐκκλησία· τοῦτο μὲν οὐκ εἶπεν· ἀντὶ δὲ ἐκκλησίας τὸν χριστὸν τέθεικεν· ὑψηλότερον ἄγων τὸν λόγον καὶ μᾶλλον δυσωπῶν τὸν ἀκροατήν. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· οὕτω καὶ τὸ χριστοῦ σῶμα, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία· καθάπερ γὰρ σῶμα καὶ κεφαλή, ἕν ἐστιν ἄνθρωπος· οὕτω (ΣΟΓ) καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν χριστὸν ἓν εἶναί φησιν:

(ΣΟΔ) εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν. εἴτε ἰουδαῖοι. εἴτε ἕλληνες. εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι:

καὶ ἔτι σαφέστερον τὸ ἐξ ἀρχῆς κεφάλαιον ποιεῖ. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· τὸ κατασκευάσαν ἡμᾶς σῶμα γενέσθαι. καὶ ἀναγεννῆσαν ἡμᾶς ἕν ἐστιν. οὐ γὰρ ὁ μὲν ἐν ἑτέρῳ, ὁ δὲ ἐν ἑτέρῳ (ΣΟΔ) ἐβαπτίσθη πνεύματι. οὐ μόνον δὲ τὸ ἀναγεννῆσαν ἡμᾶς ἕν· ἀλλὰ καὶ εἰς ὃ ἐβάπτισεν ἕν· οὐ καὶ οὕτω σῶμα ἐμφήνῃ διακόσμοι ἀθροίσωμεν· οὐδὲ γὰρ ἔχει χαρακτήρων διαφορά:

καὶ πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά:

τουτέστιν εἰς τὴν αὐτὴν ἤλθομεν μυσταγωγίαν· τῆς αὐτῆς τραπέζης ἀπολαύομεν· ἐποίησεν καὶ ἓν σῶμα ἡμᾶς κατεσκεύασεν· καὶ ἓν πνεῦμα ἡμᾶς ἅπαντας ἐπότισεν ἀγαθόν. τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ ἓν σῶμα ἀπολαύσεσθαι. καὶ μίαν τράπεζαν ἡμῖν ἐχαρίσατο:

ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς. ὅτι οὐκ εἰμὶ χείρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος. οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός. οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος. οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος:

ἀναπαχθῆναι βουλόμενος σοι τὸν λόγον, ἐξετάσαι δεῖ τὸν τῆς γραφῆς φθεγγόμενα:

εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός. ποῦ ἡ ἀκοή· εἰ ὅλον ἀκοή. ποῦ ἡ ὄσφρησις:

ἐπειδὴ

κ τῶν δογμάτων. ἀλλ' ἢ τῶν
σημείων. περὶ ἧς ἔλεγον
οἱ ἀπόστολοι. πρόσθες ἡ-
μῖν πίστιν. καὶ περὶ ἧς εἴ-
ρηται. ἐὰν ἔχητε πίστιν
ὡς κόκκον σινάπεως. αὕ-
τη γὰρ μήτηρ τῶν σημείων
ἐστίν. ἄλλῳ δὲ ἐνεργή-
ματα δυνάμεων, καὶ χα-
ρίσματα ἰαμάτων ἔστιν.
ὁ μὲν γὰρ χαρίσματα
ἰαμάτων ἔχων, ἰᾶται
μόνον. ὁ δὲ ἐνεργήματα
δυνάμεων κεκτημέ-
νος. οὐκ ἰᾶται μόνον.
ἀλλὰ καὶ κολάζει. ὥσπερ
ὁ ἀπόστολος ἐτύφλωσε
τὸν μάγον. ὥσπερ ὁ Πέ-
τρος ἀπέκτεινε τὸν Ἀνα-
νίαν. διάκρισις δὲ χα-
ρισμάτων ἐστίν, τὸ εἰ-
δέναι τίς ὁ πνευματικὸς ἐστίν
καὶ τίς ὁ μὴ πνευματικός·
τίς ὁ προφήτης καὶ τίς
cζζ ὁ ἀπατεών :· ἑτέ-
ρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, πάν-
τα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ
ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα :
ὁ μὲν γὰρ ᾔδει τί λέγει αὐ-
τός. ἄλλος δὲ ἑρμηνεῦσαι
οὐκ ἠδύνατο. ὁ δὲ ἀμφό-
τερα ταῦτα ἐκέκτητο.

ἐδόθη δὲ τοῦτο χάρισμα
ὡς μέγα. ἐπειδὴ καὶ πρῶ-
τον αὐτὸ ἔλαβον οἱ ἀπόστο-
λοι. ἐπειδὴ τοῦτο αὐτοὺς
μάλιστα ἐπῆρεν τὸ πρῶ-
τον εἰς τοὺς ἀποστόλους κα-
τελθεῖν αὐτὸ τὸ χάρισμα.
ἐν τῷ λόγῳ ἔσχατον τίθησι:
cζη διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ κα-
θὼς βούλεται: οὐ παρα-
μυθεῖται μόνον. ἀλλὰ καὶ
ἐπιστομίζει τὸν ἀντιλέγον-
τα. ὁ γὰρ ὡς κύριος διαι-
ρεῖ ἑκάστῳ. ὁ ἀδικούμενον
ἐπὶ χαρίσματι. ἀλλ' ὁ ἀντι-
λέγει τῷ νοήματι τοῦ
πνεύματος, ὡς οὐ κατορθώσας δι' ἑαυ-
τοῦ: καθάπερ τὸ σῶμα cζθ
ἕν ἐστιν καὶ μέλη ἔχει
πολλά. πάντα δὲ τὰ μέ-
λη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς
πολλὰ ὄντα, ἕν ἐστιν σῶ-
μα : παραμυθησάμε-
νος. ἐκ τοῦ χαρίσματος εἶναι
τὸ διδόμενον. καὶ ἐκ τοῦ
πάντας ἐξ ἴσου λαμβά-
νειν. καὶ ἐκ τοῦ συμφέρον-
τος δίδοσθαι. καὶ μετὰ
τοῦτο καὶ ἐπιστομίσας ἐκ
τοῦ δεῖν παραχωρεῖν τῇ
ἐξουσίᾳ τοῦ πνεύματος. ἐξ ἑτέ-
ρου λοιπὸν αὐτοὺς παρα-
μυθεῖται κοινοῦ παραδείγ-

ἐπεὶ δὴ γὰρ καὶ πολλῆς πα-
ραμυθίας τυχόντες ἐν
ποιοῦντο· ὡς ἔλαττον λα-
χόντες. δεικνὺς ὅτι μᾶλ-
λον ἐτιμήθησαν· τῷ γὰρ
ὑστερουμένῳ φησὶν τιμὴν
περισσοτέραν δέδωκεν::
σπα ἵνα μὴ ᾖ σχίσματα ἐν τῷ
σώματι. ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑ-
περ ἀλλήλων μεριμνῶ-
σι τὰ μέλη· καὶ εἴτε πάσχει
ἓν μέλος. συμπάσχει πάν-
τα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζε-
ται ἓν μέλος συγχαίρει
πάντα τὰ μέλη:: τὸν
λόγον τῆς περισσοτέρας
τιμῆς ἀποδέδωκεν. ἀν-
τὶ τοῦ συμφέροντος κα-
τασκευάζων αὐτόν, τὸ
ἵνα μὴ ᾖ σχίσματα λέγων:
σπβ ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα χ(ριστο)ῦ:
εἰ δὲ τὸ ἡμέτερον οὐ δεῖ στα-
σιάζειν σῶμα. πολλῷ
σπγ μᾶλλον τὸ τοῦ χ(ριστο)ῦ:: καὶ μέ-
λη ἐκ μέρους:
ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν ἡμῖν φησὶν
μέρος ἐστὶν τῆς πανταχοῦ
σπδ ἐκκλησίας:: καὶ οὓς
μὲν ἔθετο ὁ θ(εὸ)ς ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ πρῶτον ἀποστόλους:
κατάλογον ποιεῖται τῶν χα-
ρισμάτων· καὶ πρώτους
τάττει τοὺς ἀποστόλους. οἱ

καὶ πανταχοῦ ἐν ἑαυτοῖς
εἶχον τὰ χαρίσματα:
σπε δεύτερον προφήτας:
καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ χάριτι ἦσαν
οὗτοι προφητεύοντες·
οἷον Ἄγαβος ζώνην αὐτοῦ::
σπϛ τρίτον διδασκάλους::
ἐπισκόπους φησίν::
σπζ ἔπειτα δυνάμεις· ἔπειτα
χαρίσματα ἰαμάτων::
ὁ δύναμιν ἔχων καὶ κολά-
ζει. καὶ ἰᾶται καὶ θανατοῖ·
ὁ δὲ χάρισμα ἰαμάτων
ἔχων. θεραπεύει μόνον·
προτάττει δὲ τοῦ χαρί-
σματος τῶν ἰαμάτων
τὸν λόγον τῆς διδασκα-
λίας· μεῖζον γὰρ τὸ κα-
τηχῆσαι τὸν λόγον· καὶ
τὴν εὐσέβειαν [illegible]
ἀκουόντων ψυχάς, τοῦ
δυνάμεις ποιεῖν::
σπη ἀντιλήψεις:: τὸ ἀντι-
λαμβάνεσθαι τῶν ἀσθε-
σπθ νῶν:: κυβερνήσεις:
τὸ οἰκονομεῖν πράγματα
καὶ· καὶ τὰ ἡμέτερα δὲ
κατορθώματα πάντα κα-
λά· δεικνὺς ὅτι τῆς
τοῦ θ(εο)ῦ πανταχοῦ δεόμε-
θα [illegible]::
σϞ γένη γλωσσῶν:: ἔσχα-
τον τίθησιν ὅπερ μάλιστα

στιν τῶν μελῶν ἐμποιοῦσαν
διαφοράν. ὥστε ὁμοίαν ἂν
τοῖς στρατηγοῖς ἔχειν καὶ ὑποστρα-
τήγοις κήρυξιν. ὅρα πῶς αὐ-
τοὺς παραμυθεῖται. δια-
κρίνων ὅτι τὸ σῶμα φέρον
κεῖν. τὸ γὰρ πολλοὺς εἶναι
καὶ διαφόρους, τοῦτο μάλι-
στα ποιεῖ ἓν σῶμα εἶναι:
ΣΟΕ ΝΥΝΙ ΔΕ Ο ΘΣ ΕΘΕΤΟ ΤΑ ΜΕΛΗ
ΕΙΣ ΕΝ, ΕΚΑΣΤΟΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝ
ΤΩ ΣΩΜΑΤΙ ΚΑΘΩΣ ΗΘΕΛΗ
ΣΕΝ· ΕΙ ΔΕ ΗΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ
ΜΕΛΟΣ· ΠΟΥ ΤΟ ΣΩΜΑ· ΝΥΝ
ΔΕ ΠΟΛΛΑ ΜΕΝ ΜΕΛΗ· ΕΝ
ΔΕ ΣΩΜΑ:· πάλιν ἐπὶ
τὴν τοῦ θεοῦ βούλησιν ἀνα-
φέρει τὸν λόγον. ἵνα μὴ
ἀντιλέγωμεν τῷ οὕτω
προστάξαντι· μηδὲ λε-
γωμεν· διατί οὕτως· καὶ
διατί οὐχ οὕτως. καὶ γὰρ
εἰ μυρίους λόγους ἔχομεν
εἰπεῖν· οὐχ οὕτως δυνά-
μεθα δεῖξαι ὅτι καλῶς.
ὡς ὅταν εἴπωμεν· ὅτι ὡς
ἄριστος τεχνίτης ἠθέλη-
σεν οὕτως ἔχειν. ὡς
γὰρ συμφέρον ᾔδει, οὕ-
τως ἐβούλετο:· ΟΥ ΔΥ
ΣΟϚ ΝΑΤΑΙ ΔΕ Ο ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΕΙΠΕΙΝ
ΤΗ ΧΕΙΡΙ ΧΡΕΙΑΝ ΣΟΥ ΟΥΚ Ε
ΧΩ:· καταστέλλει

τῶν ἐλαττόνων τὴν ἀθυ-
μίαν, ταπεινοῖ καὶ τῶν
μειζόνων τὸν τῦφον:·
ΣΟΖ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΙΣ
ΠΟΣΙΝ ΧΡΕΙΑΝ ΥΜΩΝ ΟΥΚ Ε
ΧΩ:· εἰ γὰρ καὶ ἔλαττον
τὸ χάρισμα φησίν, ἀλλ' ἀναγ-
ΣΟΗ καῖον:· ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΩ
ΜΑΛΛΟΝ ΤΑ ΔΟΚΟΥΝΤΑ ΜΕ
ΛΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΘΕΝΕ
ΣΤΕΡΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ, ΑΝΑΓ
ΚΑΙΑ ΕΣΤΙΝ· ΚΑΙ Α ΔΟΚΟΥ
ΜΕΝ ΑΤΙΜΟΤΕΡΑ ΕΙΝΑΙ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ· ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΙ
ΜΗΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΝ ΠΕΡΙ
ΤΙΘΕΜΕΝ· ΚΑΙ ΤΑ ΑΣΧΗΜΟ
ΝΑ ΗΜΩΝ, ΕΥΣΧΗΜΟΣΥΝΗΝ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΝ ΕΧΕΙ· ΤΑ
ΔΕ ΕΥΣΧΗΜΟΝΑ ΗΜΩΝ ΟΥ
ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΕΙ:· καὶ ἑτέ-
ραν ὑπεροχὴν τίθησιν.
λέγει δὲ ὅτι οὐ μόνον χρεί-
αν ἔχει τὰ μείζονα τῶν
ἐλαττόνων. ἀλλ' ὅτι καὶ
πολλὴν χρείαν. ὅρα δὲ
ὅπως ἔδει τῶν ἀσθενεστέ-
ρων τὰ δοκοῦντα ἄτιμα:·
ΣΟ ΑΛΛ Ο ΘΣ ΣΥΝΕΚΕΡΑΣΕΝ ΤΟ
ΣΩΜΑ:· τί δέ ἐστι συνεκέ-
ρασεν; οὐκ ἀφῆκεν τὸ ἀτι-
μότερον φαίνεσθαι:
Σ ΤΩ ΥΣΤΕΡΟΥΝΤΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ
ΡΑΝ ΔΟΥΣ ΤΙΜΗΝ:·

χαρισμάτων ὑπέρτερα τὸ
τὴν ἀγάπην ἐπιτη-
σκγ δεύειν φησίν :· ἡ ἀγά-
πη μακροθυμεῖ :
σκοπὸς αὐτῷ πρῶτον μὲν αὐ-
τὴν τιθῆσιν. τὸ πάν-
των ἀρχαιότατον τῶν
ἀγαθῶν. τί δὲ τοῦτο
ἐστίν. μακροθυμία. ὁ
γὰρ ὅπλον ἐστὶν ἄμαχον
πάντα διακρουόμενον
τὰ λυπηρὰ ῥαδίως. ἡ
μακροθυμία :· χρηστεύ-
σκδ εται : ἐπειδὴ ἐστὶν μα-
κροθυμοῦμεν, καὶ ἐστὶ τὸ διαρ-
ρῆξαι τὸν ἐναντίον. ἀπο-
κρίσεως μὴ τυγχάνοντα
τούτου χάριν φησί, χρη-
στεύεται. ὅμοιον δὲ ὥσπερ
λέγοι. οὐκ ἔστι τὸ πλῆξαι
τὸν ἐναντίον. ἀλλ' ἔστι τὸ
καταπραΰναι :·
σκε ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ
ἐπειδὴ ἐστὶν καὶ μακροθυμοῦ-
ζῆμαι. καὶ βάσκανον. ὁ
τοῦτο ἐκ τῶν διαφθέγγεται
τὸ κατόρθωμα :
σκϛ ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται :
τουτέστιν οὐ προπετεύεται.
σκζ οὐ φυσιοῦται : οὐ φρονεῖ
μεγάλα φησίν ἐπὶ τοῖς κα-
τορθώμασιν. οὐδὲ ἑτέρων
κρίνει ἐπαίρεται :·

σκη οὐκ ἀσχημονεῖ· οὐ ζητεῖ
τὰ ἑαυτῆς : καὶ τὰ μεγά-
λα φησίν ἀδικούμενοι· ὑβ-
ριζόμενοι. οὐκ ἀσχημοσύ-
νην τὸ πρᾶγμα ἡγοῦνται :
σκθ οὐ παροξύνεται· οὐ λογίζεται
τὸ κακόν· οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ
ἀδικίᾳ· συγχαίρει δὲ τῇ
ἀληθείᾳ· πάντα στέγει
πάντα πιστεύει :· ὁρᾷς
πῶς ἄμφω τὴν ἀγάπην οὐ κρα-
τοῦσαν τῆς κακίας μόνον.
ἀλλ' οὐδὲ ἀφιεῖσαν αὐτὴν
συστῆναι τὴν ἀρχήν· ὁ
οὐκ ἔστι μὲν οὐκ ἐργάζεται τὸ
κακόν. ἀλλ' οὐδὲ λογίζεται :
τ πάντα ἐλπίζει :· πάντα
χρηστὰ δύναται φησίν. οὐκ ἀπο-
γινώσκει τοῦ ἀγαπωμένου :
τα πάντα ὑπομένει : οὐκ ἀ-
πλῶς ἐπιφοιτίζει. ἀλλὰ πάλαι
ἐκ τοῖς σφοδρᾶς φιλεῖν :·
ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει :
τουτέστιν οὐ διαλύεται οὐδὲ
διακόπτεται : εἴτε δὲ
τβ προφητεῖαι καταργηθή-
σονται· εἴτε γλῶσσαι παύ-
σονται :· ἐπειδὴ γὰρ ἀμφότε-
ρα ταῦτα ἐν θαύματι ἦσαν
ὡς ἐσπουδασμένα. ταύτης
παρ' αὐτοῖς οὐκ ἀναιρεῖται.
ἀρχὴ τούτων ἡ χρῆσις λοιπόν·
ἀλλ' οὐ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους

διὰ μοιρῶν μεγάλων καὶ διαφόρων· δι-
δάσκων αὐτοὺς μὴ φυσιοῦ-
Cϛα σθαι: μὴ πάντες ἀπόστο-
λοι· μὴ πάντες προφῆται·
μὴ πάντες διδάσκαλοι· μὴ
πάντες δυνάμεις· μὴ πάν-
τες χαρίσματα ἔχουσιν ἰα-
μάτων· μὴ πάντες γλώσ-
σαις λαλοῦσιν· μὴ πάντες
διερμηνεύουσιν:·
Ἐπειδὴ δὲ εἰκὸς ἦν τοὺς ἀ-
κούσαντας λέγειν· καὶ διατί
μὴ πάντες ἀπόστολοι γι-
νόμεθα· τοῦτό φησιν ὅτι
ὠφελητικὸς τὸ ἕτερον χρεώμε-
νος τοῖς λόγοις· καὶ τοῦτο ἐκ
τοῦ σώματος ὥσπερ ἡμῖν κα-
Cϛβ τασκευάζει:· ζηλοῦτε
δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρεί-
ττονα· καὶ ἔτι καθ' ὑπερβο-
λὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι·
ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν
ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγ-
γέλων· ἀγάπην δὲ μὴ ἔ-
χω· γέγονα χαλκὸς ἠχῶν
ἢ κύμβαλον ἀλαλάζων·
καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν
καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια
πάντα· καὶ πᾶσαν τὴν
γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω
πᾶσαν τὴν πίστιν· ὥστε
ὄρη μεθιστάνειν ἀγά-
πην δὲ μὴ ἔχω· οὐθέν εἰ-
μι· καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα
τὰ ὑπάρχοντά μου· καὶ
ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου
ἵνα καυθήσωμαι· ἀγά-
πην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφε-
λοῦμαι:· τοῦτο δὲ ὃν
ᾐνίξατο αἰτίους ὄντας· τοῦ-
τ' αὐτοὺς μάλιστα μαίνεσθαι
καὶ κυρίους [illegible]· τοῦ-
τ' ἄμεινον· ἐπειδὴ δὲ τῶν
μειζόνων ἡ ἀγάπη τῶν πάντων
τῶν χαρισμάτων· κατα-
σκευάζει δὲ τοῦτο καὶ τὴν
[illegible]· ὥσπερ ἂν
ταῦτα ἄλλα χαρίσματα
οὐδέν ἐστιν τῆς ἀγάπης ἀ-
πούσης· ὅρα δὲ πῶς αὐ-
τὸ κατασκευάζει· οὐ γὰρ
[illegible] γλώσ-
σας· ἐμνήσθη ταῖς γλώσ-
σαις [illegible]·
καὶ οὐκ [illegible]
προφητείας· ἐμνήσθη δὲ
τοῦ μυστήρια πάντα· καὶ
πᾶσαν τὴν γνῶσιν [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]
διὰ τοῦ ὑπάρχοντα [illegible]
[illegible]· ἵνα προστῆ-
ναι [illegible] διακονία
πρὸς [illegible]
ταύτην [illegible] δόξας [illegible]
[illegible] τῆς
ἀγάπης· [illegible]

μᾶσθαι τὴν ἐκκλησίαν ἀμεί-
νον· τοῦτο γὰρ πανταχοῦ
ζητεῖ τὴν οἰκοδομὴν τῶν
πολλῶν:· ΘΕΛΩ ΔΕ ΠΆΝ-
ΤΑΣ ὙΜᾺΣ ΛΑΛΕΙΝ ΓΛΏΣΣΑΙΣ.
ΜᾶΛΛΟΝ ΔΈ ἽΝΑ ΠΡΟΦΗΤΕΎ-
ΗΤΕ· ΜΕΊΖΩΝ ΓᾺΡ Ὁ ΠΡΟΦΗ-
ΤΕΎΩΝ. Ἢ Ὁ ΛΑΛῶΝ ΓΛΏΣ-
ΣΑΙΣ:· ἵνα μὴ νομίσωσιν
ὅτι ὡς καὶ φθονῶν αὐτοῖς
καθαιρεῖ τὰς γλώσσας,
διορθούμενος αὐτῶν τὴν
ὑπόνοιαν τοῦτό φησιν:·
τι ἘΚΤῸΣ ΕἸ ΜῊ ΔΙΕΡΜΗΝΕΎῌ.
ἽΝΑ Ἡ ἘΚΚΛΗΣΊΑ ΟἸΚΟΔΟΜῊΝ
ΛΆΒῌ:· ὁ γὰρ γοῦν φησι
τοῦ προφήτου ἴσον τὸ γλώσ-
σαις λαλεῖν. φησὶν εἴ τις ἄρα
καὶ διερμηνεύσῃ τὰς γλώσ-
σας, οὐκ ἂν γένηται τοῦ
προφητεύοντος ἴσος:·
τια ΝΥΝῚ ΔῈ ἈΔΕΛΦΟΊ ἘᾺΝ ἘΛ-
ΘΩ ΠΡῸΣ ὙΜᾶΣ ΓΛΏΣΣΑΙΣ
ΛΑΛῶΝ ΤΊ ὙΜᾶΣ ὨΦΕΛΉ-
ΣΩ:· τί λέγω τοὺς ἄλ-
λους φησίν· κἂν γὰρ ἐγὼ
αὐτὸς γλώσσαις ἔλθω λα-
λῶν, οὐδὲν ἔσται πλέον τοῖς
ἀκούουσιν. ταῦτα δὲ λέγει
δεικνὺς ὅτι τὸ κοινῇ συμ-
φέρον ζητεῖ. οὐ πρὸς τοὺς
χαρίσματα ἔχοντας ἀπεχθῶς
τιβ ἔχει:· ἘᾺΝ ΜῊ ὙΜῖΝ ΛΑΛΉ-
ΣΩ. Ἢ ἘΝ ἈΠΟΚΑΛΎΨΕΙ. Ἢ ἘΝ

ΓΝΏΣΕΙ. Ἢ ἘΝ ΠΡΟΦΗΤΕΊᾼ Ἢ ἘΝ
ΔΙΔΑΧῇ:· ἐὰν μὴ ᾖ σαφὲς φη-
σὶν τὸ λεγόμενον, οὐ δύνα-
ται ὑμᾶς ὠφελῆσαι. ἀλλ' ἐὰν καὶ δῶμεν
ὅτι γλῶσσάν τις ἔχει
χάρισμα. οὐδὲν ἂν κερδή-
σαιτε ἀκούσαντες· πῶς
γὰρ ἀσαφῶς μὴ κατανοοῦσιν
...:· ὍΜΩΣ ΤᾺ ἌΨΥΧΑ
τιγ ΦΩΝῊΝ ΔΙΔΌΝΤΑ. ΕἼΤΕ ΑὐΛΌΣ
ΕἼΤΕ ΚΙΘΆΡΑ. ἘᾺΝ ΔΙΑΣΤΟΛῊΝ
ΤΟῖΣ ΦΘΌΓΓΟΙΣ ΜῊ ΔῶΤΕ. ΠῶΣ
ΓΝΩΣΘΉΣΕΤΑΙ ΤῸ ΑὐΛΟΎΜΕ-
ΝΟΝ. Ἢ ΤῸ ΚΙΘΑΡΙΖΌΜΕΝΟΝ·
ΚΑῚ ΓᾺΡ ἘᾺΝ ἌΔΗΛΟΝ ΦΩΝῊΝ
ΣΆΛΠΙΓΞ Δῷ ΤΊΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥ-
ΆΣΕΤΑΙ ΕἸΣ ΠΌΛΕΜΟΝ· ΟὝ-
ΤΩ ΚΑῚ ὙΜΕῖΣ ἘᾺΝ ΜῊ Εὔ- ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ διερμηνεύειτε
ΣΗΜΟΝ ΛΌΓΟΝ ΔῶΤΕ, ΠῶΣ
ΓΝΩΣΘΉΣΕΤΑΙ ΤῸ ΛΑΛΟΎΜΕ-
ΝΟΝ:· τί λέγω φησὶν ὅτι
ἐφ' ἡμῶν τὸ πρᾶγμα ἀκρι-
βοῦσιν. καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύ-
χων τοῦτο ἴδοι τις ἂν ἐπὶ
κιθάρας καὶ σάλπιγγος:·
τιδ ἜΣΕΣΘΕ ΓᾺΡ ΕἸΣ ἈΈΡΑ ΛΑΛΟῦΝ-
ΤΕΣ· ΤΟΣΑῦΤΑ ΕἸ ΤΎΧΟΙ ΓΈΝΗ
ΦΩΝῶΝ ἘΣΤῚΝ ἘΝ ΚΌΣΜῼ, ΚΑῚ
ΟὐΔῈΝ ΑὐΤῶΝ ἌΦΩΝΟΝ· ἘᾺΝ
ΟὖΝ ΜῊ ΕἸΔῶ ΤῊΝ ΔΎΝΑΜΙΝ
ΤῆΣ ΦΩΝῆΣ. ἜΣΟΜΑΙ Τῷ ΛΑ-
ΛΟῦΝΤΙ ΒΆΡΒΑΡΟΣ. ΚΑῚ Ὁ ΛΑ-
ΛῶΝ ἘΝ ἘΜΟῚ ΒΆΡΒΑΡΟΣ:·

παύσεται. ἅμα καὶ δεικνὺς ἄρα τὴ
σῆμα ζόμενος ἔσται ἐνταῦθα καὶ δεῖ
τλ̄ τα μέλλοντα :· εἴτε γνῶσις
καταργηθήσεται. ἐκ μέρους
δὲ γινώσκομεν. καὶ ἐκ μέ
ρους προφητεύομεν. ὅταν δὲ
ἔλθῃ τὸ τέλειον. τότε τὸ ἐκ
μέρους καταργηθήσεται.
ὅτε ἤμην νήπιος. ὡς νήπιος
ἐλάλουν. ὡς νήπιος ἐφρό
νουν. ὡς νήπιος ἐλογιζόμην.
ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ κατήρ
γηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέ
πομεν γὰρ ἄρτι δι᾽ ἐσόπτρου
ἐν αἰνίγματι. τότε δὲ πρό
σωπον πρὸς πρόσωπον. ἄρ
τι γινώσκω ἐκ μέρους. τό
τε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς
ἐπεγνώσθην :· καὶ ποία
γνῶσις καταργεῖται. ἡ ἐκ με
ρική. ὅταν γὰρ ἔλθῃ τὸ τέ
λειον φησίν. τὸ ἐκ μέρους
καταργηθήσεται. ὁρᾷς δὲ
ὡς [illegible] τοῦ δόγματος τὸν λό
γον· ὁ φάσκων [illegible] ἄχρι
[illegible] αἵματι. ἀλλ᾽ αὐ
τὴ ἡ γνῶσις [illegible] τοῦ ν̄ῡ
τοῦ θ̄ῡ. τοῦ ἀμνοῦ τοῦ ἀληθι
νοῦ καὶ σφαγέντος [illegible] :·
ςλ̄ε Νυνὶ δὲ μένει. πίστις. ἐλπίς.
ἀγάπη. τὰ τρία ταῦτα· μεί
ζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη :·
καὶ μὲν γὰρ [illegible]

τῶν τοῖς [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] ἀγαθῶν [illegible] παρα
γενομένων. παύεται. ἡ δὲ
ἀγάπη τότε μᾶλλον [illegible]
καὶ γίνεται σφοδροτέρα :·
Διώκετε τὴν ἀγάπην :· τξ̄
καὶ γὰρ δρόμου σφοδροῦ
ἡμῖν [illegible] χρεία :
ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά. μᾶλ τζ̄
λον δὲ ἵνα προφητεύητε
[illegible]
τοῦτο τὸν [illegible] ἀγάπης
[illegible] λόγον [illegible]
τὰ χαρίσματα. τούτου χά
ριν [illegible] λόγον. ζη
λοῦτε [illegible]
σιν δὲ ποιεῖται τῶν χαρι
σμάτων. καὶ καθαιρεῖ
τὸ τῶν γλωσσῶν. οὔτε παν
τελῶς ἄχρηστον. οὔτε σφόδρα
[illegible] αὐτὸ [illegible]
κύριος : ὁ γὰρ λαλῶν γλώσ τη̄
σῃ. οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ
τῷ θ̄ῳ. οὐδεὶς γὰρ ἀκούει·
πν̄ι δὲ λαλεῖ μυστήρια·
ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λα
λεῖ οἰκοδομὴν. καὶ παρά
κλησιν καὶ παραμυθίαν.
ὁ λαλῶν γλώσσῃ ἑαυτὸν
οἰκοδομεῖ. ὁ δὲ προφητεύ
ων. ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ :·
τῶν μὲν [illegible]
[illegible] τὸ δὲ μὴ οἰκοδο

καὶ ἑτέρους ἑρμηνεῦσαι :: τκβ

ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ:

τοῦτο μὲν γὰρ ἐπιδείξεως χάριν
μόνον φησίν· ἐκεῖνο δὲ πολ-
λὴν τὴν ὠφέλειαν ::

τκβ ἀδελφοὶ μὴ παιδία γίνεσθε
ταῖς φρεσίν. ἀλλὰ τῇ κα-
κίᾳ νηπιάζετε· ταῖς δὲ
φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε ::

καὶ γὰρ τὰ παιδία πρὸς
μὲν τὰ μικρὰ κέχηνεν
τῶν δὲ σφόδρα μεγάλων
οὐ τοσοῦτον ἔχεται θαυμάσαι·
ἐπεὶ οὖν καὶ οὗτοι γλῶσσαν
ἔχοντες χάρισμα. τὸ πᾶν
ἔχειν ἐνόμιζον· ὅπερ τῶν
ἄλλων ἔλαττον ἦν, διὰ
τοῦτό φησιν· μὴ παιδία γί-
νεσθε ταῖς φρεσίν. τουτέ-
στι μὴ ἀνόητοι. ἔνθα σου
νήπιον εἶναι χρή. ἀλλ᾽ ὅπου κα-
κία ἐστι καὶ ἀφελεῖς, ἔνθα
κενοδοξία ἔνθα φύσημα.
τί δέ ἐστι νήπιον εἶναι κα-
κίᾳ. ἢ τὸ μηδὲ εἰδέναι τί πο-
τέ ἐστι κακία :: ἐν τῷ

τκγ νόμῳ γέγραπται. ὅτι ἐν ἑ-
τερογλώσσοις καὶ ἐν χεί-
λεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ
λαῷ τούτῳ καὶ οὐδ᾽ οὕτως
εἰσακούσονταί μου λέγει
κύριος: Νόμον ἐνταῦθα τὴν γρα-
φὴν καὶ τοὺς προφήτας φη-

σίν :: ὥστε αἱ γλῶσ-
σαι εἰς σημεῖόν εἰσιν. οὐ τοῖς
πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπί-
στοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ
τοῖς ἀπίστοις. ἀλλὰ τοῖς πι-
στεύουσιν· ἐὰν οὖν συνέλ-
θῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ
αὐτό· καὶ πάντες γλώσσαις
λαλῶσιν· εἰσέλθωσιν δὲ ἰ-
διῶται ἢ ἄπιστοι. οὐκ ἐροῦ-
σιν ὅτι μαίνεσθε· ἐὰν δὲ
πάντες προφητεύωσιν. εἰ-
σέλθῃ δέ τις ἄπιστος. ἢ ἰδιώ-
της· ἐλέγχεται ὑπὸ πάν-
των. καὶ οὕτως τὰ κρυπτὰ
τῆς καρδίας αὐτοῦ φανε-
ρὰ γίνεται. καὶ οὕτως πε-
σὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυ-
νήσει τῷ θεῷ· ἀπαγγέλλων
ὅτι ὁ θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστιν·

Τί οὖν ἐστιν ἀδελφοί· ὅταν
συνέρχεσθε· ἕκαστος ὑμῶν
ψαλμὸν ἔχει· διδαχὴν ἔχει·
ἀποκάλυψιν ἔχει· ἑρμη-
νείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰ-
κοδομὴν γινέσθω· εἴτε
γλώσσῃ τις λαλεῖ· κατὰ
δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς. καὶ
εἷς διερμηνευέτω· ἐὰν
δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής. σι-
γάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ
δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ·
προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λα-

τουτέστιν οὐδὲν εὐφθεγγόμενοι
πρὸς οὐδὲν ἀπολαύοντες :·
τιε οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπεὶ ζηλω
ταί ἐστε. πνευμάτων πρὸς
τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλη
σίας. ζητεῖτε ἵνα περισσεύ
ητε· διόπερ ὁ λαλῶν γλώσ
σῃ. προσευχέσθω ἵνα διερ
μηνεύῃ :· ἐπειδὴ ἐζήλουν δὲ
τὰ χαρίσματα ταῦτα, ζη
λοῦτε αὐτὴν εἰς ἐκκλησιῶν
οἰκοδομήν· διὸ [illegible]
προσεύχεσθαι ἵνα διερμη
τις νεύῃ :· ἐὰν γὰρ προσεύχω
μαι γλώσσῃ. τὸ πνα μου
προσεύχεται. ὁ δὲ νοῦς μου
ἄκαρπός ἐστιν· τί οὖν ἐστιν :·
τουτέστιν τὸ χάρισμα τὸ δο
θέν μοι, ἤγουν [illegible] τὴν γλῶσ
τιζ σαν :· προσεύξομαι
τῷ πνι. προσεύξομαι δὲ καὶ
τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ πνι, ψα
λῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ· ἐπεὶ ἐὰν
εὐλογήσῃς τῷ πνι. ὁ ἀνα
πληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰ
διώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν
ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐ
πειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν :·
[illegible] λεγομένων. τί
οὖν ἐστιν τὸ διδασκαλικὸν ἢ
ὠφέλιμον. καὶ πῶς χρη
[illegible] καὶ τί χρεία τῆς
[illegible] θυ. [illegible]
[illegible] τοῦ

ται ἐν τῷ χαρίσματι ἤτοι [illegible]
προσεύχεσθαι. ἵνα καὶ ἡ γλῶσ
σα φθέγγηται καὶ ὁ νοῦς μὴ
ἀγνοῇ τὰ λεγόμενα· καὶ γὰρ
ἐὰν μὴ τοῦτο ᾖ, καὶ [illegible]
[illegible] γίνεται· ὁ γὰρ οἶδεν
[illegible] ὁ λαϊκὸς τὸ ἀμὴν
οὐκ οἶδεν γὰρ τί λέγεις :·
τιη σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς
ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται
ἵνα μὴ δόξῃ σφόδρα ἐξευτελί
ζειν τὸ χάρισμα τοῦτό φησιν·
τοῦτο δὲ καὶ [illegible]
[illegible] λέγειν· [illegible]
[illegible] καὶ τὸ [illegible]
καὶ ἑαυτὸν οἰκοδομῇ· συν
[illegible] χάρι
[illegible]
[illegible] οὐδὲν
[illegible] τὰ
λεγόμενα [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]
τιθ [illegible] :· εὐχαριστῶ τῷ
θω μου πάντων ὑμῶν.
μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν :·
ἵνα μὴ δόξῃ κατατρέχειν
ὡς ἐνδεόμενος τοῦ χα
ρίσματος τοῦτό φησιν :·
τκ ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω
πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός
μου λαλῆσαι ἵνα καὶ ἄλλους
κατηχήσω :· τουτέστι
[illegible]

μόρια πᾶσα ἀποφήνας ἡμῖν μετὰ
πολλῆς ἀκριβείας ταῖς γυναι-
ξὶ παρατίθεσθαι. ὅρα δὲ
ἀπὸ πόσων τοῦτο κατασκευ-
άζει. ἀπό τε τῶν μὲν ἀπὸ τοῦ νό-
μου τοῦ θεοῦ. ἐπεὶ τὰ ἀπὸ κοι-
νοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς συνη-
θείας. πρὸς δὲ τούτοις καὶ
ἀπὸ τῶν πᾶσι δοκούντων
καὶ πανταχοῦ τεθέντων
τῶν ἐκκλησιῶν. τοῦτο γάρ ἐστιν
ὃ λέγει. ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν. ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν. καὶ
γὰρ τὰς ἐκκλησίας πα-
ρήγαγεν τοῦτον πιστούμε-
νος τὸν νόμον. οὐ μόνον δὲ
ἀπὸ τούτων. ἀλλὰ καὶ ὃ
πάντων ἰσχυρότερον πάν-
των τίθησιν. τὸ ὅτι ὁ θεὸς
ταῦτα καὶ ἡμῖν προστάγ-
ματα δι' ἐμοῦ. ἐπιγινωσκέτω
γὰρ ταῦτα ἃ γράφω ὑμῖν
ὅτι κυρίου εἰσὶν ἐντολαί:

τλ ὥστε ἀδελφοὶ ζηλοῦτε τὸ
προφητεύειν. καὶ τὸ λαλεῖν
γλώσσαις μὴ κωλύετε:

εἶδες πῶς μέχρι τέλους τὴν
διαφορὰν ἐφύλαξεν. τὸ
μὲν σφόδρα ἀναγκαῖον. τὸ
δὲ οὐχ οὕτως. διὸ ἐπὶ

κἀμοὶ μὲν ζηλοῦτε. ἐπὶ τοῦ
τὸ δὲ μὴ κωλύετε:–

τλα πάντα εὐσχημόνως καὶ κα-
τὰ τάξιν γινέσθω:

ὡς ἐν κεφαλαίῳ τὰ πάντα
διορθούμενος. ἐπήγαγεν
τὸν λόγον:

τλβ γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ τὸ εὐαγ-
γέλιον ὃ εὐηγγελισάμην
ὑμῖν. ὃ καὶ παρελάβετε
ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε:

ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν χαρισ-
μάτων λόγον. ἐπὶ τὸ πάν-
των ἀναγκαιότατον ἔρ-
χεται τὴν περὶ τῆς ἀνα-
στάσεως ὑπόθεσιν. καὶ γὰρ
ἐπὶ τούτῳ σφόδρα ἐσάλευον.
ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἐπίδοσις ἡμῶν
ἐν ταύτῃ. πρὸς τοῦτο σφο-
δρῶς ἐστράτευσεν ὁ διάβολος. καὶ
ποτὲ μὲν ἀνῄρει καθά-
παξ αὐτήν. ποτὲ δὲ ἔλε-
γεν. ἤδη γεγονέναι. ὡς
ἐπὶ Ὑμεναίου τιμοθέῳ ἔλε-
γεν. ὧν ἐστιν Ὑμέναιος
καὶ Φιλητός. οἵτινες περὶ
τὴν ἀλήθειαν ἠστόχη-
σαν λέγοντες τὴν ἀνάστα-
σιν ἤδη γεγονέναι. ποτὲ
δὲ πάλιν ἔλεγον. ὅτι τὸ
σῶμα οὐκ ἀνίσταται. ἀλλ'
ὁ τῆς ψυχῆς καθαρισμὸς
ἐστὶν ἡ ἀνάστασις. πρὸς ταῦ-

λείτωσαν· καὶ οἱ ἄλλοι δια
κρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλω
ἀποκαλυφθῆ καθημένω: —
τουτέστιν· ἐὰν ἄλλῳ λῆξιν ἡ ὁ ...
κατὰ τὴν χάριν τοσοῦτον::
τκε ὁ πρῶτος σιγάτω:· οὐ γὰρ
δεῖ τούτου κωλυθέντος
προσπροφητεύειν. ἐκεῖ
νου λέγειν:· δύνασθε γὰρ
τκς καθ' ἕνα πάντες προφητεύ
ειν· ἵνα πάντες μανθάνω
σιν· καὶ πάντες παρακα
λῶνται:· τοῦτό φησι
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ... παρα
τκζ μυθούμενος:· καὶ πνα
προφητῶν προφήταις ὑ
ποτάσσεται:· ἵνα μὴ
φιλονεικῶσι. μηδὲ και
[illegible] αὐτὸ τὸ χάρισμα
[illegible] ὑποτασσόμε
νον· τὰ γὰρ ἐν αὐτῷ
τὴν ἐνέργειαν λέγει· ἤδη
τὸ ... ὑποτάσσεσθαι. πολ
λοῦ δάρσου:· οὐ γάρ ἐστιν
ἀκαταστασίας ὁ θς· ἀλλ' εἰ
ρήνης ὡς ἐν πάσαις ταῖς
ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων:·
[illegible] τοῦ θεοῦ
τοῦτο δοκεῖ. ἵνα καὶ ...
[illegible] ἀπαγόμενος
τκη μὴ φιλονεικῆ:· αἱ γυ
ναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκ
κλησίαις σιγάτωσαν· οὐ

γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λα
λεῖν ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι
καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει·
εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν
ἐν οἴκω τοὺς ἰδίους ἄνδρας
ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν
γάρ ἐστιν γυναιξὶν ἐν ἐκ
κλησία λαλεῖν· ἢ ἀφ' ὑμῶν
ὁ λόγος τοῦ θυ ἐξῆλθεν· ἢ
εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντη
σεν· εἴ τις δοκεῖ προφήτης
εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπι
γινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν
ὅτι κυ εἰσὶν ἐντολαί· εἰ δέ
τις ἀγνοεῖ· ἀγνοείτω:·
ἐπειδὴ κωλύσας τὸν θόρυβον
τὸν ἀπὸ τῶν γλωσσῶν καὶ
τῶν προφητῶν. λοιπὸν
ἐπὶ τὴν ταραχὴν τὴν
ἀπὸ τῶν γυναικῶν γινο
μένην διαναιρεῖ τὴν
ἄκαιρον αὐτῶν ἐκκόπτων
παρρησίαν· καὶ σφόδρα
εὐκαίρως· εἰ γὰρ τοῖς
τὰ χαρίσματα ἔχουσιν
ἁπλῶς οὐκ ἐφίεται λαλεῖν
πολλῷ μᾶλλον ἐκείναις.
τοὺς ἄνδρας δὲ ἐφίστησιν
αὐτῶν διδασκάλους. ἀμ
φοτέρους ὠφελῶν· ἐκεί
νας γὰρ κοσμίας καται
σκευάζει· τούτους δὲ ἐπιμε
λεῖς ποιεῖ. αὐτὸ δὲ ...

μορτας ἀποστερήκουσαν μετὰ
πομπῆς ἀκριβώσας ταῖς γρα-
φαῖς παρατίθεσθαι. ὅρα δὲ
ἀπὸ πόσων τοῦτο κατασκευ-
άζει. πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ νό-
μου τοῦ θεοῦ. ἔπειτα ἀπὸ κοι-
νοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς συνη-
θείας. προσθεὶς τούτοις καὶ ἀ-
πὸ τῶν πασῶν ἐκκλησιῶν
καὶ πανταχοῦ τῆς ὑποθέσεως
τῶν μὲν ῥηθέντων. τοῦτο γάρ ἐστιν
ὃ λέγει. ἢ ἀφ᾽ ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν. ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν. καὶ
γὰρ τὰς ἐκκλησίας πα-
ρήγαγεν τοῦτον παριστά-
σας τὸν νόμον. οὐ μόνον δὲ
ἀπὸ τούτων. ἀλλὰ καὶ ὃ
πάντων ἰσχυρότερον πάν-
των τίθησιν. τὸ ὅτι θεοῦ
ταῦτα καὶ μὴν προσταγ-
μάτων. γινωσκέτωσαν
γὰρ ταῦτα ἃ γράφω ὑμῖν
ὅτι κυρίου εἰσὶν ἐντολαί:·

τλ Ὥστε ἀδελφοὶ ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν. καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε:

ἐπὶ τὴν προτέραν πάλιν ὑ-
πόθεσιν ἀνέδραμεν. ὅρα
δὲ πῶς μέχρι τέλους τὴν
διαφορὰν ἐφύλαξεν. τὸ
μὲν σφόδρα ἀναγκαῖον. τὸ
δὲ οὐχ οὕτω τίθησι. διὸ ἐπὶ
τοῦ μὲν ζηλοῦτε. ἐπὶ τοῦ
τοῦ δὲ μὴ κωλύετε:-

τλα Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω:·

ὅσα κεφαλαιοῖ τὰ πάντα
διορθούμενος. ἐπήγαγεν
τὸν λόγον:·

τλβ Γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν. ὃ καὶ παρελάβετε ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε:

ἀπαρτήσας τὸν τῶν χαρισ-
μάτων λόγον. ἐπὶ τὸ πάν-
των ἀναγκαιότατον ἔρ-
χεται τὴν περὶ τῆς ἀνα-
στάσεως ὑπόθεσιν. καὶ γὰρ
ἐπὶ τούτου σφόδρα ἐσφάλλοντο.
ἐπειδὴ γὰρ ἡ πᾶσα ἡμῶν
ἐλπὶς αὕτη. πρὸς τοῦτο σφο-
δρῶς ἵσταται ὁ διάβολος. καὶ
ποτὲ μὲν ἀναιρεῖ καθά-
παξ αὐτήν. ποτὲ δὲ λέ-
γει ἤδη γεγενῆσθαι. ὡς ἐ-
πιστέλλων Τιμοθέῳ λέ-
γει. ὧν ἐστιν Ὑμέναιος
καὶ Φιλητός. οἱ περὶ τὴν
ρι τὴν ἀλήθειαν ἠστόχη-
σαν λέγοντες τὴν ἀνάστα-
σιν ἤδη γεγονέναι. ποτὲ
δὲ πάλιν λέγων. ὅτι τὸ
σῶμα οὐκ ἀνίσταται. ἀλ-
λὰ τῆς ψυχῆς ὁ καθαρισμὸς
ἐστὶν ἀνάστασις. πρὸς ταῦ-

λειτωσαν. καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῆ καθημένω:-
τουτέστιν· ἐν ᾧ λέγει ἕτερος κατηχεῖσθαι τοσοῦτον:

πκε ὁ πρῶτος σιγάτω: οὐ γὰρ δεῖ τούτου λαλοῦντος προσπροφητεύειν ἕτερον:

πκϛ δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. ἵνα πάντες μανθάνωσιν. καὶ πάντες παρακαλῶνται: τοῦτό φησι τὸν λοιπὸν σιωπᾶν παραμυθούμενος:

πκζ καὶ πνα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται: ἵνα μὴ φιλονεικῶσι· μηδὲ ἐκεῖνος ἀναγκάζηται· αὐτὸ τὸ χάρισμα δηλοῖ ὑποτασσόμενον· τὸ γὰρ δὴ αὐτὸ τὴν ἐνέργειαν λαλεῖ· ὅθεν τὸ πνα ὑποτάσσεσθαι. πολλῷ μᾶλλον σύ:

οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ θς. ἀλλ' εἰρήνης ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων:

δηλοῖ ὅσον τοῦ θῦ τοῦτο δοκεῖ· ἵνα καὶ ἐκεῖνος χαρίσματα γενόμενος μὴ φιλονεικῆ:

πκη αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν. αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θῦ ἐξῆλθεν. ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν. εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν ὅτι κυ εἰσὶν ἐντολαί. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ. ἀγνοείτω:

ὡς ἐκκόψας τὸν θόρυβον τὸν ἀπὸ τῶν γλωσσῶν καὶ τῶν προφητῶν. λοιπὸν ἐπὶ τὴν ταραχὴν τὴν ἀπὸ τῶν γυναικῶν γενομένην διαναιρεῖ τὴν ἄκαιρον αὐτῶν ἐκκόπτων παρρησίαν. καὶ σφόδρα ἐν καιρῷ· εἰ γὰρ τοῖς τὰ χαρίσματα ἔχουσιν ἀπρεπὲς οὐκ ἐφίησι λαλεῖν, πολλῷ μᾶλλον ἐκείναις· τοὺς ἄνδρας δὲ ἐφίστησιν αὐτῶν διδασκάλους. ἀμφοτέρους ὠφελῶν· ἐκείνας μὲν γὰρ κοσμίας κατασκευάζει. τούτους δὲ ἐμμερίμνους ποιεῖ. αὐτὸς δηλῶν

ραν μαρτυρεῖ· ὁρᾷς τοὺς
τοὺς προφήτας καὶ τοὺς ἀ-
ποστόλους μαρτυροῦντας
ἑκάστῳ πράγματι:·
τμ ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ
τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί·
ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν
ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκα-
νὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος δι-
ότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ θυ· χάριτι δὲ θυ εἰμὶ
ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ
εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη·
ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν
πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ
δὲ ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ θυ ἡ σὺν ἐ-
μοί:· τοῦτο ταπεινοφρο-
σύνης τὸ ῥῆμα ἐστίν:·
τμα εἴτε οὖν ἐγὼ· εἴτε ἐκεῖνοι·
οὕτω κηρύσσομεν· καὶ οὕ-
τως ἐπιστεύσατε· εἰ δὲ χς
κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν
ἐγήγερται:· παρ' οὗ φη-
σιν μου [illegible] μαθεῖν· μαθὼν
οὐ διαφθείρομαι:·
τμβ πῶς λέγουσίν τινες ἐν ὑμῖν
ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ
ἔστιν:· οἱ προφῆται
φησὶν τοῦτο προεκήρυξαν·
καὶ αὐτὸς ἐδίδαξεν διὰ τῶν
[illegible] ταῦτα ἡμεῖς ἐκη-
ρύττομεν· [illegible]
[illegible] αὐτήν

ἀπόδειξιν ἀναστάσεως φη-
σίν· διὸ τοὺς λέγοντας ὑμῖν:·
τμγ εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν
οὐκ ἔστιν οὐδὲ χς ἐγήγερ-
ται:· διὰ γὰρ τοῦτο ἀ-
πέθανεν ἵνα ἀναστήσῃ
τὴν ἡμετέραν φύσιν· εἰ
οὐκ ἀνίστανται οἱ νεκροί· τί-
νος χάριν ἀπέθανεν χς:·
τμδ εἰ δὲ χς οὐκ ἐγήγερται·
κενὸν ἄρα καὶ τὸ κήρυγμα
ἡμῶν· κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις
ὑμῶν· εὑρισκόμεθα δὲ
καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θυ
ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κα-
τὰ τοῦ θυ· ὅτι ἤγειρεν τὸν
χν ὃν οὐκ ἤγειρεν· εἴπερ
ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται·
εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται
οὐδὲ χς ἐγήγερται· εἰ δὲ χς
οὐκ ἐγήγερται· ματαία ἡ
πίστις ὑμῶν:· ὁρᾷς
πόσα τὰ ἄτοπα· τὸ μά-
ταιον τοῦ κηρύγματος· ὁ-
μοίως ἡ μαρτυρία ἡ παρὰ
τοῦ πρς· ὁρᾷς πόσους ἁμαρ-
τίας [illegible]
[illegible] οὐκ ἀνί-
στανται οἱ νεκροί:·
τμε ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν:· εἰ γὰρ οὐκ ἠγέρ-
θη οὔτε ἀπέθανεν· οὔτε τὴν
ἁμαρτίαν ἔλυσεν· ὁ γὰρ

τὰς οὖν τὰς δόξας ἀνθρώ-
πων ἀμόμος· ὁρᾷ πῶς αὐτὸ
τῆς ἀρχῆς ἐδήλωσεν ὅτι οὐ
δὲν καινὸν ἐστὶν ὃ φέρει οὐδὲ
ξένον· ὁ γὰρ γνωρίζων
τοὺς ἤδη γνωρισθέντας ἐστὶ
ἐστὶν ἀναμιμνήσκων. γνω-
ρίζει πάλιν ἐστὶ μιμνήσκων φέ-
ρων· ὧδε καὶ τὸ εὐαγγέλι-
ον ἐστὶ πάντων· τοῦτο γάρ ἐστι τῶν
εὐαγγελίων τὸ κεφάλαιον.
τλγ ἡ ἀνάστασις :· δι' οὗ καὶ
σώζεσθε : τὸ κέρδος
δείκνυσι τοῦ πιστεύειν
ἐστὶ τὴν ἀνάστασιν :·
τλδ τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην
ὑμῖν εἰ κατέχετε :
οὐ καὶ τὸ δεῖσθαι μαθεῖν τὸ
δόγμα φησίν· ἀλλ' ὑπομνή-
τλε σεως καὶ μόνον :· ἐκτὸς
εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε
παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν
πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον
ἐπειδὴ ἦσαν ὑμῶν καὶ ἐστη-
κότες ἐν ἀμφηραθίγμοτε-
ρους πρὸ τοὺς ἀδελφοὺς
τλς πάλιν :· ὅτι χ(ριστό)ς ἀπέ-
θανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτι-
ῶν ἡμῶν :· οὐκ ἐστι πόθεν
ἐνθεῖσθαι ὅτι ἡ ἀνάστασις ἐστὶ
σωμάτων· ἀλλ' αὐτὸ μὲν
τοῦτο κατασκευάζει· ἅμα
δὲ καὶ τὴν ἀφ' ... αὐτοῖς

ἀναμιμνήσκει τὴν ἀγάπην
ἣν ἐνεδείξατο εἰς αὐτοὺς
ὁ θ(εό)ς· ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἔδω-
τλζ κεν ὑπὲρ αὐτῶν :· κατὰ
τὰς γραφάς :· ὁ γὰρ θ(εὸ)ς
διὰ τοῦ προφήτου φησίν·
ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ
μου ἤχθη εἰς θάνατον· καὶ
κ(ύριο)ς παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ ἐτραυ-
ματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτί-
ας ἡμῶν :· καὶ ὅτι ἐτά-
τλη φη καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ. κατὰ τὰς γρα-
φάς :· πάλιν ἡσαΐας
μαρτυρῶν· ὅτι ἔσομαι κέκρα-
ται ἡ ταφὴ αὐτοῦ· καὶ πάλιν
κ(ύριο)ς βούλεται καθαρίσαι
ἀπὸ τῆς πληγῆς δεῖξαι
αὐτῷ φῶς· καὶ δαβὶδ ὅτι οὐ
ἐγκαταλείψεις τὴν ψυ-
χήν μου εἰς ᾅδου περὶ τοῦ
τλθ χ(ριστο)ῦ :· καὶ ὅτι ὤφθη
κηφᾷ· ἔπειτα τοῖς δώδε-
κα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω
πεντακοσίοις ἀδελφοῖς
ἐφάπαξ ἐξ ὧν οἱ πλείους
μένουσιν ἕως ἄρτι· τινὲς
δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκοιμήθη-
σαν· ἔπειτα ὤφθη ἰακώ-
βῳ· ἔπειτα τοῖς ἀποστόλοις
πᾶσιν :· τὸν ἀξιοπιστότατον
τῶν ἀποστόλων πρῶτον πα-

γὰρ ἁμαρτίας μόνος ἡμῖν τὰ πρά-
γματα πάντα μέλλονται τέ-
λος· οὐ καθάπερ γυνὴ ἅμα
σαντος τοῦ χριστοῦ τὰ πράγματα
ἔλαβεν ἀναίμακτα πέρατα· διὸ
προστίθησι· καὶ μετὰ τὴν πα-
ρουσίαν αὐτοῦ· ἵνα μάθῃς
ὅτι περὶ τοῦ σημείου τοῦ καιροῦ
διαλέγεται:· ὅταν κα-
ταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν. καὶ
πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύνα-
μιν:· τουτέστιν ὅταν
δι' ἑαυτοῦ προσαγάγῃ πάν-
τα τὰ ἔθνη ἡδουμένην
τῷ πατρί. οὐδὲ γὰρ ἀφῆς
ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα
μηδὲ δεσμοῦ:· δεῖ γὰρ αὐ-
τὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ
ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἔσχα-
τος ἐχθρὸς καταργεῖται
ὁ θάνατος· πάντα γὰρ ὑπέ-
ταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάν-
τα ὑποτέτακται· δῆλον
ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαν-
τος αὐτῷ τὰ πάντα· ὅταν
δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάν-
τα· τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑ-
ποταγήσεται τῷ ὑποτά-
ξαντι αὐτῷ τὰ πάντα·
ἵνα ᾖ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶ-
σιν· ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βα-

πτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νε-
κρῶν. εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐ-
γείρονται:· τὸ ἄχρι
οὐ καιροῦ χρόνου σημαντι-
κὸν παρὰ τῇ γραφῇ ὡσ-
περ οὐδὲ τὸ ὥσπερ κατὰ
τὸ προειρημένον ἀπὸ τοῦ αἰ-
ῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος
σὺ εἶ:· τί καὶ βαπτί-
ζονται ὑπὲρ αὐτῶν. τί
καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν
πᾶσαν ὥραν:· τοῦτό φη-
σιν ὅτι καὶ σαρκὸς ἀνάστα-
σιν ὁμολογοῦμεν ἐπὶ τῷ βα-
πτίσματι:· καθ' ἡμέ-
ραν ἀποθνήσκω νὴ τὴν
ὑμετέραν καύχησιν ἀδελ-
φοί. ἣν ἔχω ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν:· ἐνταῦθα
τὴν αὐτοῦ προθυμίαν
λέγει· οὐ διὰ τὸ ἀποθνήσκειν
καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ἀλλὰ
τῇ προθυμίᾳ:· εἰ κα-
τὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα
ἐν ἐφέσῳ. τί μοι τὸ ὄφελος·
εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.
φάγωμεν καὶ πίωμεν αὔρι-
ον γὰρ ἀποθνήσκομεν·
μὴ πλανᾶσθε. φθείρουσιν
ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί
τουτέστιν ὁ σοφὸς ...
καὶ ὁ θεὸς ἐρρύσατο:·
ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ

θάνατος αὐτοῦ τῆς ἁμαρ-
τίας ἐστὶ λυτήριος· ἴδε γὰρ ὁ
ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου·
πῶς δὲ αἴρων; ἢ τῷ θα-
νάτῳ δηλονότι· διὸ καὶ
ἀμνὸν εἶπεν ὡς σφα-
γιαζόμενον· εἰ δὲ οὐκ ἀνέστη
οὐδὲ ἐσφάγη· οὐδὲ ἡ ἁμαρ-
τία ἀνῃρέθη· εἰ δὲ οὐκ ἀνῃρέθη
ἔμεινεν ἡ ἀπόφασις· εἰ δὲ ἔμεινεν ἡ
ἀπόφασις· εἰ καὶ ἐκηρύξαμεν· εἰ καὶ
καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἀ-
πηλλάγητε· ἀλλ' ὡς δεῖ καὶ
ὁ θάνατος θάνατος μέ-
ΤΜϚ μένει εἰ μὴ ἀνέστη:· ἄρα καὶ
ΟΙ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΕΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ
ΑΠΩΛΟΝΤΟ:· τοὺς μαρ-
τυρήσαντας δι' αὐτὸν φησίν:
ΤΜΖ ΕΙ ΕΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΑΥΤΗ ΗΛΠΙΚΟ-
ΤΕΣ ΕΣΜΕΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΜΟΝΟΝ.
ΕΛΕΕΙΝΟΤΕΡΟΙ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝ-
ΘΡΩΠΩΝ ΕΣΜΕΝ:
εἰ γὰρ οὐκ ἀνίστανται τὰ σώ-
ματα, ἀθάνατος δὲ ἡ ψυχὴ
μένει· εἰ δὲ τοῦτο ἔσται, οὐ-
δένα μισθὸν ἀπολαυόμενον καλοῦ·
εἰ δὲ οὐδένα μισθόν· ἐν τῷ παρόν-
τι τὰ τῶν ἀμοιβῶν· τί οὖν
ἡμῶν ἀθλιώτερον κατὰ
τοῦτο, πάντα ἀδικουμένων:·
ΤΜΗ ΝΥΝΙ ΔΕ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ ΕΚ ΝΕ-
ΚΡΩΝ:· δείξας ὅσα

ἐκ τοῦ μὴ ἐγηγέρθαι τὸν Χριστὸν ἄτο-
πα ἐπενεγκὼν καὶ· ἀνα-
λαμβάνει τὸν λόγον συνε-
χῶς ἐκ τῶν μελλόντων προ-
στιθεὶς ὡς ἔστιν ἀποφράξαι
τῶν αἱρετικῶν τὰ στόματα:·
ΤΜΘ ΑΠΑΡΧΗ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕ-
ΝΩΝ ΕΓΕΝΕΤΟ:· εἰ δὲ
ἀπαρχὴ καὶ τούτους ἀναστῆ-
ναι δεῖ· τῇ γὰρ ἀρχῇ πάν-
τως ἕψεται τὰ μετ' αὐτήν:
ΤΝ ΕΠΕΙΔΗ ΓΑΡ ΔΙ' ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ.
ΚΑΙ ΔΙ' ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΝΕ-
ΚΡΩΝ· ΩΣΠΕΡ ΓΑΡ ΕΝ ΤΩ
ΑΔΑΜ ΠΑΝΤΕΣ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΥ-
ΣΙΝ· ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΧΡΙΣΤΩ ΠΑΝ-
ΤΕΣ ΖΩΟΠΟΙΗΘΗΣΟΝΤΑΙ:·
αἰτιολογία· ἐπειδὴ γὰρ
πάντα ἀποφαντικῶς εἶ-
πεν ἀμφίβολα καὶ αἰτιολογεῖ
παράδειγμα παραδεικτὸν τοῖς πολ-
λοῖς κατασκευάζων τὸν λό-
ΤΝΑ γον:· ΕΚΑΣΤΟΣ ΔΕ ΕΝ ΤΩ
ΙΔΙΩ ΤΑΓΜΑΤΙ· ΑΠΑΡΧΗ ΧΡΙΣΤΟΣ:
μὴ ἐπειδὴ ἀνάστασις, νομί-
σατε μόνῃ ζέσει πάντας τῶν
αὐτῶν ἀπολαύειν:·
ΤΝΒ ΕΠΕΙΤΑ ΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΑ-
ΡΟΥΣΙΑ ΑΥΤΟΥ:· τουτέστιν
οἱ πιστοὶ καὶ δόκιμοι καὶ εὐδοκιμη-
κότες:· ΕΙΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ·
ΤΝΓ ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΔΩ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙ-
ΑΝ ΤΩ ΘΕΩ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙ:· ὅταν

ρανίων δόξα· ἑτέρα δὲ τῶν
ἐπιγείων· ἄλλη δόξα ἡλίου
καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ
ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀ-
στὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει
ἐν δόξῃ· οὕτω καὶ ἡ ἀνά-
στασις τῶν νεκρῶν· σπεί-
ρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρε-
ται ἐν ἀφθαρσίᾳ:· τξη
ἐμφαίνει διὰ τοῦ ὑποδείγμα-
τος ὁμοτιμίαν πάντων
μὲν ἴσως ἐν [illegible] τῶν μελλόν-
των λαμβάνειν· διὸ φησίν· οὐ τξθ
πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ·
ὁμοίως τῶν ἄλλων· τί λέγω
φησὶν ἐπὶ τῶν σπερμά-
των· ἐπὶ τῶν σωμάτων το
γινομένων τοῦτο αὐτὸ
[illegible] ὁ λόγος ἡμῖν ὑμνῶν. τοα
[illegible] τὸν τῆς ἀναστά-
σεως κατασκευάσας λό-
γον. δείκνυσι λοιπὸν ὅτι
πολλὴ ἡ τῆς δόξης τότε
διαφορά· καὶ ἡ ἀνάστα-
σις μία· καὶ διαιρεῖ [illegible]
δύο [illegible] [illegible] καὶ τὰ
[illegible]· ὁ τῶν μὲν γὰρ
τὰ σώματα ἀνίσταται.
[illegible] διὰ τοῦτο· ὅτι
δὲ οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν δόξη
τὰ αὐτά. δείκνυσι μὲν
[illegible]· δείκνυσι μὲν
ὡς καὶ τῶν δικαίων πολ-

λὴ ἡ διαφορά· τὸν μὲν ἥλιον
τὸν δὲ σελήνῃ, τὸν δὲ ἀστέ-
ρι εἰκάζων· καὶ τῶν ἁμαρ-
τωλῶν πολλὴ ἡ διαφορά·
ζώων σώματα λέγων καὶ ἰ-
χθύων καὶ πετεινῶν· καὶ ὅλως
δι' ὑποδειγμάτων [illegible] τὸν
λόγον καὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων καὶ
ἐπὶ τῶν κακῶν:· σπεί-
ρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρε-
ται ἐν δόξῃ· τί γὰρ ἀτι-
μότερον ὄζοντος σώματος
καὶ διαρρέοντος:· σπεί-
ρεται ἐν ἀσθενείᾳ:·
οὕτως γὰρ ἡμέραι τριάκον-
τα καὶ τὸ πᾶν διαλύεται·
ἐγείρεται ἐν δυνάμει·
τότε γὰρ οὐδὲν αὐτοῦ πε-
ριγίνεται λοιπόν· σπείρεται
σῶμα ψυχικόν, ἐγείρε-
ται σῶμα πνευματικόν· ἔστιν
σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστιν
σῶμα πνευματικόν· οὕτως καὶ
γέγραπται· ἐγένετο ὁ πρῶ- γενέσεως
τος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν
ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ
εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν· ἀλλ' οὐ
πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ
ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν:·
τοῦτό φησιν οἰκονομικῶς καὶ
μὴ διὰ τὸ [illegible] τοῦ πνευμα-
τικοῦ. [illegible]
[illegible]· [illegible] μὲν γάρ

ἁμαρτάνετε :· τουτέστιν
ἐπὶ τὸ συμφέρον :
τξ ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινες ἔχου
σιν :· ὁρᾷς πῶς πάλιν
τοὺς ἐκείνους μεταφέρει τὰ
τξα ἐγκλήματα :· πρὸς ἐντρο
πὴν ὑμῖν λέγω :· του
τέστιν ὥστε διορθῶσαι· ὥστε
αἰσχυνθέντας ὑμᾶς γε
τξβ νέσθαι βελτίους :· ἀλ
λ' ἐρεῖ τις πῶς ἐγείρονται
οἱ νεκροί· ποίῳ δὲ σώματι
ἔρχονται :· αἰτιᾶ
σι μὲν ὡς παραδειγμάτων
τξγ ζητουμένων :· ἄφρων
σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται
ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ :· του
τέστιν παρὰ σαυτοῦ τὴν
ἀπόδειξιν ἔχεις τούτων
διὰ τῶν γεωργικῶν καθ' ἑκά
στην ἡμέραν καὶ ἀμφιβάλ
λεις ὅτι φησίν, διὸ καὶ ἄ
φρονά σε καλῶ, ὅτι καθ' ἡ
μέραν ὑπὸ σοῦ γινόμενα
ἀγνοεῖς. καὶ ὅρα τὴν ὑπερ
βολήν· ὃ γὰρ ἐποιοῦντο ἐκεῖ
νοι τεκμήριον τοῦ μὴ ἀνί
στασθαι, τοῦτο τοῦ ἀνίστα
σθαι ποιεῖται ἀπόδειξιν.
καὶ γὰρ ὅλως οὐκ ἀνίστα
ται εἰ μὴ ἀποθάνῃ· ὃ δὲ
ἀπιστεῖς φησίν, καὶ μὴ
ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ οὐκ ἀνίσταται :·

τξδ καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ
γενησόμενον σπείρεις :·
τουτέστιν οὐ στάχυν ὁλόκλη
ρον· οὐ σῖτον νέον· οὐ καλά
μην ἔχοντα· οὐκ ἄχυρον·
ἐνταῦθα γὰρ οὐκέτι πρὸς τὴν
ἀνάστασιν ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς
τὸν τρόπον τῆς ἀναστάσε
ως, ποταπὸν σῶμα τὸ
μέλλον ἀνίστασθαι· οἷον ὅτι
τὸ αὐτὸ μὲν καὶ βέλτιον καὶ λαμ
πρότερον· καὶ ἀμφότερα
ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑποδείγματος
λαμβάνεις· δεικνὺς ὅτι
πολλῷ κρεῖττον :·
τξε ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύ
χοι σίτου ἤ τινος τῶν λοιπῶν :
τοῦτό φησιν· ἵνα μηκέτι ἄλλο
ὑποπτεύσῃς σῶμα ἐγερθῆναι :·
τξϛ ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ δίδωσιν σῶμα
καθὼς ἠθέλησεν. καὶ ἑ
κάστῳ τῶν σπερμάτων
τὸ ἴδιον σῶμα :· μὴ τοί
νυν περιεργάζου· μηδὲ
πολυπραγμόνει· πῶς τί
νι τρόπῳ, ὅταν θεοῦ δύνα
μιν καὶ θέλημα ἀκούσῃς :·
τξζ οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ
ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων· ἄλλη
δὲ ἰχθύων· ἄλλη δὲ πτη
νῶν· καὶ σώματα ἐπουρά
νια· καὶ σώματα ἐπίγεια·
ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπου

ὅτι χωρὶς αὐτοῦ ἀσθενὴς ὁ
κῶν· παρατυγχάνειν μηδέν· οὐ
δὲ γὰρ ἁμαρτήσει οὕτω καὶ
τὰ δικαιῶσαι· τὸ μὲν γὰρ
κακὸν ἐγγενέσθαι σαφῶς δὲ
οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ οὕτως· ὡς
οὐ τοῦτο φησίν, ὅτι ἡ ζωὴ
μετ' ἐκεῖνο ὁ νόμος τὴν ἁ
μαρτίαν. ἀλλ' ὅτι ηὔξησε
μὲν τὴν κόλασιν:·
τπη ὥστε ἀδελφοί μου ἀγα
πητοί. ἑδραῖοι γίνεσθε
ἀμετακίνητοι·
ἐν καιρῷ ὁ λοιπὸς μὴ
τπθ ῥέμβεσθε:· περισσεύ
οντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ
κυ̅ πάντοτε. εἰδότες
ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔ
στι κενὸς ἐν κω̅:· τοῦ
τ' ἔστι μετὰ τοῦ καθα
τπ ρῶς:· περὶ δὲ τῆς λογί
ας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους.
ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκ
κλησίαις τῆς γαλατίας.
οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε:
ἀπαρτίσας τὸν ὑπὲρ
τῶν δογμάτων λόγον.
μένων ἐπὶ τὸν ἠθικὸν
μεταβαίνει. παρ' αὐτὰ
ἁμαρτίας ἀφεὶς. τὸν περὶ ἐλε
ημοσύνης κινεῖ λόγον.
λογίαν δέ. τὴν συλλογὴν
τῶν χρημάτων φησίν:· τπ

τπα κατὰ μίαν σαββάτων ἕ
καστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ
τιθέτω θησαυρίζων ὅταν
εὐοδωθῇ:· ὅρα πῶς
καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ σημειοῦ
ται. καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου:·
τπβ ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λο
γίαι γίνονται. ὅταν δὲ πα
ραγένωμαι:· ἡ γὰρ προ
θυμία τοῦ παύλου προθυμο
τέρους αὐτοὺς ποιεῖ:·
τπγ οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπι
στολῶν. τούτους πέμψω
ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν
ὑμῶν εἰς ἱερουσαλήμ:·
ἀμφότερα ποιεῖ· τὸν λόγον
μὴ [illegible] τὸν δί[illegible]
δίκαια· οὐδὲ τὴν χάριν
μὴ τὴν ἐλεημοσύνην φησίν:·
τπδ ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀμὲ
πορεύεσθαι. σὺν ἐμοὶ πο
ρεύσονται· ἐλεύσομαι
δὲ πρὸς ὑμᾶς. ὅταν μα
κεδονίαν διέλθω· μακε
δονίαν γὰρ διέρχομαι.
πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παρα
μενῶ. ἢ καὶ παραχειμά
σω ἵνα ὑμεῖς με προπέμ
ψητε οὗ ἐὰν πορεύομαι·
οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι
ἐν παρόδῳ ἰδεῖν·· ἐν
ταῦθα [illegible]
σημαίνεις:· ἐλπίζω

ἐν ἀδάμ· ἡμῖν ἐστι τὸ πρῶτον· πολ
λάκις γὰρ ἁμαρτανόντων
ἀφῄρηνται· τοῦτο δὲ αὐτοῦ
… ἡ παραμονή:·
τοβ ὁ πρῶτος ἄνος ἐκ γῆς χοϊ
κός· ὁ δεύτερος ἄνος ὁ κς
ἐξ οὐνου· οἷος ὁ χοϊκός, τοι
οῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος
ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι κ
οἱ ἐπουνιοι· καὶ καθὼς ἐ
φορέσαμεν τὴν εἰκόνα
τοῦ χοϊκοῦ· φορέσωμεν
καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρα
νίου· τοῦτο δέ φημι ἀδελ
φοί· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα
βασιλείαν θῦ κληρονομῆ
σαι οὐ δύναται· οὐδὲ ἡ φθο
ρὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρο
νομεῖ· ἰδοὺ μυστήριον
ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν
οὐ κοιμηθησόμεθα· πάν
τες δὲ ἀλλαγησόμεθα:·
τουτέστιν ταχὺ καὶ τοῖς πα
ροῦσιν προσήκει μόνοις· ἅμα
δὲ καὶ τὸν περὶ τῶν μελλόντων
… λόγον:· ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα· σάρκα καὶ αἷμα
ἐνταῦθα τὰς πονηρὰς
πράξεις καλεῖ· ὥσπερ ὅταν
λέγῃ ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρ
κί· καὶ πάλιν οἱ ἐν σαρκὶ
τογ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύναν
ται:· ἐν ἀτόμῳ:

τουτέστιν ἐν … καιροῦ
τοδ ῥοπῇ:· ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλ
πίσει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθή
σονται ἄφθαρτοι· καὶ ἡμεῖς
ἀλλαγησόμεθα:· τοῦτο
ἑρμηνεῦσαι τοῦ προσώπου· οἷον
… καὶ μόνον·
ἀλλαγησόμεθα· περὶ τῶν
τότε ζώντων … εὑρισκομένων
τοε φησίν:· δεῖ γὰρ τὸ φθαρ
τὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρ
σίαν· καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν·
ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο
ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν· καὶ
τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται
ἀθανασίαν, τότε γενή
σεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμέ
νος:· πάλιν περὶ τὸ
ὑπόδειγμα ἔρχεται καὶ τὸν
τῆς ἀναστάσεως λόγον· τὰς
περὶ τῶν μελλόντων ἀφθαρσίας:
τοϛ κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖ
κος· ποῦ σου θάνατε τὸ κέν
τρον· ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος·
τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου
ἡ ἁμαρτία:· πάλιν ἐκ τῶν
προφητειῶν ἡ ἀπόδειξις:·
τοζ ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας
ὁ θάνατος· τῷ δὲ θῷ χάρις
τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος
διὰ τοῦ κῦ ἡμῶν ιυ χυ:·

ὅτι ἡ χωρὶς αὐτοῦ αἰσθομένη
κῶν· παραγομένη μὲν· οὐ
δυναμένη δὲ οὕτως κα
ταδικάσαι· τὸ μὲν γὰρ
κακὸν ἐγνωσμένον σαφῶς δὲ
οὐκ ἐδείκνυτο οὕτως· ὁ δὲ
οὗτος φησίν· ὅτι ἡ δὲ κα
μᾶλλον ἐποίησεν ὁ νόμος τὴν ἁ
μαρτίαν. ἀλλ' ὅτι ἰσχυροτέ
ραν τὴν κόλασιν :·
τοη ὥστε ἀδελφοί μου ἀγα
πητοί· ἑδραῖοι γίνεσθε
ἀμετακίνητοι·
οὐ καιρὸς λοιπὸν μέλλον
τοθ ρεῖν :· περισσεύ
οντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ
κυ πάντοτε. εἰδότες
ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔ
στι κενὸς ἐν κῳ :· τοῦ
τ' ἀπηρτισμένου τοῦ καθα
τπ ρῶ :· περὶ δὲ τῆς λογί
ας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους.
ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκ
κλησίαις τῆς γαλατίας.
οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε:
ἀπαρτίσας τὸν περὶ
τῶν δογμάτων λόγον· ς
μέλλων ἐπὶ τὸν ἠθικὸν
μεταβαίνειν· παρ' αὐτὰ
ἀμέλει ἀφ' οὗ. τὸν περὶ ἐλε
ημοσύνης κινεῖ λόγον·
λογίαν δὲ. τὴν συλλογὴν
τῶν χρημάτων φησίν :·

τπα
κατὰ μίαν σαββάτων ἕ
καστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ
τιθέτω θησαυρίζων ὅ τι ἂν
εὐοδῶται :· ὅρα πῶς ς
καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ σημαίνου
σιν, καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου :·
τπβ ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λο
γίαι γίνωνται· ὅταν δὲ πα
ραγένωμαι :· ἦν γὰρ προσ
δοκία τοῦ παύλου προθυμο
τέρους αὐτοὺς ποιῆσαι :·
τπγ οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπι
στολῶν. τούτους πέμψω
ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν
ὑμῶν εἰς ἱερουσαλήμ :·
ἀλλ' οὐ πομπεύει τὸν λόγον
μὴ λέγων τὸ δῖμα εἰ τὸν
δῖμα· οὐδὲ τὴν χάριν
μὴ τὴν ἐλεημοσύνην φησίν :·
τπδ ἐὰν δὲ ἦ ἄξιον τοῦ κἀμὲ
πορεύεσθαι. σὺν ἐμοὶ πο
ρεύσονται· ἐλεύσομαι
δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν μα
κεδονίαν διέλθω· μακε
δονίαν γὰρ διέρχομαι.
πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παρα
μενῶ, ἢ καὶ παραχειμά
σω ἵνα ὑμεῖς με προπέμ
ψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι·
οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι
ἐν παρόδῳ ἰδεῖν :· ὁ δὴ
ταῦτα τὸ μὴ θεάσασθαι
τπε σημαίνων :· ἐλπίζω

ἄνθρωπον· ἡ μὲν γὰρ τὸ πρᾶγμα πολ
λάκις γὰρ ἁμαρτανόντων
ἀφίσταται· τὸ δὲ αὐτοῦ
μόνιμον ἀεὶ παραμένει:·
τοβ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊ
κός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος
ἐξ οὐρανοῦ· οἷος ὁ χοϊκός· τοι
οῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος
ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ
οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐ
φορέσαμεν τὴν εἰκόνα
τοῦ χοϊκοῦ· φορέσωμεν
καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρα
νίου· τοῦτο δέ φημι ἀδελ
φοί· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα
βασιλείαν θεοῦ κληρονομῆ
σαι οὐ δύναται· οὐδὲ ἡ φθο
ρὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρο
νομεῖ· ἰδοὺ μυστήριον
ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν
οὐ κοιμηθησόμεθα· πάν
τες δὲ ἀλλαγησόμεθα:·
τουτέστιν ταχὺ καὶ τοῖς πα
ροῦσιν προσηκομένοις· ἅμα
δὲ καὶ τῶν περιττῶν [illegible]
[illegible] λόγον:· ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα· σάρκα καὶ αἷμα
ἐνταῦθα τὰς πονηρὰς
πράξεις καλεῖ· ὅσον [illegible]
[illegible] οὐκ ἐστὲ ἐν σαρ
κί· καὶ πάλιν οἱ ἐν σαρκὶ
ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύναν
τογ ται:· ἐν ἀτόμῳ:

τουτέστιν ἐν μικρῷ ἀκαρεῖ καιροῦ
τοδ ῥοπῇ:· ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλ
πίσει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθή
σονται ἄφθαρτοι· καὶ ἡμεῖς
ἀλλαγησόμεθα:· τοῦτο
ἑρμηνεῦσαι τοῦ προσώπου· οἷον
ὅσον [illegible]
ἀλλαγησόμεθα· [illegible]
τὸ [illegible]
τος φύσιν:· δεῖ γὰρ τὸ φθαρ
τὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρ
σίαν· καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν·
ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο
ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν· καὶ
τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται
ἀθανασίαν· τότε γενή
σεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμέ
νος:· [illegible]
[illegible]
[illegible]
τος κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖ
ὡσηε κος· ποῦ σου θάνατε τὸ κέν
τρον· ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος·
τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου
ἡ ἁμαρτία:· [illegible]
[illegible]
τος ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας
ὁ θάνατος· τῷ δὲ θεῷ χάρις
τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος
διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:·

τούτοις. αὐτοὶ γὰρ ἦσαν οἱ ἐλθόντες καὶ δηλώσαντες τὰ κατ' αὐτὴν στάσιν. τούτου χάριν φησίν· ἀνέπαυσαν τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. δηλῶν ὅτι πάντων ἐλθόντας καὶ δρομαίους ἀποδημ... μὴ ἀναπαύσασθαι τοσαύτην ὑπὲρ αὐτῶν :·

τῆς Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες :· ἑνοῖ σου μὲν καὶ συγκολλᾷ τὰ μέλη διὰ τοῦ ἀσπασμοῦ :·

τῆς ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ :·

ταύτην τὴν τοῦ ἁγίου ἀσπασμοῦ ἐνταῦθα μόνον τίθησι προσθήκην ὡς δὴ σφόδρα διεστῶσι. ἀφ' ἑαυτῶν ἐν τούτῳ γὰρ ὁ μὲν φημὶ τοῦ δὲ ἐγὼ δὲ τοῦ δε :· ὁ ἀσπασμὸς

τῆς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου :·

δηλῶν ὡς ἀπὸ τῆς ἀπόστου τὴν δὲ τὴν ἐπιστολὴν γεγράφθαι :· εἴ τις οὐ

τῆς φιλεῖ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. ἤτω

ἀνάθεμα :· διὰ τοῦ φοβεροῦ τοῦ τοῦ ῥήματος πάντας ἐφόβησεν. τοὺς τὰ μέλη ἑαυτῶν ποιοῦντας μέλη πόρνης τοὺς σκανδαλίζοντας τοὺς ἀδελφοὺς διὰ τῶν εἰδωλοθύτων τοὺς τὴν ἀνάστασιν ἀναιροῦντας. οὐκ ἐφόβησε δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἔδειξεν τῆς ἀρετῆς τὴν ὁδὸν. καὶ τῆς κακίας τὴν διορθωσιν :·

τῆς μαρὰν ἀθά :· τουτέστιν ὁ κύριος ἦλθεν. ... καὶ τοῦτο μὲν ... καὶ τοῦτο τὸ κεφάλαιον ... καταστέλλων αὐτήν. οὐδὲ ἔμελλε δὲ ... ἀλλὰ τί ... ὅτι μόνον οὐκ ... αὐτὴν ... ἀλλ' ... τοῦ ἀσπάζεσθαι. τί δὲ ... τὸ μαρὰν ἀθά. ὁ κύριος ἦλθεν. τί προσδοκᾶτε ἐκ ... τὸν τῆς οἰκονομίας ... ὁμόλογον. ἐξ οὗ ... τὰ σπέρματα τῆς ἁμαρτίας ... :·

ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν :· τοῦτο γὰρ διδασκάλου. τὸ μὴ μόνον ... ἀλλὰ καὶ εὐχαῖς ὠφελεῖν :·

91

χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς
ὑμᾶς. ἐὰν ὁ κ(ύριο)ς ἐπιτρέπῃ·
ἐπιμενῶ δὲ ἐν ἐφέσῳ ἕως
τῆς πεντηκοστῆς· θύρα γάρ
μοι ἀνέῳγεν μεγάλη καὶ
ἐνεργής· καὶ ἀντικείμενοι
πολλοί:· ταῦτα δὲ λέγει
ὁμοῦ μὲν τὴν ἀγάπην ἐπιδεί-
κνύμενος· ὁμοῦ δὲ τοὺς ἁ-
μαρτάνοντας σωφρονίζων:·
τπζ ἐὰν δὲ ἔλθῃ τιμόθεος βλέ-
πετε. ἵνα ἀφόβως γένη-
ται πρὸς ὑμᾶς:· τουτέστιν
ἵνα μή τις αὐτοῦ καταξανά-
στῇ. τοὺς μὴ ἀποστάντας σημαίνων
ἐκείνων:· τὸ γὰρ ἔργον
τπζ κ(υρίο)υ ἐργάζεται ὡς κἀγώ:
ἀπὸ τῆς διακονίας αὐτὸν
ἀξιόπιστον δείκνυσιν:·
τπη μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενή-
σῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν
ἐν εἰρήνῃ. ἵνα ἔλθῃ πρός με:
ἐπειδὴ καὶ μέσος ἦν ὁ μόνος
ὁ μεταχειρισθεὶς δηλοῦ τοσού-
τπθ του διόρθωσιν:· ἐκδέ-
χομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν
ἀδελφῶν· περὶ δὲ ἀπολλῶ
τοῦ ἀδελφοῦ πολλὰ παρε-
κάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς
ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν·
καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλη-
μα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύ-
σεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ·

γρηγορεῖτε:· καὶ τοῦτο φο-
βοῦντος ἦν· ἵνα δείξῃ ὄντας
ὅτι ... πρὸς αὐτὸν ἀπό-
... καθεύδοντες γε-
γόνασι· καὶ ἀγάπην δὲ
... μόνοις ... κρίνεται
... ὅτι τὸ μὲν οὐ χρή-
σιμον δι' αὐτοῖς ...:·
τϙ στήκετε ἐν τῇ πίστει· ἀν-
δρίζεσθε κραταιοῦσθε:
οὐκ ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ ἔξωθεν:·
τϙα πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γι-
νέσθω· παρακαλῶ δὲ ὑ-
μᾶς ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰ-
κίαν στεφανᾶ· ὅτι ἐστὶν
ἀπαρχὴ τῆς ἀχαΐας· καὶ
εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔ-
ταξαν ἑαυτούς. ἵνα καὶ ὑ-
μεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοι-
ούτοις· καὶ παντὶ τῷ συνερ-
γοῦντι καὶ κοπιῶντι:·
ἐπειδὴ καὶ τὰ ῥήματα πάν-
τα φιλονεικήματα. ἐκ
τούτων αὐτὴν ἠμελῆσθαι πο-
τϙβ ριστῆ:· χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ
παρουσίᾳ στεφανᾶ καὶ φορ-
τουνάτου καὶ ἀχαϊκοῦ. ὅ-
τι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι
ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν
γὰρ τὸ ἐμὸν πν(εῦμ)α. καὶ τὸ ὑμῶν·
ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοι-
ούτους:· ἐπειδὴ ...
ἦν αὐτοῖς ἐξηγρίωσθαι πρὸς

εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θῦ:· Τὴν αἰτίαν λέγει τῆς ἀπορίας(?) τούτου. φησὶν οὖν· ὁ δι' ἀγαθότητα(?) ὑπερχόμενος ἡμᾶς. ἡμεῖς δὲ διὰ τὰς θλίψεις ὑμῶν διὰ τοῦτο(?), συγγνωστὸς(?) καὶ μὴ καταγνωστὸς(?) τὸ τίμιον ὑποφορτίαν(?) μὴ ... ἡμῶν:·

ε ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ χῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ τοῦ χῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας:

ἵνα μὴ καταπίπτῃ(?) τοῖς μαθηταῖς τὸ σφόδρα ἐπαίρειν τὰς συμφοράς, δείκνυσιν πάλιν πολλὴν τὴν περιουσίαν, καὶ τὴν παράκλησιν ὑπεραίρουσαν(?), καὶ ἀνιστῶσαν αὐτῶν τὴν διάνοιαν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναμιμνήσκειν τοῦ χῦ. ϛ αὐτοῦ γὰρ εἶναι(?) τὰ παθήματα. ὅσῳ δὲ μᾶλλον καὶ πρὸς τὴν παράκλησιν ... τὸ κοινωνὸν εἶναι χῦ, μᾶλλον καὶ διὰ τοῦτο τὸ τὴν τῶν μαθητῶν γενομένων σωτηρίαν κατασκευάζεσθαι σωτηρίαν(?). κατασκευάζεται δὲ τοῦτο οὕτως. ἐπειδὴ ἐκηρύξαμεν φησὶν ὑμῖν. ... ποιούμενοι τὰ δεινά(?). ὑπὸ χάριτος ... τὰ ἡμέτερα. νῦν δὲ ὅσα ἂν πάσχωμεν ... ταῦτα διὰ τῶν ἡμετέρων. τοσοῦτον μᾶλλον ἐπιδίδομαι τὰ τῆς χρηστότητος ... προσδοκᾶν δεῖ:·

ϛ τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων. ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν. καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν. βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν. εἴτε παρακαλούμεθα. ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας:·

δείκνυσιν ὅτι μετὰ τῆς αὐτῶν ὠφελείας. καὶ ἡ χάρις πολλὴ(?) καὶ ἰσχυρὰ(?) ... ἐνεργοῦσα ἐν αὐτοῖς:·

ζ εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων. οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως. οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ ἀσίᾳ. ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν. ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς:

ὥσπερ ... ἡμῶν ...

τλθ ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑ-
μῶν ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ ἀμήν: +

Ἐπειδὴ σφόδρα αὐτῶν ἥψα-
το· καταπραΰνει λοιπόν·
ἵνα δὲ μὴ νομίσωσιν ὅτι κο-
λακεύων αὐτοὺς ταῦτα κατεσκευά-
ζει· προσέθηκε τὸ ἐν χ(ριστ)ῷ·
οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπινον ἔχει·
οὐδὲ σαρκικόν· ἀλλὰ πνευματι-
κόν ἐστιν :· + +

+ + +

πρὸς κορινθίους ᾱ

ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων.
διὰ στεφανᾶ καὶ φορ-
τουνάτου. καὶ ἀχαϊκοῦ.
καὶ τιμοθέου

στί(χοι) ωε :—

+ πρὸς κορινθίους β̄

παῦλος ἀπόστολος ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ διὰ
θελήματος θ(εο)ῦ καὶ τιμό-
θεος ὁ ἀδελφός :·

αἰτία δευτέρας ἐπιστολῆς·
ἐγένετο τοῦ ἀποστόλου τὸ
ὑποσχέσθαι ἐν τῇ προτέρᾳ
ταχέως αὐτὸν ἥξειν πρὸς
αὐτούς, καὶ μὴ δεδυνῆσθαι
τοῦτο ποιῆσαι· καὶ ἑτέρα δὲ
αἰτία τὸ βελτιωθῆναι
αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐπιστολῆς
τῆς πρώτης· γράφει τοίνυν
καὶ περὶ τοῦ βραδῦναι ἀ-
πολογούμενος· καὶ τὴν ἐκ
τῆς προτέρας ἐπιστολῆς
γενομένην διόρθωσιν ἀπο-
β δεχόμενος :· τῇ ἐκκλη-
σίᾳ τοῦ θ(εο)ῦ :· ὥσπερ αὐτοὺς
[illegible] συνάγων
γ [illegible] :· τῇ οὔσῃ ἐν κο-
ρίνθῳ. σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶ-
σιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀ-
χαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
ρήνη ἀπὸ θ(εο)ῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν καὶ
κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· εὐλογητὸς ὁ θ(εὸ)ς καὶ
π(ατ)ὴρ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ :·
ἀπὸ τοῦ ἔθνους προσαγορεύει
καὶ τοῦτο, τιμῶν τοὺς κορι-
δ θίους :· ὁ π(ατ)ὴρ τῶν οἰκτιρ-
μῶν καὶ θ(εὸ)ς πάσης παρακλή-
σεως. ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς
ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

γνῶσιν ἔχειν νομίζουσιν :·
ιβ ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλι-
κρινείᾳ θεοῦ :· τουτέστιν
ιγ οὐδὲν δόλον ἔχοντες :· οὐκ ἐν
σοφίᾳ σαρκικῇ :· τουτέστιν
οὐκ ἐν πανουργίᾳ. οὐδὲ
δεινότητι λόγων ἢ σημείων
καὶ χαρισμάτων :·
ιδ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστρά-
φημεν ἐν τῷ κόσμῳ. πε-
ρισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς :·
τουτέστιν· καὶ παρ' αὐτοῦ δύ-
ναμιν διδομένην ἡμῖν. δι'
αὐτῶν ἐνδεδειγμένοι :·
ιε οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν.
ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ
καὶ ἐπιγινώσκετε :·
ἐπειδὴ μεγάλα ἐφθέγξατο
περὶ ἑαυτοῦ. ὅπερ ἦν φορ-
τικόν. αὐτοὺς παράγει μάρ-
τυρας τῶν λεγομένων :·
ις ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέ-
λους ἐπιγνώσεσθε· κα-
θὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀ-
πὸ μέρους :· αὐτοὶ τῶν
παρελθόντων ἐστὲ τοιοῦ-
ται μέλλοντα καὶ οὐχ ἁπλῶς
τοῦτο ἀπεφήνατο. ἀλ-
λὰ τὸ πᾶν ἐπιρρίπτων
τῷ θεῷ καὶ τῇ ἑαυτοῦ
ιζ ἐλπίδι :· ὅτι καύχημα
ὑμῶν ἐσμὲν ἐν τῇ ἡμέρα
τοῦ κυρίου ἰησοῦ :· ἐνταῦθα
τῶν μὲν ἐκτὸς ὑπερκειμένων ὑπὸ
τὸν μέλλοντα φθόνον. μέτρια ὡς
αὐτοὺς καὶ κοινωνοὺς ποιῶν
τῆς δόξης τῶν αὐτοῦ κατορ-
θωμάτων. οἱ γὰρ μετέχοντες
μόνον κατηχήσεως ὠφελοῖεν.
ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς διαιρεῖ :·
ιη καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβου-
λόμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς τὸ
πρότερον ἵνα δευτέραν χά-
ριν ἔχητε· καὶ δι' ὑμῶν δι-
ελθεῖν εἰς μακεδονίαν·
καὶ πάλιν ἀπὸ μακεδονίας
ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ὑφ' ὑ-
μῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν
ἰουδαίαν :· τὸ σφόδρα
θαρρεῖν ὑμῖν. τὸ καυχᾶσθαι
ἐφ' ὑμῖν. καὶ καύχημα ἡμῶν
ιθ ὑμᾶς εἶναι :· τοῦτο οὖν
βουλευόμενος. μή τι ἄρα
τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην. ἢ
ἃ βουλεύομαι κατὰ σάρκα
βουλεύομαι· ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ
τὸ ναὶ ναί· καὶ τὸ οὒ οὔ :—
πρὸς ὃ ἐμοῦ ἐγκαλοῦσιν φησί·
ἆρα ὡς κοῦφος καὶ ἀκρίτως
οὐκ ἦλθον· ἀλλὰ διατί; ὅτι
ἀβουλεύομαι. οὐ κατὰ σάρκα
βουλεύομαι· ὁ δὲ μάλιστα τοιοῦ-
τόν ἐστιν· ὁ σαρκικὸς ἄνθρωπος
τουτέστιν ὁ τοῖς παροῦσι πρά-
γμασι προσκείμενος· καὶ
τῆς ἐκ τούτων ἐργασίας ἐκτός

γὰρ τὸ φῆσαι ὡς αὐτοὶ τοῦτο
πάσχοντες. οὕτως ἴσμεν
ὅτι καὶ παρακαλούμε-
μεν. αὐτοὶ τούτων αὐτοὺς
η̅ μανθάνετε :. τὸ ἀπόκρι-
μα τοῦ θανάτου ἐσχήκα-
μεν. ἵνα μὴ πεποιθότες
ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ
τῷ θεῷ :. τουτέστιν τὴν
κρίσιν καὶ τὴν προσδοκί-
αν. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι
τοιαύτην προσδοκίαν εἴ-
χομεν τὰ πράγματα. ὅτι
ἀποθανούμεθα πάν-
τως. ἀλλ' οὐ προκύπτου-
το. ἀλλὰ μέχρι τῆς ἡμε-
τέρας ὑπονοίας ἔστη. τὸ
δὲ ἵνα μὴ πεποιθότες ὦ-
μεν. οὐχ ὡς δὴ αὐτὸς οὕ-
τω διακείμενος λέγει ἀλλὰ
τοὺς ἄλλους ὄντας περὶ
αὐτὸν λεγομένοις ῥυθμί-
θ̅ ζων :. τῷ ἐγείροντι
τοὺς νεκρούς. ὃς ἐκ τη-
λικούτου θανάτου ἐρρύ-
σατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται.
εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι
καὶ ἔτι ῥύσεται. συνυ-
πουργούντων καὶ ὑμῶν
ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει :.
πάλιν τοῖς περιστά-
σεως αὐτοὺς κοινωνούς :
ι̅ ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων

τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολ-
λῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ὑ-
μῶν :. ἵνα τὰ πολλὰ
πρόσωπα φησὶν αὐτῷ εὐ-
χαριστήσῃ. ἐπειδὴ γὰρ τὰ
πολλὰ τὴν χάριν ἐδέξαντο.
ταῦτα δὲ λέγει ὁμοῦ μὲν γὰρ το-
τὰς ἀθρόον εὐχὰς αὐτοῖς
διεγείρων. ὁμοῦ δὲ γὰρ ταπει-
νοφροσύνην αὐτοὺς δι-
δάσκων. καὶ γὰρ ἀγάπην
ἄγων. πρόσθες τούτοις
κἀκεῖνο. ὅτι κἂν ἀπ' οἰ-
κτιρμῶν ποιήσῃ θεός, μέ-
γα ὅμως αὐτῷ καὶ ἀξιώ-
ματα :. ἡ γὰρ καύ-
χησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶν
τὸ μαρτύριον τῆς συνει-
δήσεως ἡμῶν :.
τρίτην αἰτίαν παρακλή-
σεως τίθησιν. αὕτη δέ
ἐστι. τὸ ἐν καθαρῷ συνει-
δότι πανταχοῦ τῆς οἰκου-
μένης ἀναστρέφεσθαι.
ταῦτα δὲ λέγει παιδεύων
αὐτούς. γὰρ ὅμως αὐτοῖς κοιν-
ωνήματα παρ' ἐμοῦ. ὅταν
τὸ συνειδὸς καθαρὸν ἔχω-
σιν. ὁ δὲ μόνος οὗτος. ἡ καύ-
χησις ἡμῶν αὕτη ἐστί φη-
σιν. ἡ συνείδησις ἡμῶν
οὐκ ἔχουσα ἡμᾶς καταδι-
κάζειν. ὡς ὄντας πονηροὺς πρα-

οὐκ ἐπιστεύσατε. ἀλλὰ τὸ βέβαια
μὴ μένει διὰ παντὸς ἐστίν :·
κβ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν :·
τουτέστι μόνον τὸ βέβαιον ἀπαρά-
σάλευτον καὶ ἑδραῖον ὁ λό-
κγ γος μένει : ὅσαι γὰρ ἐπαγ-
γελίαι θυ ἐν αὐτῷ τὸ ναί. καὶ
ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν τῷ θῷ
πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν :·
τοῦτό φησιν διὰ πολλὰ τὸ
κήρυγμα ἰσχυρίσθαι καὶ
αὐτοῖς τὰ πολλὰ ταῦτα
ἐπαγγέλλεσθαι καὶ κηρύττειν
καὶ γὰρ περὶ ἀναστάσεως
διηλέχθησαν καὶ ἀφθαρ-
σίας. καὶ περὶ τῶν μακαρ-
ρίων ἐκείνων ἀγαθῶν
ταύτας οὖν τὰς ἐπαγγε-
λίας μένειν φησὶν ἀκινή-
τους. οὐ γὰρ ἐγένοντο
ταῖς ναί καὶ οὔ. τουτέστιν
οὐ ποτὲ μὲν ἀληθῆ τὰ
ῥηθέντα, ποτὲ δὲ ψευδῆ
καθάπερ ἡ ἀνθρωπίνη
κειμένη. ἀλλ' ἀεὶ ἀληθῆ :·
κδ ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑ-
μῖν εἰς χν. καὶ χρίσας ἡ-
μᾶς θς. καὶ σφραγισάμενος
ἡμᾶς. καὶ δοὺς τὸν ἀρρα-
βῶνα τοῦ πνς ἐν ταῖς καρ-
δίαις ἡμῶν. ἐγὼ δὲ μάρ-
τυρα τὸν θν ἐπικαλοῦμαι
ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν :-

τουτέστιν ὁ μὴ ἐῶν ἡμᾶς πα-
ρασαλεύεσθαι. ἐκ τῆς πί-
στεως τῆς εἰς χν. καὶ αὐ-
τὸς ὁ χρίσας ἡμᾶς καὶ δοὺς
τὸ πνα ἐν ταῖς καρδίαις ἡ-
μῶν, πῶς τὰ μέλλοντα οὐ
δίδωσιν. ὁ δὲ χρίσας ἡμᾶς
καὶ σφραγισάμενος, τὴν
τοῦ πνς δωρεὰν σημαίνει :·
κε ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐ-
κέτι ἦλθον εἰς κόρινθον
οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν
τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνερ-
γοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν
τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε. ἔκρι-
να δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο τὸ μὴ
πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς
ἐλθεῖν :· ἐβουλόμην γὰρ
ἐμὲ μὴ ἐπιμεῖναι καὶ ἐρχόμε-
νον τιμωρῆσαι φησίν. ἢ παρὸν
ἐπεξελθεῖν, καὶ παροξυν-
θῆναι ἀναγκαζόμενος :·
κϛ εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς καὶ
τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με
εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ :·
καὶ εἰ μὲν λυπῶ φησὶν ὑμᾶς μὲν
ἀναγκαζόμενος ὑμῖν
ἐπιτιμᾶν καὶ ὁρᾶν λυπουμέ-
νους. ἀλλ' ὅμως καὶ δι' αὐτὸ τοῦ-
το εὐφραίνομαι. μέγιστον
γὰρ τοῦτο ἀγάπης τεκμή-
ριον. τὸ τοσοῦτον παρ' ὑμῖν
ἀξιωθῆναι με. ὥστε δύνασθαι

πανταχοῦ ἀποδημεῖν δύ-
ναται καὶ παραμένειν ὅ-
που βούλεται· ὁ δὲ ὑπὸ
τοῦ πνεύματος ἀγόμενος· οὐκ ἔ-
στιν ἑαυτοῦ γνώμης δυνάμενος
πανταχοῦ κύριος εἶναι·
τῆς ἐκείνου ἐξουσίας ἐξαρ-
τήσας αὐτήν· ἀλλ' ὥσπερ
ἀπ' ἐκείνου μονονουχὶ ἄγεται·
δεσπότου τινὸς οἰκέτης τάγμα-
σιν χρώμενος· τοῦτο οὖν
φησὶν ὅτι οὐκ εἰμὶ τῆς ἐμαυτοῦ
πρὸς ἕκαστον κύριος ὁρμῆς ἕ-
ως· οὐδὲ ἐξουσίαν ἔχω
καθίζειν ὅπου βούλομαι·
καὶ γὰρ ὑπὸ κέλευμα τοῦ ἐπι-
τάγματι τοῦ παρακλήτου
καὶ ἐπιτάττομαι· διὰ τοῦ-
το οὐκ ἠδυνήθην ἐλθεῖν·
οὐ γὰρ ἔδοξε τῷ πνεύματι·
τοῦτο δὲ καὶ ἐν ταῖς πρά-
ξεσι τῶν ἀποστόλων γέ-
γραπται· ἀλλαχοῦ γὰρ
προαιρουμένων ἀπελθεῖν
τὸ πνεῦμα ἀλλαχοῦ βαδίζειν
ἐκέλευσεν· ὥστε οὐκ ἐκ
ἐμῆς ἐλαφρίας τοῦτο
ἐστιν· οὐ τῆς κουφότη-
τος τὸ μὴ ἐλθεῖν· ἀλλὰ τὸ
πνεύματι ὑποκείμενον ἐκεί-
νῳ πείθεσθαι:·

K πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος
ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς· οὐκ ἐ-
γένετο ναὶ καὶ οὔ:· ἀντι-
θέσιν ἀναλύων τοῦ σαρκι-
κοῦ ἐστιν φησὶν παρὰ σοὶ
τὸ ναὶ καὶ τὸ οὔ· ἀλλ' αἱ
μὲν ἐλάττους ἀνατρέπονται μετὰ
ταῦτα· ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐπι-
δημίας τῆς σῆς ἐποίησας·
οὐκ ἄρα μή πως τὸ ἐν τῷ
κηρύγματι τοῦτο γέγονεν·
ἵνα οὖν μὴ ταῦτα ἐννοῶσιν
καὶ ταράττωνται φησίν·
ὅτι οὐ κατὰ τοῦ κηρύγματος
οὕτως ἐγένετο· τὰ μὲν γὰρ
ἀνθρώπινα οἷον τὰ διὰ
τὸ ἀπελθεῖν, τὰ δ' οὐχ οὕ-
τως· διό φησιν· πι-
στὸς ὁ θεός· τοῦτ' ἔστιν ἀλη-
θής· μὴ τοίνυν ὑποπτεύ-
τας κηρύγματος οὕτως· οὐδὲν
γὰρ ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπι-
νον:· ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς
Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν
κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ Σιλου-
ανοῦ καὶ Τιμοθέου· οὐ-
κ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ:·
Ἐπειδὴ εἶπε τῶν λόγων· ἑτέ-
ρων λοιπὸν ποῖον λόγον φησὶν
τὸ δὲ ναὶ καὶ τὸ οὔ· τοῦτο
σημαίνει· οὐκ ἄρα ἐφάνη-
σαν ἃ πρότερον εἶπον ἐν
τῷ κηρύγματι· οὐδὲ μὴν
μὲν τοῦτο· μὴ νῦν δὲ ἑκάτερον
διηλέχθην ὑμῖν· τοῦτο γὰρ

τὸ ὑπακοῦσαι ὑμᾶς λέγομεν· καὶ τοῦ-
το γὰρ αὐτὸ δι' ὑμᾶς ἐποίησα::
λδ ἘΝ ΠΡΟΣΏΠῼ ΧΥ:: τουτέστι κα-
τὰ Χριστοῦ λόγον· ἢ ὡς τοῦ Χριστοῦ καὶ
τοῦτο κελεύοντος ὁμοίως
ἅμα αὐτοῖς ἀφεῖσθαι:
λε ἽΝΑ ΜῊ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΘῶΜΕΝ
ὙΠῸ ΤΟῦ ΣΑΤΑΝᾶ:: κα-
λῶς πλεονεξίαν ὠνόμα-
σεν· οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτοῦ
λαμβάνει ὁ πονηρός· ἀλλὰ τὰ
ἡμῶν ἁρπάζει· γενόμενον
γὰρ ὁ μετανοήσας ἀμελῶς:
λς ΟὐΓᾺΡ ΑὐΤΟῦ ΤᾺ ΝΟΗΜΑΤΑ
ἈΓΝΟΟῦΜΕΝ:: ὅτι καὶ
προσχήματι εὐλαβείας
ἀπόλλυσιν· οἷον μὲν τὸν
πόρνον ἀφελεῖν· ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐναντίου δύνα-
ται διαφθεῖραι· ἐκ τῆς ἀ-
μέτρου λύπης τῆς ἐπὶ τῇ ἁ-
λζ μαρτίᾳ:: ἘΛΘῺΝ ΔῈ
ΕἸΣ ΤῊΝ ΤΡῼΆΔΑ· ΕἸΣ ΤῸ ΕὐΑΓ-
ΓΈΛΙΟΝ ΤΟῦ ΧΥ· ΚΑῚ ΘΎΡΑΣ
ΜΟΙ ἈΝΕῼΓΜΈΝΗΣ ἘΝ ΚΩ
ΟὐΚ ἜΣΧΗΚΑ ἌΝΕΣΙΝ Τῷ
ΠΝΕΎΜΑΤΊ ΜΟΥ, ΤῸ ΜῊ ΕὙΡΕῖΝ ΜΕ
ΤΊΤΟΝ ΤῸΝ ἈΔΕΛΦΌΝ ΜΟΥ·
ἈΛΛᾺ ἈΠΟΤΑΞΆΜΕΝΟΣ Αὐ-
ΤΟῖΣ ἘΞῆΛΘΟΝ ΕἸΣ ΜΑΚΕΔΟ-
ΝΊΑΝ:: τοσοῦτον μὲν ἀρχαῖος
ὅτι ἐν Τρῳάδι εὐκαιρία ἦν
ὑπερδεῖν αὐτήν· καὶ δείξας

τοσοῦτον ἀπολογεῖται· καὶ τὰ
ἐν μέσῳ παρενθείς, τὸ
μάλιστα δηλαδὴ κατὰ σάρκα ἡμῶν
ὅτι καὶ ἐπέρασε θλῖψιν·
παθοῦσιν καὶ τιμὴ τρόπον·
μὴ τὸ εὑρεῖν Τίτον· οὗτος
δὲ ἐν Κορινθίοις διάγων::
κη Τῷ ΔῈ ΘΕῷ ΧΆΡΙΣ Τῷ ΠΆΝ-
ΤΟΤΕ ΘΡΙΑΜΒΕΎΟΝΤΙ ἩΜᾶΣ
ἘΝ Τῷ ΧΩ:: ἵνα μὴ δό-
ξῃ ὡς ἐκείνων ταῦτα ἀπο-
δύρασθαι· χάριν ἀναπέμ-
πει τῷ θεῷ· ὃ δὲ λέγει τοιοῦ-
τόν ἐστιν· πανταχοῦ θλί-
ψις· πανταχοῦ στενοχω-
ρία· ἦλθον εἰς τὴν Ἀσίαν·
ἐβαρήθην ὑπὲρ δύνα-
μιν· ἦλθον εἰς Τρῳάδα·
οὐχ εὗρον τὸν ἀδελφόν·
οὐκ ἦλθον πρὸς ὑμᾶς·
οὐ μὴν ἐκράτει μοι τοῦτο ἀθυμί-
αν ἐποίησεν· ἀλλ' ἐν τούτοις
πᾶσιν φησὶν οὐκ ἀλγοῦ-
μεν· ἀλλὰ καὶ χαίρομεν·
οὐ μόνον διὰ τὰ ἀμείνονα,
ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ παρόντα·
ὅτι ἐν αὐτοῖς λαμπροὶ
ἐσόμεθα καὶ περιφανεῖς· διὰ
τοῦτο καὶ θρίαμβον τὸ πρᾶ-
γμα καλεῖ· ὁ γὰρ θρίαμ-
βος τοῦτό ἐστιν, τὸ πᾶσιν
γενέσθαι περιφανῆ· καὶ
οὐ καὶ ἁπλῶς θριαμβεύοντι

[illegible] αὐτοὺς ὀρθοφο-
κζ μενος: καὶ ἔγραψα ὑμῖν
τοῦτο αὐτό. ἵνα μὴ ἐλθὼν
λύπην ἔχω. ἀφ' ὧν ἔδει με
χαίρειν· πεποιθὼς ἐπὶ πάν-
τας ὑμᾶς. ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ
πάντων ὑμῶν ἐστιν:
τοῦτο λέγει [illegible] ὅτι διὰ
τοῦτο οὐκ ἦλθον [illegible] βουλόμενος
κη ὑμᾶς: ἐκ γὰρ πολλῆς θλί-
ψεως καὶ συνοχῆς καρδίας
ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν
δακρύων· οὐχ ἵνα λυπη-
θῆτε. ἀλλὰ τὴν ἀγάπην
ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισ-
σοτέρως εἰς ὑμᾶς:
φιλοστοργίας [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] τοῦ ἡμαρτηκότος
κθ ἀλλά: εἰ δέ τις λελύ-
πηκεν. οὐκ ἐμὲ λελύπη-
κεν. ἀλλ' ἀπὸ μέρους· ἵνα
μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς:
οἶδα φησὶ [illegible]
θητε [illegible] καὶ συνηλγή-
κατε [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὑμᾶς [illegible]
τοσοῦτον [illegible] τοῦτο δὲ
[illegible] οὐχ ὡς
ὑμᾶς [illegible] ἀλλὰ
[illegible] ἁμάρτημα
[illegible] τὸν πορνεύσαντα:

λ ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία
αὕτη. ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων:
οὐ λέγει [illegible] ὅτι·
ἅμα [illegible] κουφίζων
λα τὸ βάρος: ὥστε τοὐναν-
τίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσα-
σθαι καὶ παρακαλέσαι· μή
πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ
καταποθῇ ὁ τοιοῦτος· διὸ
παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι
εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦ-
το γὰρ καὶ ἔγραψα. ἵνα γνῶ
τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ
εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε:
[illegible]
ἐπιτίμησιν. ἀλλὰ καὶ πα-
ραμυθίαν [illegible]
[illegible]
[illegible] προτέρας [illegible]
ἀναμνήσας [illegible]
λβ αὐτὴν [illegible]: ᾧ δέ τι
χαρίζεσθε καὶ ἐγώ:
ὁρᾶς [illegible]
ἑαυτοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λγ [illegible]: καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι
κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι
δι' ὑμᾶς: [illegible]
[illegible]
τας. [illegible] αὐτοῖς [illegible] πρὸς

μγ ἀρχόμενοι πάλιν ἑαυτοὺς
συνιστάνειν. εἰ μὴ χρῄζο
μεν ὥς τινες συστατικῶν
ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ
ἐξ ὑμῶν συστατικῶν. ἡ
ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε
ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν. γινωσκο
μένη καὶ ἀναγινωσκο
μένη ὑπὸ πάντων ἀνων:·
Ὁ γὰρ ὑμέτερος αὐτὸς παρέ
χων αὐτὸ προφέρεσθαι.
ὅτι τὸν ἀπόστολον αὐτόν. τοῦ
το προλαμβάνων αὐτὸς λέγει.
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν.
τοσοῦτον ἀπέχομεν τοῦ δε
ηθῆναι πρὸς ὑμᾶς συ
στατικῶν ἐπιστολῶν. ὡς
ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἐκεῖ
νης. ὥσπερ δὲ λέγει πρὸς
ἑτέρους ἡμᾶς συστῆναι.
ὑμᾶς ἂν παρεισαγομένων
ἡμῶν ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπιστολήν:·
μδ φανερούμενοι, ὅτι ἐστὲ
ἐπιστολὴ χυ. διακονη
θεῖσα ὑφ' ἡμῶν:·
Ἐνταῦθα οὐ μόνον αὐτοῖς
ἀρετήν. ἀλλὰ καὶ κατορ
θώματα μαρτυρεῖ:·
με γεγραμμένη οὐ μέλανι.
ἀλλὰ πνι θυ ζῶντος. οὐ
κ ἐν πλαξὶν λιθίναις.
ἀλλ' ἐν πλαξὶν καρδίαις
σαρκίναις:· τουτέστιν
ἐν τοῖς ... ὡσανεὶ οὕτως
ὑμᾶς πανταχοῦ περιφέ
ρομεν καὶ ἐν μνήμῃ ἔχομεν:·
μς πεποίθησιν δὲ τοιαύτην
ἔχομεν διὰ τοῦ χυ πρὸς τὸν
θν:· πάλιν τὸ ὅλον ἀνα
τίθησι τῷ θῷ. τοῦτο γὰρ
ἡμῖν ὁ χς αἴτιος φησίν:·
μζ οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀ
φ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι
ὡς ἐξ ἑαυτῶν:
Ὁρᾷς πάλιν μετριάζοντα διορθοῦ
σιν. μέγα λέγει, οὐχ ὅτι πᾶσαν τὴν
πεποίθησιν ἔχομεν. ὡς τὰ
μὲν ἡμέτερα, τὰ δὲ
τοῦ θῦ. ἀλλὰ τὸ πᾶν αὐτῷ
ἀνατίθησιν καὶ λογίζεται:·
μη ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ
τοῦ θυ. ὃς καὶ ἱκάνωσεν
ἡμᾶς. διακόνους καινῆς
διαθήκης οὐ γράμματος
ἀλλὰ πνς:· Τὸ δὲ ἱκα
νώσεν. τουτέστι δυνατοὺς
ἐποίησεν ... οὐ
μικρὸν δὲ πρᾶγμα ...
οἰκουμένη τοιαύτας νίκας
καὶ τρόπαια, πολλῷ μείζονας
τῶν προτέρων. διὸ καὶ
ἐπήγαγεν. οὐ γράμματος
ἀλλὰ πνς:· μθ τὸ γὰρ
γράμμα ἀποκτένει. τὸ
δὲ πνα ζωοποιεῖ:

ἥττων, ἀλλὰ καὶ ὀρχῶν· τοῦ-
τέστιν διὰ τὸν χριστὸν καὶ τὸ κή-
λθ ρυγμα:· ΚΑΙ ΤΗΝ ΟϹΜΗΝ
ΤΗϹ ΓΝΩϹΕΩϹ ΑΥΤΟΥ ΦΑΝΕ-
ΡΟΥΝΤΙ ΔΙ' ΗΜΩΝ. ΕΝ ΠΑΝ-
ΤΙ ΤΟΠΩ· ΟΤΙ ΧΥ ΕΥΩΔΙΑ
ΕϹΜΕΝ ΕΝ ΤΟΙϹ ϹΩΖΟΜΕΝΟΙϹ
ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙϹ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΙϹ·
ΟΙϹ ΜΕΝ ΟϹΜΗ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΙϹ
ΘΑΝΑΤΟΝ· ΟΙϹ ΔΕ ΟϹΜΗ ΖΩΗϹ.
ΕΙϹ ΖΩΗΝ:· διὰ τούτων
ὅτι καὶ τόπος καὶ καιρὸς
πᾶς, τῶν ἄθλων ἐμπεπλή-
σται τῶν ἀποστόλων· καὶ
ὀσφραδὴν πάλιν κέχρηται
μεταφορᾷ τῇ τῆς εὐωδίας·
ἐπεὶ δὲ εἶπεν καὶ ἐν
τοῖς ἀπολλυμένοις εὐωδία
ἐσμέν· ἵνα μή τις νομίσῃ
ὅτι κἀκεῖνοι παραδεκτοὶ
εἰσιν, ἐπήγαγεν·
οἷς μὲν ὀσμὴ ἐκ θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ ὀσμὴ
ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν· ὃ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· τὴν
εὐωδίαν ταύτην φησίν.
οἱ μὲν οὕτω προσίενται,
ὥστε σωθῆναι· οἱ δὲ
οὕτως, ὥστε ἀπολέσθαι·
ὥστε κἂν ἀπόληταί τις
παρ' αὐτοῦ ἡ αἰτία· ὡς
καὶ παρ' ἄλλοις τὸ μύρον λέ-
γεται πνίγειν τοὺς χοίρους
καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τὸ φῶς σκοτίζειν:·
μ ΚΑΙ ΠΡΟϹ ΤΑΥΤΑ ΤΙϹ ΙΚΑΝΟϹ:
ἐπειδὴ μεγάλα ἐφθέγξατο
ὅτι θυσία ἐσμὲν τοῦ χριστοῦ καὶ εὐω-
δία καὶ θριαμβευόμεθα παν-
ταχοῦ, πάλιν τῷ θεῷ ταῦτα
ἀνατίθησιν· διὸ καί φησιν
καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός.
τὸ γὰρ πᾶν, τοῦ χριστοῦ ἐστί φησι
καὶ οὐδὲν ἡμέτερον:·
μα ΟΥ ΓΑΡ ΕϹΜΕΝ ΩϹ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑ-
ΠΗΛΕΥΟΝΤΕϹ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ
ΘΥ. ΑΛΛ' ΩϹ ΕΞ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑϹ·
ΑΛΛ' ΩϹ ΕΚ ΘΥ:· εἰ μεγά-
λα ἐφθεγξάμεθα, ἀλλ' οὐδὲν
ἡμέτερον ἔφαμεν εἶναι κα-
τόρθωμα, ἀλλὰ πάντα τοῦ
χριστοῦ· οὐ γὰρ μιμούμεθα τοὺς
ψευδαποστόλους· τοὺς καὶ
πολλὰ αὐτῶν εἶναι λέγοντας·
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ καπηλεύειν,
ὅταν τις νοθεύῃ τὸν οἶνον· καὶ
ὅταν τις χρημάτων πωλῇ
ὃ ἐκελεύσθη δωρεὰν δοῦ-
ναι:·
μβ ΚΑΤΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΧΩ
ΛΑΛΟΥΜΕΝ:· οὐ κατὰ
τούτους ἡμεῖς οὕτως κηρύττο-
μεν· οὐδὲ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
σοφίᾳ· ἀλλ' ἐν τῇ παρὰ θεοῦ
δυνάμει χορηγούμενοι:·

νδ ἀφάραι: πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου:
οὐχ ὥστε καὶ ἡμᾶς κρύπτεσθαι ἡμᾶς φησὶν καθάπερ Μωσῆς ὁ δυνατοὶ γὰρ ἡμεῖς ἀτενίσαι τὴν δόξαν ταύτην. καὶ ὑπερικείμεθα· καίτοι πολλῷ μείζονα ζωμοίας ἀπολαύομεν:
νε ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν: τὴν ἀναίσθητον ἐπαιδεύθησαν (?) φησὶν προσγράφει τὸ ὅλον: ὁ γὰρ μέρος τοῦ ἐκείνου εἶδον ἀλλ' οὐδὲ νῦν ὁρῶσι τὸν νόμον· καὶ ἡ αἰτία παρ' αὐτοὺς· ἡ γὰρ πώρωσις γνώμης ἐστὶν ἀναισθήτου καὶ ἀγνώμονος:
νϛ ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον:
τί θαυμάζεις φησὶν, εἰ τὴν δόξαν ταύτην οὐκ ἐθεώρουν, ὅπου γε καὶ τὴν Μωσέως οὐκ εἶδον· οὐδὲ γὰρ τὸ πρόσωπον ἀτενίσαι ἴσχυσαν τὸ ἐκείνου. τί δὲ παραιτεῖσθαι φησὶ τοῦτο κατασείων Ἰουδαίους, ὅπου γε οὐδὲ τοῦ νόμου μετέχουσι· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὴν χάριν ἠγνόησαν· ὥσπερ οὐδὲ τὴν παλαιὰν διαθήκην ἔγνωσαν. οὐδὲ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς δόξαν· δόξα γὰρ νόμου τὸ προσάγειν Χριστῷ:
νζ ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται. ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται:
τοῦτό φησιν· οὐ δύνανται συνιδεῖν ὅτι πέπαυται. ὥσπερ δὲ ἡ τοῦ Χριστοῦ οὕτως ἐστί φησιν· διὰ Χριστοῦ πέπαυται. πῶς οἱ μὴ δεχόμενοι τὸν Χριστὸν δύνωνται ἰδεῖν ὅτι καταργεῖται ὁ νόμος:
νη ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα· ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν. οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου ἐκεῖ ἐλευθερία: δείκνυσι τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως:
νθ ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι: ἡμεῖς φησὶν οὐκ εὐθὺς ἐθεώρησαν (?) ... ματος ὥσπερ ἐκεῖνος
ξ τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν. καθάπερ ἀπὸ Κυρίου: ὁμοίως γὰρ κατοπτριζόμεθα καὶ ... τὸν

ταῦτα φησίν, ἐκείνους αἰνιττόμενος τοὺς μέγα φρονοῦντας ἐπὶ τοῖς ἰουδαϊσμοῖς. οὐ γὰρ πᾶσα φησὶν ἐκείνης ζωῆς οὖσα, ἀλλὰ γράμματα. ἡ μὲν οὖν ἐπιστολὴ ἡμῶν πνεῦμα δίδωσι. γράμμα δὲ ἐνταῦθα τὸν νόμον φησίν, τὸν κολάζοντα τοὺς πλημμελοῦντας. πνεῦμα δὲ τὴν χάριν τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος τοὺς ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν νεκρωθέντας ζωοποιοῦσαν:·

Ν εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου:·

ἐπὶ τὴν σύγκρισιν ἐργάζεται. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτον. ἡ ἐκείνη μὲν θανάτου. αὕτη δὲ ζωῆς ἡ διακονία. ἀμφισβητεῖ καὶ ἡ δόξα αὐτῆ. ἐκείνη μὲν ἔσχεν. διακονίαν δὲ θανάτου τὸν νόμον λέγει. διακονεῖ γὰρ θάνατον ἐλέγχων τὰ ἁμαρτήματα:·

ΝΑ ἐγ γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον μωυσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην. πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ. εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα. πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ: καθαιρεῖ φησὶ τὸ ἰουδαϊκὸν φρόνημα:

ΝΒ καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει. εἵνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ:· ἀποσυγκρινομένην φησὶν ταύτῃ τῇ δόξῃ ἐκείνην, οὐδὲ δόξα ἐστὶν ἡ δόξα τῆς παλαιᾶς. οὐ καθ' ἑαυτὴν δὲ τὸ μὴ εἶναι δόξαν κατασκευάζει. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τοὺς μορφῆς, τοῦτ' ἔστιν κατὰ τὸν τῆς συγκρίσεως λόγον:·

ΝΓ ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα. καὶ οὐ καθάπερ μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ:· ἐπειδὴ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀκούσας ὁ ἀκροατὴς περὶ τῆς καινῆς, ζητεῖ καὶ ὀφθαλμοφανῶς τὴν δόξαν ταύτην ἰδεῖν. ὅρα πῶς αὐτὸν ἐξάγει πρὸς τὸν μέλλοντα

τοὺς μαθητάς. ἀπ' αὐτ(ῶν)
αὐτοὺς ὀνομάζων· ὅπερ
καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἔλε
γεν· ἐγὼ μέν εἰμι παύλου
ἐγὼ δὲ ἀπολλώ: ὅτι
ξη ὁ θ(εὸ)ς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς
λάμψαι· ὃς ἔλαμψεν
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώ
σεως τῆς δόξης τοῦ θ(εο)ῦ
ἐν προσώπῳ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ἔχο
μεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦ
τον ἐν ὀστρακίνοις σκεύ
εσιν· ἵνα ἡ ὑπερβολὴ
τῆς δυνάμεως ἦ τοῦ θ(εο)ῦ
καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν:
διὰ τοῦτο δουλεία φησὶν
ἐπειδὴ κατηξιώθημεν
ταῦτα ταῖς καρδίαις ἡμῶν
ξθ ἐν παντὶ θλιβόμενοι·
ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι·
ἀπορούμενοι· ἀλλ' οὐκ ἐ
ξαπορούμενοι· διωκό
μενοι· ἀλλ' οὐκ ἐγκατα
λειπόμενοι:· ὥσπερ
μεγαλύνων ὅτι τῆς τοῦ θ(εο)ῦ
δυνάμεως ἔργον τὸ πάν
τα [illegible]. κατασκευάζων
μὲν τὰ φρονήματα· τί
δέ ἐστιν τὸ ἐν παντί· ἐν τοῖς
ἐχθροῖς· ἐν τοῖς φίλοις· ἐν
τοῖς ἀναγκαίοις· ἐν ταῖς
ἀναγκαίαις χρείαις:·

ο καταβαλλόμενοι· ἀλλ' οὐκ ἀ
πολλύμενοι:· οἱ μὲν πει
ρασμοὶ συμβαίνουσι φησί·
τὰ δὲ ἀπὸ τῶν πειρασμῶν
οὐκέτι· καὶ τοῦτο δὲ διὰ
τὴν τοῦ θ(εο)ῦ δύναμιν καὶ
οα χάριν:· πάντοτε τὴν
νέκρωσιν τοῦ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ ἐν τῷ
σώματι περιφέροντες· ἵ
να καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰ(ησο)ῦ ἐν τῷ
σώματι ἡμῶν φανερωθῇ:·
τοῖς θανάτοις λέγει τοῖς κα
θημερινοῖς· διὰ τῶν κινδύ
νων οἷς ἐδείκνυτο· ἵνα ἀρ
τίως ἀποσπῶν φησιν ὅτι ἀπο
θανὼν [illegible]· καὶ ὥσπερ
τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν
ἀποθνήσκοντας ζῶντας
μὲν [illegible], τοῖς δὲ [illegible]
τὴν ἀνάστασιν:· ἀεὶ γὰρ
οβ ἡμεῖς οἱ ζῶντες· εἰς θάνα
τον παραδιδόμεθα διὰ ἰ(ησο)ῦν·
ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰ(ησο)ῦ φανε
ρωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν
διὰ τοῦτο παραδιδόμεθα
φησίν· ἵνα ἡ δύναμις
αὐτοῦ τῆς ζωῆς φανερὰ
ᾖ· μὴ συγχωροῦντος θ(εο)ῦ
καὶ ἀνθρώπῳ ὄντι τοσαῦ
τα πάσχοντα· ἀπο
τῆς μὲν φάσεως τῶν κακῶν
νενικηκέναι:·
ογ ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμ(ῖν)

ἡμῶν ἐπιτυχὴ κάλλους τῶν κα
θαιρομένων· καὶ οἱ μὲν μόνον ὁ
ρῶμεν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.
ἀλλὰ καὶ τὴν δόξαν δεχόμεθα
τὴν ἀπ' αὐτοῦ· ὥσπερ
ἄργυρος καθαρὸς πρὸς ἀκτῖ
νας κείμενος. καὶ αὐ
τὸς ἀκτῖνας ἀποστέλλει τῆς
ζα ἐν:· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΧΟΝΤΕΣ
ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΚΑ
ΘΩΣ ΗΛΕΗΘΗΜΕΝ ΟΥΚ ΕΚΚΑ
ΚΟΥΜΕΝ:· αἰσθόμενος
τῆς ὑπεροχῆς καὶ τοῦ μεγέ
θους τῶν εἰρημένων, μετρι
άζει πάλιν· καὶ ταῦτα ἀ
πὸ ἐλέους εἶναι λέγων καὶ
ζβ φιλανθρωπίας θεοῦ:· ΑΛΛΑ ΑΠΕΙ
ΠΑΜΕΘΑ ΤΑ ΚΡΥΠΤΑ ΤΗΣ ΑΙΣΧΥ
ΝΗΣ:· οὐκ ἐπαγγελλόμε
θα φησὶν καὶ ὑπισχνούμε
θα μεγάλα, οὐδὲ ἄλλα ὄντες
τῶν ἔργων φαινόμεθα· κα
θάπερ ἐκεῖνοι· ἀλλ' οἷοί
ἐσμεν τοιοῦτοι ὁρώμεθα:·
ζγ ΜΗ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΕΣ ΕΝ ΠΑ
ΝΟΥΡΓΙΑ:· δόξαν γὰρ
ἔχουσιν ἐκεῖνοι ἁμαρτάνοντες
ὅμως. καὶ ἁμαρτάνουσι
κρυπτόμενοι· δόξαν ἔχουσιν
καὶ ἀποστόλων δοκι
μῶν· ἔστι δὲ μυρίων γέ
μοντας κακῶν· ἀλλ' ἡμεῖς
τούτοις ἀπειπάμεθα φησὶ

οἱ ὑπεναντίαι γὰρ καὶ κρυπτὰ
αἰσχύνης καλεῖ:· ΜΗΔΕ
ζδ ΔΟΛΟΥΝΤΕΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ
ΘΥ· ΑΛΛΑ ΤΗ ΦΑΝΕΡΩΣΕΙ
ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ
ΤΕΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΝ
ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΑΝΩΝ ΕΝΩ
ΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ:· καὶ οὐκ ἐν
τοῖς λόγοις φησὶ μόνον τοῦτο,
ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πράγμασι:·
ζε ΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΣΤΙΝ ΚΕΚΑΛΥΜΜΕ
ΝΟΝ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΜΩΝ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΙΣ ΕΣΤΙ
ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΝ:· ἐπεὶ
γὰρ οἱ ἀπολλύμενοι ἠγνόησαν αὐ
τοῦ τὴν ἰσχύν· ἐπήγαγεν
ὅτι οὐχ ἡμῶν τοῦτο ἔγκλη
μα ἀλλὰ τῆς ἐκείνων ἀ
ζς ναισθησίας:· ΕΝ ΟΙΣ Ο
ΘΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ ΕΤΥ
ΦΛΩΣΕΝ ΤΑ ΝΟΗΜΑΤΑ ΤΩΝ
ΑΠΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΗ ΑΥΓΑΣΑΙ
ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΝ ΦΩΤΙΣΜΟΝ ΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ
ΧΥ· ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΘΥ:·
τουτέστιν ὁ μόνος θεὸς τοῦ αἰ
ῶνι τούτῳ θεός, λέγει δὲ τὸν
ζζ σατανᾶν:· ΟΥ ΓΑΡ ΕΑΥ
ΤΟΥΣ ΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ· ΑΛΛΑ
ΧΝ ΙΝ ΚΝ· ΕΑΥΤΟΥΣ ΔΕ ΔΟΥΛΟΥΣ
ΥΜΩΝ ΔΙΑ ΙΝ:· ἐπειδὴ
μόνος αἰτιᾶται ὡς ἐπαίρον
τας ἑαυτοὺς καὶ πείθοντας

γὰρ βλεπόμενα πρόσκαι-
ρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα
αἰώνια :· τὸν τρόπον
λέγει πῶς ἐλαφρὸν τὸ τοσοῦ-
τον τῶν θλίψεων· καὶ
πῶς καὶ ἀπὸ τῆς μελλούσης
οη ἐλπίδος :· οἴδαμεν
γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν
οἰκία τοῦ σκήνους κατα-
λυθῇ οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔ-
χομεν οἰκίαν ἀχειροποί-
ητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς :· οὐ δεῖ φησὶ
θορυβεῖσθαι εἰ κακῶς πά-
σχομεν· καὶ γὰρ πάθομεν
ἐντεῦθεν καρπούμεθα·
ὁρᾶτε πῶς δεικνύει
τὴν ὑπεροχὴν τῶν
μελλόντων προστάττων
ῥόντα· ἀντὶ σκήνους γὰρ οἰκί-
αν· ἀντέθηκε τὴν οὐ-
ράνιον· ἀντὶ τῶν ποικίλων
μόνον καὶ τὰ διαμένοντα
δόξας· ἀντέθηκε τὴν
οθ αἰώνιον :· καὶ γὰρ ἐν του-
τῷ στενάζομεν, τὸ οἰκητή-
ριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐ-
πενδύσασθαι ἐπιποθοῦν-
τες :· καὶ ποῖον οἰκη-
τήριον· τὸ σῶμα τὸ ἄφ-
θαρτον· καὶ διατί ἐν τούτῳ
στενάζομεν ἡμεῖς· ἐπεὶ
παθημάτων ἀγαθῶν ... ἐξου-
ρανοῦ δὲ αὐτό φησιν· διὰ
τὸ ἄφθαρτον· οὐ γὰρ δὴ ἄνω-
θεν ἡμῖν κάτεισι τὸ σῶμα.
ἀλλὰ τὴν ἐκεῖθεν χάριν
ἐπενδυόμενοι ἡμεῖς δηλοῖ, τοῦ-
το ὀνομάζει τοῦτο ὃ ὥσπερ ...
στενάζομεν ὅτι δι' ὅλου ὅτι φησὶ
... ἐξουσιάσαι ...
στενάζομεν ὅτι μὴ μέλλοντος
... τοῦτο γίνεται μηδὲ
ὅλως ... φθείρεται :·
π εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ
γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· καὶ
γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει
στενάζομεν βαρούμενοι
ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι·
ἀλλ' ἐπενδύσασθαι :·
τουτέστιν ... τὴν ἀφθαρ-
σίαν λαμβάνοντες μὴ γυμνοὶ
τῆς δόξης καὶ τῆς ἀσφα-
λείας ὀφθῶμεν· τοῦτο
δὲ φησιν· ἵνα μὴ ἀπὸ τῆς
ἀναστάσεως μόνον παν-
τες θαρρῶμεν· ἀλλὰ
τῆς ... καὶ ἔργα
λαμπρά· ἡ μὲν γὰρ ἀνά-
στασις κοινή πάντων· ἡ
δὲ δόξα οὐ κοινή· ἀλλ'
οἱ μὲν ἐν τιμῇ· οἱ δὲ ἐν ἀ-
τιμίᾳ· καὶ οἱ μὲν ... βασι-
λείαν, οἱ δὲ εἰς κόλασιν :·
πα ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν

μὲν ἐνεργεῖται. ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν: οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ Ἰησοῦ θάνατον μάχης, ἀλλὰ περὶ πειρασμῶν καὶ ἀνθρώπους· ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς φησίν· ὑμεῖς δὲ ἐν ἀδείᾳ [illegible] τῶν κινδύνων καρπούμενοι [illegible]· καὶ τὰ μὲν ἐπικίνδυνα ἡμεῖς ὑπομένομεν· τῶν δὲ χρηστῶν ὑμεῖς ἀπολαύετε:

οδ ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα. καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν διὸ καὶ λαλοῦμεν: ἀνθρώπους [illegible] μάλιστα ἐν κινδύνοις ἀλλ' ἔφη· τὴν γὰρ [illegible] ταύτην ἔργοις αὐτοῖς κινδύνοις ἀπόδειξιν [illegible] ἐφθέγγετο· τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· τοῦ [illegible] αὐτὴν δημιουργίας· φησὶ [illegible] καὶ ἡμεῖς σωζόμεθα:

οε Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος φθείρεται. ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ: [illegible] καὶ ἡμεῖς [illegible] διὸ καλοῦμεν, πιστεύομεν [illegible] ὅτι [illegible] καὶ ἡμᾶς [illegible] διὰ Ἰησοῦ· πάντα [illegible]:

ος τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθυπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν: Ὁρᾷς πῶς τῶν κινδύνων ἐκούφισεν· καὶ τοῦ χρόνου ὑφελὼν καὶ [illegible]· παραυτίκα [illegible] ἐλαφρόν· ἀλλὰ [illegible] παρατίθησιν· τὸ γὰρ παραυτίκα πρὸς τὸ αἰώνιον· τὸ δὲ ἐλαφρὸν πρὸς τὸ βαρύ· τὴν θλῖψιν πρὸς τὴν δόξαν· καὶ οὐδὲ [illegible] ἀρκεῖται, ἀλλ' [illegible] καθυπερβολήν:

οζ μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ

μὴ τὸ μέλλον [illegible]
ποιῆται· ἀλλὰ καὶ χαίρει
ὡς ἐπὶ μείζονα ἀπιὼν ἀγα-
θά· ἔσται μὲν ἀμελέστερος ἐπι-
ἀκούων ὅτι ἐκδημοῦμεν
ἀπὸ τοῦ κυ. τί ταῦτα λέ-
γεις· ἀλλοτριούμεθα οἶν
αὐτοῦ ἐνταῦθα ὄντες.
προσδιορθοῦται τοῦτο
ἐπάγων· διὰ πίστεως γὰρ
περιπατοῦμεν οὐ διὰ
εἴδους. ὥσπερ ἔλεγεν. καὶ
ἐνταῦθα μέν. αὐτοῦ ἐσμέν.
ἀλλ᾽ οὐχ οὕτως σαφῶς. καὶ τοῦ-
τό ἐστιν ὃ ἀλλαχοῦ ἔλεγεν.
ὡς ἐν ἐσόπτρῳ καὶ ἐν αἰνί-
πϛ γματι :· ΕΥΑΡΕϹΤΟΙ
ΑΥΤΩ ΕΙΝΑΙ :· τὸ γὰρ
ζητούμενον τοῦτό ἐστι φη-
σίν· ἄν τε ἐκδημῶμεν. ἄν
τε ἐνταῦθα. καταμένω-
μεν αὐτοῦ ζῆν· καὶ γὰρ
πάλιν. μὴ τοσαύτην
ἔχοντες ἐπιθυμίαν ἔχ-
ωμεν πρὸς τὴν μέλλου-
σαν τῆς ἐκδημίας. ἐν
τῷ ἐνδημεῖν. διδάσκων αὐ-
τοὺς τὸ κεφάλαιον τῶν
καλῶν· τί δὲ τοῦτό ἐστιν
τὸ εὐαρεστεῖν εἶναι. οὐδὲ
γὰρ τὸ ἐνδημεῖν ἁπλῶς
καλόν. ἀλλὰ τὸ ἐκδημεῖν

μοῖν τὰς ἀποδόσεις :·
πζ ΤΟΥϹ ΓΑΡ ΠΑΝΤΑϹ ΗΜΑϹ ΦΑ-
ΝΕΡΩΘΗΝΑΙ ΔΕΙ. ΕΜΠΡΟϹΘΕ
ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟϹ ΤΟΥ ΧΥ. ΙΝΑ ΚΟ-
ΜΙϹΗΤΑΙ ΕΚΑϹΤΟϹ ΤΑ ΔΙΑ
ΤΟΥ ϹΩΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹ Α ΕΠΡΑ-
ΞΕΝ. ΕΙΤΕ ΑΓΑΘΟΝ ΕΙΤΕ
ΚΑΚΟΝ :· ἐπειδὴ οὐχ οὕ-
τω διεγείρει τὸν ἀκροατὴν
ἡ τῶν ἀγαθῶν δόσις. ὡς ἡ
τῶν κολάσεων ἀπειλή.
ἀναγκαίως ἐνταῦθα κα-
ταπαύει τὸν λόγον. καὶ
πάλιν ἐνταῦθα φοβῶν. οὐ
χωρὶς τῶν χρηστῶν τέθει-
κεν· ταῦτα δὲ λέγων ϛ
τοὺς κεκμηκότας. καὶ
ἐκλυομένους ἀνιστῆσιν
τοῖς ἐπαίνοις. καὶ τοὺς ἀ-
μαρτηκότας. σπουδαιο-
τέρους τῷ φόβῳ ποιεῖ :·
πη ΕΙΔΟΤΕϹ ΟΥΝ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΤΟΥ
ΚΥ. ΑΝΘΡΩΠΟΥϹ ΠΕΙΘΟΜΕΝ
ΘΩ ΔΕ ΠΕΦΑΝΕΡΟΥΜΕΘΑ. ΕΛ-
ΠΙΖΩ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙϹ ϹΥΝΕΙ-
ΔΗϹΕϹΙΝ ΥΜΩΝ ΠΕΦΑΝΕ-
ΡΩϹΘΑΙ :· τὸ δικαστή-
ριον ἐκεῖνο τὸ φοβερὸν γινώ-
σκοντες φησὶ· πάντα
πράττομεν. ὥστε μηδὲν ὑ-
μᾶς λυπεῖν μηδὲ πρόσκομ-
μα :· ΟΥ ΓΑΡ ΠΑΛΙΝ ΕΑΥΤΟΥϹ
πθ ϹΥΝΙϹΤΑΝΟΜΕΝ ΥΜΙΝ. ΑΛΛΑ
ΑΦΟΡΜΗΝ ΔΙΔΟΝΤΕϹ ΥΜΙΝ

ὑπὸ τῆς ζωῆς :. οὐ λέγω
φησὶν ὅτι στενάζομεν· ἵνα τὸ
σῶμα ἀποθώμεθα, ἀλλ' ἵνα
ἐνδυσώμεθα ἐπ' αὐτῷ τὴν
ἀφθαρσίαν· καὶ γὰρ καὶ βαρυ
νόμεθα· οὐχ ὅτι σῶμα ἔχο
μεν, ἀλλ' ὅτι φθαρτὸν περι
πβ κείμεθα :. ὁ δὲ κατεργα
σάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο
θεός :. δηλῶν ὅτι ταῦτα
ἄνωθεν προετυπώθη·
οὐ γὰρ νῦν φησὶ τοῦτο ἔδο
ξεν· ἀλλ' ὅτε ἐξ ἀρχῆς ἔ
πλαττεν ἡμᾶς ἀπὸ γῆς·
ὥστε γίνεσθαι τοῦτο. μὴ
ζήτει φησίν· ὁ γὰρ θεὸς
ποιεῖ· μὴ περιεργάζου·
διό φησιν· ὁ δὲ κατεργα
πγ σάμενος :. ὁ καὶ δοὺς
ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος:
ὥσπερ ἀρραβῶνα καὶ καλὰ
ὀφειλὴν ἑαυτὸν δεῖξαι
κινουμένου τοῦ παντός :
πδ θαρροῦντες οὖν πάντοτε
καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦν
τες ἐν τῷ σώματι ἐκδη
μοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου· διὰ
πίστεως γὰρ περιπατοῦ
μεν οὐ διὰ εἴδους :.
τὸ θαρροῦντες πρὸς τοὺς
διωγμούς· πρὸς τοὺς κιν
δύνους· πρὸς τοὺς θανά
τους· οὓς ἔλεγεν· ἔλεγε

μετ' ὀλίγον καὶ διώκῃ· καὶ ἀπαι
τῇ· μὴ καταπέσῃς· ὑπὲρ
γὰρ σοῦ τοῦτο γίνεται :.
πε θαρροῦμεν καὶ εὐδοκοῦμεν
μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ
σώματος. καὶ ἐνδημῆσαι
πρὸς τὸν κύριον. διὸ καὶ φιλοτιμού
μεθα. εἴτε ἐνδημοῦντες
εἴτε ἐκδημοῦντες :.
τὸ μεῖζον πάντων λαβὼν
τέθεικεν· τοὺς γὰρ οἴκους
ἀφθάρτους λαβεῖν· τὸ μετὰ
Χριστοῦ εἶναι βέλτιον· ὁ δὲ λέγει
τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ συνέβημεν
ἡμῶν τὴν ζωήν· ὀδυνῶν
καὶ ἀμαυρῶν· οὐ γὰρ μόνον
φθορᾶς ἀπαλλαγῆναι καὶ
καρποῦσθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς θεὸν πα
ραπέμπεσθαι ταχέως· ὅρα
δὲ πῶς ἐρρίφθη τὰ λυπη
ρά· τὸ ὄνομα τοῦ θανά
του καὶ τῆς βλάβης, καὶ τὰ
σφόδρα ποθεινὰ αὐτὰ ἐποίη
σεν· ἀποδημίαν αὐτὰ κα
λῶν πρὸς τὸν κύριον· καὶ τὰ
δοκοῦντα γλυκέα καὶ ἀσφαλῆ
τὰ τῆς ζωῆς, ἀπὸ τῶν
λυπηρῶν αὐτὰ ὀνομάζων·
ἐκδημίαν ἀπὸ τοῦ κυρίου τὴν
ἐνταῦθα καλέσας ζωήν·
τοῦτο δὲ ἔλεγεν· ἵνα μηδεὶς
μετὰ τοὺς παρόντας μένειν φι
λοχωρῇ. ἀλλὰ καὶ παραινέσῃ·

καὶ εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χ(ριστό)ν· ἀλ
λὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν:
πάλιν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἁμα
γεννηθῆναι ἡμᾶς. ἀρ
χόμενον τὸν χ(ριστὸ)ν δεικνύ
σιν· ἡμᾶς γὰρ τὸ κατὰ
σάρκα. τὸ μὲν ἁμαρτίας·
χ(ριστο)ῦ δὲ τὸ κατὰ σάρκα. τὸ
μὲν τοῖς πάθεσι γίνεσθαι
τῆς φύσεως· οἷον μὲν τῷ
πεινῆν καὶ διψῆν· μὲν τῷ
κοπιᾶν· μὲν τῷ καθεύδειν
ὁμοίως ἡμῖν τὰ ἡμέτερα·
ἁμαρτίαν γὰρ οὐκ ἐποί
ησεν· τὸ δὲ μὴ κατὰ
σάρκα αὐτὸν εἶναι οὐ τοῦ
το λέγει. τὸ δ' ἐκτὸς σαρκὸς
εἶναι. καὶ γὰρ μετ' αὐτῆς
ἀνέστη κατὰ τὸ ῥηθὲν ὅμοιον·
οὗτος ὁ ἰ(ησοῦ)ς ὁ ἀναληφθεὶς ἀ
φ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν. οὕτως
ἐλεύσεται. καὶ οὕτως πάθους
ἡ μὲν σὰρξ ἡ μετὰ τοῦ σώμα
τος· ἀλλὰ τὸ μὴ καὶ εἶναι
παθητὸν ὡς εἴρηκα μέν:
ιζ ὥστε εἴ τις ἐν χ(ριστ)ῷ, καινὴ
κτίσις:· ἔτι ὡς ἐστὶ
σὺ μὲν αὐτοῦ φησίν· ἔτι ὡς
ρα μὴ ἐπιθυμίαν [illegible]·
καὶ γὰρ ἄνωθεν ἀγεννήθη
διὰ τούτου· ὥστε καὶ διὰ τοῦ
το φησὶν ὀφείλομεν αὐτῷ
ζῆν. οὐχ ὅτι ἀπέθανε μὲν

ὑπὲρ ἡμῶν μόνον. ἀλλ' ὅτι ἐς
[illegible] ἐπιθυμῶν ζωήν:
ιη τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ
γέγονεν καινὰ τὰ πάντα:
ἢ τὰ ἁμαρτήματα φησίν.
ἢ τὰ ἰουδαϊκὰ τὰ πάντα
[illegible] καὶ σχήματα καὶ τὰ
ιθ παλαιά:· τὰ δὲ πάντα ἐκ
τοῦ θ(εο)ῦ: καὶ γὰρ αὕτη
ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτημά
των· ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ δό
ξα ἡ ἄφθαρτος, ἐξ αὐτοῦ ἡ
μῖν δεδώρηται:· τοῦ
καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυ
τῷ διὰ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ. καὶ δόντος ἡ
μῖν τὴν διακονίαν τῆς
καταλλαγῆς· ὡς ὅτι θ(εὸ)ς
ἦν ἐν χ(ριστ)ῷ. κόσμον καταλ
λάσσων ἑαυτῷ· μὴ λογι
ζόμενος αὐτοῖς τὰ παρα
πτώματα αὐτῶν. καὶ θέ
μενος ἡμῖν τὸν λόγον
τῆς καταλλαγῆς:·
αὐτὸς γὰρ τῆς καταλλαγῆς
παρὰ [illegible]
[illegible] καταλλαγῆς
[illegible]
φίλους ἡμᾶς ποιήσασθαι. αὐ
τὸς [illegible]
[illegible]
καὶ τὸ [illegible]
[illegible]
[illegible]

καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν:
ὁρᾷς πῶς διορθοῦνται τὴν
τοῦ δοκεῖν ἑαυτοὺς ἐγκωμιάζειν
ἔνστασιν ὑπόνοιαν:·
κ̄ πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυ-
χωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ:
τουτέστι πρὸς τοὺς φαινομένοις
καὶ πρὸς ἐπίδειξιν:·
κα εἴτε γὰρ ἐξέστημεν θεῷ·
εἴτε σωφρονοῦμεν ὑμῖν:
ἔστι φησὶ μεγαλοφθέγξομε-
θα. διὰ τὸν θεὸν τοῦτο ποι-
οῦμεν· ἵνα μὴ ὑμεῖς νομί-
ζοντες ἡμᾶς ἀτόμους
καταφρονήσητε καὶ ἀπο-
λέσθε· ἢ τὸ μέτριον καὶ
ταπεινὸν δι' ὑμᾶς. ἵνα
μάθητε ταπεινοφρονεῖν:
κβ ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χ(ριστο)ῦ συνέ-
χει ἡμᾶς κρίναντας τοῦ-
το:· οὐ γὰρ ὁ τοσοῦτον μέλ-
λοντος μόνον φόβος φη-
σίν. ἀλλὰ καὶ τὰ ἤδη γε-
γενημένα οὐκ ἀφίησιν ἡ-
μᾶς ῥαθυμῆσαι. οὐδὲ
ὑπομεῖναι. ἀλλὰ διανίστη-
σιν, ἅτε τοιούτων ὑπὲρ ἡμῶν
ὄντων:· ὅτι εἰ εἷς ὑπὲρ
κγ πάντων ἀπέθανεν· ἄρα
οἱ πάντες ἀπέθανον·
καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθα-
νεν: τίν' αἰτίαν τά
ἤδη γεγενημένα λέγει
ταῦτα δέ ἐστιν. ὁ θάνα-

τος τοῦ χ(ριστο)ῦ· σπουδάσο-
μεν οἶμαι φησίν. ὅσοι μὲν
ἐν τῷ παρόντι βίῳ πάν-
τας ὅσα γὰρ ἐν ὑπὲρ αὐ-
τῶν ἀπέθανεν. ἐν-
ταῦθα γάρ ἐστιν αἰτία
σωτηρίας ἀφορμὴ ἔ-
κδ κ' οὐκ ἔτι: ἵνα οἱ
ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς
ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐ-
τῶν ἀποθανόντι καὶ
ἐγερθέντι:· ἔστιν οὖν
φησὶν οὐ καὶ δεῖ ἡμᾶς ἑαυ-
τοῖς ζῆν, μὴ παρὰ τούτοις
φησὶν μηδὲ θορυβεῖσθαι
ὑπὲρ αὐτῶν· ὁρᾶτε τὴν
ὑπερβολὴν φησίν. ὅτι ἡ-
μεῖς μὲν διὰ τοῦτο ζῶμεν
αὐτὸς δὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέ-
κε θανεν:· ὥστε ἡμεῖς
ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδα-
μεν κατὰ σάρκα:·
ἀπέθανον γὰρ διὰ λουτροῦ
πάλιγγενεσίας καὶ ἀ-
μαρτίας πάντες ἀλλ'
οὐδὲ γὰρ οἶμαι φησὶν οἴδα-
μεν κατὰ σάρκα τῶν
πιστῶν· ἔστι γὰρ καὶ ἐν σαρκὶ
ἐστίν· ἀλλ' ἴσως οὐκ ἐστιν ἐν
σαρκὶ καὶ ἀπὸ σαρκός. καὶ
ἅμα θεὸν γεγεννῆσθαι μὲν
κς ἐν πνι:· εἰ δὲ καὶ ἐγνώ-

μεγάλα ἡμῖν χαρίσηται
δι' αὐτοῦ ἀγαθά· ἃ οὐδὲ
πώποτε προσεδοκήσα-
ρε· μεν:· ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ
ΔΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ
ΜΗ ΕΙΣ ΚΕΝΟΝ ΤΗΝ ΧΑ-
ΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΔΕΞΑΣΘΑΙ Υ-
ησαΐ(ου) ΜΑΣ· ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΚΑΙΡΩ
ΔΕΚΤΩ ΕΠΗΚΟΥΣΑ ΣΟΥ
ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΣΡΙΑΣ ΕΒΟΗΘΗ-
ΣΑ ΣΟΙ:· ἐπειδὴ μεγά-
λα ἐστὶν ὅτι ὁ θεὸς παρα-
καλεῖ· καὶ ἡμεῖς πρε-
σβευόμεθα· ἵνα μὴ ἀπα-
τήσωσιν· ἐπειδὴ ὥσπερ πα-
ρ' αὐτοῖς φωνὴ λέγουσαν·
μὴ ἀπολέσωμεν τὴν χάριν
τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς·
μὴ γὰρ ἐπειδὴ παρακα-
λεῖ φησίν· καὶ ἐπειδὴ
προσκαλοῦντας διὰ τοῦτο
ῥαθυμήσωμεν· ἀλλὰ μᾶλ-
λον ἐπιτεινώμεθα πρὸς τὸ
ἀρέσαι αὐτῷ· ἵνα μὴ τῶν
τοιούτων ἐκπέσωμεν ἀγα-
ρς θῶν:· ΙΔΟΥ ΝΥΝ ΚΑΙ-
ΡΟΣ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣ, ΙΔΟΥ
ΝΥΝ ΗΜΕΡΑ ΣΡΙΑΣ:·
τὴν τῆς δωρεᾶς φησὶν ρθ
τὴν τῆς χάριτος· ὅτε
οὐ κρίσιν, οὐ θυμὸν ἀπαιτεῖ-
ται θεὸς αὐτοῖς ἁμαρτή-
μασιν· οὐδὲ δίκην δίδου ρι

μαι· ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς ἀπαλ-
λαγῆς· καὶ μυρίων ἀπολαύ-
ομεν καλῶν· μὴ τοίνυν
προδῶμεν τὸν καιρόν· ἀλ-
λ' ἐνδειξώμεθα ἀξίαν τῆς
χάριτος τὴν σπουδήν:·
ρζ ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ ΔΙ-
ΔΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣΚΟΠΗΝ, ΙΝΑ
ΜΗ ΜΩΜΗΘΗ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ·
ΑΛΛ' ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΕΣ
ΕΑΥΤΟΥΣ ΩΣ ΘΥ ΔΙΑΚΟΝΟΙ· ΕΝ
ΥΠΟΜΟΝΗ ΠΟΛΛΗ· ΕΝ ΘΛΙΨΕ-
ΣΙΝ· ΕΝ ΑΝΑΓΚΑΙΣ· ΕΝ ΣΤΕ-
ΝΟΧΩΡΙΑΙΣ· ΕΝ ΠΛΗΓΑΙΣ· ΕΝ
ΦΥΛΑΚΑΙΣ· ΕΝ ΑΚΑΤΑΣΤΑ-
ΣΙΑΙΣ· ΕΝ ΚΟΠΟΙΣ· ΕΝ ΑΓΡΥ-
ΠΝΙΑΙΣ· ΕΝ ΝΗΣΤΕΙΑΙΣ· ΕΝ
ΑΓΝΟΤΗΤΙ· ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ· ΕΝ
ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ· ΕΝ ΧΡΗΣΤΟ-
ΤΗΤΙ:· τουτέστιν μὲν
ἵνα μὴ καταγνῶσιν· μηδένα
παρέχοντας καθ' ἡμῶν:·
ρη ΕΝ ΠΝΙ ΑΓΙΩ· ΕΝ ΑΓΑΠΗ Α-
ΝΥΠΟΚΡΙΤΩ· ΕΝ ΛΟΓΩ Α-
ΛΗΘΕΙΑΣ:· ἐν αὐτῷ γάρ
φησιν πάντα ταῦτα κα-
τορθοῦμεν· κἂν ἐκ λόγων μεγά-
λων καὶ πρὸς ἄλλους περιφε-
ρόμεθα:· ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ
ΘΥ· ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΤΗΣ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ:· τουτέστι
λέγει· τὸ παράγματι θεοῦ τοῦ
θεοῦ:· ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΙ-

τοῦ θῦ ἡ ὑπερβολή:·
ρα ὑπὲρ χῦ οὖν πρεσβεύομεν
ὡς τοῦ θῦ παρακαλοῦντος
δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
χῦ:· Ἔπεμψεν τὸν υἱὸν φη-
σὶν ὁ πατὴρ παρακαλέσαι καὶ
πρεσβεύσασθαι πρὸς τὴν
τῶν ἀνθρώπων φύσιν ὑπὲρ αὐ-
τοῦ· ἐπειδὴ οὖν σφαγεὶς ἐκεῖ-
νος ἀπῆλθεν· ἡμεῖς δὲ ἐ-
δεξάμεθα τὴν πρεσβεί-
αν· καὶ ἀντ' αὐτοῦ καὶ τοῦ
πρς παρακαλοῦμεν ὑμᾶς·
τοσοῦτον τιμᾶται τὸ τῶν
ἀνθρώπων γένος· ὅτι καὶ τὸν
υἱὸν ἐξέδωκεν· καὶ ταῦτα
εἰδὼς ὅτι σφαγήσεται· καὶ
ἀποστόλους ἡμᾶς, δι' ὑμᾶς
ἐποίησεν· ὥστε εἰκότως
καὶ ἔλεγεν πάντα δι' ὑμᾶς·
τὸ οὖν ὑπὲρ χῦ πρεσβεύο-
μεν· τουτέστιν ἀντὶ χῦ· ἡ-
μεῖς διεδεξάμεθα τὰ ἐ-
κείνου· εἶτα μὴ ἄσοι τοῦ-
το δόξῃ· ἄκουε ὅτι καὶ ἀν-
τὶ τοῦ πρς τοῦτο ποιοῦσιν·
διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐπήγα-
γεν ὡς τοῦ θῦ παρακαλοῦν-
τος δι' ἡμῶν· οὐ γὰρ διὰ τοῦ-
των τὸ τοῦ υἱοῦ ἀνεδεξάμε-
θα ἔργον· ταῦτα δὲ λέ-
γων, τὴν ὑπερβολὴν ἐπι-
δείκνυται τῆς φιλανθρωπίας τοῦ

ρβ θῦ:· καταλλάγητε τῷ θῷ:
Οὐκ εἶπεν καταλλάξατε
τὸν θν ἑαυτοῖς· οὐ γὰρ ἐκεῖ-
νός ἐστιν ὁ ἐχθραίνων ἀλλ' ἡ-
ργ μεῖς:· Τὸν γὰρ μὴ γνόντα
τὰ ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁ-
μαρτίαν ἐποίησεν:·
Οὐ λέγω φησὶν τὸ ἀπορώτερον
ὅτι ὕβρισας αὐτὸν οὐδὲν ἠδικη-
κότα· ἀλλὰ καὶ εὐεργετή-
σαντα· καὶ ὅτι δίκας οὐκ ἀ-
πῄτησεν ὑμᾶς· οὐδὲ ὅτι
παρακαλεῖ πρῶτος ὑ-
βρισθείς· ἀλλὰ διὰ ταῦτα
εὐεργετῆσαι ὑμῖν· τί δὲ ἐ-
ποίησεν· τὸν υἱὸν ὑπὲρ
τῶν ὑβρικότων ἐκδέδωκεν
τὸν μηδὲν ἠδικηκότα,
ὑπὲρ τῶν ἠδικηκότων
ἀποθανεῖν ἐποίησεν· καὶ γ'
καὶ πολλοῖς οὕτως ἄρρητον·
ἀλλ' ὅμως τούτου μεῖζον
ἐστὶν τοῦτο ἐθέλησεν· τί δὲ
ἐστὶ τοῦτο· τὸν μὴ γνόντα
ἁμαρτίαν φησίν· τουτέστι
τὸν αὐτοδικαιοσύνην ὄν-
τα, ἁμαρτίαν ἐποίησεν·
τουτέστιν ὡς ἁμαρτωλὸν
καταλειφθῆναι ἀφῆκεν:·
ρδ ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα θῦ
δικαιοσύνη ἐν αὐτῷ:·
διὰ τοῦτο φησὶν ἔδωκεν πρὸ
αἰσχύνην τὸν υἱόν· ἵνα τὰ

τιμῆς ἡμᾶς ἀφ᾽ ἧς δεῖ ὑμᾶς [illegible]
προσάγεσθαι· οὐκ ἔστιν ὑμῖν γὰρ
ὅτι οὐ φιλοῦμεν ὑμᾶς. ἀλλ᾽ ὅ
τι οὐ μετὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου:·
ριη ὡς τέκνοις λέγω πλατύν
θητε καὶ ὑμεῖς· μὴ γίνεσθε
ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις·
τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνη
καὶ ἀνομία· τίς δὲ κοινω
νία φωτὶ πρὸς σκότος:·
[illegible]
[illegible] βούλομαι φιλεῖσθαι
ριθ παρ᾽ ὑμῶν:· τίς δὲ συμ
φώνησις χ(ριστο)ῦ πρὸς Βελίαρ·
ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ
ἀπίστου:· ὁ ἀπόστολος
[illegible]:·
ρκ τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ
θ(εο)ῦ μετὰ εἰδώλων·
ὑμεῖς γὰρ ναὸς θ(εο)ῦ ἐστε ζῶν
τος καθὼς εἶπεν ὁ θ(εό)ς:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρκα δὲ ὑμᾶς [illegible]:· ὅτι ἐνοι
κήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπε
ριπατήσω· καὶ ἔσομαι
αὐτῶν θ(εό)ς. καὶ αὐτοὶ ἔσονταί
μοι λαός· διὸ ἐξέλθατε
ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθη

τε λέγει κ(ύριο)ς καὶ ἀκαθάρτου
μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέ
ξομαι ὑμᾶς. καὶ ἔσομαι ὑμῖν
εἰς π(ατέ)ρα· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ
μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας
λέγει κ(ύριο)ς παντοκράτωρ·
ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐ
παγγελίας ἀγαπητοί, κα
θαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ
παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ π(νεύματο)ς:· [illegible]
[illegible] μαρτυρία [illegible]
[illegible] θ(εο)ῦ;
ρκβ ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην:·
Οὐ γὰρ τὸ μὴ ἀκαθάρτου ἅ
πτεσθαι ποιεῖ καθαρόν. ἀλ
λὰ καὶ [illegible] χρεία
[illegible]
[illegible] προσοχῆς [illegible]
[illegible]
ρκγ [illegible]:· ἐν φόβῳ θ(εο)ῦ:·
[illegible] σωφρο
σύνην, οὐκ [illegible] θ(εο)ῦ.
[illegible]
[illegible] τὴν ὁδὸν ἡμᾶς
τῆς σωφροσύνης [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] σωφροσύνης [illegible]

στερῶν· διὰ δόξης καὶ ἀτι
μίας· διὰ δυσφημίας καὶ
εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ
ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοούμενοι
καὶ ἐπιγινωσκόμενοι:·
ἀριστερὰ καλεῖ· τὰ δοκοῦν
τα εἶναι λυπηρά· καίτοι
ταῦτά ἐστιν τὰ ἔχοντα τὸν
μισθόν· ἀλλὰ κατὰ τὴν
ὑπόληψιν τῶν πολλῶν
καλεῖ· δοξάζει δὲ τὰς δυ
νάμεις τὰς ἐνεργουμέ
ρια νας: ὡς ἀποθνήσκον
τες. καὶ ἰδοὺ ζῶμεν:
τοῦτο λέγει διὰ κινδύνους τὴν ἄ
φατον τοῦ θεοῦ δύναμιν
ριβ ὡς παιδευόμενοι. καὶ
μὴ θανατούμενοι:·
Καὶ τοῦτο λέγει διὰ κινδύνους
καὶ τ[illegible] ταῦτα
συγχωρεῖσθαι θεοῦ· ὃν γὰρ ἀγα
πᾷ κύριος φησὶν καὶ παιδεύει
ριγ ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαί
ροντες· ὡς πτωχοί. πολ
λοὺς δὲ πλουτίζοντες·
ὡς μηδὲν ἔχοντες. καὶ πάν
τα κατέχοντες:·
παραινοῦμεν γὰρ τοῖς ἔξω ὑπο
πτευόμεθα ἐν ἀνθρώποις ἄλλοι·
κέκληνται δὲ τὴν ἑβδόμην ἀκ
μάζουσαν ἀρχομένην· ταῦ
τα δὲ πάντα λέγει. κινδύνων
μὴ παραιτεῖσθαι τὰς τῶν
πολλῶν δόξας· καὶ τὰ παρὰ

μοις λόγοις· καὶ κατάδι
κοις νομίζουσιν· καὶ ἀποθα
νατοῖς· καὶ μαστίζεσθαι·
καὶ ἐν πτωχείᾳ εἶναι· καὶ
ριδ μηδὲν ἔχειν:· τὸ στόμα
ἡμῶν ἀνέῳγεν πρὸς ὑμᾶς
κορίνθιοι:· διηγησά
μενος τὰ περὶ τῶν ἑαυτοῦ
πειρασμῶν καὶ θλίψεων.
ἐπιστομίζει περὶ τῆς ἀγάπης
μετὰ τὸν λόγον· ὅμοιον
δὲ ὡς φησὶ λόγοι· οὐ κατέχο
μεν αὐτοὺς παρὰ πρὸς ὑμᾶς
ἀλλὰ καὶ ὅσοι θέλομεν ὑμῶν
φθέγξασθαι καὶ διαλέγε
σθαι ὑμῖν, ὅπερ ἐστὶν τῶν
ἀγαπώντων ἐστὶν:·
ριε ἡ καρδία ἡμῶν πεπλά
τυνται:· θερμὴ γὰρ
οὖσα ἡ ἀγάπη. καὶ τὸ στό
μα ἀναπετάννυσιν τοῦ παύλου
καὶ τὴν καρδίαν ἐπλάτυ
νεν· οὐδὲ γὰρ τῷ στόματι
φιλοσοφήσειν· ἀλλὰ καὶ τὴν
καρδίαν συνῳδοὺς ἀμφοτέρας:·
ρις οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν:·
πάντας ἐνδομοῦχομεν φη
σίν· καὶ οὐδὲ τοῦτο ἁπλῶς
ἀλλὰ μετὰ εὐρυχωρίας
ριζ πολλῆς:· στενοχωρεῖ
σθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις
ὑμῶν· τὴν δὲ αὐτὴν ἀν
τιμισθίαν:· καὶ ὅσοι

περὶ ὁμοῦ μὲν συνοικεῖν τεθε
ρλγ ράπευμαι :· ΟΥΔΕΜΙΑΝ
ΕΣΧΕΝ ΑΝΕΣΙΝ Η ΣΑΡΞ ΗΜΩΝ :
ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ τὴν θλῖψιν μεγάλα
καὶ πολλὴν τὴν θλῖψιν ἐ
παίρει αὐτὴν τῷ λόγῳ, ἵνα
δείξῃ τὴν πολλὴν σπουδὴν ἐκ
τούτων καὶ παραμυθήσηται
καὶ χαρὰν ἐμποιήσῃ. ἐπεὶ γὰρ
τοσαύτην ἀποδεχομένους αὐτο
ρλδ ὀδύνην :· ΑΛΛ ΕΝ ΠΑΝ
ΤΙ ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙ : καὶ πῶς
δηλοῦται διὰ τῶν ἑξῆς :·
ρλε ΕΞΩΘΕΝ ΜΑΧΑΙ :· παρὰ
τῶν ἀπίστων :· ΕΣΩΘΕΝ
ρλς ΦΟΒΟΙ :· διὰ τοὺς ἀσθενεῖς
τῶν πιστῶν, μὴ παρασυρῶ
σιν. οὐδὲ γὰρ παρὰ Κορίν
θίοις μόνον τοιαῦτα ἐπάσχο
μεν, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ :
ρλζ ΑΛΛ Ο ΠΑΡΑΚΑΛΩΝ ΤΟΥΣ ΤΑ
ΠΕΙΝΟΥΣ ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΕΝ
ΗΜΑΣ Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥ
ΣΙΑ ΤΙΤΟΥ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ
ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΑΥΤΟΥ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗ
ΣΕΙ Η ΠΑΡΕΚΛΗΘΗ ΕΦ Υ
ΜΙΝ ΑΝΑΓΓΕΛΛΩΝ ΗΜΙΝ :·
ἐπειδὴ μεγάλα αὐτοῖς
ἐμαρτύρησεν, ἵνα μὴ
δόξῃ κολακεύειν, μάρτυ
ρα αὐτοῖς παράγει Τίτον.
ὃς παρ' αὐτῶν ἀφίκετο

πρὸς Παῦλον μετὰ τὴν
προτέραν ἐπιστολήν :
ρλη ΤΗΝ ΥΜΩΝ ΕΠΙΠΟΘΗΣΙΝ·
ΤΟΝ ΥΜΩΝ ΟΔΥΡΜΟΝ· ΤΟΝ
ΥΜΩΝ ΖΗΛΟΝ· ΩΣΤΕ ΜΕ ΜΑΛ
ΛΟΝ ΧΑΡΗΝΑΙ :·
ταῦτα ἀπήγγελλέ μοι τι τοσ
τὴν μετάνοιαν τῶν Κορίν
θίων· τὸν ζῆλον· ζῆλον δὲ
φησὶ τὸν αὐτοῦ· μεγάλοι
[illegible]
τε. [illegible] τὰ γράμ
ματα· διὰ ταῦτα [illegible]
[illegible] τὴν χαράν :·
ρλθ ΟΤΙ ΕΙ ΚΑΙ ΕΛΥΠΗΣΑ ΥΜΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ· ΟΥ ΜΕΤΑ
ΜΕΛΟΜΑΙ· ΕΙ ΚΑΙ ΜΕΤΕΜΕ
ΛΟΜΗΝ· ΒΛΕΠΩ ΓΑΡ ΟΤΙ Η
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚΕΙΝΗ· ΕΙ ΚΑΙ
ΠΡΟΣ ΩΡΑΝ ΕΛΥΠΗΣΕΝ ΥΜΑΣ
ΝΥΝ ΧΑΙΡΩ ΟΥΧ ΟΤΙ ΕΛΥΠΗ
ΘΗΤΕ :· ἀπολογεῖται
[illegible] τῆς ἐπιστολῆς
ὅτι [illegible] αὐτοῖς
[illegible] τῆς ἁμαρ
τίας διορθώσεως· ὅμοι
ον δὲ [illegible]· καὶ τοι
αῦτα [illegible]
[illegible]
[illegible] τῆς [illegible]
[illegible]
τα [illegible], ἀλλὰ τὸ
[illegible] τὸ ἐξ αὐτῶν

μόνον. ἀλλὰ καὶ πάσης
ἁμαρτίας ἀπαλλάξειν:
ρκδ ΧΩΡΗϹΑΤΕ ΗΜΑϹ:·
πάλιν τὸν περὶ ἀγάπης
κινεῖ λόγον. συστέλλων
τὸ τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως.
ὅρα δὲ πῶς ἐστὶ σεμνὸς
τὸ χωρήσατε. ὅμοιον δὲ
ὡς εἰ λέγοι. τίς ἡμᾶς ἀπή-
λασεν ὑμῶν. τίς ἐξέβα-
λεν τῆς διανοίας τῆς ὑ-
μετέρας. πόθεν στενο-
χωρούμεθα ἐν ὑμῖν:·
ρκε ΟΥΔΕΝΑ ΗΔΙΚΗϹΑΜΕΝ
Ὅρα πῶς πανταχοῦ κρύπτει
τὰς εὐεργεσίας. ἀλλ' ἐπα-
χθέστερον καὶ πληκτικώ-
τερον τὸν λόγον ποιεῖ:·
ρκϛ ΟΥΔΕΝΑ ΕΦΘΕΙΡΑΜΕΝ:
τουτέστιν οὐδένα ἠπατή-
σαμεν. ὡς ἕτεροι καὶ ἀλλα-
χοῦ λέγει. μή πως ὡς ὄφις
Εὔαν ἐξηπάτησεν. οὕτω φθα-
ρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν:·
ρκζ ΟΥΔΕΝΑ ΕΠΛΕΟΝΕΚΤΗϹΑΜΕΝ:
οὐχ ἡρπάσαμεν φησὶν τὰ
τίμια ὑμῶν χρήματα:·
ρκη ΟΥ ΠΡΟϹ ΚΑΤΑΚΡΙϹΙΝ ΛΕΓΩ:
Ἐπειδὴ ἥψατο τῆς κακότη-
τος. ἐπιδιορθοῦται πάλιν:·
ρκθ ΠΡΟΕΙΡΗΚΑ ΓΑΡ ΟΤΙ ΕΝ ΤΑΙϹ
ΚΑΡΔΙΑΙϹ ΗΜΩΝ ΕϹΤΕ ΕΙϹ
ΤΟ ϹΥΝΑΠΟΘΑΝΕΙΝ ΚΑΙ ϹΥΖΗΝ

αὕτη μεγίστη φιλίας ἀπόδει-
ξις. ὅταν καταφρονούμε-
νος καὶ συναποθανεῖν
τοῖς αἱρῆται καὶ συζῆσαι.
τοῦτο δέ φησιν ἐστὶ τῶν
τὴν ἀγάπην. ἐν ὑμῖν γάρ ἐστι
φιλεῖν. καὶ κινδύνους φεύγειν.
ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς οὕτω φησίν. ὁ δὲ
μοι οὕτως. ἂν συμβῇ φησὶν
ἐπελθεῖν καὶ κίνδυνον παν-
ταχοῦ ἕτοιμος ὑπὲρ ὑμῶν πα-
θεῖν. καὶ οὔτε θάνατος. οὔ-
τε ζωὴ ποιεῖ τι κατ' αὐτὸ φαι-
μαι. ἀλλ' ἐὰν αὐτὸ θανεῖν ζη-
τῇ ὑμῶν τοῦτο ἐμοὶ προτι-
μότερον· καὶ θάνατος ζω-
ή. καὶ ζωὴ θανάτου:·
ρλ ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΠΑΡΡΗϹΙΑ ΠΡΟϹ Υ-
ΜΑϹ. ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΚΑΥΧΗϹΙϹ
ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ:· διὰ τοῦ-
το φησὶ τοιαῦτα λέγω τὸν
ὑμᾶς οὐ πρὸς κατάκρισιν.
ἀλλὰ διὰ τὴν πολλὴν παρ-
ρλα ρησίαν:· ΠΕΠΛΗΡΩΜΑΙ
ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΙ:· ποίᾳ
παρακλήσει. ἢ τῇ παρ' ὑ-
μῶν. ὅτι ὀρθῶς ἐθέμεθα φη-
σίν. διὰ τῶν ἔργων παρε-
ρλβ καλέσατέ με:· ΥΠΕΡ-
ΠΕΡΙϹϹΕΥΟΜΑΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΕΠΙ
ΠΑϹΗ ΤΗ ΘΛΙΨΕΙ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ
ΓΑΡ ΕΛΘΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΕΙϹ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ:· τουτέστιν

[illegible] ὁμοῦ [illegible]
ρλγ ρασθήσομαι :· οὐδεμίαν
ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν :·
ἐπεὶ δὲ εἶπε [illegible] τὴν θλῖψιν μεγάλ[η]
καὶ τοσαύτη ἡ θλῖψις ἐ
παίρει αὐτὴν τοῖς λόγοις. ἵνα
δείξῃ πόσην σπουδὴν εἶχε
τούτων καὶ παραμυθίαν
καὶ χαρὰν ἐποίησεν. [illegible]
τοσαύτην ἀποβαλοῦσα το
ρλδ ὀδύνην :· ἀλλ' ἐν παν
τὶ θλιβόμενοι :· καὶ πῶς.
δηλοῦται διὰ τῶν ἑξῆς :·
ρλε ἔξωθεν μάχαι :· παρὰ
τῶν ἀπίστων :· ἔσωθεν
ρλς φόβοι :· διὰ τοὺς ἀσθενεῖς
τῶν πιστῶν, μὴ παρασυρῶ
σιν. οὐδὲ γὰρ παρὰ κορίν
θίοις μόνον τοιαῦτα ἐγί
νοντο, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ :·
ρλζ ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς τα
πεινοὺς. παρεκάλεσεν
ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρου
σίᾳ Τίτου. οὐ μόνον δὲ
ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ
ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλή
σει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑ
μῖν ἀναγγέλλων ἡμῖν :·
ἐπειδὴ μεγάλα αὐτοῖς
ἐμαρτύρησεν. ἵνα μὴ
δόξῃ κολακεύειν, μαρτυ
ρεῖ αὐτοῖς παρ' [illegible]
ὃς παρ' αὐτῶν ἀφίκετο

πρὸς [illegible]
πρὸς τὸ [illegible] ἀπόστολον :
ρλη τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν·
τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν· τὸν
ὑμῶν ζῆλον. ὥστε με μᾶλ
λον χαρῆναι :·
ταῦτα ἀπήγγελλεν ὅτι τοσ
αύτην μετάνοιαν τῶν κορίν
θίων. τὸν ζῆλον. ζῆλον δὲ
φησὶ τὸν αὐτοῦ. [illegible]
ὡς [illegible]
τε. δεξάμενοί μου τὰ γράμ
ματα. διὰ ταῦτα περισ
σεύω τῇ χαρᾷ :·
ρλθ ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐπιστολῇ. οὐ μετα
μέλομαι. εἰ καὶ μετεμε
λόμην. βλέπω γὰρ ὅτι ἡ
ἐπιστολὴ ἐκείνη. εἰ καὶ
πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς
νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπή
θητε :· ἀπολογεῖται
λοιπὸν ὑπὲρ τῆς ἐπιστολῆς
ὅτι καίπερ δεινῶν ἦν αὐτοῖς
[illegible] τῆς ἁμαρ
τίας διορθωθείσης. ὁμοί
ως δὲ [illegible]. ὅτι καὶ τοι
αύτην [illegible]
[illegible] ὥστε ὑπερβαί
νειν τὸ μέτρον τῆς ἐπιτι
μήσεως [illegible]
[illegible]
[illegible]

μόνον· ἀλλὰ καὶ πάσης
ἁμαρτίας ἀπαλλαγήν:
ρκδ ΧΩΡΗϹΑΤΕ ΗΜΑϹ:·
πάλιν τὸν περὶ ἀγάπης
κινεῖ λόγον· συστέλλων
τὸ τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως·
ὁρᾶτε πῶς ἐξεβέβλημεν
τοὺς πορνεύσαντας· ὁμοίως δὲ
ἐσχάρμοι· τίς ἡμᾶς ἀπὸ
... ἐν φήσιν· τίς ἐξέβαλεν
τῆς διανοίας τῆς ὑ
μετέρας· πόθεν στενο
χωρούμεθα ἐν ὑμῖν:·
ρκε ΟΥΔΕΝΑ ΗΔΙΚΗϹΑΜΕΝ
ὁρᾶτε πῶς πάλιν οὐ τίθησι
τὰς εὐεργεσίας· ἀλλὰ
χθέστερον καὶ ἀπολογητικώ
τερον τὸν λόγον ποιεῖ:·
ρκϛ ΟΥΔΕΝΑ ΕΦΘΕΙΡΑΜΕΝ:·
τουτέστιν οὐδένα ἠπατή
σαμεν· οἱ ψευδαπόστολοι ἀλλα
χοῦ λέγει· μὴ πῶς ὡς ὁ ὄφις
εὖαν ἐξηπάτησεν· οὕτω φθα
ρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν:·
ρκζ ΟΥΔΕΝΑ ΕΠΛΕΟΝΕΚΤΗϹΑΜΕ:
οὐκ ἥρπασα μὲν φησὶ τὰ
ὑμῶν χρήματα:·
ρκη ΟΥ ΠΡΟϹ ΚΑΤΑΚΡΙϹΙΝ ΛΕΓΩ:
... τῆς καρδίας
τα· ἀλλὰ διορθοῦται πάλιν:·
ρκθ ΠΡΟΕΙΡΗΚΑ ΓΑΡ ΟΤΙ ΕΝ ΤΑΙϹ
ΚΑΡΔΙΑΙϹ ΗΜΩΝ ΕϹΤΕ ΕΙϹ
ΤΟ ϹΥΝΑΠΟΘΑΝΕΙΝ ΚΑΙ ϹΥΖΗΝ

αὕτη μεγίστη φιλίας ἀπόδει
ξις· ὅταν καὶ καταφρονούμε
νος καὶ συναποθανεῖν θέλῃ ὑμῖν
τοῖς ἀρχῆς ... καὶ συζῆσαι·
τοῦτο δέ φησιν ἐστὶ τῆς ...
τὴν ἀγάπην· ἐὰν γάρ ...
φιλῶ, καὶ κινδύνοις ...
ὑμῶν ἐχθρῶν οὕτω φησὶν· ὁ δὲ
μοῖος οὕτως· ἀλλ' ... φησὶν
... κινδύνου παν
τὶ ἕτοιμος ὑπὲρ ὑμῶν πα
θεῖν· καὶ οὕτω θάνατος· οὐ
... καὶ ... φαί
νεται· ἀλλ' ... ζῆν
... τοῦτο ἐμοὶ προτι
μότερον· καὶ θάνατος ζω
ή, καὶ ζωὴ θάνατος:·
ρλ ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΠΑΡΡΗϹΙΑ ΠΡΟϹ Υ
ΜΑϹ. ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΚΑΥΧΗϹΙϹ
ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ:· διὰ τοῦ
το φησὶ τοιαῦτα λέγω τὸν
... οὐ πρὸς κατάκρισιν·
ἀλλὰ διὰ τὴν πολλὴν παρ
ρησίαν:·
ρλα ΠΕΠΛΗΡΩΜΑΙ
ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΙ:· ποία
παρακλήσει· ἣν τῆς παρ' ὑ
μῶν· ὅτι ... φη
σὶν διὰ τῶν ἔργων παρε
κάλεσατέ με:·
ρλβ ΥΠΕΡ
ΠΕΡΙϹϹΕΥΟΜΑΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΕΠΙ
ΠΑϹΗ ΤΗ ΘΛΙΨΕΙ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ
ΓΑΡ ΕΛΘΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΕΙϹ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ:· τουτέστιν

του ἀπὸ πάντων ὑμῶν. ὅτι
εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κε
καύχημαι οὐ κατῃσχύνθην·
ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ
ἐλαλήσαμεν ὑμῖν. οὕτω
καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ
Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.
καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ πε
ρισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν
ἀναμιμνησκομένου τὴν
πάντων ὑμῶν ὑπακοήν·
ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου
ἐδέξασθε αὐτόν. χαίρω
ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν:
ἵνα μὴ λέγωσιν τί ἐστι τί μᾶς
ἡμῖν. ὁ ἀγνοίας μὲν ἐν τοῖς
πράγματι. λέγει διὰ τοῦ
τὸ ἔγραψα ὑμῖν ἵνα ἴδητε
πῶς ἡμᾶς φιλεῖς:
ρμθ γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀδελ
φοί τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν
δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλη
σίαις τῆς Μακεδονίας. ὅ
τι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως
ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν:
τὸν περὶ διακονίας αὐ
τοῖς καθ' ἡμᾶς λόγον· ἵνα δὲ μὴ
ἐπαίρονται χάριν τὸ πρα
γμα καλῶς. καὶ τὰ ἀδρῶ
δὲ ἡγούμενος. σπουδαιοτέ
ρους αὐτοὺς ἐργάζεσθαι:
ρν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία
αὐτῶν ἐπερίσσευσεν

τοῦ τέως μὴ ἡ πολλὴ καὶ ἄφθα
τος. ἐδόξασεν αὐτοὺς τὴν
ἀπορότητα:. εἰς τὸν
ρνα πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐ
τῶν. ὅτι κατὰ δύναμιν
μαρτυρῶ καὶ ὑπὲρ δύναμιν
αὐθαίρετοι μετὰ πολλῆς
παρακλήσεως δεόμενοι
ἡμῶν:. οὐ μόνον μόνον δὲ
μετὰ ὁδοῦ ἐν αὐτοῖς προσθα
ψάντες ἡ πτωχεία φησίν,
ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ γέγονεν
τοῦ ὑπερπερισσεῦσαι· ὅσον γὰρ
μᾶλλον ἦσαν πένητες. το
σοῦτον μᾶλλον ἐφιλοτιμοῦντο:
ρνβ τὴν χάριν καὶ τὴν κοινω
νίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς
ἁγίους. καὶ οὐ καθὼς ἠλπί
σαμεν. ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
πρῶτον τῷ κυρίῳ, καὶ ἡμῖν
διὰ θελήματος θεοῦ. εἰς τὸ
παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον
ἵνα καθὼς προενήρξατο
οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑ
μᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην:–
ὁρῶν ποιεῖ τὸ ἐπαίρει
τὸ πρᾶγμα ἐν ὁμοίοις ὀνομα
σιν:— ρνγ ἀλλ' ὥσπερ ἐν
παντὶ περισσεύετε πίστει
καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ
πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑ
μῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα
καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι πε

οὐκ ἔφασεν μὲν μεταμεμέλη-
μαι· ταῦτα δὲ ἔλεγεν· οὐ-
χ ὡς ἁμαρτὼν ἐπετίμησας
ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν
αὔξων· τοιαύτην γὰρ ἔπρεπε
δέξασθαι τὴν διόρθωσιν
φησίν· ὥσπερ καὶ ὁ τυχὼν σοφὸς
ἰατρὸς ἐπιπλήξας· καὶ
οὕτως ὥσπερ καταγνοὺς ἐ-
μαυτοῦ· ἐπαινῶ ὑμῶν ἐπὶ
τὸ ὅλον τοῦ πράγματος :·
ρμ ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς με-
τάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ
κατὰ θεόν· ἵνα ἐν μηδενὶ
ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· ἡ
γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετά-
νοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμε-
ταμέλητον κατεργάζεται·
ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θά-
νατον κατεργάζεται· ἰ-
δοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ
θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς· πό-
σην κατηργάσατο ὑμῖν
σπουδήν :· τὴν αἰτί-
αν ἐφεστῶσαν τοῦ μὴ καὶ αὐτὸν
μιασθῆναι· τὸ μὲν γὰρ κέ-
ρδος ἀρχὴ φησίν· τὸ
δὲ ὠφέλιμον δεικνὺς :·
ρμα ἀλλὰ ἀπολογίαν :· πρὸς ἐμέ·
ρμβ ἀλλὰ ἀγανάκτησιν· πρὸς
κόσμον τὸν ἡμαρτηκότα·
ρμγ ἀλλὰ φόβον :· καὶ γὰρ σφό-
δρα ἐδεδοίκεσαν μὴ ἐλθὼν ἐπιδεί-
ξηται σπουδήν· καὶ ἐπιταχύνῃ τὴν
ρμδ διόρθωσιν :· ἀλλ' ἐπιπό-
θησιν :· τὴν ἐμήν :·
ρμε ἀλλὰ ζῆλον :· τὸν ὑπὲρ θεοῦ :
ρμϛ ἀλλ' ἐκδίκησιν :· καὶ γὰρ
ἐξεδίκησαν φησὶν τοῖς
τοῦ θεοῦ νόμοις ὑβρισθεῖσιν :·
ρμζ ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυ-
τούς, ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ
πράγματι· ἄρα εἰ καὶ ἔγρα-
ψα ὑμῖν :· οὐ τὸ μὴ κοινωνεῖν
μόνον· τοῦτο γὰρ φανε-
ρὸν ἦν· ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ συν-
ηδέσθαι· ἐπεὶ δὴ γὰρ ἐν
τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ αὐτὸ
τοῦτο ἔγραψε καὶ ἔφη αὐτοῖς λέγων·
καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ·
ἐνταῦθα φησὶν καὶ ὑμεῖς αὐ-
τοὶ ἐδοκιμάσατε ἑαυτοὺς τῆς
ρμη ὑποψίας :· οὐχ ἕνεκεν
τοῦ ἀδικήσαντος· οὐδὲ ἕνε-
κεν τοῦ ἀδικηθέντος· ἀλ-
λ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆ-
ναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο
παρακεκλήμεθα· ἐπὶ δὲ
τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισ-
σοτέρως μᾶλλον ἐχάρη-
μεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου,
ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦ-

ρνη φίεσθαι :· χάρις δὲ τῷ θ(ε)ῷ
τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπου
δὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρ
δίᾳ τίτου· ὅτι τὴν μὲν
παράκλησιν ἐδέξατο· σπου
δαιότερος δὲ ὑπάρχων· αὐ
θαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς
ὑμᾶς :· ἐπειδὴ ὑπὲρ
ἐλεημοσύνης ὁ διάλεξις ἦν· δια
λέγεται λοιπόν, καὶ ὑπὲρ
τῶν μελλόντων λαμβάνειν
τὰ χρήματα καὶ ἀποκο
μίζειν αὐτά· τοῦτο γὰρ προ
τρέψασθαι πρὸς τὸ πλέον ποι
ῆσαι τὴν προθυμίαν τῶν
φερόντων· ὁ γὰρ θαρρῶν
ὑπὲρ τοῦ διακονοῦντος
καὶ μὴ ὑποπτεύων αὐτὸν
μετὰ προθυμίας αὐτὰ τῆς
δαψιλείας ἀποδίδωσιν :·
ρνθ συνεπέμψαμεν δὲ μετ᾽ αὐ
τοῦ τὸν ἀδελφὸν· οὗ ὁ ἔπαι
νος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ
πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν :·
τινὲς μὲν τὸν λουκᾶν φασί· τι
νὲς μὲν τὸν βαρνάβαν· καὶ
γὰρ τὸ ἄγραφον κήρυγμα
εὐαγγέλιόν ἐστιν :·
οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χει
ροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκ
κλησιῶν, συνέκδημος
ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύ
τῃ τῇ διακονουμένῃ ὑ

φ᾽ ἡμῶν· πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ
κ(υρίο)υ δόξαν καὶ προθυμίαν ἡ
μῶν· στελλόμενοι τοῦτο :·
καὶ τίς οὗτος ὁ ζῆλος οὐ ζη
τεῖν πρᾶξιν ὅπως ἐπαι
νον αὐτὸν ὁ ἐπὶ τοῦ εὐαγγελί
ρξ ζεσθαι ἀγῶνα :· μή τις
ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ
ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακο
νουμένῃ ὑφ᾽ ἡμῶν· προνο
ούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐ
νώπιον κ(υρίο)υ, ἀλλὰ καὶ ἐνώ
πιον ἀν(θρώπ)ων· συνεπέμ
ψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν
ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν
ἐν πολλοῖς πολλάκις σπου
δαῖον ὄντα· νυνὶ δὲ πολὺ
σπουδαιότερον· πεποιθή
σει πολλῇ τῇ πρὸς ὑμᾶς·
εἴτε ὑπὲρ τίτου, κοινωνὸς
ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός·
εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπόστο
λοι ἐκκλησιῶν :· διὰ
τοῦτο τοιούτους ὑμῖν ἀπεστεί
λαμεν· ἵνα μή τις ὑπο
πτεύσῃ τὴν διακονίαν ἡμῶν
ὡς παραλογιζομένων ἡμῶν
μέρος τι τῶν χρημάτων :·
ρξα δόξα χ(ριστο)ῦ· τὴν οὖν ἔνδειξιν
τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν
καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν.
εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς
πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν :·

ρισσεύητε: ὁρᾷς πῶς
μετ᾽ ἐγκωμίου τὴν προτρο-
πὴν γινομένην· πίστιν
δὲ τὴν τῶν χαρισμάτων
λέγει· καὶ λόγον τὸν τῆς
σοφίας. καὶ γνῶσιν τὴν
τῶν δογμάτων· πᾶσαν
δὲ σπουδὴν, τὴν περὶ
τὴν ἄλλην ἅπασαν ἀρε-
ρνδ τήν:· οὐ κατ᾽ ἐπιτα-
γὴν λέγω· ἀλλὰ διὰ τῆς
ἑτέρων σπουδῆς· καὶ τὸ
τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
γνήσιον δοκιμάζων·
ἂν βραχεῖ πάλιν τὸν λό-
ρνε γον ποιῇ:· γινώσκετε
γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ· ὅτι δι᾽ ὑμᾶς ἐπτώχευ-
σεν πλούσιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς
τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτή-
σητε· καὶ γνώμην ἐν τούτῳ
δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμ-
φέρει· οἵτινες οὐ μόνον τὸ
ποιῆσαι· ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν
προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι:·
τὸν περὶ τῆς οἰκονομίας λέγει
λόγον· καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶ τὴν
ἐλεημοσύνην προτρέπων:·
ρνς νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτε-
λέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ
προθυμία τοῦ θέλειν. οὕ-
τω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ
τοῦ ἔχειν· εἰ γὰρ ἡ προθυ-

μία πρόκειται καθὸ ἐὰν ἔχῃ
εὐπρόσδεκτος. οὐ καθὸ οὐκ ἔ-
χει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνε-
σις· ὑμῖν δὲ θλῖψις· ἀλλ᾽ ἐξ ἰ-
σότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ·
τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ
ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα
καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα
γένηται, εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέ-
ρημα· ὅπως γένηται ἰσό-
της· καθὼς γέγραπται:·
ἡ προθυμία φησὶν ἀπὸ τῆς
γνώμης· τὸ δὲ ποιῆσαι
ρνζ ἐκ τοῦ ἔχειν:· ὁ τὸ πολὺ
οὐκ ἐπλεόνασεν. καὶ τὸ ὀλί-
γον οὐκ ἠλαττόνησεν:·
καὶ διὰ τούτου κατασκευάζει
τὴν προθυμίαν αὐτῶν σφο-
δροτάτην δι᾽ ἐκείνου· ὅτι
ἡμῖν μετὰ ἀδιάθετον ὑπὲρ οἷς, οὐ
κέκρικέ τι πλέον, πάντα
ὁμοῦ συναγαγόντων· [illegible]
παρὰ τῶν ὁρᾷ ἱστορίαν παλαι-
άν· οἱ γὰρ πλείους συνάγον-
τες. οὐ μείζον τῶν ἐλαττόνων
μᾶλλον συναγαγόντων ἀρι-
θμὸν τὸ ἔχοντες· τὴν ἀ-
πληστίαν αὐτῶν τοῦ θεοῦ
ταύτην κολάζοντος· ταῦ-
τα δὲ λέγει ἅμα καὶ φοβῶν
αὐτοὺς, ἀπὸ τῶν τότε
γενομένων. καὶ πείθων
μηδαμοῦ τοῦ πλείονος ἐ-

ρνη φίσθαι:· χάρις δὲ τῷ θ(ε)ῷ
τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπου
δὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρ
δίᾳ τίτου· ὅτι τὴν μὲν
παράκλησιν ἐδέξατο· σπου
δαιότερος δὲ ὑπάρχων· αὐ
θαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς
ὑμᾶς:· ἐπειδὴ περὶ
ἐλεημοσύνης διελέχθη· δια
λέγεται λοιπὸν, καὶ περὶ
τῶν μελλόντων λαμβάνειν
τὰ χρήματα καὶ ἀποκο
μίζειν αὐτά· τοῦτο γὰρ προ
τρέψαι πρὸς τὸ πλεῖον ποι
ῆσαι τὴν προθυμίαν τῶν
διαφερόντων· ὁ γὰρ θαρρῶν
ὑπὲρ τοῦ διακονοῦντος
καὶ μὴ ὑποπτεύων αὐτὸν
κατακλέψομεν αὐτὰ τῆς
δαψιλείας ἀποδίδωσιν:·
ρνθ συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐ
τοῦ τὸν ἀδελφόν· οὗ ὁ ἔπαι
νος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ
πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν:·
τινὲς τὸν λουκᾶν φασί τι
νὲς τὸν βαρνάβαν· καὶ
γὰρ τὸ ἄγραφον κήρυγμα
εὐαγγέλιον καλεῖ:·
οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χει
ροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκ
κλησιῶν, συνέκδημος
ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύ
τῃ τῇ διακονουμένῃ ὑ

φ' ἡμῶν· πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ
κυ δόξαν καὶ προθυμίαν ἡ
μῶν· στελλόμενοι τοῦτο:·
καὶ τί ποιοῦμεν ἢ πολλάκις οὐ ζ
τὴν πρᾶξιν ἡμεῖς ἐπαι
νοῦμεν αὐτοῦ· ὅτι τοῦ εὐαγγελί
ρξ ζεσθαι λόγον:· μή τις
ὑμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ
ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακο
νουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· προνο
ούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐ
νώπιον κυ, ἀλλὰ καὶ ἐνώ
πιον ἀνων· συνεπέμψ
αμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν
ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν
ἐν πολλοῖς πολλάκις σπου
δαῖον ὄντα· νυνὶ δὲ πολὺ
σπουδαιότερον· πεποιθή
σει πολλῇ τῇ πρὸς ὑμᾶς·
εἴτε ὑπὲρ τίτου, κοινωνὸς
ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός·
εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπόστο
λοι ἐκκλησιῶν:· διὰ
τοῦτο τοιούτους ἡμῖν ἐπέμψα
μεν φησίν· ἵνα μή τις ὑπο
πτεύσῃ τὴν διακονίαν ἡμῶν
ὡς παρακλεπτόντων ἡμῶν
μέρος τι τῶν χρημάτων:·
ρξα δόξα χυ· τὴν οὖν ἔνδειξιν
τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν
καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν.
εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς
πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν:·

ρισσεύητε:· ὁρᾶτε πάλιν
μετ᾽ ἐγκωμίου τὴν προτρο
πὴν γινομένην· πίστιν
δὲ τὴν τῶν χαρισμάτων
λέγει· καὶ λόγον τὸν τῆς
σοφίας. καὶ γνῶσιν τὴν
τῶν δογμάτων· πᾶσαν
δὲ σπουδὴν, τὴν περὶ
τὴν ἄλλην ἅπασαν ἀρε
ρνδ τήν:· οὐ κατ᾽ ἐπιτα
γὴν λέγω. ἀλλὰ διὰ τῆς
ἑτέρων σπουδῆς. καὶ τὸ
τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
γνήσιον δοκιμάζων:
ἀνεπαχθῶς πάλιν τὸν λό
ρνε γον ποιεῖ:· γινώσκετε
γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ· ὅτι δι᾽ ὑμᾶς ἐπτώχευ
σεν πλούσιος ὤν. ἵνα ὑμεῖς
τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτή
σητε· καὶ γνώμην ἐν τούτῳ
δίδωμι τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμ
φέρει· οἵτινες οὐ μόνον τὸ
ποιῆσαι. ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν
προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι:
τὸν περὶ τῆς οἰκονομίας κινεῖ
λόγον. καὶ δεικνύει τὴν
ἐλεημοσύνην προτρέπων:·
ρνς νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτε
λέσατε. ὅπως καθάπερ ἡ
προθυμία τοῦ θέλειν. οὕ
τω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ
τοῦ ἔχειν· εἰ γὰρ ἡ προθυ

μία πρόκειται καθὸ ἐὰν ἔχῃ
εὐπρόσδεκτος. οὐ καθὸ οὐκ ἔ
χει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνε
σις· ὑμῖν δὲ θλῖψις. ἀλλ᾽ ἐξ ἰ
σότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ·
τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ
ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα
καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα
γένηται. εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέ
ρημα· ὅπως γένηται ἰσό
της· καθὼς γέγραπται:·
τὴν προθυμίαν φησὶν ἀπὸ τῆς
γνώμης. τὸ δὲ ποιῆσαι
ρνζ ἀπὸ τοῦ ἔχειν:· ὁ τὸ πολὺ
οὐκ ἐπλεόνασεν. καὶ τὸ ὀλί
γον οὐκ ἠλαττόνησεν:
καὶ διὰ τούτου κατασκευάζει
τὴν προθυμίαν αὐτῶν σφο
δροτάτην δεικνύς. ὅτι
[illegible]
[illegible]
συλλογὴν συναγαγόντων· καὶ
παράγει τὴν ἱστορίαν παλαι
άν· οἱ γὰρ πολὺ συναγαγόν
τες. οὐ μεῖζον τῶν ἔλαττον
μάλλον συναγαγόντων εἶχον
τὸ ἔχοντες. τὴν ἀ
πληστίαν αὐτῶν τοῦ θυ
ταύτῃ κολάζοντος· ταῦ
τα δὲ ἔλεγε ἅμα καὶ φόβον
αὐτοῖς ἀπὸ τῶν τότε
γενομένων. καὶ πείθων
μηδαμοῦ τοῦ ἀρ[illegible]

χοντες, περισσεύητε εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθόν. καθὼς
γέγραπται· ἐσκόρπισεν, ἔ-
δωκεν τοῖς πένησιν. ἡ δι-
καιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:·
μὴ ἀπορ(οῦ)ντες φησίν, μηδὲ
ἀναγκαζόμενοι. ἀλλ' ἑκόν-
τες καὶ προαιρούμενοι:·
ρζδ ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα
τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον
εἰς βρῶσιν· χορηγήσαι καὶ
πληθύναι τὸν σπόρον ὑ-
μῶν. καὶ αὐξήσαι τὰ γε-
νήματα τῆς δικαιοσύνης
ὑμῶν. ἐν παντὶ πλουτι-
ζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλό-
τητα. ἥτις κατεργάζεται
δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ:
θαυμασίως καὶ αὐτὰ τὰ δι-
δόμενα θεοῦ φησίν· ἵνα
μὴ μέγα τις φρονῇ ὡς
οἰκεῖα διδούς. σπέρμα
γὰρ τὴν ἐλεημοσύνην
καλεῖ. δεικνὺς ὅτι αὐτοὶ
καὶ μεγάλοντα τὸν μισθὸν
τοῦ ἀποτελέσματος, γε-
νήματα δικαιοσύνης
λέγων:· ὅτι ἡ διακο-
ρζε νία τῆς λειτουργίας ταύ-
της οὐ μόνον ἐστὶν προσανα-
πληροῦσα τὰ ὑστερήματα
τῶν ἁγίων. ἀλλὰ καὶ περισ-
σεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαρι-
στιῶν τῷ θεῷ. διὰ τῆς δοκι-
μῆς τῆς διακονίας ταύτης.
δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ
ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑ-
μῶν, εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ χριστοῦ. καὶ ἁπλότητι τῆς
κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ
εἰς πάντας. καὶ αὐτῶν δεή-
σει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούν-
των ὑμᾶς, διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ
ἐφ' ὑμῖν. χάρις δὲ τῷ θεῷ
ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐ-
τοῦ δωρεᾷ:· ἡ δια-
κονία τῆς ἐπιστολῆς τοῦ-
τ' ἐστιν ἡ φιλοτιμία τῶν
χρημάτων. καὶ ἡ λειτουρ-
γία ἡμῶν αὕτη ἡ τῶν χρη-
μάτων. καὶ ἡ δι' ἡμῶν δια-
κονία. οὐ μόνον τοῦτο κατ-
ορθοῖ. ὅτι τὰ ὑστερήματα
τῶν ἁγίων πληροῖ καὶ
διορθοῦται αὐτῶν τὴν
πενίαν. ἀλλ' ὅτι δι' αὐτῶν
πολλῶν καὶ ὑπὲρ πολλῶν
ποιεῖ ἀναπέμπεσθαι
παρασκευάζει. τοῦτο γάρ
ἐστιν. τὸ ἀλλὰ καὶ περισ-
σεύουσα διὰ πολλῶν εὐ-
χαριστιῶν. οἱ ἅγιοι γὰρ
ὑποδεχόμενοι τὰ χρή-
ματα. δοξάζουσι τὸν θεόν

τοιοῦτος γάρ ἐστιν φησὶν ὁ βί-
ος αὐτοῖς. ὥστε τὸν χριστὸν δι᾽
αὐτῶν δοξάζεσθαι. ὁμοί-
ως δὲ τοὺς λαμπτῆρας τοὺς φῶς
ὑμῶν ἐμπορευομένων τῶν
ἀνθρώπων. ὅπως ἰδόν-
τες τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν
καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
ἅμα δὲ καὶ ἀμφότερα δηλοῦν
βούλεται. ὡς ἀδελφοὺς
δοξάζεσθαί φησιν. ὡς ἀπο-
στόλους τῶν ἐκκλησιῶν
ὡς αἰτίους δόξαν τοῦ χριστοῦ. ὡς
καὶ ὑμᾶς αἰτίους δόξαν χριστοῦ
ποιοῦντας. διὸ καὶ ἐπά-
γει. τὴν οὖν ἔνδειξιν
τῆς ἀγάπης:

ρξβ περὶ μὲν γὰρ τῆς διακο-
νίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους
περισσόν μοί ἐστιν τὸ γρά-
φειν ὑμῖν. οἶδα γὰρ τὴν
προθυμίαν ὑμῶν. ἣν ὑ-
πὲρ ὑμῶν καυχῶμαι μα-
κεδόσιν. ὅτι ἀχαΐα παρε-
σκεύασται ἀπὸ πέρυσι. καὶ
ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισεν
τοὺς πλείονας. ἔπεμψα
δὲ τοὺς ἀδελφούς. ἵνα μὴ
τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑ-
πὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν
τῷ μέρει τούτῳ. ἵνα
καθὼς ἔλεγον παρεσκευ-
ασμένοι ἦτε. μήπως ἐὰν
ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ μακεδό-
νες. καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπα-
ρασκευάστους. καταισχυν-
θῶμεν ἡμεῖς. ἵνα μὴ λέ-
γωμεν ὑμεῖς. ἐν τῇ ὑπο-
στάσει ταύτῃ τῆς καυχήσε-
ως. ἀναγκαῖον οὖν ἡγη-
σάμην παρακαλέσαι τοὺς
ἀδελφοὺς ἵνα προέλθωσιν
εἰς ὑμᾶς. καὶ προκαταρτί-
σωσιν τὴν προκατηγγελ-
μένην εὐλογίαν ὑμῶν.
ταύτην ἑτοίμην εἶναι:
τοιαῦτα περὶ αὐτῆς εἰπὼν
τί φησιν, περιττόν μοι γρά-
φειν ὑμῖν. καὶ οὕτως ἐγκώ-
μιον τοσοῦτον αὐτοῦ, ἅμα
καὶ παραμυθίαν περὶ αὐτῆς:

ρξγ οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ
μὴ ὡς πλεονεξίαν. τοῦ-
το δέ. ὁ σπείρων φειδομέ-
νως. φειδομένως καὶ θε-
ρίσει. καὶ ὁ σπείρων ἐπ᾽ εὐ-
λογίαις, ἐπ᾽ εὐλογίαις καὶ
θερίσει. ἕκαστος καθὼς
προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ
μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης·
ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγα-
πᾷ ὁ θεός. δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς
πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι
εἰς ὑμᾶς ἵνα ἐν παντὶ πάν-
τοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔ-

δήμοτης. περιδρομαί. κο
λακεῖαι. ὑποκρίσεις. ταῦ
τα γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐοι
κότα. τὰ δὲ ἡμέτερα οὐ
τοιαῦτα φησίν, ἀλλὰ δυ ρογ
νατὰ τῷ θεῷ. καθαιροῦντα
πᾶσαν πᾶσαν τὴν δύ
ναμιν αὐτοῦ ἀνατίθη
σιν τῷ θεῷ. ὅμοιον δὲ ὡς
λέγοι. οὐχ ἡμεῖς φησὶν αὐ
τοὶ τοιαῦτα κατεσκευ
άσαμεν. ἀλλ' αὐτὸς ὁ θεός. ροδ
ὥσπερ δὴ γὰρ μαχαιρόμενοι
καὶ ἐκλυόμενοι ἐκρατοῦμεν.
ἀλλ' ὅτι διὰ τῶν ὅπλων
τούτων θαρρεῖν, τῇ ἀσθε
νείᾳ ἀμφοτέρων ἐστιν. αὐτὸς γὰρ
ποιεῖ αὐτὰ ἰσχυρά. ὥστε
καὶ ἡμεῖς αὐτὰ περικεί
μεθα, ἀλλ' αὐτός ἐστιν ὁ δι'
αὐτῶν πολεμῶν καὶ ἐνεργῶν:·
ροβ ΠΡΟΣ ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΝ ΟΧΥΡΩ
ΜΑΤΩΝ. ΛΟΓΙΣΜΟΥΣ ΚΑΘΑΙ
ΡΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΝ ΥΨΩΜΑ
ΕΠΑΙΡΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ
ΓΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΥ:·
Καὶ ἵνα μὴ ἀκούσας ὀχυρώ
ματα αἰσθητόν τι νομίσῃ
ἐπήγαγε τὸ λογισμοὺς καθαι
ροῦντες. διὰ μὲν γὰρ τῆς
προτέρας τὴν ἔμφα
σιν δείκνυσιν. διὰ δὲ τῆς ροε
ἐπαγωγῆς, τὸ νοητὸν τοῦ

πολέμου παραδηλοῖ. ὀχυρώ
ματα δὲ λέγει τὸν τῦφον τὸν
ἑλληνικόν, καὶ τῶν σοφι
σμάτων καὶ τῶν συλλογισμῶν
τὴν ἰσχύν:· ΚΑΙ ΑΙΧΜΑ
ΛΩΤΕΥΟΝΤΕΣ ΠΑΝ ΝΟΗΜΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΚΟΗΝ ΤΟΥ ΧΥ
λαμπρὰν καὶ περιφανῆ
τὴν νίκην ποιεῖ. οἱ γὰρ λό
γοις πολεμοῦμεν φησὶν
ἀλλ' ἔργοις πρὸς λόγους:·
ΚΑΙ ΕΝ ΕΤΟΙΜΩ ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΚ
ΔΙΚΗΣΑΙ ΠΑΣΑΝ ΠΑΡΑΚΟΗΝ
ΟΤΑΝ ΠΛΗΡΩΘΗ ΥΜΩΝ Η Υ
ΠΑΚΟΗ:· ἡμᾶς μὲν γὰρ
φησὶν ἀναμένομεν. ἵν' ὅταν +
διὰ τῆς παραινέσεως καὶ
τῆς ἀπειλῆς διορθώσωμεν
ὑμᾶς καὶ ἐξελκύσωμεν καὶ
ἀποστήσωμεν τῆς ἐκεί
νων κοινωνίας, τότε ἐκεί
νων ἀπολειφθέντων μό
νων. τῶν ἀνιάτως νο
σούντων, ἐπαγάγωμεν
τὴν τιμωρίαν. ὅταν δὲ
κληρώσῃ ἴδωμεν ἡμᾶς
ἀποστάντας τούτων. ὑ
πακούετε μὲν γὰρ καὶ νῦν·
οὐ τελέως δέ. δεόντως ἐκδίκησιν
ὅταν ὑπακούσητε. ἀλ
λ' ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ
ὑπακοή:· ΤΑ ΚΑΤΑ
ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΒΛΕΠΕΤΕ. ΕΙ ΤΙΣ

ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογί
ας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· ἵνα
δὲ μὴ δόξῃ αὐτοῖς διὰ τοῦτο
εὐχαριστεῖν ὡς μόνον δι' αὐ
τὸν αὐτῶν. ὅρα πῶς αὐτοῖς
ἐπὶ κοινοῦ ποιεῖ. δοξάζουσι
φησὶν ὅτι οὕτως ὑποτετα
γμένοι ἐστὲ τῷ εὐαγγελίῳ οὐ
σημεῖον τοῦτο ἐστίν. τοῦ εὐ
σεβεῖς ὑμᾶς εἶναι φανερῶν· τοῦτο
γὰρ τὸ εὐαγγέλιον ἐπιτάττει:·
ρξς αὐτὸς δὲ ἐγὼ παῦλος παρα
καλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πρᾳό
τητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ
χ(ριστο)ῦ:· ἀπαρτίσας τὸν
περὶ ἐλεημοσύνης λόγον
ὡς ἔδει. ἐπὶ τιμὴν κοτὸρ ..ν
ἀποτείνεται λόγον, τοῖς ψευ
δαποστόλοις αἰνιττόμε
νος διὰ τῆς πρᾳότητος
καὶ ἐπιεικείας. σφόδρα
αὐτοῖς ἐντρέπεσθαι βουλόμε
νος, προαναμιμνήσκει τὴν
πρᾳότητα καὶ τὴν ἐπιεί
κειαν. ταύτῃ μάχομαι πρὸς
ὧν τὴν κατηγορίαν:·
ρξζ ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν
ταπεινὸς ἐν ὑμῖν. ἀπὼν
δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς:· ροα
τοῦτο φησὶν ὡς ἐκεῖνοι αἰ
νιττόμενος τοῖς ψευδα
ποστόλοις τοῖς λέγουσιν
ὅτι ἐπιστολαῖς ἰσχυραί. ἡ

δὲ παρουσία τοῦ σώματος
ἀσθενής. ἢ οὕτως. ὅτι
καὶ μέγα ἂν φθέγγομαι.
οὐκ ἐξ ἀλαζονείας. ἀλλ' ἐκ τοῦ
θαρρεῖν ὑμῖν φθέγγομαι:·
ρξη δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν
θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει.
ᾗ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί
τινας:· δέομαι ὑμῶν
φησὶν μὴ ἀναγκάσητε με
ζαι ὅτι καὶ παρὼν ἰσχυρὸς
εἰμὶ καὶ δυνάμενος. ἐπεὶ
δὴ γὰρ ἔλεγον ὅτι ἀπὼν
παρρησιάζομαι θαρρῶ. τούτοις
ἐχρήσατο τοῖς ῥήμασιν:·
ρξθ τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς
ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦν
τας:· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτὸν
διέβαλον ὡς ὑποκριτὴν
ὄντα καὶ ὑποκρινόμενον· ὡς ἀπατεῶ
να:· ἐν σαρκὶ γὰρ πε
ρο ριπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρ
κα στρατευόμεθα:·
ἐνταῦθα λοιπὸν καὶ φοιτῆ
σαι καὶ γὰρ περιεκέμεθα
ὁμολογῶ. οὐ κατὰ σάρκα
δὲ ζῶμεν· στρατείαν δὲ ὀνο
μάσας, ταύτῃ μάλιστα ἐκ
φοβεῖ:· τὰ γὰρ ὅπλα
τῆς στρατείας ἡμῶν. οὐ σαρ
κικά. ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θ(ε)ῷ:
ὅπλα σαρκικὰ, πλοῦτος.
δόξα. δυναστεία. ἀγλαοτρά

οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ
ἕτοιμα καυχήσασθαι· ὁ δὲ
καυχώμενος ἐν κῷ καυχάσθω·
οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐ-
κεῖνός ἐστιν δόκιμος· ἀλλ' ὃν
ὁ κς συνίστησιν:· ἐλπίζω
φησὶν ὑμῶν ἐπιγνόντων· ὅτι
καὶ περαιτέρω ὁ καρπὸς ὑ-
μῶν ἐπιταθήσεται· προκό-
ψομεν γὰρ καὶ περαιτέρω
ὥστε κηρύξαι καὶ καμεῖν·
οὐχ ὥστε λόγοις κομπάζειν
ὑπὲρ ὧν ἐκάμον ἕτεροι· κα-
νὼς δὲ καὶ κανόνα τὸν κανό-
σεν καὶ μέτρον· ὥσπερ ἐπὶ
σιν τῆς οἰκουμένης ἡ στε-
θεῖα· καὶ κληρονομίαν ἀφορί-
σαι καὶ δεικνὺς τοῦ θῦ τὸ
ἔργον ὅλον· ἔχοντες οὖν
τοιαῦτα ἔργα φησὶν καὶ
μείζονα προσδοκῶντες, οὐ
κομπάζομεν ὥσπερ ἐκεῖνοι, οἱ
μηδὲν ἔχοντες· οὐδὲ ἑαυ-
τοῖς ἐπιλογιζόμεθα· ἀλλὰ
τῷ θεῷ τὸ πᾶν· διὸ καὶ ἐπά-
γει· ὥστε ὁ καυχώμενος
ρπ ἐν κῷ καυχάσθω:·
ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μι-
κρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ
καὶ ἀνέχεσθέ μου:·
μέλλων ἐπαινεῖν ἑαυτὸν ἐπαινοῖς οἰ-
κείοις ἐπαίνοις πολλῇ
ἀποκέχρηται τῇ προθε-

ρατοῦσα: ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς
ρπα θῦ ζήλω· ἡρμοσάμην γὰρ
ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρί· παρθέ-
νον ἁγνὴν παραστῆσαι
τῷ χῷ:· οὐκ εἶπεν ἐρῶ-
μαι ὑμᾶς ἀλλὰ πολλοῦ τοῦ-
του σφοδρότερον κῷ τοῦτο
τίθησιν· ζηλότυποι γὰρ
εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἐρρωμέ-
νως περικαιόμενοι· καὶ
οὐκ ἂν ἄλλως τεθείη ζηλο-
τυπία, εἰ μὴ αὐτὸς σφοδρῶς
ρπβ φιλεῖς:· φοβοῦμαι δὲ
μήπως ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξη-
πάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ
αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοή-
ματα ὑμῶν:· εἰ γὰρ
καὶ ἡ ἀπώλεια γεγένηται·
ἀλλ' ἡ ἀθυμία κοινή· τὸ δὲ
μήποτε· οὔτε καταδικά-
ζοντός ἐστιν· οὔτε σιωπῶντος·
οὐδέτερον γὰρ ἀσφαλές· οὔ-
τε τὸ εἰπεῖν φανερῶς, οὔτε
τὸ κρύπτειν διηνεκῶς· καὶ
τὴν μνήμην δὲ τῆς ἱστορίας
εἰσφέρων αὐτοῖς ἐμφαίνει
ρπγ πονεῖν:· ἀπὸ τῆς ἁπλό-
τητος τῆς εἰς τὸν χν:·
δεικνυσιν ὡς ἀπαρασκεύους ἀ-
φελοῖς τυχὸν δεῖται καὶ τοι-
ρπδ στης:· εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχό-
μενος, ἄλλον ἰν κηρύσσει
ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν:·

πέποιθεν ἑαυτῷ χ(ριστο)ῦ εἶναι. τοῦ
το λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ:·
ὁ μὲν μικρὸν τὸ ἔγκλημα. ἀλλὰ
καὶ σφόδρα μέγα. κατὰ
τῶν γὰρ ἀνθρώπων ἡ κατη
γορία. λέγει δὲ ὅτι ἀπὸ
τῶν φαινομένων δοκιμά
ζεται. ἀπὸ τῶν σαρκικῶν.
ἤδη δὲ καὶ ἀπὸ τῶν σαρκι
κῶν. ὅτι πλουτεῖ. ὅτι
φυσιοῦται. ὅτι πομποὺς
περιβάλλεται κόλακας:·
ρο̅ς ὅτι καθὼς αὐτὸς χ(ριστο)ῦ, οὕτως
ἡμεῖς χ(ριστο)ῦ. ἐάν τε γὰρ καὶ
περισσότερόν τι καυχήσωμαι
περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν
ἧς ἔδωκεν ὁ κ(ύριο)ς ἡμῖν:·
οὐ μόνον [illegible] προοιμίων
σφόδρα γενέσθαι φορτι
κός. ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὸν σώ
ζεται καὶ κορυφοῦται:·
ρο̅ζ εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς
καθαίρεσιν ὑμῶν. οὐ
καισχυνθήσομαι. ἵνα μὴ
δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑ
μᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί φησι
βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί. ἡ δὲ
παρουσία τοῦ σώματος ἀ
σθενής. καὶ ὁ λόγος ἐξου
θενημένος. τοῦτο λογι
ζέσθω ὁ τοιοῦτος. ὅτι οἷοί
ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες

τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔρ
γῳ. οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγ
κρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς
τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνιστα
νόντων. ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυ
τοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες
καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς
ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν:·
ὅρα πῶς παραμυθεῖται τὸν
ροη φθόνον:· ἡμεῖς δὲ οὐχ εἰς
τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα
ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ
κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν
ὁ θ(εὸ)ς μέτρου ἐφικέσθαι ἄχρι
καὶ ὑμῶν. οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐ
φικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερ
εκτείνομεν ἑαυτούς. ἄχρι
γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χ(ριστο)ῦ
οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώ
μενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις:·
καὶ γὰρ οἱ ψευδαπόστολοι τοῦ
το ἔλεγον. ὅτι τὴν οἰκουμέ
νην ἐπιδεδράμον. πρὸς ταῦ
τα τοίνυν φησὶν ἀφικόμε
θα. ἀλλὰ καὶ [illegible] τὴν
τῆς ταπεινοφροσύνης αὐ
τοῦ:·
ροθ ἐλπίδα δὲ ἔχοντες
αὐξανομένης τῆς πίστεως
ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆ
ναι. κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν
εἰς περισσείαν. εἰς τὰ ὑπερέ
κεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι

ρπθ ταπεινῶντας :· ἢ ἁμαρτίαν
ἐποίησα. ἐμαυτὸν ταπεινῶν.
ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε· ὅτι δω
ρεὰν τὸ τοῦ θῦ εὐαγγέλιον εὐ
ηγγελισάμην ὑμῖν· ἄλλας
ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν
ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν δια
κονίαν· καὶ παρὼν πρὸς
ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς· οὐ
κατενάρκησα οὐδενός· τὸ
γὰρ ὑστέρημά μου προσανε
πλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλ
θόντες ἀπὸ μακεδονίας·
καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ἐμαυ
τὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω :·
Ὁ γὰρ τοιοῦτον ἐστίν· ἐμαυ
τὸν χαρίζομαι δι' ἣν καὶ πο
μιᾶς ἐσχάτης παρ' ὑμῖν ὤν.
καὶ κηρύττων ὑμῖν τὸν λό
γον· τοῦτο οἶον μοιχεία
κακῶν. καὶ τοῦτο ἥμαρτον.
ὅτι ζηλούμενον ἐμαυτὸν θλί
ται, ἵνα ὑμεῖς σωφρονῆτε
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ ὑψωθῆτε :·
ρϙ ἔστιν ἀλήθεια χῦ ἐν ἐμοί :·
μὴ νομίσητε φησὶν ὅτι διὰ
τοῦτο φθονῶ μεγαλαυχῶν· ἐστὶν
γὰρ ἀληθῆ τὰ ῥήματα μοι :·
ρϙα ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φρα
γήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς
κλίμασιν τῆς ἀχαΐας·
διατί· ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑ
μᾶς, ὁ θεὸς οἶδεν· ὃ δὲ ποιῶ ρϙε

καὶ ποιήσω :· καὶ χορηγῶ δὲ
τὸ πρᾶγμα καλῶς :·
ρϙβ ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν
τῶν θελόντων ἀφορμήν·
ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὑρε
θῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς :·
σπουδὴ γὰρ τοῦτο σπουδά
ζουσιν ἐκεῖνοι λαμβάνειν μα
θητῶν κατ' αὐτοῦ ὡς φιλο
χρημάτου. καὶ ταύτην
ἀφαιρεῖν σπουδάζει :·
ρϙγ οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστο
λοι ἐργάται δόλιοι. μετα
σχηματιζόμενοι εἰς ἀπο
στόλους χῦ. καὶ οὐ θαυμα
στόν· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς
μετασχηματίζεται εἰς
ἄγγελον φωτός :·
διὰ τοῦτο φησὶν ψευδαπο
στόλους καλεῖ. ὅτι τοιαῦτα
ὑποκρίνονται πάντα. ἵ
να ἀπατήσωσιν· σπουδὴ
γὰρ ἴσασιν ὅτι ἄνθρωπος οὐ
καταγνοίη τὸ ἀληθὲς ἵνα
τὸ δρᾶμα τὸ πονηρὸν ὑπο
κρίνονται. καὶ χρήματα φα
σκουσι μὴ λαμβάνειν. ἵνα
πλείονα λάβωσιν :·
ρϙδ οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ ἑαυτοῦ
μετασχηματίζονται :·
ἀγγέλων φωτὸς τὸν παρρη
σίαν ἔχοντα ἀγγέλων λέγει·
εἰσὶν γὰρ ἄγγελοι σκότους
οὗτοι οἱ τοῦ διαβόλου :·
ὡς διάκονοι δικαιοσύνης·

δείκνυσιν ἐνταῦθα οὐχὶ Κορινθίους ὄντας τοὺς ἀπατῶντας. ἀλλ' ἔξωθεν προσφερομένους αὐτοῖς. τοῦτο δέ φησιν· ἐπειδὴ ἐκόμπαζον ἐκεῖνοι. ὡς αὐτοὶ πλέον τῶν ἀποστόλων διδάσκοντων. ὡς αὐτοὶ πλέον τι φέροντες ὑμῖν ἔλεγον. ἐπειδὴ οὖν πλέον οὐδὲν εἶχον ὡς αὐτοὶ ἐκόμπαζον ἐν τῇ ἔξωθεν σοφίᾳ ἀποχρησάμενος τοῦτό φησιν· ὅτι εἰ μὲν τι πλέον ἐλέγομεν οὗτοι καὶ ἕτερον ἐκήρυττον Ἰησοῦν ὃν κηρυχθῆναι ἔδει· ἡμεῖς δὲ παρελείπομεν. καλῶς ἂν ἠνείχεσθε. διὰ γὰρ τοῦτο προσέθηκεν. ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν. εἰ δὲ τὰ αὐτὰ κεφάλαια τῆς πίστεως ἔτι τὸ πλέον· ὅσα γὰρ ἂν εἴπωσιν. οὐδὲν πλέον ἐροῦσιν ὧν ἡμεῖς εἰρήκαμεν:·

ρπε ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε:·

Τουτέστιν πλουσιωτέρους ὑμᾶς ποιῆσαι κατὰ τὴν χάριν:·

ρπς ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε. καλῶς ἀνέχεσθε. λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων:·

οὐδὲ τοῦτο πάλιν τῆς κομψείας ἐκείνων ἐδεῖτο. οὐδὲν οὖν φησιν ἕτερον παρ' αὐτῶν ἴσως εὑρήσεται. ὅτε γὰρ Ἰησοῦν ἐκήρυξαν. ὃν ἐκηρύξαμεν· ἢ τὸ πνεῦμα ἕτερον ἴσως. προσέθηκεν ὃ οὐκ ἐλάβετε. ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον πάλιν ἴσως, προσέθηκεν ὃ οὐκ ἐδέξασθε. διὰ πάντων δηλῶν ὅτι οὐ καινὸν πλέον τι λέγουσιν πρὸς ἡμᾶς δεῖ· ἀλλ' ἔστι πλέον ὧν λεγόμενοις χρῆναι ἔδει. καὶ παρακείμενον παρελείφθη ἃ δὲ οὐκ ἔδει. διὰ τοῦτο οὖν δὲ παρακείμενον εἴρηται· τί τοίνυν τοιαῦτα λέγουσιν. πρὸς ἐκείνους κεχήνατε:·

ρπζ εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει:·

Ἐπειδὴ μεγάλα ἐκόμπαζον ἐκεῖνοι ἐπὶ σοφίᾳ ἐκείνῃ. τοῦτό ἐστί φησιν· δεικνὺς ὅτι οὐκ αἰσχύνεται τοῦτο. ἀλλὰ καὶ ἐγκαλλωπίζεται. οὐδὲ μόνος γὰρ ἡγεῖται ἀξίαν λόγου τὴν ἔξω σοφίαν. ἀλλὰ καὶ μωρίαν:·

ρπη ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς:·

διὰ μὲν τοῖς θαύμασι λόγοις ὅσα ἐν παρ' ὑμῖν εἰργάσατο ὑπερ-

κις· ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ· ἐν νηστεί-
αις πολλάκις· ἐν ψύχει καὶ γυ-
μνότητι· χωρὶς τῶν παρε-
κτός· ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ κα-
θημέραν· ἡ μέριμνα πασῶν
τῶν ἐκκλησιῶν· τίς ἀσθε-
νεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ· τίς σκαν-
δαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυ-
ροῦμαι· εἰ καυχᾶσθαι δεῖ,
τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχή-
σομαι· ὁ θ(εὸ)ς καὶ π(ατ)ὴρ τοῦ κ(υρίο)υ
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ οἶδεν ὁ ὢν εὐλογητὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι οὐ ψεύ-
δομαι· ἐν δαμασκῷ ὁ ἐ-
θνάρχης ἀρέτα τοῦ βασι-
λέως, ἐφρούρει τὴν δαμα-
σκηνῶν πόλιν, πιάσαι με
θέλων· καὶ διὰ θυρίδος
ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην
διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέ-
φυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ:

πεν[illegible] ἡρώδου ἀρέτας οὗτος [illegible]

μὴ γὰρ οὐδ' [illegible] φησὶν
καὶ ἡμᾶς τοιαῦτα ποιεῖν
ὑμῶν. ἀλλ' οὐ ποιοῦμεν· τί-
μιος οἶον [illegible] αὐτῶν ἀμε-
[illegible] μηδὲ [illegible]
[illegible] ταῦτα ποιεῖν· [illegible]
[illegible] γὰρ ἡμῶν. καὶ τὸ [illegible]
[illegible] ἀφ[illegible]σθαι· τὸ δὲ
ἁρπαζόντων καὶ κατα-
φρονούντων [illegible].
οὐδὲ ἀπολογίας ἔχει:

καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι·
ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας
καὶ ἀποκαλύψεις κ(υρίο)υ:

τοῦτό φησιν οὐχ ὅσον οὐδὲν [illegible]
[illegible]. ἀλλὰ [illegible]
[illegible] καυχή[illegible]
[illegible]· ὁ [illegible]
αὐτὸν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· ταῦτα δέ φησιν.
[illegible]
[illegible]· [illegible] γὰρ
ὁ τοσαῦτα ἔχων τοιοῦτος;
τί οὐκ ὠφ[illegible] ποιῆσαι:

οἶδα ἄν(θρωπ)ον ἐν χ(ριστ)ῷ πρὸ ἐτῶν
δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν
σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐ-
κτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα,
ὁ θ(εὸ)ς οἶδεν, ἁρπαγέντα τὸν
τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐ(ρα)νοῦ·
καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄν(θρωπ)ον
εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς
τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θ(εὸ)ς
οἶδεν, ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν πα-
ράδεισον· καὶ ἤκουσεν ἄρ-
ρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν
ἀν(θρώπ)ῳ λαλῆσαι· ὑπὲρ τοῦ τοι-
ούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ
ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ
ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἐ-
ὰν δὲ θελήσω καυχήσασθαι,
οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν
γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή
τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ
βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ

ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ
ἔργα αὐτῶν :· ὁ περὶ μισθο-
ῦ μισθὸν φησί μοι τὸ [illegible]
ρϟϛ καὶ [illegible] :· πάλιν
λέγω μή τίς με δόξῃ ἄφρο-
να εἶναι :· καὶ γὰρ ἤδη
προδιωρθώσατο :·
ρϟζ εἰ δὲ μή γε κἂν ὡς ἄφρονα
δέξασθέ με :· τοῦτο
γὰρ [illegible] ἔργον τὸ
αἰτεῖν [illegible] καυχᾶ-
ρϟη σθαι :· ἵνα μικρόν τι
καυχήσωμαι· ὃ λαλῶ οὐ
κατὰ κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐ-
ν ἀφροσύνῃ :· [illegible]
προσθήκη τοῦ μικροῦ [illegible]
κουφίζει τὸ βάρος :·
ρϟθ ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς
καυχήσεως :· ὅρα πῶς
τὸ καυχᾶσθαι οὐ κατὰ κύριον
ὅταν γὰρ πάντα ποιῇ
[illegible]
[illegible] :·
σ ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται
κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ
καυχήσομαι. ἡδέως γὰρ
ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων
φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχε-
σθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς κατα-
δουλοῖ· εἴ τις κατεσθίει·
εἴ τις λαμβάνει· εἴ τις
ἐπαίρεται· εἴ τις ὑμᾶς
εἰς πρόσωπον δέρει :·
τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ [illegible]

ἀπὸ ἀγυρμίας· ἀπὸ πλούτου
ἀπὸ σοφίας· ἀπὸ τοῦ περι-
τομὴν ἔχειν, καὶ προγόνους
σα ἰουδαίους :· κατὰ ἀτιμίαν
λέγω :· οὐχ ὅτι [illegible]
ἀλλ' ὅτι [illegible]
οὐκ [illegible] :
σβ ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν·
ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ ἐν ἀφρο-
σύνῃ λέγω τολμῶ κἀγώ·
Ἑβραῖοί εἰσιν κἀγώ· Ἰσραηλῖ-
ταί εἰσιν, κἀγώ· σπέρμα Ἀβρα-
άμ εἰσιν κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ
εἰσίν, παραφρονῶν λαλῶ·
ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσο-
τέρως· ἐν πληγαῖς ὑπερβαλ-
λόντως· ἐν φυλακαῖς πε-
ρισσοτέρως· ἐν θανάτοις
πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων
πεντάκις τεσσαράκοντα
παρὰ μίαν ἔλαβον· τρεῖς
ἐραβδίσθην· ἅπαξ ἐλιθά-
σθην· τρεῖς ἐναυάγησα·
νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ
πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολ-
λάκις· κινδύνοις ποταμῶν
κινδύνοις λῃστῶν· κινδύνοις
ἐκ γένους· κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν
κινδύνοις ἐν πόλει· κινδύ-
νοις ἐν ἐρημίᾳ· κινδύνοις
ἐν θαλάσσῃ· κινδύνοις ἐν
ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ
μόχθῳ· ἐν ἀγρυπνίαις πολλά-

ἐλαυνόμενοι γὰρ καὶ διωκό-
μενοι παρ' αὐτῶν περιεγίνοντο:
Cθ ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσο-
μαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου
ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ
δύναμις τοῦ Χ(ριστο)ῦ:· ἵνα γὰρ
μὴ κατασπῶσιν τῶν ψευδα-
ποστόλων τοῖς ἐναντίοις
καυχωμένων· καίτοι τῶν
ἐν διωγμοῖς. δηλοῖ μὲν ὅτι
διὰ τούτων λαμπρότεροι γί-
CI νονται:· διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀ-
σθενείαις· ἐν ὕβρεσιν· ἐν ἀ-
νάγκαις· ἐν διωγμοῖς· ἐν
στενοχωρίαις ὑπὲρ Χ(ριστο)ῦ· ὅ-
ταν γὰρ ἀσθενῶ τότε δυ-
νατός εἰμι:· ἵνα μὴ το-
μίσῃς σωματικὴν ἀσθέ-
νειαν λέγειν αὐτόν· καὶ κα-
ταδήλους τὴν ἀσθένειαν λέγει·
ἐν ὕβρεσιν ἐν διωγμοῖς ἐν ἀ-
νάγκαις ἐν στενοχωρίαις.
ἰδοὺ πῶς αὐτὸν μὲν ἀποκα-
λύπτει, οὐ γὰρ παρεγένοντο
ταῦτα; καὶ οὐχὶ ἄγγελος ὥς
φασί τινες ληροῦντες περὶ τὴν
κεφαλικὴν ἀλγηδόνα:·
CIA γέγονα ἄφρων ὑμεῖς με ἠνα-
γκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑ-
φ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν
γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν
ἀποστόλων. εἰ καὶ οὐδέν εἰμι·
τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου

κατηργάσθη ἐν ὑμῖν. ἐν πάσῃ
ὑπομονῇ· ἐν σημείοις καὶ τέ-
ρασιν καὶ δυνάμεσιν· τί γάρ
ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς
λοιπὰς ἐκκλησίας. εἰ μὴ ὅτι αὐ-
τὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν:·
καυχώμενος· ἀπαρτήσας δὲ
τὸν περὶ τῶν οἰκείων ἐγκωμί-
ων λόγον οὐ καθ' ἣν μέχρι τούτου
ἀλλ' ἀπολογεῖται πάλιν συγ-
γνώμην ὑπὲρ τῶν εἰρημέ-
νων αἰτεῖ· ὑμεῖς με γάρ φη-
σιν ἠναγκάσατε· ἔδει μὲν
γὰρ καυχωμένους μὴ μετὰ
τῆς ὑμετέρας τοῦτο ποι-
εῖν παρρησίας οὐ καὶ οὕτως
προήχθην ὑπὸ τοσούτου μὲν
τὸν ἀγαθῶν τοῖς λόγοις·
ὥστε δὴ διὰ τὸ ὀλιγωρεῖν ὑμᾶς
σιωπῇ διέφθειρον· ὑπὸ τοσούτων
φθόνων ὑμῶν ὁρῶν ἠναγκά-
σθην ἄφρων γενέσθαι:-
CIB χαρίσασθαί μοι τὴν ἀδικί-
αν ταύτην. ἰδοὺ τρίτον ἑ-
τοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς καὶ οὐ καταναρκή-
σω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑ-
μῶν. ἀλλὰ ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀ-
φείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦ-
σι θησαυρίζειν. ἀλλ' οἱ γονεῖς
τοῖς τέκνοις· ἐγὼ δὲ ἥδιστα
δαπανήσω· καὶ ἐκδαπανη-
θήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν

καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκα-
λύψεων. ἵνα μὴ ὑπεραίρω-
μαι. ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ
σαρκὶ ἄγγελος :· πολλῶν οὐ-
σῶν ἀποκαλύψεων. μίαν ταύ-
την τίθησιν· ὅτι δὲ καὶ ἄλ-
λαι πολλαί. αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν
τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύ-
ψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι·
διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸν χρόνον
τίθησι τῶν δεκατεσσά-
ρων ἐτῶν. ἵνα δείξῃ ὅτι οὐ
κἂν ὁ τοσοῦτον καρ-
τερήσας χρόνον. νῦν ἂν
ἐξεῖπεν εἰ μὴ πολλὴν εἶδε
CE τὴν ἀνάγκην :· σατᾶν
ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ
ὑπεραίρωμαι :·
σατὰν ὁ ἀντικείμενος λέγε-
ται τῇ τῶν ἑβραίων φω-
νῇ. τοῦτο γὰρ ἐπὶ σολομῶ-
νος διηγουμένη φησίν·
οὐκ ἦν σατὰν ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτοῦ· τουτέστιν πο-
λέμιος καὶ ἀντικείμενος.
ὃ τοίνυν λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
οὐκ εἴασεν ὁ θεὸς ἀνέδην τι
προχωρῆσαι τὸ κήρυγμα
κατασβεννυμένων τὸ φρό-
νημα· ἀλλὰ συνεχώρησεν
τοῖς ἀντικειμένοις ἐπιτί-
θεσθαι ἡμῖν. ἄγγελον τοί-
νυν σατὰν λέγει. ἀλέξαν-
δρον τὸν χαλκέα. ὑμέναι-
ον καὶ φίλητον τοὺς τὴν ἀνά-
στασιν λέγοντας ἤδη γε-
γονέναι, καὶ πάντας τοὺς
ἀντικειμένους τῷ λόγῳ τοῦ
κηρύγματος καὶ φιλονεικοῦν-
τας αὐτῷ καὶ πολεμοῦντας
καὶ ἐμβάλλοντας εἰς δεσμω-
τήρια· ὥσπερ υἱοὺς
διαβόλου καλεῖ τοὺς ἰουδαί-
ους τὰ ἐκείνου ζηλοῦντας.
οὕτως καὶ ἄγγελον σατανᾶ
πάντα τὸν ἀντιπίπτοντα
τῷ κηρύγματι. τοῦτο οὖν
φησιν ἐδόθη μοι σκόλοψ
ἵνα με κολαφίζῃ. οὐχ ὥστε τὸν
θεὸν τοῖς τοιούτοις ὁπλίζον-
τος μὴ γένοιτο· οὐδὲ κολά-
ζοντος. οὐδὲ τιμωρουμέ-
νου. ἀλλὰ συγχωροῦν-
τος καὶ ἀφιέντος [illegible]
CS κρίσεως :· ὑπὲρ τού-
του τρεῖς τὸν κν̄ παρε-
κάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐ-
μοῦ καὶ εἴρηκέν μοι :·
καὶ τοῦτο πολλῆς ταπεινο-
φροσύνης τὸ μὴ κρύπτειν :·
CZ ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου :·
τουτέστιν ὅτι μὲν νεκροὺς ἐγείρεις
καὶ τυφλοὺς θεραπεύεις
καὶ τὰ ἄλλα τὰ σημεῖα
CH ποιεῖς :· ἡ γὰρ δύναμίς
μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται :·

τοῖς φαύλοις· δίδωσι ῥᾳδί-
ως αὐτοῖς τὴν ὁμοίαν:·
CIS ΤΡΙΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ἜΡΧΟΜΑΙ ΠΡΟΣ
ὙΜᾶΣ:· [illegible]
[illegible] παραγγέλ-
[illegible] καὶ σφο-
δρότερον· ὁ μὲν πρότερον [illegible]
[illegible] τιμωρίας:·
CIZ ἘΠῚ ΣΤΌΜΑΤΟΣ ΔΎΟ ΜΑΡΤΎΡΩΝ
ΚΑῚ ΤΡΙῶΝ ΣΤΑΘΉΣΕΤΑΙ ΠᾶΝ
ῬῆΜΑ· ΠΡΟΕΊΡΗΚΑ ΚΑῚ ΠΡΟ-
ΛΈΓΩ ὩΣ ΠΑΡῺΝ ΤῸ ΔΕΎΤΕΡΟΝ
ΚΑῚ ἈΠῺΝ ΝῦΝ ΓΡΆΦΩ ΤΟῖΣ
ΠΡΟΗΜΑΡΤΗΚΌΣΙΝ ΚΑῚ ΤΟῖΣ
ΛΟΙΠΟῖΣ ΠᾶΣΙΝ:· [illegible]
[illegible] τὰς παρουσίας αὐτοῦ
τίθησι καὶ τὰς παραγγε-
λίας· [illegible]
καὶ [illegible] παραγγελ-
μένην [illegible]
γραμμάτων· [illegible]
[illegible]
[illegible]
τὸ [illegible]
τὰ [illegible]
CIH τὴν τιμωρίαν:· ὍΤΙ ἘᾺΝ
ἜΛΘΩ ΕἸΣ ΤῸ ΠΆΛΙΝ ΟΥ̓ ΦΕΊΣΟΜΑΙ:·
[illegible]
ἐργάσηται· [illegible] τοῦ-
το [illegible]
[illegible] οὐ φείσομαι:·
CIΘ ἘΠΕῚ ΔΟΚΙΜῊΝ ΖΗΤΕῖΤΕ ΤΟῦ
ἘΝ ἘΜΟῚ ΛΑΛΟῦΝΤΟΣ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ· ὋΣ ΕἸΣ

ὙΜᾶΣ ΟΥ̓Κ ἈΣΘΕΝΕῖ· ἈΛΛᾺ ΔΥΝΑ-
ΤΕῖ ἘΝ ὙΜῖΝ:· Τοῦτο πρὸς
τοὺς κωμῳδοῦντας αὐτὸν
καὶ χλευάζοντας [illegible]
[illegible] ἀσθενὴς καὶ
ὁ λόγος ἐξουθενημένος κα-
[illegible] λέγει· [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ διὰ τοῦτό με
κωμῳδεῖτε [illegible]
καταφρονεῖτε· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τὸ πρόφασιν [illegible]
[illegible]
τος [illegible]·
πράγματι καὶ ὄντα [illegible]
τὰ ῥήματα:· CK ΚΑῚ ΓᾺΡ Ἐ-
ΣΤΑΥΡΏΘΗ ἘΞ ἈΣΘΕΝΕΊΑΣ· ἈΛ-
ΛᾺ ΖῊ ἘΚ ΔΥΝΆΜΕΩΣ Θ(ΕΟ)Υ:·
[illegible] ἀσθε-
νείας ὀνομάζει· καὶ γὰρ ἀσθε-
νείας [illegible] τοῦ σώματος
ἀρρωστίαν· κατὰ τὸ [illegible]
[illegible] Λάζαρον· [illegible]
[illegible] καὶ πά-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] μὴ
[illegible]

ὑμῶν· εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἧττον ἀγαπῶμαι: ἐγκλημάτων ὁ μέμφεται τίθησιν· ἐγὼ δὲ ἀδικῶ· οἱ καὶ τὰ μὲν ὀνειδίζουσιν τὸ μὴ καταδέξασθαι τὸν ἀπόστολον λαμβάνειν τι παρ' αὐτῶν· μηδὲ ἀνασχέσθαι τραφῆναι ἐκ τῶν:

σιγ ἔστω δὲ ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον· μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς· παρεκάλεσα Τίτον· καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος· οὐ τῷ αὐτῷ πνι περιεπατήσαμεν· οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν· πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα· κατενώπιον τοῦ θυ ἐν χω λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα ἀγαπητοὶ ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς·

σιδ φοβοῦμαι γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς· κἀγὼ

σιε εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε:

Ἄρα ἐχρῆτο τοῖς ... μένοις καὶ τῆς ... παρ' αὐτοῖς ... ἐὰν παρεσκεύασε τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλέντας ... οἱ καὶ τὸν προ σοι τοὺς μαθητὰς αἰτῆσαι τι παρ' ὑμῶν καὶ δι' ἑκάστου αὐτὸς ὁ δεξάμενος τοῦ δοκεῖν εἰληφέναι ἐξ ἑαυτοῦ τίθησι· ἀλλ' οὐ διὰ τούτου ἔχοι τι ... μαρτυρεῖ ὑμῶν· τὰ δὲ αὐτῶν πνι ... ἢ τῇ αὐτῇ προαιρέσει· ἢ τῇ αὐτῇ διακονίᾳ τῆς χάριτος· ὅτι μοι ἂν ... τὸ πνα ... ἐχαρίσατο:

μήπως ἔρεις ζῆλοι· θυμοί· ἐριθεῖαι· καταλαλιαί· ψιθυρισμοί· φυσιώσεις· ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ θς μου πρὸς ὑμᾶς:

ὁ παρ' ὃ τὸν ... θῆναι κατὰ τὴν φύσιν ... τοῦτο ... τίθησιν· κατὰ τοῦ γὰρ ἀπόστολος ὄντος· ἵνα οἱ μὴ δόξῃ προηγουμένως τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖν· τὸ λοιπὸν λέγει πρὸς τόν· ταῦτα γὰρ πάντα ... εἰσὶ τὸ ... αἱ διαφοραί· αἱ κατηγορίαι· αἱ διαστάσεις:

καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων· καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν:

Οὐ καὶ πάντας ἁπλῶς ... οὐδὲ τούτοις

τὴν τιμωρίαν ἐπιδείξω-
μεν· καὶ οὐ λέγω ὡς ἀδόκι-
μοι· ἀλλ' ὥσπερ ἀδόκιμοι· οὐ
γὰρ ὅταν μὴ ἔχωμεν ἀδόκιμοι
εἰσὶν ἀλλ' ὅταν μὴ κολάζωμεν:·
σκδ οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ
τῆς ἀληθείας· ἀλλ' ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας:
ὁ ἐκ τοῦ πράγματος φησὶν ἀ-
παιτῇ φύσις τοῦτο ποιοῦμεν·
ἂν γὰρ ἴδωμεν ὑμᾶς εὐδοκι-
μοῦντας διὰ τῆς μετανοίας
οὐδὲ δυνάμεθα κολάσαι λοι-
σκε πόν:· χαίρομεν ὅταν
ἡμεῖς ἀσθενῶμεν:·
ὅταν μὴ ἐξαζόμεθα ἀσθενεῖν δοκοῦ-
μεν· οὐχ ὅταν ὄντως ὦμεν ἀσθενεῖς:·
σκϛ ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦ-
το δὲ καὶ εὐχόμεθα τὴν ὑ-
μῶν κατάρτισιν· διὰ τοῦ-
το ταῦτα ἀπὼν γράφω· ἵνα
παρὼν μὴ ἀποτόμως χρή-
σωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν
ἣν ἔδωκέν μοι ὁ κ(ύριο)ς:·
τουτέστιν οὐ δόκιμοι καὶ ὠφέλιμοι:·
σκζ εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς
καθαίρεσιν· λοιπὸν ἀδελ-
φοὶ χαίρετε:· διὰ τῆς κ(υρίου)
οἰκονομίας ... τῇ
ἐξουσίᾳ ἣν ἔδωκεν ὁ κ(ύριο)ς
χρήσασθαι τιμωρίαν:·
σκη καταρτίζεσθε:
τὸ δὲ ... φησὶν ...

ροῦντα ταῖς μένοντα:·
σκθ παρακαλεῖσθε· τὸ αὐτὸ
φρονεῖτε· εἰρηνεύετε
καὶ ὁ θ(εὸ)ς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρή-
νης ἔσται μεθ' ὑμῶν·
ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁ-
γίῳ φιλήματι· ἀσπάζον-
ται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες·
ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· καὶ ἡ ἀ-
γάπη τοῦ θ(εο)ῦ καὶ ἡ κοινω-
νία τοῦ ἁγίου πν(εύματο)ς· μετὰ
πάντων ὑμῶν ἀμήν +
τοῦτο φησὶν ...
... καὶ με-
γάλοι οἱ κίνδυνοι:·

+ ········· — ········ +

πρὸς Κορινθίους Β
ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων
τῆς Μακεδονίας· διὰ
Τίτου καὶ Λουκᾶ
στίχων φϙ:

καὶ πάλιν κατὰ τρίτον τρόπον
ἀσθενοῦμεν οἱ διωκόμενοι καὶ αἰκιζό-
μενοι. καὶ τοῦτο πάλιν ἐπὶ
[illegible] τοῦ παύλου [illegible] λεγόμενος.
ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν κύριον
παρεκάλεσα. καὶ εἴρηκέ μοι
ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. ἡ γὰρ
δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ
τελειοῦται. κατὰ τοῦτον
δὴ τὸν τρίτον τρόπον τὸ
τῆς ἀσθενείας ἐνταῦθα δέχεται
ὄνομα. λέγει οὖν. ὅτι καὶ
σταυρωθῆναι κύριον ὑπὸ
[illegible] καὶ ποιοῦμεν. ἀλ-
λ' ὅμως οὐδὲν παρέβλαψε.
ἀλλὰ δυνάμει θεοῦ
καὶ διὰ τοῦτο [illegible]
[illegible] ἐκδίκησιν:

ϲκα καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦ-
μεν ἐν αὐτῷ. ἀλλὰ ζησό-
μεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνά-
μεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς.
ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ
ἐν τῇ πίστει. ἑαυτοὺς
δοκιμάζετε. ἢ οὐκ ἐ-
πιγινώσκετε ἑαυτούς.
ὅτι ἰησοῦς χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν
εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε.
ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀ-
δόκιμοι: τοῦτ' ἐστιν
διωκόμεθα. ἐλαυνόμε-
θα. καὶ τὰ ἔσχατα πά-

ϲκβ σχῶμεν: εὐχόμεθα δὲ
πρὸς τὸν θεόν, μὴ ποιῆσαι
ὑμᾶς κακὸν μηδέν. ἵνα
μὴ ἡμεῖς δόκιμοι φανῶ-
μεν. ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ κα-
λὸν ποιῆτε: παρα-
καλοῦ τὸν θεόν φησιν, μηδὲ
μαθεῖν [illegible] ὀρθῶς τὸν
[illegible] οὐ τοῦτο μόνον. ἀλ-
λὰ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἁμαρ-
τεῖν. [illegible] ἁμαρτά-
νοντα ἁμαρτάνοντας, ἀλ-
λὰ μὴ ὑμᾶς κολάζειν καὶ δοκι-
μὴν τῆς δυνά-
μεως. ὃ καὶ ἐποίησαν
[illegible] καὶ τοῦ μάλιστα
[illegible]. ἀλλ' οὐκ εὐχόμεθα
τοῦτο φησιν, ἀλλὰ τοὐναν-
τίον. ἵνα μήτε ὑμεῖς ἁ-
μαρτήτε, μήτε ἡμεῖς
ἀδόκιμοι φανῶμεν. τοῦ-
τ' ἐστιν ἵνα μὴ οὕτως τὴν
δοκιμὴν ἐπιδειξώμεθα
τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἡ-
μῖν, διὰ τοῦ κολάζειν ὑμᾶς
καὶ τιμωρεῖσθαι ἁμαρτάνον-
τας, καὶ ἀνιάτως [illegible]
ἁμαρτεῖ. ἵνα ὑμεῖς τὸ κα-
λὸν ποιῆτε. τοῦτο γὰρ εὐ-
χόμεθα. [illegible]
ϲκγ τας ὁρᾶν: ἡμεῖς δὲ
ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν:
οὐκ [illegible] ἡμεῖς οἱ [illegible]

ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·
δείκνυσιν τὸ ἀμφ(ό)καιον τῆς
ἐπιστολῆς· ὅτι οὐ μίαν ἢ
δύο ἐνόσησαν ἐκκλησίαι· κ(αὶ)
γὰρ ἐν αὐτοῖς τὴν τοσαύτην
σπουδήν· ἀλλὰ πλῆθος
ε ἐκκλησιῶν :· Χάρις ὑ-
μῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ :· η
Πανταχοῦ μὲν τοῦτο τίθη-
σιν· μάλιστα δὲ Γαλάταις
ἐπιστέλλων· ἐπειδὴ
τῆς χάριτος ἐκινδύνευ-
ον ἐκπεσεῖν· τὸ πάλιν ἐ-
θέλειν περιτέμνεσθαι :·
ς Τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν :·
Μυρίοις φησὶν περιεπάρη-
μεν κακοῖς καὶ τῆς ἐσχά-
της ἦμεν ὑπεύθυνοι κο- θ
λάσεως· καὶ ὁ μὲν νόμος
οὐ μόνον οὐκ ἀπήλλαξεν
ἀλλὰ καὶ κατεδίκασεν·
τὸ μὲν ἁμάρτημα φανε-
ρὸν καθιστάς· ἐλευθε-
ρῶσαι δὲ οὐκ ἰσχύων· οὐ-
δὲ παῦσαι τοῦ θεοῦ τὴν ὀρ-
γήν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ· ς
τὸ ἀδύνατον δυνατὸν
ἐποίησεν· τὰς ἁμαρτί-
ας λύσας καὶ τοὺς ἐχθροὺς
εἰς τάξιν φίλων καταστή-
β σας :· Ὅπως ἐξέληται ια

ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰ-
ῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέ-
λημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν :·
Οὐ τὸν χρόνον φησὶν· ἀλλὰ
τὴν παροῦσαν ζωὴν
πονηρὰν ἐκάλεσεν :·
η Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέ-
ως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ
καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χά-
ριτι Χριστοῦ :· Τοῦτό μοι φη-
σὶν τὴν πομπὴν ἐκπορί-
ζειν ἠγάγετο· ὅτι οὕτως
τοὺς τῆς χάριτος διδαχθέντας
μυστήριον ὅσον ἠνέσχεσθαι ς
ἀνδρῶν διδασκάλοις γε-
νέσθαι· οὗτοι ἐχθροὺς οὖ-
τος τοῖς ἀποστάταις προσ-
θ θοῦνται :· Εἰς ἕτερον εὐ-
αγγέλιον· ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο :·
Ὅσον γὰρ ὁ παρών φησιν· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἕτερον ὄνομα ὑπὸ
τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον
ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι
ἡμᾶς :· Εἰ μή τινές εἰ-
ι σιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς
καὶ θέλοντες μεταστρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ :·
Ἕως τοῦ ταράσσοντος· οὐ διδα-
σκόντων· οὐδὲ πειθόντων·
ἵνα δείξῃ καὶ ἀπατηθεῖσαν
τὸ πρᾶγμα φησὶν :· ἀλλὰ ς

\+ προς γαλάτας

Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων· οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ ιυ χυ καὶ θυ πρς :· οἱ ἰουδαίζοντες πιστεύσαντες· ὁμοῦ μὲν τὴν περιτομὴν τοῦ ἰουδαϊσμοῦ κατεχόμενοι· ὁμοῦ δὲ κενοδοξίαν μεθύοντες· καὶ οἰόμενοι διδασκάλων ἀξίωμα ταῖς ἑαυτοῖς περιθεῖναι· ἐπῆλθον τοῖς ἀπὸ γαλατῶν ἔθνους ἐθισθεῖσι λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνεσθαι· καὶ σάββατα καὶ νουμηνίας τηρεῖν· καὶ μὴ ἀνέχεσθαι παύλου ταῦτα ἀναιροῦντος· οἱ γὰρ περὶ πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην ταῦτα φησὶ μὲν ἐκώλυσαν· οἱ πρῶτοι τῶν ἀποστόλων· οὗτος μὲν γὰρ ἔσχατος ὕστερον ἐφάνη· ἐκεῖνοι δὲ πρῶτοι· οἱ περὶ πέτρον· καὶ οὗτος μὲν εἷς μαθητὴς τῶν ἀποστόλων· ἐκεῖνοι δὲ τοῦ χυ· καὶ οὗτος μόνος ἐκεῖνοι δὲ πολλοί· καὶ στῦλοι τῆς ἐκκλησίας· γράφει τὴν ἐπιστολήν· πρὸς ἅπαντα ταῦτα ἀπολογούμενος· καὶ εὐθὺς προοιμιαζόμενος εὐθέως πρὸς ἐκεῖνο ἀπαντᾷ τὸ μάλιστα διορύττον αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν λέγων· ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ χυ· οὗτος δὲ τῶν ἀποστόλων γέγονε μαθητής :·

β τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν :· διατί φησὶ μὴ οὐκ ἀπὸ τῶν θαυμάτων ἤρξατο· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πάθους· ὅτι ἐπειδὴ ἐσκανδαλίζοντο τὸ θεῖον [illegible] ἀπὸ [illegible] τοῦ νόμου [illegible] πρὸς αὐτόν· διὰ τοῦτο πράγματος μέμνηται· δι' οὗ πᾶσαν ἐκείνων τὴν χρείαν [illegible] τῆς ἀναστάσεως αἰτίαν γενομένην ἀνάστασιν :·

γ καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί :· πρὸς ἐκεῖνο πάλιν ἀπαντᾷ τὸ λεγόμενον· ὅτι ὁ μὲν παῦλος εἷς, οἱ δὲ ἀπόστολοι πολλοί· διὸ πλῆθος [illegible] παράγει [illegible]· ἢ παῦλος μόνος· ἢ παῦλος καὶ τιμόθεος· ἢ καὶ σιλουανός :·

δ ταῖς

ἐκκλησίαις τῆς γαλατίας:·
δείκνυσι τὸ ἀρχαῖον τῆς
ἐπινομῆς· ὅτι οὐ μίαν
διενόσουν ἐκκλησίαι· καὶ
γὰρ εἶναι αὐτοῦ τὴν τοσαύτην
σπουδήν. ἀλλὰ πλήθους
ε̄ ἐκκλησιῶν:· χάρις ὑ-
μῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πρς
καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ:·
πανταχοῦ μὲν τοῦτο τίθη-
σιν· μάλιστα δὲ γαλάταις
ἐπιστέλλων. ἐπειδὴ
τῆς χάριτος ἐκινδύνευ-
ον ἐκπεσεῖν. τῷ πάλιν ἐ-
θέλειν περιτέμνεσθαι:
ς̄ τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν:·
μυρίοις φησὶν περιεπάρη-
μεν κακοῖς καὶ τῆς ἐσχά-
της ἦμεν ὑπεύθυνοι κο-
λάσεως. καὶ ὁ μὲν νόμος
οὐ μόνον οὐκ ἀπήλλαξεν
ἀλλὰ καὶ κατεδίκασεν·
τὸ μὲν ἁμάρτημα φανε-
ρὸν καταστήσας. ἐλευθε-
ρῶσαι δὲ οὐκ ἰσχύσας· οὐ-
δὲ παῦσαι τοῦ θεοῦ τὴν ὀρ-
γήν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ· ς
τὸ ἀδύνατον δυνατὸν
ἐποίησεν. τὰς ἁμαρτί-
ας λύσας καὶ τοὺς ἐχθροὺς
εἰς τάξιν φίλων καταστή-
β̄ σας:· ὅπως ἐξέληται ῑᾱ

ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰ-
ῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέ-
λημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν:·
οὐ τὸν χρόνον μέμφεται. ἀλλὰ
τὴν παροῦσαν ζωὴν
πονηρὰν ἐκάλεσεν:·
η̄ θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέ-
ως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ
καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χά-
ριτι χριστοῦ:· τοῦτο μὲν φη-
σιν τὴν ὁμιλίαν ἐπιπλή-
ξιν ἔχειν· ὅτι οὕτως
τὸ τῆς χάριτος διδαχθέντες
μυστήριον οὐ δύνασθαι ς
ἑτέρους διδασκάλους γε-
νέσθαι. οἱ τοίνυν ἐχθροὺς οὕ-
τω τοῖς ἀπατῶσι πεί-
θ̄ θονται:· εἰς ἕτερον εὐ-
αγγέλιον. ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο:·
ὡς γὰρ ὁ πάροσθε φησίν· ὅτι
οὐκ εἰσὶν ἕτεροι νομιζόμενοι ὑπὸ
τοιούτων τὸ δὲ λεγόμενον
ἑρμηνεύσας ἐπ' ἀπατηθῆναι
ὑμᾶς:· εἰ μή τινές εἰ-
ῑ σιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς
καὶ θέλοντες μεταστρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ:·
ἐκ τοῦ ταράσσειν τοῦτο· οὐ διδα-
σκαλίαν οὐδὲ πάθος τοῦ
ἱερατικοῦ ἀπαιτήσαντος
τὸ πρᾶγμα ἐστίν:· ἀλλὰ ς

+ πρὸς γαλάτας

Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀ
π' ἀνθρώπων· οὐδὲ δι' ἀν
θρώπου· ἀλλὰ διὰ ἰυ̅ χυ̅
καὶ θυ̅ πρς̅:· Οἱ ἐξ ἰου
δαίων πιστεύσαντες· ὁμοῦ
μὲν τῇ προλήψει τοῦ ἰου
δαϊσμοῦ κατεχόμενοι· ὁ
μοῦ δὲ κενοδοξίᾳ μεθύον
τες· καὶ νομιζόμενοι διδα
σκάλων ἀξίωμα ἑαυ
τοῖς περιθεῖναι· ἐμβάν
τες εἰς γαλατῶν ἔθνος
ἐδίδασκον ὅτι δεῖ περι
τέμνεσθαι· καὶ σαββατί
ζειν καὶ νουμηνίας τηρεῖν·
καὶ μὴ ἀνέχεσθαι παύλου
ταῦτα ἀναιροῦντος· οἱ
γὰρ περὶ πέτρον καὶ ἰάκω
βον καὶ ἰωάννην, ταῦτα
φησὶ μὴ κωλύουσιν· οἱ
πρῶτοι τῶν ἀποστόλων·
οὗτος μὲν γὰρ ὕστερον
μόνον ἐφάνη· ἐκεῖνοι
δὲ πρῶτοι· οἱ περὶ πέ
τρον· καὶ οὗτος μὲν μα
θητὴς τῶν ἀποστόλων·
ἐκεῖνοι δὲ τοῦ χυ̅· καὶ οὗ
τος μόνος ἐκεῖνοι δὲ πολ
λοί· καὶ στῦλοι τῆς ἐκκλη
σίας· γράφει τὴν ἐπιστο
λήν· πρὸς ἅπαντα ταῦ
τα ἀπολογούμενος· καὶ
ἐντεῦθεν προοιμίων εὐθέως
πρὸς ἐκεῖνο ἀπαντᾷ τὸ μάχης
ὃ διορύττοντες αὐτοῦ τὴν
ὑπόληψιν ἔλεγον· ὅτι
οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ χυ̅· οὗτος
δὲ τῶν ἀποστόλων γέ
γονεν μαθητής:·
β Τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν:· διατί
φησὶ μὴ οὐκ ἀπὸ τῶν θαυ
μάτων ἤρξατο· ἀλλ' ἀ
πὸ τοῦ πάθους·
ὅτι τοῦτο δὴ ἐσκανδαλίζον
το μάλιστα· ὅπως ἐ
κ τοῦ νόμου κατασκευάζων
πρὸς αὐτόν· διὰ τοῦτο πρά
γματος μέμνηται· δι' οὗ
πᾶσαν ἐκείνων τὴν χρεί
αν· λέγω δὴ τὴν ἐκ τοῦ
σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστά
σεως αἰτίαν γενομένην
ἀνάστασιν:·
γ Καὶ οἱ σὺν ἐ
μοὶ πάντες ἀδελφοί:·
πρὸς ἐκεῖνο πάλιν ἀπαν
τῆσαι τὸ λέγειν ἐκεί
νους· ὅτι ὁ μὲν παῦλος
εἷς, οἱ δὲ ἀπόστολοι πολ
λοί· διὸ πλῆθος ἐπεισή
γαγεν συναυτῷ· [illegible]
[illegible]· ἢ
παῦλος μόνον· ἢ παῦ
λος τιμόθεος· ἢ καὶ
δ σιλουανός:· Ταῖς

γκαλάζοντας περὶ τὸ μυστή
ρια ταῦτα· λέγειν· οἱ δοκοῦντες
οἱ τοῦ χριστοῦ γενόμενοι μαθη
ταὶ πέτρος καὶ ἰάκωβος
καὶ ἰωάννης ὃ ἐστι τὴν
περὶ τὸν κύριον· οὗτος δὲ μα
θητὴς οὐκ ἦν μαθητῶν· καὶ
διδασκάλοις μᾶλλον. ἦ τοὺ
ιε τοὺς προσέχειν:· ἠκούσα
τε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστρο
φήν ποτε ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ
ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίω
κον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· ϛ
προέκοπτον ἐν τῷ ἰουδα
ϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνη
λικιώτας μου· περισσοτέ
ρως ζηλωτὴς ὑπάρχων
τῶν πατρικῶν μου παρα
δόσεων· ὅτε δὲ εὐδόκη
σεν ὁ θεός:· ἐπειδὴ τὸ κα
τασκευαζόμενον ὅλον αὐτὸς
δεῖξαι τοῖς μὴ παρ' ἀνθρώπου
παραλαβεῖν αὐτὸν τὸ μυ
στήριον. καὶ γὰρ τοσαύτη ἀ
θρόως γενομένη μεταβο
λή, οὐκ ἂν δι' ἀνθρώπου ἐδύνα
το γενέσθαι. καὶ γὰρ εἴ τις ἄν
θρωπος πᾶσαν διδασκαλίαν κα
τὰ λόγον [illegible]
[illegible] καὶ ἄλλην τινὰ
θαρσοῦσαν κατασκευήν·
ἐν δὲ μάλιστα αὐτοῖς διδάσκαλ

μὴ παραιτεῖσθαι τὸν νόμον καί· ὁ
γὰρ οὕτως [illegible] ἐκεῖνον
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ νόμου ἀφ
[illegible]
σωτηρίαν· ἀλλ' ὅμως ὁ
[illegible] τὸν
νόμον καταλιπών· τοσ
οῦτον μᾶλλον οἱ [illegible]
προσδοκᾶν [illegible] οὐ
[illegible] τὸν μὴ
[illegible]:·
ις ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μη
τρός μου καὶ καλέσας διὰ
τῆς χάριτος αὐτοῦ· ἀποκα
λύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ
ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν:· [illegible]
[illegible]
ἀπόστολον δηλονότι·
[illegible]
τοῦτο δὲ τὸ ἄπορον αὐτὸ
[illegible]
ἵνα [illegible]
[illegible] χριστοῦ· τὴν ἀνάστα
[illegible] αὐτοῦ· [illegible]
[illegible]
[illegible]
ιζ αἰώνιον:· εὐθέως οὐ
προσανεθέμην σαρκὶ καὶ
αἵματι· οὐδὲ ἀνῆλθον
εἰς ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς
πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ'

ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐ-
ρανοῦ εὐαγγελίζεται
ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισά-
μεθα ὑμῖν ἀνάθεμα
ἔστω· ὡς προειρήκα-
μεν καὶ ἄρτι πάλιν λέ-
γω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγε-
λίζεται παρ' ὃ παρελάβε-
τε ἀνάθεμα ἔστω:·
Ὅρα σύνεσιν ἀποστο-
λικήν· ἵνα γὰρ μή τις
λέγῃ ὅτι κενοδοξίας ἐ-
γένετο τὰ ἴδια συγκρο-
τεῖ δόγματα· καὶ ἑαυτὸν
ἀναθεματίζει· ἐπειδὴ
δὲ καὶ εἰς ἀξιώματα κα-
τέφυγον· ἰάκωβον καὶ
ἰωάννην, διὰ τοῦτο καὶ ἀγ-
γέλων ἐμνήσθη· μὴ γάρ
μοι ἰάκωβον εἴπῃς φη-
σὶ καὶ ἰωάννην· καὶ γὰρ
τῶν πρώτων ἀγγέλων εἴ
τις φησὶ διαφθείρων τὸ
κήρυγμα· ἀνάθεμα ἔστω:·
ΙΒ ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ
τὸν θεόν· ἢ ζητῶ ἀνθρώποις
ἀρέσκειν:· εἰ καὶ ὑμᾶς
ἠπάτων φησὶ ταῦτα
λέγων· μὴ καὶ τὸν θεὸν πα-
ραλογίσασθαι δύναμαι·
τὸν τὰ ἀπόρρητα τῆς
διανοίας εἰδότα· καὶ ὡς
τοσαύτη μοι σπουδὴ καὶ δι' αὐ-
[illegible] ἀρέσκειν:·
ΙΓ εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον
χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην·
γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί
τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγ-
γελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι
οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον:·
εἰ ἐθέλων ἀνθρώποις ἀρέσαι φησὶν ἔτι
ἂν μετὰ ἰουδαίων ἤμην καὶ τὴν
ἐκκλησίαν ἐπόρθουν· νῦν
δὲ καὶ ἔθνους ὅλου κινδύνους
συγγενῶν καὶ δόξης κατε-
φρόνησα· καὶ ἀντηλλαξά-
μην διωγμοὺς καὶ πολέμους
καὶ θανάτους καθημερι-
νούς, δῆλον ὅτι καὶ ταῦτα
ἃ λέγω ὑμῖν· οὐκ ἀπὸ ἀν-
θρώπων ἐφιέμενος δό-
ξης λέγω· τοῦτο δὲ εἴρηκε
ἐπειδὴ ἐμέμφοντο καὶ τὸν πρό-
τερον αὐτοῦ διηγήσασθαι βί-
ον· ἵν' οὖν μὴ νομίσωσιν
ὅτι αὐτοῖς ἀπολογούμε-
νος ταῦτα ποιεῖ καὶ ἐπαρ-
θῶσιν· διὰ τοῦτό φησιν·
ἄρτι γὰρ ἀνθρώποις ἤρεσκον:·
ΙΔ οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου πα-
ρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδι-
δάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκα-
λύψεως ἰησοῦ χριστοῦ:·
Ὅρα πῶς ἀεὶ καὶ κατὰ δι-
ισχυρίζεται ὡς οὐ χριστοῦ γέγο-
νε μαθητὴς διὰ ταῦτα αὐ-

κ ἀλλ' οὐδὲ τίτος ὁ σὺν ἐμοί, ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι:· ὑπὸ τῶν ἀποστόλων δηλονότι· ὅπερ ἀπόδειξις ἦν μεγίστη τοῦ μὴ καταγνῶναι σφᾶς αὐτοὺς τοῦ ἀποστόλου, τὸ [illegible] περὶ τὸ

κα [illegible]:· διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ:·

τὸ διαὶ ἀντὶ τοῦ καίτοι [illegible] ὁ δὲ λέγει τοιοῦτος· οἱ ἀπόστολοι φησὶν οὐκ [illegible] ἀκροβυστίαν ὄντα τὸν τίτον περιτμηθῆναι. καίτοι τῶν παρεισάκτων ἀδελφῶν αὐτὸ τοῦτο ἐπιτηρούντων καὶ ἀναγκαζόντων ποιεῖν· [illegible] αὐτῶν τῶν ἀναγκαζόντων περιτέμνειν· τὸ ζητούμενον περὶ τὴν ἀλήθειαν [illegible] κατασκόπων προσαγορεύσας αὐτούς:·

κβ ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσονται:· [illegible] φησὶν παραβῆναι τοῦ νόμου. διὸ καὶ ἀναγκάζουσιν· χ(ριστὸ)ς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν [illegible] κατάρας τοῦ νόμου:·

κγ οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς:· οὐδὲ πρὸς ὥραν [illegible] αὐτοῖς. τοῖς ψευδαδέλφοις δηλονότι. ἵνα μὴ [illegible] περὶ τοῦ [illegible]. ἀλλὰ [illegible] περὶ τοῦ εὐαγγελίου· [illegible] καὶ [illegible] τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν. ἰδοὺ γέγονε καινά· [illegible] χ(ριστὸ)ς ἡμᾶς [illegible]:·

κδ ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι· ὁποῖοί ποτε ἦσαν. οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον θ(εὸ)ς ἀν(θρώπ)ου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο:·

τὸ μὲν δοκούντων ἀντὶ τοῦ [illegible] ὡς καὶ περὶ αὐτοῦ [illegible] ὁ δὲ λέγει τοιοῦτος· οἱ [illegible] συγκαταβαίνοντες περὶ τὴν περιτομήν, οὐκ οἶδα οὐδὲ φιλονεικῶ περὶ τούτων· αὐτοὶ δὲ ἴσασι [illegible] λόγον δώσοντες τῷ θ(ε)ῷ· [illegible]

ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν καὶ
πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δα-
μασκόν· ἔπειτα μετὰ ἔτη
τρία: πάνυ κατασκευ-
άσας τὸ μὴ παρ' αὐτῶν
αὐτὸν τὴν περὶ Χριστοῦ διδα-
σκαλίαν δέξασθαι· πῶς
γὰρ καὶ ἔμελλεν παρ' αὐτοῖς ἀ-
ναμαθεῖν ὁ τῆς ἄνωθεν
διδασκαλίας ἠξιωμένος:
ιη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα
ἱστορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέ-
μεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας
δεκαπέντε· ἕτερον δὲ
τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον
εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελ-
φὸν τοῦ κυρίου: ἃ δὲ γράφω
ὑμῖν ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι
οὐ ψεύδομαι· ἔπειτα ἦλθον
εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρί-
ας καὶ τῆς Κιλικίας· ἤμην
δὲ ἀγνοούμενος τῷ προ-
σώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις
τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·
μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν
ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ
νῦν εὐαγγελίζεται τὴν
πίστιν ἥν ποτε ἐπόρθει·
καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν
θεόν· ἔπειτα διὰ δεκατεσ-
σάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέ-
βην εἰς Ἱεροσόλυμα με-
τὰ Βαρνάβα συμπαραλα-
βὼν καὶ Τίτον· ἀνέβην δὲ

κατὰ ἀποκάλυψιν:
Οὐκ ἀφ' ἡμῶν διδαχθῆναι
φησίν, ἀλλ' ἱστορῆσαι. ὅπερ
ἐστὶ μόνον τιμῶντος αὐτόν:
ιθ καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐ-
αγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς
ἔθνεσιν· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο-
κοῦσιν· μή πως εἰς κενὸν τρέ-
χω ἢ ἔδραμον: καταρ-
χὰς μὲν τοῦ δέξασθαι τὸ
εὐαγγέλιον οὐκ ἀφικόμενος
οὐδὲ ἀνέθετο αὐτὸ τοῖς ἀ-
ποστόλοις. οὐδὲ γὰρ ἔδει
τὸ παρ' αὐτῶν μαθεῖν, τῆς
ἐκείνων διδασκαλίας·
προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου
καὶ κηρύττοντος αὐτοῦ
τοῖς ἔθνεσιν ἀνέθετο περὶ
τὸ μὴ τὸ εὐαγγέλιον, ὡς
σκανδαλίζοιντό τινες, τῶν
μὲν περὶ περιτομὴν ἀγαι-
ρόντων τὴν περὶ τὸ μὴ
τοῦτο δὲ μόνον ἀναιροῦν-
τος. διὸ τοῦτον τὸν σκάν-
δαλον τῶν λαῶν. τὸ πᾶν
τὸ ἄλλον ἐκκόψαι βουλόμε-
νον προσέταξεν αὐτῷ μετὰ
μαρτύρων ἀνελθεῖν καὶ ἀνα-
θέσθαι τοῖς ἀποστόλοις. τὸ
ἀνὰ περὶ τὸ μὴ κηρύττειν
ἵνα καὶ ἐκ τῶν συνθεμένων
μὲν αὐτῷ τοῦτο. μυθεῖ τῶν
ἀνθρώπων ὁ σκάνδαλος:

τῶν ἀποσείσασθαι μελλόντων συν-
δίκην αὐτὸ τὸ πρόσωπον· ἀλλὰ
ἐπειδὴ ἐκείνην τὴν οἰκονομί-
αν μὲν αὐτοῦ ὁ παῦλος· ἐγὼ
προσθεὶς παρ' αὐτὸν ἐπιτιμή-
σας αὐτοῦ τὸ ἁμάρτημα, ζητεῖν ἰ-
ουδαΐζειν τὰ ἔθνη· ὅπως
ἂν τοῦ διδασκάλου ταῦτα
ἀκούοντος σιωπῶντος. ἐ-
κεῖνοι διὰ τῆς ἐπιτιμήσε-
ως αὐτοῦ τοῦ διδασκάλου
μάθωσιν. ὥστε οὐδετέρα φυλα-
ττειν ἰουδαίοις καὶ ἔθνη·
οἰκονομία δὲ ὅλον τὸ πρᾶ-
γμα ἦν, ἐκείνων αἰσέ-
ως ἀμφοτέρων, διὰ τὴν
ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν·
ὥστε καὶ ὑποκρίνεσθαι με-
γάλα τὸν πέτρον· καὶ μὴ ὀρ-
θοποδεῖν, πρὸς ὠφέλει-
αν τῆς οἰκονομίας τῆς χρεί-
ας τὰς φωνὰς λογιζόμε-
κη νοι :· ὅτι κατεγνω-
σμένος ἦν: πρὸ τοῦ γὰρ
ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ ἰακώ-
βου, μετὰ τῶν ἐθνῶν
συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλ-
θον, ὑπέστελλεν καὶ
ἀφώριζεν ἑαυτόν :·
ὑπὸ τῶν κατελθόντων
δηλονότι ἀπὸ ἰεροσολύ-
κθ μων :· φοβούμενος
τοὺς ἐκ περιτομῆς :·

μὴ σκανδαλισθῶσιν αὐτοὶ, δη-
λονότι· μὴ ὡς ἀθετήσοντα τὸν πα-
λ ρ' αὐτῶν :· καὶ συνυπε-
κρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοι-
ποὶ ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ
βαρνάβας συναπήχθη
αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει :·
ὑπόκρισιν τὴν φυλακὴν
τοῦ νόμου καλεῖ· διδάσκων
ταύτης χωρίζεσθαι :·
λα ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθο-
ποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθει-
αν τοῦ εὐαγγελίου· εἶπον
τῷ πέτρῳ ἔμπροσθεν πάν-
των :· τουτέστιν παρὰ ε-
λοῦς παύεσθαι τῆς τοῦ νό-
μου παραδόσεως· ὥστε
ὡς μὲν ἐκείνῃ τῇ χρείᾳ τῆς
οἰκονομίας πλῆξαι τὰς
φωνάς· οἰκονομία γὰρ ὅλον
τὸ γινόμενον ἦν· καὶ ἡ ἐπι-
πλῆξις τοῦ παύλου καὶ ἡ
σιωπὴ, καὶ ἡ συγκατάβα-
σις τοῦ πέτρου· ἐπεὶ γὰρ ἐζή-
τουν ἀμφότεροι, τοὺς αὐ-
τοὺς πιστεύοντας ἀρχῆς·
τοῦ τὸν νόμον ἐπιτηρεῖν :·
λβ εἰ σὺ ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐ-
θνικῶς ζῇς καὶ οὐκ ἰουδαϊ-
κῶς :· τουτέστιν μὴ τηρῶν
τὴν τοῦ νόμου φυλακήν·
ἀλλ' ὥσπερ οἱ παραβαίνοντες
τὰ ἔθνη ἄρτι· οἰκονομικῶς

ὁ παῦλ(ος) ἐπιθόμενος οὐδὲν ἐμάνθανεν
παρ' αὐτῶν περὶ τοῦ κηρύγμα-
τος· οὐδὲ καὶ τὸ ἐποίουν
κοινῶς· ἀγνοοῦντες· ἵνα
τὴν ἀρχὴν τοῦ κηρύγματος
δῶσι καὶ ἑτέροις τὴν συγκα-
κε ταίνεσιν:· ἀλλὰ τοὐ
ναντίον· ἰδόντες ὅτι
πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέ
λιον τῆς ἀκροβυστίας
καθὼς πέτρος τῆς περι
τομῆς· ὁ γὰρ ἐνεργήσας
πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν
τῆς περιτομῆς, ἐνήργη
σεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη·
καὶ γνόντες τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι· ἰάκω
βος καὶ κηφᾶς καὶ ἰωάν
νης· οἱ δοκοῦντες στῦ
λοι εἶναι· δεξιὰς ἔδω
καν ἐμοὶ καὶ βαρνάβᾳ
κοινωνίας:· τὸ ἀλ
λὰ τοὐναντίον ἰδόντες.
συνανέθεντο δεξιὰς
ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ βαρνάβᾳ
μέγα δὲ τὸ διαμαρτύρου
μένους κηρύσσω. ὡς οὖν παρ'
αὐτῶν τὸ κήρυγμα τοῖς
ἔθνεσιν καὶ ἀκροτομηται
ὁ πέτρος καὶ ἕτεροι ἔλεγον
κϛ περὶ αὐτοῦ:· μόνον
τῶν πτωχῶν ἵνα μνη
μονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπου

δασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι:·
αἰσθητῶς καὶ φησὶν πτωχοὶ
γεγόνασιν· ὥσπερ δὲ ἡμῶν
μὲν τοῖς ἰουδαίοις, ἡμᾶς
δὲ κηρύσσειν τοῖς ἔθνεσιν.
κοινῇ δὲ γενομένην ἀμφο
τέροις κοινωνῆσαι τὸν
φροντίδα· οὗτοι δὲ ἦσαν
οἱ πένητες· οἱ ἐξ ἰουδαί
ων πιστεύσαντες χριστῷ·
οἱ καὶ τῶν ἰδίων ὑπὸ κοινὸν
ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἀπεστε
ρήθησαν· καὶ τούτοις
κηνώσις ἐγράφη· ἐν τὴν
ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόν
των ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσ
εδέξασθε:·
κζ ὅτε δὲ ἦλθεν πέτρος εἰς ἀν
τιόχειαν, κατὰ πρόσω
πον αὐτῷ ἀντέστην:·
ἐν ἱεροσολύμοις μὲν ὑπάρ
χων ὁ πέτρος, συγκατέ
βαινε μὲν τοῖς ἰουδαίοις
μὴ κωλύων τὴν περιτο
μὴν τέως, μηδὲ ταῖς αἰ
κίαις· καταβὰς δὲ
ἐν ἀντιοχείᾳ· ἀδιαφό
ρως συνήσθιεν τοῖς πι
στεύσασιν ἐξ ἐθνῶν ἐπεὶ
δὲ κατελθόντων
τινῶν ἀπὸ ἱεροσολύμων
ἐφοβήθη σκανδαλίσαι
αὐτούς· καὶ χωρίζειν ἑαυ-

πάλιν τοῦ νόμου χρήζεσθαι· εἰ
τὸν νόμον ἀφέντες διὰ τὸν
Χριστὸν καὶ οὐδὲ κακοὶ γενόμενοι εἶναι τοῦ
ἀφέντος. ἀλλὰ καταλει-
πόμενοι τῆς κατακρίσεως
ἀξιωσόμεθα αὐτὸν ἡμῖν αἴτιον
διὸ τὸν νόμον ἀφέντες προσ-
ῆκον τῇ πίστει προσεδράμομεν :·
λϛ μὴ γένοιτο :· ἐσφαλμένος
τὴν σημαίνουσαν εἶναι τοῦ
δόγματος ἀπόφασιν, τα-
χέως ἀπεπήδα τὸ μὴ γέ-
νοιτο χρώμενος :·
λζ εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα
πάλιν οἰκοδομῶ, παραβά-
την ἐμαυτὸν συνίστημι :·
Εἰ γὰρ ὡς λέγομεν, ὁ μὴ
φυλάττων τὸν νόμον πα-
ραβάτης ἐστίν· οὗτος εἶναι
ἐναντίου παραβάτην ἑ-
αυτὸν καλεῖ, φυλάττοντα
τὸν νόμον· ὁμοίως δὲ ὡς ἐ-
λέγει· πέπαυται ὁ νόμος
καὶ τοῦτο ὁμολογήσαμεν,
δι' ὃν ἀφέντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν
εὐσέβειαν κατεφύγο-
μεν ὡς τελείαν· αὐτοὶ μὴν
φιλονεικήσαντες στῆσαι
τοῦτο. παραβάται γινό-
μεθα, τὰ παραλυθέντα
θέντα φιλονεικοῦντες
λη τηρεῖν :· ἐγὼ γὰρ διὰ νό-
μου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα

θεῷ ζήσω· Χριστῷ συνεσταύρωμαι :·
διὰ μὲν Χριστοῦ τοῦτο θεοῦ ...
καὶ γὰρ νόμον τοῦ τῆς Χριστοῦ ...
φύσιν. καὶ νόμον τὸν παλαιὸν
λέγει· δεικνὺς ὅτι δι' αὐτοῦ
τοῦ νόμου νόμῳ ἀπέθα-
νεν· ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι·
αὐτὸς ἐμὲ ὁ νόμος ἐξήγα-
γεν ἐπὶ τὸ μὴ προσέχειν αὐτῷ·
ἐπειδὴ ... αὐτῷ
προσέχειν. καὶ αὐτὴν πα-
ραινοῦμεν, ὥσπερ τινὶ
τρόπῳ· Μωϋσῆς γὰρ ἔφη
ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀνα-
στήσει κύριος ἐκ τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν, αὐτοῦ ἀκούσεσθαι
περὶ Χριστοῦ λέγων· ὥστε οἱ μὴ
τοῦτο πειθόμενοι παρα-
βαίνουσι τὸν νόμον· τί
δέ ἐστι τὸ νόμῳ ἀπέθα-
νον· ὥσπερ τὸν
νεκρὸν οὐκ ἔστιν ὑπαγαγεῖν
ταῖς ἐντολαῖς τοῦ νόμου.
οὕτως οὐδὲ ἐμὲ τὸν ἐκ
τῆς κατάρας τῆς ἐκεί-
νου τελευτήσαντα· ὁ
γὰρ νόμος ἐπικατάρα-
τον ἐποίει πάντα τὸν μὴ
τηροῦντα τὰ ἐντάλματα·
οὐδεὶς δὲ δυνατὸς πλη-
λθ ρῶσαι ἦν :· ζῶ δὲ οὐ-
κέτι ἐγώ· ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός·
ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν

οὕτως αἰνίττεται φυλάττε-
λγ σθαι :. τί τὰ ἔθνη ἀναγκά-
ζεις ἰουδαΐζειν :.
καὶ δὴ τούτου οἰκονομία τοῦ
πράγματος δείκνυται. καί-
τοι γὰρ μὴ ἀναγκάζοντος
αὐτοῦ μηδὲ πείθοντος ἰου-
δαΐζειν τὰ ἔθνη, τοῦτό φη-
σιν αὐτὸν ὁ παῦλος ποιεῖν
ἵν' ἀφορμὴ αὐτῷ ὡς ὑπὲρ
ἰδίων μαθητῶν ἡ πρὸς
τὸν πέτρον ἐπιτίμησις ὀ-
ρθῇ. μεμφθέντος δὲ δια-
παντὸς τοῦ [illegible]ματος
παιδεύει γαλάτας τὸ βα-
ρὺ τῆς ἐπιπλήξεως ῥᾳ-
δίως φέρειν. εἰ γὰρ ὁ πέ-
τρος ἐξ ἰουδαίων ὢν καὶ ἰ-
ουδαΐζειν πείθων ἐπετι-
μήθη καὶ ἠνέσχετο τῆς
ἐπιτιμήσεως καλῶς γι-
νομένης, πολλῷ πλέον
γαλάται ἐξ ἐθνῶν ὄντες
καὶ πιστεύοντες εἰς χριστὸν καὶ
πάλιν ὑποθέντες ἑαυτοὺς
τῇ δουλείᾳ τοῦ νόμου ἐπι-
πληττόμενοι δέχεσθαι ὀφεί-
λουσιν τὴν ἐπίπληξιν :.
λδ ἡμεῖς φύσει ἰουδαῖοι καὶ οὐ-
κ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί·
εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται
ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν
μὴ διὰ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ ἡ-
μεῖς εἰς χριστὸν ἰησοῦν ἐπιστεύσα-
μεν ἵνα δικαιωθῶμεν
ἐκ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐ-
ξ ἔργων νόμου· διότι οὐ
δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων
νόμου πᾶσα σάρξ :.
κατασκευάσας δεικνὺς τὸ πε-
ρὶ πέτρον τὸ μηδὲν περιτέ-
μνεσθαι. καὶ καθολικὸν
ἕτερον τοῦτο κατασκευά-
ζει· εἰ γὰρ οἱ φύσει ἰου-
δαῖοι καὶ οἱ πρόσηλυτοι,
ἀλλ' ἐντραφέντες τῷ νόμῳ,
τὴν ἀσθένειαν ἐγνώρισαν τοῦ
τοῦ νόμου πρὸς τὸ δικαιῶσαι
τὸν ἄνθρωπον. εἰ τοίνυν διὰ πίστε-
ως μετέσχον σωτηρίας, πό-
σῳ μᾶλλον οἱ ἐξ ἀρχῆς μὴ ὄν-
τες τοῦ νόμου ἀλλ' ἐκ τῶν
ἐθνῶν εἰς τὸ πιστεῦσαν-
τες εἰς τὸν χριστὸν, οὐκ ὀφείλου-
σι προσέχειν τῷ ἀσθε-
νοῦντι πρὸς διόρθωσιν
λε νόμῳ :. εἰ δὲ ζητοῦν-
τες δικαιωθῆναι ἐν χριστῷ
εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρ-
τωλοί, ἄρα χριστὸς ἁμαρτίας
διάκονος :. ὁρᾷς πῶς
σημαίνει [illegible] τοὺς προσ-
κειμένους τῷ νόμῳ· εἰ γὰρ
[illegible] χριστὸν [illegible]
δικαιῶσαι. ἀλλ' [illegible]

ελαβετε. η εξ ακοης πιστε
ως· ουτως ανοητοι εστε:
Ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὺς τὴν τάξιν
ἀντιστρέψαντας· αὐτὸς γὰρ
τῶν σωματικῶν τις ἐπὶ
τὰ πνευματικώτερα
ἔρχεται· οἱ δὲ τοὐναντίον
πρὸς τὸν [illegible]
κόν. μετὰ γὰρ [illegible] σαρ-
κικά· τὴν περιτομὴν
φημί· οὗ δὲ καὶ τὸ ἐπιτε-
λέσθαι· ὡς ἐστιν ἄλογον
αὐτοῖς παρὰ θεοῦ λαβεῖν· ὡς
ἐλέγχουσα φανερόν· ὥσ-
περ ἄλογα θρέμματα
παρασχόντες αὐτοὺς κα-
τατέμνεσθαι :-
μζ τοσαυτα επαθετε εικη.
ειγε και εικη
τῶν ἀγώνων ὧν ὑπέστητε καὶ
τῶν ἄθλων ἀμοιβὴν [illegible]
ὧν ἐπάθετε δι' αὐτὸ κηρύ-
γματα· λέγει οὖν μὴ τοσοῦ-
τον ὑμᾶς ὑπεκφεύγειν ἀπαν-
τα κόπον ἀργὸν ἐργάσα-
σθε· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ
εἴγε καὶ εἰκῆ· ἀντὶ τοῦ
εἰ μὴ μετανοήσαντες αὖ-
τὸ φυλάξητε :-
μη ο ουν επιχορηγων υμιν
το πνα και ενεργων δυ
ναμεις εν υμιν εξ εργων
νομου η εξ ακοης πιστε
ως :-
ὅτι τοσαύτας ἔργοις καὶ μείζο-
σι παρ' αὐτοῦ ἀξιωθέντες· οὐ διὰ τὸ
νόμον αὐτοῖς τὴν δωρεάν· ἀλλ'
ἐκ τῆς πίστεως χαρισμάτων :-
μθ καθως αβρααμ επιστευσεν
τω θω. και ελογισθη αυτω
εις δικαιοσυνην :-
Ἐπειδὴ ἰουδαῖοι ἐπὶ τὸ μέγα μᾶλλον
τοῦ πρεσβυτέρου ἔλεγον
τὸν νόμον τῆς πίστεως· ἐκ
τούτου αὐτοὺς ἰουδαῖοι μόνον
ὡς πρεσβύτερον τὴν πί-
στιν τῆς περιτομῆς· ἀλλὰ
δὴ μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ τῷ
προπάτορι ἀβραάμ· καὶ
ἐκ τούτου ἐλέγχει αὐτοὺς ἐκ
δικαιοσύνης· ὁ γὰρ ἀβραάμ
ἐν ᾧ φρονοῦσι μέγα φαί-
νεται πρῶτος τὴν πίστιν
δεξάμενος· καὶ διὰ τοῦτο φί-
λος προσαγορευθεὶς θεοῦ·
ὡς οὖν ἐκεῖνον αὐτοὶ προσ-
δραμοῦνται αὐτὴν ἐλέγχει τὴν
ἐκείνου αἰσχοῦσι ἐγγεγραμμένην :-
ν γινωσκετε αρα οτι οι εκ πι
στεως. ουτοι εισιν υιοι α
βρααμ :- [illegible]
τὰ ἔθνη καὶ μᾶλλον διὰ τοῦ
τῆς πίστεως αἰσχύνονται παρὰ
τὸν αὐτὸν ἀβραάμ, καὶ τοὺς
ἐκ περιτομῆς· τὸν γὰρ
ἀβραὰμ φίλον εἶναι καὶ
[illegible]

πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ
παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ: τὸν νόμον φησίν.
κόσμον κατὰ τὸν νόμον:
Μ οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ
θεοῦ: διὰ τῆς χάριτος
ἠλευθερώθημαι φησίν. οὐκοῦν
οὐκ ἀναστρέφω πάλιν πρὸς
τὸν νόμον, ἀκυρίζων τὴν
χάριν ὡς μὴ δυναμένην
ΜΑ ζωοποιεῖν: Εἰ γὰρ διὰ
νόμου δικαιοσύνη. ἄρα
Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν:
ἀπέθανεν φησὶν ὑπὲρ
ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἵνα ἡμᾶς ἁ-
μαρτήσαντας δικαιώσας καὶ
τὴν ἁμαρτίαν ποιήσας
ἐκ μέσου. εἰ δὲ ὡς οἱ πε-
ριτομὴν ... λέγοντες
λέγουσιν. ἐν νόμῳ δικαι-
οῦσθαι τὸν ἄνθρωπον. περι-
ττὸς ὁ Χριστοῦ θάνατος γέγο-
ΜΒ νεν: Ὦ ἀνόητοι
Γαλάται: δείξας
τὸ ἄτοπον καὶ τὸ βλά-
σφημον. θαρρῶν ἐπά-
γει τὴν ἐπίπληξιν:
ΜΓ Τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ
ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι:
ἐπειδὴ ἔξω καλῶς πράττον-
τας πειθομένους τῇ πί-
στει. ὑμεῖς γὰρ ἐπὶ τῶν πρα-
γμάτων καλῶς. ἢ κατὰ κα-
νόνα οὐ λέγεται. τοῦτο δὲ λέ-
γων ἐγκαλεῖται πάλιν
αὐτὴν δι' αὐτοῦ ... χάριν:
ΜΔ οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς
προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυ-
ρωμένος: συνε-
χῶς γὰρ ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς
τοῦ θανάτου αὐτοῦ καὶ τοῦ σταυροῦ,
δι' οὗ τῆς ἁμαρτίας ἀπαλ-
λαγέντες ἐζήσαμεν. τὸ
δὲ προεγράφη πρὸ ὀφθαλ-
μῶν εἴρηκεν. δεικνὺς τὸν
ἀπαλλάξαντα αὐτοὺς πρότε-
ρον περὶ τὸν Χριστὸν πόθον·
ὡς διὰ παντὸς ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ὁρᾶν τὸ μυστήριον:
ΜΕ Τοῦτο μόνον θέλω μα-
θεῖν ἀφ' ὑμῶν:
ὡς μὴ τοὺς κατασταθέντας
εἰς Χριστὸν καὶ λαμβάνοντας πνεῦμα
ἅγιον. ὅσα μὲν ἐνεργήσας
ἐποίουν δι' αὐτοῦ, καὶ ση-
μεῖα μεγάλα. αὐτὸ μόνον
ἐκεῖνο αὐτοὺς ἀναμιμνή-
σκει. εἶτα ὡς θεὸς ἡμῖν
φησὶν οὐχ ὁ νόμος ὑμῖν πα-
ρέσχεν ποιεῖν. ἀλλ' ἡ τοῦ
πνεύματος χάρις. πῶς τοίνυν τα-
την καταλιπόντες παρέσχεν
τὰ ἀφέντες, ἐπὶ τὸν ἀσθε-
νοῦντα καταφεύγετε νόμον:
ΜϚ Ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα

τὴν λέγουσαν· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ κρεμάμενος ἐπικατάρατος· καὶ ὁ τὸν νόμον παραβαίνων ἐπικατάρατος· τὸν μέλλοντα δὲ ἐκείνην λύειν τὴν κατάραν· ὑπεύθυνον οὐκ ἔδει γενέσθαι αὐτῇ· ἔδει δὲ δέξασθαι κατάραν ἀντ' ἐκείνης τῆς καταδικαζούσης ὁ λόγος· τὸν μὴ ἐμμένοντα πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις· τούτου χάριν τῆς μὲν ἐλεύθερος γενόμενος· οὐκ εὑρέθη γὰρ δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ταύτην δὲ ἐδέξατο τὴν ὑπεύθυνον ἑαυτὸν ποιοῦσαν τῶν κρεμαμένων ἐπὶ ξύλου καὶ διὰ ταύτης ἐκείνην ἔλυσεν· καὶ καθάπερ τινὸς καταδικασθέντος ἀποθανεῖν· ἕτερος ἀνεύθυνος ἑλόμενος ὑπὲρ ἐκείνου ἀποθανεῖν, ἐξαρπάζει τῆς τιμωρίας αὐτόν, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν: ὡς ἀνθρώπων ὁ ἀποθανὼν ἀνεύθυνος τοῖς ἀποθνήσκειν μέλλοντας ἐξήρπασε θανάτου τῷ ἑαυτοῦ θανάτῳ· οὕτω καὶ κατάραν δεξάμενος ὁ Χριστὸς τῆς κατάρας ἀπήλλαξεν:·

ΝΖ ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ:· πῶς; ὅτι τὰ ἔθνη· ἐν τῷ σπέρματί σου φησὶν εὐλογηθήσεται πάντα τὰ ἔθνη· τουτέστι Χριστῷ· ὡς γὰρ αὐτός φησιν· οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλὰ τῷ σπέρματί σου ὡς ἐφ' ἑνὸς τουτέστι Χριστῷ· οὐδὲ γὰρ δυνατὸν ἦν διὰ τῶν Ἰουδαίων εὐλογηθῆναι τὰ ἔθνη· πῶς γὰρ οἱ ἐκ τοῦ νόμου ὄντες ἐπικατάρατοι, ἑτέροις εὐλογίας ἐγίνοντο πρόξενοι:·

ΝΗ ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως:· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἦν τὴν χάριν τοῦ πνεύματος ἀκάθαρτον ἐλθεῖν προσκεκρουκότα τῷ θεῷ· εὐλογοῦνται πρῶτον τῆς κατάρας ἀφαιρεθείσης· εἶτα διὰ τῆς πίστεως δικαιωθέντες, ἐπισπῶνται τοῦ πνεύματος τὴν χάριν· ὥστε ὁ μὲν σταυρὸς τὴν κατάραν ἔλυσεν· ἡ δὲ πίστις τὴν δικαιοσύνην ἐπήγαγεν· ἡ δὲ δικαιοσύνη τὴν χάριν τοῦ πνεύματος ἐπεσπάσατο:·

τομήν. ἡ γὰρ σφραγὶς καὶ σημεῖον
ὀνομαζομένη περιτομὴ· τὸ
δὲ σημεῖον ἐκ σημείου ἐστίν. ση-
μεῖον ἐκείνου ἐστίν. ὥστε οἱ ἐκ
πίστεως μᾶλλον κληθεῖεν εἰ-
κότως τοῦ ἀβραὰμ υἱοί. ἢ
οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς. καὶ
τοσοῦτον ὅσον κρείσσων τῆς σφρα-
ΝΑ γῖδος αὐτοῦ:· προϊδοῦ-
σα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως
δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θ(εό)ς:·
ἵνα μὴ δόξῃ ἐνθυμήμασιν οἰκείοις
τοῦτο κατασκευάζειν. καὶ
τὴν γραφὴν περὶ τούτου
μαρτυροῦσαν ἐπιφέρει:·
ΝΒ προευηγγελίσατο τῷ ἀ-
βραάμ:· ὁρᾷς πῶς τὴν
περὶ τῶν ἐθνῶν ἐπαγγελίαν
γενομένην πρὸς ἀβραὰμ
εὐαγγέλιον ἐκάλεσεν ἡ
ΝΓ γραφή:· ὅτι ἐνευλο-
γηθήσονται ἐν σοὶ πάν-
τα τὰ ἔθνη· ὥστε οἱ ἐκ
πίστεως εὐλογοῦνται
σὺν τῷ πιστῷ ἀβραάμ:·
διὰ τῆς ὁμοίας πίστεως:·
ΝΔ ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου
εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν·
γέγραπται γὰρ ἐπικατά-
ρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμέ-
νει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμ-
μένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά:

δείξας ὡς ἡ πίστις τὰ ἔθνη
δικαιοῖ. καὶ τούτου μαρτυ-
ρίαν ἐκ τῆς θείας γραφῆς
δεδωκώς. δείκνυσιν ὡς ἐπι-
κατάρατοι γίνονται οἱ ἐμ-
μένοντες τῷ νόμῳ:·
ΝΕ ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαι-
οῦται παρὰ τῷ θ(ε)ῷ δῆλον·
ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως
ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐ-
κ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ
ποιήσας αὐτὰ ἄν(θρωπ)ος ζήσεται
ἐν αὐτοῖς:· ὡς ὁμολογού-
μενον ἔδειξε τὸ μὴ δικαι-
οῦσθαι ἐν νόμῳ τινά· ἐπει-
δὴ γὰρ προσέταξεν ἐπικα-
ταράτους εἶναι τοὺς μὴ πλη-
ροῦντας πάντα τὸν νόμον
ἀδύνατον δὲ ἦν ἅπαντα πλη-
ρῶσαι αὐτόν. τούτου χάριν
θαρρῶν ἀπεφήνατο:·
ΝS Χ(ριστὸ)ς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ
τῆς κατάρας τοῦ νόμου
γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν
κατάρα· γέγραπται γάρ·
ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμ-
μάμενος ἐπὶ ξύλου:·
ὁ μὲν νόμος κατάρᾳ ὑπεύθυ-
νος ἦν. καταδικάζοντος
τοὺς μὴ ἐμμένοντας πᾶσι τοῖς
γεγραμμένοις ἐν τ[illegible]
[illegible] τοῦ νόμου· ὁ δὲ Χ(ριστὸ)ς ἑτέ-
ραν κατάραν ἀντηλλάξατο

ὅπως δέδοται· τί δὲ ἐστὶ δὲ
καὶ παραλαμβάνων αὐτὸν ἔργαζεται:
ζβ ἐν χειρὶ μεσίτου· ὁ δὲ μεσί-
της, ἑνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ
θ(εὸ)ς εἷς ἐστιν:· τὸν χ(ριστὸ)ν ἐν-
ταῦθα φησίν· τὸν καὶ πα-
ραδεδωκότα τὸν νόμον·
εἰ δὲ τὸν νόμον αὐτὸς δέδω-
κεν· κύριος ἂν εἴη καὶ λῦσαι
ζγ πάλιν:· ὁ οὖν νόμος
κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν
τοῦ θ(εο)ῦ, μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ
ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος
ζωοποιῆσαι· ὄντως ἂν ἐκ
νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη:·
εἰ γὰρ τῷ σπέρματι τοῦ ἀβρα-
ὰμ, αἱ εὐλογίαι δέδονται·
ὁ δὲ νόμος κατάραν εἰσάγει·
ἄρα κατὰ τῶν ἐπαγγελι-
ῶν τοῦ θ(εο)ῦ· πῶς οὖν λύει
αὐτό; ἐκ πολλῶν· πρῶτον
μὲν τῇ ἀπαγορεύσει τὸ μὴ
γένοιτο λέγων· ὅπερ ἐστὶ
τῶν σφόδρα ἀποστατούν-
των θεῖναι· ὥσπερ τὰ λογισμοῦ
κείμενα· ἔπειτα δὲ οὕτως· εἰ
μὲν ἐν αὐτῷ φησιν τῷ νόμῳ
τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς εἴ-
χομεν, ἴσως καλῶς ταῦτα
ἔλεγον· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς πί-
στεως ἡ σωτηρία ἡμῖν καὶ
ἡ ζωή· κἂν ἐκεῖ καταράτους
δείκνυσι ποιήσῃ· οὐδὲν βλά-

ὥσπερ ἡμᾶς εἰργομένους ἐκ
ρκος καὶ πάντα ... :·
ζδ ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ
τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν·
ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν·
πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν
ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα
συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλ-
λουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι:·
ὥσπερ δὲ ἡμᾶς τεῖχος ἐφρούρουν ἰου-
δαῖοι· καὶ τοῦτο κἂν μάλιστα
αὐτοὺς τὸ πάλαι πονηρὸν ἐρ-
γασάμενον, τούτου χάριν
ὁ νόμος ἐδόθη ἐλέγχων αὐ-
τῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ὑ-
ποκαταράτους ποιῶν· ἵν᾽ εἰ δὲ
τὰ ἐσχάτοις εἰσὶν, τὴν
ἐπιστροφὴν σωθῶσι τὴν διὰ
χ(ριστο)ῦ, τὴν καὶ λύουσαν τὴν
ζε ἁμαρτίαν:· ὥστε ὁ νό-
μος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέ-
γονεν εἰς χ(ριστό)ν· ἵνα ἐκ πίστε-
ως δικαιωθῶμεν· ἐλ-
θούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐ-
κέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν:·
ὁ δὲ παιδαγωγὸς οὐκ ἐναντί-
ος τοῦ διδασκάλου, ἀλλὰ προ-
οδοποιὸς αὐτοῦ· εἰ δὲ ὕστερον
ἐξελθὼν τὰ μαθήματα
τῶν παρὰ τοῦ διδασκάλου·
αἰσχύνεται μοι τὸν ἔτι μένοντα
ἔτι τοῦ παιδαγωγοῦ:·

ΝΘ ἀδελφοὶ κατὰ ἄνθρωπον λέγω·
ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην
διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ
ἢ ἐπιδιατάσσεται· τῷ δὲ
ἀβραὰμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγ
γελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐ
τοῦ· οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρ
μασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν
ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρ
ματί σου· ὅς ἐστιν χ(ριστό)ς· τοῦ
το δὲ λέγω διαθήκην προ
κεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ
εἰς χ(ριστό)ν· ὁ μετὰ ἔτη τετρα
κόσια καὶ τριάκοντα γεγο
νὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς
τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγ
γελίαν· εἰ γὰρ ἐκ νόμου
ἡ κληρονομία· οὐκέτι ἐξ ἐ
παγγελίας· τῷ δὲ ἀβρα
ὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχά
ρισται ὁ θ(εό)ς:· ἐξ ἀνθρώπων
μὲν παραδείγματος ὁ λόγος
φησίν· τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ κα
τὰ ἄνθρωπον λέγω· ὁ δὲ νοῦς οὗ
τος· ἐπηγγείλατο τῷ ἀβρα
ὰμ διὰ σπέρματος αὐτοῦ
εὐλογηθῆναι τὰ ἔθνη· σπέρ
μα δὲ αὐτοῦ ἐστιν κατὰ σάρ
κα ὁ χ(ριστό)ς· ἦλθε δὲ μετὰ τετρα
κόσια καὶ τριάκοντα ἔτη ὁ
νόμος· εἰ τοίνυν ὁ νόμος χα
ρίζεται τὰς εὐλογίας καὶ τὴν
ζωὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην·

ἡ ἐπαγγελία ἐστὶ καὶ ἄκυρος ἐστίν·
ἔσται ἀνθρώπου μὲν οὐδεὶς ἀθετεῖ δια
θήκην· τοῦ δὲ θ(εο)ῦ μετὰ τετρα
κόσια καὶ τριάκοντα ἔτη ἀ
κυροῦται ἡ διαθήκη; εἰ γὰρ
ἃ ἐπηγγείλατο ἐκεῖνα μὴ οὐκ ἔδωκε
μὴ διδοῦσιν· ἀλλ' ἕτερος ἀντὶ
κείμενος τούτων ὁ νόμος· ἐκ
λύεται ἡ διαθήκη· ἕως
ἂν ἔχοι τοῦτο λόγον:
ξ τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παρα
βάσεων χάριν προσετέθη,
ἵνα μή τις νομίσῃ περιττὸν
τὸν νόμον· καὶ τοῦτο διορ
θοῦται τὸ μέρος· δείκνυσι
ὅτι οὐκ ἔστι κενός ἀλλὰ καὶ πάνυ
χρήσιμος ἐδόθη· ἵνα μὴ
ἐξῇ τοῖς ἰουδαίοις ἀδεῶς ζῆν·
καὶ εἰς ἔσχατον ἐξοκεῖλαι
κακίας· ἀλλ' ἀντὶ χα
λινοῦ ὁ νόμος αὐτοῖς ἐπέκει
το· παιδεύων· ῥυθ
μίζων· κωλύων παραβαίν
ειν· ἵνα κἂν μὴ πάσας ἀλλ' ὀ
λίγας κατορθώσωσι τὰς ἐντολάς·
ὥστε οὐ μικρὸν τὸ κέρδος τοῦ
νόμου· ἀλλὰ μέχρι τίνος; ἄχρις
οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγ
γελται:· ξα ἄχρις οὗ ἔλ
θῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελ
ται διαταγεὶς δι' ἀγγέλων:·
σπέρμα μὲν τὸν χ(ριστὸ)ν φησίν·
λέγει δὲ ἕως μέχρι τῆς χ(ριστο)ῦ παρου(σίας)

παμμ ἄγονοι· καὶ δοῦλον οὐδὲν
διαφέρομεν ποιοῦσιν:·
οα ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβω
μεν:· καλῶς εἶπεν ἀπο
λάβωμεν· δηλῶν ὀφειλομέ
νην· ἄνωθεν αὐτὴν ἐπηγ
γέλλετο τῷ ἀβραάμ·
οβ ὅτι δέ ἐστε υἱοί ἐξαπέστειλε
ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς
τὰς καρδίας ὑμῶν κρᾶζον
ἀββᾶ ὁ πατήρ· ὥστε οὐκέτι εἶ
δοῦλος· ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱὸς καὶ
κληρονόμος θεοῦ διὰ χριστοῦ:·
ἀπὸ καὶ κατὰ τὸν πνευματικὸν υἱο
θεσίας αὐτοῖς προφέρει λό
γον· καὶ ἤδη μὲν ἔδειξεν
ἐν τοῖς ἄνωθεν διὰ τοῦ εἰ
πεῖν χριστὸν ἐνεδύσασθε· νῦν
δὲ καὶ δι' ἑτέρου τοῦτο ποιεῖ·
ὅτι οὐκ ἂν ἠδυνάμεθα πρᾳ
καλεῖν τὸν θεὸν καὶ τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ λαμβάνειν, εἰ μὴ υἱοὶ αὐ
τοῦ ἐγεγόναμεν:·
ογ ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες
θεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύ
σει οὖσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόν
τες θεόν· μᾶλλον δὲ γνωσθέν
τες ὑπὸ τοῦ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέ
φετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ
πτωχὰ στοιχεῖα· οἷς πάλιν
ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε:·
ἐνταῦθα πρὸς τοὺς ἐξ ἐθνῶν
πιστεύσαντας ἀποτείνεται

ὅτι καὶ ἐκεῖνοι ὁμοίως ἤρξαντο τοι
οῦτον ἔχειν· ἐν τῇ τῶν ἡμε
ρῶν παρατηρήσει φυλακή:·
οδ ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ
μῆνας· καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς:·
ἐντεῦθεν δῆλον ὅτι οὐ μόνον πε
ριτομὴν αὐτοῖς ἐκήρυττον
ἐκεῖνοι μόνον· ἀλλὰ καὶ τὰς
ἑορτὰς καὶ τὰς νουμηνίας
τηρεῖν:·
οε φοβοῦμαι ὑμᾶς
μήπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς
ὑμᾶς:· δέδοικα φησίν·
οὐ μὴν ἀπέγνωκα· κύριοι
γὰρ ὑμεῖς τὸ πᾶν διορθῶσαι·
ος γίνεσθε ὡς ἐγώ ὅτι κἀγὼ ὡς
ὑμεῖς· ἀδελφοί δέομαι ὑ
μῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε:·
τοῦτο πρὸς τοὺς ἐξ ἰουδαίων
λέγει· διὸ καὶ ἑαυτὸν ἐξ ὁμοί
ου ὁρᾷς τιθέντα αὐτοῖς ἀπο
στῆναι τῶν παλαιῶν, μιμού
μενος αὐτόν:·
οζ οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν
τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην
ὑμῖν τὸ πρότερον· καὶ τὸν
πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ
σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε
οὐδὲ ἐξεπτύσατε· ἀλλ' ὡς
ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με
ὡς χριστὸν ἰησοῦν:· κηρύσσων φη
σὶν ὑμῖν ἐλαυνόμενος καὶ μαστι
γούμενος· θανάτοις ὑποβαλλό
μενος, καὶ οὐδὲ οὕτως κατέ

ζς πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ
τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ:
ἀλλ' οὐ διὰ τοῦ νόμου φησίν:
ζζ ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθη-
τε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε:
ἐπειδὴ μέγα ἀξίωμα καὶ θαυ-
μαστόν· τοῖς ὑπὸ κατά-
ραν [illegible] τοῦ νόμου γεγενημέ-
νοις. διὰ τῆς πίστεως υἱ-
οὺς προσαγορευθῆναι θεοῦ
κατασκευάζει αὐτό· πρῶ-
τον μὲν τὸ ἐνδύσασθαι τὸν
Χριστόν· ὁ δὲ Χριστὸς υἱὸς θεοῦ. οὐδὲ
αὐτὸν ἐνδύσασθαι φησίν. τὸν
υἱὸν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς. καὶ πρὸς
αὐτὸν ἀφομοιωθέντας. [illegible]
[illegible]:
ζη οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλ-
λην· οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ
ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι
ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάν-
τες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ: [illegible]
διηγεῖται τὴν ἀγαθότη-
τα τοῦ θεοῦ. [illegible]
σιν [illegible]
ζθ [illegible]: εἰ δὲ ὑμεῖς
Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρ-
μα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγε-
λίαν κληρονόμοι:
εἰ ὁ Χριστὸς σπέρμα τοῦ Ἀβρα-
άμ, ὑμεῖς δὲ Χριστὸν ἐνεδύ-
σασθε, καὶ σῶμα αὐτοῦ γεγό-
νατε. δῆλον ὅτι καὶ σπέρμα
τοῦ Ἀβραὰμ ἐστέ. οὐκοῦν καὶ
κληρονόμοι· τῷ σπέρματι
γὰρ αὐτοῦ ἡ ἐπαγγελία:
ο λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κλη-
ρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν
διαφέρει δούλου, κύριος πάν-
των ὤν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρό-
πους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους
ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός.
οὕτω καὶ ἡμεῖς· ὅτε ἦμεν
νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ
κόσμου ἦμεν δεδουλωμέ-
νοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλή-
ρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέ-
στειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
γενόμενον ἐκ γυναικός, γε-
νόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα
τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ:
νήπιος οὐ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ
τὴν γνώμην φησίν· δηλῶ-
μεν ὅτι καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐβούλ-
ετο ὁ θεὸς ταῦτα χαρίσασθαι·
ἐπειδὴ δὲ ἔτι νήπιοι ἦμεν
[illegible] ἀφῆκεν ὑπὸ τὰ
στοιχεῖα τοῦ κόσμου, τουτέστι
νουμηνίας καὶ σάββατα·
αἱ γὰρ ἡμέραι ἀπὸ δρόμου σε-
λήνης καὶ ἡλίου γίνονται· ἡ
δὲ καινὴ ἡμᾶς ὑπὸ νόμον
ἄγουσιν. [illegible]
σιν. ἀλλὰ καὶ [illegible] χρόνος τῆς
τελείας ἡλικίας [illegible]

ῥῆσαι καὶ ὀλοφύρασθαι· ζ(ήτει)
πάντας δὲ ἐκείνων ἐπι-
σπάσασθαι· διὰ γὰρ ἐπι-
στολῆς οὐκ ἦν δακρῦσαι δεῖ-
ξαι οὐδὲ ὀδυρμόν :·
πδ ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν :·
οὐκ ἔχω γάρ φησι τί εἴπω·
πῶς οἱ πρὸς ταύτην ἀ-
ναβάντες τοῦ οἴκου τὴν
κορυφὴν διὰ τῶν κινδύ-
νων ὧν ὑπεμείνατε ὑπὲρ
τῆς πίστεως. καὶ διὰ τῶν
σημείων ὧν ἐπεδείξασθε διὰ
τῆς πίστεως, νῦν ἀθρόον
οὕτως ἀπὸ τοσαύτης ὕψους
ἐσχάτως κατηνέχθητε. ὥσπερ
περιτομὴν καὶ σάββατα
κατασύρεσθαι :·
πε λέγετέ μοι ὑπὸ νόμον θέλον-
τες εἶναι. τὸν νόμον οὐκ ἀ-
κούετε· γέγραπται γάρ. ὅ-
τι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν
ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης. καὶ
ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας· ἀλ-
λὸ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κα-
τὰ σάρκα γεγέννηται·
ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ
τῆς ἐπαγγελίας :·
Ἐνταῦθα δείκνυσιν ὅτι ἡ πίστις ἡ-
μᾶς, συνάπτει τῷ Ἀβρα-
άμ. καὶ ἐδόκει τοῖς ἀκού-
ουσιν ἄτοπον εἶναι·
εἴπερ οἱ μὴ γενόμενοι ἐξ ἐ-

κείνου δείκνυσιν ταῦτα φησὶν
ὅτι ἔσεσθαι ἐκγόνου· δείκνυσι μὲν
τί τὸ παράδοξον τοῦτο ἄνω-
θεν γεγονός· ὁ γὰρ Ἰσαὰκ
οὐ κατὰ φύσεως ἀκολουθίαν·
οὐδὲ κατὰ γάμου νόμον· οὐ-
δὲ κατὰ σαρκὸς δύναμιν
γενόμενος. καὶ γνήσιος
ἦν αὐτοῦ νεκρῶν σωμάτων
φῦναι κελευσθείς. μήτρας
νεκρωθείσης φησὶν
τὸ μὴ κατὰ σάρκα γεγεν-
νῆσθαι· διὰ γὰρ τοῦτο μάλι-
στα αὐτοῦ συγγενεῖς ἐσμεν
ὅτι οὐ κατὰ σάρκα ἐγεννή-
θημεν· οὐ γὰρ τιμιώτερον
τοῦτο τὸ κατὰ σάρκα, ἀλ-
λὰ καὶ ἀτιμότερον ἐργά-
ζεσθαι. θαυμαστότερος γὰρ
ὁ τόκος ὁ μὴ κατὰ σάρκα
καὶ τιμιώτερος. ζήτει
ἐκεῖ μὲν ἀμφότεροι τεχθέντες
ἐξ ἑνὸς κατὰ σάρκα ὁ Ἰσμαὴλ
ἀμφίδουλος ἦν· καὶ οὐ τοῦτο
μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐξεβλήθη τῆς
πατρῴας οἰκίας· ὁ δὲ κα-
τ' ἐπαγγελίαν τεχθεὶς Ἰσαὰκ
ἅτε υἱὸς γνήσιος ὢν ἐλεύθε-
ρος, κύριος πάντων ἦν :·
πϛ ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα :·
καὶ μὴν ἱστορία αὐτή φησιν· οὐ
τοῦτο δὲ μόνον παραδηλοῖ· ὃ
φαίνεται. ἀλλὰ καὶ ἄλλα

φρονήσατέ μου· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ
σαρκί μου. οὐκ ἐξουθενήσα
τε· οὐδὲ ἐξεπτύσατε· πῶς
οἷον οὐκ ἄτοπον· διωκόμε
νον μὲν ὡς ἄγγελον δέχεσθαι.
παραινοῦντα δὲ τὰ δέοντα,
μὴ δέχεσθαι:·
οη τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν
μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνα
τὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ
μοι· ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν
γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν:·
ἐνταῦθα διαπορεῖ καὶ ἐκ
πλήττεται καὶ παρ' αὐτῶν
ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς πα
ρανομίας μαθεῖν. οὐχ ὑμεῖς
ἐκεῖ φησὶν οἱ περιέποντες
καὶ θεραπεύοντες καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἡγούμενοι τιμι
ωτέρους, πόθεν νῦν ἔχθρα
πόθεν ὑποψία· ὅτι τὰ ἀ
ληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἶπον.
ἐγὼ γάρ φησιν οὐκ οἶδα ἄλ
λην αἰτίαν. ἢ τὸ ἀληθῆ λέ
οθ γειν ὑμῖν:· ζηλοῦσιν ὑ
μᾶς οὐ καλῶς:·
ζηλοῦν ὑμᾶς φησὶν ἐρεθίζονται
ζῆλον οὐ καλόν· πῶς γὰρ ἐκεῖ
νος καλός. ὅπου μὴ ἐστι ζυ
γὸν αὐτοῖς καταφέρων τῆς
δουλείας:·

π ἀλλ' ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλου
σιν. ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε:·
ἐκβαλεῖν ὑμᾶς μὲν τῆς εὐαγγελι
κῆς χάριτος· τοῦτο γάρ ἐστι
ποιοῦσιν· τῆς μὲν τελείας
γνώσεως ἐκβαλεῖν θέλον
τες. εἰς δὲ τὴν νόθον πα
ρεισάγοντες. διὸ οὐδὲν ἕτε
ρον. ἀλλ' ἵνα αὐτοὶ μέν· ἐν
τάξει διδασκάλων γένων
ται. γαλάτας δὲ ἐν τάξει
κατηχουμένων μαθητῶν:·
πα καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν κα
λῷ πάντοτε. καὶ μὴ μόνον
ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς:·
ἐνταῦθα αἰνίττεται ὅτι ἡ
ἀπουσία αὐτοῦ ταῦτα εἰρ
γάσατο· καὶ ὅτι τοῦτο μα
κάριον. τὸ καὶ ἀπόντος τοῦ
διδασκάλου τὴν ἔνδουσαν
τάξιν σώζειν τοὺς μαθητάς:·
πβ τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω
ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν:·
διεφθάρητε φησὶν τὴν σχῆ
μα· ἀπωλέσατε τὴν μορφήν·
ἀναγεννήσεως ἐστερήθητε,
καὶ διαπλάσεως:·
ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς
πγ ἄρτι καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν
μου:· τίνος ἕνεκεν ζητεῖ
τὴν παρουσίαν λέγει· ϛ τίνος·
ἢ τοῦ ἀλλάξαι τὴν φωνήν.
ἀντὶ τοῦ δακρῦσαι. καὶ θρη

τῆς ἀναγεννήσεως τῆς μη-
τέρας. φύσις μὲν οὐδεμία·
τὰ δὲ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἅπερ ἴσα-
σιν οἱ πιστοί, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ
τῶν ὑδάτων καθάπερ ἐν
μήτρᾳ τινὶ διαπλάττει καὶ
ἀναγεννᾷ. τὸν βαπτιζόμε-
νον. οὐ κοινωνῶν τῆς σαρκὸς
ἐσμέν. ἐλεύθεροι ἐσμέν :·
ϛγ ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ
σάρκα γεννηθεὶς ἐδίω-
κε τὸν κατὰ πνεῦμα· οὕ-
τω καὶ νῦν :·
ἰσμαὴλ λέγων σημαίνει καὶ τοὺς ἀ-
ντὶ ἐλευθερίας ὅσους
ἰουδαῖοι κατέχουσι καὶ
μαστίζουσι τοὺς πιστούς.
δηλαδὴ κυρίους· καὶ τούτου τὸν
τύπον ἀναθέμενοι :·
ϛδ ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή·
ἔκβαλε τὴν παιδίσκην
καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ
μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς
τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ
υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας :·
δείξας ἀμφοτέρων τὸν τύπον
τοῦ διωγμοῦ. οὐκ ἔστι κα-
τασιωπῆσαι ἀλήθειαν
αὐτοῖς. διδάσκων ἐκ τῆς
ἱστορίας πάλιν καὶ ποῖον
ἔσται τῶν διωκτῶν τὸ τέ-
λος· τὸ μὴ μόνον ἐκβληθῆ-
ναι τῆς οἰκίας. ἀλλὰ καὶ

τῆς οὐσίας ἐκπεσεῖν [illegible]
μαι. ὁ δὲ [illegible]
[illegible] καὶ μὴ [illegible]
τοῦ φαύλου τρόπου αὐτοῖς προσ-
ϛε ἀγορεύσαι :· ἄρα ἀδελφοί
οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα
ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. τῇ ἐλευ-
θερίᾳ οὖν ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέ-
ρωσεν στήκετε. καὶ μὴ πά-
λιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε :·
ἐνταῦθα ἀντιτίθησιν τὴν
[illegible] αὐτοὺς μὲν
[illegible] τῶν δογμάτων. μάλιστα δὲ·
μὴ γὰρ ἑαυτοὺς ἐλευθέρους
[illegible] ἄλλος [illegible] ὁ
γοράσας. ἄλλος ὁ τιμὴν
δοὺς ὑπὲρ ἡμῶν. τὸ δὲ [illegible]
[illegible] τὸν σάλον τὸν
γεγενημένον ἐδήλωσεν. τὸ
δὲ τοῦ ζυγοῦ ὀνόματι, τὸ βά-
ρος τοῦ πράγματος αὐτοῖς
κατασημαίνει. τὸ δὲ πά-
λιν [illegible] πολλὴν αὐτῶν
[illegible] ἀναισθησίαν
[illegible] γὰρ [illegible] τοῦ πα-
θεῖν [illegible]
αὐτοὺς [illegible]
ϛϛ ἑαυτῶν ἄξιοι :· ἴδε ἐγὼ
παῦλος λέγω ὑμῖν :·
θαρροῦντος ἡ φωνή :·
ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε·
ϛζ Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει :·
[illegible] οὐδὲν ὠφελεῖ [illegible] τὸν πε-

τὴν αἱ ἀγορὰς· διὸ καὶ ἀλληγο
πζ ρία καλεῖται :: αὗται γάρ
εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι ::
οἱ δὲ ὁμόνομοι· ὁμονικῶς ζωὰς
πη γενικῶς :: ΜΙΑ ΜΕΝ
ἀπὸ ὄρους σινᾶ· εἰς δουλείαν
γεννῶσα ἥτις ἐστὶν ἄγαρ·
τὸ γὰρ ἄγαρ σινᾶ ὄρος ἐστὶν
ἐν τῇ ἀραβίᾳ :: ἄγαρ γὰρ λέ
γεται ἡ δούλη· τὸ δὲ σιναῖ ὄ
ρος οὕτως μεθερμηνεύεται
τῇ ἐγχωρίᾳ αὐτῶν γλώσσῃ·
ὥστε τοῖς ἐν τῇ παλαιᾷ
τῇ κατὰ νόμον ὄντας παρ' αὐτὸ· δ
μαθεῖν δούλους εἶναι ::
πθ ΣΥΣΤΟΙΧΕΙ ΔΕ ΤΗΙ ΝΥΝ ΙΛΗΜ·
ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΔΕ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΕ
ΚΝΩΝ ΑΥΤΗΣ :: ὁμό
μορφοι ἡ ἐκεῖ μὴ δουλεύουσα
ἅμα καὶ δούλους ἔτικτεν
ἅμα καὶ αὐτή· τουτέστιν
ἡ παλαιὰ· ἡ τύπος ἦ
δούλη· καὶ γὰρ ἡ ἱλημ· ἐκ
γὰρ τὸ μὲν ὡς καλεῖται τοῦ ὄρους τοῦ
ὁμωνύμως τῇ δούλῃ· ἐν
τούτῳ δὲ τῷ ὄρει καὶ ἡ δια
θήκη δέδοται :
ϟ Η ΔΕ ΑΝΩ ΙΛΗΜ ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΕΣΤΙΝ· ΗΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΜΗΤΗΡ ΠΑΝ
ΤΩΝ ΗΜΩΝ· ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΓΑΡ ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ΣΤΕΙΡΑ
Η ΟΥ ΤΙΚΤΟΥΣΑ· ῥῆξον καὶ
βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα ::

τῆς μὲν ἱλημ τῆς κάτω τύ
πος ἡ ἄγαρ· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ
ὄρους τοῦ οὕτω καλουμένου.
τῆς δὲ ἄνω ἡ σάρρα· ἄνω δὲ
ἱλημ τὴν ἐκκλησίαν καλεῖ.
καὶ αὐτὴ γὰρ ἦν πάλαι στεῖ
ρα ὥσπερ καὶ ἡ σάρρα· ὅτι
δὲ περὶ τῆς ἐκκλησίας ὁ
λόγος καὶ τὸν προφήτην πα
ρήγαγεν μαρτυροῦντα·
εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τί
ϟα ΚΤΟΥΣΑ :: ΟΤΙ ΠΟΛΛΑ
ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ ΜΑΛ
ΛΟΝ· Η ΤΗΣ ΕΧΟΥΣΗΣ ΤΟΝ
ΑΝΔΡΑ :: ἔρημον τὴν
ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν λέγει·
τὴν πάλαι ἐν ἐρημίᾳ ζῶσαν
σιά ὑπάρχουσαν τοῦ θεοῦ·
ἔχουσαν δὲ τὸν ἄνδρα τὴν
συναγωγήν· διὰ τὸ δεδόσθαι
αὐτῇ τὸν νόμον· ἀλλ' ὅμως πο
λυπλασία γέγονε τῆς στεί
ρας τὰ τέκνα· καθὸ ἡ μὲν
ἔχουσα τὸν ἄνδρα, ἐν μόνον
ἐκέκτητο ἔθνος· ἡ δὲ στεῖρα
πανταχοῦ ἐκ τῶν ἐθνῶν :
ϟβ ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΤΑ ΙΣΑΑΚ
ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΕΚΝΑ ΕΣΜΕΝ ::
οὐ γὰρ μόνον ὅτι στεῖρα ἡ ἐκ
κλησία ὥσπερ ἡ σάρρα· κα
θάπερ ἐκείνη· οὐ κατὰ φύσιν
ἀλλ' ἐπαγγελίᾳ τοῦ θεοῦ ἐποίη
κεν τὴν γονήν· οὕτως ἔτι

ρα ἐν γὰρ χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ οὔτε περιτομὴ
τι ἰσχύει· οὔτε ἀκροβυστία·
ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐ-
νεργουμένη· ἐτρέχετε
καλῶς, τίς ὑμᾶς ἐνέκο-
ψεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πεί-
θεσθαι :· ὁ γὰρ τὸν
χ(ριστὸ)ν ἐνδυσάμενος μὴ καὶ
ταῦτα περιεργαζέσθω
ρβ φησίν :· ἡ πεισμονὴ οὐ-
κ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς :·
οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἐκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ καλῶν, ὥστε οὕτως σα-
λεύεσθαι· οὔτε ταῦτα ἐνο-
μοθέτησεν ὥστε ἰουδαΐ-
ργ ζειν :· μικρὰ ζύμη
ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ :
ἵνα μή τις λέγῃ· τί τὸ πρᾶγ-
μα ἐπαίρεις τοσοῦτον· μί-
αν ἐντολὴν μόνην ἐφυλά-
ξαμεν τοῦ νόμου καὶ το-
σαῦτα θορυβεῖς, ἄκουσον
πόσος ὁ κίνδυνος ἀπὸ τοῦ πα-
ραδείγματος· ὃ δὲ λέγει τοι-
οῦτόν ἐστιν· ὥσπερ ἡ ζύ-
μη μικρά τις οὖσα· ὅλον ἐφ' ἑ-
αυτὴν τὸ φύραμα μετα-
τίθησιν, οὕτω καὶ ἡμᾶς
δύναται ἀφέλκειν τὸ μικρὸν
τοῦτο κακὸν μὴ διορθω-
θέν· καὶ εἰς τέλειον ἰουδα-
ϊσμὸν ἀγαγεῖν :·
ρδ ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κ(υρί)ῳ

ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε :·
οὐκ εἶπεν ὅτι οὐ φρονεῖτε
ἀλλ' ὅτι οὐ φρονήσετε· του-
τέστιν ὅτι διορθωθήσεσθε :
ρε ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστά-
σει τὸ κρίμα ὅστις ἂν ᾖ :·
οὐδὲ τὸ μηδαμοῦ ὄνομα τῶν
ταρασσόντων θεῖναι· ἵνα
μὴ ἀναισχυντότεροι γένωνται :·
ρς ἐγὼ δὲ ἀδελφοί· εἰ περιτομὴν
ἔτι κηρύσσω τί ἔτι διώκομαι :·
ἐπειδὴ διεβεβαιοῦντο αὐτὸν ὡς
πανταχοῦ ἰουδαΐζοντα καὶ ὑ-
ποκρινόμενον τὸ κήρυγμα·
ὅρα πῶς καθαρῶς ἀπε-
λύσατο, μάρτυρας αὐτοὺς
καλῶν· οἴδατε φησὶν καὶ
ὑμεῖς. ὅτι διωκόμενοι πρό-
φασις τούτου ἐστίν· ὅτι κε-
λεύω ἀπέχεσθαι τοῦ νόμου·
εἰ δὲ περιτομὴν ἐκήρυσσον
τί διώκομαι· οὐδὲν γὰρ ἕτε-
ρον ἐγκαλεῖν μοι ἔχουσιν οἱ ἰου-
δαῖοι, ἢ τοῦτο :·
ρζ ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδα-
λον τοῦ σταυροῦ :·
οὕτως ἀφόρητον ἦν φησὶν
ὡς ὑπὲρ τοῦ μὴ δεῖν περιτέμ-
νεσθαι· καὶ σκανδαλίζειν
ἑβραίους· οὐδὲ γὰρ οὕτως
ὁ σταυρὸς ἐσκανδάλιζε
τοὺς ἰουδαίους, ὥστε μὴ δεῖν
πείθεσθαι τοῖς πατρῴοις

ριτεμνομένου χριστοῦ. ἀκούετε οἱ περιτεμνόμενοι, ὡς νόμου δοῦλοι καὶ ὡς περιτέμνεσθε. οἱ δὲ δοῦλοι καὶ ὡς ἀπιστοῦντες τῇ δυνάμει τῆς χάριτος. οἱ δὲ ἀπιστοῦντες οὐδὲν κερδαίνουσι παρὰ τῆς ἀπιστουμένης ::

ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ΔΕ ΠΑΛΙΝ ΠΑΝΤΙ ΑΝΘΡΩΠΩ ΠΕΡΙΤΕΜΝΟΜΕΝΩ, ΟΤΙ ΟΦΕΙΛΕΤΗΣ ΕΣΤΙΝ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΠΟΙΗΣΑΙ. ΚΑΤΗΡΓΗΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ::

ἵνα γὰρ μὴ νομίσῃς κατὰ φθόνον ταῦτα λέγεσθαι, οὐχ ὑμῖν μόνον λέγω φησίν, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι. ἀλλήλων γὰρ ἔχεται τὰ νόμιμα. καὶ πῶς ἄκουε. ἡ περιτομὴ θυσίαν ἔχει συνεζευγμένην καὶ ἡμέρας παρατήρησιν. ἡ θυσία πάλιν, καὶ ἡμέρας καὶ τόπου φυλακήν. ὁ τόπος μυρίους καθαρμῶν τρόπους. οἱ καθαρμοὶ πλῆθος παρατηρήσεων συνάγουσιν. οὐκ ἔστι γὰρ ἀκάθαρτον θύειν. οὐκ ἐξ ἑτέρων [illegible] οὐκ ἄλλοτε τῶν ποιημάτων θεσμός. διὸ καὶ [illegible] διαρκῶς ὅλον τὸν νόμον. αὐτοῖς μὲν περιτεμνομένοις, μὴ ἐν ὀγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ. ἢ ἐν ὀγδόῃ μέν, μὴ θύουσι δέ. ἢ θύουσι μέν, μὴ ἐν τῷ ἀφωρισμένῳ δὲ τόπῳ. ἢ ἐν τῷ ἀφωρισμένῳ μὲν τόπῳ, μὴ τὰ ἁρμόζοντα δέ. ἢ τὰ ἁρμόζοντα μέν, μὴ καθαροὶ δέ. ἢ καθαροὶ μέν, μὴ τοῖς προσήκουσι δὲ καθαρισμοῖς καθαρθεῖσι. [illegible] ται ὁ νόμος. διὰ τοῦτο ἐπιφέρει φησίν· ὁ περιτεμνόμενος ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι ::

ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΝ ΝΟΜΩ ΔΙΚΑΙΟΥΣΘΕ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΕΞΕΠΕΣΑΤΕ ::

καὶ διὰ τῆς κολάσεως ἐκφοβεῖ. τί γὰρ τὸ λοιπὸν μένον τοῖς τῆς χάριτος ἐκπεσοῦσιν, ἀλλ᾽ ἢ κόλασις ἀπαραίτητος ::

ρ ΗΜΕΙΣ ΓΑΡ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΛΠΙΔΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΘΑ ::

φοβήσας διὰ τῆς κολάσεως, πάλιν ἐπιλέγει παραμυθίας αὐτοὺς ἀξιῶν λέγων· οὐδὲν ἐκείνων δεόμεθα τῶν νομίμων φησίν. ἀρκεῖ γὰρ ἡ πίστις ἡμῖν πνεῦμα παρασχεῖν. καὶ δι᾽ αὐτοῦ δικαιοσύνην καὶ ζωὴν καὶ μυρία ἀγαθά ::

ρσιν τὴν πονηράν· πρὸς δὲ
τὴν προαίρεσιν τὴν ἀγαθὴν
τὴν ἀρετὴν ... σπουδάζου
ριβ σαν:· Εἰ δὲ πνι ἄγεσθε, οὐ
κ ἐστὲ ὑπὸ νόμον· φανερὰ δὲ
ἐστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτι
νά ἐστιν· μοιχεία· πορνεία·
ἀκαθαρσία· ἀσέλγεια· εἰδω
λολατρεία· φαρμακεία· ἔ
χθραι· ἔρεις· ζῆλοι· θυμοί·
ἐριθεῖαι· διχοστασίαι· αἱ
ρέσεις· φθόνοι· φόνοι· μέ
θαι· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ
προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προ
εῖπον· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσ
σοντες βασιλείαν θῦ οὐ κλη
ρονομήσουσιν· ὁ δὲ καρ
πὸς τοῦ πνς ἐστιν· ἀγάπη· χα
ρά· εἰρήνη· μακροθυμία·
χρηστότης· ἀγαθωσύνη· πίστις·
πραότης· ἐγκράτεια· κατὰ
τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν νό
μος· οἱ δὲ τοῦ χυ τὴν σάρκα
ἐσταύρωσαν, σὺν τοῖς πα
θήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμί
αις:· Ὁ πνα ἔχοντες
χρυ· διὰ τοῦτο οὖν ἔμμισοι πο
νηρὰν ἐπιθυμίαν ἅπασαν·
ὁ δὲ τοῦτο μὴ ἀπαλλαγείς· οὐ
δεῖται τῆς ἀπὸ τοῦ νόμου βο
ηθείας· ὑψηλότερος γὰρ
... τῆς ἐκ τοῦ [illegible] ἐπαγγελίας
γενόμενος· ὁ γὰρ μὴ ὀργιζό
μενος· πῶς δεῖται τοῦ λέγοντος· οὐ
φονεύσεις· ὁ μὴ [illegible]
[illegible] τοῖς ὀφθαλμοῖς· πῶς
χρήζει τοῦ παιδεύοντος μὴ
μοιχεύειν· τίς γὰρ διαλέγεται
περὶ τοῦ καρποῦ τῆς κακίας
τὸν τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἀνασπά
ριγ σαντα:· Εἰ ζῶμεν πνι,
πνι καὶ στοιχοῦμεν:·
κατὰ τοὺς [illegible] πολιτευώ
μεθα· τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ στοιχοῦ
μεν· [illegible] ἀρκεσθῶμεν
τῇ τοῦ πνς δυνάμει· καὶ μὴ
ἐπιζητῶμεν τὴν ἀπὸ τοῦ
νόμου προσθήκην:·
ριδ μὴ γινώμεθα κενόδοξοι:·
τοῦτο κινεῖ ἐκείνους τοὺς ἀγα
γόντας τὴν περιτομήν,
διὰ φιλοδοξίαν τοῦτο ποι
οῦντας:· ἀλλήλους
ριε προκαλούμενοι:·
εἰς φιλονεικίας δηλονότι
καὶ ἔριδας:· ἀλλήλους
ρις φθονοῦντες:· αὕτη γὰρ
τῆς κενοδοξίας ὁ φθόνος:·
ριζ ἀδελφοὶ ἐὰν καὶ προληφθῇ
ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι:·
οὐκ εἶπεν ἐὰν πράξῃ ἀλλ'
ἐὰν προληφθῇ· τουτέστιν
ἐὰν συναρπαγῇ· ὁρᾶτε
πῶς ἐκφυλάσσει καὶ ἐκείνους τοὺς
κηρύσσοντας περιτομήν, ἐν
τὴν πίστιν ... ἐμπορ[illegible]

νόμοις· καὶ γὰρ σφόδρα ὂν προ
σενέγκοντο. οὐκ ἐπειδὴ μόνον ὅτι
οὗτος τὸν ἐσταυρωμένον προ
σκυνεῖ· ἀλλ᾽ ὅτι καὶ κατὰ τοῦ νόμου
καὶ τοῦτο ποιεῖν λέγει τοῦ ἄλλου:·
ρη ὄφελον καὶ ἀποκόψονται
οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς·
ὑμεῖς γὰρ ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ ἐκλή
θητε ἀδελφοί:· ὃ λέγει
τοιοῦτόν ἐστιν· οὐδέν μοι μέλει
ἐκείνων· ἀλλὰ βούλομαι μὴ
τέμνεσθαι σάρκα μόνον· ἀλλὰ
καὶ αὐτοὺς τέμνεσθαι σάρκα:·
ρθ μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν
εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί:·
ἀπήλλαξεν ἡμᾶς φησὶν ὁ
χριστὸς τῆς δουλείας. κυρίους
ἀφῆκεν πράττειν ἃ βουλόμε
θα. οὐχ ἵνα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ
κακῶς ἀποχρησώμεθα. ἀλλ᾽
ἵνα μείζονος μισθοῦ λαμβάνω
μεν πρόφασιν, ἐν φιλοσο
φίᾳ [illegible]. ἐπειδὴ
δὴ γὰρ ἄλλως καὶ κατὰ ζυ
γὸν δουλείας καὶ ἀπὸ τὸν νόμον
καὶ οὕτως κατάρας ἀπαλ
λάγημεν. ἵνα μή τις ὑποπτεύ
σῃ ὅτι διὰ τοῦτο ἐβουλήθη τοῦ
νόμου ἀπαλλάξαι· ἵνα
ἐξῇ παρανόμως ζῆν, δι
ορθοῦται τὴν ὑπόνοιαν
λέγων· οὐχ ἵνα παρανόμως
γένηται ἡ πολιτεία. ἀλλ᾽
μᾶλλον ὑψηλοτέρα ἡ φιλοσοφία.
ἔνθα γὰρ τοῦ νόμου τὰ δόγματα.
καὶ ἔτι ταῦτα λέγων. οὐχ ἵνα
[illegible]τεροι. ἀλλ᾽ ἵνα ὑψη
λότεροι γενώμεθα:·
ρι ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύ
ετε ἀλλήλοις. ὁ γὰρ πᾶς λό
γος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται
ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς ἑαυτόν. εἰ δὲ
ἀλλήλους δάκνετε καὶ κα
τεσθίετε. βλέπετε μὴ
ὑπ᾽ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.
λέγω δὲ πνεύματι περιπατεῖτε
καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ
μὴ τελέσητε:·
δείκνυσι τὸν τρόπον, δι᾽ οὗ ῥᾳ
δίως τὸν εὐαγγελικὸν πλη
ρώσωμεν νόμον· ἀναδεικνὺς πό
θεν γεγόνασιν τῆς πονηρίας
μητρὸς ἡ ἀρχή. ἐπειδὴ γὰρ
ἀλλήλων ἄρχειν φιλονεικοῦμενοι
διεσχίσθητε φησίν, δου
λεύσατε ἀλλήλοις. οὕτω
γὰρ συναχθήσεσθε πά
λιν· μεριμνᾶτε δὲ τοῦτο μὲν
γὰρ καὶ οὐ φανερῶς:·
ρια ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ
τοῦ πνεύματος. τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ
τῆς σαρκός. ταῦτα δὲ ἀντί
κειται ἀλλήλοις. ἵνα μὴ
ἃ ἂν θέλητε ποιῆτε:·
σάρκα φησὶ τὴν προαι

οἷον ὡς ὁ φαρισαῖος. καὶ τοῦ-
το δὲ συνεχώρησεν. ἵνα τὸν
ὅλον καταμικρὸν ἐξέλῃ. ὁ
γὰρ συνεθισθεὶς ἑαυτὸν
μόνον. καὶ μὴ καθ' ἑτέρων.
καὶ τοῦτο ταχέως διορθώσ-
εται τὸ ἐλάττωμα :·
ρκε ἝΚΑΣΤΟΣ ΓᾺΡ ΤῸ ἼΔΙΟΝ ΦΟΡΤΊΟΝ
ΒΑΣΤΆΣΕΙ :· δεικνὺς μὲν
τίθεται λογισμὸν κωλύοντα
καθ' ἑτέρου καυχᾶσθαι. δι-
ορθοῖ τε οὐδὲ τὸν καυχώμε-
νον. ὥστε μηδὲ ἑαυτῷ μέγα
φρονεῖν. ὑπομιμνήσκων
αὐτὸν τῶν οἰκείων ἁμαρ-
τημάτων καὶ τοῖς ὀνόμασι
τοῦ φορτίου πιέζων αὐτοῦ
τὸ συνειδός :·
ρκς ΚΟΙΝΩΝΕΊΤΩ ΔῈ Ὁ ΚΑΤΗΧΟΎ-
ΜΕΝΟΣ ΤῸΝ ΛΌΓΟΝ ἘΝ ΠᾶΣΙΝ
ἈΓΑΘΟῖΣ. ΜῊ ΠΛΑΝᾶΣΘΕ·
ΘΕῸΣ ΟΥ̓ ΜΥΚΤΗΡΊΖΕΤΑΙ. Ὃ ΓᾺΡ
ἘᾺΝ ΣΠΕΊΡῌ ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ΤΟΥ̃ΤΟ ΚΑῚ
ΘΕΡΊΣΕΙ. ὍΤΙ Ὁ ΣΠΕΊΡΩΝ ΕἸΣ
ΤῊΝ ΣΆΡΚΑ ΑΥ̓ΤΟΥ̃, ἘΚ ΤῆΣ ΣΑΡ-
ΚῸΣ ΘΕΡΊΣΕΙ ΦΘΟΡΆΝ. Ὁ ΔῈ ΣΠΕΙ-
ΡΩΝ ΕἸΣ ΤῸ ΠΝΕΥ̃ΜΑ, ἘΚ ΤΟΥ̃ ΠΝΕΎΜΑΤΟΣ
ΘΕΡΊΣΕΙ ΖΩῊΝ ΑἸΏΝΙΟΝ.
ΤῸ ΔῈ ΚΑΛῸΝ ΠΟΙΟΥ̃ΝΤΕΣ ΜῊ
ἘΚΚΑΚΩ̃ΜΕΝ :·
ἐνταῦθα περὶ τῶν διδασκά-
λων λοιπὸν ὁ λόγος αὐτῷ.
ὥστε πολλῆς ἀπολαύειν τιμῆς πα-
ρὰ τῶν μαθητευομένων αὐτοὺς
θεραπεύεσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ
ὁ Χριστὸς ἐνομοθέτησεν. καὶ διατί;
ἄκουε. ἐπειδὴ τὸ διδασκαλι-
κὸν ἀξίωμα πολλάκις κατε-
φρόνησαν τοῖς ἔχοντας καὶ τὴν πει-
ρων αὐτῶν τὰ φρονήματα.
ἐπειδὰν ἀμελῶσιν αὐτοῖς καταστήσαν-
τους δεῖσθαι τῶν μαθητευομέ-
νων. καὶ ἐπιμόνοις πολλὴν ἔσσαι
φορμὴν ἤγαγον. τοῦ προσέ-
ποιεῖν ἀγρυπνολογοῦντες γίνεσθαι
γνωμα ζωὴν αὐτοῖς ἐπειδὴ περὶ
τοὺς διδασκάλους κοινωνεῖ. ἐξ
περὶ τοὺς ἄλλους κἀκείνους ἔχειν.
τὸ δὲ ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. ὥστε
πᾶσαν ἐπιδείκνυσθαι ἔσω αὐτοὺς
διάθεσιν :·
ρκζ ΚΑΙΡΩ̃ ΓᾺΡ
ἸΔΊῼ ΘΕΡΊΣΩΜΕΝ ΜῊ ἘΚΛΥΌ-
ΜΕΝΟΙ :· οὐχ ὡς περὶ σαρκι-
κὸς προσφήσειν. καὶ ἐν τῷ
ἀμητῷ πολλὴν ἔχει κόπον. οὐ
τὸ καιὸ πνευματικός. ἀλλ' ἐν ἀμα
πανσί γίνεται πολλή :·
ρκη ἌΡΑ ΟΥ̓͂Ν ὩΣ ΚΑΙΡῸΝ ἜΧΟΜΕΝ, ἘΡ-
ΓΑΖΏΜΕΘΑ ΤῸ ἈΓΑΘῸΝ ΠΡῸΣ ΠΆΝ-
ΤΑΣ· ΜΆΛΙΣΤΑ ΔῈ ΠΡῸΣ ΤΟῪΣ ΟἸ-
ΚΕΊΟΥΣ ΤῆΣ ΠΊΣΤΕΩΣ :·
ταχέως καὶ σπουδὴν περὶ τὴν
ἐλεημοσύνην ἔσπευσεν
παρακαλέσαι. οὐδὲ γὰρ
πάντοτε τοὺς ἐν βίῳ ἐσμὲν
κύριοι. ὅταν γὰρ ἐντεῦθεν μετα-

τῆς καὶ οὐ παραπεσὼν ἁμαρτάνων
αὐτὸ τὸ ἁμάρτημα εἰς
τοῖς ἄλλοις παραθέμενος
παραινεῖ αὐτοῖς· πῶς
γὰρ οὐ παραπεσεῖν οἱ
καὶ διορθοῦσθαι δεῖ μόνοις
ριη κεκτημένοι :· ὑμεῖς
οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε
τὸν τοιοῦτον :·
οὐκ εἶπε κολάζετε οὐδὲ
καταδικάζετε· ἀλλὰ δι-
ριθ ορθοῦτε :· ἐν πνεύματι πραό-
τητος :· τοιοῦτον πρό-
μον τοῖς διδασκάλοις
... ἐπαρτᾶν μέ-
τα πραότητος ...
οὐδὲ τὸ μὴ μόνον ἐν πρα-
ότητι ἀλλ' ἐν πνεύματι πραό-
τητος ... ἵνα δείξῃ
ὅτι καὶ τὸ πνεύματι ταῦτα δο-
κεῖ· καὶ τὸ ... δύνασθαι
διορθοῦσθαι· χαρίσμα-
τος ἐστι πνευματικοῦ :·
ρκ σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ
σὺ πειρασθῇς :·
... καθαιρεῖ τὸ
φρόνημα τοῦ ... διδα-
σκάλου γινόμενον· ἵνα
γὰρ μὴ δι' αὐτὸ τὸ διδάσκειν
ἐπαιρώμεθα καὶ ... ,
... καὶ ... καθη-
ρκα ... :· ἀλλήλων τὰ
βάρη βαστάζετε :·

... γὰρ ... ὄντα· οὐ
... χωρὶς ... σώμα-
τος ... παραινεῖ μὴ ἀ-
κριβῶς ἐξετάζειν ... εἶναι
τοὺς ... ἀλλήλων
ρκβ μένων :· καὶ οὕτως ἀνα-
πληρώσατε τὸν νόμον τοῦ χριστοῦ :·
καθὼς αὐτὸς ... φέρει :·
εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μη-
δὲν ὢν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ :·
διὰ ... φέρετε· οἷον ὁ δεῖ-
να ... οὐδὲ ὁ ...
... φέρε αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν
τὴν σφοδράν· ἵνα καὶ αὐτὸς
σου τὴν ... καὶ οὕτως
οὔτε ὁ ... ἁμαρτήσεται
... βασανιζόμενος· οὔτε
σὺ ... τοῦ βα-
ρυ... τοῦ ἀδελ-
ρκγ φοῦ :· τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δο-
κιμαζέτω ἕκαστος :·
οἷον ... ἀγαθόν· ...
... διὰ ... δοξι-
αν· ... κύριος
τοῦτο ... ἀλλὰ
τιμὴν ... αἰτίαν :·
ρκδ καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ
καύχημα ἕξει· καὶ οὐκ εἰς τὸν
ἕτερον :· ταῦτα οὐ νό-
μοθετῶν λέγει· ἀλλὰ συγκατα-
βαίνων· ... τὸ
καυχᾶσθαι μὴ ... καλόν· ...
... μὴ κατὰ τοῦ ...

διὰ σταυροῦ τὸν δοῦλον· τὸν ἐχθρὸν
τὸν ἄφρονα· καὶ οὕτως με
καυχᾶσθαι [illegible]
ρλε δοῦναι:· ΔΙ ΟΥ ΕΜΟΙ ΚΟ
ΣΜΟΣ ΕΣΤΑΥΡΩΤΑΙ:·
κόσμον ταῦτα τὰ πρά
γματα φησίν· τὸν ἔπαινον
τὸν παρ' αὐτῶν ἀνθρώπων· τὴν
δορυφορίαν· τὴν δόξαν
ταῦτα φησὶν ἐμοὶ νεκρὰ
γεγόνασι. τὰ οὕτω λαμ
πρὰ καὶ μεγάλα:·
ρλς ΚΑΓΩ ΤΩ ΚΟΣΜΩ:·
διπλῆν τὴν νέκρωσιν
λέγει· ὅτι καὶ ἐκεῖνα μοι
νεκρά. καὶ ἐγὼ ἐκείνοις·
καὶ οὔτε αὐτὰ ἑλεῖν με δύ
νανται καὶ κρατῆσαι·
νεκρὰ γάρ ἐστιν ἅπαξ.
οὔτε ἐγὼ ἐπιθυμῆσαι αὐ
τῶν· νεκρὸς γὰρ αὐτοῖς
ρλζ εἰμὶ κἀγώ:· ΕΝ ΓΑΡ ΧΩ
ΙΥ ΟΥΤΕ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ
ΟΥΤΕ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ. ΑΛΛΑ
ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΙΣ:·
βλέπε πόσην κηρύττει τὴν
δύναμιν τοῦ σταυροῦ· οὐ γὰρ
δὴ μόνον τὰ τοῦ κόσμου πρά
γματα νεκρὰ [illegible] αὐτῷ
πάντα. ἀλλὰ καὶ τῆς
πολιτείας τῆς παλαιᾶς
ἀνωτέρους ἐποίησε καὶ [illegible]
ρλη σεν:· ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΤΩ ΚΑ
ΝΟΝΙ ΤΟΥΤΩ ΣΤΟΙΧΗΣΟΥΣΙΝ
ΕΙΡΗΝΗ ΕΠ' ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΝ ΙΗΛ ΤΟΥ ΘΥ:·
οἱ ταῦτα [illegible] φησίν.
λέγει δὲ τὴν καινὴν κτίσιν
τὴν [illegible] διὰ τῆς [illegible]
[illegible] οὕτω καὶ [illegible]
[illegible] ἀπομανθάνοντες
τῆς τοῦ ἰῦ [illegible]
[illegible]:·
ρλθ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΚΟΠΟΥΣ ΜΟΙ ΜΗΔΕΙΣ
ΠΑΡΕΧΕΤΩ:· ἐνταῦθα
οὐχ ὡς [illegible] οὐδ' ὡς [illegible]
[illegible] ταῦτα φθέγγεται. ἀλ
λὰ [illegible] αὐτῶν τὴν ῥα
θυμίαν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] μᾶλλον [illegible]
τοῖς παρ' αὐτοῦ τεθεῖσι νό
μοις· [illegible] ἀξιῶν
αὐτοῖς:· ΕΓΩ ΓΑΡ ΤΑ ΣΤΙ
ρμ ΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥ ΙΥ ΕΝ ΤΩ ΣΩΜΑ
ΤΙ ΜΟΥ ΒΑΣΤΑΖΩ:·
[illegible] σοφίας
φησίν· [illegible]
[illegible] ἀπολογοῦ
μαι πρὸς [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
λέγει:· Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ
ρμα ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΝΣ
ΥΜΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΜΗΝ:·
[illegible]
[illegible]

...σομεν καὶ μυρίαις βουλη-
θῶμεν· οὐδὲν ὑπογραφόμενον με-
ον· τὸ δὲ πρόσωπα ἄρτι, πρὸς
ἄρτι διασυρμὸν τῆς ἰουδαϊκῆς
ταπεινότητος· ἐκεῖνοι μὲν
γὰρ τὰ τῆς φιλαρχίας αὐτῶν
τὰ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους κινῶ·
κλέ τῆς χάριτος φιλαρχίαν.
γνώμου καὶ θαλατγαν ἐπι-
τὴν τῆς ἐπιδημοσύνης μὲ-
τὰ τὴν [illegible]· καὶ τὸ λοιπὸν ἀ-
περιτομῆς οἱ λοιποὶ τὴν ἀπου-
δὴν ἐπιδείκνυται :·
ρκθ Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμ-
μασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί :·
παραιτεῖσθαι τὸν λόγον αὐ-
τοὺς παραινῶν· καὶ τὸ μέγε-
θος τῶν γραμμάτων διὰ τοῦ
πηλίκοις [illegible] κατασημή-
νας ἐστὶ τῆς ἐμῆς χειρί· καὶ ἄλ-
λο δὲ διὰ τούτου δηλοῖ ταῦ-
τ' οἷον· ἐπειδὴ συκοφαντοῦν-
τες αὐτὸν ἔλεγον περιτομὴν
αὐτὸν καταγγέλλειν· ἔστιν [illegible]
ρεσθαι [illegible] καταγγέλλει· διὰ
τοῦτο ἠναγκάσθη ἰδιόγραφον
ποιήσασθαι τὴν ἐπιστολήν·
μαρτυρίαν ἔγγραφον αὐτοῦ δε-
ρλ μένος :· Ὅσοι θέλου-
σιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρ-
κί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν
ὑμᾶς περιτέμνεσθαι :·
[illegible] καὶ μόνους διαφι-
λοδοξίαν [illegible] ποιούμενοι τοῦ-
το καὶ κήρυγμα· οὐ δι' αὐτό. τὸ
οὕτως ὅ φησι λέγειν γίνεσθαι :·
ρλα Μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ
χριστοῦ διώκονται :·
Ἑτέραν παρ' αὐτὴν αἰτίαν τοῦ μὴ ἀ-
πογραφομένους κηρύγματος αὐτοῦ·
τὸ μὴ διώκεσθαι παρὰ τῶν
ἰουδαίων αὐτούς· τὸ δ' ἐκα-
ταφρονεῖν κατ' αὐτὸ κενοδο-
ξίαν γινομένην. τοῦτο οὖν
χριστὸν ὠφειλομένων παραιτεῖ-
σθαι· οὐ κοινῶς καὶ κηρύττεσθαι
περιτομὴν παρ' αὐτῶν.
οὐχ ὡς σάμαρ καὶ ἀκηρύ-
ρλβ σθαι :· Οὐ γὰρ οἱ περι-
τεμνόμενοι αὐτοὶ νό-
μον φυλάσσουσιν. ἀλλὰ
θέλουσιν ὑμᾶς περιτέ-
μνεσθαι :· αἴτιος δὲ
ξις τοῦ μὴ καταγγελομένην
κηρύγματος αὐτοῖς τὸ μὴ φυ-
λάττειν αὐτοῖς ταῦτα ἃ
ρλγ κηρύττουσιν :· Ἵνα ἐν τῇ
ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχή-
σωνται :· μαθητὰς ἔ-
χοντες καὶ οὐ [illegible] διδασκάλοι :·
ρλδ Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶ-
σθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ :·
Τί ἐστι τὸ καύχημα τοῦ σταυροῦ·
ὅτι ὁ Χριστὸς δούλου μορφὴν ἔλα-
βεν καὶ ἔπαθεν [illegible]

ἡ χάρις τοῦ πατρὸς· ἐφανερώθη
[illegible] πρὸ [illegible]
ἐξ ἀρχῆς παρὰ θεῷ τοῖς [illegible]
[illegible]
καὶ προωρισμένων παρὰ
τὰς [illegible] διὰ τῆς [illegible]
[illegible] :

Δ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΥΔΟΚΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕ
ΛΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΕΠΑΙ
ΝΟΝ ΔΟΞΗΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΑΥ
ΤΟΥ, ΕΝ Ἧ ΕΧΑΡΙΤΩΣΕΝ ΗΜ(ΑΣ):

ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς φησίν·
[illegible] χάριτι· οὐκ ἐξ ἔρ
γων ἡμῶν ἀντίδοσιν [illegible]
μόνον ἡμᾶς [illegible] :

Ε ΕΝ ΤΩ ΗΓΑΠΗΜΕΝΩ· ΕΝ Ω
ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΡΩ
ΣΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ
ΤΗΝ ΑΦΕΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΤΩ
ΜΑΤΩΝ· ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΟΥ
ΤΟΝ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΑΥΤΟΥ·
ΗΣ ΕΠΕΡΙΣΣΕΥΣΕΝ ΕΙΣ ΗΜΑΣ
ΕΝ ΠΑΣΗ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΦΡΟΝΗ
ΣΕΙ:

[illegible]

Καὶ κατὰ [illegible] γραφαὶ
[illegible]
[illegible] μέχρι θανάτου· καὶ
[illegible] χριστὸς· ὁ θεὸς
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τοῦ ἡμῶν [illegible]

τοιαύτας [illegible]. τοῦ
του χάριν [illegible]
μένον καὶ [illegible]
[illegible] γραφή:

Ϛ ΓΝΩΡΙΣΑΣ ΗΜΙΝ ΤΟ ΜΥΣΤΗ
ΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ:

οὕτω γὰρ μόνος [illegible]
χυ χάρις χορηγ(ῆσαι) [illegible] 15
[illegible]
[illegible]:

Ζ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΥΔΟΚΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕ
ΛΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΗΝ ΠΡΟΕΘΕ
ΤΟ ΕΝ ΑΥΤΩ· ΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ
ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ χρόνος
[illegible]
[illegible]:

Η ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΑΣΘΑΙ ΤΑ
ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΧΩ· ΤΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥ
ΡΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΝ ΑΥΤΩ:

ὅσπερ ἀδὰμ ἁμαρτήσας [illegible]
[illegible]. τοῦτον [illegible]
[illegible]
[illegible] ἄφθαρτος
[illegible] καὶ ἀ
θάνατος [illegible]
ἀπὸ παραδείσου [illegible]
ραδείσου· ταῦτα [illegible] προ
[illegible] παρὰ θεοῦ [illegible]
[illegible]
σαι· καὶ [illegible]

σφραγῖσιν. οὐδὲ γὰρ ἡ τεῖν αὐτοὺς μένειν μόνον ὡς ἔστι τῶν ἄλλων. ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑπὲρ στιγμάτων. ἀνταγωνιστοὺς τῶν σαρκικῶν. καὶ πανταχοῦ δὲ κηρύσσω τοῦ θεοῦ τὴν εὐεργεσίαν. καὶ ἀναμιμνήσκων τῆς χάριτος ἧς ἀπέλαυσαν. διὸ καὶ πάσης αὐτοὺς ἐκβαλὼν κακίας ἰουδαϊκῆς ἀπαγαγὼν πλάνης. τὸ γὰρ πρᾶγμα ἀκμῆς, οὐδὲ ἀνομικῆς ἦν περιφανῶς. ἀλλὰ διὰ τῆς κατὰ τὴν πίστιν δικαιοσύνης: +

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης

Στιχ. ΣΥΓ

+ .... + ... +

+ Πρὸς Ἐφεσίους +

Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ: τὸ κεφάλαιον τῆς ἐπιστολῆς ἐστὶν τὸ διδάξαι αὐτοὺς περὶ τῆς Χριστοῦ χάριτος. αὕτη δὲ ἡ χάρις ἐστὶν ἀπαλλάξαι ἡμᾶς ἐν αὐτῷ καὶ ἁγιασμὸς καὶ δόξα σώμασιν αὐτοῦ γενομένων. καὶ κεφαλὴν ἔχειν αὐτόν. τὸ δὲ αἴτιον τῆς χάριτος ταύτης, ἡ ἀγαθότης τοῦ θεοῦ. καὶ ὡς ἐν σώμασι φορουμένη. καὶ ὁ λόγος καὶ ὡς αὐτή. καὶ διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἀπολυτρώσεως:

α Διὰ θελήματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:

ὥσπερ τὰ ἄλλα θεοῦ ἔργα, οὕτως καὶ τὴν ἀποστολὴν τὴν ἑαυτοῦ. ὁ καὶ θεοῦ μὲν φησίν. ἐνεργουμένη δὲ ὑπὸ Χριστοῦ. ὡς δηλῶν ἀμφοτέρους ὁμοτίμους:

β Ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ:

αὐτὸς ἀφῆκε μὲν εὐλογήμασι τοῖς ἐκείνων εὐθὺς καὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ἢ τὸ πιστεύειν ἡμᾶς ἀπολαῦσαι ἀγαθῶν. τοιούτων δὲ καὶ ἀπολαύσεως. οὐδὲ σαρκικαὶ αἱ εὐλογίαι. ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ αὐτοῦ ὁμοιώσεως:

γ Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου. εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν:

πάντας τοὺς ἁγίους. οὐ παύ-
ομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν
μνείαν ὑμῶν ποιούμενος
ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου. ἵ-
να ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:·
ἀκηκοὼς φησὶ τὴν πίστιν
ὑμῶν καὶ τὴν ἀγαθὴν ὑπὲρ
αὐτοῦ σχέσιν. καὶ τὴν ἀγά-
πην τὴν ἐσομένην τὴν
πίστει χάριν ἀγαθὴν ὑ-
πὲρ ὑμῶν. καὶ ταύτην οὐ
κ[illegible] ἀλλὰ καὶ διὰ
ιγ παντός:· ὁ πατὴρ τῆς δό-
ξης:· τουτέστιν ὁ μέγας λό-
γος παντὸς τοῦ διδομένου
παρ' ἡμᾶς θεοῦ χαρισάμεν-
τος. ὁ ὑπὲρ ἐννοίας αὐτοῦ
λόγου χαριζόμενος:·
ιδ δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ
ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώ-
σει αὐτοῦ. πεφωτισμένους
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρ-
δίας ὑμῶν. εἰς τὸ εἰδέναι
ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς
τῆς κλήσεως αὐτοῦ καὶ τίς
ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν
τοῖς ἁγίοις:· τὸ [illegible]
[illegible] σοφίας καὶ [illegible]
[illegible] λόγος καὶ σοφία
[illegible]
[illegible] διὰ [illegible]
[illegible] καὶ τί μὲν

δὲ καὶ ἠξίωνται κατ' αὐτὴν
δοθεῖσαν χάριν:·
ιε καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέ-
γεθος τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύ-
οντας κατὰ τὴν ἐνέργει-
αν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύ-
ος αὐτοῦ:· μέγιστον
ὑπερβολὴν δυνάμεως
[illegible]
[illegible] ποιή-
σιν. μέγα γὰρ τὸ τοῖς
[illegible] ἀναριθμήτοις
πλήθεσιν [illegible]
παραστῆναι. διὸ τοῖς ἀπί-
στοις ἄπιστος ἡ ὑπερβολὴ
κατὰ τὸ εἰρημένον. ἐν τῷ
πλήθει τῆς δυνάμεώς σου
[illegible] ἐχθροῖς σου:·
ις ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ,
ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐ-
τοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. ὑ-
περάνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐ-
ξουσίας. καὶ δυνάμε-
ως καὶ κυριότητος. καὶ
παντὸς ὀνόματος ὀνομα-
ζομένου:· [illegible]
ἡμῖν φησὶ [illegible] μέ-
γεθος καὶ τὴν ὑπερβολὴν
[illegible] συνή-
γειρεν γὰρ καὶ συνεκάθι-
σεν ἐν Χριστῷ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις

γενόμενος ὁμογενὴς ἀνθρώποις· ἵνα
καταλύσῃ τὸν θάνατον· καὶ
σβέσῃ τὴν φθοράν· καὶ
τὴν ἁμαρτίαν ἐξελάσῃ·
ὃ καὶ γέγονεν παραγενομέ-
νου χῦ· τὸ δὲ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
τοιοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· ὅτι
λύπην μεγάλην καὶ ἀδιάλει-
πτον τοῦ κόσμου ἁμαρτά-
νοντος τοῖς ἀγγέλοις καὶ τοῦ
καταρωμένου· καὶ δῆλον
ἐκ τοῦ εἰπεῖν τὸν κύριον· ὅτι χα-
ρὰ γίνεται ἐν οὐρανοῖς ἐπὶ ἑνὶ
ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι·
ἀγγέλοις ὡς ἐν ἔθνει ὁ κόσμος· καὶ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἀνενεοῦτο
καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὁ κύ-
ριος παύσας τοῖς ἀγγέλοις
τῆς λύπης κοινωνοῦντας
ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων φθορᾷ· ἀ-
νήγαγεν γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν
προτέραν χαρὰν τὴν ὑ-
πὲρ τῶν σωζομένων:
ἘΝ Ὧ ΚΑΙ ἘΚΛΗΡΩΘΗΜΕΝ ΠΡΟ-
ΟΡΙΣΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΠΡΟΘΕΣΙΝ
ΤΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ἘΝΕΡΓΟΥΝΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟΥ ΘΕΛΗ-
ΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ· ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΝΑΙ
ἩΜΑΣ ΕΙΣ ἘΠΑΙΝΟΝ ΔΟΞΗΣ
ΑΥΤΟΥ ΤΟΥΣ ΠΡΟΗΛΠΙΚΟΤΑΣ
ἘΝ ΤΩ χῶ: ἔγκληροι φησὶν
γενόμενοι, μερὶς γενόμεθα
Ι θῦ: ἘΝ Ὧ ΚΑΙ ὙΜΕΙΣ
ἈΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΗΣ ἈΛΗ-
ΘΕΙΑΣ· ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΩ-
ΤΗΡΙΑΣ ὙΜΩΝ· ἘΝ Ὧ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥ-
ΣΑΝΤΕΣ ἘΣΦΡΑΓΙΣΘΗΤΕ· ΤΩ
ΠΝΙ ΤΗΣ ἘΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΩ ἉΓΙΩ:
τῶν προσηλύτων ὁμιλῶν ἔστε καὶ
ὑμεῖς φησίν, οἱ κληρονόμοι χῦ
δι' ὑπακοῆς καὶ τῆς ἐπὶ τῇ ὑπα-
κοῇ πίστεως· καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ πί-
στει σφραγισμοῦ· ὡς γινόμενοι
ὡς οἱ πρὸς χῦ, διὰ τῆς τοῦ
πνεύματος μεταλήψεως·
παρὰ πρώτοις δὲ ἀκούσαντον
λόγον τῆς ἀληθείας· καὶ
παραιτησάμενον τοῦ εὐαγγε-
λίου· ἐκεῖ γὰρ ἐκήρυξεν·
διὸ καὶ ὑμέτερον αὐτοῖς
ὁ Παῦλος διαλέγεται· ἀπὸ
ἐθνῶν ἐκείνου διδασκαλίας
προκατηρτισμένοις· μί-
αν γὰρ ὑμῖν τῆς θεολογίαν
ΙΑ ὁ ἀνήρ: ὅς ἐστιν ἀρ-
ΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ἩΜΩΝ· ΕΙΣ ἈΠΟΛΥΤΡΩΣΙΝ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΩΣ· ΕΙΣ ἘΠΑΙ-
ΝΟΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΑΥΤΟΥ:
ἀρραβῶνα μακροῦ ἀρχὴν κτή-
σεως· φησὶν ὅτι ὡς δόξα
μένοι τὸ πνεῦμα, ἠρξάμεθα
καὶ δὴ κτήματα εἶναι χῦ καὶ θῦ:
ΙΒ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΚἈΓΩ ἈΚΟΥΣΑΣ ΤΗΝ
ΚΑΘ' ὙΜΑΣ ΠΙΣΤΙΝ ἘΝ ΤΩ ΚΩ
ΙΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ἈΓΑΠΗΝ ΤΗΝ ΕΙΣ

παραπτώμασιν· συνεζωο
ποίησεν τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε
σεσωσμένοι :· ἡμᾶς
φησὶν τοὺς ἐξ ἐθνῶν ἐξ ἀρρή
του τοῦ θανάτου, διὰ τὴν
ἁμαρτίαν· ἐν ᾗ ἐξ ἧς τὸ ὑπὸ
τοῦ πονηροῦ δαίμονος τοῦ
ἄρξαντος· διὰ τῶν κατὰ σάρκα
ἐνεργῶν ἡμῖν πονηρῶν ἐν
μοιῶν· ἐλεοῦν ἀξιώσας ὁ
θεὸς καὶ χάριτος ἑκουσίου
τὴν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας νεκρό
τητα ἡμῶν μεταβαλὼν εἰς
ζωήν· κοινωνίᾳ τῇ πρὸς
τὸν Χριστόν· ὁ μὲν γάρ ἐστιν ἐν Χριστῷ
τοῦτό ἐστιν ἡμᾶς χωρήσωμεν α
πομένοις αὐτῷ· καὶ τοὺς
ἔχοντας οὐδὲ μόνον· τὰ ὅμοια
τῶν ἐθνῶν πάντων ἐν φύ
σιν ἐν ἁμαρτίαις· ἵνα τὸ
μέγεθος ἐνδείξηται τῆς
δωρεᾶς τοῦ θεοῦ ὅτι τοὺς πάν
τας κρατουμένους ὑπὸ τῆς
φθορᾶς διέσωσεν :·
κβ ΚΑΙ ϹΥΝΗΓΕΙΡΕΝ ΚΑΙ ϹΥΝΕΚΑ
ΘΙϹΕΝ ΕΝ ΤΟΙϹ ΕΠΟΥΡΑΝΙ
ΟΙϹ ΕΝ ΧΩ ΙΥ· ΙΝΑ ΕΝΔΕΙΞΗ
ΤΑΙ ΕΝ ΤΟΙϹ ΑΙΩϹΙΝ ΤΟΙϹ Ε
ΠΕΡΧΟΜΕΝΟΙϹ ΤΟΝ ΥΠΕΡΒΑΛ
ΛΟΝΤΑ ΠΛΟΥΤΟΝ ΤΗϹ ΧΑΡΙ
ΤΟϹ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΧΡΗϹΤΟΤΗΤΙ
ΕΦ ΗΜΑϹ ΕΝ ΧΩ ΙΥ· ΤΗ ΓΑΡ
ΧΑΡΙΤΙ ΕϹΤΕ ϹΕϹΩϹΜΕΝΟΙ
ΔΙΑ ΤΗϹ ΠΙϹΤΕΩϹ :·
ἡ σὰρξ ἐστιν ἐν τῷ Χριστῷ καὶ σῶμα
καὶ μέλη· καὶ κεφαλὴ ἐ
καθέσθη αὐτὸν ἡμῖν ὁ πατήρ· ἤδη
ἐσμὲν ἐν οὐρανοῖς· κατὰ τὸ εἶναι
ἐν Χριστῷ· καὶ τῶν ἀγαθῶν τὴν
ἀπόλαυσιν ἕξομεν ἡνίκα ἔσον
ται τὰ ἐν Χριστῷ ἀγαθὰ πρόδη
λα ἐν τῷ ἐμφανεῖ· ἃ νῦν ἐκρύ
πτεται νῦν· καὶ ἀνεξαρί
θμητα· διὸ καὶ πλοῦτον αὐ
τὸν λέγει χάριτος ὑπερβαλ
κγ λόμενον :· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΟΥ
Κ ΕΞ ΥΜΩΝ· ΘΥ ΤΟ ΔΩΡΟΝ :·
χάρις, τὸ παρὰ θεοῦ· πίστις
τὸ παρ' ἡμῶν· ὁ θεὸς μόνῳ ἂν
μὴ παρέσχεν τὸ δεκτικόν·
οὐδὲ ἡ χάρις παραγένηται·
οὐκ ἐξ ἡμῶν μόνων· ἀλλὰ θεοῦ
τὸ δῶρον· ὅτι οὐ κέκτηται
κατορθοῦντι· ἀλλ' ἐν τῷ διδόντι
τὰ ἐνεργῆσαι :·
κδ ΟΥΚ ΕΞ ΕΡΓΩΝ· ΙΝΑ ΜΗ ΤΙϹ
ΚΑΥΧΗϹΗΤΑΙ :· ὅτι καὶ
τῶν ἐργαζομένων οὐκ ἔστιν αὐ
τῶν ἡ σωτηρία· καὶ μὴ ὄντων
παρ' ἑαυτῶν τοῖς πιστεύ
σασιν, τῆς σωτηρίας ἡ
κοινωνία :· ΑΥΤΟΥ
ΓΑΡ ΕϹΜΕΝ ΠΟΙΗΜΑ· ΚΤΙϹΘΕΝ
ΤΕϹ ΕΝ ΧΩ ΙΥ ΕΠΙ ΕΡΓΟΙϹ ΑΓΑ
ΘΟΙϹ, ΟΙϹ ΠΡΟΗΤΟΙΜΑϹΕΝ Ο
ΘϹ· ΙΝΑ ΕΝ ΑΥΤΟΙϹ ΠΕΡΙΠΑΤΗ
ϹΩΜΕΝ :·

εὔδηλη γὰρ οὐκ ἦν τὸ σῶμα τὸ
ἡμᾶς ἐγείρειν δι᾽ ἑαυτοῦ δεικνὺς ἱκανὸν
τῆς δυνάμεως ἐξ ἧς ἐνερ-
γείας τῆς ζωοποιοῦ· ὅτι καὶ
σῶμα ἀθάνατον τῆς ἁμαρ-
τίας ἐναντίως ἐν κατακοσμη-
μένῃ διακονίᾳ παραίνεσιν· διὰ
τοῦτο γὰρ αὐτὸ ὁμογενὲς ἡμῶν
ἐποιήσατο· ἵνα ἀναμάρτη-
τον αὐτὸ φυλάξας καὶ τῆς
ζωῆς καὶ τῆς δόξης αὐτὸ
παρασκευάσῃ γενέσθαι
δεκτικόν· καὶ τοῦτό ἐστιν
τὸ συνήγειρεν καὶ συνε-
κάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις:·
ΙΖ οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι·
καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ
τοὺς πόδας αὐτοῦ:·
διηγεῖται ἡ δόξα· ἀρξάμε-
νος ἐκ τοῦ παρόντος
αἰῶνος· παραστήσουσα δὲ
ἐς τὸν αἰώνιον αἰῶνα·
ὅτι τοῦτο κοινωνήσας τῆς
ἀφθάρτου καὶ ἐνδόξου δια-
μονῆς ἡμῖν. τὸ τὸν ἀρχη-
γὸν τῆς ζωῆς εἶναι καὶ δια-
μένειν εἰς αἰῶνας:·
ΙΗ καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν
ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ:·
ὡς σώματι καὶ ταῖς οὐρανίοις δυ-
νάμεσιν εἶναι κεφαλὴν ἔ-
θηκεν, καθὸ ἐστὶν ὑπὸ προ-
ποιοῦσι καὶ οἰκονόμοις ἡμῶν
κατὰ τὴν γραφὴν τοῦ ἀπο-
στόλου φωνήν:·
ΙΘ ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ:·
σῶμα αὐτοῦ ἡ ἐκκλησία·
κατὰ τὴν μετάληψιν τοῦ
Κ ἁγίου πνς:· τὸ πλήρωμα
τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πλη-
ρουμένου:· ἡ ἐκκλησία
ἐστὶν ἡ δεκτικὴ κεφαλῆς τοῦ δι-
ήκοντος διὰ πάντων τῶν
οἰκείων μελῶν παραμένων δὲ
καὶ ἐσχάτων:·
ΚΑ καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁ-
μαρτίαις· ἐν αἷς ποτε περι-
επατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα
τοῦ κόσμου τούτου· κατὰ τὸν
ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ
ἀέρος τοῦ πνς τοῦ νῦν ἐνερ-
γοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀ-
πειθείας ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς
πάντες ἀνεστράφημέν πο-
τε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
σαρκὸς ἡμῶν· ποιοῦντες
τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς
καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ
ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς
ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ θς
πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ
τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ
ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς· καὶ
ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς

οὐδὲ μόνως χωριζομένους ἀπὸ
τῆς σαρκικῆς κακίας· οὐ
μὴν οὐδὲ τοῖς ὑπομένουσιν
τὰς καθάρσεις ἀφίστασθαι τῆς
δι᾽ αὐτὴν ἀλλοτριώσεως· ὁ
δὲ μὲν τὴν ἁμαρτίαν μόνον
τὴν διὰ σαρκός. ἅμα καὶ
τὸν νόμον περιελεῖν τὸν ἐπὶ
σαρκὶ τεθέντα ἀντεισ
άγει δὲ ἀντὶ νόμου δόγμα·
ὅπερ ἐστὶ τὸ τῆς ψυχῆς
ἑκούσιον πρὸς λατρείαν θεοῦ:·
λα ΕΙΣ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΝ ΑΝΟΝ· ΠΟΙ
ΩΝ ΕΙΡΗΝΗΝ. ΚΑΙ ΑΠΟΚΑ
ΤΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟΥΣ ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ
ΕΝ ΕΝΙ ΣΩΜΑΤΙ ΤΩ ΘΩ ΔΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΡΟΥ. ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΣ ΤΗΝ
ΕΧΘΡΑΝ ΕΝ ΑΥΤΩ:·
τοῦ σταυροῦ πέρας ἐπιθέντος
τῇ ζωῇ τῇ παρούσῃ. καὶ τὴν
σάρκα περιτεμόντος.
τῆς ἁμαρτίας ἀποδείκνυται
πᾶς ὁ κατὰ χριστὸν χαρακτη
ριζόμενος· ἐκτὸς μὲν περιτο
μῆς. ἐκτὸς δὲ ἀκροβυστίας
κατὰ τὴν καινὴν ζωήν.
θανατώσας μὲν τὸ σῶμα πα
ραδοθέν. τὴν ἔχθραν ἔλυ
σεν· ἐκτὸς ζωὴν δὲ ἅμα αὐ
τὴν φιλίαν ἐκ σώματος κατε
σκεύασεν:·
λβ ΚΑΙ ΕΛΘΩΝ
ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΑΤΟ ΕΙΡΗΝΗΝ Υ
ΜΙΝ ΤΟΙΣ ΜΑΚΡΑΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΓΓΥΣ:·

μακρὰν τοῖς ἐθνικοῖς φησιν. διὰ
τὴν πλάνην· ἐγγὺς δὲ τοῖς
διὰ μόνου τοῦ χυ δεδιδασκομέ
νοις μυστήριον:·
λγ ΟΤΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΕΧΩΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟ
ΣΑΓΩΓΗΝ ΟΙ ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ. ΕΝ ΕΝΙ
ΠΝΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΑ· ΑΡΑ ΟΥΝ
ΟΥΚΕΤΙ ΕΣΤΕ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑ
ΡΟΙΚΟΙ. ΑΛΛΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ. ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΟΙ
ΤΟΥ ΘΥ. ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΘΕΝΤΕΣ
ΕΠΙ ΤΩ ΘΕΜΕΛΙΩ ΤΩΝ ΑΠΟ
ΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΩΝ. ΟΝ
ΤΟΣ ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΥ ΧΥ:·
οὐδὲ μὲν ἄλλον ἡμᾶς φησιν οἰκεί
ως ἔχουσιν προσθεμένοις παρὰ τὸ
ν νόμον τὸ ἄλλο. ἅμα μὲν ἀμ
φοτέρων προσαγωγήν. δι᾽ ἑνὸς
ἁγίου πνεύματος. ἐν ἑνὶ δὲ σώματι
προσφέρων ἡμᾶς καταλλαγῆναι
θεῷ, μίαν ἐν ἑνὶ πνι προσηνέχθη
φησίν. μετόχους ἡμᾶς δεικνύ
ων τοῦ ἑνὸς πνεύματος. διὰ
τοῦ ἑνὸς σώματος γινομέ
νους. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ τῶν ὀνομά
των παράληψις οἰκεία.
οἱ μὲν γὰρ καταλλαγὴν
ἔστωσαν. ἐγγὺς ἐκ ... ὅπου
δὲ προσαγωγὴν λέγει πρὸ
λδ καιροῦ:· ΕΝ Ω ΠΑΣΑ Η ΟΙΚΟ
ΔΟΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ
ΑΥΞΕΙ ΕΙΣ ΝΑΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝ ΚΩ:·
παραδείγματι χρώμενος

οὐχ ἑαυτοῖς ὀφείλει καὶ ἡμῖν ἐστί-
σιν ἀπεργαζόμεθα. οὐδὲ γὰρ
δυνατὸν ἦν· ἀλλ' ὅ ἐστι ζωὴν ἡμᾶς
εἶναι θεοῦ ἐν Χριστῷ. οὐ τὴν ὁμοίω-
σιν ἀποτελουμένων. τὴν μὲν κτί-
σιν τῶν ἔργων ἅπερ αὐτὸς
εἰργάσατο· προετοιμάζων
ἡμῖν τὴν μετ' ἀρετῆς μὲν καὶ ὁμοι-
κϛ ώσιν :: ΔΙΟ ΜΝΗΜΟΝΕΥΕ-
ΤΕ ὍΤΙ ὙΜΕΙΣ ΠΟΤΕ ΤΑ ἜΘΝΗ ἘΝ
ΣΑΡΚΙ :: ἐπειδὴ δὴ κατὰ τῶν προ-
τέρων ἀναμνήσεως· τὴν ἐπὶ
τοῦ παρόντος εὐχαριστίαν
κατασκευάζει· μνημονεύειν
ἡμῖν κελεύων παρακελεύεται ::
κζ ΟἹ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ ἈΚΡΟΒΥΣΤΙΑ Ὑ-
ΠΟ ΤΗΣ ΛΕΓΟΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΤΟ-
ΜΗΣ· ἘΝ ΣΑΡΚΙ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗ-
ΤΟΥ· ὍΤΙ ἮΤΕ ἘΝ ΤΩ ΚΑΙ-
ΡΩ ἘΚΕΙΝΩ ΧΩΡΙΣ ΧΥ ἈΠΗΛ-
ΛΟΤΡΙΩΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙ-
ΑΣ ΤΟΥ ΙΗΛ· ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΤΩΝ
ΔΙΑΘΗΚΩΝ :: σαρκικὸν
ἴδιον μὲν ἡ ἀκροβυστία. καὶ
ἡ περιτομή. τὰ δὲ σαρκι-
κὰ οὐκ ὄντως ὄντα. ἅπερ
διαλεγόμενα ἐστὶ περὶ αὐτῶν
αὐτά. οἶδε γὰρ τὴν ἀλη-
θῆ περιτομὴν τὴν ἐν καρ-
δίᾳ προαιρέσει. τῶν ἐπιγι-
νομένων τῇ καρδίᾳ παρὰ
τὴν φυσικὴν κατασκευήν·
ἡ δὲ τοῦτο περιτομὴ ἀληθὴς
ἀκροβυστία ἀληθὴς ἐστὶν ἡ
τῆς καρδίας ἀκαθαρσία ::
κη ΤΗΣ ἘΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ἘΛΠΙΔΑ ΜΗ
ἘΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ἈΘΕΟΙ ἘΝ ΤΩ ΚΟΣΜ :
διάφοροι μὲν αἱ ἐπαγγελίαι
ὥσπερ καὶ αἱ διαθῆκαι· μί-
α δὲ αὕτη ἡ ἐλπίς· καθὸ
καὶ πάντα ἐστὶν ἐν Χριστῷ ::
κθ ΝΥΝΙ ΔΕ ἘΝ ΧΩ ΙΥ· ὙΜΕΙΣ ΟἹ ΠΟ-
ΤΕ ὌΝΤΕΣ ΜΑΚΡΑΝ ἘΓΓΥΣ
ἘΓΕΝΗΘΗΤΕ ἘΝ ΤΩ ΑἽΜΑΤΙ
ΤΟΥ ΧΥ :: μακρὰν ἦμεν
θεοῦ τῇ ζωῇ τῇ κοσμικῇ διω-
ρισμένοι. ταύτης δὲ λύσιν
εἰργάσατο ὁ θάνατος τοῦ
Χριστοῦ. καὶ οἱ τούτῳ συμμορφού-
μενοι οὐκέτι μακράν εἰσιν
θεοῦ. ἀλλ' ἐγγὺς τὴν σάρκα νεκροῦ-
σιν τὴν ἑαυτῶν· σταυρού-
μενοι Χριστῷ κατὰ τὸν ἀπό-
λ στολον :: ΑΥΤΟΣ ΓΑΡ ἘΣ-
ΤΙΝ Ἡ ΕἸΡΗΝΗ ἩΜΩΝ· Ὁ ΠΟΙΗ-
ΣΑΣ ΤΑ ἈΜΦΟΤΕΡΑ ἛΝ· ΚΑΙ ΤΟ
ΜΕΣΟΤΟΙΧΟΝ ΤΟΥ ΦΡΑΓΜΟΥ
ΛΥΣΑΣ· ΤΗΝ ἜΧΘΡΑΝ ἘΝ ΤΗ
ΣΑΡΚΙ ΑὐΤΟΥ· ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ
ΤΩΝ ἘΝΤΟΛΩΝ, ἘΝ ΔΟΓΜΑΣΙ
ΚΑΤΑΡΓΗΣΑΣ· ἽΝΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ
ΚΤΙΣΗ ἘΝ ἙΑΥΤΩ ::
τὸ διορίζον ὅ ἐστι τὸ μεσότοιχον
ὅπερ ἐστὶν ἡ σὰρξ διὰ τὴν
ἐν αὐτῇ ἁμαρτίαν. πάντη
μὲν ἀπαλλοτριοῦσαν. τοῦ

οὐδὲ μόνως χωριζομένους ἀπὸ
τῆς σαρκικῆς κακίας· οὐ
μὴν οὐδὲ τοὺς ὑπομένοντας
τοὺς καθαροὺς ἀφίσταται τῆς
δι᾽ αὐτὴν ἀλλοτριώσεως· ὁ
θεὸς ὁ τὴν ἁμαρτίαν μόνον
τὴν διὰ σαρκός· ἅμα καὶ
τὸν νόμον περιεῖλεν τὸν ἐπὶ
σαρκὶ τεθέντα ἀπ᾽ αὐτοῦ· εἰσ-
αγαγὼν δὲ ἀντὶ νόμου δόγμα·
ὅπερ ἐστὶ τὸ τῆς ψυχῆς
ἑκούσιον καὶ ὁ κατ᾽ ἀρετὴν θεοῦ:·
λα· ΕΙΣ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ· ΠΟΙ-
ΩΝ ΕΙΡΗΝΗΝ, ΚΑΙ ΑΠΟΚΑ-
ΤΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟΥΣ ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ
ΕΝ ΕΝΙ ΣΩΜΑΤΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ· ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΣ ΤΗΝ
ΕΧΘΡΑΝ ΕΝ ΑΥΤΩ:·
τοῦ σταυροῦ πέρας ἐπιθέντος
τῇ ζωῇ τῇ παρούσῃ· καὶ τὴν
σάρκα περιτεμόντος·
καὶ ὅλος ἀποδέδεικται
πᾶς ὁ κατὰ Χριστὸν χαρακτη-
ριζόμενος· καὶ τὸ ἐν περιτο-
μῇ· καὶ τὸ ἐν ἀκροβυστίᾳ
κατὰ τὴν καινὴν ζωήν·
θανατωθὲν τὸ σῶμα πα-
ραδοθέν· τὴν ἔχθραν ἔλυ-
σεν· καὶ ζωὴν δὲ ἅμα ἀν-
τὴν φιλίαν καὶ σῶμα κατε-
λβ σκεύασεν:· ΚΑΙ ΕΛΘΩΝ
ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΑΤΟ ΕΙΡΗΝΗΝ Υ-
ΜΙΝ ΤΟΙΣ ΜΑΚΡΑΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΓΓΥΣ.

μακρὰν τοῖς ἐθνικοῖς φησιν· διὰ
τὴν πλάνην· ἐγγὺς δὲ τοῖς
διὰ νόμου τοῦ Χριστοῦ δεδιδασκομέ-
νοις μυστήριον:·
λγ ΟΤΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΕΧΩΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟ-
ΣΑΓΩΓΗΝ ΟΙ ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ· ΕΝ ΕΝΙ
ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ· ΑΡΑ ΟΥΝ
ΟΥΚΕΤΙ ΕΣΤΕ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑ-
ΡΟΙΚΟΙ· ΑΛΛΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ, ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΟΙ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ· ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΘΕΝΤΕΣ
ΕΠΙ ΤΩ ΘΕΜΕΛΙΩ ΤΩΝ ΑΠΟ-
ΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΩΝ· ΟΝ-
ΤΟΣ ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ:·
οὐδὲν μᾶλλον ἡμῶν φησὶν οἱ ἐκ περιτομῆς
ἔχουσιν πρόσθεν οἱ πρότε-
ρον ὄντες ἐγγύς· ἅμα γὰρ ἀμ-
φοτέρων προσαγωγή· δι᾽ ἑνὸς
ἁγίου πνεύματος· ἐν ἑνὶ δὲ σώματι
προσῆγεν ἡμᾶς καταλλαγέντας
θεῷ· μὴν ἐν ἑνὶ πνεύματι προσήχθη
φησίν· μετέχοντας ἡμᾶς διὰ κοινοῦ
ὄντος τοῦ ἑνὸς πνεύματος. διὰ
τοῦ ἑνὸς σώματος γινομέ-
νους· ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν ὀνομά-
των παραίτησις οἰκείως·
ὅπου μὲν γὰρ καταλλαγήν
ἐστιν εἶπεν· θεὸν εἴρηκεν· ὅπου
δὲ προσαγωγήν, ἐστὶ πατέρα
λδ καλεῖ:· ΕΝ Ω ΠΑΣΑ ΟΙΚΟ-
ΔΟΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ
ΑΥΞΕΙ ΕΙΣ ΝΑΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝ ΚΥΡΙΩ·
παραδείγματι χρώμενος

οὐχ ἑαυτοὺς ὠφελοῦσι καὶ μὴν κτί-
σιν ἀπεργαζόμεθα· οὐδὲ γὰρ
δυνατόν· ἀλλ' ὅτι κτιζόμενοι μᾶς
ἐπὶ θεοῦ ἐν χριστῷ· οὐ τὴν ὁμοίω-
σιν ἐπιτελοῦμεν, τὴν μίμη-
σιν τῶν ἔργων ἅπερ αὐτὸς
εἰργάσατο· προετοιμάζων
ἡμῖν τὴν μακαρίαν καὶ ὁμοί-
κϛ ωσιν :· Διὸ μνημονεύε-
τε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν
σαρκί :· Ἐπειδὴ ἐκ τῶν προ-
τέρων ἀναμνήσεως· τὴν ἐπὶ
τοῦ παρόντος ἀχαριστίαν
κατασκευάζει· μνημονεύ-
ειν κελεύων [illegible] :·
κζ οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑ-
πὸ τῆς λεγομένης περιτο-
μῆς· ἐν σαρκὶ χειροποιή-
του· ὅτι ἦτε ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ χωρὶς χριστοῦ ἀπηλ-
λοτριωμένοι τῆς πολιτεί-
ας τοῦ ἰσραήλ. καὶ ξένοι τῶν
διαθηκῶν :· Σαρκικὸν
ἰδίωμα ἡ ἀκροβυστία. καὶ
ἡ περιτομή· τὰ δὲ σαρκι-
κὰ οὐκ ὄντως ὄντα ἀλλὰ
διαλεγόμενα ἐστιν. [illegible]
αὐτά· οἱ δὲ γὰρ τὴν ἀλη-
θῆ περιτομὴν τὴν καρ-
δίᾳ προαιρέσει· τῶν ἐπιτηγ-
μένων τῇ καρδίᾳ παρὰ
τὴν φυσικὴν κατάστασιν·
ὧδε τοῦτο περιτομὴ ἀληθής

ἀκροβυστία ἀληθής ἐστιν ἡ
τῆς καρδίας ἀκαθαρσία :·
κη τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ
ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ :·
διάφοροι μὲν αἱ ἐπαγγελίαι
ὥσπερ καὶ αἱ διαθῆκαι· μί-
α δὲ αὕτη ἐστὶ πάντων καθὸ
καὶ πάντα ἐστὶν ἐν χριστῷ :·
κθ νυνὶ δὲ ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ πο-
τε ὄντες μακρὰν ἐγγὺς
ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι
τοῦ χριστοῦ :· Μακρὰν ἦμεν
ἀπὸ τῆς ζωῆς τῇ κοσμικῇ διο-
ρισμένοι· ταύτης δὲ λύσιν
εἰργάσατο ὁ θάνατος τοῦ
χριστοῦ· καὶ οἱ τούτῳ ὁμοφρού-
μενοι οὐκέτι μακράν εἰσιν
θεοῦ. ἀλλ' ἐγγὺς τὴν ἀπολαμβάνου-
σιν τὴν ἕνωσιν· συσταυρού-
μενοι χριστῷ κατὰ τὸν ἀπό-
λ στολον :· Αὐτὸς γάρ ἐστιν
ἡ εἰρήνη ἡμῶν· ὁ ποιή-
σας τὰ ἀμφότερα ἕν· καὶ τὸ
μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ
λύσας· τὴν ἔχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ· τὸν νόμον
τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι
καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο
κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ :·
Τὸ διορίζον ὅ ἐστι μεσό-
τοιχον [illegible] σὰρξ διὰ τὴν
ἐν αὐτῇ ἁμαρτίαν· πάντα
μὲν ἀπαλλοτριοῦσαν. τοῖς

οὐδὲ μόνον χωριζομένους ἀπὸ
τῆς σαρκικῆς κακίας· οὐ
μὴν οὐδὲ τοὺς ὑπομένον-
τας καθαροὺς ἀφίστατ(αι) τῆς
δι' αὐτὴν ἀλλοτριώσεως· ὁ
θεὸς τὴν ἁμαρτίαν μόνον
τὴν διὰ σαρκός. ἅμα καὶ
τὸν νόμον περιεῖλεν τὸν ἐπὶ
σαρκὶ τεθέντα· ἀντ[illegible]
[illegible] ἀντὶ νόμου δόγματα·
[illegible]
[illegible]

λα Ἐς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον· ποι-
ῶν εἰρήνην. καὶ ἀποκα-
ταλλάξει τοὺς ἀμφοτέρους
ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ
τοῦ σταυροῦ. ἀποκτείνας τὴν
ἔχθραν ἐν αὐτῷ :·

τοῦ σταυροῦ [illegible]
τῆς ζωῆς [illegible]
σάρκα περιτέμνοντος.
[illegible]
[illegible] κατὰ Χριστὸν χαρακτη-
ριζόμενος· [illegible] περιτο-
μή. [illegible] ἀκροβυστία
κατὰ τὴν καινὴν ζωήν.
θανατωμένων τὸ σῶμα πα-
ραδοθέν. τὴν ἔχθραν ἔλυ-
σεν· [illegible] ζωὴν δὲ [illegible] αὐ-
τὴν [illegible] σῶμα κατε-
λβ σκεύασεν :· Καὶ ἐλθὼν
εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑ-
μῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς :·

μακρὰν τὰ ἔθνη φησίν. διὰ
τὴν πλάνην. ἐγγὺς δὲ, τοὺς
διὰ νόμου τοῦ Χριστοῦ διδασκομέ-
νους μυστήριον :·

λγ Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχωμεν τὴν προ-
σαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι. ἐν ἑνὶ
πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα· ἄρα οὖν
οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πά-
ροικοι. ἀλλὰ συμπολῖται
τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι
τοῦ θεοῦ. ἐποικοδομηθέντες
ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀπο-
στόλων καὶ προφητῶν. ὄν-
τος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ :·

οὐδὲ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] προσαγωγή. [illegible]
[illegible] ἐν ἑνὶ δὲ σώματι
προσφέρων ἡμᾶς [illegible]
θεῷ [illegible]
φησίν· [illegible] ἡμᾶς [illegible]
[illegible] τοῦ ἑνὸς πνεύματος. διὰ
τοῦ ἑνὸς σώματος γενομέ-
νους. [illegible]
[illegible]
[illegible] γὰρ κατ[illegible]
[illegible]
δὲ προσαγωγὴν [illegible]

λδ [illegible] Ἐν ᾧ πᾶσα οἰκο-
δομὴ συναρμολογουμένη
αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ :·
παραδείγματι χρώμενος

οὐχ ἑαυτοὺς ὀφείλομεν καὶ ἡμῖν ... οἷον ἀπεργαζόμεθα οὐδὲ γὰρ δυνατόν· ἀλλ' ὅτι κτισθῶμεν ὑπὸ θεοῦ ἐν χῳ· οὐ τὴν ὁμοίωσιν [illegible] τῶν ἔργων ἃ προ ... ἠργάσατο· προητοίμασεν ἡμῖν τὴν [illegible] ὅσιν:·

κϛ ΔΙΟ ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΥΜΕΙΣ ΠΟΤΕ ΤΑ ΕΘΝΗ ΕΝ ΣΑΡΚΙ:· ὥσπερ [illegible] τοῦ παρόντος ἀχαριστίαν κατασκευάζῃ· [illegible]:·

κζ ΟΙ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΛΕΓΟΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ. ΕΝ ΣΑΡΚΙ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΟΥ· ΟΤΙ ΗΤΕ ΕΝ ΤΩ ΚΑΙΡΩ ΕΚΕΙΝΩ ΧΩΡΙΣ ΧΥ ΑΠΗΛΛΟΤΡΙΩΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΙΗΛ. ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΤΩΝ ΔΙΑΘΗΚΩΝ:· σαρκικὸν [illegible] ἀκροβυστία. καὶ ἡ περιτομή· τὰ δὲ σαρκικὰ οὐκ ὄντος [illegible] ὁμολογούμενα [illegible] αὐτά· οἱ δὲ γὰρ τὴν ἀληθῆ περιτομὴν τὴν ἐν καρδίᾳ προαιρέσει [illegible] τῇ καρδίᾳ παρὰ τὴν φυσικὴν κατασκευήν· [illegible] τοῦτο περιτομὴ ἀληθής· ἀκροβυστία ἀληθής ἐστιν ἡ τῆς καρδίας ἀκαθαρσία:·

κη ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΛΠΙΔΑ ΜΗ ΕΧΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΘΕΟΙ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ: διάφοροι μὲν αἱ ἐπαγγελίαι [illegible] καὶ αἱ διαθῆκαι· [illegible] καθὼς καὶ [illegible]:·

κθ ΝΥΝΙ ΔΕ ΕΝ ΧΩ ΙΥ. ΥΜΕΙΣ ΟΙ ΠΟΤΕ ΟΝΤΕΣ ΜΑΚΡΑΝ ΕΓΓΥΣ ΕΓΕΝΗΘΗΤΕ ΕΝ ΤΩ ΑΙΜΑΤΙ ΤΟΥ ΧΥ:· μακρὰν ἦμεν [illegible] τῇ κοσμικῇ διαφορᾷ [illegible]· ταύτης δὲ [illegible] ὁ θάνατος τοῦ χυ· καὶ οἱ τούτου [illegible] μακρὰν [illegible]· ἀλλ' [illegible] σταυρούμενοι κατὰ τὸν ἀπόστολον:·

λ ΑΥΤΟΣ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ Η ΕΙΡΗΝΗ ΗΜΩΝ. Ο ΠΟΙΗΣΑΣ ΤΑ ΑΜΦΟΤΕΡΑ ΕΝ. ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΣΟΤΟΙΧΟΝ ΤΟΥ ΦΡΑΓΜΟΥ ΛΥΣΑΣ· ΤΗΝ ΕΧΘΡΑΝ ΕΝ ΤΗ ΣΑΡΚΙ ΑΥΤΟΥ. ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ. ΕΝ ΔΟΓΜΑΣΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΑΣ. ΙΝΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΤΙΣΗ ΕΝ ΕΑΥΤΩ:·

τὸ διοριζόμενον [illegible] διὰ τὴν [illegible] ἁμαρτίαν· [illegible] ἀπαλλοτριοῦσαν. τοῖς

ἐν ἀδήλῳ γὰρ ἐστι τῶν προφη-
τῶν κείμενον το. καὶ διαμιγνυμέ-
νων τὰ σώματα. καὶ τὴν ἐκ-
τῆς σαρκὸς συγγένειαν ἐνδεικ-
νύμενοι. τοῖς οὖν μετόχοις φη-
σὶν τῆς αὐτῆς χάριτος
σαφῆς ἀπεκάλυψε καινῶς.
νῦν ἡ κοινωνία τῶν ἐθνῶν
ἡ πρὸς τοὺς ἰουδαίους ἐπαγ-
γελίαν τὴν αὐτὴν δεξαμέ-
νων καὶ τῶν ἐξ ἐθνῶν.
διὰ τὴν μίαν τοῦ χῦ προσα-
λθ γωγήν :.   ἐμοὶ τῷ
ἐλαχιστοτέρῳ πάντων
ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη
ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι :.
ἐλάχιστον τῶν ἄλλων ἑαυτὸν
καλεῖ. διὰ τὸ προδιῶξαι
τὴν ἐκκλησίαν. προτιμο-
τέρους ἑαυτοῦ τιθεὶς τοὺς
προκεκλημένους. καὶ πρὸ
ἐκχυθέντος ἄλλων αἱμάτων
τὴν ἀποστολὴν ἐγχειρισθέν-
μ τας :.   τὸν ἀνεξιχνία-
στον πλοῦτον τοῦ χῦ. καὶ φω-
τίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονο-
μία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀ-
ποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν
αἰώνων ἐν τῷ θῶ τῷ τὰ
πάντα κτίσαντι διὰ ιῦ χῦ :.
πλοῦτον ἀμάριτον χῦ λέγει.
τὴν τοῦ παντὸς κόσμου
σωτηρίαν. οἰκονομίαν δὲ

τοῦ μυστηρίου τὴν κατὰ ἀλήθειαν.
πάντων ἀνθρώπων ἐπὶ τοῦ
χῦ. τοῦτο δὲ τὸ μυστήριον φη-
σίν. οὐχ ὕστερον ἐπενοήθη
παρὰ θῶ. ὅτι μὴ δὲ ἐπιγε-
γραμμένον βούλημα παρ' αὐτῷ.
ἀλλ' αἰώνιον ἅπαν ἅμα τοῖς κτί-
σμασιν καὶ τὴν σωτηρίαν κα-
ταγγελλομένην :.
μα ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς
καὶ ταῖς ἐξουσίαις. ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας
ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θῦ :.
μαθόντες οἱ ἄρχοντες φησὶν τοῦ κό-
σμου. οἱ τὴν σοφίαν ἀγνοήσαν-
τες τὴν προσήκουσαν προορι-
σθεῖσαν ἐπιγνῶσιν. νῦν τῆς
ἐκκλησίας οἰκοδομουμένης
τὸν κτίστην τῆς ὑπερβολῆς κτι-
σθέντος. ὑπερασπισμὸν ἐπιθέν-
τα τῇ προτέρᾳ κτίσει διὰ
τοῦ θανάτου. ἀρχὴν δὲ
τῆς δευτέρας. ἀνάγοντα
διὰ τῆς ἀναστάσεως :.
κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων
μβ ἣν ἐποίησεν ἐν χῷ ιῦ τῷ κῷ ἡμῶν
ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησί-
αν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν
πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως
αὐτοῦ. διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκ-
κακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου
ὑπὲρ ὑμῶν. ἥτις ἐστὶν δό-
ξα ὑμῶν :.   ἐξαιρέτως

τὰς γωνίας λίθων τούτων τὴν ὅ-
λην οἰκοδομὴν ὑποστηρι-
ζόντων. διδάσκει ὅτι πάντες χριστῷ
στηριζόμεθα. μετὰ δὲ καὶ
πάντων καὶ συναρτηθέντων αὐτοῦ
τὴν πρὸς τοὺς οἰκοδομουμέ-
νους τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμογε-
νῆ γὰρ ἔδειξεν τὴν κατὰ
σάρκα γέννησιν τοῦ
μονογενοῦς. ὥσπερ γὰρ
τὰ παιδία φησί. κεκοινώ-
νηκεν αἵματος καὶ σαρκός·
καὶ αὐτὸς παραπλησίως
μετέσχεν τῶν αὐτῶν :·

λε ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδο-
μεῖσθε. εἰς κατοικητήρι-
ον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι :·
ὡς ὁ ἅγιος λόγος ὅτι :·

λς τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ
δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν
τῶν ἐθνῶν· εἴγε ἠκούσατε
τὴν οἰκονομίαν τῆς χά-
ριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης
μοι εἰς ὑμᾶς ὅτι κατὰ ἀπο-
κάλυψιν ἐγνώρισέν μοι τὸ
μυστήριον :· ταύτην
φησὶν τὴν εἰς ὑμᾶς χάριτος
ὑπὲρ ἧς ἐγὼ καὶ ἀγωνιάζω
ἄχρι δεσμῶν. καὶ διὰ τοῦτο
μοι τὸ μυστήριον ἀπεκαλύ-
φθη. ἵνα καὶ εἰς ὑμᾶς εὐαγγελί-
σω διὰ δεσμοῦ :·

λζ καθὼς
προέγραψα ἐν ὀλίγῳ· πρὸς ὃ
δύνασθε ἀναγινώσκοντες
νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν
τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ :·
βραχὺς ὁ λόγος φησὶν καὶ σύντο-
μος ἡ διδασκαλία. καὶ δι' ὀλί-
γων τὰ ἀπόρρητα αὐτοῦ ῥήματα
καὶ ὅσα ἐδίδαξα τοσοῦτον
ἀποκαλύψας. ἐφ' ὅσον καὶ
συνιέναι ἠδύνασθε. συνιέ-
ναι δὲ ἐδύνασθε ὡς ἀναγνόν-
τες. οὐκ ἐν παρέργῳ
καὶ παραδρομῇ :·

λη ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνω-
ρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς
ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ
προφήταις ἐν πνεύματι· εἶναι τὰ
ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσ-
σωμα καὶ συμμέτοχα τῆς
ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ
Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἐ-
γενόμην διάκονος· κατὰ
τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος
τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι·
κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ :·
λαλοῦμεν γὰρ ἐν μυστηρίῳ φησὶ
τοῖς μυστηρίοις ἡμῶν. ἐξ ἀρχῆς
τὸ μυστήριον τοῦτο
τροῦ. καὶ αὐτὸς δὲ τοῦτο ὁ
πατὴρ συνιέναι διὰ τῆς ἀπο-
καλύψεως. ὅτι καὶ τὰ
ἔθνη προσδέχεται ὁ θεός·

καὶ βάθος καὶ ὕψος :·
τὸ μὲν γὰρ ἀσώματον, ἀεὶ ἄμε-
τρον· ἀλλὰ διὰ τῶν μέτρων
μὲν τῶν σωμάτων, ὑποδεί-
κνυσιν αὐτοῦ τὸ ἀπερίγραπτον καὶ
ἀπερίληπτον. ὕψος δὲ καὶ
βάθος φησὶν κατὰ τὸ εἰρη-
μένον ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου, δό-
ξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνη· καὶ τοῖς ἐπι-
γείοις γάρ, ἐφήπλωσε τὴν
χάριν, διὰ τῆς αὐτοῦ λόγου
μς παρουσίας :· γνῶναί
τε τὴν ὑπερβάλλουσαν
τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ
χριστοῦ :· ὄντι μάλιστα τῆς
τοῦ χριστοῦ. καὶ ἀληθῶς γνῶσις·
διὰ δὲ τῆς γνώσεως. καὶ ἀ-
γάπη, ἐν δὲ ἀγάπη τῆς ψυ-
χῆς οἶδα καὶ γινωσκομέ-
νη. γνῶσιν ἀπόρρητον
ποιεῖ· ἣν καὶ μᾶλλον λέ-
γει, τῆς ἐμφανοῦς διὰ
λόγων γινομένης :·
μζ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ
πλήρωμα τοῦ θεοῦ :·
ἵνα προστεθῇ μένη φησὶν
τῆς ἁγιαζομένης ἐκκλη-
σίας τῆς οἰκείου. τὸ πᾶν
πλήρωμα τοῦ θεοῦ σῶμα.
διὰ τὸ τῶν οἰκείων καὶ ἐπι-
μη γείων :· τῷ δὲ δυναμέ-
νῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑ-
περεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμε-
θα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύ-
ναμιν τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἡμῖν· αὐτῷ ἡ δόξα ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς πά-
σας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος
τῶν αἰώνων ἀμήν·
παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέ-
σμιος ἐν κυρίῳ :~ οὐδὲ
δι' αὐτῶν δίδωσι τὸ χάρισμα σου
μισθὸν ὁ παῦλος· οὐδὲ ἀμα-
τί φησιν τὸ καὶ μᾶζον αὐ-
αἰτούμεθα χαρίζεσθαι· ἐπεὶ
δὲ καὶ ἐχορηγουμένη δύ-
ναμις ἡ ἐν ἡμῖν οὕτω τὸ σῶ-
μα τῆς χάριτος ἀποδίδω-
σιν· ἐν χριστῷ δὲ ἰησοῦ τὴν δόξαν
τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ τὸ ὁμοίωμα :·
μθ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλή-
σεως ἧς ἐκλήθητε· μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ
πραότητος· μετὰ μακρο-
θυμίας· ἀνεχόμενοι ἀλλή-
λων ἐν ἀγάπῃ· σπουδάζον-
τες τηρεῖν τὴν ἑνότητα
τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ
τῆς εἰρήνης :·
ἐπαίρεσθαι φησὶν, κλῆσιν δὲ
καὶ ἀπαιτεῖ ἐκλήσεις τὸ ἀξι-
όν· τοῦτο δέ. ἐξ ἐναργῶν
τοῦ σαρκικοῦ γνωρίζεται·
ἐν δὲ τοῖς σαρκικοῖς ὑπερη-

φησὶν ἡ πολυποίκιλος σοφία προσθεὶς
καὶ προδιατάξας τὴν ἐν
Χριστῷ σωτηρίαν ἐν ἑαυτῷ ποι-
ήσας μόνη τὴν ὅλην πρόθε-
σιν τῆς οἰκονομίας. καθὸ
δὴ ἔμελλεν κεφαλαιοῦσθαι τὰ
σύμπαντα ἅμα
καὶ ῥίζωσις. ἐν ᾧ ἔχομεν ἡ
καθαρσίου ἐν αὐτῷ ὁδὸς ἡ κα-
θαρότης καὶ ἡ κατ' ἐλπίδα
ὡς συναφθεῖσα μεταδίδω-
σιν ἡμῖν τῆς δι' αὐτοῦ παρ-
μγ ρησίας :· Τούτου χάριν
κάμπτω τὰ γόνατά μου
πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν
οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομά-
ζεται :· διπλοῦν τὸ
ἔργον τῶν ἀποστόλων· δι-
δασκαλία καὶ προσευχή.
καθὼς λέγουσιν οἱ περὶ τὸν
Πέτρον· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευ-
χῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λό-
γου προσκαρτερήσομεν.
καλῶς τῶν ἐθνῶν κλήσεως
τὴν προσευχὴν ποιεῖται τῷ θεῷ
δηλοῖ. πατριαὶ δὲ ἐπὶ τῆς
γῆς μὲν δικαίως ὀνομάζον-
ται· τῶν μὲν κατὰ σάρκα
τῶν δὲ κατὰ πνεῦμα πατέρων
ὄντων. ἐν οὐρανοῖς δὲ πῶς ἂν
μὴ κόσμου ὀνομάζε-
σθαι δύναται· οἷος ἐκεῖνος ὁ τῶν

μεγάλων διδάσκαλος· ὁ τὸν μόνον
κοσμήσας ἄγγελος· πολλὰ δὲ
καὶ μείζονα ἀγγέλων· καὶ
ἡγεμόνα κατὰ τὴν ἄνω,
πράγματα, ὡς Ἡσαΐας δη-
λοῖ λέγων· ὁ παρὸ σοὶ οὐ
κ ἄγγελος· μείζονι τοῦ ἀγ-
γέλου τὸν προσώπου δηλῶν.
ὃν καὶ παρὰ ἀκόλουθον κα-
λεῖσθαι παρὰ τῷ ἀποστόλῳ :·
μδ ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦ-
τον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνά-
μει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ
πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον
κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς
πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμέ-
νοι καὶ τεθεμελιωμένοι·
ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέ-
σθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις :·
καὶ τῆς μεγάλης, ὡσπα-
ρ ἀμεγάλου φησὶν τοῦ δι-
δόντος· μὴ γὰρ τῶν ἀ-
ξίας τῆς αὐτοῦ δόξης τὰς
εὐχὰς ἐδιδάχθημεν. ὅτε
μὴ γὰρ ἡμᾶς ζητεῖν παιδα-
γωγεῖν. ἀμοιβὴ. καθὼς
αἰτήσεις ἀνακαινήσεις ψυ-
χῆς. καὶ ἐπεὶ οἰκεῖ. ἐπεὶ
ἐν πνεύματι δυνατόν. ὅπερ ἡ
μᾶς ἀπολέλοιπε δι' ἁ-
μαρτίας θεοῦ :·
με τί τὸ πλάτος· καὶ μῆκος·

ΚΑῚ ΒΆΘΟC· ΚΑῚ ὝΨΟC:·
τὸ μὲν βάθος ὡς σώματος μέτριον ἀμέ-
τρητον· ἀλλὰ διὰ τῶν μαρ-
μένων σωμάτων, ὑπόδει-
ξεν αὐτοῦ τὸ ἄπειρον καὶ
ἀπερίληπτον· ὕψος δὲ καὶ
βάθος φησὶν κατὰ τὸ εἰρη-
μένον ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου δό-
ξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνη· καὶ τοῖς ἐπι-
γείοις γάρ· ἐφήπλωσε τὴν
χάριν, διὰ τῆς αὐτοῦ λόγου
παρουσίας:·

ΜϚ ΓΝῶΝΑΙ ΤΕ ΤῊΝ ὙΠΕΡΒΆΛΛΟΥCΑΝ ΤῆC ΓΝώCΕωC ἈΓΆΠΗΝ ΤΟῦ ΧΥ:· ἐν τῇ μεγάλῃ
τοῦ Χυ. καὶ ἀληθὴς γνῶσις·
διὰ δὲ τῆς γνώσεως ἡ ἀ-
γάπη, ἐν δὲ ὁ μάλιστα τῆς εὐ-
χῆς οὖσα καὶ γινωσκομέ-
νη· γνῶσιν ἀπόρρητον
ποιεῖ· ἣν καὶ μείζονα λέ-
γει, τῆς ἐμφανοῦς καὶ διὰ
λόγων γινομένης:·

ΜΖ ἽΝΑ ΠΛΗΡωΘῆΤΕ ΕἸC ΠᾶΝ ΤῸ ΠΛΗΡωΜΑ ΤΟῦ ΘΥ:·
ἵνα πρὸς τὸ θεῖον μὲν ἦς φησὶν
τῆς ἁγιαζομένης ἐκκλη-
σίας τῆς οἰκείου, τὸ πᾶν
πλήρωμα τοῦ θυ οἰκειωθῇ·
διὰ τὸ τῷ μονογενῶν καὶ ἐπι-
γείων:·

ΜΗ Τῷ ΔΥΝΑΜΈΝῼ ὙΠῈΡ ΠΆΝΤΑ ΠΟΙῆCΑΙ ὙΠΕΡΕΚΠΕΡΙCCΟῦ ὯΝ ΑἸΤΟΎΜΕΘΑ Ἢ ΝΟΟῦΜΕΝ ΚΑΤᾺ ΤῊΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤῊΝ ἘΝΕΡΓΟΥΜΈΝΗΝ ἘΝ ἩΜῖΝ· ΑὐΤῷ Ἡ ΔΌΞΑ ἘΝ Τῇ ἘΚΚΛΗCΊᾼ ἘΝ Χῷ ΙΥ ΕἸC ΠΆCΑC ΤᾺC ΓΕΝΕᾺC ΤΟῦ ΑἸῶΝΟC ΤῶΝ ΑἸώΝωΝ ἈΜΉΝ·

ΠΑΡΑΚΑΛῶ ΟὖΝ ὙΜᾶC ἘΓῺ Ὁ ΔΈCΜΙΟC ἘΝ ΚΩ:- οὐδὲ
ἑαυτῷ δίδωσι τὸ παράπαν οὐ
μὲν ὁ Παῦλος. θεῷ δὲ ἀνα-
τίθησι τὸ καὶ μείζονα ὧν
αἰτούμεθα χαρίζεσθαι· ἔτι
δὲ καὶ ἐπιχορηγουμένην δύ-
ναμιν ἡμῖν οὕτω τὸ σύμ-
παν τῆς χάριτος ἀποδίδω-
σιν· ἐν Χῷ δὲ Ιυ τὴν δόξαν
τὴν ἀληθῆ λέγει, ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ τὸ ὁμοίωμα:·

ΜΘ ἈΞΊωC ΠΕΡΙΠΑΤῆCΑΙ ΤῆC ΚΛΉCΕωC· ἯC ἘΚΛΉΘΗΤΕ· ΜΕΤᾺ ΠΆCΗC ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟCΎΝΗC ΚΑῚ ΠΡᾼΌΤΗΤΟC· ΜΕΤᾺ ΜΑΚΡΟΘΥΜΊΑC· ἈΝΕΧΌΜΕΝΟΙ ἈΛΛΉΛωΝ ἘΝ ἈΓΆΠῌ· CΠΟΥΔΆΖΟΝΤΕC ΤΗΡΕῖΝ ΤῊΝ ἙΝΌΤΗΤΑ ΤΟῦ ΠΝC ἘΝ Τῷ CΥΝΔΈCΜῼ ΤῆC ΕἸΡΉΝΗC:·
ἐπιτάραξω κλῆσιν φησὶν, κέκληκε δὲ·
καὶ ἀπαιτεῖ ἡ κλῆσις τὸ πρέ-
πον· τοῦτο δὲ, ἐξ ἐναντίου
τοῦ σαρκικοῦ γνωρίζεται· ἐν
δὲ ἐν τοῖς σαρκικοῖς ὑπάρχ

φησὶν ἡ πολυποίκιλος τοῦ θ(εο)ῦ σοφία προσθεὶς
καὶ προδιατάξασα τὴν ἐν
χ(ριστ)ῷ σωτηρίαν ἐν αὐτῷ ποι-
ήσασθαι τὴν ὅλην πρόθε-
σιν τῆς οἰκονομίας. καθὸ
δὴ ἔμελλεν ἀνακεφαλαιοῦ-
σθαι τὰ σύμπαντα ἀνα-
καινίσεως· ἐν ᾧ ἔχομεν κ(αὶ)
καθαρσίως ἐν αὐτῷ δὲ ἡ κα-
θαρότης καὶ ἡ κατήλλαξε
ὡς συνάψασα· μὴ ἀδιάλο-
στιν ἡμῖν τῆς δι' αὐτοῦ παρ-
μγ ρησίας :· τούτου χάριν
ΚΑΜΠΤΩ ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΜΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ
ΙΥ ΧΥ· ΕΞ ΟΥ ΠΑΣΑ ΠΑΤΡΙΑ ΕΝ
ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΟΝΟΜΑ-
ΖΕΤΑΙ· διπλοῦν τὸ
ἔργον τῶν ἀποστόλων· δι-
δασκαλία καὶ προσευχή·
καθὼς λέγουσιν οἱ περὶ τὸν
πέτρον. ἡμεῖς δὲ τῇ προσευ-
χῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λό-
γου προσκαρτερήσομεν·
κλίσις τῶν γονάτων κλῆσις
τὸ προσωποποιοῦν τοῦ θ(εο)ῦ
δηλοῖ· πατριαὶ δὲ ἐπὶ τῆς
γῆς μὲν διχῶς ὀνομάζον-
ται· τῶν μὲν κατὰ σάρκα
τῶν δὲ κατὰ πνεῦμα πατέρων
ὄντων· ἐν οὐρανοῖς δὲ πνευ-
ματικῶς μόνως ὀνομάζε-
σθαι δύναται. οἷος κἂν ὁ τῶν

ἰ(ησο)ῦ διδάσκαλος· ὁ τὸν μόνον
κομίσας ἄγγελος· πολλὰ δὲ
καὶ μείζονα ἀγγέλων. καὶ
ἐγένοντο κατὰ τέρας ἔχειν,
πράγματα, ὡς Ἠσαΐας δι-
δοῖ λόγων· ὁ ὑπερέκεινος οὐ-
κ ἄγγελος· μείζονι τοῦ ἀγ-
γέλου τὸν προσαγωγὴν δηλῶν·
ὃν καὶ πρὸς ἀκόλουθον κα-
λεῖσθαι παρὰ τοῦ ἀποστόλου:·
μδ ΙΝΑ ΔΩΗ ΥΜΙΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΟΥ-
ΤΟΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΑΥΤΟΥ ΔΥΝΑ-
ΜΕΙ ΚΡΑΤΑΙΩΘΗΝΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ
ΠΝΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΩ ΑΝΟΝ
ΚΑΤΟΙΚΗΣΑΙ ΤΟΝ ΧΝ, ΔΙΑ ΤΗΣ
ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ
ΥΜΩΝ, ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΕΡΡΙΖΩΜΕ-
ΝΟΙ ΚΑΙ ΤΕΘΕΜΕΛΙΩΜΕΝΟΙ·
ΙΝΑ ΕΞΙΣΧΥΣΗΤΕ ΚΑΤΑΛΑΒΕ-
ΣΘΑΙ ΣΥΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ:·
καὶ τῆς οἷς μεγάλης, ὡς πα-
ρὰ μεγάλου φησὶν τοῦ δι-
δόντος. νῦν γὰρ τῷ ὄντι ἀ-
ξίας τῆς τοῦ θ(εο)ῦ δόξης τὰς
εὐχὰς ἐδιδάχθημεν. ὅτε
μὴ γῆν μὴ ζητεῖν ἐπαιδεύ-
θημεν. ἀλλ' αἰωνίαν· καὶ δεῖ
αἰτήσεις ἀνακαινώσεις τῶν
χῆς. καὶ ἐπὶ ὀλίγ. ἔστω
ἐν πᾶσι δυνατόν. ὁ πατὴρ
μὰς ἀπολέσαι ποτὲ δια-
σπαρτὰς θ(εο)ῦ :·
με ΤΙ ΤΟ ΠΛΑΤΟΣ· ΚΑΙ ΜΗΚΟΣ·

κατώτερα μέρη τῆς γῆς. ὁ
καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ
ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων
τῶν οὐρανῶν ἵνα πληρώσῃ
τὰ πάντα :· ἀμφαυh
μαιφhσιμου καιρ θῦ. τομh
κατaμαρτα. καὶ δηλομ
ὅτι ... h ἀμφ..ασιο. ὁ θὸμ
h καταμασιο. ... τοί
μνωθζοινου καταμαι
uhκθμ. ἀμφαμαιμφ ὑπθμ
ἀμ ω ωαμτωμ τωμοινωμ
καταμασ οιμομομ φσημ.
ἀμαι καὶ ὑποσhν. κατα
μασ δὲ διατοῦτο. ἵμα παν
ταh ωωληρωμθμαι θθο
τητοσ :· καὶ αὐτὸς ἔ
δωκεν. τοὺς μὲν ἀποστό
λους. τοὺς δὲ προφήτας
τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδα
σκάλους. πρὸς τὸν καταρ
τισμὸν τῶν ἁγίων εἰς
ἔργον διακονίας. εἰς οἰκο
δομὴν τοῦ σώματος τοῦ
χυ. μέχρι καταντήσωμε
οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα
τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώ
σεως τοῦ υυ τοῦ θυ. εἰς ἄν
δρα τέλειον εἰς μέτρον ἡ
λικίας τοῦ πληρώματος
τοῦ χυ. ἵνα μηκέτι ὦμεν
νήπιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ
περιφερόμενοι παντὶ ἀνέ

μῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυ
βείᾳ τῶν ἀνθρώπων. ἐν πανουργίᾳ
πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλά
νης. ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀ
γάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν
τὰ πάντα. ὅς ἐστιν ἡ κε
φαλὴ ὁ χς. ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα
συναρμολογούμενον. καὶ
συμβιβαζόμενον διὰ πά
σης ἁφῆς. τῆς ἐπιχορηγίας
κατ' ἐνέργειαν. ἐν μέτρῳ
ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν
αὔξησιν ποιεῖται εἰς οἰκοδο
μὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ :·
Ὃσ μὲν ἀποστολικὴν ἐραμκθ
χαριν φhσιμ καὶ εὐαγγελ
την ἀποκρυφομ σοφίαν τῶ
οἰκονομίασ. ὁ δὲ προφήτη
κὴν ὑπουργίαν ὑπουργῶ.
ὁ δὲ δεξιν τῶ ἐμhνμ ἐκ
ἀπὸ προγμ ωσεωσ. ἀμοσ
εὐαγγελισμὸν ποιῆται δια
μογωμ. h γραμματων
ὠσφιμωσμὲν διαλο
γωμ. οἱ δὲ γραταν τῶ
τὰ εὐαγγέλια διαγραφ
ματωμ. ὁ δὲ ἐκκλησίαμ
ἐγχειρισθεὶσ ποιμαίνει.
ωαρτα ... φhσιμ τὰ χα
ρίσματα ωρὸσ τὸ τοῖσ
ἁγίασθεῖσιν ... μα
ταρτίζεσθαι προσέρμγ
ωσιμ. διακονοῦντωμ ...

φαρία· καὶ αὐτὸς· καὶ ὁ ζυγὸν
μία· καὶ ὁ μὲν στασιάζων πρὸς ἀλ
λήλους. ταῦτα ἀρτίως δηλῶν
ὅτι ὁ λόγος ὁ φιλονεικεῖν ζητεῖ :·
Ν ἓν σῶμα :· διὰ τοῦ συνῳδῶς
ΝΑ μαι ἀλλήλοις :· καὶ ἓν
πνεῦμα καθὼς καὶ ἐκλήθητε
ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως
ὑμῶν :· διὰ τοῦ ὁμόφρο
νος· ἀμφότερα γὰρ ἀλλήλων
δέονται· καὶ τὸ μὲν κατὰ
σῶμα μὴ παρόντος τοῦ
κατὰ πνεῦμα. μᾶλλον στάσε
ως αἴτιον· τὸ δὲ κατὰ
πνεῦμα μὴ φυλαττομένου. ἡ
τοῦ κατὰ σῶμα κατὰ λό
γον ἀμαυροῦται :·
ΝΒ ΕΙϹ ΚϹ· ΜΙΑ ΠΙϹΤΙϹ· ΕΝ ΒΑΠΤΙ
ϹΜΑ· ΕΙϹ ΘϹ ΚΑΙ ΠΗΡ ΠΑΝΤΩΝ
Ο ΕΠΙ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΑΝ
ΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΗΜΙΝ :·
ἓν ὧ παρ' αὐτῶν ἐν ὅσοις ὁμιλεῖ
ται· ἢ ὅτι εἰς ὃν ὠνομάσθημεν κα
λούμεθα· μία πίστις δι' ἧς
ἢ ὅτι ἐκλήθημεν· ἓν βάπτισμα
δι' οὗ ἐκαθαρίσθημεν :·
ἢ ὁ ἐπὶ πάντων πατήρ· ὃς
καὶ διὰ πάντων ὢν διὰ
τοῦ ἐξ αὐτοῦ λόγου· καὶ ἐν
πᾶσιν· διὰ τοῦ αὐτοῦ πνεύ
ματος ἡ θεότης ἑνότητος τὴν
ὁμοίωσιν ἐν ἡμῖν κατα
σκευάζεσθαι κελευόμενος
τὰ τῆς τριάδος ἰδιώματα
ἐν ἡμῖν τοῦ θεοῦ κηρύττειν :·
ΝΓ ΕΝΙ ΔΕ ΕΚΑϹΤΩ ΗΜΩΝ ΕΔΟ
ΘΗ Η ΧΑΡΙϹ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ
ΤΗϹ ΔΩΡΕΑϹ ΤΟΥ ΧΥ· ΔΙΟ ΛΕ
ΓΕΙ· ΑΝΑΒΑϹ ΕΙϹ ΥΨΟϹ ΗΧΜΑ
ΛΩΤΕΥϹΕΝ ΑΙΧΜΑΛΩϹΙΑΝ :·
ἢ καὶ διάφορα φησὶν τὰ χα
ρίσματα· μέτρον μὲν ἦν
τῆς χάριτος πρὸς ἣν ἕ
καστος ὑπέμεινε προθέ
σιν. ἀλλ' ὅμως μὴ μερίζεσθαι
τὰ τῆς ἑνότητος :·
ΝΔ ΚΑΙ ΕΔΩΚΕΝ ΔΟΜΑΤΑ ΤΟΙϹ ΑΝΟΙϹ :·
δηλοῖ φησὶν καὶ ὁ ψαλμῳδὸς
τὸ πλῆθος τῶν δομάτων
τῶν μετὰ τὴν ἄνοδον τοῦ
σρς διδομένων· ὅτε τοὺς
αἰχμαλωτισθέντας ὑπὸ
τοῦ θανάτου, ἀνταιχμα
λωτίσας διὰ τῆς ἰδίας ζω
ῆς τε καὶ ἀναστάσεως
δέδωκε δὲ ἤ πως ἀντὶ τοῦ
εἰρημένου ἐν τῷ ψαλμῷ ἔλα
βεν· δηλοῦσιν ὅτι τὰ τοῦ
χυ σαρκὸς λεγόμενα οὖν
καὶ αἱρεῖται τοῦ περὶ κὼν
καὶ θεοῦ μένειν· οὐδὲ ὅτι
κλαυθὲν τὸ ἀνθρώπινον ὡς
λεγόμενον, ἀναφορὰ τὸ δὲ ὡς
κεν τὸ θεϊκόν :·
ΝΕ ΤΟ ΔΕ ΑΝΕΒΗ ΤΙ ΕϹΤΙΝ ΕΙ ΜΗ
Ο ΤΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙϹ ΤΑ

ὅ ἐστι τῆς ἀληθείας· διὸ ἀ-
ποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖ-
τε ἀλήθειαν, ἕκαστος με-
τὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ :·
τοῦτό φησιν· τὸ ἀληθὲς ὃ παρὰ
τοῦ διδαχθέντος ἐμάθετε. ἅ-
μα καὶ παραινῶν τοῦ ἀ-
γγέλου... λέγει ἤδη
προσήκει ... διδα-
σκαλία· ... ἐστι.
τὸ ὄντι κατὰ χριστὸν· οὕτω
φιλόδοξον καὶ τὴν ...
... ἐπιτρέπει. τί
ἐστιν οὐδὲν ἀγαθὸν ... οὐδὲ
ἀληθές· ὁ γὰρ κατὰ χριστὸν
μαθὼν, τὸ ἀγαθὸν ...
... καὶ ἀγαθὸν τὸ ἀ-
ληθὲς τὴν ... σαρκικὸς
... πάλαι ... μὲν ...
... διδασκόμενος. ...
καινότητα τὴν ...:·
ζ ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτά-
νετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέ-
τω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ
ὑμῶν. μηδὲ δίδοτε τό-
πον τῷ διαβόλῳ· ὁ κλέ-
πτων μηκέτι κλεπτέτω
μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργα-
ζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς
χερσὶν. ἵνα ἔχῃ μεταδιδό-
ναι τῷ χρείαν ἔχοντι·
πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ στόμα-
τος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω.

ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδο-
μὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χά-
ριν τοῖς ἀκούουσιν :·
ζ καὶ ὀργὴν πρὸς ... φησιν
... ἁμαρτάνειν ...
... ἅμα ... τοὺς ...
... παι-
δεύειν· ... ταῦτα ...
... διαβόλου ... ἁμαρ-
τάνοντας, ὁ διδάσκαλος διὰ
τὸ ... αὐτοῦ ... μαι
... :·
ζα καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθη-
τε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως :·
τὸ ... ἀποστραφῆ-
ναι φησιν. καθάπερ ...
... σφρα-
γισμὸς ... τοῦ ...
... πρὸς
... τοῖς ...
... τὴν χάριν, ...
... τὴν κόλασιν τῆς
διαφθορᾶς :·
ζβ πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς· καὶ ὀρ-
γὴ καὶ κραυγὴ· καὶ βλασφη-
μία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν
πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε δὲ εἰς
ἀλλήλους, χρηστοί· εὔσπλα-
γχνοι· χαριζόμενοι ἑαυτοῖς
καθὼς ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρί-
σατο ἡμῖν :· ἀποστρέφειν
φησὶν τῆς σαρκικῆς ἁμαρτίας

καιρὸν τῶν τὰ χαρίσματα ἐμ-
φύτων· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τῶν χα-
ρισμάτων ἐνέργεια· μέχρις
ἂν οἱ ὑπὸ... τέλειοι γέ-
νωνται. κατὰ τὴν ἀναλογία-
τικὴν τελείωσιν τὴν ἐν ὁμοι-
ώσει χριστοῦ. καὶ μηκέτι νήπιοι
...ἐν πομπαῖς ἐχόμενος προ-
...των δὲ ἀφορμὴν λόγων
τῶν ἐν ἀναφορᾷ ἔργα προσα-
γομένων καὶ πλανώντων·
ἀλλὰ αὐξάνειν ἐν σώματος αὔξη-
σιν φθάσωμεν εἰς τὸ σωματικὸν
ἵνα ὥσπερ ... ὥσπερ ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν ἡμῶν συναρμο-
σθῆναι τὸν χριστόν· ὃς ἔφθασεν
ἡμῖν κατὰ τὴν θείαν οἰκονο-
μίαν, μεταδιδούς ἡμῖν χάριτος
κατὰ τὴν τῆς οἰκονομίας
συνάφειαν· ὃ αὐτὸ τὸ συνα-
πτομένοις ἡμᾶς ζωτικοῖς· κα-
θὼς ἐχόμενοι προσαγωγῆς
ὥσπερ ἐν οἰκοδομῇ συναρμο-
γῆς· καὶ καθὸ τὴν ἐπιχο-
ρηγίαν τοῦ πνεύματος δεχόμενοι δύ-
νανται δέχεσθαι τῆς αὐτῆς
αὐξήσεως τελείως, ὥσπερ
τὴν οἰκοδομὴν ἀπαρτιζομένην:·

ΝΖ τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύ-
ρομαι ἐν κῷ· μηκέτι ὑμᾶς
περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ
λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ· ἐν
ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν

ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ· ὄν-
τες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς
ζωῆς τοῦ θῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν
τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς· διὰ τὴν
πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·
οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυ-
τοὺς· παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ.
εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πά-
σης:· ὡς ὅπου κἂν μαρτύ-
ρωσι λέγει· τὸ μὴ ἐμμένειν τῇ
κακίᾳ τῆς ἀπειλ... ὁρισμὸν
καὶ μὴ ἀναστρέφειν ὡς τὸν προ-
κείμενον, ... τὸν οὐκ ἔχον-
τα σκοπὸν οὐδὲ τέλος. ἀλ-
λὰ ματαίως φερομένων:·
ΝΗ ἐν πλεονεξίᾳ· ὑμεῖς δὲ οὐ-
χ οὕτως ἐμάθετε τὸν χν·
πλεονεξία φιλοσαρκία ...
ἀναλογίαν παρακολουθεῖν
διὰ τοῦ ... ἡδονὰς ...
... ἀνάλωσιν:·
ΝΘ εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐ-
τῷ ἐδιδάχθητε· καθώς ἐσ-
τιν ἀλήθεια, ἐν τῷ ιυ· ἀ-
ποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν
προτέραν ἀναστροφὴν τὸν
παλαιὸν ἄνον. τὸν φθειρό-
μενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
τῆς ἀπάτης· ἀνανεοῦσθαι
δὲ τῷ πνι τοῦ νοὸς ὑμῶν·
καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄν-
θρωπον, τὸν κατὰ θν κτι-
σθέντα ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ὁσι-

μὴ νομίζετε φησὶν τοὺς υἱοὺς
τῆς ἀπειθείας μὴ παρόντος
τῆς πίστεως ἡμᾶς μόνους
ἀποφαίνειν τῆς χῦ βασι
λείας. καὶ τοίνυν τοῦ θῦ
βασιλείας. μηδεὶς ἀπα
τάτω κενοῖς λόγοις ὡς ἀπο
στερουμένους ἀληθείας οἷς ἡ
δονται τοῖς παρανομοῦσι κοῦ
σιν καὶ σώζειν αὐτοῖς δυ
ναμένοις ἐφ' οἷς ὀργίζε
ται κατὰ τοῦ κόσμου θσ̄.
αἱ γὰρ ἐπιτιμήσεις ὁρίσματα
τῆς ἀπειθείας. ἅπαντα
ταῦτα παραδέχεται τοῖς υἱοῖς
τῆς ἀπιστίας. καὶ κοινω
νοὺς ἡμᾶς εἶναι τούτων
ὧν καὶ εἰσι χωρισθέν
ἀλλὰ δὴ τὴν ἐσομένην φῶς ἀ
ναιδῶς μὴ κοινὸν ἔργοις
μαρτυρεῖσθαι. ἐλέγχοντες
πονηρὰς ἀναιδῶς ζωῆς.
παρεχομένοις τὴν ἀγα
θὴν ἡμῶν αὐτῶν πολι
35 τείαν: — τὰ γὰρ κρυ
φῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν
αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν
τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμε
να ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανε
ροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανε
ρούμενον φῶς ἐστιν· διὸ
λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων
καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶ(ν)

καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χς· βλέπε
τε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπα
τεῖτε: — οὕτω λόγος φη
σὶν ἐλέγξαι τοιοῦτον ὄντα. οἷ
ον τὸ διὰ ἔργων. λόγων μὲν γὰρ
αἰσχρὸν καὶ λέγειν ἃ πρά
ττουσιν. αὐτοὶ δὲ αὐτοὶ αἰσχυ
νόμενοι συγκαλύπτουσιν.
ὅταν δὲ φῶς ὦμεν καὶ φα
νεροῖεν τὸ σκότος διώκωμε
θα. τί λοιπὸν φωτὸς ἀντιθέσεως
ἔλεγχος οὗτος ὁ κάλλιστος.
φῶς δὲ ἐσόμεθα διὰ μαθημά
των ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ θαυ
ματηφόρου. καὶ μάλιστα χρι
χῦ. κατὰ τὸ λεγόμενον ἐγέ
ρθητι ὁ καθεύδων. οὐ κατὰ τὸ ε
δὲ τίς ὁ λόγος ἦν ποῦ τῶν ἀγ
ίων γραμμάτων γέγραπται
ἀνακείμενα δὲ ἄλλου πνσ
λαλούμενα ἐν τοῖς τότε ἐμπ
γραφόμενα: —
33 μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί·
ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν
ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν·
διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες
ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλη
μα τοῦ θῦ· καὶ μὴ μεθύσκε
σθε οἴνω ἐν ὧ ἐστιν ἀσωτία
ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνι· λα
λοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ
ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματι
καῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες·

ταῦτα ἀποφήνασθαι. ὁ κατα-
σκευαζόμενος πραγματικός:
ζν̅ γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θυ̅.
ὡς τέκνα ἀγαπητά. καὶ πε-
ριπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ καθὼς
καὶ ὁ χς̅ ἠγάπησεν ἡμᾶς. καὶ
παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσί-
αν τῷ θω̅ εἰς ὀσμὴν εὐωδί-
ας:. [illegible] ζε̅
θυ̅. ἤγουν χαρίζεσθαι τοῖς ἁ-
μαρτάνουσιν εἰς ἡμᾶς. ἵνα
ὦμεν μιμηταὶ θυ̅. τὸν δὲ
θάνατον οὐ θάνατον ὠνό-
μασεν, ἀλλὰ θω̅ προσφορὰν.
οὐ γὰρ ἦν θάνατος ἐκεῖνος
ὁ κοινός, ἀλλ᾽ αἰχμαλωτίζων
ζωὴν καὶ τοὺς ἐν θανάτῳ.
οὐδὲ ὑπὸ θανάτου κατε-
χόμενος. ἀλλὰ παρὰ θω̅
[illegible] δεκτὸς καὶ τίμιος
καὶ δῶρον [illegible]
[illegible]
[illegible]
ζλ̅ πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκα-
θαρσία ἢ πλεονεξία μη-
δὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν
καθὼς πρέπει ἁγίοις. καὶ
αἰσχρότης καὶ μωρολο-
γία ἢ εὐτραπελία. τὰ οὐκ
ἀνήκοντα. ἀλλὰ μᾶλ-
λον εὐχαριστία:.
τὰ ἀπρόσφορα [illegible]

μα [illegible] τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν
ἕκαστον σώφρον καὶ καθα-
ρὸν ἐπιφέρῃ. οὐδὲ ἐνταῦ-
θα τὸ τοῦ μόνον μέρος χρώ-
μενος. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο. ἐ-
[illegible] γάρ. τὸ οὐκ [illegible]
[illegible] οὐδὲ [illegible]
[illegible] ἐνταῦθα δὲ. τὸ
μὴ ὀνομάζεσθαι καὶ ἀκούε-
σθαι:. τοῦτο γὰρ ἐστε
γινώσκοντες ὅτι πᾶς
πόρνος ἢ ἀκάθαρτος. ἢ
πλεονέκτης. ὅς ἐστιν
εἰδωλολάτρης οὐκ ἔχει
κληρονομίαν ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ χυ̅ καὶ θυ̅. μη-
δεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κε-
νοῖς λόγοις. διὰ γὰρ ταῦ-
τα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θυ̅
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει-
θείας. μὴ οὖν γίνεσθε συμ-
μέτοχοι αὐτῶν. ἦτε γάρ
ποτε σκότος. νῦν δὲ φῶς
ἐν κω̅. ὡς τέκνα φω-
τὸς περιπατεῖτε. ὁ γὰρ
καρπὸς τοῦ πνς̅ ἐν πάσῃ
ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύ-
νῃ καὶ ἀληθείᾳ. δοκιμά-
ζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον
τῷ κω̅. καὶ μὴ συγκοινω-
νεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρ-
ποις τοῦ σκότους. μᾶλλον
δὲ καὶ ἐλέγχετε:.

ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυ-
τῶν σώματα:·

τὸ ἡγεμονικὸν οὐ μόνον [illegible]
ρον εἶναι τοῦ ὑπηκόου· αὕτη
γὰρ ἡ ἀληθὴς ἀρχὴ τὸν
ἄρχοντα κήδεσθαι τοῦ ὑφ' αὑ-
τόν· ἤτοι ἐν χ(ριστ)ῷ [illegible]
μεν· μὴ ζητήσαντι τὸ
ἑαυτοῦ πρῶτον· ἀλλὰ
τὸ τῆς ἐκκλησίας συμ-
φέρον· ἡ μὲν γὰρ αὐτοῦ
δόξα· ἐν ἀθανασίᾳ ἦν
καὶ αὐτῆς [illegible] ἦν καὶ
πρέπουσα· ἡ δὲ τῆς ἐκ-
κλησίας σωτηρία ἐν
καθαρμῷ τῆς ἁμαρτί-
ας· ἤτοι οἷς ἀπολαύσειν ἔμ-
μενεν· ὡς μὴ τῆς ῥυπώσε-
σης ζωῆς μετασχεῖν
ἠργάσατο χ(ριστό)ς· τὸ ὁμοί-
ωμα ταύτης καταλύ-
σας θανάτου· ἵνα συμ-
πεθνηκότες αὐτῷ μετ-
άσχωμεν τῆς ζωῆς ἧς ἔχο-
μεν· ταύτης δὲ τῆς κα-
θάρσεως αἴτιον τὸ ἅγιον
βάπτισμα· προσθεὶς γὰρ
ἐν λουτρῷ τοῦ ὕδατος· ἡ διὰ
ῥήματος ἐπικλήσεως ἁγίου
αὐτοῦ ἀποφαίνουσα:·

ΟΓ ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖ-
κα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς
γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα
ἐμίσησεν· ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλ-
πει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ κ(ύριο)ς τὴν
ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν
τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σώμα-
τος αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου κατα-
λείψει ἄν(θρωπ)ος τὸν π(ατέ)ρα αὐτοῦ καὶ
τὴν μ(ητέ)ρα· καὶ προσκολληθή-
σεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρ-
κα μίαν:·

ἡ σὰρξ τοῦ
ἀνδρὸς ἡ γυνή· κηδέσθω φη-
σὶν αὐτῆς ὡς σαρκός· ὡς καὶ χ(ριστὸ)ς
[illegible] ἄνδρα τῆς ἐκ-
κλησίας ὄντα καὶ μέλη ἡμᾶς
ἑαυτοῦ κατασκευάσαντα διὰ
τῆς [illegible]· μιμείσθω-
σαν τὴν ἀγάπην τοῦ χ(ριστο)ῦ τὴν
πρὸς τὴν ἐκκλησίαν:·

ΟΔ τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν·
ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χ(ριστὸ)ν καὶ εἰς τὴν
ἐκκλησίαν:·

συνῆκεν
τὸ πνευματικὸν τῆς σαρκικῆς· τὸν
δεσμὸν τοῦτο ἀποδείξας· οὐ-
τω γὰρ γίνεται μυστήριον ὅτι
κεκρυμμένην τῆς ἀληθείας
ἔχον τύπον· ὅτι χ(ριστὸ)ς ἡνώθη
καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὡς τῆς
γυναικὸς ἐκ τοῦ ἀνδρός·
καὶ συναφθεῖσα πρὸς τὸν ἄνδρα·
καὶ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χ(ριστο)ῦ τὸ εἶναι ἔχο-
μεν κατὰ τὴν ἁγιότητα· καὶ
ἁγιασθέντες χ(ριστ)ῷ ἑνούμεθα:·

μὴ ὡς ἄσοφοι φησὶν δελεά-
ζεσθε. ἀλλ᾽ ὡς σοφοὶ τὴν ἰδί-
αν ὁδὸν φυλάσσετε. κερδαί-
νοντες τὸ μὴ συνεφελκυσθῆναι
τῇ τοῦ καιροῦ τῆς πονηρίας :·
ζη ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κ(υρί)ῳ :·
τοῦτό φησιν ἵνα ὁ νοῦς ἡμῶν
ὁμοίως προσέχῃ τοῖς μέλεσι
καὶ μὴ μόνον μελῳδῶμεν τοῖς
ζθ χείλεσιν :· εὐχαριστοῦν-
τες πάντοτε ὑπὲρ πάντων
ἐν ὀνόματι τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ τῷ
θ(ε)ῷ καὶ π(ατ)ρί :· χαριστή-
ρια τῷ θ(ε)ῷ προσφέρειν καθ᾽ ἡμέραν
ὑμνοῦντας αὐτὸν καὶ δε-
ξιοῦντας τὰς εὐεργεσίας
ἃς δέδωκε διὰ Χ(ριστο)ῦ :· ὑπο-
ο τασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν
φόβῳ κ(υρίο)υ :· ὥσπερ ἡ ἐ-
πανάστασις καὶ πρὸς ἀλλή-
λους διάστασιν ποιεῖ. οὕτως
ἡ ὑποταγὴ συνάφειαν·
ἀλλήλοις δὲ ὑποτάσσεσθαι
δεῖ διὰ Χ(ριστό)ν· ὡς Χ(ριστο)ῦ λάτρευ-
μα τοῦτο τελοῦντας :·
οα αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀν-
δράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ
κ(υρί)ῳ. ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφα-
λὴ τῆς γυναικός. ὡς καὶ ὁ
Χ(ριστὸ)ς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας·
καὶ αὐτός ἐστιν σωτὴρ τοῦ
σώματος· ἀλλ᾽ ὥσπερ ἡ ἐκ-
κλησία ὑποτάσσεται τῷ Χ(ριστ)ῷ

οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδί-
οις ἀνδράσιν ἐν παντί :·
Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖ-
κας ἑαυτῶν :·
ὥσπερ τῶν ἐν οἴκοις καθηκόν-
των διαλέγεται· ἀπαιτεῖ
ἡγεμονία καὶ ὑποταγή· τρία
δὲ ἐστι ταῦτα· δύο μὲν τὰ
κατὰ φύσιν· γυνὴ καὶ ἀνήρ·
τέκνα καὶ γονεῖς· ἓν δὲ τὸ κα-
τὰ νόμον· τοῦτο δὲ ἐστιν δοῦ-
λος καὶ δεσπότης. τῷ μὲν
οὖν ὑπηκόῳ τὴν ὑποτα-
γὴν ὁρίζεται. τῷ δὲ ἄρ-
χοντι τὸ κηδεμονικὸν πρὸς
τὸν ὑπήκοον· τί ποιῶν τὸ
προσῆκον κελεύει τὴν γυναῖ-
κα ὑποτάσσεσθαι τῷ ἀν-
δρί· ἵνα μὴ σωματικὸν ᾖ
τὸ τῆς ὑποταγῆς μόνον· ἀλ-
λὰ καὶ πνευματικὸν γένηται :·
οβ καθὼς καὶ ὁ Χ(ριστὸ)ς ἠγάπησεν
τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυ-
τὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς
ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ· καθαρίσας
τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν
ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐ-
τὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν
ἐκκλησίαν· μὴ ἔχουσαν
σπίλον. ἢ ῥυτίδα. ἤ τι τῶν
τοιούτων. ἀλλ᾽ ἵνα ᾖ ἁγία
καὶ ἄμωμος· οὕτως ὀφεί-
λουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς

αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς
ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν·
εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν
αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν
οὐρανοῖς :· παρ' ἡμῖν τὸ
νοητικὸν ὑποτάττεσθαι τῷ πρα-
κτικῷ. ἤτ' αὐτὸ ἡγεμονικὸν
διδάσκει χρηστότητα·
κύριοι δὲ κατὰ σάρκα
λέγει. ὅτι οὐ φυσικὸν ἡ δε-
σποτεία· οὐδὲ πᾶς ὁ ἡττώ-
μενος δοῦλος ἑτέρου καθά-
περ τὰ ζῷα τὰ ἄλογα
τῆς φύσεως δὲ δουλείας κύ-
ριον ὑπομένων δουλομορ-
φῇ γενόμενος, τύπος γί-
νεται καὶ ἀνθρώποις μὴ ὑπη-
ρετεῖν τῷ καθαρῷ δου-
λεύοντι καὶ ἑκούσιος. πρὸς
τὸν θεὸν ἀναγομένης τῆς δου-
ΘΗ λείας :· τὸ λοιπὸν ἀδελ-
φοί μου ἐνδυναμοῦσθε ἐν
κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰ-
σχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε
τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς
τὸ δύνασθαι ὑμᾶς ἀντιστῆ-
ναι πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ
διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν
ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
\+ σάρκα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς
πρὸς τὰς ἐξουσίας· πρὸς τοὺς
κοσμοκράτορας τοῦ σκότους
τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς τὰ

πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐ-
πουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλά-
βετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ
ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαν-
τα κατεργασάμενοι στῆναι·
στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν
ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ. καὶ
ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς
δικαιοσύνης· καὶ ὑποδησάμε-
νοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρή-
νης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες
τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ
δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ
πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέ-
σαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν
τοῦ σωτηρίου δέξασθαι· καὶ τὴν
μάχαιραν τοῦ πνεύματος· ὅ ἐστιν
ῥῆμα θεοῦ· διὰ πάσης προσευ-
χῆς καὶ δεήσεως· προσευχό-
μενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι
καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦν-
τες. ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει
καὶ δεήσει :· δύναμιν
προσγενέσθαι δεῖ παρὰ θεοῦ.
τοῖς μέλλουσιν ἀθλεῖν κατὰ τῶν
ἀσωμάτοις. ἵνα μὴ ἡττῶνται
ἀθλήσαντες, κἂν ὁ δύναμις
ὁ παράκλητος. τὴν δὲ
δύναμιν ταύτην. φράζει
πανοπλίαν λέγων. ὅτι
καθάπερ ὁ γυμνὸς, οὐδὲ δυνα-

οε πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα· ἕ-
καστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν·
ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄν-
δρα· τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς
γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κ(υρί)ῳ· τοῦτο
γάρ ἐστιν δίκαιον:·
καθολικῶς μὲν οὖν ὁ λόγος ἐστ(ὶν)
ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐρχόμε-
νον χ(ριστο)ῦ· ἔστι δὲ καὶ ἐν ἑκάστῃ γυ-
ναικὶ· καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ ἀνδρὶ. τὸ
λεγόμενος ὅτι ἴσως· ἐν φανῇ
μὲν ἀνδρός. ὑποταγὴ δὲ γυ-
ναικὸς ἐν φόβῳ:·
οϛ τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν
ἐπαγγελίᾳ. ἵνα εὖ σοι γένηται
καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζε-
τε τὰ τέκνα ὑμῶν. ἀλλ' ἐκ-
τρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ
νουθεσίᾳ κ(υρίο)υ: δεύτερα
ἀρχὴ ἡ τῶν παίδων. ἐπεὶ δὴ
καὶ δεύτερον ἐστὶ μετὰ τὸν γά-
μον παιδοποιία· καὶ τὸν νό-
μον ἐστὶ συμμάρτυρα· πάντα
γὰρ ὅσα τελοῦμεν διὰ χ(ριστο)ῦ. μαρ-
τυρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου. κα-
λὰ ταῦτα καὶ δίκαια. ἡ αὐ-
τὸ μὲν ἐξ ἁρμαζόμενα. ἢ τῶν
κακῶν ἀποδοκιμαζόμενα· καὶ
καλὴ τῆς ἀρετῆς διδασκα-
λίας ἡ παλαιὰ συμμαρτυρία·

τιμῶν δὲ τὴν ἐντολὴν ἀπο-
φαίνων. τὴν περιγομένων
φησὶν αὐτὴν καὶ πρώτην
καὶ μετ' ἐπαγγελίας εἰρῆσθαι
ἡ τῆς ἐπαγγελίας ἐν δὲ εὐλο-
γίᾳ κεῖται. τύπος γὰρ ὁ νό-
μος τῆς αἰωνίου ζωῆς, μιμεῖ-
ται τὴν μακροημερίαν· πρώ-
τη δὲ ἐντολή. ταύτῃ. τὴν ἐν-
τολὴν ἐξ ἀρχῆς ὁ θ(εὸ)ς προσα-
γαγὼν ἡμᾶς τοὺς πατέρας τοὺς
ἐσθῆν ἀκηκούσας. ὅτι τῶν
μὲν ἐστ' αὐτὸν τιμῶν τὸ ῥάδι-
ως ἡ ἀνταπόδοσις παρ' αὐτοῦ
τιμωμένου· ἐστὶ δὲ ἐσόμεν-
ος τιμὴ παρ' αὐτῶν οὐκ ἔχου-
σα τὴν ἀνταπόδοσιν λόγον
ἀξίαν. παρ' αὐτοῦ θ(εο)ῦ ταύτην
δι' ἐπαγγελίας ἐκομίσατο:·
οζ οἱ δοῦλοι. ὑπακούετε τοῖς
κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ
φόβου καὶ τρόμου ἐν ἁπλό-
τητι καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ
χ(ριστ)ῷ· μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλεί-
αν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι. ἀλλ' ὡς
δοῦλοι τοῦ χ(ριστο)ῦ. ποιοῦντες τὸ
θέλημα τοῦ θ(εο)ῦ. ἐκ ψυχῆς με-
τ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ
κ(υρί)ῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες
ὅτι ὃ ἄν τις ἕκαστος ποιήσῃ
ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται πα-
ρὰ τοῦ κ(υρίο)υ, εἴτε δοῦλος. εἴτε
ἐλεύθερος· καὶ οἱ κύριοι τὰ

καὶ τὸ χαίρειν διὰ παντός·
σφόδρα γὰρ ἐκθύμως εἶχον τὰ
δεσμὰ τοῦ ἀποστόλου ἀκού
οντες· καὶ τὴν μέλλουσαν
κρίσιν· καὶ τὸν προσδοκώ
μενον αὐτοῦ θάνατον· οὐ
δὲ γὰρ ἐνόμιζον αὐτὸν τὰς
χεῖρας ἐκφεύξασθαι τοῦ
νέρωνος· ἀνδρὸς τοσαῦτα
ἀλλὰ μεμηνότος καὶ περὶ
φόνους ἀπὸ κινδύνου· διὸ ὡς
λέοντα αὐτὸν ὅτι ἐκ προσημο
θέντα καλεῖ· ὁ κύριος γάρ μοι πα
ρέστη καὶ ἐρρύσθην
ἐκ στόματος λέοντος· τὰ
δὲ ἄλλα πάντα παρα
μένει αὐτοῖς ὡς ἐν ἐπιδρομῇ
παραινεῖ· ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸ
ὀφθῆναι ποιῶν παρ' αὐτοῖς
διατρίψας χρόνον, πολ
λὰ αὐτοὺς ὠφελήσας ἦν:·
ΕΡΜΗΝΙΑ· ἐπεὶ δὴ τοῦ
τον αὐτοῖς τὸν Τιμόθεον ἐπι
στολὴν ἐπαγγέλλεται μικρὸν
ὕστερον πέμψειν· τούτου
χάριν κοινοποιεῖ τὴν ἐπι
στολὴν προσεθίζων αὐτοὺς
διδάσκαλον αὐτὸν δέχεσθαι·
καὶ γὰρ τὴν μὲν πέμπων μό
νοις αὐτοῖς διδασκαλίας
κοινωνὸν αὐτὸν ὁ Παῦλος
ἐποιήσατο· ὡς οὖν καὶ
παρεσόμενον μικρὸν ὕστερον
δεξόμενοι αὐτόν· οὐ. ἤδη τὴν δι
δαχὴν ἀκηκόασιν· ἴσασιν
δὲ ὡς ὅλην χώραν· καὶ ὅλως
ἐθνῶν ἐκινούμενα τὴν ἀποστο
λήν· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν
οἷς πᾶσιν ἐπισκόποις τῆς πόλεως:·

β ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΤΩ ΘΕΩ ΜΟΥ ΕΠΙ ΠΑ
ΣΗ ΤΗ ΜΝΕΙΑ ΥΜΩΝ ΜΕΤΑ ΧΑ
ΡΑΣ ΤΗΝ ΔΕΗΣΙΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΥΜΩΝ ΕΙΣ
ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΑΠΟ ΠΡΩΤΗΣ
ΗΜΕΡΑΣ ΑΧΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ· ΠΕΠΟΙ
ΘΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ· ΟΤΙ Ο ΕΝΑΡ
ΞΑΜΕΝΟΣ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΡΓΟΝ Α
ΓΑΘΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΣΕΙ ΑΧΡΙΣ Η
ΜΕΡΑΣ ΧΥ ΙΥ:· προκο
πὴν αὐτοῖς πολλὴν μαρτυρεῖ·
ὅπου γε μὲν μεμψάμενος αὐτῶν
οἷα δακρύων καὶ στενάζων·
ὥσπερ ἐπὶ τῶν σφαλλομένων
μέμφηται· ἀλλὰ μετὰ πολ
λῆς εὐχαριστίας· ὥσπερ δὴ
ὄντων κατορθούντων μᾶλλον·
ποιούμενος αὐτῶν τὸ κατόρθω
μα· καὶ ὅτι κοινωνοὶ ἦσαν ἀπ'
αὐτοῦ τοῦ εὐαγγελίου ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς μέχρι καὶ νῦν· μεμε
νήκασι κοινωνοί· ἐμμενεῖν δὲ
μὴ τὸ παράπαν σαλευόμε
νοι· ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τὴν ἀγα
θὴν τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα
παρέχει· οἶδα γάρ φησιν ὡς
ἐπιτελέσει τοῦτο τὸ ἔργον.

τὸς φησὶν ἀπολλύμενον. οὕτως ὁ πάντων ἀ-
μάχος. ἀδύνατος πρὸς τὸν
τὴν κακίαν ἐξεργαζόμενον
οθ διάβολον :· περὶ πάντων
τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ· ἵ-
να μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει
τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐ-
αγγελίου ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω
ἐν ἁλύσει· ἵνα ἐν αὐτῷ παρρη-
σιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι
ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κα-
τ' ἐμὲ τί πράσσω :·
συγγαῖς ἀδιαλείπτοις προσκαρ-
τερῶν καὶ ὁ κόσμος κρείσσων καὶ ὁ
παῦλος. ὑπὲρ μὲν δὲ τὰς ἀ-
χὰς τουτέστιν ὑμῶν μὴ ἐν
στόματι μόνον· πολλοὶ δὲ
ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ τῶν ἐμῶν
ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν ὑ-
πὲρ αὐτοῦ. ὥσπερ καὶ ἐν γα-
μίον αὐτοῦ τὸ ἔργον. ὡς δὲ
ὑμᾶς τὴν αὐτὸν ἀπὸ περὶ αὐτοῦ
παραιτεῖσθαι :·
π πάντα ὑμῖν γνωρίσει τυχι-
κὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κ̅ω̅
ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς
αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ πε-
ρὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσει
τὰς καρδίας ὑμῶν· εἰρή-
νη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη
μετὰ πίστεως ἀπὸ θ̅υ̅ π̅ρ̅ς̅ κ(αὶ)
κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅· ἡ χάρις μετὰ πάν-
των τῶν ἀγαπώντων τὸν
κ̅ν̅ ἡμῶν ι̅ν̅ χ̅ν̅ ἐν ἀφθαρ-
σίᾳ ἀμήν :· χαίρουσι
γὰρ οἱ ἅγιοι, τοὺς ἄλλους κατορθου-
μένους ὁρῶντες καὶ προκόπτον-
τας. διὸ μὴ ἀμφισβητεῖν
τὸν ταῖς ἐκκλησίαις :·
+ · · · · · · · · · · + · · · · · · · · · · · · +
πρὸς ἐφεσίους :-
ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης διὰ τυχι-
κοῦ στί(χοι) τιβ·
· · · · · · · · · · · · · + · · · · · · · · · ·
+ πρὸς φιλιππησίους :-
Παῦλος καὶ τιμόθεος δοῦλοι
ι̅υ̅ χ̅υ̅ τοῖς οὖσιν ἐν φιλίπποις
σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
θ̅υ̅ π̅ρ̅ς̅ ἡμῶν καὶ κ̅υ̅ ι̅υ̅ χ̅υ̅ :·
αὐτὴν γράφει τὴν ἐπιστολὴν
ἀνδράσιν ἔτι καὶ κατὰ χάριν δι-
δασκαλίαν προκόψασιν· διὸ
δογμάτων μὲν οὐχ ἅπτεται
ὡς δὴ καὶ ἱκανῶς ἔχων τῆς
περὶ τούτων γνώσεως. ἀπο-
λαύσασι παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀπο-
στόλου τῶν τοιούτων ἀπολαύ-
σαντες. δύο δὲ αὐτοῖς σχεδὸν
ὡς ἔφην προσδιόρισε τῆς ἐπιστο-
λῆς παραινῶν· τὸ μὴ ἰουδαΐζ-
ειν δὴ καὶ τοῦτο οἶδεν ὡς αὐτὸ
ἀκολουθοῖεν· ποῖς ἔργοις τοῦ
κατορθοῦσι γενομένοις.

ὑπομονῇ, δοξάζεσθαι τὸν παρὰ
τῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν :·

ε̅ ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΔΕ ὙΜΑΣ ΒΟΥΛΟ
ΜΑΙ ἈΔΕΛΦΟΙ· ὅΤΙ ΤᾺ ΚΑΤ' Ε
ΜΕ ΜᾶΛΛΟΝ ΕἸΣ ΠΡΟΚΟΠΗΝ
ΤΟΥ ΕὐΑΓΓΕΛΙΟΥ ἘΛΗΛΥΘΕΝ
ὭΣΤΕ ΤΟΥΣ ΔΕΣΜΟΥΣ ΜΟΥ ΦΑ
ΝΕΡΟΥΣ ἘΝ ΧΩ͂ ΓΕΝΕΣΘΑΙ. ἘΝ
ὅΛῼ ΤΩ͂ ΠΡΑΙΤΩΡΙῼ ΚΑῚ
ΤΟΙΣ ΛΟΙΠΟΙΣ ΠᾶΣΙΝ· ΚΑῚ ΤΟΥΣ
ΠΛΕΙΟΝΑΣ ΤΩ͂Ν ἈΔΕΛΦΩ͂Ν
ἘΝ ΚΩ͂ ΠΕΠΟΙΘΟΤΑΣ ΤΟΙΣ
ΔΕΣΜΟΙΣ ΜΟΥ· ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ
ΡΩΣ ΤΟΛΜᾶΝ ἈΦΟΒΩΣ ΤΟΝ
ΛΟΓΟΝ ΛΑΛΕΙΝ :·

γράφει μὲν αὐτοῖς ἀπορού-
μενος τὴν ἐπιστολὴν ὑπομι-
μνήσκων [illegible] ἀθυμίᾳ διὰ τὰ
δεσμά· ἐν φροῖς δεσμοῖς το-
σοῦτον ἀπὸ τοῦ βλάπτεσθαι
τοὺς [illegible], ὡς καὶ χαρὰν με-
γάλην αὐτοῖς ἔχειν διδά-
σκει διὰ ταῦτα· ὅτι δι' αὐτῶν
προκόπτει τὸ κήρυγμα. ἡ
παρρησία αὐξάνεται :·

ς̅ ΤΙΝΕΣ ΜΕΝ· ΚΑῚ ΔΙᾺ ΦΘΟΝΟΝ
ΚΑῚ ἜΡΙΝ· ΤΙΝΕΣ ΔῈ ΚΑῚ ΔΙ' Εὐ
ΔΟΚΙΑΝ ΤΟΝ ΧΝ͂ ΚΗΡΥΣΣΟΥΣΙΝ :·

Οἱ ἐχθροὶ τοῦ κηρύγματος.
δεθέντος τοῦ ἀποστόλου
διὰ τὸ κήρυγμα τοῦτο, βου-
λόμενοι πλέον κινῆσαι
τὸν [illegible], καὶ αὐτοὶ ἐ-

κήρυττον τοῦτο. καὶ οὕτω
καὶ μεῖζον αὐτοῖς τὸ [illegible]
οὐ βουλόμενοι [illegible]· ἐθέ-
λοντες γὰρ καταλῦσαι τὸ
κήρυγμα. ἐκ ζηλοτυπίας [illegible]
ἦν καὶ οὐχ ἁπλῶς ἐκήρυττον
τουτέστιν [illegible] καρδίας. ζ
αὐτὸ τοῦτο σπουδάζοντες. οὐ
τὸ μαθεῖν [illegible] τὴν ἀλή-
θειαν· ἀλλὰ διὰ τοῦ [illegible]
[illegible] τοῦ ἀποστόλου :·

ζ̅ ΟἹ ΜῈΝ ἘΞ ἘΡΙΘΕΙΑΣ ΤΟΝ ΧΝ͂ ΚΑ
ΤΑΓΓΕΛΛΟΥΣΙΝ ΟὐΧ ἉΓΝΩΣ
ΟἸΟΜΕΝΟΙ ΘΛΙΨΙΝ ἘΠΙΦΕΡΕΙΝ
ΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙΣ ΜΟΥ· ΟἹ ΔῈ ἘΞ Ἀ
ΓΑΠΗΣ· ΕἸΔΟΤΕΣ ὅΤΙ ΕἸΣ ἈΠΟ
ΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ ΕὐΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΚΕΙΜΑΙ· ΤΙ ΓΑΡ· ΠΛΗΝ ΠΑΝ
ΤῚ ΤΡΟΠῼ ΕἼΤΕ ΠΡΟΦΑΣΕΙ
ΕἼΤΕ ἈΛΗΘΕΙᾼ ΧΣ ΚΑΤΑΓ
ΓΕΛΛΕΤΑΙ :· ὅσοι ἁπλῶς

[illegible] ἐκήρυττον, θαρροῦν-
τες τῇ [illegible] ἀπολογίᾳ τοῦ
[illegible] [illegible]· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
τῶν ἀπολογία. ἡ
παρὰ τοῦ ἀποστόλου γινο-
μένη :· ΚΑῚ ἘΝ ΤΟΥΤῼ

ΧΑΙΡΩ· ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ΧΑΡΗΣΟ
ΜΑΙ· ΟἾΔΑ ΓᾺΡ ὅΤΙ ΤΟΥΤΟ ΜΟΙ
ἈΠΟΒΗΣΕΤΑΙ ΕἸΣ ΣΩΤΗΡΙ
ΑΝ ΔΙᾺ ΤΗΣ ὙΜΩΝ ΔΕΗΣΕ
ΩΣ· ΚΑῚ ἘΠΙΧΟΡΗΓΙΑΣ ΤΟΥ

ὅσος ἂν αὐτὸ ὑπὸ τῆ παρουσία
τοῦ κυ προσδοκᾷ καθεστῶσιν:
Γ καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ
τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάν
των ὑμῶν. διὰ τὸ ἔχειν
με ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὑμᾶς
ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου. καὶ
ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαι
ώσει τοῦ εὐαγγελίου· συγκοι
νωνούς μου τῆς χάριτος πάν
τας ὑμᾶς ὄντας:·
ἑρμηνεία. πάσι θέλοιμι ὑμᾶς με
τέχειν αὐτοῖς. καὶ δικαίαν
λέγει ταύτην ἀξίαν τὴν πο
ποίθησιν· θαρρεῖν γὰρ
φησιν ὡς ἀπαρτῶν αὐτῶν ἔ
σονται κοινωνοί, τῶν δεσμῶν·
τῆς ἀπολογίας, τῆς χάρι
τος· τὸ δὲ οὕτως περὶ τῶν
πιστῶν ἀρτῶν θαρρεῖν με
γάλην αὐτῶν εἶναι ... τῆ
τος μαρτύρια:·
Δ μάρ
τυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεός. ὡς
ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν
σπλάγχνοις ἰυ χυ· καὶ τοῦτο
προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη
ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλ
λον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώ
σει. καὶ πάσῃ αἰσθήσει εἰς τὸ
δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ δια
φέροντα. ἵνα ἦτε εἰλικρι
νεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέ
ραν χυ· πεπληρωμένοι καρ
πῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ ἰυ
χυ· εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θυ:·
ἑρμηνεία. πολλὴν ... ἔχει ...
αὐτοῖς ἀγάπην ... μη
μου αὐτὴν παρα...
μὴ ... ὄντα. μὴ ...
πολογίαν. τούτου χάριν, μάρ
τυρα ... τοσοῦτο πρά
γματι ... καλεῖ τὸν θν·
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
χυ ἰυ· ... ...
... ...
σίονται· καὶ τοῦτο ...
τὸ προ... αὐτοῖς ...
... καὶ ... ·
δοκιμάσαι ...
... ...
γὰρ ἔσονται ἀπρόσκοποι
... παρουσίαν τοῦ χυ·
τουτέστιν καταμηδὲ ... πρό
... προσκόπτοντας· οἱ γὰρ
τοιοῦτοι φησὶν πληρωθέν
τες ... καρπῶν δικαι
οσύνης· καὶ δικαιοσύνης
... ·
... ...
... · ... χυ· ...
καὶ ... καὶ ...
... θυ· ...

ταῦτο ἰδὼν μὴ ἐπιζητῆτε
τοὺς ὑμᾶς μοι παραμείναντας χῦ
ἀπολαύοντας ὥσπερ· ὑμῶν
μὲν γὰρ φησὶ μόρα ὁμῶν δὲ
ὥσπερ οὐκ ἂν ἐπιμιγνυμένους
τοῦ τοιούτου προσώπου πρὸς
προσώπου :·

ιε ΕΙϹ ΤΗΝ ΥΜΩΝ ΠΡΟΚΟΠΗΝ
ΚΑΙ ΧΑΡΑΝ ΤΗϹ ΠΙϹΤΕΩϹ
ΙΝΑ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΥΜΩΝ
ΠΕΡΙϹϹΕΥΗ ΕΝ ΧΩ ΙΥ ΕΝ Ε
ΜΟΙ ΔΙΑ ΤΗϹ ΕΜΗϹ ΠΑΡΟΥ
ϹΙΑϹ ΠΑΛΙΝ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ :·

Ὅρα πάλιν πῶς δείκνυσιν αὐτοῖς
μαρτυρίᾳ ἐργασίαν καλοῦ· ὅταν προκόπτωσι βα
δίζουσι προκοπτέον· πού
δὲ προκόπτουσι· εἰς
τὴν χαρὰν τῆς πίστε
ως· ὁ δὲ ἐστὶ αὐτὴν προ
κόπτουσι, καυχᾶσθαι
φησὶν ἐν χῷ :·

ις ΜΟΝΟΝ ΑΞΙΩϹ ΤΟΥ ΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΧΥ ΠΟΛΙΤΕΥ
ΕϹΘΕ· ΙΝΑ ΕΙΤΕ ΕΛΘΩΝ
ΚΑΙ ΙΔΩΝ ΥΜΑϹ ΕΙΤΕ ΑΠΩΝ
ΑΚΟΥϹΩ ΤΑ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ :

μαρτυρήσας αὐτοῖς πολ
λὴν προκοπὴν, ὕπε
ρ καταξιωθῆναι αὐτοῖς
ἵνα μὴ φυσιωθῶσιν ἀ
κούσαντες ὡς προκόπτουσι· καταξιώθηναι δὲ ἀξί

ως αὐτοῖς τοῦ εὐαγγελίου
πολιτεύεσθαι τὸ παραγγελθέν
παραινῶν :·

ιζ ΟΤΙ ϹΤΗ
ΚΕΤΕ ΕΝ ΕΝΙ ΠΝΙ ΜΙΑ ΨΥΧΗ
ϹΥΝΑΘΛΟΥΝΤΕϹ ΤΗ ΠΙϹΤΕΙ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ· ΚΑΙ ΜΗ
ΠΤΥΡΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ
ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ·
ΗΤΙϹ ΑΥΤΟΙϹ ΜΕΝ ΕϹΤΙΝ ΕΝ
ΔΕΙΞΙϹ ΑΠΩΛΕΙΑϹ :·

Πῶς αὐτοῖς ἀξίως τοῦ εὐαγ
γελίου πολιτεύεσθαι·
μάλιστα καὶ τὸ τέλος τῆς πολι
τείας· τοῦτο δὲ ἐστι τὸ περὶ τὴν πίστιν ὁμονοεῖν· ἀλ
λ' ὡς γὰρ οὐδὲν ὠφελεῖ ἕν
πίστει γενέσθαι. ἢ οὕτως·
ἔσται τὸ καὶ μὴ ἀφέξασθαι τῆς τύ
χης· τοῦτο δὲ ὑπὸ βρυάζ
ουσι πράττειν αὐτοῖς δεί
ξις· μάλιστα δὲ ἄμα τὸ ἑαυτοῦ
τὸν ἀγῶνα ἀθλοῦν· ἔσται
τοῦτο. ἢ τὸ ἀθλητὰς αὐ
τοὺς ἅμα ὑπὲρ τοῦ εὐαγ
γελίου· ὅσα μὲν γὰρ πολε
μοῦντες καὶ ἀμυνόμενοι. οἱ δὲ
ὑπὲρ τούτου :·

ιη ΥΜΙΝ
ΔΕ ϹΩΤΗΡΙΑϹ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ Α
ΠΟ ΘΥ· ΟΤΙ ΥΜΙΝ ΕΧΑΡΙϹ
ΘΗ ΤΟ ΥΠΕΡ ΧΥ ΟΥ ΜΟΝΟΝ
ΤΟ ΕΙϹ ΑΥΤΟΝ ΠΙϹΤΕΥΕΙΝ·
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΕΡ ΑΥΤΟΥ
ΠΑϹΧΕΙΝ :·

ὅρα πάλιν

πνς ιυ χυ· κατὰ τὴν ἀποκα-
ραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου:·
τοσοῦτον ἀπέχω φησὶν τοῦ
ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς καὶ τῇ
μελλούσῃ ἀπολογίᾳ· οὐ μόνον ὅ-
τι ὑπὲρ ὧν ἐγὼ κηρύττω·
ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ὧν ἕτεροι·
ὥστε καὶ χαρὰν ἡγοῦμαι
τὸ πρᾶγμα· ἀποβήσεται
γάρ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ
αὐξήσεως ἔσται τὸ μαρτύριον διὰ
τῆς αὐτῶν δεήσεως καὶ χο-
ρηγίας τοῦ πνς· ταύτην
αὐτῶν γίνεσθαι λέγων τὴν
θ̄ σωτηρίαν:· ὅτι ἐν οὐ-
δενὶ αἰσχυνθήσομαι· ἀλ-
λ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ· ὡς πάν-
τοτε καὶ νῦν μεγαλυνθή-
σεται χς ἐν τῷ σώματί μου:·
τουτέστιν οὐ φοβοῦμαι τῶν δεσμῶν·
οὐ τῆς ἀπολογίας· οὐχ αὐτοῦ
τοῦ θανάτου προδώσω τὸ
ι κήρυγμα:· εἴτε διὰ ζω-
ῆς εἴτε διὰ θανάτου:·
κἂν ζῶ φησὶν· [illegible]
τῷ κηρύγματι· κἂν ἀπο-
θάνω, πάλιν δοξάζεται
χς· ὅτι τοιούτους ἔσχεν
τοὺς ὑπηρέτας τὸ αὐτοῦ
κήρυγμα· ὥστ' αὐτοῦ κα-
ταφρονῆσαι τοῦ θανάτου:·
ια ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χς:
[illegible]

αὐτοῖς τῆς μάχης· πρῶτον
μέν· τὸ μὴ αἰσχύνεσθαι· δεύ-
τερον· τὸ μεγαλύνεσθαι
διὰ τὸν χν· τρίτον· τὸ δια-
χωρεῖν μόνον αἱρεῖσθαι τὸ ζῆν·
ἵνα τὴν διακονίαν αὐτοῦ
πληρώσῃ:·
ιβ καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος:·
μὴ ἀλγεῖτε φησὶν ἐπὶ τοῖς δε-
σμοῖς μου· καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ
ἀποθανεῖν ὑπὲρ χυ κέρ-
δος μέγιστον:·
ιγ εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί· τοῦτό
μοι καρπὸς ἔργου· καὶ τί
αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω·
συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο
τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων:·
Ἐπεὶ ἐξεργάζεται τὰ προειρη-
μένα· καὶ οἷον ἑρμηνεύων τί
ἐστιν· τὸ ἐμοὶ τὸ ζῆν χς·
λέγει· οἶμαι ὥστε τὸ ζῆν ταύ-
την τὴν ζωὴν, οὐδὲν ἄλλο
ἐστὶν· ἢ ἐργασία πνευμα-
τική· ἣν ὀφείλεταί μοι καρ-
ιδ πός:·— εἰς τὸ ἀναλῦ-
σαι· καὶ σὺν χῷ εἶναι· πολ-
λῷ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ
δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ
ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς·
καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα·
ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμε-
νῶ πᾶσιν ὑμῖν:·
καὶ ἡμῖν μὲν ἦν μετὰ χυ· κα

ταυτὸ ἰδίου μὲν μὴ ζητῶ τὸ
τοῦ ἐμοὶ μᾶλλον ζῶντος χυ
ἀμείνονος ὄντος ὡς αὐτὸ. μὴ
μὲν γὰρ φησὶ μὴ ὁρῶ ὑμᾶς δὲ
ὅσα προὔξαιμεν ἐμμέγματος
τὸ τόδε προσώπου πρὸς
πρόσωπον :·
ιε ΕΙΣ ΤΗΝ ὙΜΩΝ ΠΡΟΚΟΠΗΝ
ΚΑΙ ΧΑΡΑΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
ἽΝΑ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ὙΜΩΝ
ΠΕΡΙΣΣΕΥΗ ΕΝ ΧΩ ΙΥ ΕΝ Ε
ΜΟΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΠΑΡΟΥ
ΣΙΑΣ ΠΑΛΙΝ ΠΡΟΣ ὙΜΑΣ :·
Ὅρα ταπεινοφροσύνην αὐτοῖς
μαρτυρεῖ ἐργασίαν κα
λοῦ· ὅταν προκοπτόντων βα
δίζων προκοπτή· τοῦ
δὲ προκόπτουσιν. ἡ δὲ
τὴν χαρὰν τῆς πίστε
ως· ὁ δὲ ταύτην προ
κόπτειν. καυχᾶσθαι
φησὶν ἐν χῶ :·
ις ΜΟΝΟΝ ἈΞΙΩΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΧΥ ΠΟΛΙΤΕΥ
ΕΣΘΕ· ἽΝΑ ΕἼΤΕ ἘΛΘΩΝ
ΚΑΙ ἸΔΩΝ ὙΜΑΣ ΕἼΤΕ ἈΠΩΝ
ἈΚΟΥΣΩ ΤΑ ΠΕΡΙ ὙΜΩΝ:
μαρτυρήσας αὐτοῖς τὴν
προκοπήν, ἤρε
μα καταστέλλει αὐτοὺς
ἵνα μὴ φυσιωθῶσι μὴ ἀ
κούσαντες ὡς προκόπ
τουσι· καταστέλλει δὲ ἀξί

ως αὐτοῖς τοῦ εὐαγγελίου
πολιτεύεσθαι τῆς ἀρ
παραινέσεων :· ιζ ὍΤΙ ΣΤΗ
ΚΕΤΕ ΕΝ ἙΝΙ ΠΝΙ ΜΙΑ ΨΥΧΗ
ΣΥΝΑΘΛΟΥΝΤΕΣ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ· ΚΑΙ ΜΗ
ΠΤΥΡΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ
ὙΠΟ ΤΩΝ ἈΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ·
ἫΤΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΜΕΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝ
ΔΕΙΞΙΣ ἈΠΩΛΕΙΑΣ :·
ζῶν αὐτοῖς ἀξίως τοῦ εὐα
γγελίου πολιτεύεσθαι,
μετὰ καὶ τοῦ ἄλλος τῆς πολι
τείας· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ πε
ρὶ τὴν πίστιν ὁμονοεῖν· ἀδύ
νατον γὰρ οὐδ' ἐνδέχεσθαι ὁμ
ονοεῖν γενέσθαι. ἢ οὕτως·
ἐὰν τὰ τοιαῦτα ὑμεῖς τυ
χεῖν· τοῦτο δὲ ὑποβριμώ
λους ἀγαθοὺς ἀποδεί
ξεις· μάλα δὲ εἶναι τὸ αὐτοῦ
τὸν ἀγῶνα ἄθλον· ὅσιον
τοῦτο. ἢ τὸ ἀθλητὰς αὐ
τοὺς εἶναι ὑπὲρ τοῦ εὐα
γγελίου· ὡς ἂν γὰρ πολλοὶ
οἱ ἀντικείμενοι. οἱ δὲ τῆς
ὑπερτόμης :· ιη ὙΜΙΝ
ΔΕ ΣΩΤΗΡΙΑΣ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ Ἀ
ΠΟ ΘΥ· ὍΤΙ ὙΜΙΝ ἘΧΑΡΙΣ
ΘΗ ΤΟ ὙΠΕΡ ΧΥ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ
ΤΟ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ·
ἈΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ὙΠΕΡ ΑΥΤΟΥ
ΠΑΣΧΕΙΝ :· ὅρα πῶς

πν̄ς ἰῡ χῡ· κατὰ τὴν ἀποκα
ραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου :·
τοσοῦτον ἀπέχω φησὶν τοῦ
ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς καὶ τῇ
μελλούσῃ ἀπολογίᾳ· ὥς μοι μό
τῇ ὑπὲρ ὧν ἐγὼ κηρύττω·
ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ὧν ἔπαθόν μοι·
ὥστε καὶ χαρὰν ἡγοῦμαι
τὸ πρᾶγμα· ἀπονήσασθαι
γὰρ ἡμῖν εἰς σωτηρίαν· καὶ
ἐπειδὴ ὡς ἔφη τὸν μακάριον διὰ
τῆς αὐτῶν δεήσεως καὶ χο
ρηγίας τοῦ πνς. ταύτην
αὐτῷ γενέσθαι λέγων τὴν
θ σωτηρίαν :. ὅτι ἐν οὐ
δενὶ αἰσχυνθήσομαι· ἀλ
λ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ· ὡς πάν
τοτε καὶ νῦν μεγαλυνθή
σεται χς ἐν τῷ σώματί μου :·
τουτέστιν οὐ φοβοῦμαι τῶν δεσμῶν·
οὔτε τῆς ἀπολογίας· οὐχ αὐτοῦ
τοῦ θανάτου προδώσω τὸ
ι κήρυγμα :· εἴτε διὰ ζω
ῆς εἴτε διὰ θανάτου :.
κἂν ζῶ φησίν· πείθομαι ὡς
τὸ κήρυγμα· κἂν ἀπο
θάνω· πάλιν δοξάζεται
χς ὅτι τοιούτους ἔσχεν
τοὺς ὑπηρέτας τὸ αὐτοῦ
κήρυγμα· ὡς αὐτοῦ κα
ταφρονῆσαι τοῦ θανάτου :.
ια ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χς :
ἄλλως· διὰ τοῦτο σῶμα εἶπεν

αὐτοὺς τῆς γνώμης· πρῶτον
μέν· τὸ μὴ αἰσχύνεσθαι· δεύ
τερον· τὸ μεγαλύνεσθαι
διὰ τὸν χν· τρίτον· τὸ διὰ
χν μόνον αἱρεῖσθαι τὸ ζῆν,
ἵνα τὴν διακονίαν αὐτοῦ
πληρώσῃ :·
ιβ καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος :·
μὴ ἀλγεῖτε φησὶν ἐπὶ τοῖς δε
σμοῖς μου· καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ
ἀποθανεῖν ὑπὲρ χυ κέρ
δος μοί ἐστιν :·
ιγ εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί τοῦτο
μοι καρπὸς ἔργου. καὶ τί
αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω·
συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο
τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων :·
ἐπειδὴ ἐργάζεσθαι τὰ προειρη
μένα· καὶ οἷον ἑρμηνεύει τί
ἐστιν· τὸ ἐμοὶ τὸ ζῆν χς·
λέγει οἷον ὡς τὸ ζῆν ταύτην
τὴν ζωήν, οὐδὲν ἄλλο
ἐστιν. ἢ ἐργασία πνευμα
τική. καὶ ὠφέλεια μοι καρ
ιδ πός :· εἰς τὸ ἀναλῦ
σαι. καὶ σὺν χω εἶναι. πολ
λῷ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ
δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ
ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς·
καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα.
ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμε
νῶ πᾶσιν ὑμῖν :·
καὶ μὴν ἐν μὲν ἡμῖν μετὰ χυ. κα

ἕκαστος σκοπείτω. ἀλλὰ τὰ
ἑτέρων ἕκαστος:·
μὴ τοῦτο σκοπῇ φησίν. ὅπως
ἀδιάσειστος καὶ μόνος ἀπ-
τὸς ὀνομασθῇ. ἀλλ᾽ ὅπως
μὴ σκανδαλισθῇ τὸν ἀδελ-
κγ φόν:· τοῦτο γὰρ φρο
ΝΕΙCΘΩ ἘΝ ὙΜΙΝ Ὃ ΚΑΙ ἘΝ
ΧΩ ΙΥ· ὋC ἘΝ ΜΟΡΦΗ ΘΥ ὙΠΑΡ
ΧΩΝ· ΟΥΧ ἉΡΠΑΓΜΟΝ ἩΓΗ
CΑΤΟ· ΤΟ ΕἾΝΑΙ ἼCΑ ΘΩ· ἈΛ
ΛἙΑΥΤΟΝ ἘΚΕΝΩCΕΝ ΜΟΡ
ΦΗΝ ΔΟΥΛΟΥ ΛΑΒΩΝ· ἘΝ Ὁ
ΜΟΙΩΜΑΤΙ ἈΝΩΝ ΓΕΝΟΜΕ
ΝΟC· ΚΑΙ CΧΗΜΑΤΙ ΕὙΡΕ
ΘΕΙC ὩC ἈΝΟC· ἘΤΑΠΕΙΝΩ
CΕΝ ἙΑΥΤΟΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟC
ὙΠΗΚΟΟC ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ·
ΘΑΝΑΤΟΥ ΔΕ CΤΡΟΥ· ΔΙΟ ΚΑΙ
Ὁ ΘC ΑΥΤΟΝ ὙΠΕΡΥΨΩCΕΝ· ΚΑΙ
ἘΧΑΡΙCΑΤΟ ΑΥΤΩ ὌΝΟΜΑ
ΤΟ ὙΠΕΡ ΠΑΝ ὌΝΟΜΑ· ἽΝΑ
ἘΝ ΤΩ ὈΝΟΜΑΤΙ ΙΥ· ΠΑΝ
ΓΟΝΥ ΚΑΜΨΗ ἘΠΟΥΝΙΩΝ
ΚΑΙ ἘΠΙΓΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ
ΧΘΟΝΙΩΝ· ΚΑΙ ΠᾶCΑ ΓΛΩC
CΑ ἘΞΟΜΟΛΟΓΗCΕΤΑΙ ὍΤΙ
ΧC ΚC:· περὶ ταπει-
νοφροσύνης αὐτῷ ὁ λόγος.
καὶ δόγματος ἅπτεται.
ὅρα δὲ πῶς οἰκεῖ τοῦ δόγμα-
τος ἀκρίβειαν. ὅτι καὶ ἴ-
σος τῷ πατρὶ ὁ χριστός. καὶ ὅτι

ἑαυτὸν ἐκένωσεν· καὶ ὅτι ἄν-
θρωπος γέγονεν. καὶ ὅτι
ἑκών· ἵνα γὰρ μὴ πρὸς ἀκού-
σας. ὅτι ὑπήκοος γέγονε
τῷ πατρί, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ νομίσῃς ἐλατ-
τωθῆναι αὐτόν. ὥσπερ ἀν-
τιλαμβανόμενος πρὸς κατηγορίαν.
τούτου χάριν πολλαχοῦ τὸ
ἑαυτὸν προστίθησι· ἑαυτὸν
ἐκένωσεν ἐν μεγάλῳ· καὶ ἐταπεί-
νωσεν ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος. τοῦτο δὲ λέγει.
ἓν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
υἱοῦ δηλῶν. καὶ οἱ μονάζοντες
τὰ δόγματα δηλοῖ.
ἀλλ᾽ ὅτι καὶ ὑπομεμένηκε θά-
νατον, γενόμενος ἄνθρωπος,
ἐν ἰσότητι τοῦ πατρός. καὶ
οὐχ ἁπλῶς θάνατον. ἀλ-
λὰ θάνατον τὸν διὰ σταυροῦ·
καὶ ὅτι οὐκ ἐκρατήθη θα-
νάτῳ. ὕψωσεν γὰρ αὐτὸν
φησὶν ὁ θεός. ὅταν δὲ τὸν
υἱὸν καὶ ἡττώμενον καὶ τὰ
τοιαῦτα ἀκούσῃς. τὴν οἰ-
κονομίαν ἐννόει. μὴ γὰρ δὴ
ὡς ἐλαττούμενον δεῖν α-
ὐτὸν νομίσῃς. αὐ-
τὸς γάρ ἐστιν ἡ δύναμις
τοῦ πατρός. χριστὸς γὰρ θεοῦ δύνα-
μις καὶ θεοῦ σοφία:·
κδ ΕΙC ΔΟΞΑΝ ΘΥ ΠΡC:·
ἵν᾽ οὕτω δοξάζηται φησίν. ὥς

ειν πάσης ἡδονῆς καταξιοῦσθαι
ζειν. πῶς γὰρ ὅτι ἀθληταὶ ἐστὲ
ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου. ἔοικε γὰ
ρ ὅτι αὐτὸ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ
ἐστι. καὶ τοῦτο ὑμῖν ἐχαρίσθη
τὸ πάσχειν ὑπὲρ αὐτοῦ. τοῦτο
δὲ φησὶ, κατὰ τοῦ φρονήματος
διαλύων. οὐκ ἀπὸ τῆς προθέ
σεως. δεῖ γὰρ ἀγαθὴν μὲν
ἔχειν πρόθεσιν. παρὰ δὲ
ται ἀγαθά. λέγεσθαι ἐκεῖν·
οὐκ ἔστω γὰρ φησίν. ἀλλὰ χά
ρις κοινωνεῖ μοι:·
ιθ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΧΟΝΤΕΣ
ΟΙΟΝ ΙΔΕΤΕ ΕΝ ΕΜΟΙ. ΚΑΙ ΝΥΝ
ΑΚΟΥΕΤΕ ΕΝ ΕΜΟΙ:·
δύο χρήσιμα ἐνταῦθα αἰνί
καὶ τὸ μὴ ἥττονας αὐτοὺς μόνους
ἀθλητάς. ὁ ποιεῖ κατα
μίμησιν αὐτοῦ ἀθλοῦσιν.
καὶ τοῦ μὴ δεδιέναι τοῖς
δεσμοῖς, ἢ τῇ προσδοκίᾳ
τοῦ θανάτου. ὁ ποιεῖ καὶ
μιμεῖσθαι αὐτὸν αὐτοὺς
παρακελεύεται. ὅρα δὲ
πόση ἀγωνία τοῦ παύ
λου περὶ τῶν μαθητῶν.
ὡς καὶ κατορθούντων
αὐτῶν καὶ δεδιότων
ἀγωνίαν. κατορθούντων
μὲν διὰ τούτων μάλιστα. δε
διότων δὲ διὰ τὴν ἐκ
τῆς δουλείας γενομένην
ὑποστολὴν καὶ φυγήν:·
κ ΕΙ ΤΙΣ ΟΥΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΝ
ΧΡΙΣΤΩ. ΕΙ ΤΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΝ Α
ΓΑΠΗΣ. ΕΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. ΕΙ ΤΙΣ ΣΠΛΑΓΧΝΑ ΚΑΙ
ΟΙΚΤΙΡΜΟΙ. ΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΜΟΥ
ΤΗΝ ΧΑΡΑΝ. ΙΝΑ ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟ
ΝΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ
ΕΧΟΝΤΕΣ. ΣΥΜΨΥΧΟΙ ΤΟ ΕΝ
ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ:· μέλλων
αὐτοῖς παραινεῖν ὁμοψύ
χους εἶναι καὶ ὁμοτύχους,
ἀπὸ ὅρκων αὐτοὺς προκα
ταλαμβάνει τὰς τύχας·
μονονουχὶ λέγων. πρὸς αὐ
τῆς τῆς παρακλήσεως
ὑμᾶς ὁρκίζω. καὶ παρακα
λῶ ὑμᾶς ἔχειν. καὶ τῆς ἀγά
πης καὶ τῆς κοινωνίας
τοῦ πνεύματος. πρὸς αὐτῶν τῶν
σπλάγχνων. πρὸς αὐτῶν τῶν
οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ. πλη
ρώσατέ μου τὴν χαρὰν.
αὕτη δέ ἐστι τὸ ὁμοψύχους
ὑμᾶς εἶναι καὶ ὁμοτύχους:·
κα ΜΗΔΕΝ ΚΑΤ᾽ ΕΡΙΘΕΙΑΝ. Η ΚΕ
ΝΟΔΟΞΙΑΝ. ΑΛΛΑ ΤΗ ΤΑΠΕΙ
ΝΟΦΡΟΣΥΝΗ. ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΠΡΟ
ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΥΠΕΡΕΧΟΝΤΑΣ
ΕΑΥΤΩΝ:· τοῦτο γὰρ
ἐπιμάλιστα τὰς αἱρέ
σεις ποιοῦν. ἔρις καὶ κενο
κβ δοξία:· ΜΗ ΤΑ ΕΑΥΤΩΝ

εἰς ἡμέραν χ(ριστο)ῦ· ὅτι οὐκ εἰς
κενὸν ἔδραμον· οὐδὲ
εἰς κενὸν ἐκοπίασα:·
μέγα γὰρ ὄντως διδασκά-
λων καύχημα ἡ τῶν μα-
θητῶν προκοπή· μέχρι
τίνος δὲ τὴν προκοπὴν
φθάσαι δεῖ; ἡ μέχρι τῆς
παρουσίας χ(ριστο)ῦ· τοῦτο δὲ
λέγει ἵνα αὐτοὺς ἔχοντας
ἀποθαρρῶμεν· μὴ δὴ
αὐτοὺς παρασαλεύσαν-
τες· οὕτω γὰρ αὐτῶν σο-
φῶς ἀντιδεξόμεθα:·
λβ ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐ-
πὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουρ-
γίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν.
χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶ-
σιν ὑμῖν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ
ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγ-
χαίρετέ μοι:·
σπονδὴν δὲ τὸν θάνατον
ἑαυτοῦ φησὶν καὶ ἐν τῇ πρὸς
Τιμόθεον ὁμοίως· ἐγὼ
γὰρ ἤδη σπένδομαι· καὶ
ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς
μου πάρεστιν· λέγει οὖν
ὅτι εἰ καὶ ἀποθνήσκω·
καὶ θάνατόν μου κατα-
ψηφίζονται οἱ τῆς ἀλη-
θείας ἐχθροὶ διὰ τὸ κήρυ-
γμα, οὐχ ὅτι λυποῦμαι.
ἀλλὰ χαίρω σφόδρα· οὐ

κοινῇ καὶ αὐτοὶ χαίρετέ μοι φησί:·
λγ ἐλπίζω δὲ ἐν κ(υρί)ῳ ἰ(ησο)ῦ Τιμόθε-
ον ταχέως πέμψαι ὑμῖν
ἵνα κἀγὼ εὐτυχῶ γνοὺς τὰ
περὶ ὑμῶν:· πέμπω
ὑμῖν Τιμόθεον· ἵνα ἀκούσω-
σι τὰ περὶ ὑμῶν· οὐχ ὅτι δὲ
ἐκεῖνος αὐτὸς γὰρ ἐλέγετο
χαρίσασθαι ὑπὲρ αὐτῶν καθὼς
καὶ ἠκούσατε· τί οὖν ἐστὶν
τὸ χαίρειν περὶ Τιμόθεον
ἢ ὅτι πιστοί εἰσιν καὶ χαί-
ρουσιν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς τοῖς
διὰ τὸ κήρυγμα· τοῦτο γὰρ
αὐτοῖς καὶ παραινεῖ:·
λδ οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσότυχον ὅσ-
τις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν
μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ
τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὸν
χ(ριστο)ῦ· τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ
γινώσκετε· ὅτι ὡς πατρὶ τέ-
κνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσε
εἰς τὸ εὐαγγέλιον· τοῦτον
μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι:·
τοῦτον μέγιστον Τιμοθέου ἔπαι-
νον· τὸ ἰσότυχον εἶναι τοῦ
διδασκάλου· ἅμα δὲ καὶ προ-
τρέπεται αὐτοὺς αὐτὸν μετὰ
χαρᾶς προσδέξασθαι ὡς
αὐτὸν ὁρῶντας τὸν ἀπόστο-
λον:· ὡς ἂν ἀπίδω τὰ
λε περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· πέποιθα
δὲ ἐν κ(υρί)ῳ:· ἐξαυτῆς μὲν

ὁ πατήρ. ἴσος τε καὶ ὅμοιος
κε αὐτῷ:· ὥστε ἀγαπη-
τοί μου καθὼς πάντοτε
μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου
μόνον. ἀλλὰ νῦν πολλῷ
μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου:·
μᾶλλον γὰρ τὴν ἀγάπην ἐνδεί-
κνυται τὴν πρὸς τὸν
διδάσκαλον. ὁ παρὰ
τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ ἀ-
κούων. ὁ μὲν γὰρ παρόν-
τος πειθόμενος ἴσως καὶ
αἰσχυνόμενος τοῦτο ποι-
εῖ. ὁ δὲ παρὰ τὴν ἀπου-
σίαν ἀκούων. μεγάλην δεί-
κνυσι τῆς στοργῆς διδασκά-
λον ἀγάπης τὸ γνήσιον:·
κϛ μετὰ φόβου καὶ τρόμου
τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν
κατεργάζεσθε:·
πάλιν μαρτυρίαν αὐτοῖς ποιεῖ
τοσοῦτον αὐτῶν τὴν ἐκ
τοῦ κατορθοῦν κατασπῶν
κζ ὀφρῦν:· θεὸς γάρ ἐστιν
ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ
θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν
ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας:·
καὶ τοῦτό φησιν οὐχ ὡς τῆς
προαιρέσεως καθαιρετι-
κόν. ἀλλ' ὡς φοβούμενος
πάλιν μὴ ἐπαρθῶσιν. ὅ-
τι γὰρ κινήσεως καὶ τῆς τοῦ
ἀγαθοῦ ἡμᾶς δεῖ καὶ πο-

μήρους. ἐθελήσωσιν διὰ τοῦ πα-
ραινέσαι. μετὰ φόβου τὴν ἑ-
αυτῶν σωτηρίαν ἐργάζεσθαι:·
κη πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυ-
σμῶν καὶ διαλογισμῶν. ἵ-
να γένησθε ἄμεμπτοι καὶ
ἀκέραιοι. τέκνα θεοῦ ἀμώ-
μητα:· ὁ γὰρ τὰς ἐντο-
λὰς ἐργαζόμενος μετὰ γογγυ-
σμοῦ ὡς ἀναρξάμενος αὐτῶν. ἀ-
πόλλυσι τὸν ἐξ αὐτῶν μισθόν.
τὸ δὲ καὶ διαλογισμῶν. τοῦ-
το δηλοῖ. τὸ ἀδιακρίτως ἐζά-
μεν δυνάμεως. καὶ μηδὲν διά-
κρινομένου. ὁ γὰρ οὕτως
αὐτὰς ἐργαζόμενος, ἔσται
φησὶν ἀμώμητος:·
κθ ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ
διεστραμμένης:·
γενεὰν σκολιὰν τὴν τῶν
Ἰουδαίων φησὶν κατὰ τὸ
ῥηθὲν πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ
τοῦ κυρίου. γενεὰ σκολιὰ καὶ δι-
εστραμμένη:· ἐν οἷς φαί-
λ νεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κό-
σμῳ λόγον ζωῆς ἐπέχοντες:·
οἱ γὰρ δι' ἀμώμων λέγομεν ἐση-
μειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου κύριε. οὗτοι δύ-
νανται φωστῆρες γενέσθαι.
λόγον δεχόμενοι τὸν εὐαγγέλιον
λα φησίν:· εἰς καύχημα ἐμοί

ἐν κ(υρί)ῳ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ
τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔ-
χετε· ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ
χ(ριστο)ῦ μέχρι θανάτου ἤγγισεν
παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ:·
ἐγγὺς μὲν οὖν [illegible] διὰ τὴν
τῶν διακονιῶν τῶν ἀποστόλων
[illegible] φησὶν ἵνα μὴ
προσθεὶς [illegible] τῇ νόσῳ, ὅπερ ἀν-
[illegible]· τὴν τοῦ θανάτου τοῦ
ἀποστόλου. ὁμοίως τὸ δὲ
[illegible]
ἀντὶ τῆς χρείας [illegible] αὐτοῦ
[illegible] κηρύγματι. ὥσπερ
ἀμελῆ καὶ αὐτοῦ. ὡς αὐτὸς
[illegible]· τὸ [illegible] τῆς σαρ-
κὸς [illegible] δι' ὑμᾶς:·
μ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν
ὑστέρημα, τῆς πρὸς με λει-
τουργείας. τὸ λοιπὸν ἀδελ-
φοί μου χαίρετε ἐν κ(υρί)ῳ:·
οὕτως [illegible] φησὶν τὴν
λειτουργίαν [illegible] καὶ
[illegible] κήρυγμα
[illegible] διὰ τοὺς [illegible]
τοῦ κηρύγματος δεσμοῖς
τοῦτο οὖν τὸ ὑστέρημα. ὁ
ἀγαπητὸς [illegible] ἐπα-
μα φρόδιτος:· τὰ αὐτὰ
γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν
οὐκ ὀκνηρόν:· καὶ ποία.
[illegible]
μβ αὐτοῦ:· ὑμῖν δὲ ἀσφαλές:· μς

μεγάλως γὰρ αὐτῶν τὴν
τύχην [illegible]· διδά-
σκων μὴ ἀδημονεῖν ἐν τοῖς
δεσμοῖς τοῖς διὰ τὸ κήρυγμα:·
μγ Βλέπετε τοὺς κύνας· βλέ-
πετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας:·
τοὺς ἄρχοντας τῶν Ἰουδαί-
ων φησὶν περὶ ὧν [illegible]
[illegible] κύνες εἰσί· οὐδὲ
[illegible] καὶ οἱ
κύνες [illegible] τὴν τύχην.
οὐκ [illegible]:·
μδ Βλέπετε τὴν κατατομήν:·
μόνον γὰρ τὴν σάρκα κατα-
τέμνουσιν· οὐδὲν δὲ τοῦ
πράγματος [illegible]
ἡ γὰρ σφραγὶς [illegible]
ἡ περιτομή, [illegible]
δὲ τί καὶ περιτέμνονται:
[illegible]
οὐκοῦν κατατέμνοντας
μόνον:· με Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν
ἡ περιτομή· οἱ πν(εύματ)ι θ(εο)ῦ λα-
τρεύοντες· καὶ καυχώμε-
νοι ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ καὶ οὐκ ἐν σαρ-
κὶ πεποιθότες· καίπερ ἐγὼ
ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί:·
οἱ [illegible]
[illegible] τοῦτο
γὰρ [illegible] τὸ [illegible]
τοῦ θ(εο)ῦ [illegible] καὶ καυχή-
σασθαι ἐν χ(ριστ)ῷ:·
Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι

τῆς κρίσεως μου· οὐδὲ ποῖος οὗτος. ὁ λοιπὸς φησὶν οἶμαι τὰ περὶ τὴν κρίσιν μου γενήσεσθαι, καὶ οὕτως εἰδὼς αὐτὸν ἀποστελῶ:·

λϛ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον:·

οἱ δὲ ἦν δι᾽ αὐτοῦ πρὸς ὅτι τὰ περὶ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ ἀπολογίαν ἐκείνως ῥᾳδίως διελύσεσθαι καὶ τὸν θάνατον καὶ τὰ δεσμά. ϛ ὅτι οὗτος ἐγένετο μεγάλη σύστασις περὶ δικαίου τῶν μαθητῶν. ὁ γοῦν Ἐπαφρόδιτον μὲν συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μεγίστῃ τιμῇ ὅθεν δὲ ὁμοτίμου:·

λζ τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς:· δηλῶν ὡς ἐν ὅτι περὶ Τιμόθεον ἕως ὅτε περὶ τὴν μου ἀπολογίαν. οὐ δεῖ ὅμοιον παρεῖναι ἀλλὰ ἀντ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ ἔξοδον. ὁ δὲ καὶ ὅμοιος παρέστη ϛ ἑρμοσθῆναι θελήματος μανθάνοντος:·

λη καὶ ἀδημονῶν. διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν. καὶ γὰρ ἠσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ. ἀλλ᾽ ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν. οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ:·

ὁ Ἐπαφρόδιτος. ἀπὸ ... ὑπομνήμασιν διὰ τὸ κήρυγμα· καὶ τοσαύτην. ὡς καὶ ἀπὸ τῶν παθῶν ... μόνος τὴν ζωὴν αὐτὸν μόνον. οἱ μόνον δὲ αὐτὸς ... ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπόστολος. ϛ τοῦτο δηλοῖ ὡς ἐν γραφῶν Θεσσαλονικεῦσιν· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε φησὶν ἀγαπητοὶ τὴν ἔξοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς. ὡς οὐ κενὴ γέγονεν. ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις. ἠσθένησεν ὁ Ἐπαφρόδιτος ὅτι ... διὰ τὸ κήρυγμα τὸ εἰς αὐτούς, τοσοῦτος αὐτὸν περὶ ... κινδυνεύων ὡς καὶ ἐξ ὀθανάτου ἐλθεῖν:·

λθ ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν. ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ. προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν

σπις ἡ ἐστὶ χῦ καὶ ἡ γνῶσις
τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ
καὶ ἡ κοινωνία τῶν πα-
θημάτων αὐτοῦ· ταῦτα
γὰρ ἐν ἐμοὶ κρεθέντα φη-
σιν· καταντῆσαι ποιή-
σει εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν
ἐκ τῶν νεκρῶν· οὐκ ἁ-
πλῶς δὲ εἶπεν καταντή-
σω· ἀλλ' ὅπως καταντή-
σω· δεικνὺς ὅτι καὶ τοῖς
κεκληκόσιν τῆς γνώσ,
ὄντως τὸ χάρισμα· καὶ τῶν
παθημάτων τὴν κοινω-
νίαν, πολλῆς τῆς ἡμετέ-
ρας χρεία· ἵνα μὴ καὶ ἐκεί-
νων ἀπολεσώμεν· καὶ
τοῦτο ἐκ τῶν ἑξῆς δῆλον·
οὐχ ὅτι γὰρ ἤδη ἔλαβον
φησίν, καὶ δὴ περὶ τοῦ
τέλους θαρρῶν· ἀλλὰ διώ-
κω ἵνα καταλάβω· τί
δὲ καὶ καταλάβη. ἢ τοῦ-
το τὸ χάρισμα· ἐφ' ᾧ καὶ
τελήφθη ὑπὸ χῦ· ἐν μὲν
δὲ κατελήφθη· ἢ τῇ
ἀναστάσει· ἔστι γὰρ ὑπὲρ
πάντων ἀπέθανεν· ἵνα
πάντες ζήσωμεν· φόβος
οὖν μέγας ἡμῖν καὶ ἀγωνία·
μήποτε καὶ ἀναστάντες
ἀνάξιοι εὑρεθῶμεν τοῦ ἀ-
ναστήσαντος. καὶ ἀκούσω-

μεν τὸ οὐκ οἶδα ὑμᾶς :.
ΜΗ Ἀδελφοί· ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ
λογίζομαι κατειληφέναι :.
ὅτι ἐξ ἑαυτοῦ τὴν ταπεινο-
φροσύνην αὐτοῖς ἐστὶν ἐνταῦ-
θα ὅσον· καὶ ἔστι δὴ οὐδὲ
μακαρίζεται ἀγνοῶν πρότερον-
της· ἐπεὶ οὐδὲ τοῦ ἀγῶνος
ἐπὶ καιρὸς, οὕτως καταλη-
ΜΘ φθεν :. Ἓν δὲ, τὰ μὲν
ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος,
τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτει-
νόμενος, κατὰ σκοπὸν διώ-
κω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄ-
νω κλήσεως τοῦ θῦ ἐν χῷ ιῦ :.
διδάσκει πῶς ἄν τις κατα-
λάβοι· καὶ πῶς. ἢ τῶν ὀπί-
σω ἐπιλανθανόμενος· ὁ-
πῶς δέ, ἢ τὴν νομικὴν
λατρείαν φησίν. ἢ καὶ πάν-
τα τὸν ἐφθαρμένον βίον·
οὐδὲ ἐπιλανθανόμενον· τοῖς
ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος·
οὕτως γὰρ δὴ μόνως ἐπιτυ-
χεῖν τοῦ βραβείου τῆς ἄνω
κλήσεως :. Ν Ὅσοι οὖν
τέλειοι τοῦτο φρονῶμεν :.
ὁρᾷς πάλιν ὑπερβολὴν τα-
πεινοφροσύνης· οὐ γὰρ εἶπεν
ὅτι ἀτελεῖς οὕτως φρονεῖτε.
ἀλλὰ τοῖς τελείοις οὕτω δεῖ
φρονεῖν· οὕτω δὲ πῶς. ἢ
τὸ οὔπω ἑαυτοῖς λογίζεσθαι

ὁρᾷ ἐὰν α
ΓΙΝΩϹΚΟΝ

ἐγὼ μᾶλλον· περιτομῇ ὀκτα-
ήμερος· ἐκ γένους ἰηλ· φυ-
λῆς βενιαμήν· ἑβραῖος
ἐξ ἑβραίων· κατὰ νόμον
φαρισαῖος· κατὰ ζῆλον διώ-
κων τὴν ἐκκλησίαν· κατὰ
δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ
γενόμενος ἄμεμπτος· ἀλ-
λ᾽ ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦ-
τα ἥγημαι διὰ τὸν χν̄ ζη-
μίαν· ἀλλὰ μὲν οὖν καὶ
ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν
εἶναι, διὰ τὸ ὑπερέχων τῆς
γνώσεως χῦ ἰῦ τοῦ κῦ μου·
δι᾽ ὃν τὰ πάντα ἐζημιώ-
θην· καὶ ἡγοῦμαι σκύβα-
λα εἶναι· ἵνα χν̄ κερδήσω·
καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔ-
χων ἐμὴν δικαιοσύνην
τὴν ἐκ νόμου· ἀλλὰ τὴν
διὰ πίστεως χῦ· τὴν ἐκ θῦ
δικαιοσύνην :·
Ἐπειδὴ μέγα ἐφρόνουν οἱ τοῦ
γράμματος κήρυκες ἐπὶ
τῇ περιτομῇ καὶ γένει τῷ
ἐξ ἰηλ. τούτου χάριν δὲ φε-
αυτοῦ ἐξουθενεῖ. τὸ δὲ γὰρ
ἀληθῶς ἐξουθενημένος.
οὐχ ὅτι γὰρ μὴ ἔχων τι ὡς κατὰ
τοὺς ἄλλους λέγει. ἀλλ᾽ ὅτι γὰρ
ἔχων μείζονα αὐτῶν καὶ κατα-
φρονῆσαι ἠνάγκασται. τὴν γὰρ
μείζονα ἔχων ὑβρίζομαι τῶν
ἀρετῶν. λέγει οὖν ὅτι πάντα
αὐτῶν ἔχων τὰ σεμνά. καὶ
τοσαύτην ἐν τοῖς νομικοῖς
ἐπιδείξας ἀμέμπτως δικαιοσύνην
ὅσην οὐκ ἄλλος τις. πάντα
ἥγημαι ζημίαν ἐξ ὅλων καλά.
ὑπερέχοντος τιμῆς οἷον
τῆς κατὰ χν̄ πολιτείας.
τοσαύτης δὲ καὶ μὴ ὑπερβο-
λῆς. ὥστε δέχομαι. μηδὲ-
μίαν ἀρετὴν εἶναι ἔχοντα ἐ-
μαυτὸν νομικὴν δικαιοσύ-
νην. ἵνα τὴν ἐκ θεοῦ δικαι-
οσύνην κερδήσω. ὁρᾷς
πῶς τὴν μὲν ἐκ νόμου δι-
καιοσύνην ἑαυτοῦ φησιν.
τὴν δὲ εὐαγγελικὴν ἐκ θεοῦ
δικαιοσύνην. ἵνα τοσοῦ-
τον ἀμφοτέρων τὸ μέσον,
ὅσον ἀνου θεοῦ :·
μζ ἐπὶ τῇ πίστει· τοῦ γνῶναι αὐ-
τὸν· καὶ τὴν δύναμιν τῆς
ἀναστάσεως αὐτοῦ· καὶ τὴν
κοινωνίαν τῶν παθημάτω(ν)
αὐτοῦ· συμμορφούμενος τῷ
θανάτῳ αὐτοῦ· εἴπως καταν-
τήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν
τῶν νεκρῶν· οὐχ ὅτι ἤδη
ἔλαβον· ἢ ἤδη τετελείωμαι·
διώκω δὲ εἰ καὶ καταλά-
βω· ἐφ᾽ ᾧ καὶ κατελήφθην
ὑπὸ τοῦ χῦ ἰῦ :· διὰ τῆς
τῆς ἐκ θεοῦ δικαιοσύνης. καὶ

θῆναι. καὶ σύμμορφον γε-
νέσθαι τῷ σώματι τῆς δό-
ξης τοῦ χ(ριστο)ῦ. τοῦτο δὲ αὐτὸ
τὸ μετασχηματίσαι ἡμᾶς
δηλοῖ ὅτι τὰ σώματα ποι-
ήσει ὁ χ(ριστό)ς. διὰ τὸ δύνασθαι
καὶ πάντα ὑποτάξαι ὑπὸ τὸ
[illegible]. τὸ δὲ καὶ ἡ δό-
ξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν
τοῦτο δηλοῖ· ὅτι ἐν τούτοις
μεγαφρονοῦσιν ἐφ' οἷς αὐ-
τοὺς ἔδει αἰσχύνεσθαι.
πάντα γὰρ τὰ τῆς κοιμ-
ας, αἰσχύνη καὶ φθορά:·
νδ οὕτως στήκετε ἐν κ(υρί)ῳ ἀ-
γαπητοί:· οὕτως ὡς
ὁ σώσας δεχόμενοι ἐξ οὐ-
ρανῶν σωτῆρα τὸν κ(ύριο)ν ἀε-
φανῶς δὲ αὐτοῦ τοὺς μα-
θητὰς φησίν. διὰ τὸ τῶν
ἀεὶ φανῶν αὐτῶν μᾶλλον
προσέχειν τὴν ὑπακο-
ὴν αὐτῶν. τὴν ἀπολη-
ψιν [illegible]:· εὐοδίαν
νε παρακαλῶ. καὶ συντυ-
χὴν παρακαλῶ. τὸ αὐ-
τὸ φρονεῖν ἐν κ(υρί)ῳ. ναὶ
ἐρωτῶ καὶ σὲ σύζυγε
γνήσιε συλλαμβάνου
αὐταῖς. αἵτινες ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ συνήθλησάν
μοι. μετὰ καὶ κλήμεντος

καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου·
[illegible] καθόλου τὴν πα-
ράκλησιν. καὶ καταδήλως αὐ-
τὴν προσφέρει. [illegible]
χῶσιν τῇ πίστει. καὶ τοῦτο
δηλοῖ. [illegible] αὐ-
τόν. οἱ [illegible] συνήθλησαν
μοι ἐν τῷ εὐαγγελίῳ:·
νϛ ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ
ζωῆς:· τοῦτο [illegible]
εἰς τοὺς [illegible] μαθών. χαίρετε
γὰρ φησὶν ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς
οὐρανοῖς:·
νζ χαίρετε ἐν κ(υρί)ῳ
πάντοτε:· καὶ ἐν δε-
σμοῖς φησὶν ἀκούητε τὸν δι-
δάσκαλον. καὶ ἐν [illegible]
κἂν ἐν [illegible] θανάτῳ.
καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τῶν διδασκά-
λων δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὰ
τοιαῦτα [illegible] πάσχοιμεν:·
νη πάλιν ἐρῶ χαίρετε. τὸ ἐπιει-
κὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν
ἀν(θρώπ)οις:· μονονουχὶ [illegible]
μαρτύρεσθαι αὐτοῖς, ὡς οὐδὲ
[illegible] ἀλλὰ χαίρετε:·
νθ ὁ κ(ύριο)ς ἐγγύς. μηδὲν μεριμνᾶτε:·
μὴ θορυβείτω φησὶν ὑμᾶς τὰ
κατ' ἐμέ. ὁ γὰρ κ(ύριο)ς μου παρέσται:·
ξ ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ
τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας
τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρι-
ζέσθω πρὸς τὸν θ(εό)ν. κ(αὶ) ἡ εἰρή-

κατειληφότας. καὶ ὅσοι τέλειοι οὕτως. οἱ μὴ τοιοῦτοι. πῶς ἑαυτοὺς ὀφείλουσι λογίζεσθαι:· Καὶ εἴ

να' τι ἑτέρως φρονεῖτε. καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει:·

ἤγουν καὶ οὐχ οὕτω φρονοῦντας τό, φησίν, ὅσοι ἡμῶν λεγόμενοι ὁ θεὸς ὑμᾶς πληροφορήσει περὶ τούτου. ὅτι οὕτως δεῖν ὡς ἐδιδάξαμεν:·

νβ' Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν. τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι τὸ αὐτὸ φρονεῖν:·

ἤγουν καὶ ἃ κατωρθώσαμεν, φησίν, τὴν τοῦ θεοῦ ἀγάπην καὶ κατάληψιν περὶ τῶν ζητουμένων. ἀλλ' ὅμως τούτου ἀντεχώμεθα μέχρι οὗ ἐληλύθαμεν. καὶ τί ἦν ὃ ἔσχομεν. ἢ τὸ φρονεῖν περὶ πίστεως ὀρθῶς:·

νγ' Συμμιμηταί μου γίνεσθε ἀδελφοί. καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν. οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν. νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια. ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα. ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει. ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν. εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ. κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα. ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι. χαρὰ καὶ στέφανός μου:·

πάλιν ἀνακαλεῖ αὐτοὺς μετὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὸν καὶ ἐπιδεῖξαι τίς οὗτος ὁ περιπατητής ὡς αὐτός. τοῦτο δὲ λέγει οὐχ ὑψηλοφρονῶν ἀλλ' ὥσπερ τρόπον τινὰ ὡς προδιδάσκαλος καὶ ὡς συμμονίας. δείκνυσι πόσον βέλτιον τὸ μέσον. τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν σαρκικῶν. τὸ δὲ μέσον τούτων αὐτοῖς τοῖς ἰδίοις ὃ καὶ τούτων ἐστὶν ἰδεῖν. τῶν μὲν γάρ φησιν τὸ τέλος ἀπώλεια. τῶν δὲ. τὸ μετασχηματι

καὶ οἷον ἐξ ἀσφαλοῦς τινὶ τὸ
πᾶν οἰκοδόμημα:·

ξγ καὶ ἴδετε ἐν ἐμοί:·

ἐπεὶ δὴ πολλῶν ἀρετῶν [illegible]
ἀντέχεσθαι· ἀληθείας
σεμνότητος· δικαιοσύ-
νης· ἁγνείας· φιλαδελ-
φίας· εὐλογίας· καὶ πάν-
των ὅσα ποιοῦσιν ἀρετὴν
ὅσα [illegible]· ἐπεὶ δὴ
τούτων πάντων [illegible]
ἵν' [illegible] μείζονα [illegible]
ἰσχὺν ποιεῖ [illegible]
αὐτοῖς. τούτου χάριν με-
θ' ἑαυτοῦ· [illegible] κατορθῶ-
σαι παρακαλεῖ αὐτούς·
ὁμοίως [illegible] λόγοι· ἵ-
να μὴ [illegible]
μεγάλων [illegible] τῶν ἐπι-
ταγμάτων· καὶ μείζο-
νος [illegible] κατορ-
θῶν· ἐν ἐμοὶ γάρ φησιν
ἅπαντα ἠκούσατε γι-
νόμενα· καὶ οὐ μόνον ἠ-
κούσατε ἀλλὰ καὶ τεθε-

ξδ ᾶσθε:· ταῦτα πράσ-
σετε. καὶ ὁ θ(εὸ)ς τῆς εἰρή-
νης ἔσται μεθ' ὑμῶν:·

παραινέσεις μὲν αἱ τοιαῦ-
ται. ἐπεὶ δὴ καὶ μέγας
ὁ ὑπὲρ αὐτῶν μισθός·
οὗτος δ' ἐστὶ τὸ σύνοικον

ξε ἔχειν τὸν θ(εὸ)ν:· ἐχά-

ρην δὲ ἐν κ(υρί)ῳ μεγάλως. ὅτι
ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑ-
πὲρ ἐμοῦ φρονεῖν. ἐφ' ᾧ
ἐφρονεῖτε, ἠκερεῖσθε δέ·
οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω·
ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμὶ
αὐτάρκης εἶναι· οἶδα καὶ
ταπεινοῦσθαι· οἶδα καὶ πε-
ρισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ
ἐν πᾶσιν μεμύημαι· καὶ
χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν·
καὶ περισσεύεσθαι καὶ ὑστε-
ρεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν
τῷ ἐνδυναμοῦντί με χ(ριστ)ῷ·
πλὴν καλῶς ἐποιήσατε
συγκοινωνήσαντές μου
τῇ θλίψει· οἴδατε δὲ καὶ
ὑμεῖς φιλιππήσιοι ὅτι ἐν ἀρ-
χῇ τοῦ εὐαγγελίου ὅτε ἐ-
ξῆλθον ἀπὸ μακεδονίας
οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοι-
νώνησεν εἰς λόγον δόσεως
καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς
μόνοι· ὅτι καὶ ἐν θεσσαλο-
νίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν
χρείαν μοι ἐπέμψατε· οὐ-
χ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα· ἀλ-
λ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν
πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑ-
μῶν· ἀπέχω δὲ πάντα καὶ
περισσεύω· πεπλήρωμαι
δεξάμενος παρὰ ἐπα-
φροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν:·

νη τοῦ θ(εο)ῦ ἡ ὑπερέχουσα πάν-
τα νοῦν:· ἐπειδὴ εἶπε
δεῖν μὴ μεριμνᾶν αὐτοῖς ἐπὶ τῶν
ἵνα μὴ ἀναπαύσωσι μό-
νας ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ κα-
θόλου τοῦτο ἀποφήνασθαι·
τούτου χάριν φησὶν ἐστὶ τὸν
μὴ μεριμνᾶν ἐν τοῖς περι-
ἐμοῦ οὐδὲ ἐν μοῖς (?)· ὥσπερ δὲ ἐστὶν
τι πάσχοντος ὑπ' αὐτῶν·
οὐ γάρ ἐστι δυνατόν· ἀλλὰ
μεριμνᾶν ἀπὸ φησὶν ἐν τῇ
προσευχῇ· καὶ δεήσει
τῇ πρὸς τὸν θ(εό)ν· αὐτὴ
γὰρ δεῖ τὸν θ(εὸ)ν εὐχαριστοῦν-
τας· οὐ καθημένους
οὐδὲ ἀλλ' ἤδη ἀσάρκους (?) :·
ζα φρουρήσει τὰς καρδίας ὑ-
μῶν· καὶ τὰ διανοήμα-
τα ὑμῶν ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ:·
παραινῶν αὐτοῖς τὸ ὁμοιοπί-
στον ἔχειν (?)· τοῦτο γὰρ ἐστὶ
τὸ φρουρηθῆναι τὰς καρ-
δίας αὐτῶν· καὶ τὰ νοήμα-
ζβ τα ἐν χ(ριστ)ῷ:· τὸ λοιπόν
ἀδελφοί· ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ
ὅσα σεμνά· ὅσα δίκαια·
ὅσα ἁγνά· ὅσα προσφιλῆ·
ὅσα εὔφημα· εἴ τις ἀρετὴ
καὶ εἴ τις ἔπαινος· ταῦτα
λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμά-
θετε· καὶ παρελάβετε καὶ

ἠκούσατε:· ἐδίδαξεν
ἡμᾶς ὁ ἀπόστολος· ὥσπερ κε-
φαλὴν πάντος ἀγαθοῦ τὴν
πίστιν ἡμῶν εἶναι χ(ριστό)ν· καὶ
ὥσπερ πάντα τὰ ἔργα τὰ
κατορθωθέντα ὥσπερ ἐστὶ
τι μικρὸν καὶ ἐλάχιστον (?) μὲν
ἐστίν· ὅμοιον οὖν ὥσπερ
λόγοι· ἔχετε τὴν πί-
στιν ἣν καὶ φυλάττεσθε
ἐν ὑμῖν δέχομαι· μάλιστα
δὲ ἐπ' ὑμῖν ἡ κατορθῶν
πολιτεία· ἣν καὶ ἀντέ-
χεσθαι ὑμᾶς παραινῶ·
τὸ λοιπὸν οὖν μέγα· οὐχ ὅ-
τι μικρὸν τὸ κατορθω-
πολιτεύεσθαι, μέγα
γάρ· ἀλλ' ὅτι μικρὸν πρὸς
σύγκρισιν τῆς πίστεως
καὶ περιλοιπον· ὁ γὰρ
θεμέλιος καὶ ἡ κρηπὶς
καὶ ἡ ἀσφάλεια, ἡ πίστις
ἐστίν· ἧς ἄνευ οὐ δυνα-
τὸν οἰκοδομηθῆναι τί-
ποτε· οὐδὲ οἰκοδομή ἐστιν·
ὥσπερ οὐδὲ οἶκος ἄνευ
θεμελίων· ἐστὶν οὖν ἡ
μὲν πίστις, τὸ θεμέλιον
καὶ ἡ πᾶσα τοῦ οἴκου
οἰκοδομή· αἱ δὲ πρά-
ξεις αἱ κατορθωθεῖσαι, ὄρο-
φος ἐοίκασι, συγκλείοντι

δεόμενος αὐτοὺς τὸ πρόσ-
θεν γράφει τὴν ἐπιστο-
λήν· ὅτι πρακτικοί· τοῦτο
γὰρ καὶ διὰ τῆς ἐπι-
στολῆς αὐτοῖς μαρτυρεῖ +

ΠΡΟϹ ΦΙΛΙΠΠΗϹΙΟΥϹ· Ε-
ΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΡΩΜΗϹ ΔΙΑ
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ· ϹΤΙΧ ΣΗ

+

ΠΡΟϹ ΚΟΛΑϹϹΑΕΙϹ

ΠΑΥΛΟϹ ΑΠΟϹΤΟΛΟϹ ΙΥ ΧΥ
ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟϹ ΘΥ ΚΑΙ
ΤΙΜΟΘΕΟϹ Ο ΑΔΕΛΦΟϹ·
ΤΟΙϹ ΕΝ ΚΟΛΑϹϹΑΙϹ ΑΓΙ-
ΟΙϹ ΚΑΙ ΠΙϹΤΟΙϹ ΑΔΕΛ-
ΦΟΙϹ ΕΝ ΧΩ :·

γράφει τὴν ἐπιστολὴν ἀν-
δράσι παραλαβοῦσι
μὲν τοῦ εὐαγγελίου τὸν
λόγον παρὰ ἐπαφρᾶ·
δεομένοις δὲ τῆς τελει-
οτέρας γνώσεως· οὐ γὰρ
εἶχον τελείαν τὴν γνῶ-
σιν· διὸ καὶ δόγματα
καθυστέρων ἀπατᾶσθαι·
καὶ ἐστὶ αὐτὸ τὸ τῆς οἰκο-
νομίας αὐτοῖς εἰσαγγέ-
λων· καὶ ἐπεύχεται
τελειωθῆναι ταύ-
τῃ τῇ γνώσει· οὐ μόνον
δὲ ἅμα καὶ παραινεῖ μὴ

ἀπατᾶσθαι· μήτε τοῖς
ἐξ ἑλλήνων ἀπατᾶσθαι
ἀπὸ τοῦ λόγου αὐτοῦ
τῆς ἀληθείας· μήτε
μὴν τοῖς ἐξ ἰουδαίων
περιτομῇ· ἀμφότεροι
γὰρ ἔξω τοῦ καταλαβεῖν
μυστηρίου εἰσίν· ἔτι γε
μὴν καὶ τὸν ἴδιον λόγον αὐ-
τοῖς συναπτομένον· ὅ-
ποιοι εἰσὶ μαθηταὶ τοῖς κα-
ταχρῆσθαι διδάσκων
αὐτοῖς :·

α ΧΑΡΙϹ ΥΜΙΝ
ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΡϹ ΗΜΩΝ·
ΕΥΧΑΡΙϹΤΟΥΜΕΝ ΤΩ ΘΩ ΚΑΙ
ΠΡΙ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ ΠΡΟ-
ϹΕΥΧΟΜΕΝΟΙ· ΑΚΟΥϹΑΝ-
ΤΕϹ ΤΗΝ ΠΙϹΤΙΝ ΥΜΩΝ
ΕΝ ΧΩ ΙΥ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑ-
ΠΗΝ ΤΗΝ ΕΙϹ ΠΑΝΤΑϹ ΤΟΥϹ
ΑΓΙΟΥϹ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ
ΤΗΝ ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΗΝ ΥΜΙΝ
ΕΝ ΤΟΙϹ ΟΥΝΟΙϹ :·

εὐχαριστίαν ὑπὲρ αὐτῶν
ἀναφέρει φησίν· διὰ δύο
ταῦτα· διὰ τὴν εἰς
χν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην
τὴν εἰς τοὺς ἁγίους :

β ΗΝ ΠΡΟΗΚΟΥϹΑΤΕ ΕΝ ΤΩ ΛΟ-
ΓΩ ΤΗϹ ΑΛΗΘΕΙΑϹ ΤΟΥ ΕΥ-
ΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟϹ
ΕΙϹ ΥΜΑϹ :· παρὰ ἐπα-
φρᾶ δηλονότι :·

περὶ τῆς διακονίας ἧς αὐτοὶ
εἰργάσαντο λέγει. ἐν ὅρῳ δὲ
οὐχ ὅτι εἰς καιρόν. ἀλλ' ὅτι καρ
πὸν ἐχομεν οἱ μαθηταί. ἐγὼ γὰρ
ὁ λόγος διεξάγει αὐτοῖς διδό
μαι. πῶς οὖν ἔχει τὸ ὀνομάζειν δι
δόντες. οἶδα ὅσον ὠφε
λείας τοῦ ἀρέσαι θεῷ·
ἀρχὴ γὰρ ἀγαθοῦ καρ
ποῦ. καρπὸς τοῖς διδασκα
λοῖς κοινωνία. ὅτι περ
ἀπέχω. καὶ παράσημος ἡ
τούτων μαθητῶν :·

ξς. ὀσμὴν εὐωδίας· θυσίαν
δεκτὴν εὐάρεστον τῷ θεῷ :·

τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ παρε
χομένοις ἐπικουρίαν.
μόνον γὰρ θεὸν πληροῦσιν :·

ξζ ὁ δὲ θεός μου πληρώσει πᾶ
σαν χρείαν ὑμῶν. κα
τὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν
δόξῃ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. τῷ δὲ θεῷ
καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν :·

Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον
ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ἀσπάζονται
ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελ
φοί. ἀσπάζονται ὑμᾶς
πάντες οἱ ἅγιοι :·

ὅρα τῆς διακονίας πόσος
ὁ καρπός. τὸ δὲ πλουτεῖ
σθαι καὶ αὐτοῖς ἐν δόξῃ
χριστοῦ. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ αὐ

τοῖς διδασκάλοις ὅσα ἀποχρῆ
σιν αὐτοῖς ἐκ μαθητῶν
αὐτοῖς ὁ χριστὸς κοινωνεῖ τοῖς
διδασκάλοις ἐν τοῖς σαρ
κικοῖς, ἵνα τῶν πνευματικῶν
αὐτῶν μετάσχωσιν. ἐπεὶ
πῶς οὖν κεκράτηκε τοῦ τῆς
πλουτίζειν, καὶ τοῖς δι
δασκάλοις πλουτεῖν
ἀλλ' οἰκονομία τοῦτο πεποί
ηκεν. ἵνα καὶ οἱ διδά
σκαλοι μὴ καταφρονῶν
ται τῶν μαθητῶν, ὅσα
ὑπὲρ αὐτοῖς πλουτίζον
τίζοντες. μήτε οἱ μαθη
ταὶ ἀνωφελεῖς ὦσιν. ὅσα
ἔστι τῶν ἐπιχορηγούν
των τάξις. καὶ μηδὲν
μεταδιδόντες αὐτοῖς. διὰ
τοῦτο ἀντιδόσει καὶ κοι
νωνίαν ἐκάλεσεν.
καὶ ταῦτα τῶν διδασκάλων
ἀσφαλεῖς τοὺς μαθητάς :·

ξη μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καί
σαρος οἰκίας. ἡ χάρις τοῦ
κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ :· παραμυθεῖ
ται σφόδρα αὐτοὺς τὸ καὶ
τοὺς οἰκείους τοῦ βασιλικοῦ
κεκρατηκέναι τὸ
κήρυγμα. καὶ τοσοῦτον,
ὥστε καὶ τοὺς ἐν ὑψηλοῖς
πιστοὺς κατασπάζεσθαι :·

ξθ μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν :~

ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ
κλήρου τῶν ἁγίων ἐν
τῷ φωτί· ὃς ἐρρύσατο ἡ-
μᾶς :· πατέρα ἡμῶν
λέγει τὸν θεόν· κατὰ τὴν
δοθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς
χριστοῦ μονογενοῦς ἢ πίστεως
υἱοθεσίαν· ὅσοι γὰρ ἔ-
λαβον αὐτὸν ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα
θεοῦ γενέσθαι :· ἐκ τῆς
ζ ἐξουσίας τοῦ σκότους· καὶ
μετέστησεν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγά-
πης αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν
τὴν ἀπολύτρωσιν τὴν ἄ-
φεσιν τῶν ἁμαρτιῶν :·
σκότος ἡ ἐξουσία τοῦ δια-
βόλου, καὶ ἐν σκότει τὸ
δικαίωμα τοῦ Χριστοῦ· καθάπερ
ὁ ἐκείνης ἐμμένει· οἱ δὲ
μὴ παρόντες τῆς κακί-
ας σκότος, κατὰ τούτους
οὐκ ἰσχύει ὁ διάβολος· οἱ δὲ
τὴν ἐξουσίαν ταύτην
φυγόντες, ὑπὸ τὴν βασι-
λείαν καθίστανται τοῦ
υἱοῦ· δι' οὗ ἀπαρχόμενοι ἤδη
τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν·
ὥσπερ δὴ διὰ τῆς κατὰ σάρ-
κα οἰκονομίας ταῖς λεγο-
μέναις· διὰ τοῦτο λέγεται
υἱὸς τῆς ἀγάπης τοῦ πατρός.

ἀρτίως ὁμοίως καὶ ὑπερβὰς ἅμα μέγα
πη θεὸς κατὰ τὴν ἐνανθρώπη-
σιν τοιγαροῦν ἐνεργήσας· ὡς
κατὰ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν
πληρώσας τὰ ὑπὸ κόσμου
ἐπαγγελλόμενα· καὶ δι' αὐτοῦ
αἵματος αὐτοῦ λέγεται τὴν
ἀπολύτρωσιν· λύτρον γὰρ
λογισθήσεται τὸ αἷμα τοῦ
κυρίου· ἐξάγον τοὺς ὑπὸ θανά-
του αἰχμαλώτους πρὸς ζωήν·
ὅτι οὐχ ἕτερος οἷον μετέχειν
ἔσονται ἀχθῆναι τοὺς ὑπὸ
τὴν τοῦ θανάτου κατα-
δίκην· καὶ διὰ τοῦ κοινωνή-
σαντος ἡμῖν θανάτου· ὡς
ὁδηγοῦντος ἡμᾶς πρὸς ζωήν :·
Η ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ
ἀοράτου :· κατὰ τῆς χάρι-
τος ἐξήγησις πρὸς τὴν θεο-
λογίαν ἀνατρέχει· αὐτὸς γὰρ
τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ τῆς
ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ, γινώ-
σκομεν τὴν οὐσίαν, τὴν
καὶ πρὸ τῆς παρουσίας·
θεοῦ γὰρ ἔργον τὸ σῶσαι τὸν
θάνατον· καὶ ζωὴν ἀν-
τικαταστῆσαι· καὶ τὸν
κόσμον ὅλον ἀναγαγεῖν·
διὰ τοῦτο λέγεται· ὅς ἐστιν εἰ-
κὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου·
ἵνα καὶ ὅτι θεὸς ἐπιδείξῃ· ς
ὅτι οὐχ ὁ πατὴρ αὐτός· ἀλλ' [illegible]

ζ καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ
καὶ ἔστιν καρποφορούμε
νον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀ
φ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ
ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ
θῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς καὶ
ἐμάθετε ἀπὸ ἐπαφρᾶ τοῦ
ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν
ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν
διάκονος χῦ· ὁ καὶ δηλώ
σας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγά
πην ἐν πνι :· τὴν δύ
ναμιν τοῦ εὐαγγελίου λέγει
προσθήκαις τῶν ἀ
κουόντων· μέγα γὰρ αὐτὸ δεικ
νὺς διὰ τοῦ κόσμου παν
τός. καρποφορούμενον
ἐν ἔργοις· καὶ αὐξανόμε
νον ταῖς προσθήκαις
τῶν πιστευόντων· ἀσφα
λίζεται τοὺς ἀκούοντας
ὅτι καθάπερ ἐν μεγίστῃ
πόλει καταριθμοῦνται
τῇ διδασκαλίᾳ τῆς οἰκουμένης
ἐκκλησίαι :·
Δ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἠκούσαμεν οὐ
παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν
προσευχόμενοι· ἵνα πλη
ρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν
τοῦ θελήματος αὐτοῦ·
ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέ
σει πνικῇ :·

ἀξίαν [illegible] φησὶν [illegible]
καθ' ἡμᾶς· διὸ καὶ ἀδιαλεί
πτως προσεύχομαι αἰτού
μενος τὸ σοφίας δῶρον, ἵ
να δι' αὐτοῦ μάθητε πῶς
καὶ ἔργοις ὁ θεὸς τὸν κόσμον
σῶσαι [illegible] τὴν ἑαυτοῦ
ἀγάπην· καὶ περὶ τρόπους τῆς
[illegible] γενέσθαι
δυνατὸν ἦν· τοῖς μὲν ἐμ
μένουσιν [illegible]
[illegible] μένουσιν
[illegible] ὅτι αὐτὸς δίκαιος
[illegible]
[illegible] γενόμενος,
τὸ πλῆρες [illegible] ἑαυτοῦ
χαρίζεται τοῖς [illegible] :·
Ε περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τοῦ κυ· εἰς πᾶσαν ἀρέσκει
αν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
καρποφοροῦντες καὶ αὐξα
νόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνω
σιν τοῦ θῦ· ἐν πάσῃ δυνά
μει δυναμούμενοι· κατὰ
τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ
εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ
μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς :·
αὕτη γὰρ σοφία τῷ ὄντι· ἐ
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἔργον
[illegible] :· εὐχαριστοῦν
ς τες τῷ πρὶ τῷ ἱκανώσαντι

δι᾽ ἀθρόον ἐλθόντων· ὁ γὰρ θα-
νάτος τοῦ χ(ριστο)ῦ καὶ τὸν ἄνθρωπον
ἀνύψωσεν καὶ ἀνεκτοὶ
χ... ἔσωσεν· καὶ τοὺς ἀγγέ-
λους εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀνή-
γαγε χαρὰν σωζομένων
ἀνθρώπων· καὶ συνῆλθον τὰ
κάτω τοῖς ἄνω· καὶ τοῦτό
ἐστι τὸ ἀποκαταλλάξαι
τὰ πάντα· ἐποίησεν
γὰρ εἰρήνην· καὶ τὴν ἔ-
χθραν ἣν εἶχεν ἦρε τοῦ μέ-
σου· διὸ καὶ λέγουσιν οἱ ἄγγελοι
δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη :·

ΙΒ ΚΑΙ ΥΜΑϹ ΠΟΤΕ ΟΝΤΑϹ Α-
ΠΗΛΛΟΤΡΙΩΜΕΝΟΥϹ ΚΑΙ
ΕΧΘΡΟΥϹ ΤΗ ΔΙΑΝΟΙΑ· ΕΝ
ΤΟΙϹ ΕΡΓΟΙϹ ΤΟΙϹ ΠΟΝΗΡΟΙϹ·
ΝΥΝΙ ΔΕ ΑΠΟΚΑΤΗΛΛΑΞΕ
ΕΝ ΤΩ ϹΩΜΑΤΙ ΤΗϹ ϹΑΡ-
ΚΟϹ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑ-
ΤΟΥ ΠΑΡΑϹΤΗϹΑΙ ΥΜΑϹ Α-
ΓΙΟΥϹ ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΥϹ ΚΑΙ
ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΥϹ ΚΑΤΕΝΩ-
ΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ :·

ἐχθροὶ ἦσαν τῇ διανοίᾳ οἱ κε-
χωρισμένοι τοῦ θ(εο)ῦ· διὰ
τὸ ἐν ἔργοις εἶναι πονηροῖς·
τὴν οὖν προϋπάρχουσαν
ἔχθραν διὰ ταύτην καὶ γὰρ καὶ
ἀνομίαν· ἐσοφίσατο ἐκλύ-
θῆναι φησίν· δι᾽ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
θῆναι τὸν τῆς σαρκὸς βί-
ον· τὸν ἐν ἡμῖν μὲν ἐρρυ-
πωμένον, ἐν χ(ριστ)ῷ δὲ καθα-
ρόν· δοθέντα δὲ ὑπὲρ ἡμῶν
γενέσθαι ... ὑπὲρ τούτων
ἐν τῷ οἰκείῳ τούτῳ παρ' ἡμῖν
κεκρατηκυῖαν ἁμαρτίαν
ἐν ἀνθρώπῳ ἀναιρεθῆναι
ὥστε ἡμᾶς καθαρεύοντας
καὶ τὴν ἐκείνου ἱερωσύνην παρα-
στῆναι θεῷ· μὴ καὶ ἐνόχους
τοῖς ἐγκλήμασι τῆς προτέ-
ρας ζωῆς· ὅσοι δηλαδὴ
συμμορφούμεθα τοῦ θα-
νάτου καὶ τῇ ἀναστάσει χ(ριστο)ῦ :·

ΙΓ ΕΙ ΓΕ ΕΠΙΜΕΝΕΤΕ ΤΗ ΠΙϹΤΕΙ
ΤΕΘΕΜΕΛΙΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΔΡΑΙ-
ΟΙ· ΚΑΙ ΜΗ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΜΕ-
ΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗϹ ΕΛΠΙΔΟϹ ΤΟΥ ΕΥ-
ΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΥ ΗΚΟΥϹΑΤΕ ΤΟΥ
ΚΗΡΥΧΘΕΝΤΟϹ ΕΝ ΠΑϹΗ ΤΗ
ΚΤΙϹΕΙ ΤΗ ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΥΝΟΝ·
ΟΥ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΕΓΩ ΠΑΥΛΟϹ
ΔΙΑΚΟΝΟϹ :··

ἐπειδὴ
ἀκολουθεῖται καθ᾽ αὐτοὺς ...
ἀμφίβολος εἰρήκειν ...
...
...
οἱ τὴν προσαγωγὴν οἰκειῶσιν :·

ΙΔ ΝΥΝ ΧΑΙΡΩ ΕΝ ΤΟΙϹ ΠΑΘΗΜΑ-
ϹΙΝ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ :·

ἐν φανερῷ τὸ ἔργον τοῦ ἀπο-
στόλου· καὶ ἕως ...

τοῦ πρ(ό)ς· ταὐτότητα ἔχων πρὸς αὐτόν· οὐχ αὐτὸς ὢν ἐκεῖνος:·

θ πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη πάντα· τὰ ἐν τοῖς οὐ(ρα)νοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα· εἴτε θρόνοι· εἴτε κυριότητες· εἴτε ἀρχαί· εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων:·

Ὅρα πῶς καὶ τὴν ἀϊδιότητα αὐτοῦ προαιώνιον κηρύττει γέννησιν· καὶ τῶν κτισμάτων αὐτὸν χωρίζει· τὸ λέγειν ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα· ἀλλ' ὡς ἀδελφὸς τισὶν ἡμῶν ἰσοδυναμοῦσι τοῖς πρωτογενομένοις· οὐ γὰρ ἐν αὐτῷ λέγει ἐκτίσθαι· τῇ γὰρ σοφίᾳ πάντα ἐποίησεν ὁ π(ατ)ήρ· Χ(ριστὸ)ς δέ ἐστιν θ(εο)ῦ δύναμις καὶ θ(εο)ῦ σοφία:·

ι καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν καὶ αὐτός ἐστιν κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων:·

Καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθαι φησὶν τὰ πάντα καὶ ἐν αὐτῷ συνεστηκέναι καὶ αὐτὸς κεφαλὴ καὶ ἀμφότερα συνάγει· τὰ τῆς θεολογίας καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας· αὐτὸς γάρ φησιν ἐστὶν ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθείς· ὁ καὶ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν· πρωτότοκον δὲ αὐτὸν λέγει· οὐχ ὡς πρὸ τοῦ ἡμῶν λαμβάνοντα· ἀλλ' ὡς δόξαν ἡμῖν τοῦ πρωτεῦσαι ἵνα αὐτοῦ χαριζομένου· οὕτω γὰρ καὶ διαμένειν φησὶν ἐν ἑαυτῷ τὰ ποιήματα ἐξαρτηθέντα τοῦ δημιουργοῦ· καὶ ἀποφυγόντα τὴν φθοράν· ἐν τῷ τὴν διαρκῆ ἐν σοφῷ ῥαμμάτων ἀναλαβεῖν:·

ια ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι· καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν· εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος· εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς:·

Ὅπερ εἴρηκεν ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους· ὅτι ἐν αὐτῷ ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐ(ρα)νοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· τοῦτο καὶ ἐνταῦθα πάλιν λέγει·

ὧν δέονται καὶ οἱ θεῖοι ἄν-
θρωποι μὴ τῆς σοφίας ἐρχό-
μενοι· καὶ οἱ ἐκείνης μόνου· ὅτι
μὴ τὸ μόνον ἐξέφηνεν ἐνερ-
γῶς τὸ μυστήριον, μὴ τὸ
κόσμος κατέλαμψεν :·

ιζ τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑ-
μᾶς παραλογίζεται ἐν πιθα-
νολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρ-
κὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνι σὺν
ὑμῖν εἰμι· χαίρων καὶ βλέ-
πων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ
τὸ στερέωμα τῆς εἰς χν
πίστεως ὑμῶν :·

διὰ τοῦτο φησὶν εἴρηκα τοὺς
πάντας θησαυροὺς τῆς
σοφίας ἐν χῷ τυγχάνειν.
ἵνα μὴ τὴν ἔξωθεν σοφί-
αν ἐπιζητῆτε. ἐπειδὴ
καὶ οὐ παρὼν ὑμῖν σωμα-
τικῶς, πάρειμι πνικῶς.
καὶ χαίρω ἐπὶ τῇ πίστει καὶ
εὐταξίᾳ τῆς ἐκκλησίας.
κλέπτως δὲ καὶ τὸ ἐνδεὲς
ὑμῶν, καὶ τὸ ἐγχρῆσαι τῆς
διδασκαλίας. ἐπεὶ γὰρ πι-
στῶς γνῶσις ἀναγκαία :·

ιη ὡς οὖν παρελάβετε τὸν χν
ἰν τὸν κν. ἐν αὐτῷ περιπα-
τεῖτε ἐρριζωμένοι καὶ ἐ-
ποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ.
καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πί-
στει. καθὼς ἐδιδάχθητε
περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐ-
χαριστίᾳ :·

ἐπειδὴ μή-
πως διὰ τῆς ἐπισταμένης
διδασκαλίας οἱ δὲ μὲν αὐτοῦ
δεικνύμενοι φθάνειν τῶν
τῆς σοφίας καθὼς. προσ-
αφάπτων, παραγγέλμα-
τι αὐτοὺς προκαταλαμ-
βάνει λέγων. ἀγαθὴν
μετὰ τὴν παράδοσιν ἣν πα-
ρέλαβε φασίν. καὶ μόνην
ἀληθῆ τὴν περὶ χυ διδα-
σκαλίαν, ἣν ὁ ἐπαφρᾶς
παραδέδωκεν. καὶ δεῖν
τὸ ἐκείνου ἐπὶ τῇ πίστει
φυλάξαι. καὶ προσθῆναι
τὴν τῆς ἀγάπης ἐποικο-
δόμησιν. καὶ προκόπτειν
ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς ἀεί. καὶ
τὰ τῶν θείων ἐν ὑπομο-
νῇ μετ' εὐχαριστίας :·

ιθ βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται
ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλο-
σοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν
ἀνων κατὰ τὰ στοιχεῖα
τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ χν :

προσονομάζει κατὰ ταύτην
τὴν ἐπιστολὴν τοῖς προσ-
έχουσιν καὶ ἰουδαίοις δια-
λεγομένοις ἑκατέρας
ἐκτροπῆς ἁμαρτάνειν τοὺς
πεπιστευκότας· πρὸς

ἔργοις ὅτι πρόθυμος χαίρει
καὶ ἐν τοῖς ἀγωνίσμασιν οἷς
ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἐκ-
κλησίας :· καὶ ἀνταν-
ιε ναπληρῶ τὰ ὑστερήματα
τῶν θλίψεων τοῦ χῦ ἐν τῇ
σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώμα-
τος αὐτοῦ· ὅ ἐστιν ἡ ἐκ-
κλησία ἧς ἐγενόμην ἐγὼ
διάκονος κατὰ τὴν οἰκο-
νομίαν τοῦ θῦ τὴν δοθεῖ-
σάν μοι εἰς ὑμᾶς :·
τουτέστιν τῆς ἐκκλησίας
καθὸ γὰρ αὐτοῦ ἡ ἐκκλη-
ις σία :· πληρῶσαι τὸν
λόγον τοῦ θῦ· τὸ μυστή-
ριον τὸ ἀποκεκρυμμένον
ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀ-
πὸ τῶν γενεῶν· νυνὶ
δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγί-
οις αὐτοῦ οἷς ἠθέλησεν
ὁ θς· γνωρίσαι τί τὸ πλοῦ-
τος τῆς δόξης τοῦ μυστη-
ρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν· ὅ ἐστιν χς ἐν ὑμῖν
ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· ὃν ἡ-
μεῖς καταγγέλλομεν
νουθετοῦντες πάντα
ἄνον· καὶ διδάσκοντες
πάντα ἄνον ἐν πάσῃ σο-
φίᾳ· ἵνα παραστήσωμεν
πάντα ἄνον τέλειον ἐν
χῷ ἰῦ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγω-
νιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέρ-
γειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμέ-
νην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει·
θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλί-
κον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν
καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ· καὶ
ὅσοι οὐχ ἑοράκασιν τὸ πρόσω-
πόν μου ἐν σαρκί· ἵνα παρα-
κληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐ-
τῶν· συμβιβασθέντων
ἐν ἀγάπῃ· καὶ εἰς πάντα
πλοῦτον τῆς πληροφορί-
ας τῆς συνέσεως· εἰς ἐ-
πίγνωσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ θῦ καὶ πρς καὶ τοῦ χῦ·
ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θησαυ-
ροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώ-
σεως ἀπόκρυφοι :·
ἡ διανομία τῶν ἀποστόλων
ἐστὶν ὀρθὴ τοῦ λόγου διδασκα-
λία· ὁ δὲ λόγος ἐστὶν ὑπὲρ
τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας·
τῆς πάλαι μὲν ἐξ ἀϊδίου
παρὰ θεοῦ κεκρυμμένης
καὶ ὁρισθείσης, ἐμφανοῖς
δὲ νῦν κατὰ καιροὺς καὶ γι-
νωσκομένης παρὰ τοῖς
ἀξίοις τῆς γνώσεως·
οὐ διὰ σοφίας σαρκικῆς·
ἀλλὰ διὰ τῆς ἀποκεκρυμ-
μένης. ἀλλὰ παρὰ θεοῦ ὑ-
πὲρ κόσμου τυγχανούσης
καὶ ὑπὲρ τὰ ἄλλα κεκρυμμένης·

ἐν τοῖς πνικοῖς τοῖς σώματι
καί· τὸ προστομοῦν γνώ-
ρισμα τοῦ ἰουδαϊσμοῦ τὴν
περιτομὴν ἔχειν ἡμᾶς
φησὶν πιστεύοντας τῇ ἀ-
ληθινῇ περιτομῇ χυ, καὶ
μετέχοντας αὐτῆς. αὕτη
δὲ ἐστὶν οὐ διὰ χειρὸς γεγενη-
μένης ἀνθρωπίνης γινομέ-
νη. ἀλλὰ δι' ἑκουσίου τῆς
τοῦ σώματος ἀποδύσε-
ως. τὸ μὴ γήϊνον μόνον ἀπο-
τίθεσθαι μέρος, ἀλλὰ τὴν
τοῦ ὅλου· τοῦ δι' ἀναστά-
σεως ἡμῖν ἀποδιδομέ-
νου· ἐν τῇ ἀναστάσει
ἤδη μὲν ἔχομεν δυνάμει
πιστεύοντες τῷ ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἀναστάντι· κομιού-
μεθα δὲ καὶ ἔργῳ τὴν
ἀνάστασιν ἐν τῷ ἰδίῳ και-
κλ ρῷ:· ἘΞΑΛΕΙΨΑΣ ΤΟ ΚΑ-
Θ' ΗΜΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΙΣ
ΔΟΓΜΑΣΙΝ Ο ΗΝ ΥΠΕΝΑΝΤΙ-
ΟΝ ΗΜΙΝ· ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΗΡΚΕΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΠΡΟΣΗΛΩΣΑΣ
ΑΥΤΟ ΤΩ ΣΤΡΩ· ΑΠΕΚΔΥ-
ΣΑΜΕΝΟΣ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΚΑΙ
ΤΑΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΕΔΕΙΓΜΑ-
ΤΙΣΕΝ ΕΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΘΡΙΑΜ-
ΒΕΥΣΑΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΑΥΤΩ:·
Ἐν τοῖς παρακούσασι τῶν,
καθ' ἃ τὸ ἐγγράμματι ἦν

τὴν παρακοὴν ἐλέγχον ἡ-
μετέρων ὥσπερ, ἢ ἐκ τῆς πο-
νηρᾶς ζωῆς· τὸ δὲ γράμμα
τοῦτο ἐξαλειφθῆναι ὡς μηκέτι
καταμαρτυροῦν ἡμῶν, ἐ-
ν δόγματι θείῳ προσιόμεν·
τουτέστι προαιρέσεως σπουδῆ·
προσιόντας οὖν φησὶν τῷ
σταυρῷ τοῦ κυ· τουτέστιν συμμε-
κρῶσαι καὶ νεκρῶσαι τῆς
ζωῆς μενεκρωθείσης ἐν τῇ
τύπῳ σῶμα ἐρχομένης τῆς πο-
νηρίας. καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς κα-
ταμαρτυρίας. ὁ γὰρ νεκρώ-
σας τὴν ζωὴν, ἐνέκρωσεν
τὸ κατ' αὐτῆς χειρόγραφον
καὶ τὰς πονηρὰς ἐξουσίας
τὰς περιπεφυκυίας τῇ
καλίᾳ τῇ σαρκικῇ. καὶ οἷο-
ν ἐκδυσάσας ἐκάλυπτου-
σας τὸν ἄνθρωπον, συναπεδύ-
σατο τῷ σώματι καὶ συνε-
κρέμασεν· καταξομένους
αὐτοὺς αἰσχύνην τὴν ἐναν-
θρώπων ὀφθαλμοῖς, περι-
τρέπων δὲ αὐτὴν σταυροῖς
σταυροῦντας. τὴν ἀπόρο-
τούτου ὄντας ἄρχοντας·
ὅτι τὸ σχῆμα αὐτῶν ὁ θάνα-
τος ἀνηρέθη. μετ' αὐτοῦ ὁ πρ-
ὸ ζωῆς· ὥσπερ εὐκόπως ἐκ-
μαι τοῦ θρόνου, διὰ τὴν ῥίζαν
καὶ τὴν ὑποκάθραν αὐτοῦ

τὸν μὲν οὖν τὴν ἐπίσημον σοφί-
ας αὐτοῦ συνήθειαν φυλάττεσθαι.
κενὴν ἀπάτην εἶναι λέγων
τὴν ἐκείνων φιλοσοφίαν· ὅτι σχή-
ματι κατασχηματισθεῖσα καὶ τῇ
θρασύτητι λόγων ἀληθείας
ἀφανίζεται· οὐ γὰρ
κατὰ παραδόσεις ἐκείνων
ῥήματα· αὗται δὲ ἡ παρὰ
ἀνθρώποις μαθήματα
τῶν ὁρατῶν στοιχείων
καὶ στοιχείων τοῦ κόσμου τοῖς
ἀνθρώποις οἰκονομίαι πρὸς
τὴν ζητουμένων
κατάληψιν· ἀλλ' οὐ τῶν ἀο-
ράτων τῶν ζητουμένων:·
κ ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν
τὸ πλήρωμα τῆς θεότη
τος σωματικῶς:
ὥσπερ φησὶν καὶ ὁ πατήρ
ἐστιν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα·
καὶ ἵνα μή τις νομίσῃ
... τὴν κα-
τοικῆσαι ... κατοικεῖν
... τούτου χάριν
... σωματικῶς· ἀν-
τὶ τοῦ οὐσιωδῶς· λέγει
... γενόμε-
νος ... τοῦ θυ
ὁμοούσιος αὐτῷ ...
κα ἁγίῳ πνι:· καὶ ἐστὲ
ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι
ἐπειδὴ σὰρξ αὐτοῦ καὶ μέλη
γεγόνατε· καὶ κεφαλὴν
αὐτὸν ἔχετε τούτου χάριν
πρὸς ἀγγέλους ... πεπληρω-
μένοι:·
κβ ὅς ἐστιν ἡ κε-
φαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐ-
ξουσίας:· ... ὁμοού-
σιος φησὶν γενόμενος ἡμῖν
κατὰ τὴν σάρκα ἤτοι
τὴν ἀνθρωπότητα· ἀλ-
λ' οἷον καὶ ...
... τοὺς ἀν-
... :·
κγ ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε
περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ
ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώμα-
τος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς
σαρκὸς ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ
χυ· συνταφέντες αὐτῷ
ἐν τῷ βαπτίσματι· ἐν ᾧ
καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς
πίστεως τῆς ἐνεργείας
τοῦ θυ τοῦ ἐγείραντος αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς
νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς πα-
ραπτώμασιν· καὶ τῇ ἀκροβυ-
στίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν συνε-
ζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐ-
τῷ· χαρισάμενος ἡμῖν
πάντα τὰ παραπτώματα:·
ἐπειδὴ ... τοῖς ...
... οὐκ ...
... ἀλ-
λὰ ... καὶ ...

γαστρὶ δέδοται καὶ ἀφεδ
κη ρῶνα χωρεῖ :· κατὰ τὰ ἐν
τάλματα καὶ διδασκαλίας
τῶν ἀνθρώπων· ἅτινά ἐστιν
λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας
ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ
ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφει
δίᾳ σώματος· οὐκ ἐν τιμῇ
τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς
σαρκός :· ἐντολὰς οἶμαι φη
σὶ μαθήματα διδασκαλίας
τῶν Ἰουδαίων λέγει· ἢ καὶ
ἐντολὰς σαρκικὰς αὐτὰς
λέγει· μηδὲν ἔχουσας πνευ
ματικόν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ
τὸ οὐ κατ' αὐτῶν· ἀφειδίαν
δὲ σώματος τὴν περὶ τὸ
κθ μὴ ... λέγει :· Εἰ οὖν συνη
γέρθητε τῷ χριστῷ· τὰ ἄνω
ζητεῖτε οὗ ὁ χριστὸς ἐστιν ἐν
δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος·
τὰ ἄνω φρονεῖτε· μὴ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπεθάνε
τε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν
κέκρυπται σὺν τῷ χριστῷ
ἐν τῷ θεῷ· ὅταν ὁ χριστὸς
φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν
τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ
φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ :·
Ἐπεὶ οὖν ἔφησεν ὅτι ἑτέραν
ζωὴν ἀπεκτήσατε τὴν οὐ
ράνιον· τὴν κατὰ γῆν
ἀπαρνεῖσθαι δεῖ καὶ σώματος

ἀπογινώσκετε· οὐ γὰρ δὴ ἵνα
τὴν ἀλλαχοῦ μὲν ἔχειν τὴν
ζωήν, τί οὖν δὲ ἐστερῆσθαι
κειμένης ἔχειν τὰ νομοθετή
ματα· ἀλλ' ἀργεῖ τὸ μὲν ταῖς
περὶ σῶμα ὡς τεθνηκὸς τῶν
ἡμῶν· ἐνεργεῖσθαι δὲ ταῖς
ἀρεταῖς κατορθοῦσθαι καὶ ἀνα
μένειν τὸ σῶμα τὴν αὐτῷ
δοθησομένην ζωήν, ὅτι ἀ
ληθῶς ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν χο
ρηγὸς ἐφάνη ὁ χριστός· ἕξομεν
μὲν αὐτὴν ἐν τῷ ἰδίῳ σώ
ματι· μετὰ δόξης αὐτῆς
καὶ τοῖς ἡμετέροις ἀπολαῦ
καὶ αὐτὰ ἡ ζωὴ προσαχθή
μα δὲ ἡ· ζωὴν τὴν ἔνδο
ξη· ζωήν· τὴν μακαρίαν·
προσήκουσαν διὰ φοίσαν χριστοῦ·
ἡμῶν σὺν χριστῷ ... ζομένα :·
λ ΝΕΚΡΩCΑΤΕ ΟΥΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΥΜΩΝ
ΤΑ ΕΠΙ ΤΗC ΓΗC· ΠΟΡΝΕΙΑΝ·
ἀκαθαρσίαν· πάθος· ἐπι
θυμίαν κακήν· καὶ τὴν πλε
ονεξίαν· ἥτις ἐστὶν εἰδω
λολατρεία· δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀρ
γὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει
θείας· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περι
επατήσατέ ποτε ὅτε ἐζῆτε
ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε
καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα· ὀργήν·
θυμόν· κακίαν· βλασφημί
αν· αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στό

περιεργάζεσθαι. ἢ τίς ὁ καιρὸς τοῦ θελή-
κε ματος:· Μὴ οὖν τίς ὑμᾶς
κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πό-
σει· ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς· ἢ
νουμηνίας· ἢ σαββάτων
ἅ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόν-
των· τὸ δὲ σῶμα χ(ριστο)ῦ:·
ἀπηλλάγητε φησὶν τῶν
περὶ τὰ βρώματα νομοθετήμα-
των· ταῦτα γὰρ πάντα
τύποι καὶ σκιαὶ μελλόντων,
ὅτε τὴν ὄντως ἔχοντες
καθαρότητα καὶ τὴν
ἀληθινὴν ἑορτάζοντες ἑορ-
τὴν, θεῷ παραστησόμεθα:·
κϛ Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευ-
έτω· θέλων ἐν ταπεινο-
φροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν
ἀγγέλων· ἃ μὴ ἑόρακεν
ἐμβατεύων. εἰκῇ φυσιού-
μενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ οὐ κρατῶν
τὴν κεφαλὴν. ἐξ οὗ πᾶν
τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ
συνδέσμων ἐπιχορηγού-
μενον καὶ συμβιβαζόμε-
νον αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ θ(εο)ῦ:·
μὴ νομοθετείτω τις ὑμῖν φη-
σὶν νομοθετῶν ἄρτι τὴν τα-
πεινὴν τὴν ὑπ' ἀγγέλοις
ὄντα ἀνθρώποις ἢ οἰκο-
νόμοις. καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς

τὰ τοῦ σώματος. ταύτης ἀ-
πτόμενοι. οἱ τοῦ γράμ-
ματος φύλακες, μάτην
ἐπὶ σοφίᾳ μεγαλοφρονοῦσιν·
οὐκ ἔχοντες τὴν κεφαλὴν
ὅ ἐστιν ὁ χ(ριστό)ς· ἐξ οὗ πᾶν
τὸ τῆς ἐκκλησίας σῶμα
διὰ τῶν ἁφῶν καὶ τῶν συν-
δέσμων. αὔξει τὴν αὔξη-
σιν. ἣν αὐτὸς ὁ θεὸς βούλεται
αὔξεσθαι. συναφὰς δὲ
καὶ συνδέσμους. τοὺς τὸν λό-
γον τῆς ἐκκλησίας κηρύττον-
τας λέγει· διὰ τούτων γὰρ συνά-
πτεται ἡ ἐκκλησία χ(ριστ)ῷ· καὶ
τὴν κατ' αὐτὴν οἰκοδομὴν οἰκο-
κζ δομεῖται:· Εἰ ἀπεθάνετε
σὺν χ(ριστ)ῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων
τοῦ κόσμου· τί ὡς ζῶντες
ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε·
μὴ ἅψῃ· μηδὲ θίγῃς· ἅ ἐστι
πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀπο-
χρήσει:· ὅτε μὲν κόσ-
θητε ταύτῃ φησὶν τῇ ζωῇ.
καὶ παρατηρούμενοι καὶ
σαρκικούς. τὸν γὰρ παρόν-
τα κόσμον, διὰ τούτων στοιχείων
σημαίνει. ἀποθανόντες
οὖν φησὶν τῷ αἰῶνι τού-
τῳ, τί πάλιν περὶ αὐτὸν
στρέφεσθαι, περικρούσμα-
τα καὶ τὰ τοιαῦτα στρε-
φόμενοι· ταῦτα γάρ φησιν

ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ
τοῦ θυ ἅγιοι καὶ ἠγαπημέ
νοι. σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ·
χρηστότητα ταπεινοφρο
σύνην· πραότητα· μα
κροθυμίαν· ἀνεχόμε
νοι ἀλλήλων· καὶ χαρι
ζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν
τις πρός τινα ἔχη μομφήν·
καθὼς καὶ ὁ χς ἐχαρίσατο
ἡμῖν οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐ
πὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀ
γάπην ἥτις ἐστιν σύνδε
σμος τῆς τελειότητος:·
[illegible] τὸν παλαιὸν ἄνον
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ
[illegible] βάρβαρος καὶ [illegible]
[illegible]
τοῦ [illegible]:
λγ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θυ βρα
βευέτω ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν. εἰς ἣν καὶ ἐκλή
θητε ἐν ἑνὶ σώματι· καὶ
εὐχάριστοι γίνεσθε· ὁ λό
γος τοῦ θυ ἐνοικείτω ἐν
ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σο
φία· διδάσκοντες καὶ νου

θετοῦντες ἑαυτούς· ψαλμοῖς
καὶ ὕμνοις· καὶ ὠδαῖς πνι
καῖς ἐν χάριτι· ᾄδοντες
ἐν τῇ καρδία ὑμῶν τῷ κω·
καὶ πᾶν ὅτι ἂν ποιεῖτε. ἐν
λόγω ἢ ἐν ἔργω· πάντα
ἐν ὀνόματι κυ ιυ εὐχαρι
στοῦντες τῷ θω καὶ πρι
δι' αὐτοῦ· αἱ γυναῖκες ὑπο
τάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν
ὡς ἀνῆκεν ἐν κω· οἱ ἄν
δρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας
καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐ
τάς· τὰ τέκνα ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα·
τοῦτο γὰρ ἐστιν εὐάρεστον
ἐν κω· οἱ πρες μὴ ἐρεθίζετε
τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀ
θυμῶσιν· οἱ δοῦλοι ὑπακού
ετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ
σάρκα κυρίοις· μὴ ἐν ὀφθαλ
μοδουλείαις, ὡς ἀνθρω
πάρεσκοι. ἀλλ' ἐν ἁπλότητι
καρδίας, φοβούμενοι τὸν θν
καὶ πᾶν ὅτι ἐὰν ποιῆτε ἐκ
ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ
κω καὶ οὐκ ἀνοις· εἰδότες
ὅτι ἀπὸ κυ λήψεσθε τὴν
ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονο
μίας· τῷ γὰρ κω χω δουλεύ
ετε· ὁ δὲ ἀδικῶν κομίσεται
ὃ ἠδίκησεν. καὶ οὐκ ἔστιν
προσωποληψία· οἱ κύριοι
τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς

ματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθαι
εἰς ἀλλήλους :· ἤτοι τοῦ παλαι-
οῦ παραινέσεως· μὲν ἐκροτη-
ταμένην στολὴν γὰρ τὸ πρὸς τὴν
κοσμικὴν ζωήν, τὴν πα-
ρεφθαρμένην· ζωὴν
δὲ ἀρτὶ ταύτης στολὴν τὴν
ἐνάρετον καὶ πνευματικήν· ὡς με-
κρῶσαι τὰ μέλη προστά-
ττεται ἐπὶ τῆς γῆς ὡσαν
τὸ πνευματικῶν ζωὴν κα-
ταλείπων· κατὰ τὴν ἐν
ἀγάπῃ πνευματικὴν πολιτείαν· ἀμέ-
λειαν δὲ τὴν νέκρωσιν
τῆς ζωῆς ἀποδέχεται κινήσιν
τὸ μὲν ἀπολλυμένον αὐτῆς
ἐξηγούμενος· ἵνα μὴ
τὴν ἐν σώματι ζωὴν
πορευομένου ὑπολαμβανόμεν
ἀποστρέφειν κελεύοιν-
ται· ἀλλὰ τὴν τῆς ζω-
ῆς παρατροπὴν τὴν
ἐν κακίᾳ μάλιστα· αἱ πορνεῖαι
καὶ ὅσα εἰδέναι καλοῦ·
ἀκαθαρσίαν καὶ ἀσέλ-
γειαν καὶ πάθος καὶ ἐπι-
θυμίαν κακὴν ὀνομάζει·
καὶ τὴν πλεονεξίαν ἐ-
ξῆς ἐπάγων· ὅτι δὴ
ἀκολούθημα τῶν κακῶν
ἡ πλεονεξία· χρημάτων
χορηγίαν ἐπιζητοῦσα τῶν
τῶν κακῶν· εἰδωλολα-
τρείαν δὲ καλεῖ τὴν πλεο-
νεξίαν· ὅτι τοῦ θεοῦ δουλεί-
αν καταλιπόντες· ἀντὶ
θεοῦ τοῖς χρήμασι δουλεύ-
ουσιν· ποίαν οὖν μὴ δια-
τριβὴν τοῖς τοιούτοις· τὴν
ὀργὴν ἐπέρχεσθαι φησὶν
διὰ ταῦτα ἔρχεται τοῖς ἀπει-
θοῦσιν· οὐδὲ ὑμῖν φησὶ
τοῖς πιστοῖς καὶ τὴν ὀργὴν
ἀποφευγομένοις· ἐν τού-
τοις τοῖς ἔργοις διατρίβειν,
ἐν οἷς τὸ πάλαι διετρίβετε
ὅτε τὴν ζωὴν εἴχετε ταύ-
την· κἂν ἀποθέσθαι σπου-
λα' δάζομεν :· ἀπεκδυ-
σάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον
σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ :·
Καθόλου λέγει τὴν ὁλομελῆ κα-
κίαν τῶν παλαιῶν τρό-
πων δεῖ μὴ γενέσθαι· ἄνθρωπον
γὰρ λέγει παλαιὸν τὸν τρό-
πον τὸν πάλαι· τὸν ἀπὸ
τῆς πτώσεως ἐπιγεγενημέ-
λβ' νον :· καὶ ἐνδυσά-
μενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαι-
νούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κα-
τ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν·
ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰου-
δαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκρο-
βυστία· βάρβαρος· Σκύθης·
δοῦλος· ἐλεύθερος· ἀλλὰ
τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός :·

τῆς συνεξελθεῖν ὥσπερ αἰχμά-
λωτος παρὰ τοῖς ἔθνεσι μόνον-
τα· συναιχμάλωτον καλεῖ:·
λζ καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνά-
βα· περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς·
ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε
αὐτόν· καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Ἰοῦστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς·
οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ· οἵτινες ἐ-
γενήθησάν μοι παρηγορία:·
καὶ ἡ πρὸς Βαρνάβαν συγγέ-
νεια· συνίστησι τὸν ὀνο-
μαζόμενον Μάρκον· γνω-
ριμώτερος γὰρ ὁ Βαρνάβας·
Ἰησοῦν δὲ ἐπαγγέλλει τὸν λεγό-
μενον Ἰοῦστον· Ἰοῦστον ὀνο-
μαζόντων αὐτὸν οὕτω τῶν
πιστῶν, διαλάμψαντα τὴν
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ σωτῆρος
σπουδὴν ὑπὲρ τὸ μῆκος δὲ τούτοις ὄν-
τας παρηγορίαν ἑαυτοῦ φη-
σὶν ἔφυμεν· διὰ τὴν ἀπόλαυ-
σιν τῶν συγγενῶν· πάνθ' ὤν-
τι γὰρ ἐστι τοῖς ἀπολλυμένοις·
παραμυθούμενοι σῳζόμενοι:·
λη ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς
ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος χῦ· πάν-
τοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς·
ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πε-
πληρωμένοι, ἐν παντὶ θε-
λήματι θῦ· μαρτυρῶ γὰρ

αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν
ὑπὲρ ὑμῶν· καὶ τῶν ἐν Λαο-
δικείᾳ· καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει·
ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰα-
τρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς·
ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ
ἀδελφούς:· ἐργάζεσθαί
τι καὶ ἡ κατὰ γένος καὶ ἡ κατὰ
πατρίδα οἰκειότης· οἶδε δὲ καὶ
ἡ κατὰ τὴν διδασκαλίαν·
ταῦτα δὲ πάντα ὑπῆρχεν
τῷ Ἐπαφροδίτῳ, πρὸς τοὺς
Κολοσσαεῖς· τὴν οὖν
τῶν εὐχῶν σπουδὴν, δείκνυ-
σιν ὄντων ὑπὲρ τούτων διηγή-
λθ ματι:· καὶ Νυμφᾶν καὶ
τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλη-
σίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ
παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή· ποιήσα-
τε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων
ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ
τὴν ἐκ Λαοδικείας, ἵνα καὶ ὑ-
μεῖς ἀναγνῶτε:·
προτρέπει καὶ κατ' οἴκους συ-
νάγεσθαι τὰς ἐκκλησίας·
ἐκκλησίας καλῶν καὶ τοὺς
μ οἴκους:· καὶ εἴπατε Ἀρ-
χίππῳ· βλέπε τὴν διακονί-
αν ἣν παρέλαβες ἐν κῳ· ἵνα
αὐτὴν πληροῖς· ὁ ἀσπασμὸς
τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου:
διακομίζειν τὴν ἐπιστολὴν φροντίδα
προστεταγμένον τοῦτον. ἅμα

δούλοις παρέχεσθε· εἰδό
τες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε
κν ἐν οὐνοῖς· τῇ προσευχῇ
προσκαρτερεῖτε· γρηγοροῦν
τες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ
προσευχόμενοι ἅμα καὶ
περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ θς ἀνοί
ξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου
λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ
χυ· διὸ καὶ δέδεμαι· ἵνα
φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με
λαλῆσαι· ἐν σοφίᾳ περιπα
τεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω:·
καὶ τὸ γρηγορεῖν μαιουμένης τῆς
καρδίας ἐστί· καὶ ἐν ταῖς καρ
δίαις κρατεῖσθαι· μὴ λο
γισμῶν ἀπάταις ἀποδοκιμάζειν
τῶν ἐπιτρέπεσθαι· ἀπαι
τεῖ γὰρ τὴν διὰ τῆς γρη
γόρσεως ὑπομονὴν τοῦ σώ
ματος ὑπὲρ τῆς· ὅσον παρὸν
τῶν ἀμελημάτων δυναμένης·
ὁ παρὼν ἐστι σῶμα τοῦ χυ:
λδ τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμε
νοι· ὁ λόγος ὑμῶν πάντο
τε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυ
μένος· εἰδέναι πῶς δεῖ
ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρί
νεσθαι:· τὴν συνδια
τριβὴν τῶν μαθητῶν. φι
λεῖν ... μέχρι
τῆς κοινῆς ταύτης φιλί
ας· ὅσος γὰρ ... τοῖς
τοιούτοις· ... σωμα

... ἐπειδὴ δὲ ... αὐτοῦ τὸ
ἐπαίτιον κατὰ μόνας ἐπιδεῖ
ται δὴ κατὰ ὀλίγον σμικρόν:·
λε τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει
ὑμῖν τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀ
δελφὸς· καὶ πιστὸς διάκονος
καὶ σύνδουλος ἐν κῳ· ὃν ἔπεμ
ψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο
ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν· καὶ
παρακαλέσει τὰς καρδίας
ὑμῶν σὺν ὀνησίμῳ τῷ
πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελ
φῷ· ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν πάν
τα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε:·
Ἀσιανὸς ὁ ἀνὴρ ἀπὸ ... πόλιν
τὴν πατρίδα ... καὶ μετὰ
τοῦ ἀποστόλου· διὸ καὶ
ἀγαπητὸν ἀδελφὸν καὶ
πιστὸν διάκονον· καὶ σύν
δουλον ἐν κῳ καλεῖ· καὶ δι
δάσκαλον τῆς χάριτος τὸ
τυχικὸν ... κρίνει· ἐπὶ
παρακλήσει τῶν θλιβομέ
νων ἀποστέλλει αὐτὸν
ἀπὸ τῆς ῥώμης· ὀνή
σιμος πολίτης κολασσαέων
ὤν· καὶ οἰκέτης πρὸς τοὺς
ἰδίους ἀποστελλόμενος:·
λς ἀσπάζεται ὑμᾶς ἀρίσταρ
χος ὁ συναιχμάλωτός μου:·
Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῇ θεσσα
λονίκῃ συναπαρὰς τῷ
παύλῳ· ἐπεὶ οὖν καὶ δεσμὰ

ἐλπίδος τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ·
ἔμπροσθεν τοῦ θυ καὶ πρς
ἡμῶν:· ὅρα πόσα μαρ-
τυρεῖ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχαριστία
ἀναφερομένη τῷ θεῷ· ὅτι
πίστιν ἔσχον· καὶ οὐχ ἁπλῶς
πίστιν ἀλλ᾽ ἐνεργῆ· καὶ οὐ-
χ ἁπλῶς ἀγάπην ἀλλὰ
κόπον ἀγάπης ἔσχον· ἐ-
κοπίων γὰρ ἐν τοῖς διωγμοῖς
διὰ τὸ ἀγαπᾶν τὸν κν· καὶ
οὐχ ἁπλῶς ἐλπίδα ἔσχον
ἀλλὰ μεθ᾽ ὑπομονῆς τὴν
β ἐλπίδα:· εἰδότες ἀ-
δελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ
τοῦ θυ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν
ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν
οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν
λόγῳ μόνῳ· ἀλλὰ καὶ ἐν
δυνάμει· καὶ ἐν πνι ἁγίῳ
καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ
καθὼς οἴδατε· οἷοι ἐγενή-
θημεν ἐν ὑμῖν δι᾽ ὑμᾶς· καὶ
ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐ-
γενήθητε· καὶ τοῦ κυ δε-
ξάμενοι τὸν λόγον ἐν
θλίψει πολλῇ· μετὰ χα-
ρᾶς πνς ἁγίου:·
ἀπὸ κοινοῦ τὸ εὐχαριστοῦμεν
ληπτέον· εὐχαριστοῦμεν τῷ
θεῷ μνημονεύοντες τὴν ἐκ-
λογὴν ὑμῶν καθ᾽ ἣν ἐξε-
λέξατο ὑμᾶς· καὶ ὅτι πα-
ραλαβόντες τὸ εὐαγγέλιον ἐμά-
ποδείξατε θλίψιν ἀμέσως πολλὴν
καὶ ἐνεργοῦν τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον· οὐχ ἁπλῶς παραμεί-
νατε· ἀλλὰ τοσαύτην ἐπεδεί-
ξατε τὴν ἰσχὺν, ὥστε μιμη-
τὰς ὑμᾶς καὶ ἡμῶν γενέσθαι καὶ
τοῦ κυ· τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ
ὑπομεμενηκέναι θλίψεις παρὰ
τῶν ἰουδαίων:·
γ ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους
πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν
τῇ μακεδονίᾳ καὶ τῇ ἀχαΐᾳ·
ἀφ᾽ ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λό-
γος τοῦ κυ· οὐ μόνον ἐν τῇ
μακεδονίᾳ καὶ ἀχαΐᾳ. ἀλ-
λὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πί-
στις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θν ἐξε-
λήλυθεν· ὥστε μὴ χρείαν
ὑμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. αὐ-
τοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέ-
λουσιν· ὁποίαν εἴσοδον ἔσχο-
μεν πρὸς ὑμᾶς:· ὅρα
πόσην ἔσχεν ἐπίδοσιν ὥστε
αὐτοὺς ἑτέροις γενέσθαι
τύπον· καὶ οὐκ ὀλίγοις· ἀλ-
λὰ καὶ χώραις ὅλαις καὶ ἔθνε-
σιν· ἐν τῇ μακεδονίᾳ γὰρ καὶ
ἐν τῇ ἀχαΐᾳ. καλῶς δὲ καὶ τὸ ἐξηχῆ-
σθαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν
τῆς λαμπρότητος:·
δ καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς
τὸν θν ἀπὸ τῶν εἰδώλων

μνήμης δὲ σημεῖον τὸ
ἐπίταγμα καὶ τοῦτο ἦν
ἑκατέρως· ἵνα μηδὲν ὑπερορῶσι
μήτε τὸ μέγα μήτε τὸ μικρὸν
γίνηται ἀλλὰ κατὰ θεόν:·

μα ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΤΕ ΜΟΥ ΤΩΝ
ΔΕΣΜΩΝ:· οὐκ αἰσχύ-
νεται τοῖς δεσμοῖς. ἀλλὰ
καὶ ἀγάλλεται. καὶ τοῦ-
τον δὲ εἰς ἀνάμνησιν ἄξι-
ον ἑαυτὸν οἶδεν ὄντα:·

μβ Ἡ ΧΑΡΙΣ ΜΕΘ ΥΜΩΝ ΑΜΗΝ:
Οἶδεν γὰρ ἀναμιμνήσκων
αὐτοῖς. ὅτι διὰ ταύτης
σώζονται τὸ τῶν ἀγα-
θῶν γένος:·

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ· Ε-
ΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΡΩΜΗΣ.
ΔΙΑ ΤΥΧΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΝΗΣΙΜΟΥ
ΣΤΙΧΩΝ ΣΗ

+ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ· Α

α ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΚΑΙ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ ΕΝ ΘΩ
ΠΡΙ ΚΑΙ ΚΩ ΙΥ ΧΩ· ΧΑ-
ΡΙΣ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ Α-
ΠΟ ΘΥ ΠΡΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ
ΙΥ ΧΥ:

Ἀκούσας ὁ ἀπόστολος θλι-
βομένους Θεσσαλονικέας
καὶ θλιβομένας μὴ πως ἐκ με-
τατεθῶσιν ἀπὸ τῆς πίστε-
ως. πέμπει Τιμόθεον
πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ἀθη-
νῶν. ἐπειδὴ δὲ οὐδὲ ἐλθόντος
καὶ ἀπαγγείλαντος ὅτι στήκουσιν
ἑδραῖοι. χαίρων γράφει
πρὸς αὐτούς. ἀλλὰ δὲ ἀκού-
σας ὅτι περὶ τὸν καιρὸν ἐλα-
γομάχουν ἀνάγκην ἔσχον. καὶ
πρὸς ταῦτα γράφει. καὶ αὕ-
τη μὲν ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐπι-
στολῆς. τὸ δὲ προοίμιον
δείκνυσι σωφροσύνης. ὅ-
πως γὰρ τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς ἴσοις ἑαυτῷ συντά-
ττει. ἀναμιμνήσκει δὲ αὐ-
τοὺς τῆς χάριτος δι' ἧς
ἐπετράπησαν. ἡ ἐργασία περὶ
τῶν αὐτῶν τὰ περὶ τὸν
κύριον παθήματα. καὶ οἰκονο-
μίαν τοῦτο. ἀλλ' αὐτὸν θεοῦ
παραλαβεῖν. τῆς υἱοθεσί-
ας αὐτοῖς ἐστὶ μνήμην ἄγων:·

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΤΩ ΘΩ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ Υ-
ΜΩΝ. ΜΝΕΙΑΝ ΥΜΩΝ
ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟ-
ΣΕΥΧΩΝ ΗΜΩΝ. ΑΔΙΑΛΕΙ-
ΠΤΩΣ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΕΣ
ΥΜΩΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕ-
ΩΣ. ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑ-
ΠΗΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΤΗΣ

ἢ δόξης· ἀλλ' οὕτως ἐκηρύξα-
μεν φησὶν ὡς δοῦλοι ἡμᾶς ὑμ-
ἡμᾶς ὁ θ(εὸ)ς· οὐ γὰρ ἀνθρώποις ἠρέ-
σαμεν· οὐδὲ γὰρ ἐκολακεύ-
σαμεν ὑμᾶς. ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀπό-
στομα ἐκηρύξαμεν :·

θ ΔΥΝΑΜΕΝΟΙ ἘΝ ΒΆΡΕΙ ΕἾΝΑΙ
ὩΣ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ͂ ἈΠΌΣΤΟΛΟΙ. ἈΛΛ' ἘΓΕ-
ΝΉΘΗΜΕΝ ἬΠΙΟΙ ἘΝ ΜΈΣῼ
ὙΜῶΝ ὩΣ ἊΝ ΤΡΟΦῸΣ ΘΆΛ-
ΠΕΙ ΤᾺ ἙΑΥΤῆΣ ΤΈΚΝΑ. ΟὝ-
ΤΩΣ ὉΜΕΙΡΌΜΕΝΟΙ ὙΜῶΝ
ΕὐΔΟΚΟῦΜΕΝ ΜΕΤΑΔΟῦΝΑΙ
ὙΜῖΝ· ΟὐΜΟΝΟΝ ΤῸ ΕὐΑΓΓΕ-
ΛΙΟΝ ΤΟῦ Θ(ΕΟ)Υ͂. ἈΛΛᾺ ΚΑῚ ΤᾺΣ
ἙΑΥΤῶΝ ΨΥΧΆΣ· ΔΙΌΤΙ ἈΓΑ-
ΠΗΤΟῚ ἩΜῖΝ ἘΓΕΝΉΘΗΤΕ·
ΜΝΗΜΟΝΕΎΕΤΕ ΓᾺΡ ἈΔΕΛ-
ΦΟῚ ΤῸΝ ΚΌΠΟΝ ἩΜῶΝ ΚΑῚ
ΤῸΝ ΜΌΧΘΟΝ· ΝΥΚΤῸΣ ΓᾺΡ ΚΑῚ
ἩΜΈΡΑΣ ἘΡΓΑΖΌΜΕΝΟΙ ΠΡῸΣ
ΤῸ ΜῊ ἘΠΙΒΑΡῆΣΑΊ ΤΙΝΑ Ὑ-
ΜῶΝ, ἘΚΗΡΎΞΑΜΕΝ ΕἸΣ Ὑ-
ΜᾶΣ ΤῸ ΕὐΑΓΓΈΛΙΟΝ ΤΟῦ Θ(ΕΟ)Υ͂.
ὙΜΕῖΣ ΜΆΡΤΥΡΕΣ ΚΑῚ Ὁ Θ(ΕΌ)Σ·
ὩΣ ὉΣΊΩΣ ΚΑῚ ΔΙΚΑΊΩΣ ΚΑῚ
ἈΜΈΜΠΤΩΣ ὙΜῖΝ ΤΟῖΣ ΠΙ-
ΣΤΕΎΟΥΣΙΝ ἘΓΕΝΉΘΗΜΕ(Ν)·
ΚΑΘΆΠΕΡ ΟἼΔΑΤΕ ὩΣ ἝΝΑ
ἝΚΑΣΤΟΝ ὙΜῶΝ ὩΣ ΠΑΤῊΡ
ΤΈΚΝΑ ἙΑΥΤΟῦ ΠΑΡΑΚΑΛΟῦΝ-
ΤΕΣ ὙΜᾶΣ· ΚΑῚ ΠΑΡΑΜΥΘΟΎ-
ΜΕΝΟΙ· ΚΑῚ ΜΑΡΤΥΡΌΜΕΝΟΙ·

ΕἸΣ ΤῸ ΠΕΡΙΠΑΤῆΣΑΙ ὙΜᾶΣ ἈΞΊ-
ΩΣ ΤΟῦ Θ(ΕΟ)Υ͂. ΤΟῦ ΚΑΛΟῦΝΤΟΣ
ὙΜᾶΣ ΕἸΣ ΤῊΝ ἙΑΥΤΟῦ ΒΑΣΙΛΕΊ-
ΑΝ ΚΑῚ ΔΌΞΑΝ· ΔΙᾺ ΤΟῦΤΟ ΚΑῚ
ἩΜΕῖΣ ΕὐΧΑΡΙΣΤΟῦΜΕΝ Τῷ
Θ(Ε)Ω͂Ι ἈΔΙΑΛΕΊΠΤΩΣ· ὍΤΙ ΠΑ-
ΡΑΛΑΒΌΝΤΕΣ ΛΌΓΟΝ ἈΚΟῆΣ
ΠΑΡ' ἩΜῶΝ ΤΟῦ Θ(ΕΟ)Υ͂· ἘΔΈΞΑ-
ΣΘΕ ΟὐΛΌΓΟΝ ἈΝ(ΘΡΏΠ)ΟΥ· ἈΛΛᾺ
ΚΑΘΏΣ ἘΣΤΙΝ ἈΛΗΘῶΣ ΛΌ-
ΓΟΝ Θ(ΕΟ)Υ͂· ὋΣ ΚΑῚ ἘΝΕΡΓΕῖΤΑΙ
ἘΝ ὙΜῖΝ ΤΟῖΣ ΠΙΣΤΕΎΟΥΣΙΝ·
ὙΜΕῖΣ ΓᾺΡ ΜΙΜΗΤΑῚ ἘΓΕΝΉ-
ΘΗΤΕ ἈΔΕΛΦΟΊ ΤῶΝ ἘΚ-
ΚΛΗΣΙῶΝ ΤΟῦ Θ(ΕΟ)Υ͂ ΤῶΝ Οὐ-
ΣῶΝ ἘΝ Τῇ ἸΟΥΔΑΊᾼ ἘΝ Χ(ΡΙΣΤ)Ω͂Ι
Ἰ(ΗΣΟ)Υ͂· ὍΤΙ ΤᾺ ΑὐΤᾺ ἘΠΆΘΕΤΕ
ὙΜΕῖΣ ὙΠῸ ΤῶΝ ἸΔΊΩΝ ΣΥΜ-
ΦΥΛΕΤῶΝ· ΚΑΘῺΣ ΚΑῚ Αὐ-
ΤΟῚ ὙΠῸ ΤῶΝ ἸΟΥΔΑΊΩΝ ΤῶΝ
ΚΑῚ ΤῸΝ Κ(ΎΡΙΟ)Ν ἈΠΟΚΤΕΙΝΆΝ-
ΤΩΝ Ἰ(ΗΣΟῦ)Ν :· τοῦτ' ἔστιν
ἀλλὰ τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τιμῆς
ὅσος οὗτος ἀχάριστος ὑπὸ
ἀξίωμα· ἀλλὰ τὰ τοσοῦτο
τέροις τῶν μαθητῶν· γὰρ
μόνον οἱ διδάσκαλοι :·
ι ΚΑῚ ΤΟῪΣ ἸΔΊΟΥΣ ΠΡΟΦΉΤΑΣ
ΚΑῚ ἩΜᾶΣ ἘΚΔΙΩΞΆΝΤΩΝ
ΚΑῚ Θ(Ε)Ω͂Ι ΜῊ ἈΡΕΣΚΌΝΤΩΝ :·
μόνον τί θαυμαστὸν τοὺς προφή-
τας τοῦ κ(υρίο)υ καὶ τῶν ἀπο-
στόλων· ἀλλὰ καὶ ὑβρίζου

δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀλη-
θινῷ :· ὥσπερ δὴ ἐδούλευσαν
καὶ ἐπλανήθησαν· καὶ πά-
λιν ἀνεκλήθησαν· διὰ τοῦ
τὸ ἐπιστρέψαι πρὸς θεόν· κα-
λῶς δὲ καὶ τὸ ζῶντι πρὸς
ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀψύχου
εἰδώλου· καὶ τὸ ἀληθινῷ
πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν
καλουμένων θεῶν :·
Ε καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἐκ τῶν οὐρανῶν ὃν ἤγειρεν
ἐκ νεκρῶν· Ἰησοῦν τὸν ῥυόμε-
νον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς
ἐρχομένης :· πρῶτον
τὸ ἔνδοξον τίθησιν τὸ ἐκ τῶν
οὐρανῶν· εἶτα τὸ ἄδοξον τὸν
θάνατον· καὶ τὴν αἰτίαν
ἐντεῦθεν σημαίνει τοῦ θα-
νάτου· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ ἡμετέ-
ρα σωτηρία· ἐρρύσατο
γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμέ-
ς νης ὀργῆς :· αὐτοὶ γὰρ
οἴδατε ἀδελφοὶ τὴν εἴσο-
δον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς
ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλ-
λὰ προπαθόντες καὶ ὑβρι-
σθέντες καθὼς οἴδατε
ἐν φιλίπποις, ἐπαρρησια-
σάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν
λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολ-
λῷ ἀγῶνι :· αὐτοὺς

καλῶς μάρτυρας προσάγει ὁ
λόγος· ὅτι δὴ αὐτοὶ ἐξηγού-
μεθα ὅτι οὐκ ὀλιγωρό-
τερον αὐτὸν ἐποίησεν πρὸς
τὸ αὐτοῦ κήρυγμα κίνδυ-
νοι γινόμενοι ἐν θλίψεσι·
τοῦτο δὲ προτροπή ἐστιν ἀνδρεί-
ας τοῦ γενναίως ὑπο-
φέρειν τὰς θλίψεις :·
Ζ ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ
ἐκ πλάνης :· καὶ τοῦ
τοσούτου τοῦ προθύμως κη-
ρύξαι· ὁ γὰρ πλανώμενος
τῷ κηρύγματι· οὐκ ἂν τοσ-
οῦτον ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ κηρύγμα-
τος θλίψιν ὑπομένοι· ἀλ-
λ' ὅσος αὐτὸ τοῦτο τὸ θλίψιν
ὑπάρχον :· οὐδὲ ἐξ ἀ-
Η καθαρσίας· οὔτε ἐν δόλῳ
ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμε-
θα ὑπὸ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ
εὐαγγέλιον· οὕτω λαλοῦ-
μεν· οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκον-
τες· ἀλλὰ τῷ θεῷ τῷ δοκι-
μάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν :·
οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολα-
κείας ἐγενήθημεν καθὼς
οἴδατε· οὔτε ἐν προφάσει
πλεονεξίας θεὸς μάρτυς·
οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώ-
πων δόξαν· οὔτε ἀφ' ὑμῶν
οὔτε ἀπ' ἄλλων :·
ἀντὶ τοῦ λέγοντος ὑμῖν ταῦτα...

λέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλο
μεν θλίβεσθαι· καθὼς
καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε·
διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι
στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ
γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν·
μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς
ὁ πειράζων· καὶ εἰς κε
νὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν·
ἄρτι δὲ ἐλθόντος τιμοθέ
ου πρὸς ἡμᾶς ἀφ᾽ ὑμῶν·
καὶ εὐαγγελισαμένου ἡ
μῖν· τὴν πίστιν καὶ τὴν
ἀγάπην ὑμῶν· καὶ ὅτι
ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀ
γαθὴν· πάντοτε ἐπιπο
θοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν· κα
θάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·
διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν
ἀδελφοὶ ἐφ᾽ ὑμῖν· ἐπὶ πά
σῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ
ἡμῶν· διὰ τῆς ὑμῶν πί
στεως· ὅτι νῦν ζῶμεν
ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κῷ·
τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυ
νάμεθα τῷ θῷ ἀνταπο
δοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πά
σῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρωμεν
δι᾽ ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ θῦ
ἡμῶν· νυκτὸς καὶ ἡμέ
ρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεό
μενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν
τὸ πρόσωπον· καὶ καταρτί

σαι τὰ ὑστ[illegible]
ως ὑμῶν· [illegible]
ἡμῶν καὶ ὁ κ[illegible]
κατευθύναι τὴν ὁ[illegible]
πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ [illegible]
πλεονάσαι· καὶ περισσεύσαι τῇ
ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους· καὶ εἰς
πάντας· καθάπερ καὶ ἡμεῖς
εἰς ὑμᾶς· εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν
τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁ
γιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θῦ καὶ
πρς ἡμῶν· ἐν τῇ παρουσίᾳ
τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ· μετὰ πάν
των τῶν ἁγίων αὐτοῦ [illegible]
χ̅ς̅ [illegible]:
ιη λοιπὸν οὖν ἀδελφοὶ ἐρωτῶ
μεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν
ἐν κῷ ἰῦ, καθὼς παρελάβετε
παρ᾽ ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς πε
ριπατεῖν. καὶ ἀρέσκειν θῷ· ἵ
να περισσεύητε μᾶλλον· οἴδα
τε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐ
δώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κῦ
ἰῦ· τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ θῦ
ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν· [illegible]
ἀπέχεσθαι [illegible]
νείας:
[illegible]

τοὺς θ(ε)ῷ ζῆν ἐγνωκότας καλοὺς
οὓς ὁμολογοῦσιν ἰδίους εἶναι
καὶ τὸν μέσον [illegible] αὐτοὺς
[illegible] καιρούς :·
ιδ καὶ πᾶσιν ἀν(θρώπ)οις ἐναντίων
κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔ-
θνεσιν λαλῆσαι ἵνα σωθῶ-
σιν· εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι
αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάν-
τοτε :· κωλύουσι γὰρ
αὐτοὺς σώζεσθαι :·
ιβ ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ
εἰς τέλος· ἡμεῖς δὲ ἀδελ-
φοὶ ἀπορφανισθέντες ἀ-
φ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας
προσώπῳ οὐ καρδίᾳ. περισ-
σοτέρως ἐσπουδάσαμεν
τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν
ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· διὸ
ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ
ἅπαξ καὶ δίς :· ἀντὶ τοῦ
ἐπληρώθησαν αὐτῶν αἱ
ιγ ἁμαρτίαι :· καὶ ἐνέ-
κοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς :·
[illegible] θλίψεις· αἱ διὰ
τὸ κήρυγμα [illegible].
τούτου χάριν αὐτὰς τὰς
θλίψεις ἀνατίθησι τῷ
σατανᾷ· ἐκεῖνος γὰρ ἦν
[illegible] καὶ παροξύνων
[illegible] ἀποστόλων
τοὺς ἀπίστους :·
ιδ τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς· ἢ χαρὰ
ἢ στέφανος καυχήσεως
ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθε
τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ. ἐν τῇ αὐ-
τοῦ παρουσίᾳ· ὑμεῖς γάρ
ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ
χαρά :· ὁ γὰρ [illegible]
[illegible] διδασκάλοις τοῦ
[illegible] στέφανον καὶ χα-
ρὰν τὴν τῶν μαθητῶν
προκοπήν :·
ιε διὸ μηκέτι στέγοντες. εὐ-
δοκήσαμεν :· πόθον
[illegible] τὸ ῥῆμα παραστα-
ις τικόν :· καταλειφθεῖ-
ναι ἐν Ἀθήναις μόνοι· καὶ
ἐπέμψαμεν Τιμόθεον
τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ
διάκονον τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ συν-
εργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐ-
αγγελίῳ τοῦ Χ(ριστο)ῦ· εἰς τὸ
στηρίξαι ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλέσαι ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς
πίστεως ὑμῶν τὸ μηδέ-
να. σαίνεσθαι. ἐν ταῖς θλί-
ψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἴδα-
τε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα :·
Τοῦτο τῆς [illegible] φροσύ-
νης ἴδιον τοῦ ἀποστόλου
ὁ γὰρ αὐτὸς [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] αὐτοῦ :· καὶ γὰρ
ιζ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προε-

ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου:·
μετ' [illegible] τὸν περὶ ἀ-
ναστάσεως λόγον· ὁρᾷς
δὲ πῶς θαυμαστῶς καὶ
τοῖς [illegible] τὸ ὁμολογού-
μενον· λαμβάνων τὴν ἀνά-
στασιν τοῦ κυρίου [illegible]
τῆς ἡμετέρας ἀναστά-
σεως· πάντας γὰρ ἀν-
θρώπους ἀνέστησεν δι' αὐ-
τῆς ἰδίας σαρκός· διὸ καὶ
πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν
λέγεται· ὁμολόγως δὲ κυρίου τὸ
ῥῆμα λέγων φησὶν ἐν ἀθαρ-
ρῶσιν περὶ τὸν ἀποφαινό-
κε μενον:· ὅτι ἡμεῖς οἱ
ζῶντες οἱ περιλειπόμε-
νοι· εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ
κυρίου:· τοῦτό φησιν οὐχ ὅ-
τι αὐτὸς ἔμελλεν μέχρι τοῦ
τῆς ἀναστάσεως καιροῦ
ἀλλ' ἕως δὴ περιζώντων
ἐλέγετο· καὶ αὐτὸς δὲ ἐκεῖ-
τα αὐτὰ λέγων, τῶν κοιμη-
θέντων τοῦ λόγου ἐχρήσα-
το τὸ ἡμεῖς οἱ ζῶντες· ὅτι
δὲ τοῦτο λέγει, ἐπάγει· οἱ πε-
ριλειπόμενοι· ἐπεὶ εἰ τοῦτο
λέγει ὅτι ἐμοῦ ζῶντος. πῶς
ἂν ἀλλαχοῦ λέγει ὅτι πάντως
μὲν ἀναστησόμεθα· εἰ γὰρ
ζῶν καταλαμβάνεται πῶς
ἐγείρεται· ἡμεῖς οὖν οἱ ζῶντες

φησὶν κατὰ τὸν προαποδε-
δομένον λόγον:· οὐ μὴ
κϛ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας
ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι
ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν
σάλπιγγι θεοῦ. καταβήσεται ἀ-
π' οὐρανοῦ:· καὶ πῶς οἱ μὴ φθά-
σωμεν λέγει, ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύ-
σματι· ποίῳ; τῷ τῆς ἀναστά-
σεως· ἀντὶ τοῦ κελεύσας ἀνίστα-
σθαι ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου· καὶ
καὶ σάλπιγγι θεοῦ φησίν, διὰ
τὸ κελεύσματι θεοῦ γενέσθαι·
τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις
παραβολὴ δηλοῦσα· κραυ-
γὴ γὰρ γέγονε μέσης νυκτός·
ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν τοῦ
κζ νυμφίου:· καὶ οἱ νεκροὶ
ἐν χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτοι
ἔπειτα οἱ ζῶντες ἡμεῖς οἱ πε-
ριλειπόμενοι. ἅμα σὺν αὐτοῖς
ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις
εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀ-
έρα. καὶ οὕτω πάντοτε σὺν
κυρίῳ ἐσόμεθα· ὥστε παρα-
καλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς
λόγοις τούτοις· περὶ δὲ
τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν
ἀδελφοί. οὐ χρείαν ἔχετε
ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ
ἀκριβῶς οἴδατε· ὅτι ἡ ἡμέ-
ρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ
οὕτως ἔρχεται· ὅταν γὰρ λέ-

μας. ἃς αὐτοῖς ἔδωκα παραγγ
ληφέναι παρ' αὐτοῦ φησὶν διὰ
τοῦ κυ ιυ. φυλάττειν παραινεῖ
μάλιστα. τοῦτο γάρ ἐστιν θέλημα
ιθ τοῦ θυ :· εἰδέναι ἕκαστον
ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶ
σθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ.
μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας :·
ἁγνὴν τοῦ τὴν σάρκα :·
κ καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ
εἰδότα τὸν θν :· ἱκανοὺς
τοῦτο ἀποτρέψαι τῆς πορ
νείας. τὸ μετὰ τοὺς μὴ ἐπι
γινώσκοντας θν τὴν πορνεί
αν ταύτην ἐργάζεσθαι :·
κα τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλε
ονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ :·
ὑβρίσαι γὰρ μὲν τὰς τοῦ θυ
ἐντολάς. ἀφικομένας δὲ σφο
δρῶς ἐπὶ ...
τὴν μοιχείαν ὀνομάσας ...
τὴν εἰς ἀδελφὸν ἀδικίαν
αὐτὴν ...ν :·
κβ διότι ἔκδικος ὁ κς περὶ πάν
των τούτων καθὼς καὶ προ
είπομεν ὑμῖν καὶ διαμαρ
τυρόμεθα· οὐ γὰρ ἐκάλεσεν
ἡμᾶς ὁ θς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ
ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ :· ὅρα
πῶς παρ...
τὴν ὕβριν τούτων δι...ν :·
κγ τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν. οὐκ ἄν
θρωπον ἀθετεῖ· ἀλλὰ τὸν θν,
τὸν καὶ δόντα τὸ πνα αὐτοῦ
τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς· περὶ δὲ
τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν
ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ
γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε
εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ
γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας
τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ
τῇ μακεδονίᾳ· παρακαλοῦ
μεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· πε
ρισσεύειν μᾶλλον καὶ φιλοτι
μεῖσθαι· ἡσυχάζειν καὶ
πράσσειν τὰ ἴδια· καὶ ἐργά
ζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν
ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγ
γείλαμεν ἵνα περιπατῆτε
εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω
καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχειτε :·
Ὁ γὰρ ἀθετῶν φησὶν τὸν
ἀδελφὸν, τὸν λαβόντα διὰ
τοῦ βαπτίσματος τὸ πνα
τὸ ἅγιον. τοῦτ' οὐκ ἄνθρωπον ἀλ
λὰ τὸν θν ἀθετεῖ :·
κα οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν
ἀδελφοί. περὶ τῶν κοιμω
μένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε
καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔ
χοντες ἐλπίδα· εἰ γὰρ πι
στεύομεν ὅτι ις ἀπέθανε
καὶ ἀνέστη. οὕτω καὶ ὁ θς
τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ
ιυ ἄξει σὺν αὐτῷ· τοῦτο γὰρ

ἀτάκτους· παραμυθεῖσθε
τοὺς ὀλιγοψύχους· ἀντέ-
χεσθε τῶν ἀσθενῶν· μα-
κροθυμεῖτε πρὸς πάντας·
ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ
κακοῦ τινι ἀποδῷ· ἀλλὰ
πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκε-
τε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
πάντας· πάντοτε χαίρετε·
ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε·
ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε·
τοῦτο γὰρ θέλημα θ(εο)ῦ ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ
εἰς ὑμᾶς :· ποικίλον
ἀρετῶν αὐτοῖς ἐξυφαίνει λόγον :·
λα τὸ πν(εῦμ)α μὴ σβέννυτε· προφη-
τείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάν-
τα δὲ δοκιμάζετε· τὸ καλὸν
κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴ-
δους πονηροῦ ἀπέχεσθε· αὐ-
τὸς δὲ ὁ θ(εὸ)ς τῆς εἰρήνης ἁγιά-
σαι ὑμᾶς :· αὕτη τοῦ μὴ
ἀποσχέσθαι τῶν προφητευόντων·
καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐξῆς :·
λβ ὁλοτελεῖς καὶ ὁλόκληρον ὑ-
μῶν :· ὅτι μέχρι τοῦ φησὶν ἡμῶν
ὅρου πληρῶσαι :·
λγ τὸ πν(εῦμ)α καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶ-
μα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρου-
σίᾳ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ τηρη-
θείη· πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς :·
πν(εῦμ)α φησὶν τὸ χάρισμα ὃ ἔλα-
βεν ἕκαστος διὰ τοῦ [illegible]
σώματος· τοῦτο γὰρ πν(εῦμ)α

πνευματικὸν μὲν ἕκαστος ἔλαβεν
κατὰ τὸ χάρισμα καὶ [illegible]
σώματα· καὶ ὁ μὲν γλώσσαις
ἐλάλει· ὁ δὲ προεφήτευεν·
ἄλλος ἰάματα τοῖς κάμνουσιν·
ἄλλος δαιμόνια ἐξέβαλλεν·
ἄλλος ἀνίστη τοὺς νεκρούς·
ἄλλος ἄλλο τι ἐποίει· τοῦτο
οὖν τὸ χάρισμα· ὃ καὶ πν(εῦμ)α
φησὶν μὴ σβέσητε ἐν αὐτοῖς ὁμο-
λογούμενον· ἵνα κατὰ
μηδὲν στερηθῶσιν τῆς
ἐνεργείας τοῦ ἁγίου πν(εύματο)ς :·
ὃς καὶ ποιήσει :·
Ὁ καλέσας ὑμᾶς φησὶν ἰσ(χυρὸς)
ποιῆσαι τὸ ὁλοτελεῖς ὑμᾶς
γενέσθαι καὶ ἀμέμπτους :·
λε ἀδελφοὶ προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν· ἀσπάσασθε
τοὺς ἀδελφοὺς πάντας
ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ὁρκίζω
ὑμᾶς τὸν κ(ύριο)ν· ἀναγνωσθῆ-
ναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν
τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς· ἡ χά-
ρις τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ με-
θ' ὑμῶν ἀμήν +
ἐπειδὴ ἐξ ἀρχῆς ἡ ἐπιστολὴ
περιέχει μὴ [illegible]
καὶ λαμβάνοντας [illegible]
μὴ κρυβῆναι· ἐνορκίζει
αὐτοὺς ἀναγνωσθῆναι [illegible] +
+ πρὸς θεσσαλονικεῖς α·
ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν
στι(χοι) ρϙγ

γωσιν εἰρήνη καὶ ἀσφάλει-
α· τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς
ἐφίσταται ὄλεθρος· ὥσπερ
ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ
καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν· ὑ-
μεῖς δὲ ἀδελφοί· οὐκ ἐστὲ
ἐν σκότει· ἵνα ἡ ἡμέρα
ὑμᾶς ὡς κλέπτης κατα-
λάβῃ· πάντες ὑμεῖς υἱοὶ
φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέ-
ρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐ-
δὲ σκότους:· δ(ιὰ)
λέγουσιν ὅσοι καὶ μόνος ὁ κύ-
ριος οἱ μὲν ἕτεροι τὴν ἀνά-
στασιν· ἡμεῖς δι' αὐτὸν χ(ριστο)ν· ἡμεῖς
γὰρ ἀποθανόντες κατὰ σάρ-
κα χ(ριστ)ῷ, οὐ καὶ ἔχομεν θα-
νάτου· ἡ καὶ μὲν ἕτεροις
ἐν χ(ριστ)ῷ τοῖς ἀποθανοῦσι τὰς
λέγει διὰ χ(ριστο)ῦ συγκαίρως· διὰ
τὸ ἐπιθυμεῖν τὰ ἡμῶν τοῖς ἄλλοις
ἐργασίαν παραμυθούμενος
οἰκοδομεῖν· ὅσοι διὰ χ(ριστο)ν πά-
σχοντες, καὶ προσοῦσι τῆς
ἀναστάσεως τύχωσιν:·
κα Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
ὡς καὶ οἱ λοιποί· ἀλλὰ γρη-
γορῶμεν καὶ νήφωμεν·
οἱ γὰρ καθεύδοντες· νυ-
κτὸς καθεύδουσιν· καὶ
οἱ μεθυσκόμενοι· νυκτὸς
μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡ-
μέρας ὄντες νήφωμεν

ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστε-
ως καὶ ἀγάπης· καὶ περικε-
φαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας·
ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θ(εὸ)ς εἰς
ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν
σωτηρίας διὰ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀποθανόντος ὑ-
πὲρ ἡμῶν· ἵνα εἴτε γρη-
γορῶμεν, εἴτε καθεύδω-
μεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσω-
μεν· διὸ παρακαλεῖτε
ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖ-
τε εἷς τὸν ἕνα καθὼς καὶ
ποιεῖτε:· συγκαίρως
τὸν ὑβρισμὸν προσάγ-
λογον· παραμυθητικὸν αὐ-
τὸν τὸν ὑβρισμὸν κυρίου λό-
γον καὶ διὰ τὸ χ(ριστο)ῦ γενομένου
κθ θάνατος:· ἐρωτῶ-
μεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· εἰ-
δέναι τοὺς κοπιῶντας
ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμέ-
νους ὑμῶν ἐν κ(υρί)ῳ· καὶ
νουθετοῦντας ὑμᾶς· καὶ
ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπε-
ρισσοῦ ἐν ἀγάπῃ· διὰ τὸ ἔρ-
γον αὐτῶν· εἰρηνεύετε
ἐν ἑαυτοῖς:· τὰ περὶ
διδασκάλων δηλαδή· τοι-
ούτους ἡμᾶς δεῖ αὐτοὺς πε-
ρὶ αὐτοὺς παραινῶν:·
λ παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀ-
δελφοί· νουθετεῖτε τοὺς

κας ἀφορῶν :. εἴπερ
β. δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταπο-
δοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς
θλῖψιν. καὶ ὑμῖν τοῖς θλι-
βομένοις :. ἀντὶ τοῦ ἐ-
πειδὴ δίκαιον. καὶ ὁρᾶτε πῶς
παρεμυθήσατο. καὶ πῶς
κουφίζει τὴν θλῖψιν δεικνὺς
αὐτοῖς ὑπὸ θεοῦ γενόμενος. ὅπερ
μάλιστα παραμυθία τοῖς πάσχου-
σι. καὶ ἀκούουσιν ἐν θλίψεσι
καὶ ἐκδίκησιν ἔχονται :.
γ. ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν. ἐν τῇ
ἀποκαλύψει τοῦ κυ ιυ ἀ-
π' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων
δυνάμεως αὐτοῦ. ἐν πυρὶ
φλογὸς διδόντος ἐκδίκη-
σιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θν καὶ
τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ. οἵτινες δίκην τίσου-
σιν. ὄλεθρον αἰώνιον ἀ-
πὸ προσώπου τοῦ κυ. καὶ
ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ. ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξα-
σθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐ-
τοῦ. καὶ θαυμασθῆναι
ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύσασιν :.
καὶ ἐξ ἑτέρου μέρους παρε-
μυθήσατο τὸ κοινωνοὺς
αὐτοὺς στῆσαι τῶν ἀπο-
στόλων. μετὰ γὰρ ἡμῶν φη-
σιν ἀνέσεως μεθέξετε. καὶ

ἀμείβει τὴν ἀρετὴν τῶν ἀποστόλων κα-
τασκευάζων. ἐπεὶ δὲ καὶ μὲν αὐ-
τοῖς τὸ κριτήριον ἵστησιν
ὑμῶν τῶν ἀρετῶν δικαίαν ἀν-
ταπόδοσιν. ἐπεὶ καλῶν
ἐπεὶ τῶν ἐναντίων :.
δ. ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον
ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ :. καλῶς ἔ-
φησιν αὐτή. ἐν μαρτυρουμέ-
νων τῇ πίστει ἡμῶν καὶ ὑπο-
μονὴν ἐν θλίψει τὴν ἡμέρα
πιστευθήσεται :.
ε. εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάν-
τοτε περὶ ὑμῶν. ἵνα ὑμᾶς
ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θς ἡμῶν :.
ὡς ἤδη ἐπ' αὐτῶν πίστιν ἔχομαι
τὴν περὶ αὐτῶν μαρτυρίαν.
καὶ ταῦτα οἰόμενοι περὶ μεγά-
λων. ἐπειδὴ γάρ φησιν καὶ
ὑπομονῇ καὶ διωγμοῖς. ἵνα
μὴ ἐκ τούτου ἐπαιρόμενοι
ἀπολέσωσιν ἃ εἰργάσαντο.
τούτου χάριν φησίν. ὅτι καὶ
διὰ παντὸς περὶ τούτου
προσευχόμεθα. ὑμᾶς μὲν
οὖν αὐτοὺς ποιοῦμεν. προσευ-
χόμεθα γάρ φησιν. ἵνα ἀ-
ξίους ὑμᾶς τῆς κλήσεως
ποιήσῃ. τοῦτο δέ φησιν. οὐ-
χ ὡς ἀναιροῦν τὸ ζητούμενον.
ἀλλ' ἵνα μὴ μέγα φρονῶσιν
ἐφ' ἑαυτοῖς. ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ

+ προς θεσσαλονικεις β

Παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θω πρι ημων και κω ιυ χω· χαρις υμιν και ειρηνη απο θυ πρς ημων και κυ ιυ χυ:

και δευτερας τω αποστολω προς θεσσαλονικεις εδεησεν επιστολης· ουχ ινα τι παραινεση των οικοδομουντων· η προσθησειν· υπεραυξανει γαρ φησιν η πιστις υμων· η προς τον εμπροσθεν καιρον· οπου γε και εν τη προτερα επιστολη· ου χρειαν εχειν αυτους διδαχης εφη ως θεοδιδακτους· τις ουν η αιτια της επιστολης, ινα μη θορυβωνται ακουοντες ως ενεστηκεν η ημερα της δευτερας του κυ παρουσιας· τουτο γαρ τινες των ψευδοδιδασκαλων εκηρυττον· διο και αναγκαιως γεγονεν αυτω τα σημεια διηγησασθαι τα προ της ημερας εκεινης· οιον· τα περι της αποστασιας· και περι του τελους της βασιλειας ρωμαιων· και τα περι αυτου του αντιχριστου· ταυτα γαρ προ ταυτης γενεσθαι φησιν

α ευχαριστειν οφειλομεν τω θω παντοτε περι υμων αδελφοι· καθως αξιον εστιν· οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους· ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιαις του θυ· υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε· ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θυ· εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θυ υπερ ης και πασχετε:

Ορα πως η των θεσσαλονικεων προκοπη· ως και χαριστηρια υπερ αυτων αναπεμπειν τον αποστολον· ουχ οτι απολαυουσι πιστεως· αλλ οτι υπεραυξανει η πιστις αυτων· και οτι ουκ απολαυουσιν· αλλα και θαυμαζουσιν εν τω πραγματι· τουτο δε φησιν καυχημα ημετερον· η υπομονη υμων· η πιστις· οι διωγμοι· αι θλιψεις· τουτων δε ενεκεν αξιους θεου φησιν· δηλοτι ως απο τελους αυτων κρινεσθε·

γὰρ· μὴ τὸ ἔμε τοῦτο προφα-
σιζόμενος· ἀδύνατον γὰρ
τὴν παρουσίαν τὴν δευτέ-
ραν γενέσθαι, μὴ προαπο-
δεδειγμένου τοῦ υἱοῦ τῆς
ἀπωλείας, μᾶλλον δὲ τὸν ἀντί-
χριστον· ὃν καὶ ἐνεργούμε-
νον παρὰ τοῦ σατανᾶ ἀφή-
σιν ἐλεύσεσθαι ἐν ᾧ ἐστιν ἡ πλά-
νη δοκούντων σημείων :·
ι οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν
πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑ-
μῖν· καὶ νῦν τὸ κατέχον
οἴδατε· εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆ-
ναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ και-
ρῷ :· προτέρας αὐτοῖς
ἀναμιμνήσκει διδασκαλί-
ας· περὶ αὐτῶν τούτων πε-
ποιημένος· διὰ γὰρ τὴν
πλάνην τὴν ἐκ τούτων.
καὶ αὐτὸς ὁ ἀπόστολος· πολ-
λάκις ἐδίδαξεν· καὶ ὁ κύριος
ἐν τοῖς εὐαγγελίοις
παρήγγειλεν· ὅτι τις ὑμῖν εἴ-
πῃ λόγων ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστὸς ἰδοὺ
ἐκεῖ μὴ ἐξέλθητε :·
ια τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖ-
ται τῆς ἀνομίας :·
μυστήριον ἀνομίας τὰς τῶν
αἱρέσεων διδασκαλίας ἐ-
[illegible], καὶ τὰ ψευδῆ
αὐτῶν δόγματα· ἔμελλον
γὰρ προοιμιάζουσιν ὁ διάβολος

ὄντως αὐτῶν· καὶ κηρύττει αὐτοῦ
τὴν παρουσίαν μέλλουσαν· ἐληλυθέ-
ναι δὲ καλεῖ, ἀπὸ τοῦ καιροῦ
τῶν ἀποστόλων αἱ αἱρέσεις
[illegible] γοῦν καὶ ἰωάννης
φησὶν ὁ εὐαγγελιστής, καθὼς
ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος
ἔρχεται· καὶ νῦν ἀντί-
χριστοι πολλοί· περὶ τῶν
αἱρετικῶν λέγων :·
ιβ μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ
μέσου γένηται· καὶ τότε ἀπο-
καλυφθήσεται ὁ ἄνομος :·
τὴν ῥωμαίων μοναρχίαν φη-
σίν· ταύτης γὰρ ἀναιρου-
μένης ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται :·
ιγ ὃν ὁ κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι
τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ κα-
ταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς
παρουσίας αὐτοῦ· οὗ ἐστιν
ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν
τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει
σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους
καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικί-
ας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις :·
Ὁμοῦ τὴν παρουσίαν [illegible]
μας τοῦ ἀντιχρίστου [illegible]
[illegible] ἅμα καὶ τὸν ὄλεθρον
αὐτοῦ διδάσκει ἡμᾶς. τοῦτο
[illegible] καὶ ἀπὸ τῶν προ-
των καὶ ἀπὸ τῶν ἑβραίων,
διδάσκων αὐτὸν [illegible]
παρουσίᾳ μὲν γὰρ αὐτοῦ

ταῦτα αὐτοὶ ἐργαζόμεθα. εἰ μὴ
γὰρ ὦμεν συμπαραίτιοι καὶ ὦμεν
θυ· ὥσπερ φθαρέντος ὁ μὲν ἔφθη
αὐτοῖς ἀπώλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἅμα
ς̄ μετὰ ἢ κόσμος :· καὶ πλη-
ρώσει πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγα-
θωσύνης :· δὲ ἔκρινεν
οὕτως τελέσωσιν αὐτοῖς
τοῦτο γὰρ μόνον κατὰ ...
σιν ὁ τὰ νῦν καιρὸς παρεν-
θῆ τοῦ ἀγῶνος· ἐπεὶ ὅσον δέ
τις ἀγωνίζεται, φοβεῖσθαι
μὴ πέσῃ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
εἴρηται μὴ μακαρίσαι ἄν-
θρωπον πρὸ τελευτῆς :·
β̄ καὶ ἔργον πίστεως ἐν δικαιο-
σύνει :· ἵνα ἐνδείκνυ-
μασθῶσιν ἔργοις δόξαι τὴν πί-
η̄ στιν :· ὅπως ἐνδοξασθῇ
τὸ ὄνομα τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ
ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ·
κατὰ τὴν χάριν θυ ἡμῶν
καὶ κυ ιυ χυ :· ὅμοιον τῷ
εἰρημένῳ ὑπὸ τοῦ κυ· οὕτω λαμ-
ψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων. ὅπως ἴδω-
σιν τὰ καλὰ ὑμῶν ἔργα καὶ
δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ τοῦ-
το δὲ εἰς κοινὸν ἕλκει τὴν χάρι-
τος ἔχοντας, τοῦ θυ τὸ δύ-
νασθαι τοσούτοις γενέ-
σθαι ἔργοις λαμπρούς.

καὶ γὰρ τὶς κἂν τέλειος φησὶν
ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων· τῆς ἀπὸ τοῦ
θυ λειπόμενος σοφίας. εἰς
οὐδὲν λογισθήσεται :·
θ̄ ι ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ
ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυ
ἡμῶν ιυ χυ. καὶ ἡμῶν ἐπι-
συναγωγῆς εἰς αὐτόν. τὸ μὴ
ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς
ἀπὸ τοῦ νοός· μήτε θροεῖσθαι
μήτε διὰ πνς μήτε διὰ λόγου
μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν,
ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα
τοῦ χυ· μή τις ὑμᾶς ἐξαπα-
τήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον·
ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστα-
σία πρῶτον καὶ ἀποκαλυ-
φθῇ ὁ ἄνος τῆς ἁμαρτίας·
ὁ υς τῆς ἀπωλείας· ὁ ἀντικεί-
μενος καὶ ὑπεραιρόμενος
ἐπὶ πάντα λεγόμενον θν
ἢ σέβασμα· ὥστε αὐτὸν εἰς
τὸν ναὸν τοῦ θυ ὡς θν κα-
θίσαι ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν
ὅτι ἐστὶ θς :· [illegible]
τὸ προκείμενον· τοῦτο δέ
ἐστιν· τὸ μὴ ταράσσεσθαι τῶν
τῶν ψευδοδιδασκάλων
ἀπατώντων, καὶ λεγόντων ἐνεστηκέ-
ναι τὴν παρουσίαν τοῦ κυ
τὴν δευτέραν· μή τις οὖν
ὑμᾶς θορυβείτω· μήτε διὰ
πνευματικῶν ἀποκαλύψεων

παραινέσιν αὐτοῖς ἐν θεῷ
εὐχόμενος :· ΙΗ Τὸ λοι-
πὸν προσεύχεσθε ἀδελ-
φοὶ περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ λό-
γος τοῦ κυ τρέχῃ καὶ δοξά-
ζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑ-
μᾶς· καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν
ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πο-
νηρῶν ἀνων· οὐ γὰρ πάν-
των ἡ πίστις :·
Ἴσως μὲν αὐτὰ ἐφ' αὐτῇ εὐχόμε-
νος ὑπὲρ αὐτῶν· ἀξιοῦται
προσευχῆς καὶ ὑπὲρ αὐ-
τοῦ· αὐτὴ δὲ ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ
προσευχὴ τὸ ὠφέλιμον ἔχει
δι' αὐτοῦ τὸ κήρυγμα· οὕτως
ἄρα δὴ ἡμᾶς αἰτεῖν τοῖς
ἴσοις ὑπὲρ ἡμῶν ἀξιοῦται,
ἡμᾶς ὑπὲρ τοῖς κατ' αὐτὸν προ-
κόπτουσιν· ὡς ἂν γὰρ ἅμα
τὰ αὐτὰ περὶ τούτων, καὶ
ὁ ναὸς χρήσιμος· καὶ
ἡ γὰρ ἡ πίστις· καὶ ἡ ὑπὲρ ἡμῶν
καὶ ὅτι οἱ ἄτοποι :·
ΙΑ πιστὸς δέ ἐστιν ὁ θς ὃς στη-
ρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ :·
Τοῦτο τὸ ὑπὲρ ἐκείνου αὐτοῖς
ὑπὲρ αὐτοῦ εὔξασθαι, ὡς
αὐτὸς ὑπὲρ αὐτῶν εὔξασθαι
ἐκείνους ἵνα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ
τῶν ἀτόπων ἀνθρώπων τῶν
ἀπίστων ῥυσθῆναι τῆς πίστεως·
τοῦτο οὖν καὶ αὐτὸς αὐτοὺς
εὔχεται, φυλαχθῆναι ἀ-
πὸ τοῦ πονηροῦ :·
Κ πεποίθαμεν δὲ ἐν κω ἐφ' ὑμᾶς
ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν
καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε :·
Οὐχ ἡ φαμὲν εὐχὴ αὐτοῖς φησὶν τῶν
λοιπῶν παραινέσεων· ἤδη
γὰρ φησὶν αὐτὰς ἐπιδείξασθαι
διὰ τῶν ἔργων· καὶ οὐκ ἀρκεῖ-
σθαι ἐπὶ τοῖς γενομένοις, ἀλλὰ
καὶ μετὰ ταῦτα προσθήσειν :·
ΚΑ ὁ δὲ κς κατευθύναι ὑμῶν
τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην
τοῦ θυ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν
τοῦ χυ :· Συνοχὴ ἡ προ-
σευχὴ ἐστὶ δὲ καὶ περὶ μεγά-
λων γίνεται· τοῦτο δέ ἐστιν
τὸ ἀγαπῆσαι τὸν θν· καὶ ὑπο-
μεῖναι τὰς ὑπὲρ χυ θλίψεις·
καὶ συνάπτει τῇ ἀγάπῃ τὴν
ὑπομονήν· μᾶλλον δὲ σφραγί-
σαι τὴν ἀγάπην τῇ ὑπομο-
νῇ· ὡς ἀγαπῶμεν, οὐχ ὑπο-
μένομεν, ἡ ἀγάπη διαμέ-
νει :· ΚΒ Παραγγέλλομεν
δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ ἐν ὀνόματι
τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· στέλλεσθαι
ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀ-
τάκτως περιπατοῦντος· καὶ
μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν
παρέλαβον παρ' ἡμῶν· αὐτοὶ
γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι

κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ.
καὶ τὸ τέλος δὲ καὶ ἡ κατάρ-
γησις αὐτοῦ καὶ ἡ ἀπώλεια
διὰ τῆς παρουσίας γίνεται
ιδ τοῦ χυ:· ἀνθ' ὧν τὴν ἀ-
γάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέ-
ξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς·
καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς
ὁ θς ἐνέργειαν πλάνης εἰς
τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύ-
δει· ἵνα κριθῶσιν πάντες
οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀλη-
θείᾳ. ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν
τῇ ἀδικίᾳ :· τοῦτο
γὰρ αὐτοῖς τοῖς Ἰουδαίοις καὶ
ὁ κς ἔλεγεν· ἐγὼ ἦλθον ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ πρς μου, καὶ
οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἐ-
κεῖνον λήψεσθε. τὸ δὲ πέμψει
αὐτοῖς ὁ θς, συγχωρή-
σει ἀποστατῆναι· ὅμοιον
ἐστὶ καὶ τὸ παρέδωκεν αὐ-
τοὺς ὁ θς εἰς πάθη ἀτιμίας:·
ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαρι-
στεῖν τῷ θῷ πάντοτε περὶ
ὑμῶν ἀδελφοὶ ἠγαπημέ-
νοι ὑπὸ κυ, ὅτι εἵλετο ὑμᾶς
ὁ θς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν,
ἐν ἁγιασμῷ πνς καὶ πίστει
ἀληθείας· εἰς ὃ ἐκάλεσεν
ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου
ἡμῶν· εἰς περιποίησιν δό-
ξης τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ:·
διεξελθὼν τὰ περὶ τῶν
ἀποστατησάντων Ἰουδαίων
καὶ διδάξας ὁποῖον αὐτῶν
ἔσται τὸ τέλος· ἵνα γὰρ
κριθῶσιν φησίν· διεξέρ-
χεται καὶ τὰ τῶν πιστευσάν-
των, ὧν καὶ τὸ προοίμιον
εὐχαριστία· ἐπεὶ τοίνυν
εὐχαριστῆσαι λέγει· περὶ
τούτων, ὅτι ἠγαπήθη-
σαν ὑπὸ τοῦ θυ· καὶ ὅτι
ἐξελέξατο αὐτοὺς ὁ θς
ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν· καὶ ὅτι
ἡγίασεν, καὶ ὅτι τιμῆς ἀξιοῦ-
15 ζι αὐτούς :· ἄρα οὖν ἀ-
δελφοὶ στήκετε καὶ κρατεῖ-
τε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδι-
δάχθητε· εἴτε διὰ λόγου εἴ-
τε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν :·
ἃς φησὶν ἐκομίσθησαν τοῖς πρὸ
τοῦ ὑμῶν καὶ ὑμεῖς
δι' ἀμφοτέρων :·
16 αὐτὸς δὲ ὁ κς ἡμῶν ις χς καὶ
ὁ θς καὶ πὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπή-
σας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλη-
σιν αἰωνίαν· καὶ ἐλπίδα
ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρα-
καλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας
καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παν-
τὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ:·
Ὅρα πῶς πανταχοῦ φι-
ζ ἑαυτὸν ταῖς θλίψεσι τὴν

οὐχ ἑκὼν τοῦτο ποιήσων
ἀλλὰ τῇ ἁμαρτίᾳ ἐνδιδούς.
αὐτίκα γοῦν εὔχεται ἀργῆ-
σαι τὴν κατ' αὐτῶν τιμω-
ρίαν· τουτέστι τὴν διά-
στασιν. καὶ τὸν χωρισμόν.
διὰ παντὸς καὶ ἐν παντὶ
τρόπῳ. τὴν εἰρήνην αὐ-
τοῖς ἐπευχόμενος· ἀρχὴ
γὰρ δέ, μετὰ ἀναμεμιγμένον
δηλώματι τῶν ἀγγέλων.
ἢ ἄνδρας σπουδαίους καὶ
ἐναρέτους :· ὅ ἐστιν
κζ ΣΗΜΕΙΟΝ ἐν πάσῃ ἐπιστο-
λῇ. οὕτω γράφω· ἡ χάρις
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν ἀμήν +
Ἐπειδὴ ἀρχόμενος τῆς ἐπι-
στολῆς ἔφησεν· μὴ πιστεύ-
ειν τοῖς καταγγέλλουσι
μὲν τὴν ἐνεστῶσαν πα-
ρουσίαν τοῦ κυρίου. κἂν φά-
σκοιεν, ὡς ἡμετέρας δι' ἐπι-
στολῆς τοῦτο δηλούμενον.
τούτου χάριν διδάσκει
αὐτοὺς καὶ τὸ σημεῖον τῆς
αὐτοῦ ἐπιστολῆς φοβού-
μενος μὴ πλασάμενοί τι-
νες ἐκ τοῦ ἀποστόλου πέμ-
ψωσιν :·

+ πρὸς Θεσσαλονικεῖς β´
ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν
στίχ(οι) ρϛ´ +

λ̄ + πρὸς Ἑβραίους +

Πολυμερῶς καὶ πολυτρό-
πως. πάλαι ὁ θεὸς λαλή-
σας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς
προφήταις· ἐπ' ἐσχάτου
τῶν ἡμερῶν τούτων, ἐ-
λάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ :·
Ὅρα πῶς οὐδὲν ἐν προοιμίοις
ὥσπερ ἔθος φησίν, ἐξ ἀρ-
χῆς αὖθις ἐπὶ τὰ ἀκαθῆ τῶν
μυστηρίων ὁρμᾷ. δεικνὺς
τῆς εὐαγγελικῆς πολιτεί-
ας, προσηκόντως ὁμιλεῖν πολὺ
τιμιώτερον τυγχάνον· καὶ πῶς
τοῦτο ποιεῖ· πάλαι φησὶν ὁ
θεὸς διὰ προφητῶν ἐλάλησε· καὶ
ταῦτα σοι ἐσκιασμένως.
τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ πολυ-
μερῶς καὶ πολυτρόπως· νῦν
δὲ δι' αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ· ὥστε τό-
σουτον δείκνυσι τὸ μέσον.
ὅσον δεσπότου καὶ δούλου ὄν·
ἐκ τούτου δὲ τοῦτο ποιεῖ καὶ
ἐξ ἀρχῆς. ἅτε μὴ χρήζων
τῶν Ἰουδαίων ὥσπερ τῶν ἄλ-
λων ἐθνῶν ἐπὶ συναγωγῆς προ-
κῆς· καὶ τοῖς ἐν προοιμίοις ὡς
κομμάτιον πάσης ἐπιστολῆς·
διὸ ὡς ἐπιστήμοσι τοῦ νόμου.
ἐξ αὐτοῦ τοῦ καθόλου τῶν μυ-
στηρίων ἄρχεται :·
β Ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάν-
των, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας

ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν
ἐν ὑμῖν· οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον
ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ᾽ ἐν
κόπῳ καὶ μόχθῳ· νύκτα καὶ
ἡμέραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ
μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν:·
καὶ τοῦτο αὐτοῖς παραινῶν τὸ
παραιτεῖσθαι τοῖς ἀργοῖς·
οὗτοι γὰρ ... καὶ φλύαροι
καὶ περίεργοι· καὶ ἑαυτὸς τὸ
εὐαγγέλιον κηρύττων ἐργά-
ζεται, πόσῳ μᾶλλον τοῖς ἄλ-
λοις ἐργάζεσθαι δεῖ:·

κγ οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
ἀλλ᾽ ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν
ὑμῖν, εἰς τὸ μιμεῖσθαι ὑμᾶς·
καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς
τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν
ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι
μηδὲ ἐσθιέτω· ἀκούομεν
γάρ τινας περιπατοῦντας
ἐν ὑμῖν ἀτάκτως· μηδὲν
ἐργαζομένους· τοῖς δὲ
τοιούτοις παραγγέλλομεν
καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ
κυ ἡμῶν ιυ χυ· ἵνα μετὰ
ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν
ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν:·
ὁ γὰρ ἡσυχάζων· τοῖς τὸ
εὐαγγέλιον καταγγέλλοντας
... ζῆν:·

κδ ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί· μὴ ἐκκα-
κήσητε καλοποιοῦντες:·

ἢ περιεργείας μόνου ἢ αὐτοῖς
λέγει ... διαλέγεσθαι. ἢ
τοῦτο λέγει· νουθετοῦντες
τοὺς μὴ βουλομένους ἐργά-
ζεσθαι. μὴ ἀποκάμητε·
τοῦτο γάρ ἐστι καλοποιεῖν
ὅταν πονηροὺς ἐθέλωσι κα-
λοὺς ... τῇ παραινέσει:·

κε εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ
λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστο-
λῆς τοῦτον σημειοῦσθε·
καὶ μὴ συναναμίγνυσθε
αὐτῷ ἵνα ἐντραπῇ· καὶ μὴ
ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε· ἀλλὰ
νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν:·
... μετρία ... τιμωρία
τοῖς μὴ ὑπακούουσιν· ἔστι
δὲ τῶν σφόδρα βαρέων·
τοῦ γὰρ ... διαφθεί-
... τις πολλὴν
χάριν· τιμωρίαν· καὶ
ταύτην δὲ οἰκείως ...
... τὴν προστιμωρουμέ-
νην ποιεῖ· διὸ καὶ ἐπήγαγεν·
καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε:·

κς αὐτὸς δὲ ὁ κς τῆς εἰρήνης·
δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην,
διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ·
ὁ κς μετὰ πάντων ὑμῶν·
ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ
παύλου:· ἔθος ἦν αὐτῷ χω-
ρίζεσθαι τὰ μὲν αὐτοῦ
παρ᾽ ἡμῶν ...

κάτω. οἱ ὄμβροι· τὰ ὑπέρμε-
τρα καὶ ἀπαράφορα μᾶλλον
διαλλάττοντα κινούμενα. οὕτως
αὐτοῦ ῥήματι· τὰ ἐπίγεια
τὰ οὐράνια τὰ ὑπουράνια φέ-
Α ρει:· τοσούτω κρείτ-
των γενόμενος τῶν ἀγγέλων
ὅσω καὶ διαφορώτερον πα-
ρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν
ὄνομα. τίνι γὰρ εἶπέν πο-
ψαλμ τε τῶν ἀγγέλων· υἱός μου εἶ
σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά
βασι λει σε. καὶ πάλιν. ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῶ εἰς πατέρα. καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς υἱόν:·
Ἐπειδὴ τὸ τῆς οἰκονομίας κυ-
ριώτατον μυστήριον ταπει-
νοῦσθαι ἐδόκει αὐτὸν ἐνδεᾶ καὶ
κατὰ τὴν δούλου μορφήν. τοῦ-
του χάριν ἀγγέλοις αὐτὸν συγ-
κρίνει· δεικνὺς ὅσον τῆς κα-
τ' ἀγγέλους ἀμείνων οὐ δεύτερον γὰρ ἐ-
στὶν θεοῦ, δεσπότης. καὶ τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον ἀμφιασάμενος προ-
φητῶν ἰσχυροποιεῖ. ὅπως
ἂν μηδεὶς ἀντιλέγειν ἔχῃ τοῖς
λεγομένοις:·
Ε ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγει τὸν
πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμέ-
ψαλμῶν νην λέγει· καὶ προσκυνησά-
τωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
θεοῦ. καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέ-
λους λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγ-
γέλους αὐτοῦ πνεύματα. καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυ-
ρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν υἱόν:·
μὴ θορυβηθῇς ἀκούσας τὸ ἀ-
κοῖσαι κράζειν, παραγγέ-
λοις αὐτὸν ἐπαγγέλλεσθαι· ὁ-
ρᾷ γὰρ πῶς ὡς πάλιν μετὰ μικρὸν
ὁ ποιητὴς καὶ ἄγγελοι προσκυ-
νοῦσιν αὐτόν· τὸ δὲ ἐστὶν
οἰκονομίας. οἱ μὲν τὴν ἄνωθεν
λέγουσιν. οἱ δὲ τὴν μετὰ
σαρκός. ἀμφότερα δὲ ἔχει κα-
λῶς. καὶ γὰρ τὸ τῆς οἰκονο-
μίας μυστήριον τελοῦντι
αὐτῷ, διηκονοῦντο οἱ ἄγγε-
λοι ὡς δεσπότῃ. καὶ ἄνω-
θεν ἀνθρώποις ὑποταγέν-
των αὐτῷ ἀγγέλων κατὰ
τὴν τοῦ πατρὸς φωνήν. πά-
λιν δὲ τὸ ὑποταγέντων
διὰ τὴν οἰκονομίαν λαμβάνο- ψαλμ
ς μεν:· ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος
τῆς βασιλείας σου. ἠγάπη-
σας δικαιοσύνην καὶ ἐμίση-
σας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔ-
χρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως:· σκόπει
πάλιν πῶς τὸν αὐτὸν θεὸν ς
ἄρχοντα δεικνύουσιν· διὰ μὲν τοῦ
θρόνου ς τῆς βασιλείας τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν θεό-

ἐποίησεν :· ὅρα πῶς περὶ
τοῦ υἱοῦ λέγει· ἐπειδὴ ἔθηκε τὸ
μυστήριον τὸν αὐτὸν θεὸν καὶ
ἄνθρωπον ἀποδείκνυσι. πῶς
δὲ τοῦτο φησίν· ἔθηκεν
αὐτὸν φησὶ κληρονόμον
πάντων. δῆλον δὲ ὅτι
τῶν ἐθνῶν. κατὰ τὸ αἴτη
σαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι
ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.
πότε δὲ τίθεται. ἡνίκα
ἐρρέθη πρὸς αὐτὸν ἐγὼ σή
μερον γεγέννηκά σε.
τοῦτο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς
οἰκονομίας ἀναλαμβάνει. ἀλ
λ' οὗτος ὁ τὰ ἔθνη κληρο
νομεῖν ἀρξάμενος αὐτὸς καὶ
δι' οὗ τοὺς αἰῶνας ἐποίη
σεν ὁ πατήρ. ὥσπερ γὰρ ἀρχὴν
τὴν δεσποτείαν καθὼς ὁ
λόγος, τοῦτον λέγει αὐτὸν
κληρονομεῖν [illegible]. καθὼς γὰρ γο
νέας ἄνθρωπος, ἐπαγγέλλει τῆς
αὐτὸν πιστὸς πάντα τὰ ἔθνη :·

ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δό
ξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑπο
στάσεως αὐτοῦ· φέρων τε
τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυ
τοῦ καθαρισμὸν ποιησάμε
νος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς με
γαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς :·

Ὅρα πῶς πάλιν ἡμῖν τὸν αὐ
τὸν θεὸν ὁμοῦ δείκνυσι καὶ
ἄνθρωπον. ὅμοιον γὰρ ὡς λέγει
φῶς ἐκ φωτός. τοῦτο γὰρ
τὸ ἀπαύγασμα δηλοῖ· [illegible]
τοῦ τὸν παραδείκνυσιν. κα
ταὶ τὸ ὁρατὸν [illegible] ὁρα
κὸν τὸν πατέρα· τοῦτο γὰρ δηλοῖ
χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσε
ως αὐτοῦ. οὗτος φησὶ γὰρ
[illegible] ἄνθρωπος. καὶ τὰς ἁμαρτί
ας ἡμῶν [illegible]. τὸν
γὰρ καθαρισμὸν τῶν ἁμαρ
τιῶν ποιησάμενος τοῦ
[illegible] δηλοῖ. πάλιν πληρώσας
τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήρι
ον, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. ὁ
καθεσθεὶς ἐν δεξιᾷ τοῦ πρς.
τὸ δὲ ἐν δεξιᾷ καὶ ἐν ὑψηλοῖς
ἀκούων μὴ τόπον αὐτὰς ση
μασίας [illegible]· ἀπερί
γραπτον γὰρ τὸ θεῖον. ἀλ
λὰ θεοπρεποῦς δόξης καὶ δη
λοῦντι [illegible]. τὸ δὲ φέρων τὰ
πάντα. ἀντὶ τοῦ διοικῶν,
καὶ κυβερνῶν [illegible]. διὰ
τοῦ γὰρ τὰ πάντα [illegible]
καὶ συνέχει [illegible]
[illegible] ὁ παῦλος φησί·
ἀλλὰ τὸ φέρων [illegible] ῥήματι
[illegible] ἵνα δείξῃ [illegible]
σαρκί [illegible] τὴν [illegible] τὴν

ἁμαρτίαν αὐτὸ κατακέκριται
καὶ ἡ δίκη ἐκεκρίνοντο :·
ιβ Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέ-
ρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς
ἀκουσθεῖσιν. μήποτε πα-
ραρρυῶμεν :· διὰ τοῦ-
το τοίνυν· καὶ τὸ πολὺ ἡμᾶς τὸ
μέσον τῆς νομικῆς καὶ
εὐαγγελικῆς πολιτείας· καὶ τοῦ-
το δεικνὺς κατασκευάζει τὴν δί-
καν τὴν ἐπιφερομένην :·
ιγ Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαλη-
θεὶς λόγος ἐγένετο βέβαι-
ος· καὶ πᾶσα παράβασις καὶ
παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον
μισθαποδοσίαν. πῶς ἡμεῖς
ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης
ἀμελήσαντες σωτηρίας :·
Συγκριτικὸν τὸ ὅλον. κατα-
σκευάζει δὲ τοὺς μέλλοντας τιμω-
ρεῖσθαι, τοὺς τὸ εὐαγγέ-
λιον παραιτουμένους μόνον·
εἰ γὰρ τὸ κατὰ νόμον φησὶ πα-
ραιτούμενον οὐκ ἀτιμω-
ρήτους ἐᾷ τοὺς παρα-
βαίνοντας, πόσῳ μᾶλλον
τὸ κρεῖττον. ἢ παρακοή.
οὐχὶ [illegible] κόλασις τοῖ
[illegible] τὸν παρα-
βαίνοντα. τὸ δὲ ὁ δι' ἀγ-
γέλων [illegible] οἶμαι
[illegible] ἄγ-
γελοι διδόασι τὸν νόμον :·

ιδ ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖ-
σθαι διὰ τοῦ κ(υρίο)υ ὑπὸ τῶν ἀ-
κουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβε-
βαιώθη· συνεπιμαρτυροῦν-
τος τοῦ θ(εο)ῦ σημείοις τε καὶ τέ-
ρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμε-
σιν :· ὅτι τῆς συγκρίσε-
ως ὁ λόγος ἐστίν. μέγα δὲ ὡς τῆς
εὐαγγελικῆς διδασκαλίας
αὐτὸς ὁ κ(ύριο)ς ἤρξατο. εἶτα
οἱ αὐτοὶ τοῦ κ(υρίο)υ ἀκούσαντες.
καὶ ἡμᾶς [illegible]
σαν. συνεπιμαρτυροῦντος
αὐτοῖς τοῦ θ(εο)ῦ. διὰ [illegible]
τῶν θαυμάτων. ὧν [illegible]
[illegible] :·
ιε καὶ πν(εύματο)ς ἁγίου μερισμοῖς κατὰ
τὴν αὐτοῦ θέλησιν :·
ἄλλοις ἄλλως φησὶ [illegible] χά-
ρισμα τοῦ πν(εύματο)ς τοῦ ἁγίου. τοῖς
μὲν προφητείαν. τοῖς δὲ γλώσ-
σας. τοῖς δὲ χαρίσματα ἰα-
μάτων. ἄλλοις ἄλλο τι τῶν χα-
ρισμάτων :· Οὐ γὰρ ἀγ-
ις γέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκου-
μένην περὶ ἧς λαλοῦμεν :·
διὰ τοῦτο προσέθηκεν περὶ
ἧς λαλοῦμεν, ἵνα [illegible]
[illegible] οἰκουμένην ζητ[illegible]
[illegible] τοὺς ἀκροατάς. [illegible]
αὐτὴν μέλλουσαν καλεῖ. ὁ
[illegible] τοῦτο [illegible] γραφή.
[illegible] φησίν.

τῆς τ' ἀξ(ίας) κυρίως· διὰ δὲ τοῦ χρι-
σ(μα)τος ὁ θ(εὸ)ς ὁ θ(εό)ς σου τὸ τῆς οἰκο-
ζ νομίας μυστήριον :· παρὰ
τοὺς μετόχους σου :· ὡς
πάντας τοὺς μετέχοντας τῆς
αὐτοῦ συναφείας. τὸ δ' ἔλαιον
χαρ(ᾶς) τῆς ἀγαλλιάσεως καλεῖ,
ὅτι τοῦ πληρώματος αὐτοῦ
πάντες ἡμεῖς ἐλάβομεν κα-
τὰ τὴν τοῦ ἀγγελιστοῦ φωνήν :
η καὶ σὺ κατ' ἀρχάς κ(ύρι)ε τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν
χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί :·
πάλιν δεῖ τὴν θεότητα ἀ-
μαρτυρεῖ τοῦ μονογενοῦς δη-
μιουργὸν αὐτὸν καὶ πάντων ποι-
θ ητήν :· αὐτοὶ ἀπολοῦν-
ται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάν-
τες ὡς ἱμάτιον παλαιωθή-
σονται καὶ ὡσεὶ περιβόλαι-
ον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλα-
γήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ
καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψου-
σιν :· ὁμοίως φησὶ ἀθο-
μὴ θορυβείτω σε φησὶ νῦν κα-
ταφῆς καὶ θανάτου ἀνάγκη
γάρ. καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ οὐκ ἐκ-
λείψουσιν· καὶ οἱ οὐρανοὶ μὲν
ἀπολοῦνται κτίσματα, παλαιω-
θήσονται, καὶ τὸν καινισμὸν
τύχωσιν· αὐτὸς δὲ τοῦτο
αὐτοῖς χαρίζεται. ὅτι δὲ ἡ κ(αὶ)
μένει ἡμῶν· τουτέστιν θ(εό)ς·

καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ τὰ ἔτη αὐ-
τοῦ οὐκ ἐκλείψουσιν :·
ι πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέ-
λων εἴρηκέν ποτε κάθου
ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου :·
πάλιν τὸ κάθου, διὰ τὸ τῆς
οἰκονομίας μυστήριον λέ-
γεται· ἵνα μάθωμεν ὡς
καὶ τὰ πάθη μορφώσας ἑαυτὸν
καὶ γενόμενος ἄνθρωπος· πάλιν
ἦν θ(εό)ς. καὶ ἐν τοῖς οἰκείοις ὑ-
ια ψώμασιν :· οὐχὶ πάντες
εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύμα-
τα εἰς διακονίαν ἀποστελλό-
μενα διὰ τοὺς μέλλοντας
κληρονομεῖν σ(ωτη)ρίαν :·
Ὅρα πόσον πρὸς αὐτόν, τῶν
ἀγγέλων τὸ μέσον· ὁ πατὴρ
ὁμοῦ κάθηται ἄνω. οἱ δὲ λει-
τουργοῦσιν αὐτῷ κάτω· ἀ-
μα δὲ ἐστὶ διακονίας ἀπο-
στέλλεσθαι τοῖς ἀγγέλοις ἐ-
πιστῶν. ἀφέλκειν ἀπὸ τοῦ ἀ-
πεπτωκότας ἐν τοῖς πειρα-
σμοῖς, ἐγγὺς ἄγγελοι αὐτῶν
σωτηρίας ἀνασώζοντες·
ὅτι δὲ παρακαθήμενος καὶ ἀφο-
βοῦσι τοῖς πειρασμοῖς, αὐτὸς
ὁ ἐν τοῖς ἐξῆς τῆς ἐπιστολῆς
ἐδήλωσεν ἐξ ὧν· οὐ μόνον μέ-
χρι τοῦ αἵματος πρὸς τὴν

τὰ ὅλα καὶ παραγαγόντι· ἐκδοῦναι τὸν υἱὸν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸν ἕνα ὑπὲρ πολλῶν:·

κγ ΠΟΛΛΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΑΓΑΓΟΝΤΑ:· καὶ αὐτὸς υἱὸς καὶ ἡμεῖς υἱοί· ἀλλ᾽ ὁ μὲν σώζει, ἡμεῖς δὲ σωζόμεθα:·

κδ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΑΥΤΩΝ:· τουτέστιν τὸν αἴτιον τῆς σωτηρίας:·

κε ΔΙΑ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΕΛΕΙΩΣΑΙ:· ἄρα τὰ παθήματα τελειώσεις καὶ αἰτία τῆς σωτηρίας. ὁρᾷς ὅτι τὸ κακῶς παθεῖν οὐκ ἔστιν ἐγκαταλελειμμένου; τοῦτο γὰρ πρῶτον τετίμηκεν τὸν υἱὸν ὁ θεός· τὸ διὰ παθημάτων αὐτὸν ἀγαγεῖν. καὶ γὰρ ὄντως τοῦτον κόσμον ποιῆσαι. καὶ ἐκ μὴ ὄντων παραγαγεῖν· τὸ σῶμα λαμβάνοντα παθεῖν, ἃ πέπονθεν πολλῷ μεῖζόν ἐστιν. καὶ τοῦτο δηλοῦσιν αὐτὸς ἐν ἑτέροις εἴρηκεν· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χρηστότητος αὐτοῦ:·

κς Ο ΤΕ ΓΑΡ ΑΓΙΑΖΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΞ ΕΝΟΣ ΠΑΝΤΕΣ· ΔΙ᾽ ἣν αἰτίαν:· ὁρᾷς πῶς συνάπτει αὐτοὺς πρὸς αὐτόν, τιμῶν αὐτοὺς καὶ παραμυθούμενος. καὶ ἀδελφοὺς ποιῶν τοῦ Χριστοῦ. καὶ τὸ τοὺς ἐξ ἑνὸς [illegible] καὶ αὐτὸς γὰρ τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τοῦ Ἀδάμ:·

κζ ΟΥΚ ΕΠΑΙΣΧΥΝΕΤΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΛΕΙΝ ΛΕΓΩΝ· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ΕΝ ΜΕΣΩ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΥΜΝΗΣΩ ΣΕ. ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ:· ὅρα πῶς δείκνυσιν πάλιν τὴν ὑπεροχήν· τὸ γὰρ οὐκ ἐπαισχύνεται δείκνυσιν οὐ τῆς τοῦ πράγματος φύσεως, ἀλλὰ τῆς φιλοστοργίας αὐτοῦ τὸ ταπεινόν· εἰ γὰρ ἐξ ἑνός, ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἁγιάζει, ἡμεῖς δὲ ἁγιαζόμεθα.

κη ΕΓΩ ΕΣΟΜΑΙ ΠΕΠΟΙΘΩΣ ΕΠ᾽ ΑΥΤΩ. ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΙΔΟΥ ΕΓΩ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ Α ΜΟΙ ΕΔΩΚΕΝ Ο ΘΕΟΣ. ΕΠΕΙ ΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΕΚΟΙΝΩΝΗΚΕΝ ΣΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΩΣ ΜΕΤΕΣΧΕΝ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ:· δείκνυσιν πῶς ἀδελφοὶ γεγόναμεν. πάντα ταῦτα ἀνείληφεν, πλὴν ἁμαρτίας. καὶ τοιγαροῦν ἄνθρωπος ὢν [illegible] ἀρχῶν

ὅσα πιστῶς τοῦ μέλλοντος·
περὶ τοῦ ἀδὰμ καὶ τοῦ χριστοῦ λέ-
γων· ταύτην οὖν οὐκ ἀγγέ-
λοις ὑπέταξεν ἀλλὰ τῷ χριστῷ:·

ΙΖ ΔΙΕΜΑΡΤΥΡΑΤΟ ΔΕ ΠΟΥ ΤΙΣ
ΛΕΓΩΝ· ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΟΤΙ
ΜΙΜΝΗΣΚΗ ΑΥΤΟΥ Η ΥΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΟΤΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗ ΑΥΤΟΝ· Η-
ΛΑΤΤΩΣΑΣ ΑΥΤΟΝ ΒΡΑΧΥ
ΤΙ ΠΑΡ' ΑΓΓΕΛΟΥΣ· ΔΟΞΗ ΚΑΙ
ΤΙΜΗ ΕΣΤΕΦΑΝΩΣΑΣ ΑΥ-
ΤΟΝ· ΠΑΝΤΑ ΥΠΕΤΑΞΑΣ
ΥΠΟΚΑΤΩ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΑΥ-
ΤΟΥ· ΕΝ ΓΑΡ ΤΩ ΥΠΟΤΑΞΑΙ
ΑΥΤΩ ΤΑ ΠΑΝΤΑ, ΟΥΔΕΝ ΑΦΗ-
ΚΕΝ ΑΥΤΩ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΝ:·
ἀόριστον τὴν μαρτυρίαν
[illegible] τὸ τίς [illegible]
ὡς πρὸς εἰδότας γὰρ διαλέ-
ΙΗ γεται:· ΝΥΝ ΔΕ ΟΥΠΩ
ΟΡΩΜΕΝ ΑΥΤΩ ΤΑ ΠΑΝΤΑ
ΥΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΑ:·
καὶ πῶς λέγεις ὑπὸ τοῖς ἐ-
χθροῖς ἐθήκεν ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ. τοσαῦτα
πάσχοντων ἡμῶν φησὶν
[illegible] ὑπέταξεν
νομίσῃς, μηδὲ ὑποταγῆ-
ναι· ὅτι γὰρ δεῖ ὑποτα-
γῆναι δῆλον· καὶ γὰρ ἡ
προφητεία διὰ τοῦτο εἴρηται:·
ΙΘ ΤΟΝ ΔΕ ΒΡΑΧΥ ΤΙ ΠΑΡ' ΑΓΓΕΛΟΥΣ
ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΟΝ ΒΛΕΠΟΜΕ-

ΝΟΝ ΙΝ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑ-
ΤΟΥ:· διὰ τὸν τριή-
μερον φησὶν θάνατον· πά-
θη δὲ αὐτοῖς [illegible]
[illegible] μόνον οὐχὶ
λέγων· ὅτι πρὸς [illegible]
[illegible]
[illegible] παρ' ἀγγέλους [illegible]
διὰ σέ. πολὺ μᾶλλον οὖν ὁ
τῶν ἀγγέλων ἐλάττων, πάν-
τα φέρειν ὀφείλει διὰ σὲ
αὐτόν:·
Κ ΔΟΞΗ ΚΑΙ
ΤΙΜΗ ΕΣΤΕΦΑΝΩΜΕΝΟΝ Ο-
ΠΩΣ ΧΑΡΙΤΙ ΘΥ:·
ὁρᾷς [illegible] δόξα καὶ τιμὴ ὁ
σταυρός ἐστιν· [illegible]
τὸς [illegible] αὐτὸ λέ-
γων· ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου· καὶ ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ
ΚΑ ἀνθρώπου:· ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΟΣ
ΓΕΥΣΗΤΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ΚΒ ΕΠΡΕΠΕΝ ΓΑΡ ΑΥΤΩ, ΔΙ' ΟΝ
ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΔΙ' ΟΥ ΤΑ ΠΑΝ-
ΤΑ:· [illegible]
φησὶν [illegible] τοσαῦτα

μέγας· ὁ ὢν ἀπαύγασμα
τῆς δόξης· ὁ ὢν χαρακτὴρ
τῆς ὑποστάσεως· δι' οὗ
τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν·
ὁ ἐν δεξιᾷ τοῦ πρὸς καθή-
μενος· οὗτος ἠθέλησεν
καὶ ἐσπούδασεν ἀδελφὸς
ἡμῶν ἐν πᾶσι γενέσθαι·
καὶ διὰ τοῦτο καὶ πρὸς ἡ-
μᾶς κατῆλθεν· καὶ ἡμῶν
ἕνεκα καὶ μυρία εἰργά-
σατο ἀγαθά· θάνατον
ἔλυσεν· τὸν διάβολον
τῆς τυραννίδος ἐξέβα-
λεν· δουλείας ἀπήλλα-
ξεν· ἀρχιερεὺς ἡμῶν
γενέσθαι ἠθέλησεν
πρὸς τὸν πατέρα· διὸ καὶ
ἐπήγαγεν· ἵνα ἐλεήμων
γένηται καὶ πιστὸς ἀρ-
χιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θν̄·
τί δέ ἐστι πιστός· ἀληθὴς
καὶ δυνάμενος· τὸ δὲ
πρὸς τὸν θν̄ ἐπήγαγεν
τοῦτο δηλῶν, ὡς ἐκεῖνοι
πολέμιοι μὲν ὄντες ἡμῶν
τοῦ θῦ· καὶ κατεγνωσμέ-
νοι καὶ τετιμωρημένοι·
οὐδεὶς ἦν ὁ προσοίσων
ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν· ἀλλ'
ἠλέησεν ἡμᾶς ἐν τούτοις καὶ
ἐκεῖνος· οὐ καταδεί-
σας ἡμῖν ἀρχιερεῦσαι ἁμαρ-

τὸς γενόμενος ἀρχιερεὺς
πιστός, ἵνα ἱλάσηται
ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ :·
λγ Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς
πειρασθείς :· ὅμοιον
ὡς τῇ λέγει· οὐκ ἄλλος ἔπα-
θε ταῦτα καὶ ἕτερα· οἱ χωρὶς θεοῦ
μόνον οἱ δὲ ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ
ὡς ἄνθρωπος ἀληθῶς διὰ τῆς πεί-
ρας ἐπειράσθη· ἔπαθεν
πολλά· οἶδεν συμπαθεῖν χωρὶς
καίτοι γε ἀπαθὴς ὢν ὡς θεός :·
λδ Δύναται τοῖς πειραζομέ-
νοις βοηθῆσαι :·
ὡς ἂν ἐμποιητής· μετὰ πολλῆς
προθυμίας ὀρέξει χεῖρα καὶ
συμπαθήσεται :·
λε Ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι κλήσεως
ἐπουρανίου μέτοχοι· κατα-
νοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ
ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡ-
μῶν ἰν̄ χν̄ :·
μέλλων αὐτὸν προθεῖναι
τοῦ μωσέως· καὶ τὴν σύγ-
κρισιν ποιεῖσθαι πρὸς τὸν τῆς
ἱερωσύνης νόμον. τὸν λό-
γον εἰσάγει· ὁ δὲ τῆς ἱερω-
σύνης λόγος, ἐπεὶ κοινὰ
μᾶλλον ἐκληρώθη αὐτῷ :·
λϛ Πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι
αὐτόν :· ἀπόστολον καὶ
ἀρχιερέα· οὐδὲν γὰρ περὶ
ἱερωσύνης φησίν· ἀλλ' οὐδὲ

τὸ γάμον· τὸ σοι θαυμάσαι
ὃ αὐτόν· τοῦτο δὲ λέγει· περι
ποιῶν ταλάρων τὴν τοῦ δούλου
μορφήν. ἀνθρωπότητος καὶ
ταύτης ἀδελφότητος δείκνυσι λα
φησίν· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν·
καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ πατὴρ
κθ ἐν ἐμοί:· ἵνα διὰ τοῦ
θανάτου καταργήσῃ τὸν
τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανά
του· τουτέστι τὸν διάβολον:·
ἐνταῦθα τὸ θαυμαστὸν δεί
κνυσιν. ὅτι δι' οὗ ἐκράτησεν
ὁ διάβολος, διὰ τούτου ἡττή
θη· καὶ ὅπερ ἰσχυρὸν ἦν αὐ
τῷ ὅπλον κατὰ τῆς οἰκου
μένης ὁ θάνατος. τούτῳ
αὐτὸν ἔπληξεν ὁ Χριστός· δείκνυ λβ
ται δὲ διὰ τούτου τὸ πολὺ
τῆς δυνάμεως τοῦ νική
λ σαντος:· καὶ ἀπαλλά
ξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θα
νάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν
ἔνοχοι ἦσαν δουλείας:·
δοῦλοι πάντως ἦσαν τοῦ
θανάτου φησίν· καὶ τῷ
μὴ δεδοικέναι αὐτὸν λελύσθαι
ἐκρατοῦντο· καὶ φόνους
διέβη ἐπὶ συνεζομοίαις·
ἀλλὰ προσδοκῶντες αὐτὸ
τεθνήξεσθαι· καὶ οὐδὲ
μιᾶς ἡδονῆς αἴσθησιν εἶ
χον· τοῦ φόνου αὐτοῖς πα

ρόντος ἀεί· τοῦτο γὰρ ἠνίξα
το εἰπὼν διὰ παντὸς τοῦ
ζῆν· ἀπαλλάξῃ δὲ τὸν
φόβον καὶ γελᾶν μὲν ἐποίει
αὐτόν:· οὐ γὰρ δήπου ἀγ
γέλων ἐπιλαμβάνεται
ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ
ἐπιλαμβάνεται:·
οὐκ ἐκείνης φησὶν ὠρέξα
το τῆς φύσεως τῆς ἀγγέ
λων φησίν· ἀλλὰ τῆς
ἡμετέρας· διὰ τοῦτο δὲ
εἶπεν ἐπιλαμβάνεται· ἵνα δεί
ξῃ διώκοντα αὐτὸν τοὺς
ἀποστρεφομένους· πόρ
ρω γὰρ ἡμᾶς φεύγοντας
ἐπελάβετο:·
ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα
τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι·
ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ
πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς
τὸν θεόν. εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι
τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ:·
τί ἐστι κατὰ πάντα· ἐτέχθη
φησίν· ἐτράφη· ηὐξήθη· ἀ
πέθανεν· τοῦτό ἐστι τὸ κα
τὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
ὁμοιωθῆναι· ἐπειδὴ γὰρ
πολλὰ διαλεχθεὶς περὶ τῆς
μεγαλειότητος αὐτοῦ καὶ τῆς
ἄνω δόξης· λοιπὸν τὸν πε
ρὶ τῆς οἰκονομίας λόγον κι
νεῖ· μονονουχὶ λέγων· οὕτως

τέραν, τὴν τῆς παλαι-
στίνης. ἣν οἱ ἰουδαῖοι
ἔσχον ἐλθόντες ἐπεὶ μὴ [illegible]
παύσασθαι ἀπὸ τῆς ταλαι-
πωρίας τῆς [illegible] καὶ
τῶν πόνων. τρίτην δὲ
τὴν ὄντως ἀνάπαυσιν
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
ὅσοι τυχόντες [illegible]
ὄντως τῶν πόνων καὶ
τῶν ὀδυνῶν. τούτων τριῶν
τοίνυν ἐνταῦθα μέμνηται
καὶ τίνος ἕνεκεν [illegible]
[illegible] διαλεγόμενος. τὰς
τριῶν [illegible]. ἵνα
δείξῃ τὸν προφήτην πε-
ρὶ ταύτης λέγοντα τῆς τρί-
της φησί. περὶ γὰρ τῆς
πρώτης [illegible] φησίν.
πῶς γὰρ [illegible], περὶ τῆς
[illegible]. ἀλλ'
οὐδὲ περὶ τῆς δευτέρας
τῆς ἐν παλαιστίνῃ. πῶς
γάρ. ὁ [illegible]
[illegible] κατα-
παυσίν μου. [illegible]
ταύτην [illegible] τὴν
τρίτην. ἥ τίς ἐστιν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν. ὅλος
δὲ [illegible] τοῦτο
ἐστιν· [illegible] φησίν
[illegible]
τὴν [illegible] διαλεγόμενος

ὁ σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκλη-
ρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν
ἵνα μὴ ταὐτὰ πάθητε
ἅπερ οἱ πρόγονοι ὑμῶν ἔτε-
ροι. καὶ ἀποστερηθῆτε
τῆς καταπαύσεως, ὡς
οὗτοι δηλονότι σήμερον κα-
ταπαύσεως. [illegible]
[illegible] τὴν κα-
τάπαυσιν. σήμερον [illegible]
[illegible] καὶ τοῖς [illegible] τὸ
σκληρύνητε
τὰς καρδίας ὑμῶν [illegible]
ὑμῶν. ἵνα μὴ ταὐτὰ πα-
θόντες. ἀποστερηθῆτε
τῆς καταπαύσεως. τῆς
οὖν [illegible] καταπαύσεως
ἀλλ' ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
[illegible]

μβ Βλέπετε ἀδελφοί· μήποτε
ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία
πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀ-
ποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος:·
ἀπὸ γὰρ τῆς σκληρότητος
ἀπιστία γίνεται:·
μγ ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς
καθ' ἑκάστην ἡμέραν:·
τουτέστιν οἰκοδομεῖτε ἀλλή-
λους. διορθώσατε ἑαυ-
τούς. ἵνα μὴ ταὐτὰ πά-
θητε:· ἄχρις οὗ
τὸ σήμερον καλεῖται:·

ὕβρει θεότητος· ἀλλὰ τὰ
ὑβριαζόμενα τῶν ἀνθρώ-
λζ πων :· ὡς καὶ μωϋσῆς
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
πλείονος γὰρ δόξης οὗτος
παρὰ μωϋσῆν ἠξίωται
καθόσον πλείονα τιμὴν
ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευ-
άσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος
κατασκευάζεται ὑπό τινος :·
τοῦτ' αἰνίττεται ὁ ἀπόστολος· ὅτι κα-
θ' ἀνθρώπους τις ἐστὶ τρόπος καὶ
οἰκονόμος ἦν ὁμοίως ὁ
ἀπόστολος :· ὁ δὲ πάν-
λη τα κατασκευάσας θ(εό)ς· καὶ
μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων:
οὗτος ἄρα ἐστὶν ὁ χ(ριστό)ς :
λθ εἰς μαρτύριον τῶν λαληθη-
σομένων :· ἤγουν τοῦ νόμου
γῆν καὶ νομίμοις μαρτυ-
ρῆσαι τοῖς μέλλουσιν ἀξίοις :
μ χ(ριστὸ)ς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐ-
τοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς
ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ
τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος με-
χρι τέλους βεβαίαν κατά-
σχωμεν :· ὁρᾷς τοῦ
ποιήματα καὶ ποιητὴν δη-
μιουργόν· τοὺς δοῦλον καὶ υἱὸν
καὶ ... ἐπὶ τὸν πατρῷον
... τῆς ... :·

ἐκεῖνος δὲ ὡς δοῦλος τὸν οἶκον
διαφόρως τοῦ υἱοῦ :·
μα Διὸ καθὼς λέγει τὸ πν(εῦμ)α τὸ
ἅγιον· σήμερον ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδί-
ας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παρα-
πικρασμῷ· κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ. οὗ ἐπείρασάν με
οἱ πρες ὑμῶν. ἐδοκίμα-
σάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου
τεσσαράκοντα ἔτη· διὸ
προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκεί-
νῃ· καὶ εἶπον ἀεὶ πλανῶν-
ται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐ-
κ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου :·
ερ περὶ ἐλπίδος αὐτῷ ἐστιν
ὁ λόγος τῆς μελλούσης· ὅτι
παρ' αὐτοῖς ἔσται τοῖς ἐνταῦθα
πονήσασιν· μισθὸς καὶ καρ-
πὸς τῆς ἀναπαύσεως· τοῦτο
οὖν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ προφή-
του δείκνυσι λέγων· σήμε-
ρον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσητε· ἵνα δὲ ὡς
τρεῖς φησὶν καταπαύσεις
ἡμᾶς· μίαν τὴν τοῦ σαββά-
του· ὅτε ὁ θ(εὸ)ς κατέπαυσεν
ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ· δι-

μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ Ν
καταβολῆς κόσμου γενη
θέντων· εἴρηκεν γάρ που
περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτως·
καὶ κατέπαυσεν ὁ θ(εὸ)ς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάν
των τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ΝΑ
ἐν τούτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύ
σονται εἰς τὴν κατάπαυ
σίν μου· ἐπεὶ οὖν ἀπο
λείπεταί τινας εἰσελθεῖν
εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότεροι
εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλ
θον δι' ἀπείθειαν, πάλιν τι
νὰ ὁρίζει ἡμέραν, σήμε
ρον, ἐν Δα(υὶ)δ λέγων· μετὰ
τοσοῦτον χρόνον καθὼς
εἴρηται: οἱ γὰρ πρὸ τοῦ εἰσελθεῖν
εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ
τὴν ἀπιστίαν προσηκά ΝΒ
μενοι:· σήμερον ἐὰν
τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούση
τε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρ
δίας ὑμῶν:· πόθεν
τοῦτο δῆλον; ἀπὸ τοῦ δηλοῦν ὅτι ἄλλοι
τινές φησιν εἰσελεύσονται. πάν
τως δὲ οἱ ἐκ [illegible] εἰσελευσόμενοι·
ὅτι δὲ οἱ εἰσελευσόμενοι χρ(ιστιανο)ί. καὶ διὰ
τί μὴ αὐτοὶ εἰσελεύσονται. ἀκούσω
μεν πόθεν τοῦτο δῆλον·
μετὰ τοσαῦτα ἔτη φησὶν
ὁ μακάριος Δα(υὶ)δ. σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού
σητε:·

εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰ(ησοῦ)ς κατέπαυσεν,
οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει με
τὰ ταῦτα ἡμέρας:·
δῆλον ὅτι οὐ σαββατισμόν τινα
[illegible] τινὸς ἀμοιβῆς
ταῦτά φησιν:· ἄρα ἀπο
λείπεται σαββατισμὸς τῷ ΝΑ
λαῷ τοῦ θ(εο)ῦ:· καὶ πόθεν
δῆλον; ἐκ τοῦ παραγγέλλειν
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
ὑμῶν· οἱ γὰρ μὴ [illegible]
τισμὸς ταῦτα παρήγγελον
το· οὐδὲ γὰρ τὸ μὴ καταπαύ
σειν [illegible]· [illegible]
τοῦ οἰκείου [illegible]
σαββατισμὸν δὲ τὴν βασι
λείαν καλεῖ· σαββατισμὸς
οὖν ἄρα [illegible] καὶ ἀληθὴς
ὅτι [illegible]
[illegible]:· ὁ γὰρ εἰσελ ΝΒ
θὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐ
τοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν
ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσ
περ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θ(εό)ς·
σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν
εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυ
σιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις
ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπει
θείας:· ὥσπερ ὁ θ(εὸ)ς φη
σὶν κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔρ
γων αὐτοῦ. οὕτως οἱ εἰσελθόντες
εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ·
[illegible] γὰρ [illegible]

τὸ σήμερον φησὶν ἄχρι
ἕως ἂν συστῇ ὁ κόσμος :·
ΜΕ ἵνα μὴ σκληρυνθῇ ἐξ ὑ-
μῶν τις ἀπάτῃ τῆς ἁμαρ-
τίας :· ὁρᾷς ὅτι τὴν
ἀπιστίαν ἡ ἁμαρτία ποιεῖ·
ΜϚ μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν
τοῦ χυ :· ἐγενόμεθα
φησὶν ἡμεῖς ὃ καὶ αὐτός· ἢ
αὐτὸς μὲν ἡ κεφαλή, σῶμα
ΜΖ δὲ ἡμεῖς :· ἐάνπερ
τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστά-
σεως μέχρι τέλους βε-
βαίαν κατάσχωμεν
ἐν τῷ λέγεσθαι σήμερον·
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀ-
κούσητε μὴ σκληρύνη-
τε τὰς καρδίας ὑμῶν
ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ :·
τί ἐστιν ἀρχὴν ὑποστάσε-
ως· τὴν πίστιν δι' ἧς ὑ-
πέστημεν καὶ ἐγενόμεθα
καὶ ἐσώθημεν ὡς ἂν εἴ-
ποι τις :·
ΜΗ τινὲς γὰρ ἀκούσαντες πα-
ρεπίκραναν· ἀλλ' οὐ πάν-
τες οἱ ἐξελθόντες ἐξ αἰ-
γύπτου διὰ μωϋσέως·
τίσιν δὲ προσώχθησεν τεσ-
σαράκοντα ἔτη. οὐχὶ τοῖς
ἁμαρτήσασιν. ὧν τὰ κῶ-
λα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
τίσιν δὲ ὤμοσεν, μὴ εἰσελεύ-
σεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσα-
σιν· καὶ βλέπομεν ὅτι οὐ
κ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν
δι' ἀπιστίαν· φοβηθῶμεν
οὖν μήποτε καταλειπομέ-
νης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν
εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ,
δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερη-
κέναι· καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγ-
γελισμένοι καθάπερ κἀ-
κεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν
ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους,
μὴ συγκεκραμένους τῇ πί-
στει τοῖς ἀκούσασιν :·
ὥσπερ τὴν μαρτυρίαν. καὶ
τὴν ὅρκον φησὶν ἐπαγγελίαν. ὁ
θεὸς ποιεῖ τὸν λόγον σαφῆ·
ὁ δὲ λέγει τοιοῦτον ἐστιν· ἤ-
κουσαν καὶ ἐκεῖνοι φησίν. ὥσ-
περ ἡμεῖς ἀκούομεν. ἀλλ' οὐ-
δὲν ὄφελος αὐτοῖς γέγονεν·
μὴ τοίνυν νομίσητε ὅτι ἀ-
πὸ τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ κηρύγ-
ματος ὠφελήθησαν·
ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνοι ἤκουσαν ἀλ-
λ' οὐδὲν ὠφελήθησαν ἐπει-
δὴ μὴ ἐπίστευσαν :·
ΜΘ εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κα-
τάπαυσιν. οἱ πιστεύσαντες
καθὼς εἴρηκεν. ὡς ὤμο-
σα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύ-
σονται εἰς τὴν κατάπαυσιν

γῆν· τοῦτο δὲ μετὰ παρ-
ρησίας· ἀντὶ τοῦ μὴ ἔ-
χοντες συνειδὸς πονη-
ρὸν μηδὲ διστάζοντες·
οὐ δύναται γὰρ μετὰ
παρρησίας ὁ τοιοῦτος
προσελθεῖν· ἵνα δὲ μὴ
ἀκούσας ἀρχιερέα, νο-
μίσῃς ἑστάναι αὐτόν· εὐ-
θέως ἐπὶ τὸν θρόνον αὐ-
τὸν ἀνάγει τὸν βασιλικόν· ὁ-
ρᾷς ὅτι τὸ γενέσθαι ἀρ-
χιερέα οὐ φύσεως ἐστὶν
ἀλλὰ συγκαταβάσε-
ως καὶ κενώσεως:·
ΝΘ πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀν-
θρώπων λαμβανόμε-
νος ὑπὲρ ἀνθρώπων
καθίσταται τὰ πρὸς τὸν
θεόν· ἵνα προσφέρῃ δῶρά
τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁ-
μαρτιῶν· μετριοπα-
θεῖν δυνάμενος τοῖς
ἀγνοοῦσιν καὶ πλανω-
μένοις· ἐπεὶ καὶ αὐ-
τὸς περίκειται ἀσθέ-
νειαν· καὶ διὰ ταύτην
ὀφείλει καθὼς περὶ
τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ πε-
ρὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· καὶ
οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβά-
νει τὴν τιμήν· ἀλλὰ

καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ:·
σύγκρισιν ποιούμενος τῶν
δύο διαθηκῶν, ἀπὸ τῶν
ἱερέων ἄρχεται· ἐγγύ-
ζεται δὲ αὐτὴν ὡς οἷόν τε· ὅ-
τι οἱ μὲν τῆς παλαιᾶς, ἐ-
ξ ἀνθρώπων ἦσαν· οἱ δὲ τῆς
καινῆς ἐκ τοῦ θεοῦ. ὡς
ἄνθρωπον γενόμενον· καὶ ἐκεῖ-
νοι περίκεινται ἀσθένειαν·
ὁ δὲ ἀναμάρτητος ἐστίν·
οὐ γὰρ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ:·
ζ καθάπερ καὶ ἀαρών· οὐχ ἑ-
αυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆ-
ναι ἀρχιερέα· ἀλλ' ὁ λαλή-
σας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ:·
ἐνταῦθα δείκνυσι παραμυθε-
ραπεύς· ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἀπε-
σταλται· ὁ αὐτὸς καὶ κατὰ
ἰουδαίοις διαλεγόμενος
ἔλεγεν ὁ χριστός· ἀπ' ἐμαυτοῦ
ζα οὐκ ἐλήλυθα:· ἐγὼ σή-
μερον γεγέννηκά σε· καθὼς
καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱε-
ρεὺς εἰς τὸν αἰῶνα:·
ταῦτα προκατασκευάζειν
τὸν ὑπὸ θεοῦ χειροτονηθῆναι:·
ζβ κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ·
ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ· δεήσεις καὶ ἱκε-
τηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον
σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου

ὁ λόγος αὐτῶν. καὶ τοῦτο εὐθὺ
μὲν ἀκοῦσαι φοβερόν ἐστι.
ἔστι τοῦτο τὸν λόγον κατα[illegible] :·
νγ ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνερ
γής. καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶ
σαν μάχαιραν δίστομον. καὶ
διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ
ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε
καὶ μυελῶν. καὶ κριτικὸς
ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν
καρδίας. καὶ οὐκ ἔστι κτί
σις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ.
πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετρα
χηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ :· [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]
μόνον, ἀλλὰ καὶ κολάσεις.
νδ προσὸν ἡμῖν ὁ λόγος. ἔχον
τες οὖν ἀρχιερέα μέγαν
διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς
Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ :·
αὐτούς φησιν [illegible]
[illegible] τῶν [illegible]
νε μένων :· κρατῶ
μεν τῆς ὁμολογίας :·
καὶ ποίας ὁμολογίας λέγει·
ὅτι ἀνάστασίς ἐστι καὶ
ἀνταπόδοσις. καὶ ὅτι θεὸς
νς ὁ χριστός ἐστιν :· οὐ γὰρ ἔχο
μεν ἀρχιερέα μὴ δυνά
μενον συμπαθῆσαι ταῖς
ἀσθενείαις ἡμῶν. πεπει

ρασμένον δὲ κατὰ πάντα κα
θ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας :·
οὐ γάρ ἐστί φησιν ἀγνοῶν τὰ
ἡμέτερα ὥσπερ πολλοὶ τῶν ἀρχ
όντων, οἳ τοῖς [illegible]
οὐκ ἴσασιν. ἔστι γὰρ [illegible]
ἀδύνατον [illegible]
κώσει τοῦ κακουμένου, τὸν
μὴ [illegible]. καὶ διὰ
τῶν αἰσθητῶν ἐλθόντα.
πάντα δὲ ὑπέστη φησίν. ὁ
ἀρχιερεὺς ὁ ἡμέτερος. διὰ
γὰρ τοῦτο [illegible] ὑπέστη.
καὶ τότε ἀνέβη. ἵνα δύνη
ται συμπαθεῖν :·
νζ προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρ
ρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος
ἵνα λάβωμεν ἔλεος :·
θρόνος χάριτός ἐστιν, οὐ θρόνος
κρίσεως. ὅλον γὰρ τὸ πρᾶ
γμα φιλοτιμία ἐστίν. καὶ δω
ρεὰ βασιλικὴ τὰς ἁμαρτί
νη ας ἀφιέναι :· καὶ χά
ριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον
βοήθειαν :· νῦν γὰρ προ
σελθών φησι λήψῃ καὶ χά
ριν καὶ ἔλεον. ἂν καιρὸς γὰρ
προσέρχῃ. ὅμως δὲ οὐκ ἔτι προ
σελθεῖν. οὐκ ἔτι. ἀκαιρος ἐκ
τότε ἡ πρόσοδος. οὐκ ἔτι
γὰρ τότε θρόνος χάριτος.
ἀλλὰ θρόνος κρίσεως. ἀνά
στα γὰρ ὁ θεός φησι κρῖναι τὴν

τὴν διὰ βαπτίσματος ὁ-
ξη μολογίας :· δυνά-
μεις τε μέλλοντος αἰῶ-
νος. καὶ παραπεσόντας
πάλιν :· τουτέστιν
διὰ τὸ θαύματα τοῖς βα-
πτιζομένοις ἐπιτελεῖσθαι·
τότε γὰρ οἱ βαπτιζόμε-
νοι χαρίσματα ἐλάμβα-
νον. ὥστε ἐνεργεῖν
ξθ δυνάμεις :· ἀνα-
καινίζειν εἰς μετάνοιαν :·
τουτέστι διὰ μετανοίας
τοῦτο δηλαδὴ οὐχ ὡς ἐκ-
κλείων τῆς μετα-
νοίας μὴ γένοιτο· ἀλλ' ὡς
μὴ δυνατοῦ ὄντος τοῦ
διὰ λουτροῦ ἀνακαινισμοῦ·
διὸ οὐκ εἶπεν ἀδύνατον
ἀνακαινισθῆναι εἰς μετά-
νοιαν. ἐξειπών· ἀλλὰ
ὡς ἀδύνατον ἐπάγει-
γεν· ἀνασταυροῦντας
ἀνακαινισθῆναι· του-
τέστιν καινοὺς γενέσθαι·
τὸ γὰρ καινοὺς ποιῆσαι·
τοῦ λουτροῦ μόνου ἐστίν·
ἀνακαινισθῆναι γὰρ ὡς
ἀπὸ λουτροῦ ἐστιν :·
ο ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. καὶ παρα-
δειγματίζοντας· γῆ γὰρ
ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολ-

λάκις ἐρχόμενον ὑετόν. ξζ
τίκτουσα βοτάνην εὔθετον
ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖ-
ται. μεταλαμβάνει εὐλογί-
ας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ
ἀκάνθας καὶ τριβόλους. ἀ-
δόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς·
ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν·
πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν
ἀγαπητοὶ. τὰ κρείσσονα ξζ
ἐχόμενα σωτηρίας. εἰ καὶ
οὕτω λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδι-
κος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔρ-
γου ὑμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς
ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. διακονήσαν-
τες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦν-
τες· ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκα-
στον ὑμῶν. τὴν αὐτὴν ἐν-
δείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν
πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος
ἄχρι τέλους. ἵνα μὴ νωθροὶ
γένησθε· μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ
πίστεως καὶ μακροθυμίας
κληρονομούντων τὰς ἐπαγγε-
λίας :· τὸ βάπτισμα
σταυρός ἐστιν· ὁ συνεσταυρώ-
θη ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος·
σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁ-
μοιώματι τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ· καὶ πάλιν συνετάφη-
μεν γὰρ αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτί-
σματος εἰς τὸν θάνατον·

πάσα τὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ
δακρύων προσενέγκας
καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς
εὐλαβείας καίπερ ὢν υἱὸς :·
Ο τοῦ μὲν θ(εο)ῦ μου ἱερὸς ὁ ἡμῶν. ὅτι
διὰ [illegible] οἱ μου τὴν θ(εο)ν
[illegible] :·
ζγ ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν
τὴν ὑπακοήν· καὶ τελει
ωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπα
κούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴ
τιος σωτηρίας αἰωνίου· προ
σαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ
ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τά
ξιν μελχισεδέκ· περὶ
οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ
δυσερμήνευτος λέγειν.
ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε
ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ ὀ
φείλοντες εἶναι διδά
σκαλοι διὰ τὸν χρόνον
πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ
τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τί
να τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρ
χῆς τῶν λογίων τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ γεγόνατε χρείαν ἔ
χοντες γάλακτος καὶ
οὐ στερεᾶς τροφῆς· πᾶς
γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος
ἄπειρος λόγου δικαιοσύ
νης· νήπιος γάρ ἐστιν·
τελείων δέ ἐστιν ἡ στε
ρεὰ τροφὴ τῶν διὰ τὴν

ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γε
γυμνασμένα ἐχόντων
πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε
καὶ κακοῦ· διὸ ἀφέντες
τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χ(ριστο)ῦ λό
γον. ἐπὶ τὴν τελειότη
τα φερώμεθα· μὴ πάλιν
θεμέλιον καταβαλλό
μενοι μετανοίας ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων καὶ πίστε
ως ἐπὶ θ(εό)ν· βαπτισμῶν
διδαχῆς :·
τουτέστι [illegible]
[illegible] καὶ τῆς [illegible]
τὴν [illegible]
[illegible]
[illegible]
ζδ [illegible] :· ἐπιθέσεώς τε
χειρῶν· ἀναστάσεώς τε
νεκρῶν, καὶ κρίματος
αἰωνίου· καὶ τοῦτο ποιή
σωμεν. ἐάνπερ ἐπιτρέ
πῃ ὁ θ(εό)ς· ἀδύνατον γὰρ
τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας :·
οὕτω γὰρ τὸ [illegible]
ζε μον :· γευσαμένους
τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπου
ρανίου :· τουτέστιν τὴν
ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημά
ζς των :· καὶ μετόχους
γεννηθέντας πν(εύματο)ς ἁγίου :·
οὐ [illegible] διὰ τοῦ χαρίσματος :·
ζζ καὶ καλὸν γευσαμένους θ(εο)ῦ
ῥῆμα :·

τὴν διδασκαλίαν τῆς ὁ-
ξη μολογίας :· δυνά-
μεις τε μέλλοντος αἰῶ-
νος· καὶ παραπεσόντας
πάλιν :· τουτέστιν
διὰ τὸ θαύματα τοὺς βα-
πτιζομένους ἐπιτελεῖν·
τότε γὰρ οἱ βαπτιζόμε-
νοι χαρίσματα ἐλάμ-
βανον. ὥστε ἐνεργεῖν
ξθ δυνάμεις :· ἀνα-
καινίζειν εἰς μετάνοιαν :·
τουτέστιν διὰ μετανοίας
τοῦτο δὲ λέγει οὐχ ὥστε
κωλῦσαι μὲν τῆς μετα-
νοίας μὴ γένοιτο· ἀλλ' ὥσ-
τε μὴ δυνατὸν ὄντος τοῦ
διὰ λουτροῦ ἀνακαινισμοῦ·
διὸ οὐκ εἶπεν ἀδύνατον
ἀνακαινισθῆναι εἰς μετά-
νοιαν. ἐξ εἴρηκεν· ἀλλὰ
πῶς ἀδύνατον ἐπήγα-
γεν· ἀνασταυροῦντας
ἀνακαινισθῆναι· του-
τέστιν καινοὺς γενέσθαι·
τὸ γὰρ καινοὺς ποιῆσαι
τοῦ λουτροῦ μόνου ἐστίν·
ἀνακαινισθήσεσθαι γὰρ ὡς
ἀπὸ οὐκ ὄντων :·
ο ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. καὶ παρα-
δειγματίζοντας· γῆ γὰρ
ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολ-
λάκις ἐρχόμενον ὑετὸν καὶ
τίκτουσα βοτάνην εὔθετον
ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖ-
ται. μεταλαμβάνει εὐλογί-
ας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ
ἀκάνθας καὶ τριβόλους. ἀ-
δόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς·
ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν·
πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν
ἀγαπητοί. τὰ κρείσσονα καὶ
ἐχόμενα σωτηρίας. εἰ καὶ
οὕτω λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδι-
κος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔρ-
γου ὑμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς
ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. διακονήσαν-
τες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦν-
τες· ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκα-
στον ὑμῶν. τὴν αὐτὴν ἐν-
δείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν
πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος
ἄχρι τέλους. ἵνα μὴ νωθροὶ
γένησθε· μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ
πίστεως καὶ μακροθυμίας
κληρονομούντων τὰς ἐπαγγε-
λίας :· τὸ καινὸν
σταυρός ἐστιν· καὶ συνεσταυρώ-
θη ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος·
σύμφυτοι γὰρ γεγόναμεν τῷ ὁ-
μοιώματι τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ· καὶ πάλιν σὺν αὐτῷ ἀφῆ-
κεν γὰρ αὐτοὺς διὰ τοῦ καινι-
σμοῦ ὥσπερ θάνατον

μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ
δακρύων προσενέγκας
καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς
εὐλαβείας καίπερ ὢν υἱ(ὸ)ς :·
Ὁ τῶν μὲν θ(εο)ῦ μὴ ἱδρῶτα ἦν· ὅτι
δι' ἀρετοῦ καὶ οἴρου τῶν θ(εο)ῦ
σημαινόμενον φόβον :·
ξγ ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν
τὴν ὑπακοήν· καὶ τελει-
ωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπα-
κούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴ-
τιος σωτηρίας αἰωνίου· προ-
σαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ
ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τά-
ξιν Μελχισεδέκ· περὶ
οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ
δυσερμήνευτος λέγειν·
ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε
ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ ὀ-
φείλοντες εἶναι διδά-
σκαλοι διὰ τὸν χρόνον
πάλιν χρείαν ἔχετε
τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τί-
να τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρ-
χῆς τῶν λογίων τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ γεγόνατε χρείαν ἔ-
χοντες γάλακτος καὶ
οὐ στερεᾶς τροφῆς· πᾶς
γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος
ἄπειρος λόγου δικαιοσύ-
νης· νήπιος γάρ ἐστιν·
τελείων δέ ἐστιν ἡ στε-
ρεὰ τροφή· τῶν διὰ τὴν

ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γε-
γυμνασμένα ἐχόντων
πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε
καὶ κακοῦ· διὸ ἀφέντες
τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χ(ριστο)ῦ λό-
γον, ἐπὶ τὴν τελειότη-
τα φερώμεθα· μὴ πάλιν
θεμέλιον καταβαλλό-
μενοι μετανοίας ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων καὶ πίστε-
ως ἐπὶ θ(εό)ν· βαπτισμῶν
διδαχῆς :·
τουτέστι δαιμονικῶν πα-
ραιτήσεων, καὶ τῆς ἀγάπης
τῶν ὑποβρυχίων· καθὸ
ἐν γὰρ ὑποβ(ρυχίῳ) τῶν δουλῶν
ταῦτα δὲ τῆς οἰκονομίας
ξδ ἐστί :· ἐπιθέσεώς τε
χειρῶν· ἀναστάσεώς τε
νεκρῶν, καὶ κρίματος
αἰωνίου· καὶ τοῦτο ποιή-
σωμεν. ἐάνπερ ἐπιτρέ-
πῃ ὁ θ(εό)ς· ἀδύνατον γὰρ
τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας :·
οὕτω γὰρ τὸ τῶν βαπτισμά-
ξε των :· γευσαμένους
τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπου-
ρανίου :· τουτέστι τῆς
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημά-
ξς των :· καὶ μετόχους
γενηθέντας π(νεύματο)ς ἁγίου :·
οὐχ ὡς μὲν ... διὰ τοῦ χαρίσματος :·
ξζ καὶ καλὸν γευσαμένους θ(εο)ῦ
ῥῆμα :·

125

θαι. ἡ γὰρ ταύτας μὲν αὐτοῦ
τὸν ἐξ ἐκείνης χρόνον. ἀσφαλὴς
καλεῖται. ὥστε ταῖς πρὸς
Ἀβραὰμ γενομέναις πιστεύ-
ται καὶ ἡμᾶς περὶ τῶν μελ-
οε λόντων:· ΚΑΙ ΕΙCΕΡΧΟΜΕ-
ΝΗΝ:· ἐπὶ τὸν κόσμον ἐν-
όντας δὲ καὶ ἐν γῇ ὄντας τοῖς ἐκεῖ
γενομένοις διὰ τῆς ἐλπί-
δος. καὶ οὐκ ἔστι περὶ ἡμᾶς
ἐν μέσῳ ἔνδον. ἀλλ' αὐτὴ
ἐστὶν ἐκεῖθεν ἔνδον. ὥσπερ ἀ-
ληθῶς φερομένων καὶ ἔσθα-
ος μότερον:· ΕΙC ΤΟ ΕCΩΤΕ-
ΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑCΜΑ-
ΤΟC:· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οὐρανόν:·
οζ ΟΠΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟC ὙΠΕΡ ΗΜΩΝ
ΕΙCΗΛΘΕΝ ΙΣ. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑ-
ΞΙΝ ΜΕΛΧΙCΕΔΕΚ:·
εὐκαίρως ἡ τοῦ προδρόμου
ὀνομασία. ὡς καὶ ἡμῶν
ὀφειλόντων καταλαμβάνειν·
ὄντως γὰρ τοῦ προδρόμου
καὶ τῶν ἑπομένων τὸ μέ-
οη σον:· ΑΡΧΙΕΡΕΥC ΓΕ-
ΝΟΜΕΝΟC ΕΙC ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ:·
ἰδοὺ καὶ ἑτέρα παράκλη-
σις. ἡ γὰρ ἀρχιερωσύνη ἐκεί-
νων. καὶ πολὺ κρείττων
τοῦ παρὰ Ἰουδαίοις:·
οθ ΟΥΤΟC ΓΑΡ Ο ΜΕΛΧΙCΕΔΕΚ ΒΑ-
CΙΛΕΥC CΑΛΗΜ. ΙΕΡΕΥC ΤΟΥ
ΘΥ ΤΟΥ ὙΨΙCΤΟΥ. Ο CΥΝΑΝ-

ΤΗCΑC ΑΒΡΑΑΜ:· πολλα-
χοῦ τὴν σύγκρισιν ποιεῖται
τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς και-
νῆς διαθήκης. ὅρα δὲ νῦν
πάλιν καὶ πῶς ἀθετεῖ δεικνύ-
ται ὅτι ὁ τύπος τῆς ἱερωσύ-
νης Χυ. τουτέστιν ὁ Μελχισεδέκ.
πολὺ κρείττων ἦν τῶν κα-
τὰ νόμον ἱερέων. καὶ ὅρα
πῶς αὔξει. πρῶτον μὲν ἀ-
πὸ τοῦ ὀνόματος. ὁ γὰρ Μελ-
χισεδὲκ βασιλεὺς δικαιοσύνης
ἑρμηνεύεται. ἔπειτα δὲ
καὶ ἀπὸ τοῦ πράγματος.
ὅτι βασιλεὺς δικαιοσύνης. εἶτα
ἀπὸ τοῦ τρόπου. ὅτι ἀπάτωρ
καὶ ἀμήτωρ. τοιοῦτος γὰρ
ὁ Μελχισεδὲκ εἰς μὴ γενεα-
λογούμενος. ἄδηλος ὅστις ἦν
καὶ τίνος πατρὸς καὶ ποίας μητρὸς
καὶ πόθεν ἔσχε τὴν ἀρχήν.
καὶ ποῖον ἔσχεν τὸ τέλος. οὐ-
δὲν γὰρ περὶ αὐτοῦ γενεα-
λογίας ἡ γραφὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν
ἄλλων. εἰ τοίνυν ὁ τύπος το-
σοῦτος. πόσον μᾶλλον ἡ ἀλή-
θεια. τουτέστι Χς. ὅτι δὲ
τίμιος ἦν ὁ Μελχισεδὲκ
ἔδειξεν ἐν μέρει ὁρκωμοσίᾳ
κύριος αὐτόν. σὺ ἱερεὺς
εἶ εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τά-
ξιν Μελχισεδέκ. ἔπειτα
ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. τί γάρ

ὥσπερ οὖν ἐκεῖ ὁ κ(ύριο)ς· οὐκ ἔστι δὲ
δεύτερον ἀναστῆναι τὸν Χ(ριστό)ν.
τοῦτο γὰρ παραδειγματίζειν
αὐτόν ἐστιν. εἰ γὰρ θάνατος
αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει κ(αθὼ)ς. ἔτι τα
πάλιν ἀνασταυροῦται. μῦθος
παρὰ ταῦτα ἐστὶ δόγμα. ὁ τοίνυν
δεύτερον καταπτιζόμενος,
πάλιν αὐτὸν σταυροῖ. ὥσπερ
γὰρ ἀποθανόντες ἐν Χ(ριστ)ῷ ἐν τῷ
σταυρῷ, οὕτως ἡμεῖς ἐν τῷ
καταπτίσματι. οὕτως ἐκεῖνος σαρ
κί. ἡμεῖς τῇ ἁμαρτίᾳ :·
οα ΤΩ ΓΑΡ ΑΒΡΑΑΜ. ΕΠΑΓΓΕΙ
ΛΑΜΕΝΟΣ Ο Θ(ΕΟ)Σ. ΕΠΕΙ ΚΑ
Τ' ΟΥΔΕΝΟΣ ΕΙΧΕΝ ΜΕΙΖΟΝΟΣ
ΟΜΟΣΑΙ. ΩΜΟΣΕ ΚΑΘ' ΕΑΥ
ΤΟΥ ΛΕΓΩΝ :· καθ' ἑαυτὸν ἀμό
μος αὐτῶν γενομέναις· πά
ντες οἱ διδάσκαλοι φέρ(ουσιν)· ὅτι
παρ' αὐτῶν ἐξετάζονται τῶν
ἐλπιζομένων· προστίθη
σι δὲ τοῖς μισθοῖς· ἵνα
μὴ ἀποκάμωσιν πρὸς
τοὺς καμάτους. καὶ πι
στοῦνται τοῦτο ἐκ παρα
δειγμάτων. ἔχων δὲ παλ
αιὸν ἐπήγαγε τὸν Ἀβραὰμ
πρὸς μέσον ἄγει. διὰ τὸ ἀξί
ωμα τοῦ προσώπου :·
οβ Η ΜΗΝ ΕΥΛΟΓΩΝ ΕΥΛΟΓΗ
ΣΩ ΣΕ. ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΝΩΝ
ΠΛΗΘΥΝΩ ΣΕ :·
μεμνῆσθαι τοὺς ἀναμιμνήσκει
αὐτοὺς τῶν μορ(φῶ)ν τοῦ Χ(ριστο)ῦ.
ὁμοίως ἔχων ὡς ἔλεγεν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι
στήσομαι μετ' ἐμοῦ ὁ ἐμὲ αὐτο
θανὼν εἰς τὸν αἰῶνα :·
ογ ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΜΑΚΡΟΘΥΜΗΣΑΣ
ΕΠΕΤΥΧΕΝ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙ
ΑΣ. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΟΜΝΥΟΥΣΙΝ. ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΑΥΤΟΙΣ ΑΝΤΙΛΟΓΙ
ΑΣ ΠΕΡΑΣ ΕΙΣ ΒΕΒΑΙΩΣΙΝ
Ο ΟΡΚΟΣ. ΕΝ Ω ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ
ΡΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ Ο Θ(ΕΟ)Σ ΕΠΙΔΕΙ
ΞΑΙ ΤΟΙΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΣ ΤΗΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. ΤΟ ΑΜΕΤΑ
ΘΕΤΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑΥΤΟΥ
ΕΜΕΣΙΤΕΥΣΕΝ ΟΡΚΩ. ΙΝΑ
ΔΙΑ ΔΥΟ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΑΜΕ
ΤΑΘΕΤΩΝ. ΕΝ ΟΙΣ ΑΔΥΝΑ
ΤΟΝ ΨΕΥΣΑΣΘΑΙ Θ(ΕΟ)Ν. ΙΣΧΥΡΑΝ
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΕΧΟΜΕΝ ΟΙ
ΚΑΤΑΦΥΓΟΝΤΕΣ :·
ἐνταῦθα φοβεῖ αὐτούς· δη
λῶν ὅτι πολλάκις διακω
λυθέντες τῆς ἐπαγγελίας διὰ μικρο
ψυχίαν :· ΚΡΑΤΗΣΑΙ
οδ ΤΗΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ.
ΗΝ ΩΣ ΑΓΚΥΡΑΝ ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΣ
ΨΥΧΗΣ ΑΣΦΑΛΗ ΤΕ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙ
ΑΝ :· ἀπὸ τούτων φη
σὶν τῶν μελλόντων στοχαζόμε

θαι· ἐπεὶ γὰρ ταῦτα μέλλοντος οὐ-
τομ ἐστὶν ἡ χρόνον· πάντως
καὶ δεῖ μαι· ὥστε ταῦτα πρὸς
ἀναπαύσιν γινόμενα πρὸς αὐ-
τὰ ἡμᾶς ἔχει περὶ τῶν μελ-
οε λόντων :· ΚΑΙ ΕΙCΕΡΧΟΜΕ-
ΝΗΝ :· ἔντος τοῦ κόσμου ἐστί
ὄντας δὲ ἐκ μείζονος τοῖς ἐλπί-
γενομένοις διὰ τῆς ἐλπί-
δος· καὶ οὐκ ἔστι ποτὲ ἡμᾶς
ἐν μέσῳ ἔνδον· ἀλλ' αὕτη
ἐστὶν ἡ ἐλπὶς ἔνδον· ὥσπερ ἀ-
μήθη ἄνω ἤδη ἐσθίειν
ος μέτρον :· ΕΙC ΤΟ ΕCΩΤΕ-
ΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑCΜΑ-
ΤΟC :· ἀντὶ τοῦ ἐσωτέρου·
οζ ΟΠΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟC ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ
ΕΙCΗΛΘΕΝ ΙC· ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑ-
ΞΙΝ ΜΕΛΧΙCΕΔΕΚ :·
εὐκαίρως ἡ τοῦ προδρόμου
ὀνομασία· ὡς καὶ ἡμῶν
ἐσομένων καταλαβεῖν·
οὐ πολὺ γὰρ τοῦ προδρόμου
καὶ τῶν ἑπομένων τὸ μέ-
οη σον :· ΑΡΧΙΕΡΕΥC ΓΕ-
ΝΟΜΕΝΟC ΕΙC ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ :·
ἰδοὺ καὶ ἑτέρα παραλλαγή
σις· ἐπεὶ γὰρ ὅσοι ἱερεῖς ἦ-
σαν· καὶ πρὸ ὑψηλότερον
τοῦ παρὰ ἰουδαίοις :·
οθ ΟΥΤΟC ΓΑΡ Ο ΜΕΛΧΙCΕΔΕΚ ΒΑ-
CΙΛΕΥC CΑΛΗΜ· ΙΕΡΕΥC ΤΟΥ
ΘΥ ΤΟΥ ΥΨΙCΤΟΥ· Ο CΥΝΑΝ-

ΤΗCΑC ΑΒΡΑΑΜ :· πολλα-
χοῦ τὴν σύγκρισιν ποιεῖται
τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς και-
νῆς διαθήκης· ὁρᾶς ἐν
πᾶσιν καὶ ἐνταῦθα δὲ ἐπειδὴ
ὅτι ὁ τύπος τῆς ἱερωσύ-
νης χυ̃· τουτέστιν ὁ μελχισεδέκ.
πολὺ ὑψηλότερος ἦν τῶν κα-
τὰ νόμον ἱερέων· καὶ ὅρα
πῶς αὔξει· πρῶτον μὲν ἀ-
πὸ τοῦ ὀνόματος· ὁ γὰρ μελ-
χισεδὲκ βασιλεὺς δικαιοσύνης
ἑρμηνεύεται· ἔπειτα δὲ
καὶ ἀπὸ τοῦ πράγματος,
ὅτι βασιλεὺς δικαιοσύνης· ἔστι δὲ
[illegible] τρόπον. ὅτι ἀπάτωρ
ἀμήτωρ· τοιοῦτος γὰρ
ὁ μελχισεδὲκ μὴ γενεαλο-
γούμενος· ἀλλ' ὅσος ἦν
καὶ τίμιος πρὸς [illegible]
καὶ [illegible] τὴν ἀρχήν·
καὶ ποῖον ἔσχεν τὸ τέλος· οὐ-
δὲν γὰρ περὶ αὐτοῦ γενεα-
λογεῖ ἡ γραφὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν
ἄλλων· ἑτοίμως [illegible]
[illegible]
[illegible] τουτέστιν χυ̃· ὅτι δὲ
[illegible] ὁ μελχισεδέκ
[illegible]
[illegible] τοὺς ἱερεῖς
[illegible] κατὰ τὴν τά-
ξιν μελχισεδέκ· [illegible]
[illegible] ὀνόματος· τί γὰρ

ὡς ἀθρόον ἐστὶ κ(αὶ)· οὐκ ἐσμὲν δ' ἀ-
τέρομεν ἀναιρεθῆναι τοῦ χ(ριστο)ῦ.
τούτῳ γὰρ παραδείγματι ἐπ-
αὐτὸν ἐστίν. ἡ γὰρ θάνατος
αὐτοῦ οὐκ ἐστὶ ... ἡ τὰ
πάθημα ἀνεῖται. μῦθος
παντὸς σχῆμα. ὁ τοίνυν
διατρέφων ἀγωνιζόμενος,
πάθημα αὐτὸν σταυροῖ. ὁ δὲ
γὰρ ἀποθανὼν ἐν χ(ριστ)ῷ ἐστὶ
σταυρῷ. οἱ τοῦ σώματος ἐστὶ
καταπίσματι. οἱ τῆς σαρ-
κί. ἅμα τῇ ἁμαρτίᾳ:

οα ΤΩ ΓΑΡ ἈΒΡΑΑΜ ἘΠΑΓΓΕΙ-
ΛΑΜΕΝΟΣ Ὁ Θ(ΕΟ)Σ. ἘΠΕΙ ΚΑ-
Τ' ΟΥΔΕΝΟΣ ΕἾΧΕ ΜΕΙΖΟΝΟΣ
ὈΜΟΣΑΙ. ὬΜΟΣΕ ΚΑΘ' ἙΑΥ-
ΤΟΥ ΛΕΓΩΝ: καθάπερ μὲ-
μὲν αὐτῶν γέγραπται ... ἀ-
μηδὲ βραδύνειν φέρει. ὅτι
παρ' αὐτῷ μέλλει τάσσονται τῶν
ἐλπιζομένων· προστίθη-
σι δὲ τοῖς μισθοῖς. ἵνα
μὴ ἀπὸ καμάτων προσ-
τοῖς καμάτοις. καὶ πι-
στοῦται τοῦτο ἐκ παρα-
δειγμάτων· ἔχων δὲ πα-
λαιοῦ ... τὸν Ἀβραὰμ
... διὰ τὸ ἀξι-
ωματοῦ προσώπου:

οβ Ἦ ΜΗΝ ΕὐΛΟΓΩΝ ΕὐΛΟΓΗ-
ΣΩ ΣΕ. ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΝΩΝ
ΠΛΗΘΥΝΩ ΣΕ:
... τοσαῦτα ... κ(αὶ)
αὐτοῖς τοῖς ... τοῦ χ(ριστο)ῦ.
... βραδύ ...
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι
... ἀπὸ
θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα:

ογ ΚΑΙ ΟὙΤΩ ΜΑΚΡΟΘΥΜΗΣΑΣ
ἘΠΕΤΥΧΕΝ ΤΗΣ ἘΠΑΓΓΕΛΙ-
ΑΣ. ἌΝ(ΘΡΩΠ)ΟΙ ΜΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΜΕΙΖΟΝΟΣ ὈΜΝΥΟΥΣΙΝ. ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΑὐΤΟΙΣ ἈΝΤΙΛΟΓΙ-
ΑΣ ΠΕΡΑΣ ΕἸΣ ΒΕΒΑΙΩΣΙΝ
Ὁ ὍΡΚΟΣ. ἘΝ Ὧ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ-
ΡΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ Ὁ Θ(ΕΟ)Σ ἘΠΙΔΕΙ-
ΞΑΙ ΤΟΙΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΣ ΤΗΣ
ἘΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. ΤΟ ἈΜΕΤΑ-
ΘΕΤΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑὐΤΟΥ
ἘΜΕΣΙΤΕΥΣΕΝ ὍΡΚΩ. ἽΝΑ
ΔΙΑ ΔΥΟ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ἈΜΕ-
ΤΑΘΕΤΩΝ. ἘΝ ΟἿΣ ἈΔΥΝΑ-
ΤΟΝ ΨΕΥΣΑΣΘΑΙ Θ(ΕΟ)Ν. ἸΣΧΥΡΑΝ
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ἜΧΟΜΕΝ ΟἹ
ΚΑΤΑΦΥΓΟΝΤΕΣ:
ἐνταῦθα φησὶν αὐτοῖς. δη-
λοῖ ὅτι πολλάκις διακε-
... ἐπαγγελία διὰ ...
οδ τυχίαν: ΚΡΑΤΗΣΑΙ
ΤΗΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΗΣ ἘΛΠΙΔΟΣ·
ἭΝ ὩΣ ἌΓΚΥΡΑΝ ἜΧΟΜΕΝ ΤΗΣ
ΨΥΧΗΣ ἈΣΦΑΛΗ ΤΕ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙ-
ΑΝ: ἀπὸ τούτων φη-
σὶν ταῖς μέλλουσι στοχαζόμε-

ἀκροθίνια τὰ λάφυρα λέγει:·

πγ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΛΕΥΙ
ΤΗΝ ΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ
ΕΝΤΟΛΗΝ ΕΧΟΥΣΙΝ ΑΠΟΔΕΚΑ
ΤΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟ
ΜΟΝ· ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛ
ΦΟΥΣ ΑΥΤΩΝ· ΚΑΙΠΕΡ ΕΞΕΛΗ
ΛΥΘΟΤΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΟΣΦΥΟΣ ΑΒΡΑ
ΑΜ· Ο ΔΕ ΜΗ ΓΕΝΕΑΛΟΓΟΥΜΕ
ΝΟΣ ΕΞ ΑΥΤΩΝ, ΔΕΔΕΚΑΤΩ
ΚΕΝ ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ:·

τοσαύτη φησὶν ἦν τῆς ἱερω
σύνης ἡ ὑπεροχή. ὥστε
τοὺς ὁμοτίμους αὐτῶν προ
γόνων καὶ τὸν αὐτὸν ἔχον
τας προπάτορα. πολλῷ
κρείττους ἔσεσθαι τῶν λαῶν·
δεκάτην ὡς ἐκ τῶν ἀρχομένων
λαμβάνουσιν. ὅταν οὖν
παρ᾿ αὐτῶν τούτων δεκά
τας λαμβάνουσιν. ἆρα οὐ
χ᾿ οὗτοι μὲν τάξιν λαϊκῶν.
ἐκεῖνοι δὲ ὄντως ἱερέων;
καὶ οὐ τοῦτο μόνον [illegible] οὐδὲ
ὁμότιμος ἦν αὐτοῖς. ἀλ
λ᾿ ἐξ ἀλλογενοῦς· ὥστε οὐ
καὶ ἐδέδοικεν ἀλλόφυλος δὲ
κατὰ σάρκα· πολλὴ ἦν ἡ
τιμή:·

πδ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΧΟΝ
ΤΑ ΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΥΛΟ
ΓΗΚΕΝ:· ὥστε δὴ ἀμφοτέρων
καὶ κατὰ τοῦτο ἦν τοσοῦ
τον. τὸ ἐπαγγελίαν ἔχειν
τὸν ἀβραάμ. δείκνυσιν
εὐλογοῦντα ὡς ἀνώτερον:·

πε ΧΩΡΙΣ ΔΕ ΠΑΣΗΣ ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΣ
ΤΟ ΕΛΑΤΤΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΕΙΤΤΟ
ΝΟΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΑΙ· ΚΑΙ ΩΔΕ ΜΕΝ
ΔΕΚΑΤΑΣ ΑΝ(ΘΡΩΠ)ΟΙ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝ
ΤΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΝ ΕΚΕΙ ΔΕ
ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΟΣ ΟΤΙ ΖΗ· ϗ
ΩΣ ΕΠΟΣ ΕΙΠΕΙΝ. ΔΙΑ ΑΒΡΑ
ΑΜ ΚΑΙ ΛΕΥΙ Ο ΔΕΚΑΤΑΣ ΛΑΜ
ΒΑΝΩΝ ΔΕΔΕΚΑΤΩΤΑΙ:·

Οὐκοῦν φησὶν ἐκράτησε μετ᾿ αὐ
τοῦ τοῦ χ(ριστο)ῦ. καὶ αὐτοῦ τοῦ
τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντος:·

πς ΕΤΙ ΓΑΡ ΕΝ ΤΗ ΟΣΦΥΙ ΤΟΥ Π(ΑΤ)Ρ(Ο)Σ ΗΝ
ΟΤΕ ΣΥΝΗΝΤΗΣΕΝ ΑΥΤΩ Ο
ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ:· ἐν αὐτῷ
ἦν φησὶν ὁ λευΐ. ὃ καὶ οὔπω
ἐτέχθη. ἰδοὺ τὸ μέσον τοῦ
τύπον ἔχοντος, τοῦ ἀρχιε
ρέως ἡμῶν. καὶ τῶν κατὰ
νόμον:·

πζ ΕΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΤΕ
ΛΕΙΩΣΙΣ. ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΕΥΙΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ ΗΝ:· δείξας
ὅτι πολὺ ἡ διαφορά· ϗ
τοῦ λευῒ καὶ τοῦ ἀβραὰμ ὁ
μελχισεδὲκ ὢν τῆς ἀξίας ἱερέ
ως αὐτοῖς γενόμενος. ἐντεῦ
θεν λοιπὸν ἐπὶ χ(ριστο)ῦ μετ᾿ αὐ
τῶν ἐπεισφέρει καὶ τούτους
κατ᾿ ἐκείνων ἀξίωμα. κἀκεῖ
νο ὅτι ἀτελέσιν ἐκείνων
μος. διατίθεται θεός· ἠλλαγ

βασιλεὺς δικαιοσύνης·
ὃ ὁ κύριος ἡμῶν· αὐτὸς γὰρ
ἐστὶν καὶ βασιλεὺς εἰρή-
νης· εἰρηνοποιήσας
γὰρ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· αὐ-
τὸς γὰρ καὶ ἀπάτωρ καὶ
ἀμήτωρ· ἄνω μὲν ἀ-
μήτωρ· κάτω δὲ ἀπά-
τωρ· αὐτὸς γὰρ καὶ ἀγενεα-
λογούμενος· τὴν γε-
νεὰν γὰρ αὐτοῦ φησιν
τίς διηγήσεται· οὐ γὰρ ἄλλω-
τον αὐτοῦ τὴν ἄνω γέν-
νησιν ἐξ ἀνθρώπων· αὐτὸς
καὶ ἐν τοῖς αἰῶσιν ἐστὶν·
τουτέστιν οὐκ ἔχει ζωῆς
τέλος· αὐτὸς γὰρ πρὸ πάν-
των αἰώνων· καὶ τοῦτο
ἐστὶν ἀρχὴν ἡμερῶν:·
π ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς
κοπῆς τῶν βασιλέων
καὶ εὐλογήσας αὐτόν·
καὶ δεκάτην ἀπὸ πάν-
των ἐμέρισεν Ἀβραάμ·
πρῶτον μὲν ἑρμηνευ-
όμενος βασιλεὺς δικαι-
οσύνης· ἔπειτα δὲ βα-
σιλεὺς Σαλήμ· ὅ ἐστιν
βασιλεὺς εἰρήνης· ἀ-
πάτωρ ἀμήτωρ ἀγενε-
αλόγητος:·
Οὐκ εἶπεν ὅτι ὡς φησὶν ὅτι

ὡς μετὰ ἀσχολίαν τοῦ πολέμου
ἐν δεήσει· διὰ γὰρ τοῦτο ἐ-
στὶν· ἀπήντησεν ὑποστρέ-
πα φοντι:· μήτε ἀρχὴν
ἡμερῶν· μήτε ζωῆς τέ-
λος ἔχων· ἀφομοιωμέ-
νος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θ(εο)ῦ· μέ-
νει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές·
Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος
ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ
ἔδωκεν ἐκ τῶν:·
καὶ πῶς ὁ τύπος ἐμφερέστε-
ρος; μάλιστα οὐχ ὅτι ὥσπερ αὐτῇ
τῇ φύσει τοῦ πράγματος
καὶ ὥσπερ τούτου οὐκ ἴσμεν
οὔτε ἀρχὴν ἡμερῶν οὔτε
ζωῆς τέλος διὰ τὸ μὴ γεγρά-
φθαι· οὕτω καὶ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· οὐ διὰ
τὸ μὴ γεγράφθαι· ἀλλὰ διὰ
τὸ μὴ εἶναι· ἐκεῖνο μὲν γὰρ
τύπος· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ
τοῦ μὴ γεγράφθαι· τοῦτο δὲ
ἀλήθεια· καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
πὸ τοῦ μὴ εἶναι· ὥσπερ καὶ
ἐπὶ τῶν ὀνομάτων· ἐνταῦ-
θα μὲν προσηγορίαι εἰσὶν·
καὶ βασιλεὺς δικαιοσύνης·
καὶ βασιλεὺς εἰρήνης· ἐ-
κεῖ δὲ πράγματος ἀλήθεια·
οὕτω γὰρ ἐνταῦθα προσηγο-
ρίαι εἰσίν· ἐκεῖ δὲ πραγμά-
των ἀλήθεια:·
ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης:·

ἀκροθίνια τὰ λάφυρα λέγει:·
πγ καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν λευὶ
τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες
ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκα-
τοῖν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νό-
μον· τουτέστιν τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτῶν· καίπερ ἐξεληλυ-
θότας ἐκ τῆς ὀσφύος ἀβρα-
άμ· ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμε-
νος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτω-
κεν τὸν ἀβραάμ:·
τοσαύτη φησὶν ἦν τῆς ἱερω-
σύνης ἡ ὑπεροχή. ὥστε
τοὺς ὁμοτίμους αὐτοὺς προ-
γόνων καὶ τὸν αὐτὸν ἔχον-
τας προπάτορα. τῶν
κρείττους εἶναι τῶν ἄλλων·
δεκάτην οἷον τοὺς [illegible]
λαμβάνουσιν· ὅταν οὖν
παρ' αὐτῶν τούτων δεκά-
τας λαμβάνωσιν. ἆρα οὐ
χ' οὗτοι μὲν τάξει λαϊκῶν.
ἐκεῖνος δὲ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν;
καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλ' οὐδὲ
ὁμότιμος ἦν αὐτοῖς. ἀλ-
λ' ἐξ ἀλλοτρίου γένους· ὥστε οὐ
κατὰ [illegible] ἀλλοφύλους δὲ
κατὰ [illegible] πολλὴ ἦν ἡ
πδ τιμή:· καὶ τὸν ἔχον-
τα τὰς ἐπαγγελίας εὐλό-
γηκεν:· [illegible]
καὶ κατὰ τοῦτο ἦν τοσοῦ-
τον. τὸ εὐαγγέλιον [illegible]

τὸν ἀβραάμ. δηλονότι
ἐκείνου ὄντος σεμνοτέρου:·
πε χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας
τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττο-
νος εὐλογεῖται· καὶ ὧδε μὲν
δεκάτας ἄνθρωποι ἀποθνήσκον-
τες λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ
μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ· καὶ
ὡς ἔπος εἰπεῖν. δι' ἀβρα-
ὰμ καὶ λευὶ ὁ δεκάτας λαμ-
βάνων δεδεκάτωται:·
οὐκοῦν φησὶν κρείττονος ὄν-
τος τοῦ χ(ριστο)ῦ. καὶ αὐτοῦ τοῦ
τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντος:·
πς ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἦν
ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ
μελχισεδέκ:· ἐν αὐτῷ
ἦν φησὶν ὁ λευΐς. καὶ οὔπω
ἐτέχθη· ἰδοὺ τὸ μέσον τοῦ
τύπον ἔχοντος. τοῦ ἀρχιε-
ρέως ἡμῶν. καὶ τῶν κατὰ
πζ νόμον:· εἰ μὲν οὖν τε-
λείωσις διὰ τῆς λευϊτικῆς
ἱερωσύνης ἦν:· δεί-
ξας ὅτι [illegible]
τοῦ λευῒ καὶ τοῦ ἀβραὰμ ὁ
μελχισεδὲκ [illegible] ἱερέ-
ως αὐτοῖς γενόμενος. ἐξε-
τάζει [illegible]
τιμος [illegible] οὐκ ἔστιν κα-
τὰ τὴν τάξιν ἀαρών. [illegible]
οὖν ὅτι [illegible]
μος. διατί [illegible] θεοῦ· [illegible]

καὶ βασιλεὺς δικαιοσύνης·
ὁ κ(ύριο)ς ἡμῶν· αὐτὸς δὲ
ἐστὶ καὶ βασιλεὺς εἰρή-
νης· εἰρηνοποιήσας
γὰρ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· αὐ-
τὸς δὲ καὶ ἀπάτωρ καὶ
ἀμήτωρ· ἄνωθεν ἀ-
μήτωρ· κάτωθεν ἀπά-
τωρ· αὐτὸς καὶ ἀγενεα-
λογούμενος· τὴν γε-
νεὰν γὰρ αὐτοῦ φησὶν
τίς διηγήσεται· οὐ γὰρ ἀλλὰ
τὸν αὐτοῦ τὴν ἄνω γέν-
νησιν ἐξ ἀρχῶν· αὐτὸς
καὶ ἐν τοῖς αἰῶσι μὲν
τουτέστι μήτε ἀρχὴν ζωῆς
τέλος· αὐτὸς δὲ πρὸ πάν-
τος αἰῶνος· καὶ τοῦτο
ἐστὶν ἀρχὴν ἡμερῶν:·

π Ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς
κοπῆς τῶν βασιλέων
καὶ εὐλογήσας αὐτόν· ᾧ
καὶ δεκάτην ἀπὸ πάν-
των ἐμέρισεν Ἀβραάμ·
πρῶτον μὲν ἑρμηνευ-
όμενος βασιλεὺς δικαι-
οσύνης· ἔπειτα δὲ βα-
σιλεὺς Σαλήμ, ὅ ἐστιν
βασιλεὺς εἰρήνης· ἀ-
πάτωρ ἀμήτωρ ἀγενε-
αλόγητος:·

Οὐκ ἔστι μὲν ταῦτα φησὶ μόνον ὅτι
ὡς μὲν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου
ἐνδεῶς ἐσόμενοι· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ
τῶν ἐπὶ τῆς ὑποστρε-
φοντι:·

πα Μήτε ἀρχὴν
ἡμερῶν· μήτε ζωῆς τέ-
λος ἔχων· ἀφωμοιωμέ-
νος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θ(εο)ῦ, μέ-
νει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές·
θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος
ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ
ἔδωκεν ἐκ τῶν:·

Καὶ πῶς ἐστι τὸ μὴ ἔχειν φέρεσθαι
λογίζονται ὅτι ὥσπερ αὕτη
τῇ φύσει τοῦ πράγματος
καὶ ὥσπερ τούτου οὐκ ἴσμεν
οὔτε ἀρχὴν ἡμερῶν οὔτε
ζωῆς τέλος διὰ τὸ μὴ γεγρά-
φθαι, οὕτω καὶ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ, οὐ διὰ
τὸ μὴ γεγράφθαι, ἀλλὰ διὰ
τὸ μὴ εἶναι· ὁ κείμενος γὰρ
τύπος. καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ
τοῦ μὴ γεγράφθαι· τοῦτο δὲ
ἀλήθεια. καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
πὸ τοῦ μὴ εἶναι· ὥσπερ καὶ
ἐπὶ τῶν ὀνομάτων· ἐνταῦ-
θα μὲν προσηγορίαι εἰσίν·
καὶ βασιλεὺς δικαιοσύνης
καὶ βασιλεὺς εἰρήνης· ἐ-
κεῖ δὲ πράγματος ἀλήθεια·
οὕτω καὶ ἐνταῦθα προσηγο-
ρίαι εἰσίν· ἐκεῖ δὲ πράγμα-
των ἀλήθεια:·

Ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης:·

κης· λέγει δὲ τὸν νόμον. αὐτὸς
γάρ φησιν καὶ ἐκμαρτυρεῖ
ἐπειδὴ ἀνέστησεν. οὐκ ἦν δὲ
μᾶλλον τὸν νόμον· ἐπίσης γὰρ
δέ φησιν κρείττονα ἔχομεν ἐλπίδα
ἣ καὶ ἐγγίζομεν ποιοῦσα
τῷ θῷ. λέγει δὲ τὴν μέλλου-
σαν· αὕτη γὰρ οὖν ἡ φθῆμεν
τῷ πρί· καὶ ταύτην ὅτι ἀν-
ζων. οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας
λέγει γεγενῆσθαι· ὅτι μηδὲ
κατ' ἀρχὰς χωρὶς ὁρκωμοσί-
ας ἦν. ὅρα δὲ πῶς καὶ τὰ
δύο αἰτεῖ. ὅτι καὶ οὐκ ἔχει τέ-
λος ὁ ἱερεὺς ὁ μὴ μένων· τοῦτο
δὲ σημαίνει λέγων τοῦ χῦ· κα-
τὰ δύναμιν γάρ φησιν ζωῆς
ἀκαταλύτου. ἐπειδὴ
ξδ τοῦ ὅρκου:· ΚΑΤΑ ΤΟΣΟΥ-
ΤΟΝ ΚΡΕΙΤΤΟΝΟΣ ΓΕΓΟΝΕΝ ΕΓ-
ΓΥΟΣ ΙΣ· ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΝ ΠΛΕΙΟΝΕΣ
ΕΙΣΙΝ ΓΕΓΟΝΟΤΕΣ ΙΕΡΕΙΣ· ΔΙΑ
ΤΟ ΘΑΝΑΤΩ ΚΩΛΥΕΣΘΑΙ ΠΑ-
ΡΑΜΕΝΕΙΝ· Ο ΔΕ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΝΕΙΝ
ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ· ΑΠΑ-
ΡΑΒΑΤΟΝ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΙΕΡΩΣΥ-
ΝΗΝ· ΟΘΕΝ ΚΑΙ ΣΩΖΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ
ΠΑΝΤΕΛΕΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟ-
ΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ΤΩ
ΘΩ· ΠΑΝΤΟΤΕ ΖΩΝ:·
Ὅτι ὁ μὲν ὅσον μὲν αὐτῷ ἀεὶ αὐτὸν δεῖ
σθαι· οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο ποιεῖ
τὸ μὴ μεταχωρεῖν· ὁ γὰρ ἀεὶ ὢν δὲ

ἱερεὺς ὢν ἦν ἐπὶ τοῦ γὰρ ἀλλὰ οὐδὲ
αὐτὸ τὸ τῆς ἱερωσύνης ὄν-
ξε ομα μένον:· ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΤΥΓ-
ΧΑΝΕΙΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΩΝ· ΤΟΙΟΥ-
ΤΟΣ ΓΑΡ ΗΜΙΝ ΕΠΡΕΠΕΝ ΑΡΧΙ-
ΕΡΕΥΣ· ΟΣΙΟΣ· ΑΚΑΚΟΣ· ΑΜΙ-
ΑΝΤΟΣ· ΚΕΧΩΡΙΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ
ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΚΑΙ ΥΨΗ-
ΛΟΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΓΕΝΟ-
ΜΕΝΟΣ· ΟΣ ΟΥΚ ΕΧΕΙ ΚΑΘ' ΗΜΕ-
ΡΑΝ ΑΝΑΓΚΗΝ· ΩΣΠΕΡ ΟΙ ΑΡ-
ΧΙΕΡΕΙΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ
ΙΔΙΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΘΥΣΙΑΣ Α-
ΝΑΦΕΡΕΙΝ, ΕΠΕΙΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΛΑΟΥ:· ὥσπερ καὶ τοῦ-
το τοῦ κατὰ σάρκα σημαίνει·
κατὰ τοῦτο ὁ ἐγὼ πρὸ τοῦ με-
κρὸν ζῶ οὐ ποιῶ μόνον. θε-
μέλιος ὡς καὶ ὁ πηρ. πῶς
ἐντυγχάνει· δηλονότι ὅτι
τῆς οἰκονομίας αἱ τοιαῦται
ἀφορμαί. οὐ διαιρουμένης
τῆς θεότητος. ὁ αὐτὸς γὰρ
ἀεὶ καὶ θς καὶ διὰ τὴν οἰ-
κονομίαν· ἀλλ' αἱ περὶ αὐτοῦ
ξς λέγεται:· ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ Ε-
ΠΟΙΗΣΕΝ ΕΦΑΠΑΞ· ΕΑΥΤΟΝ Α-
ΝΕΝΕΓΚΑΣ· Ο ΝΟΜΟΣ ΓΑΡ ΑΝ-
ΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΘΙΣΤΗΣΙΝ ΑΡΧΙΕ-
ΡΕΙΣ ΕΧΟΝΤΑΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΝ· Ο
ΛΟΓΟΣ ΔΕ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ ΤΗΣ
ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ· ΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΙΩΝΑ ΤΕΤΕΛΕΙΩΜΕΝΟΝ· ΚΕΦ

τοῦ ἱερέως μαθηταὶ θεσμοῖς
μόνου μαθηταὶ θεσμοῖς ἡμῶν :·
πη ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομο
θέτητο· τίς ἔτι χρεία κατὰ
τὴν τάξιν μελχισεδὲκ ἕτε
ρον ἀνίστασθαι ἱερέα. καὶ
οὐ κατὰ τὴν τάξιν ἀαρὼν
λέγεσθαι :· τουτέστιν αὐ
τῇ ἐπὶ χ(ριστο)ῦ καὶ δι' αὐτὴν ὁ ἀπαρ
τα παρ' αὐτῆς· οὐ γὰρ ἔστι μὴ ἐπ' ἀμ
ὅτι τὸ σχῆμα μὲν ἡμῶν. οὐ προ
στῆναι δὲ τοῦ λαοῦ αὕτη γὰρ
πθ ἐκέχρητο :· μετατι
θεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης
ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετά
θεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέ
γεται ταῦτα φυλῆς ἑτέρας
μετέσχηκεν ἀφ' ἧς οὐδεὶς
προσέσχηκεν τῷ θυσιαστη
ρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐ
ξ ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ
κ(ύριο)ς ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν
οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης μω
υσῆς ἐλάλησεν· καὶ περισ
σότερον ἔτι κατάδηλόν
ἐστιν. εἰ κατὰ τὴν ὁμοιό
τητα :· τοῦτο προστίθησι
λέγοντος· τί δηλοῖ καινῆς
ϟ διαθήκης :· μελχισε
δὲκ· ἀνίσταται. ἱερεὺς
ἕτερος· ὃς οὐ κατὰ νόμον :·
οὕτως γὰρ φησὶν τὴν τοῦ
ἀαρὼν ἐξ ... :·

ϟα ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν :·
κατὰ πάντα γὰρ ὁ νόμος σαρ
κικός ἐστιν· περιτομὴ φη
σὶν τὴν σαρκικήν· χρί
σμα τὴν σάρκα· λουτρὸν
τὴν σάρκα· περικείρειν
τὴν σάρκα :·
ϟβ ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς
ἀκαταλύτου· μαρτυρεῖ
γὰρ. ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα. κατὰ τὴν τάξιν
μελχισεδέκ :· οὐχ ὁ μελ
χισεδὲκ ἀλλ' ὁ χ(ριστό)ς· ὁ τῇ
οἰκείᾳ δυνάμει ζῶν :·
ϟγ ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται
προαγούσης ἐντολῆς. διὰ
τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνω
φελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελεί
ωσεν ὁ νόμος· ἐπεισαγω
γὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος
δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θ(ε)ῷ· καὶ
καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμο
σίας· οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρ
κωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γε
γονότες· ὁ δὲ μετὰ ὁρκω
μοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος
> πρὸς αὐτόν· ὤμοσεν κ(ύριο)ς
> οὐ μεταμεληθήσεται·
> σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κα
> τὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ :·
ἡ προάγουσα φησὶν ἐντολὴ
τουτέστιν ἡ προδοθεῖσα ...
τὸ ... τῆς παλαιᾶς διαθή(κης)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ρδ εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἀ-
μεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας
ἐζητεῖτο τόπος· μεμφόμε-
νος γὰρ αὐτοῖς λέγει· ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται λέγει κ(ύριο)ς
καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶ-
κον ἰ(σρα)ήλ· καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
ἰούδα διαθήκην καινήν·
οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐ-
τῶν· ἐν ἡμέρα ἐπιλαβομέ-
νου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰ-
γύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέ-
μειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου
κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν λέ-
γει κ(ύριο)ς· ὅτι αὕτη ἡ διαθή-
κη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴ-
κω ἰ(σρα)ὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας
ἐκείνας λέγει κ(ύριο)ς· διδοὺς
νόμους μου εἰς τὴν διάνοι-
αν αὐτῶν· καὶ ἐπὶ καρδίαν
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θ(εό)ν· καὶ
αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν·
καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος
τὸν πολίτην αὐτοῦ· καὶ ἕκα-
στος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέ-
γων γνῶθι τὸν κ(ύριο)ν· ὅτι πάν-
τες εἰδήσουσίν με, ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἵλε-
ως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν
καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ
τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ
μνησθῶ ἔτι· ἐν τῷ λέγειν
καινήν, πεπαλαίωκεν τὴν
πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον
καὶ γηράσκων, ἐγγὺς ἀφα-
νισμοῦ:· τουτέστιν
[illegible]:·

ρε Εἶχεν μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη
δικαιώματα λατρείας:·

[illegible] διάφορον [illegible]
[illegible]
[illegible] ἡ δὲ δευτέρα
[illegible] δικαιώματα [illegible]
[illegible]:·

ρς τό τε ἅγιον κοσμικόν· σκηνὴ
γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη
ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα
καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων·
ἥτις λέγεται ἅγια· μετὰ
δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα
σκηνὴ ἡ λεγομένη τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων· χρυσοῦν ἔχου-
σα θυμιατήριον, καὶ τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης πε-
ρικεκαλυμμένην πάντο-
θεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος
χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ
ἡ ῥάβδος ἀαρὼν ἡ βλαστήσα-
σα· καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθή-
κης:· [illegible]

κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις:·
τοῦ ὕψους τοῦ λαοῦ προσ[illegible]
ϞΖ ναι αὐτόν:· τοιοῦτον ἔχο
μεν ἀρχιερέα· ὃς ἐκάθισεν
ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς με
γαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] οὐρανοῖς:·
ϞΗ τῶν ἁγίων λειτουργός:·
τουτέστιν [illegible]
[illegible] αὐτοῦ:·
ϞΘ καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς
[illegible]
[illegible]
Ρ ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος·
πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέ
ρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθί
σταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔ
χειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσε
νέγκῃ· εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ
γῆς· οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς ὄντων
τῶν ἱερέων τῶν προσφερόν
των κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶ
ρα:· [illegible]
[illegible]
ΡΑ τος:· οἵτινες ὑποδείγμα

τι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν
τῶν ἐπουρανίων· καθὼς
κεχρημάτισται Μωϋσῆς
μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκη
νήν:· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ος:· ὅρα γάρ φησιν ΡΒ
ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν
τύπον τὸν δειχθέντα σοι
ἐν τῷ ὄρει· νυνὶ δὲ διαφο
ρωτέρας τέτευχεν λειτουρ
γίας· ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστιν δια
θήκης ἐστὶν μεσίτης:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγ ΡΓ
γελίαις νενομοθέτηται:·
[illegible]

ραςγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν :·
καιρὸν διορθώσεως τὴν [illegible]
παρουσίαν καλεῖ τοῦ χ(ριστο)ῦ·
[illegible]
[illegible] καιροῦ τῆς διορθώ
σεως· [illegible]
ριε [illegible] :· διὰ τῆς μείζο
νος καὶ τελειοτέρας σκη
νῆς· οὐ χειροποιήτου τοῦ
τ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτί
σεως· οὐδὲ δι' αἵματος τρά
γων καὶ μόσχων· διὰ δὲ τοῦ
ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐ
φάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνί
αν λύτρωσιν εὑράμενος·
εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ
τράγων· καὶ σποδὸς δα
μάλεως ῥαντίζουσα τοὺς
κεκοινωμένους ἁγιάζει
πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθα
ρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ
αἷμα τοῦ χ(ριστο)ῦ· ὃς διὰ πν(εύματο)ς
αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγ
κεν ἄμωμον τῷ θ(ε)ῷ· κα
θαριεῖ τὴν συνείδησιν
ὑμῶν ἀπὸ τῶν νεκρῶν
ἔργων :· τὴν σάρκα
ἐνταῦθα [illegible]
ρις [illegible] :· εἰς τὸ λα
τρεύειν θ(ε)ῷ ζῶντι :·
ἐνταῦθα ἐμφαίνεται ὅτι [illegible]
[illegible]

δουλεύειν θ(ε)ῷ ζῶντι καὶ
ριζ ἀληθινῷ· καὶ διὰ τοῦ
το διαθήκης καινῆς μεσί
της ἐστίν· ὅπως θανάτου
γενομένου εἰς ἀπολύτρω
σιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ δια
θήκῃ παραβάσεων τὴν
ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ
κεκλημένοι, τῆς αἰωνί
ου κληρονομίας· ὅπου γὰρ
διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη
φέρεσθαι τοῦ διαθεμέ
νου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε
κροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήπο
τε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος·
ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵ
ματος :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ χ(ριστο)ῦ· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἐπειδὴ καὶ προέφη τὸ ἅγιον κοσ
μικόν. καὶ φανερὸς ἦν τόπος
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἔνθα οἱ ἱ
ερεῖς ἐδίκαζον· ἔνθα ἰου
δαῖοι· ἔνθα προσήεσαν·
ἔνθα ἐθνικοὶ καὶ ναζωραῖοι·
ἐπειδὴ δὲ [illegible]
κοσμικὸν αὐτὸ καλεῖ:
ρβ ὑπεράνω δὲ αὐτῆς χερουβὶμ
δόξης κατασκιάζοντα τὸ
ἱλαστήριον:· [illegible]
ρη [illegible]:· περὶ ὧν
οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ
μέρος· τούτων δὲ οὕτω
κατασκευασμένων. εἰς μὲ
τὴν πρώτην σκηνήν, διὰ
παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς
τὰς λατρείας ἐπιτελοῦν
τες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν
ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος
ὁ ἀρχιερεὺς οὐ χωρὶς αἵμα
τος:· [illegible]
ρα λόγου:· ὃ προσφέρει ὑ
πὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων· τοῦτο δη
λοῦντος τοῦ πνς τοῦ ἁγίου:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ ἀρχι
ερέως [illegible]
[illegible]
[illegible] ὁ ἀρχιερεύς.

[illegible] προσέφερεν:·
ρι μήπω πεφανερῶσθαι τὴν
τῶν ἁγίων ὁδόν. ἔτι τῆς
πρώτης σκηνῆς ἐχούσης
στάσιν:· [illegible]
[illegible]
[illegible]
αὐτὸς ὁ καιρός. [illegible]
οὗτος ὁ [illegible] τοῦ
χυ [illegible]:·
ρια ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν και
ρὸν τὸν ἐνεστηκότα κα
θ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι
προσφέρονται μὴ δυνά
μεναι κατὰ συνείδησιν
τελειῶσαι τὸν λατρεύον
τα:· [illegible]
[illegible]
[illegible] προσφέρονται
μὴ δυνάμεναι κατὰ συνεί
δησιν [illegible]
ριβ [illegible]:· μόνον ἐπὶ
βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ
διαφόροις βαπτισμοῖς:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτά:·
ριγ καὶ δικαιώμασιν σαρκός:·
δοκοῦντα φησὶν καθαίρειν
τὴν σάρκα:·
ρια μέχρι καιροῦ διορθώσεως
ἐπικείμενα:· χς δὲ πα

ὑπὲρ ἡμῶν· ὁ γὰρ καθὸ θεὸς
λόγος ὑπὲρ τοῦ σώματος
τῷ πατρί· ἐμφανισθῆναι
ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ὁμοίως:·
ρκϛ οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέ-
ρῃ ἑαυτόν· ὥσπερ ὁ ἀρχιε-
ρεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια
κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι
ἀλλοτρίῳ· ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν
πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κα-
ταβολῆς κόσμου· νυνὶ δὲ
ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν
αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁ-
μαρτίας διὰ τῆς θυσίας
αὐτοῦ πεφανέρωται:·
τὸ παρὰ τὴν ἀρχὴν φησὶν
τοῦτο ἐστὶν ὕστερον· ὅτε οὐδὲ
ἀπιστία ἦν· ὅμως μετὰ
πολλὰ αὐτὸ γέγονε· οὐ γὰρ
ἵνα δι' ἑαυτοῦ δὲ ἀπέθανε
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· ἵνα ἀπαλλα-
χθῇ· ὅτι δὲ ἀναφέρομεν
πολλαὶ ἦσαν αἱ ἁμαρτή-
ματα· ὅτι κόσμος τοσοῦτος ἁμαρτά-
ρκζ νει:·   καὶ καθ' ὅσον ἀ-
πόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ
ἀποθανεῖν· μετὰ δὲ τοῦ-
το κρίσις· οὕτω καὶ ὁ χριστὸς ἅπαξ
προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν
ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας:·
καὶ τὴν αἰτίαν λέγει δι' ἣν
ἅπαξ ἀπέθανεν· ὅτι ἑ-
νὸς θανάτου ἀντίλυτρον ἐγέ-
νετο· ἀποθνῄσκειν γάρ φησιν τοῖς
ἀνθρώποις ἅπαξ ἀπόκειται· τοῦτο
οὖν ἅπαξ ἀπέθανεν ὑπὲρ
ἁπάντων· ἅπαξ προσενε-
χθείς· καὶ ὑπὸ τίνος; ὑφ' ἑ-
αυτοῦ δηλονότι· ἐνταῦθα φη-
σὶν οὐ μόνον ἱερέα ἀλλὰ καὶ θῦμα
ρκη ἑαυτόν:·   ἐκ δευτέρου
χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται
τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομέ-
νοις εἰς σωτηρίαν· σκι-
ὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν:·
ὅτι τί ἐστι τὸ ἀνενεγκεῖν φησὶν ὀφθή-
σεται ἄρα τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν· ὅμως δὲ τί ἐστιν ὁ
οὐκ ἀφανίζει αὐτὰς ἀλλ'
ὅσον τοῖς ἐφ' αὐτὸν πι-
στεύουσι αὐτάς:·
ρκθ οὐκ αὐ-
τὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγ-
μάτων κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς
αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέ-
ρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς οὐ-
δέποτε δύναται τοὺς προ-
σερχομένους τελειῶσαι·
ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσ-
φερόμεναι· διὰ τὸ μηδεμί-
αν ἔχειν ἔτι συνείδησιν
ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύ-
οντας ἅπαξ κεκαθαρισ-
μένους· ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀ-
νάμνησις ἁμαρτιῶν κα-
τ' ἐνιαυτόν· ἀδύνατον γὰρ

γενήσονται μέτοχοι· διὰ τοῦτο
ὁ χς ἐλθὼν ἀνεδέξατο τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἀπέθανεν· ἵνα
καθαρισθέντες ἄξιοι γέ-
νωνται τῆς ἐπαγγελίας κλη-
ριη ρονομίας :· ἐγκεκαίνισται·
λαληθείσης γὰρ ἐντολῆς κα-
τὰ νόμον ὑπὸ μωϋσέως παν-
τὶ τῷ λαῷ· λαβὼν τὸ αἷμα
τῶν μόσχων μετὰ ὕδατος
καὶ ἐρίου κοκκίνου :·
τοῦτο ἐν μυστικῶς γέγονεν καὶ
θεωρηθῆ :· καὶ ὑσσώ-
ριθ που αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάν-
τα τὸν λαὸν ἐράντισεν λέ-
γων τοῦτο τὸ αἷμα τῆς δια-
θήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς
ὑμᾶς ὁ θς· καὶ τὴν σκηνὴν
δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
λειτουργίας τῷ αἵματι ὁ-
μοίως ἐράντισεν :·
σύμβολον τοῦ πνς· θερμὸν
γὰρ καὶ τοῦτο· ὕσσωπον δὲ καὶ
τὸ ὕδωρ σημαίνουσι τὴν διὰ
τοῦ βαπτίσματος καθάρ-
σιν· καὶ τὸ ἔριον δὲ, ὥστε
κατέχεσθαι τὸ αἷμα :·
ρκ καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάν-
τα καθαρίζεται κατὰ τὸν
νόμον· καὶ χωρὶς αἱματεκ-
χυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις :·
ἐπειδὴ δὲ οὐ τέλειος ἦν ὁ κα-
θαρισμὸς τέλειος· οὐδὲ
ἡ ἄφεσις τελεία. ἀλλ᾽ ἡμιτε-
λής. ἣ πρὸς τὸν χρόνον :·
ρκα ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑπο-
δείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς τούτοις καθαρίζε-
σθαι :· οὕτω φησὶν οἱ κα-
θαρμοὶ κατὰ νόμον τε-
λούμενοι. ἀπερ τύποι ἦσαν
ὑποδείγματα καὶ ἀντίτυπα
ἐκείνων τῶν μελλόντων :·
ρκβ αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια :
τὴν ἐκκλησίαν λέγει :
ρκγ κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύ-
τας :· τότε μὲν γὰρ
προβάτου αἵματι ἐχρίοντο
νῦν δὲ αἵματι τοῦ χυ :·
ρκδ οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια
εἰσῆλθεν ὁ χς ἀντίτυπα
τῶν ἀληθινῶν. ἀλλ᾽ εἰς αὐ-
τὸν τὸν οὐρανὸν νῦν ἐμφα-
νισθῆναι :· τοῦτό φη-
σιν ἐπειδὴ μέγα ἐφρόνουν
οἱ ἰουδαῖοι ἐπὶ τῇ ἐπουρανίου
κατασκευῇ. ὡς ἐν μιμή-
ματι τοῦ πάσχοντος τοιούτου.
πολλῷ μᾶλλον συγκρίσεως
τὸ διάφορον πολύ. ὡς αὐ-
τὸς ὁ ἱερεὺς τοῦ ναοῦ :·
ρκε τῷ προσώπῳ τοῦ θυ ὑπὲρ
ἡμῶν :· ἵνα τότε ἐμ-
φανισθῇ καὶ δείξας τὴν
οἰκονομίαν καὶ τὴν αἰτίαν ε-
ἴπῃ· ὅτι τοῦτο πάντα ἐκένωσ

τοὺ ἰουδαίους μάλιστα καὶ δαι
μονας, ζηλοῦντας τοὺς ἀν
τιπίπτοντας τῷ κηρύγ
ρλγ ματι :· ἔχοντες οὖν
ἀδελφοὶ παρρησίαν :·
ὥσπερ γὰρ αἰσχύνην ἐμφύ
σιν ποιεῖ τὰ ἁμαρτήμα
τα. οὕτως παρρησίαν τὸ
πάντα ἀφεθῆναι ἡμῖν
καὶ συγκληρονόμους γενέ
σθαι καὶ τοσαύτης ἀπο
λαῦσαι ἀγάπης :
ρλδ εἰς τὴν τῶν ἁγίων εἴσοδον
ἐν τῷ αἵματι Ἰ(ησο)ῦ ἣν ἐνεκαί
νισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφα
τον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ κα
ταπετάσματος τουτέστι
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. καὶ ἱε
ρέα μέγα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ
θ(εο)ῦ :· τὸ μεῖζον ὅρα φησίν :
ρλε προσερχόμεθα μετὰ ἀλη
θινῆς καρδίας ἐν πληροφο
ρίᾳ πίστεως ἐρραντισμέ
νοι τὰς καρδίας ἀπὸ συν
ειδήσεως πονηρᾶς. καὶ
λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδα
τι καθαρῷ. κατέχομεν
τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπί
δος ἀκλινῆ· πιστὸς γὰρ
ὁ ἐπαγγειλάμενος. καὶ
κατανοῶμεν ἀλλήλους
δημιουργοῦσι καὶ τὸ [illegible]
προσήκει αἰδῶ· καὶ τὸ, ἵνα

καὶ ἔργα λαμπρά. τοῦτο
γάρ ἐστι καὶ λελουμένοι τὸ
σῶμα ὕδατι καθαρῷ :·
ρλς εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης
καλῶν ἔργων :·
ὅτι μᾶλλον ἀγαπᾶν καὶ ἀγαπᾶσθαι :·
ρλζ μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν
ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν. κα
θὼς ἔθος τισίν. ἀλλὰ παρα
καλοῦντες. καὶ τοσούτῳ μᾶλ
λον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν
τὴν ἡμέραν. ἑκουσίως γὰρ
ἁμαρτανόντων ἡμῶν.
μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνω
σιν τῆς ἀληθείας. οὐκέτι
περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπε
ται θυσία. φοβερὰ δέ τις ἐκ
δοχὴ κρίσεως. καὶ πυρὸς ζῆ
λος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς
ὑπεναντίους. ἀθετήσας
τις νόμον Μωϋσέως χω
ρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ
τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει.
πόσῳ μᾶλλον δοκεῖτε χεί
ρονος ἀξιωθήσεται τιμω
ρίας :· οἶδεν γὰρ αὐτὸ
[illegible]
μεγάλην οὖσαν τὴν
ἰσχύν. ὅπου γάρ φησι δύο ἢ
τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνο
μά μου ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ
ρλη αὐτῶν :· ὁ τὸν υἱὸν τοῦ
θ(εο)ῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷ

αἷμα ταύρων καὶ τράγων
ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας· διὸ εἰ
σερχόμενος εἰς τὸν κόσμον
λέγει· θυσίαν καὶ προσφο
ρὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα
δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυ
τώματα καὶ περὶ ἁμαρτί
ας οὐκ εὐδόκησας· τότε εἶπον
ἰδοὺ ἥκω· ἐν κεφαλίδι βι
βλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ
τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά
σου· τουτέστι [illegible]
[illegible]

ρλ ἀνώτερον λέγων ὅτι θυσί
αν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλο
καυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτί
ας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδό
κησας αἵτινες κατὰ τὸν νό
μον προσφέρονται· τότε
εἴρηκεν, ἰδοὺ ἥκω :·
[illegible]

ρλα τοῦ ποιῆσαι
τὸ θέλημά σου· ἀναιρεῖ τὸ
πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στή
σῃ· ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμέ
νοι ἐσμὲν οἱ διὰ τῆς προσφο
ρᾶς τοῦ σώματος ἰυ̅ χυ̅ ἐφά

παξ· καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕ
στηκεν καθ' ἡμέραν λει
τουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς
πολλάκις προσφέρων θυ
σίας αἵτινες οὐδέποτε
δύνανται περιελεῖν ἁ
μαρτίας· αὐτὸς δὲ μίαν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσε
νέγκας θυσίαν εἰς τὸ διη
νεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ
τοῦ θεοῦ· τὸ λοιπὸν ἐκδεχό
μενος ἕως τεθῶσιν :·
[illegible]

ρλβ ρας :· οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐ
τοῦ· μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τε
τελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς
τοὺς ἁγιαζομένους· μαρ
τυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνα̅ τὸ
ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προει
ρηκέναι αὕτη ἡ διαθήκη
ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς
μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας
λέγει κ̅ς· διδοὺς νόμους
μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν
καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐ
τῶν ἐπιγράψω αὐτούς
καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ
τῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι·
ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων
οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁ
μαρτίας :· [illegible]

182

ναι τῷ θῷ· χωρὶς δὲ πίστε
ως, ἀδύνατον εὐαρεστῆ
σαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν
προσερχόμενον τῷ θῷ
ὅτι ἔστιν· καὶ τοῖς ἐκζη
τοῦσιν αὐτὸν μισθαπο
δότης γίνεται· πίστει
χρηματισθεὶς Νῶε περὶ
τῶν μηδέπω βλεπομέ
νων εὐλαβηθεὶς, κατε
σκεύασεν κιβωτὸν εἰς
σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ:
ὡς ἤδη διαλυθέντας καὶ ἀν
απαύστους τῶν θλίψεων, ὁ
ρᾷ πῶς αὐτοὺς παραμυ
θεῖται· πρῶτον μὲν
ἀπὸ τῶν αὐτῶν· ἀνα
μιμνήσκεσθαι γάρ φη
σιν τὰς προτέρας ἡ
μέρας· ἔπειτα ἀπὸ τῆς
γραφῆς λεγούσης ὁ δὲ
δίκαιος ἐκ πίστεως
ζήσεται· ἔπειτα ἀπὸ
λογισμῶν ἐπειδὴ ὅτι καὶ
πίστις ἐλπιζομένων ὑ
πόστασις πραγμάτων
ἔλεγχος οὐ βλεπομένων·
καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν προ
πατόρων τῶν μεγάλων
ἀνδρῶν δι' ἑκάστων ἐκεῖ θαυ
μαστῶν· ἐπεὶ τοὺς δὲ πρὸ
τοῦ μνημονεύει τοῦ Ἄβελ,
ὑπὲρ ὧν ἀνεῖλεν αὐτὸν θα

μόντος· διὰ τὸ πρῶτον ἐν χ(ριστ)ῷ δι
καιωθῆναι μετὰ τὸν θάνατον·
δεύτερον τὸν ἐν ζῶσι παρ
όντας τὰς ἀμοιβάς· τρίτον
Νῶε· κολαζομένοις δὲ
κινδυνεύοντος μὴ πιστεύοντας:
ρμ δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον:
δεδειχὼς γὰρ αὐτοὺς ἀξίους
ὄντας κολάσεως· εἰ γὰρ οὖν
δὲ διὰ τῆς κατασκευῆς τῆς
τῆς κιβωτοῦ τοῦ ἀποφρονίζοντο:
ρμα καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιο
σύνης ἐγένετο κληρονόμος:
τουτέστιν ἀπὸ τούτου δικαιω
θεὶς φανῇ ἀπὸ τοῦ ποιῆ
σαι θῦ:· πίστει κα
ρμβ λούμενος Ἀβραὰμ ὑπή
κουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν
τόπον ὃν ἔμελλεν λαμβά
νειν εἰς κληρονομίαν,
καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστά
μενος ποῦ ἔρχεται: πί
στει παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς
ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν
ἐν σκηναῖς κατοικήσας με
τὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν
συγκληρονόμων τῆς ἐπαγ
γελίας τῆς αὐτῆς:·
ὡς ἤδη ἐστὶ τούτοις ὁ ὅροι
ὅμοιοι τοῖς ... ἐκ
τοῦ ... ἀπολαύ
σαντας ἀγαθῶν· δηλ...
ὅτι οὐδὲ ... ἐκομίσαντο:·

μα της διαθηκης κοινον ηγη
σαμενος. εν ω ηγιασθη. και
το πνα της χαριτος ενυβρι
σας· οιδαμεν γαρ τον ειποντα
εμοι εκδικησις εγω αντα
ποδωσω λεγει κς· και παλιν
κρινει κς τον λαον αυτου·
φοβερον το εμπεσειν εις χει
ρας θυ ζωντος :: ο παραχ
αυτου μη αποχωρουμεν τοις μυστη
ριοις. αμαρτιαν εργασηται. ωσπερ ου καταπατησαν
αυτον καταφρονησας αυ
ρλθ του: αναμιμνησκεσθε
δε τας προτερων ημερας
εν αις φωτισθεντες. πολ
λην αθλησιν υπεμεινατε
παθηματων· τουτο μεν ο
νειδισμοις τε και θλιψεσιν
θεατριζομενοι· τουτο δε
κοινωνοι των ουτως ανα
στρεφομενων γενηθεντες·
και γαρ τοις δεσμοις μου συ
νεπαθησατε. και την αρπα
γην των υπαρχοντων υμω
μετα χαρας προσεδεξασθαι·
γινωσκοντες εχειν εαυτοις
κρειττονα υπαρξιν εν ουνοις
και μενουσαν· μη απο
βαλητε ουν την παρρησιαν
υμων. ητις εχει μισθαποδο
σιαν μεγαλην· υπομονης
γαρ εχετε χρειαν. ινα το

θελημα του θυ ποιησαντες
κομισησθε την επαγγελι
αν· ετι γαρ μικρον οσον
οσον· ο ερχομενος ηξει ς
ου χρονιει· ο δε δικαιος εκ
πιστεως ζησεται. και εαν
υποστειληται ουκ ευδοκει
η ψυχη μου εν αυτω· ημεις
δε ουκ εσμεν υποστολης
εις απωλειαν. αλλα πιστεως
εις περιποιησιν ψυχης· εσ
τιν δε πιστις. ελπιζομενων
υποστασις· πραγματων ε
λεγχος ου βλεπομενων·
εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθη
σαν οι πρεσβυτεροι· πιστει
νοουμεν καταρτισθαι τους
αιωνας ρηματι θυ· εις το μη
εκ φαινομενων τα βλε
πομενα γεγονεναι· πιστει
πλειονα θυσιαν αβελ πα
ρα καιν προσηνεγκεν τω
θω· δι ης εμαρτυρηθη ει
ναι δικαιος· μαρτυρουν
τος επι τοις δωροις αυτου
του θυ· και δι αυτης απο
θανων ετι λαλειται·
πιστει ενωχ μετετεθη
του μη ιδειν θανατον· ς
ουχ ευρισκετο. διοτι μετε
θηκεν αυτον ο θς· προ γαρ
της μεταθεσεως αυτου με
μαρτυρειται ευαρεστηκε

κληθήσεταί σοι σπέρμα :·
τὸν ἀβραὰμ τῆς θυσίας ἀθλ-
ήσεως· τὸν ἀβραὰμ γὰρ οὐχ ὡς
ἀγνοῶν ὁ θεός, ἀλλ' ἵνα οἱ ἀλ-
λοι τὸν ἀβραὰμ καὶ αὐτοῦ δείξειν
τῆς θυσίας παραδεχό-
μενοι θαυμασταὶ παρὰ
πᾶσιν γένωνται :·
ρνα λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νε-
κρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός :·
ἐλογίζετο φησὶν ὅτι ὁ ἐκ νε-
νεκρωμένης καὶ γεγηρακυίας
καὶ ἀχρήστου γεγενημένης
υἱὸν γενέσθαι παρασχὼν,
καὶ σφαγέντα ἀναστῆσαι
ρνβ δυνήσεται :· ὅθεν αὐ-
τὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομί-
σατο :· τουτέστιν ἐν τύπῳ
δείγματι· τύπος γὰρ γέγονεν
χριστοῦ· καὶ τοῦτο ἦν σημεῖον
τοῦτον παρὰ τὸν μονογενῆ
ρνγ προσαγαγεῖν :· πίστει
περὶ μελλόντων εὐλόγη-
σεν ἰσαὰκ τὸν ἰακὼβ καὶ
τὸν ἠσαῦ· πίστει ἰακὼβ
ἀποθνῄσκων ἕκαστον τῶν
υἱῶν ἰωσὴφ εὐλόγησεν :·
πόθεν φησὶν ἐπηγγέλλετο
τοῖς υἱοῖς τοσαῦτα ἀγα-
θά, ἢ ἀπὸ τοῦ πιστεύειν
ρνδ τῷ θεῷ :· καὶ προσεκύ-
νησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
ῥάβδου αὐτοῦ· πίστει ἰω-

σὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου
τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐμνημόνευ-
σεν :· ἐνταῦθα φησὶν
οὐ μόνον ἐστὶν ἀμοιβαὶ καὶ αὐτὸς
ἐθάρρει τοῖς ἐσομένοις· ὡς
καὶ τοῖς ἔργοις αὐτὸς ἐπέδει-
ξεν· ἐπειδὴ γὰρ ἐπιγενόμενον
ἀπὸ τοῦ ἐφραὶμ ἀφίστασθαι
[illegible] προσφησιν, προ-
σεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
ῥάβδου αὐτοῦ· ἰδὼν γάρ φη-
σιν προσκυνῆσαι τὸν ἰωσὴφ
τὴν πᾶσαν τοῦ λαοῦ προ-
σκύνησιν δηλοῖ· τὴν ἐ-
σομένην αὐτῷ διὰ τοῦ ἐφραὶμ
καὶ τοῦτο ἐξ αὐτοῦ διὰ τῶν
φυλῶν ἱεροβοάμ :·
ρνε καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ
ἐνετείλατο· πίστει μωϋ-
σῆς γεννηθεὶς :· ἵνα
μὴ στάσις ὁ λαὸς ὅτι πάντως
ἔσται αὐτοῖς λύτρωσις· οὐκ ἂν
γὰρ περὶ τῆς μεταθέσεως
τῶν ὀστέων ἐμνημόνευσεν
εἰ μὴ ἀκριβῶς ἐθάρρει τῇ ἐσομέ-
ρνϛ νῃ ἀνόδῳ αὐτῶν :· πίστει μω-
ϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρί-
μηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐ-
τοῦ διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ
παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβήθη-
σαν τὸ διάταγμα τοῦ βασι-
λέως :· ἐπειδὴ τῶν
ἀγαθῶν ἐκληρώθησαν [illegible]

ρμγ ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θε-
μελίους ἔχουσαν πόλιν:·
τουτέστι τὴν ἀσάλευτον:·
ρμδ ἧς τεχνίτης καὶ δημιουρ-
γὸς ὁ θ(εό)ς:· αὐτὸς γὰρ
ἀνθρώποις ἐκείνην αὐτοῖς ἐχα-
ρίσατο· ἔστι μὲν γὰρ κατὰ τὴν
θεωρίαν. καὶ ἀμέλει θεμέλιον
ὃν ὑπὸ πρόδρομος ἡμῶν γέ-
γονε μόνος; οὐκ ἂν ἡμᾶς ἐκά-
λεσεν ... τοὺς μό-
νους:·
ρμε πίστει καὶ αὐτὴ
σάρρα δύναμιν εἰς κατα-
βολὴν σπέρματος ἔλαβεν:·
Ἐμπροσθεν καὶ ὡς ... αὐτὴ ἤρ-
ξατο· ἡ γὰρ γυναικὸς ὀ-
... ἀφαιροῦνται·
ὅλος γὰρ αὐτὰς ὁ λόγος ... τοῦ
τοὺς ... ἐμέμφθη. ... ἀλλὰ
... αὐτοῖς
ἀφανίσασθαι:·
ρμς καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔ-
τεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγή-
σατο τὸν ἐπαγγειλάμενον:·
τουτέστι μὴ ὄντος καταλλήλου
τὸ σπέρμα:·
ρμζ διὸ καὶ
ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν καὶ
ταῦτα νενεκρωμένου κα-
θὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ
τῷ πλήθει. καὶ ὡς ἡ ἄμ-
μος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος:·
Ὁ τοῦτο ἐστιν ... τὸ

θαυμαστὸν ὅτι οὐχ ἁπλῶς δυνά-
μεως ἔσχε καταβολὴν σπέρ-
ματος. ἀλλ' ὅτι καὶ τοσοῦ-
τον ἐγένετο μηδὲ, ὅσον
δὲ ἄφοροι γαστρός· ἀλλ'
ἄρα γὰρ ἀφ' ἑνὸς τοσούτων
ἐξ ... σπέρματος ...:·
ρμη κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗ-
τοι πάντες, μὴ λαβόντες
τὰς ἐπαγγελίας:·
οἱ περὶ τὸν Ἀβραάμ:·
ρμθ ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόν-
τες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ
ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι
καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ
τῆς γῆς. οἱ γὰρ τοιαῦτα λέ-
γοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι
πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. καὶ
εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευ-
ον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον εἶχον ἂν
καιρὸν ἀνακάμψαι. νῦν
δὲ κρείττονος ὀρέγονται
τουτέστιν ἐπουρανίου·
διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐ-
τοὺς ὁ θ(εὸ)ς. θ(εὸ)ς καλεῖσθαι αὐ-
τῶν. ἡτοίμασεν γὰρ αὐ-
τοῖς πόλιν· πίστει προσε-
νήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν
Ἰσαὰκ:· τῷ σώματι δηλονότι:·
ρν πειραζόμενος. καὶ τὸν μο-
νογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς
ἐπαγγελίας δεξάμενος·
πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ

ὅτι ἐδόκει ἦν δι᾽ αὐτὸν θύματος
σοῦ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐγγύων
τῶν· ἣ καὶ καταμόνην
θῦ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς χοῖς
ρξδ ἔγχεος:· πίστει ῥαὰβ
ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς
ἀπειθήσασιν δεξαμένη
τοὺς κατασκόπους μετ᾽ εἰ
ρήνης· καὶ τί ἔτι λέγω
ἐπιλείψει γάρ με διηγούμε
νον ὁ χρόνος· περὶ γεδεὼν
βαράκ τε καὶ σαμψὼν καὶ
ἰεφθάε· δαδ τε καὶ σαμουὴλ
καὶ τῶν προφητῶν:·
Οὐκ οἷον ἀχρόνων φησὶν ὃ καὶ
τὸ ὁρμῆς ἀπίστου τοῦ προφα
ρξε νῆναι:· οἳ διὰ πίστε
ως κατηγωνίσαντο βασι
λείας:· οἱ περὶ τὸν γε
ρξς δεὼν:· εἰργάσαντο δι
καιοσύνην:· αὐτοὶ οἱ περὶ
τὸν σαμψὼν καὶ τὸν δαδ φησί:
ρξζ ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν:·
δι᾽ αὐτῶν φησὶ τὰς ἐγγόνους
θυσίας ... λογίαν· καὶ
καὶ ὅσοι τοῦ δαδ διὰ τῶν
τοῦ σολομῶν βασιλείαν:·
ρξη ἔφραξαν στόματα λεόν
των:· ὡς δανιήλ:·
ρξθ ἔσβεσαν δύναμιν πυρός:·
ὡς οἱ τρεῖς παῖδες:·
ρο ἔφυγον στόματα μαχαίρας
ὡς οἱ ἰσραηλῖται:·

ροα ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθε
νείας· ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ
ἐν πολέμῳ:· κατὰ τὸν
ἐπαφρόδιτον λέγει τὴν ἀσθένειαν
ροβ ... :· παρεμβο
λὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων:·
ρογ σαμψών:· ἔλαβον
γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως
τοὺς νεκροὺς αὐτῶν:·
τὰς κατὰ τοὺς προφήτας εἰ
πὼν λέγει· τὸν ἠλίαν τὸν
ἐλισσαῖον· νεκροὺς γὰρ
ροδ ἀνέστησαν:· ἄλλοι δὲ
ἐτυμπανίσθησαν οὐ προσδε
ξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν
ἵνα κρείττονος ἀναστάσε
ως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμ
παιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖ
ραν ἔλαβον· ἔτι δὲ δεσμῶν
καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν
ἐπρίσθησαν· ἐπειράσθησαν
ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον:·
τοὺς ἀποθανόντας προφή
τας φησίν· ὡς τὸν ἡσαΐαν
ὅτι ὑπὸ ξυλίνου πρίονος ἐπρίσθη:·
ροε περιῆλθον ἐν μηλωταῖς
ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστε
ρούμενοι· θλιβόμενοι· κα
κουχούμενοι· ὧν οὐκ ἦν
ἄξιος ὁ κόσμος· ἐν ἐρημίαις
πλανώμενοι· καὶ ὄρεσι καὶ σπη
λαίοις· καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς
καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρη

φασὶν ἐκεῖνοι· οὐδὲν ἡγοῦ δῶρον.
τούτου χάριν καὶ ἀποδέξασθαι
καὶ ἀσκήμονας ἄνδρας τι-
ρνζ θεῖσιν. Πίστει Μωϋ-
σῆς μέγας γενόμενος ἠρ-
νήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυ-
γατρὸς Φαραώ. μᾶλλον
ἑλόμενος συγκακουχεῖ-
σθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ:·
τοῦτο φησὶν διδάσκων αὐ-
τοὺς καταφρονεῖν τῶν παρόν-
των καὶ μὴ ἀδημονεῖν
ἐπὶ τῇ τῶν ὑπαρχόντων
ἁρπαγῇ. ὁ γοῦν ὁ Μω-
ϋσῆς διαφέρουσιν τοῖς βα-
σιλικοῖς κατέλιπεν τοὺς
θησαυρούς:·
ρνη Ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρ-
τίας ἀπόλαυσιν. μείζο-
να πλοῦτον ἡγησάμενος
τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν:·
ἁμαρτίαν ἐνταῦθα, τὸ μὴ
θελῆσαι τοῖς ἄλλοις
συγκακωθῆναι:·
ρνθ Τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ·
ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν
μισθαποδοσίαν. Πίστει
κατέλειπεν Αἴγυπτον
μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν
τοῦ βασιλέως:·
τουτέστιν τὸ ὀνειδίζεσθαι
τοιαῦτα οἷα ὑπέστη διὰ
τὸν Χριστόν. καὶ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι

οἱ ὀνειδίσαντες τὸν θεόν, ἀδι-
κοῦντες καὶ καταπονοῦν-
τες τοὺς ἐξ Ἰσραὴλ ὡς
μὴ δυνάμενον σώζειν:·
ρξ Τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν
ἐκαρτέρησεν:·
τὸν θεὸν ὁρῶν φησὶν διὰ
παντὸς ἐν τῇ καρδίᾳ
ταῦτα ὑπομένων:·
ρξα Πίστει πεποίηκεν τὸ πά-
σχα. καὶ τὴν πρόσχυσιν
τοῦ αἵματος. ἵνα μὴ ὁ ὀ-
λοθρεύων τὰ πρωτότο-
κα θίγῃ αὐτῶν:·
τὸν περὶ τῶν μυστηρίων
παρεμφαίνων λόγον λέ-
γει δέ. ὅτι πιστεύσας
τὸν ὀλοθρεύοντα ἰδεῖν
τὸ αἷμα καὶ σώζειν τὸ γέ-
νος. τὸ ἀρνίον ἔσφαξεν:
ρξβ Πίστει διέβησαν τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν
ὡς διὰ ξηρᾶς:·
παρὰ γὰρ πολλῶν ὁμολογηθὲν
ἐξ ἀρχῆς ἐν ὕδασιν. ἵνα
μὴ λέγωσιν ὅτι οὐ δυνά-
μεθα καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις
ρξγ γενέσθαι:· Ἧς πεῖραν
λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κα-
τεπόθησαν. Πίστει τὰ
τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσαν κυ-
κλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέ-
ρας:· θαυμαστῶς φησίν

ὠμισίων τῶ ἀθλοῦ διαμ
στήσειν ἡμᾶς φησίν, ἀλλ' ὡς
τὰ τοῦ διδασκάλου. τὸ τοῦτο
δι' ἀρετῆς τὰ σὰ ἀθλα ὑστερ
τῶν τυχῶν ἡμῶν :·

ροθ τῶ πρίτων ποηνῶν καὶ ζή
σωμεν, οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀ
λίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δο
κοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον·
ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς
τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγι
ότητος αὐτοῦ· πᾶσα δὲ
παιδεία πρὸς μὲν τὸ πα
ρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι
ἀλλὰ λύπης· ὕστερον
δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς
δι' αὐτῆς γεγυμνασμέ
νοις ἀποδίδωσιν δικαι
οσύνης· διὸ τὰς παρη
μένας χεῖρας· καὶ τὰ πα
ραλελυμένα γόνατα ἀ
νορθώσατε· καὶ τροχι
ὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς
ποσὶν ὑμῶν· ἵνα μὴ τὸ
χωλὸν ἐκτραπῇ· ἰαθῇ
δὲ μᾶλλον· εἰρήνην
διώκετε μετὰ πάντων
καὶ τὸν ἁγιασμὸν οὗ χω
ρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κν
ἐπισκοποῦντες μή τις
ὑστερῶν ἀπὸ τῆς δόξης
τοῦ θῦ :· ἢ τῶν χα
ρισμάτων φησὶν ἢ τῶν δ

χῶν· ἢ τῶν ἀσωμάτων
δυνάμεων :·
ρπ μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω
φύουσα ἐνοχλεῖ καὶ διὰ ταύ
της μιανθῶσιν πολλοί :·
καρπὸν τὸ ῥίζαν τὸ αὐτὴ γέ
γραφθησαν, μηδὲ εἷς ἁμαρτία
στήσει ἡμᾶς φησὶν ἀλλ' ἡμᾶς·
ἀλλὰ μετ' ὀρθῆς ἡμῶν φέρει
ρπα καρποῦσι :· εἰ τοῦτο
ἔτι ζ... ἵνα ἡ τελεία
διάνοια καὶ τὸ ἐπιφερόμε
νον· ἢ βέβηλος ὡς Ἠσαῦ :·
κοινωνὸς δὲ γαστρίμαργος
καὶ ἀκρατής :·
ρπβ ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα
θέλων κληρονομῆσαι
τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμά
σθη· μετανοίας γὰρ τόπον
οὐχ εὗρεν· καίπερ μετὰ
δακρύων ἐκζητήσας αὐ
τήν :· διὰ τὸ βρῶμα τοῦ
ὁμοίου· τοσοῦτον θέλων
κληρονομῆσαι τὴν εὐλο
γίαν. οὐ ... τὸ μετὰ
δακρύων αὐτὴν ἐζήτη
σας· ... αὐτὴ
... κληρονομῆσαι
καὶ αὐτὸς εὐλογίαν φησὶ
καὶ μετὰ δακρύων αὐτὴν
ταύτην τὴν εὐλογίαν
ἐζήτησας ἀπὸ δόλου ...
... ὅτι μετάνοιας οὐχ εὗρεν

> τοῦ διὰ τὴν ἀπιστίαν, οὐκ ἐκο-
> μίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·
> τοῦ θ(εο)ῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν
> τι προβλεψαμένου· ἵνα μὴ
> χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν·
> τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦ-
> τον ἔχοντες περικείμενον
> ἡμῖν νέφος μαρτύρων· ὄγ-
> κον ἀποθέμενοι πάντα:·
τοὺς περικειμένους φησίν:·
ρος ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΠΕΡΙΣΤΑΤΟΝ Α-
ΜΑΡΤΙΑΝ· ΔΙ' ΥΠΟΜΟΝΗΣ
ΤΡΕΧΩΜΕΝ ΤΟΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕ-
ΝΟΝ ΗΜΙΝ ΑΓΩΝΑ ΑΦΟΡΩΝ-
ΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΡ-
ΧΗΓΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΤΗΝ Ι̅Ν̅:
τὴν εὐκόλως περιϊσταμέ-
νην ἡμᾶς· ἢ τὴν εὐκόλως
περίστασιν δυναμένην
παθεῖν· μᾶλλον δὲ τοῦτο·
ῥᾴδιον γὰρ ἐὰν θελήσωμεν
περιγενέσθαι τῆς ἁμαρ-
ροζ τίας:· ΟΣ ΑΝΤΙ ΤΗΣ
ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΗΣ ΑΥΤΩ ΧΑΡΑΣ
ΥΠΕΜΕΙΝΕΝ ΣΤΑΥΡΟΝ· ΑΙΣΧΥ-
ΝΗΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΑΣ· ΕΝ
ΔΕΞΙΑ ΤΕ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΤΟΥ
Θ̅Υ̅ ΚΕΚΑΘΗΚΕΝ:·
τουτέστιν ἐξὸν αὐτῷ μηδὲ
παθεῖν ἢ περικούλαο·
ὁ δὲ ἄρτι τοῦτον σταυρὸν ὑπο-
μένειν· μηδεμίαν ἔχων
ἀνάγκην τοῦ σταυρωθῆναι·
ἐσταυρώθη γὰρ ἡμῶν ἕνεκα:·
ροη ΑΝΑΛΟΓΙΣΑΣΘΕ ΓΑΡ ΤΟΝ
ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΥΠΟΜΕΜΕΝΗ-
ΚΟΤΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΩ-
ΛΩΝ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΝΤΙΛΟ-
ΓΙΑΝ· ΙΝΑ ΜΗ ΚΑΜΗΤΕ
ΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ΥΜΩΝ ΕΚ-
ΛΥΟΜΕΝΟΙ· ΟΥΠΩ ΜΕ-
ΧΡΙΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΝΤΕΣΤΗ-
ΤΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ
ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙ· ΚΑΙ ΕΚ-
ΛΕΛΗΣΘΕ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗ-
ΣΕΩΣ· ΗΤΙΣ ΥΜΙΝ ΩΣ ΥΙΟΙΣ
ΔΙΑΛΕΓΕΤΑΙ· ΥΙΕ ΜΟΥ ΜΗ
ΟΛΙΓΩΡΕΙ ΠΑΙΔΙΑΣ Κ̅Υ̅· ΜΗ-
ΔΕ ΕΚΛΥΟΥ ΥΠ' ΑΥΤΟΥ ΕΛΕΓ-
ΧΟΜΕΝΟΣ· ΟΝ ΓΑΡ ΑΓΑΠΑ
Κ̅Σ̅ ΠΑΙΔΕΥΕΙ· ΜΑΣΤΙΓΟΙ ΔΕ
ΠΑΝΤΑ ΥΙΟΝ ΟΝ ΠΑΡΑΔΕΧΕ-
ΤΑΙ· ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΝ ΥΠΟ-
ΜΕΝΕΤΕ· ΩΣ ΥΙΟΙΣ ΥΜΙΝ
ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ Ο Θ̅Σ̅· ΤΙΣ
ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ Υ̅Σ̅ ΟΝ ΟΥ ΠΑΙ-
ΔΕΥΕΙ Π̅Ρ̅· ΕΙ ΔΕ ΧΩΡΙΣ
ΕΣΤΕ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΗΣ ΜΕΤΟ-
ΧΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙΝ ΠΑΝΤΕΣ
ΑΡΑ ΝΟΘΟΙ ΕΣΤΕ ΚΑΙ ΟΥ-
Χ ΥΙΟΙ· ΕΙΤΑ ΤΟΥΣ ΜΕΝ
ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΗΜΩΝ ΠΡΑΣ ΕΙ-
ΧΟΜΕΝ ΠΑΙΔΕΥΤΑΣ ΚΑΙ
ΕΝΕΤΡΕΠΟΜΕΘΑ· ΟΥ ΠΟΛ-
ΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΥΠΟΤΑΓΗΣΟ-
ΜΕΘΑ:· τῷ π(ατ)ρὶ τῶν

μεν· καὶ ἡμῖν [illegible] ἐξαγγέλ-
λοντος· ὁ θεὸς γάρ φησιν [illegible]
[illegible] τοῦ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τὴν ὑπουράνιον:·
ρπϛ οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ
τὸν οὐρανόν:· τοῦτο [illegible]
ὅτι καὶ τὴν καινὴν διαθήκην
παράδοξον· [illegible]
ταῖς [illegible] ταῖς [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible] ὁρισθῆ
διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πο-
λυποίκιλος σοφία τοῦ θ(εο)ῦ:·
ρπζ τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῶν
σαλευομένων τὴν μετά-
θεσιν, ὡς πεποιημένων·
ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμε-
να:· τοῦτό φησιν ὅτι
[illegible]
ρπη [illegible]:· διὸ βα-
σιλείαν ἀσάλευτον παρα-
λαμβάνοντες. ἔχομεν
χάριν δι᾽ ἧς λατρεύομεν
εὐαρέστως τῷ θ(ε)ῷ, μετὰ
αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ
γὰρ ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν πῦρ κατανα-
λίσκον· ἡ φιλαδελφία με-
νέτω· τῆς φιλοξενίας μὴ
ἐπιλανθάνεσθαι:·
[illegible] φησὶν [illegible]
[illegible]·

[illegible]
ρπθ [illegible]:· διὰ ταύτης
ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγ-
γέλους· μιμνήσκεσθε τῶν
δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι·
τῶν κακουχουμένων ὡς καὶ
αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι:·
διὰ γὰρ τοῦτο [illegible]
[illegible] αὐτοὺς [illegible]
[illegible] οὐδὲν
θαυμαστὸν· [illegible]
ρϙ [illegible]:· τίμιος ὁ
γάμος ἐν πᾶσιν· καὶ ἡ κοίτη
ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοι-
χοὺς κρινεῖ ὁ θ(εὸ)ς· ἀφιλάρ-
γυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι
τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴ-
ρηκεν· οὐ μή σε ἀνῶ οὐδ᾽ οὐ
μή σε ἐγκαταλείπω· ὥστε
θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν·
κ(ύριο)ς ἐμοὶ βοηθὸς καὶ οὐ φοβη-
θήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄν(θρωπ)ος·
μνημονεύετε τῶν ἡγουμέ-
νων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλη-
σαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θ(εο)ῦ:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]:·
ρϙα ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν
ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς
μιμεῖσθαι τὴν πίστιν· Ἰ(ησοῦ)ς
Χ(ριστὸ)ς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· διὸ

τὸ τούτων· οὐ γὰρ μετὰ βραχὺ ἐσ-
φησὶν· τοιοῦτος γάρ· ὁ [illegible]
γεν· ἀλλ' ὁ [illegible] καὶ [illegible]
του πρώτου, καὶ αὐτὸς [illegible]
μαρτυρεῖ [illegible] τὸν ἀδελφὸν
ρπγ μου:· οὐ γὰρ προσελη-
λύθατε ψηλαφωμένῳ ὄ-
ρει καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ
καὶ γνόφῳ καὶ θυέλλει S
σάλπιγγος ἤχῳ· καὶ φωνῇ
ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαν-
τες παρῃτήσαντο· μὴ
προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· ρπδ
οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελ-
λόμενον· κἂν θηρίον θί-
γῃ τοῦ ὄρους λιθοβοληθήσε-
ται· καὶ οὕτω φοβερὸν ἦν
τὸ φανταζόμενον· Μω-
ϋσῆς εἶπεν ἔκφοβός εἰμι
καὶ ἔντρομος· ἀλλὰ προσ-
εληλύθατε Σιὼν ὄρει S
πόλει θεοῦ ζῶντος Ἰ(ερουσα)λὴμ ἐπου-
ρανίῳ· καὶ μυριάσιν ἀγγέ-
λων πανηγύρει· καὶ ἐκ-
κλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν
οὐρανοῖς ἀπογεγραμμέ-
νων· καὶ κριτῇ θ(ε)ῷ πάν-
των· καὶ πνεύμασι δι-
καίων τετελειωμένων·
καὶ διαθήκης νέας μεσί-
τῃ Ἰ(ησο)ῦ· καὶ αἵματι ῥαντισ-
μοῦ· κρεῖττον λαλοῦντι
παρὰ τὸν Ἄβελ· βλέπετε

μὴ παραιτήσησθε τὸν λα-
λοῦντα:· [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ ἐνταῦθα
[illegible]
[illegible] Ἰ(ησο)ῦ· S
[illegible] ἀγγέλων·
καὶ [illegible]· τὸν οὐ(ρα)νὸν·
[illegible] φησὶν [illegible]
[illegible]:·
εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον τὸν
ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρη-
ματίζοντα· πολλῷ μᾶλλον
ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐ(ρα)νοῦ ἀπο-
στρεφόμενοι:·
Μωϋσῆς ὁ μέγας· ὁ δὲ ἡμέτερος οὗτος
[illegible] ἀλλὰ λαμ-
[illegible] παραιτησάμενοι οὐκ ἐ-
ξέφυγον· μέγα δὲ τὸ μᾶλλον
ὅτι [illegible]
μαι· οἷον [illegible] καὶ [illegible]
καὶ γῆ χαμαὶ [illegible]· τὸ δὲ
μᾶλλον· οἱ τὸν [illegible]
γενόμενον παραιτησά-
μενοι κολασθήσονται:·
ρπε οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευ-
σεν τότε· νῦν δὲ ἐπήγ-
γελται λέγων ἔτι ἅπαξ
ἐγὼ σείω:· τουτέστιν
καὶ [illegible] ὄρος Σινᾶ [illegible]
[illegible]

τὸ εὐάρεστον αὐτοῦ διὰ
Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν· παρακαλῶ δὲ
ὑμᾶς ἀδελφοί. ἀνέχεσθε
τοῦ λόγου τῆς παρακλή
σεως· καὶ γὰρ διὰ βρα
χέων ἀπέστειλα ὑμῖν:·
τί οὖν φησιν ἂν πονηρὸς
ᾖ πειθώμεθα; πονηρὸς
πῶς λέγεις· εἰ μὲν περὶ πίστε
ως ἐν ἐκείνῳ. φεῦγε αὐτὸν
καὶ παραιτοῦ· μὴ μό
νον ἂν ἄνθρωπος ᾖ. ἀλλὰ κἂν
ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατί
ῃ· εἰ δὲ περὶ βίου ἐκείνου.
μὴ περιεργάζου· ἄκουε
γὰρ τοῦ Χ(ριστο)ῦ λέγοντος· ἐπὶ
τῆς Μωϋσέως καθέδρας
ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι. πρότε
ρον εἰπὼν περὶ αὐτῶν δει
νὰ πολλά· τότε φησὶν ἐπὶ
τῆς Μωϋσέως καθέδρας
ἐκάθισαν· πάντα οὖν
ὅσα ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποι
εῖν ποιεῖτε. κατὰ δὲ τὰ
ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε·
χρόνοις γάρ φησι τὰ ἀξιώ
ματα. ἀλλ' ἀκούουσιν ἀκάθαρ
τοι· ἀλλὰ μὴ τοῖς βίοις. ἀλλὰ
τοῖς λόγοις προσέχετε·
τὸν μὲν γὰρ κατὰ τὸν βίον

οὐδεὶς ἂν βλαβείη. τί λέγω
τε· ὅτι καὶ δῆλα πᾶσίν ἐστι·
καὶ οὐδὲ αὐτὸς κἂν μυριά
κις ᾖ πονηρός. πονηρὰ
διδάξειε ποτε· ἐπὶ πίστεως δὲ
ἐκείνων. οὐ τε δῆλόν ἐστι πᾶ
σιν. ὅ τε πονηρὸς οὐ παραι
τήσεται διδάσκειν· ἔτι καὶ
τὸ μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε
περὶ βίου ἐστίν. οὐ περὶ πίστε
ως· τὸ γοῦν ἐπαγόμενον
τοῦτο δηλοῖ· τί βλέπεις φησὶ
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου. τὴν δὲ δο
κὸν τὴν ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ
οὐ κατανοεῖς· πάντα οὖν
ὅσα ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποιεῖν
ποιεῖτε. κατὰ δὲ τὰ ἔργα
αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· ὁρᾷς
ὅτι οὐ περὶ δογμάτων ἐστὶν
ἀλλὰ περὶ βίου καὶ ἔργων·
ἀλλ' ὁ Παῦλος πρότερον εἰπὼν
αὐτοῖς ... τότε φησί
πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις
ὑμῶν καὶ ὑπείκετε:·
γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τι
μόθεον ἀπολελυμένον.
μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται
ὄψομαι ὑμᾶς· ἀσπάσασθε
πάντας τοὺς ἡγουμένους
ὑμῶν. καὶ πάντας τοὺς ἁ
γίους· ἀσπάζονται ὑμᾶς.
οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας· ἡ χάρις

χαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις
μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ
χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν
καρδίαν :· θεωροῦν-
τας αὐτῶν τὸν βίον καὶ τὴν
πολιτείαν φιλεῖν μιμεῖσθαι
ρϟβ τὴν πίστιν :· οὐ βρώμα-
σιν ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν
οἱ περιπατήσαντες· ἔχο-
μεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ
φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσί-
αν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύον-
τες· ὧν γὰρ εἰσφέρεται
ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρ-
τίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρ-
χιερέως· τούτων τὰ σώ-
ματα κατακαίεται ἔξω
τῆς παρεμβολῆς· διὸ καὶ ἰ(ησοῦ)ς
ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵ-
ματος τὸν λαόν :·
περὶ βρωμάτων τὰς αὐτοῖς
παραίτησιν τῶν μιαρῶν μα-
των εἰσάγοντας :·
ρϟγ ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν·
τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς
αὐτόν· ἔξω τῆς παρεμβο-
λῆς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ
φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν
ὧδε μένουσαν πόλιν· ἀλ-
λὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζη-
τοῦμεν· διὰ τούτου οὖν ἀ-
ναφέρομεν θυσίαν αἰνέ-
σεως διὰ παντὸς τῷ θ(ε)ῷ·

τουτέστιν καρπὸν χειλέων
ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ· τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ
κοινωνίας μὴ ἐπιλανθά-
νεσθε· τοιαύταις γὰρ θυ-
σίαις εὐαρεστεῖται ὁ θ(εὸ)ς :·
τουτέστιν τὰ αὐτὰ πάσχον-
τας κοινωνῆσαι τοῖς
παθήμασιν τοῦ χ(ριστο)ῦ :·
ρϟδ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑ-
μῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ
γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀ-
ποδώσοντες· ἵνα μετὰ χα-
ρᾶς τοῦτο ποιῶσιν· καὶ μὴ
στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς
γὰρ ὑμῖν τοῦτο· προσεύ-
χεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθα-
μεν γὰρ ὅτι καλὴν συνεί-
δησιν ἔχομεν ἐν πᾶσιν·
καλῶς θέλοντες ἀναστρέ-
φεσθαι· περισσοτέρως
δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι
ἵνα τάχιον ἀποκαταστα-
θῶ ὑμῖν· ὁ δὲ θ(εὸ)ς τῆς εἰρή-
νης· ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν
τὸν ποιμένα τῶν προβά-
των τὸν μέγαν· ἐν αἵμα-
τι διαθήκης αἰωνίου τὸν
κ(ύριο)ν ἡμῶν ἰ(ησοῦ)ν· καταρτίσαι
ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγα-
θῷ· εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλη-
μα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ἡμῖν

ἁμαρτημάτων· καὶ τοὺς ἐκκλη-
μικοὺς ἀπάτῃ χρωμένους
μὴ ἀποτρέπειν λαλεῖν· μὴ
δὲ οἰομένους σοφίας σοφιστῶν
β θεῶν:· ΑΙΤΙΝΕΣ ΖΗΤΗ-
ΣΕΙΣ ΠΑΡΕΧΟΥΣΙΝ ΜΑΛΛΟΝ.
Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ Θ(ΕΟ)Υ ΤΗΝ ΕΝ
ΠΙΣΤΕΙ:· ἀντὶ τοῦ φησὶν
ἀντὶ διδασκαλίας· πρὸς τὸ
μηδὲν ὠφελεῖν καὶ τῆς
οἰκονομίας τοῦ θ(εο)ῦ ἀπο-
σχολοῦσι τὸν νοῦν· οἰκο-
νομίαν δὲ θ(εο)ῦ τὸ τῆς ἀν-
θρώπων σωτηρίας μυστή-
η ριον:· ΤΟ ΔΕ ΤΕΛΟΣ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΣΤΙΝ Α-
ΓΑΠΗ ΕΚ ΚΑΘΑΡΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ.
ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΑΓΑΘΗΣ.
ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΝΥΠΟΚΡΙΤΟΥ:
τουτέστι τὸ κεφάλαιον τῆς
παραγγελίας τοῦ θ(εο)ῦ.
ὁ περιάγει ὁ λόγος·
ὥσπερ δὲ τὸ τοῦ νόμου
... ἡ γραφὴ λέγει, τοῦ
... καὶ
κεφαλαίοις· οὕτως
ἐνταῦθα ἀκριβῶς τὴν
...· ἐπειδὴ δὲ τὸ προσθῆ-
ναι ἐκ καρδίας καθα-
ρᾶς· ἔστι δὴ ... καὶ
τῶν καλῶν ἀγάπη· οἷον ἡ
... ἔστι τῇ
κατὰ Χ(ριστὸ)ν διδασκαλίᾳ:·

θ ΩΝ ΤΙΝΕΣ ΑΣΤΟΧΗΣΑΝΤΕΣ.
ΕΞΕΤΡΑΠΗΣΑΝ ΕΙΣ ΜΑΤΑΙΟ-
ΛΟΓΙΑΝ:· τῆς ἀγά-
πης λέγει καὶ τῆς συνει-
δήσεως, καὶ τῆς ἀνυπο-
κρίτου πίστεως:·
ι ΘΕΛΟΝΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΟΔΙΔΑΣΚΑ-
ΛΟΙ· ΜΗ ΝΟΟΥΝΤΕΣ ΜΗΤΕ Α ΛΕ-
ΓΟΥΣΙΝ. ΜΗΤΕ ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ
ΔΙΑΒΕΒΑΙΟΥΝΤΑΙ:·
Ὁ γὰρ ἔρως τῆς φιλαρχίας
ἀναγκάζει τὸ τῶν διδασκά-
λων ἁρπάζειν ἀξίωμα:·
ια ΟΙΔΑΜΕΝ ΔΕ ΟΤΙ ΚΑΛΟΣ Ο ΝΟ-
ΜΟΣ. ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΥΤΩ ΝΟΜΙΜΩΣ.
ΧΡΗΤΑΙ:· τὸ νομίμως
ἀντὶ τοῦ δι᾽ ἔργων αὐτὸν πλη-
ροῖ· καὶ πάλιν τὸ νομίμως·
ὅταν τις αὐτῷ ὡς ἐτέθη χρῆ-
σθαι δὲ αὐτῷ, ὁ δεχόμε-
νος τὸν Χ(ριστό)ν· καθὸ καὶ τὸ πέ-
ρας αὐτοῦ ὁ διδάσκαλος ὑμῶν
μακάριον· ὡς ἀνθρώποις καὶ
ἡμῖν καταγραφόμενα αὐτῷ:·
ιβ ΕΙΔΩΣ ΤΟΥΤΟ ΟΤΙ ΔΙΚΑΙΩ ΝΟ-
ΜΟΣ ΟΥ ΚΕΙΤΑΙ:·
κατὰ μὲν τὸν πρόχειρον λό-
γον. ὅτι κολάσεως ἐκτὸς
ἐστίν· κατὰ δὲ τὸν νοη-
ματικὸν τρόπον· ὅτι ὁ δὲ καὶ
ἐσώθη διὰ τῆς χάριτος.
ἐξ ἀλλοιώσεως τῶν προσταγμά-
των ἐστὶν τοῦ νόμου. οὐ καὶ

ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ὙΜΩΝ ἈΜΗΝ +
ἀπ' Ἰταλίας ἐπιστέλλει [illegible] ποθεν. οἶμαι
αὐτὸν [illegible] δεσμωτηρίου ὄντα
[illegible] καὶ εἰ μὴ τοῦτο ἀπο-
[illegible] ἀπολελυμένον. ὁ
γὰρ καὶ τοῦτο [illegible]
σημαίνεται: +

+ .... + ... +

ΠΡΟΣ ἙΒΡΑΙΟΥΣ. ἘΓΡΑΦΗ
ἈΠΟ ΤΗΣ ἸΤΑΛΙΑΣ ΔΙΑ ΤΙΜΟ-
ΘΕΟΥ. ΣΤΙΧ. ΨΓ

+ .... + ... +

+ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

α ΠΑΥΛΟΣ ἈΠΟΣΤΟΛΟΣ ἸΥ ΧΥ ΚΑ-
Τ' ἘΠΙΤΑΓΗΝ ΘΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Η-
ΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ ἸΥ ΧΥ ΤΗΣ ἘΛΠΙ-
ΔΟΣ ἩΜΩΝ ΤΙΜΟΘΕῼ ΓΝΗΣΙ-
ΩΙ ΤΕΚΝῼ ἘΝ ΠΙΣΤΕΙ:
[illegible] καθηγητὴς [illegible] γὰρ καὶ
[illegible] τοῦ κηρύγματος.
τούτου χάριν [illegible]
[illegible] αὐτοῦ
τὴν τύχην. [illegible]
[illegible] ὁμοίως δὲ [illegible]
[illegible] οὐχ [illegible]
[illegible] Χριστοῦ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τὸν Χριστόν:

β ΧΑΡΙΣ ἘΛΕΟΣ ΕἸΡΗΝΗ ἈΠΟ ΘΥ
ΠΡΣ ἩΜΩΝ ΚΑΙ ΧΥ ἸΥ ΤΟΥ ΚΥ
ἩΜΩΝ: καὶ τοῦτο τῆς
[illegible] παραμυθητικόν.
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible] ὄνομα [illegible]:
γ ΚΑΘΩΣ ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑ ΣΕ ΠΡΟΣ-
ΜΕΙΝΑΙ ἘΝ ἘΦΕΣῼ ΠΟΡΕΥΟΜΕ-
ΝΟΣ ΕἸΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ:
οὐ [illegible] κέχρη-
ται. [illegible] ἵ-
[illegible] μαθητὴν
[illegible] φρον [illegible]:
δ ἽΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΗΣ ΤΙΣΙΝ ΜΗ
ἙΤΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΝ:
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] ποιήσῃ: ΜΗΔΕ ΠΡΟΣΕ-
ε ΧΕΙΝ ΜΥΘΟΙΣ:
ταῖς μυθικαῖς τῶν Ἰουδαί-
ων παραδόσεσιν. [illegible]
[illegible]
[illegible] διδασκ[illegible]
[illegible]
[illegible] γὰρ τὸ ἐ-
[illegible] τὸν νόμον. ἰδίας
παραδόσεις [illegible]:
ϛ ΚΑΙ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑΙΣ ἈΠΕΡΑΝΤΟΙΣ
γενεαλογίας τὰς παρ' [illegible]
[illegible] ονομασ[illegible] τὰς
[illegible] τῶν [illegible] παραινῆ
[illegible] μαθητ[illegible] τοῖς μὲν
[illegible] Ἰουδαϊκοῖς [illegible]

σθαι· οὐ γὰρ μὴ διὰ τοῦτο
μήτε ὁμομένους· μήτε
προσδοκήσαντας ὁμοίους ἀν-
θρώπους. ταῦτα ἡμῖν
χαρισάμενος· διὸ μεγαλοφω
τολμῶν. προλαμβάνει
καὶ λέγει, πιστὸς ὁ λόγος
καὶ πάσης ἀποδοχῆς
ἄξιος· ὅσα λέγοι μὴ τῆς
ἀπιστίας οἷον μέλλομεν
ιζ ἔργων· πρὸς ὑποτύ-
πωσιν τῶν μελλόντων
πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ. εἰς
ζωὴν αἰώνιον· τῷ δὲ
βασιλεῖ τῶν αἰώνων
ἀφθάρτω ἀοράτω μό-
νω σοφῷ θῷ. τιμὴ καὶ δό-
ξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν· ταύ-
την τὴν παραγγελίαν
παρατίθεμαί σοι τέκνον
τιμόθεε :· βουλόμε-
νος δεῖξαι φησὶν ὁ θεὸς τοὺς
ἀπίστους ὅτι πάρεστιν αὐτοῖς
ἀφεῖναι· ὑμεῖς δοξάσατε·
ιη κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ
σὲ προφητείας. ἵνα στρα-
τεύῃ ἐν αὐταῖς, τὴν κα-
λὴν στρατείαν· ἔχων
πίστιν καὶ ἀγαθὴν συ-
νείδησιν· ἥν τινες ἀ-
πωσάμενοι περὶ τὴν πί-
στιν ἐναυάγησαν· ὧν

ἐστιν ὑμέναιος καὶ ἀλέξαν-
δρος· οὓς παρέδωκα τῷ σατα-
νᾷ ἵνα παιδευθῶσι μὴ
βλασφημεῖν :· προφήτας
ἀνθρώπους ταῦτα τὴν χειροτονίαν
φησίν. διὸ καὶ τοὺς πάλαι
προφήτας ... οὕτως ὀνο-
μάζει. οἷον ἐν σημαίνων ἐκλε-
γῆναι μετὰ πολλῶν αὐτὸν
καὶ μετὰ προφητείας ἐμε-
ιθ θεν χειροτονηθῆναι :· ἵνα
παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν·
παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάν-
των ποιεῖσθαι δεήσεις προσευ-
χάς· ἐντεύξεις εὐχαριστί-
ας ὑπὲρ πάντων ἀνων :·
οὐ γὰρ παιδεύσων αὐτοὺς φη-
σίν, ἀλλ' ἵνα παιδευθῶσιν·
ὁ γὰρ διάβολος τοῦτο ἐργάζεται·
ἀλλ' οὐκ εἰς κόλασιν τοῦτο
σημαίνει :· ὑπὲρ βα-
κ σιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν
ὑπεροχῇ ὄντων. ἵνα ἤρε-
μον καὶ ἡσύχιον βίον διάγω-
μεν. ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ
σεμνότητι· τοῦτο γὰρ κα-
λὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώ-
πιον τοῦ σρς ἡμῶν θῦ· ὃς
πάντας ἀνους θέλει σω-
θῆναι. καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν· εἷς γὰρ
θς· εἷς καὶ μεσίτης θῦ καὶ
ἀνων. ἄνος χς ἰς :·

χρείαν ἔχουσιν γάλακτος. αὐ
τὸ λοιπὸν τῆς στερεᾶς χρώ
ιγ μενος τροφῆς :· ἀνόμοις
δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις· ἀσε
βέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς· ἀνο
σίοις καὶ βεβήλοις· πατρο
λώαις· καὶ μητρολώαις·
ἀνδροφόνοις· πόρνοις· ἀρ
σενοκοίταις· ἀνδραποδι
σταῖς· ψεύσταις· ἐπιόρκοις
καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαι
νούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκει
ται :· ταῦτα φησὶν οὐδεὶς
οἶδεν μὴ τιγ... οἱ γὰρ ἐν
παρανομίαις ὅλος ὄντες
στρατηγόν· διὸ καὶ σφοδρῶς
αὐτοῖς ἐτέθη νόμος κολά
ζων παρανομοῦντας :
ιδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς
δόξης τοῦ μακαρίου θυ·
ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ· καὶ χά
ριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώ
σαντί με· χω ιυ τῷ κω
ἡμῶν :· εὐαγγέλιον
δόξης αὐτὸ καλεῖ διὰ τοὺς δοκοῦν
τας... ἀλλ' ἡ προσεῖναι
αἰσχυνομένους· ...τοῖς διωγ
μοῖς καὶ τοῖς παθήμασι τοῦ
χυ· ἢ τάχα καὶ περιτομὴν
... μὴ τιγ...
ιε θεῶν :· ὅτι πιστόν με
ἡγήσατο θέμενος εἰς δια
κονίαν· τὸν πρότερον ὄν
τα βλάσφημον καὶ διώκτην
καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην
ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀ
πιστίᾳ· ὑπερεπλεόνα
σεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶ
μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης
τῆς ἐν χω ιυ :· ὅσον
ὅτι ἐπιστεύθην τὸ εὐαγγέλι
ον τῆς δόξης τοῦ θυ· ἐπεὶ
δὲ ὁ δόξαν μέγα φθέγξα
σθαι· ἵνα μή τις δόξῃ ...
ὁμοίως τοῦτο ποιεῖν· ...
... διορθοῦται
... ἀξιοῦμεν αὐτοὺς ...
τὴν προτέραν ἄγνοιαν
... τοῦ θυ τὴν φιλανθρωπίαν.
τὸν πρότερον αὐτοῦ βίον
ἐξηγούμενος :·
ις πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης
ἀποδοχῆς ἄξιος· ὅτι χς ιυ
ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁ
μαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν
πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ
διὰ τοῦτο ἠλεήθην ἵνα
ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξη
ται ις χς τὴν πᾶσαν μα
κροθυμίαν :·
Οὕτως μέγα καὶ ... ἀρ
γοῦν ... τοῦ θυ· καὶ πᾶσαν
ἀνθρώποις ... ὑπέρ ...
μονος προσδοκίαν ...
δα, ... στῃ

νίας. ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει κζ
καὶ ἀγάπῃ:·
βουλόμενος αὐτῶν περικό-
ψαι τὴν ἀφορμὴν τῆς λα-
λιᾶς, οὐδὲ διδάσκειν αὐτὰς
ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο γὰρ κο-
σμιωτέρας ἐστὶ περικοπῆς καὶ
διδασκαλίας μηδὲ λαλεῖν ...
ἀμαθεῖς καὶ τὴν ἀντιπαρ-
θέσιν· ἐπειδὴ ἀπαξ ἔδι-
δαξεν. καὶ τὸν ἄνδρα κα-
τέρθετο, καὶ τὴν παρακοὴν
ἐπανεθῆναι αὐτῆς ...:·
κς Καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφρο-
σύνης. πιστὸς ὁ λόγος:·
Ὁμοίως ὡς ἔλεγοι· μὴ κατηφεῖς
γένησθε, ὅτι τὸ γένος ὑ-
μῶν διαβέβληται· ὁ δὲ ὡς
κοινὴ μὲν ὁ Θεὸς δέδωκεν ἀφορ-
μὴν σωτηρίας τὴν παι-
δοτροφίαν. ὥστε μὴ μόνον
δι' ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέ-
ρων σώζεσθαι· σώζονται
γὰρ ὅτι ἀθλητὰς ἀνέθρεψαν
τῷ Θεῷ. καὶ ὅτι τοῦτο σώζει
δηλῶν ἐπήγαγεν, πιστὸς ὁ λόγος·
μονομαχίαν λέγων· μὴ δὲ
ἀπιστήσητε φησίν, ὡς διὰ
τῆς τεκνογονίας σώζον-
ται· οἱ γὰρ ἐστὶν τοῦτο μικρὸν
τὸ τὰ ἀθλητὰ παιδία πα-
ρ' αὐτοῦ. ταῦτα αὐτοῦ ἀνα-
θεῖναι:·

κζ Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,
καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. δεῖ
οὖν τὸν ἐπίσκοπον:·
Οὐκ ἔλεγε καλῶς φησίν προστασί-
ας· γὰρ ἔργον ἐστίν. ἄξιος τοῦ
τὴν ἔχοι τὴν ἐπιθυμίαν·
ὥστε μὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς
αὐτῆς τιμῆς ἐφίεσθαι μόνον.
ἀλλὰ καὶ τῆς προστασίας. οὐ
καλῶς· ἔστι καὶ μόνον τῆς
τοῦτον ἔχειν τὸν ζῆλον τὸ ἐπι-
σκοπεῖν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ:·
κη ἀνεπίλημπτον εἶναι:·
Διὰ μιᾶς λέξεως πᾶσαν αὐ-
τὸν ἀρετὴν ἔχειν προσέταξεν:·
κθ μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα· νηφά-
λιον· σώφρονα· κόσμιον·
φιλόξενον· διδακτικόν·
μὴ πάροινον· μὴ πλήκτην·
ἀλλ' ἐπιεικῆ· ἄμαχον· ἀ-
φιλάργυρον· τοῦ ἰδίου οἴκου
καλῶς προϊστάμενον:·
Ἐπειδὴ τοῦτο ἐμποδίον γίνε-
ται τοῖς ἤδη ἔχουσι καὶ ἐκ
γαμετάς. ἢ καὶ πρὸς αὐτοὺς διά-
στολὴν τῶν παρὰ Ἰουδαίοις
διδασκάλων· οἷς ἐξῆν καὶ
δευτέρῳ ὁμιλεῖν καὶ ἁρμόζε-
λ τέκνα ἔχον-
τα ἐν ὑποταγῇ· μετὰ πάσης σεμνό-
τητος. εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου
προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκ-
κλησίας Θεοῦ ἐπιμελή-
σεται:·

ἐπειδὴ τοῦτο μάλιστα οὐδὲ
θέλοντο φίλοις εὔχεσθαι ὑ-
πὲρ αὐτῶν· ἵνα διδάσκῃ
μὴ μισεῖν ἀπίστους· ταὐτὸ
λέγων ὁ προστάξας ὁ κ(ύριο)ς
προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν
διωκόντων ἡμᾶς· διὸ ς
ἀγαθόν· τοῦτο καλὸν
κα ἀπόδεκτον :· ὁ δοὺς
ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ
πάντων :· ὀφείλομεν
φιλεῖν τιμωρεῖσθαι αὐτοὺς
ὑπὲρ τῶν ἁμαρτημάτων
ἀλλ' ἀντεισφέρων, τὸν ἑαυ-
τοῦ δεσπότου υἱὸν :·
κβ τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδί-
οις· εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κή-
ρυξ καὶ ἀπόστολος· ἀλή-
θειαν λέγω ἐν Χ(ριστ)ῷ οὐ ψεύ-
δομαι· διδάσκαλος ἐθνῶν
ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ·
βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι
τοὺς ἄνδρας :·
τουτέστιν προσηκόντως :·
κγ ἐν παντὶ τόπῳ· ἐπαίρον-
τας ὁσίους χεῖρας· χωρὶς
ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ :·
ὁ δὲ φησὶν ὁσίας διὰ τῆς θυ-
σίας τοῦ Χ(ριστο)ῦ· ὁ πᾶς τῆς
οἰκουμένης τόπος γὰρ
ἡγίασται· ὁσίους δὲ χεῖ-
ρας λέγει διδάσκων αὐτοὺς
πάσης ... καθαρ...

ρευθῆναι ἁμαρτίας· τὸ δὲ
χωρὶς ὀργῆς, τουτέστιν
ἀμνησικακοῦντας·
τὸ δὲ καὶ διαλογισμῶν,
τὸ ἀμφίβολον ἀναιροῦντος
ἐστὶν καὶ τὸ διστάζοντας·
ἢ ἄρα λαμβάνουσιν αἰτοῦντες
παρὰ θ(εο)ῦ :·
κδ ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας
ἐν καταστολῇ κοσμίῳ·
μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύ-
νης κοσμεῖν ἑαυτάς· μὴ
ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ
ἢ μαργαρίταις· ἢ ἱματι-
σμῷ πολυτελεῖ· ἀλλ' ὃ πρέ-
πει γυναιξὶν ἐπαγγελλο-
μέναις θεοσέβειαν, δι' ἔρ-
γων ἀγαθῶν :·
τουτέστιν τὸ ἀπηλλάχθαι πε-
ρισσοῦ ἐσθῆτος καλῶν· ὁ
ὑπὲρ ... φιλοκοσμεῖν ἁ-
μαρτητικόν :·
κε γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέ-
τω· ἐν πάσῃ ὑποταγῇ·
γυναικὶ διδάσκειν οὐκ ἐ-
πιτρέπω· οὐδὲ αὐθεντεῖν
ἀνδρός· ἀλλ' εἶναι ἐν ἡ-
συχίᾳ· Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος
ἐπλάσθη· εἶτα Εὔα· καὶ
Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ
γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν πα-
ραβάσει γέγονεν· σωθή-
σεται δὲ διὰ τῆς τεκνογο-

θη δόξασθη [illegible] τὸ στόμα τ' αὐτοῦ
λ̄ς̄ ὤφθη ἀγγέλοις· ἐκηρύχθη
ἐν ἔθνεσιν· ἐπιστεύθη
ἐν κόσμῳ· ἀνελήφθη ἐν
δόξῃ· τὸ δὲ πνᾶ ῥητῶς λέ
γει· ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς
ἀποστήσονταί τινες τῆς
πίστεως:· ὥστε καὶ
ἀγγέλοις [illegible] τοῦ
[illegible] τοῦ θῦ. [illegible]
λ̄β̄ [illegible]:· καὶ προσέ
χοντες πνεύμασιν πλά
νοις· καὶ διδασκαλίαις
δαιμονίων· ἐν ὑποκρί
σει ψευδολόγων· κεκαυ
τηριασμένων τὴν ἰδίαν
συνείδησιν· κωλυόντων
γαμεῖν· ἀπέχεσθαι βρω
μάτων· ἃ ὁ θς̄ ἔκτισεν
εἰς μετάληψιν μετὰ εὐ
χαριστείας τοῖς πιστοῖς κ(αὶ)
ἐπεγνωκόσιν τὴν ἀλήθει
αν:· εἰς μανιχαίον
καὶ μαρκίωνα ταῦτα παν
λ̄η̄ τα [illegible]:· ὅτι πᾶν
κτίσμα θῦ καλὸν καὶ οὐδὲν
ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστί
ας λαμβανόμενον· ἁγιά
ζεται γὰρ διὰ λόγου θῦ καὶ
ἐντεύξεως· ταῦτα ὑπο μ̄α
τιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς·
καλὸς ἔσῃ διάκονος τοῦ χῦ
ιῦ· ἐντρεφόμενος τοῖς λό

γοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς
διδασκαλίας· ἧ παρηκολού
θηκας:· [illegible]
[illegible] κεφάλαια [illegible]
ὅτι οὐδὲν [illegible] κοινόν·
[illegible]
[illegible] κοινόν· [illegible]
τὸ φάρμακον· σφράγισον· εὐ
χαρίστησον· δόξασον τὸν θν̄·
καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἀφί
λ̄θ̄ σταται:· τοὺς δὲ βεβή
λους καὶ γραώδεις μύθους πα
ραιτοῦ:· [illegible]
ἰουδαϊκὰς παραδόσεις:·
μ̄ γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέ
βειαν· ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνα
σία· πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέ
λιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάν
τα ὠφέλιμός ἐστιν· ἐπαγγε
λίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν κ(αὶ)
τῆς μελλούσης· πιστὸς ὁ
λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξι
ος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶ
μεν· καὶ ἀγωνιζόμεθα·
ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θῶ ζῶν
τι· ὅς ἐστιν σωτὴρ πάντων ἀν
θρώπων· μάλιστα πιστῶν·
παράγγελλε ταῦτα κα[ὶ]
[illegible] τουτ[illegible]
[illegible] ν:· [illegible] μη[illegible]
[illegible] ντος κατα[illegible]
[illegible] ος [illegible]
[illegible] ω[illegible]

δεῖ γὰρ αὐτὸν οἰκοδομεῖν παρα-
σχέσθαι τὰ παραδείγματα
ὅσα λόγοις διδάσκηται καὶ
τὰ κατὰ θεὸν τοῖς μαθηταῖς κηρύ-
λα μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφω-
θεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσει τοῦ
διαβόλου :· τὸν δ' ἄρτι
κατηχούμενον λέγει· οὕτω νῦν
τὸν [illegible] τὴν ἡλικίαν :·
λβ δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν
καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξω-
θεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν
ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβό-
λου· διακόνους ὡσαύτως
σεμνούς· μὴ διλόγους· μὴ οἴ-
νῳ πολλῷ προσέχοντας· μὴ
αἰσχροκερδεῖς· ἔχοντας
τὸ μυστήριον τῆς πίστεως :·
οὕτως [illegible] φησὶ θαυμασ-
τῶς καὶ δικαίως, [illegible]
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μαρτυ-
ρεῖν· ὁμοίως δὲ τοὺς μαθη-
τὰς τοῦ φωτὸς [illegible]
τῶν [illegible] :·
λγ ἐν καθα-
ρᾷ συνειδήσει· καὶ οὗτοι δὲ
δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον
εἶτα διακονείτωσαν ἀνέγ-
κλητοι ὄντες· γυναῖκας
ὡσαύτως σεμνάς· [illegible]
[illegible] νηφαλίους [illegible]
ἐν πᾶσιν· διάκον[illegible]
ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς [illegible]
τέκνων καλῶς προ[illegible]

νοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων· οἱ
γὰρ καλῶς διακονήσαντες,
βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περι-
ποιοῦνται· καὶ πολλὴν παρ-
ρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ·
ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλ-
θεῖν πρὸς σὲ τάχιον· ἐὰν δὲ
βραδύνω· ἵνα εἰδῇς πῶς
δεῖ ἐν οἴκῳ θ(εο)ῦ ἀναστρέφε-
σθαι· ἥτις ἐστὶν ἐκκλη-
σία θ(εο)ῦ ζῶντος· στῦλος καὶ
ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας :·
τουτέστιν ὀρθῶς ἔχοντας πί-
στιν· καὶ μηδὲ [illegible] τῶν
[illegible] :·
λδ καὶ ὁμολογουμένως με-
γα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας
μυστήριον· θ(εὸ)ς ἐφανερώ-
θη ἐν σαρκί :· μηδείς
[illegible] φησὶν
μηδὲ [illegible]
μηδὲ τὸν [illegible]
λος ἐστὶν [illegible] οἰκονομίας
[illegible] καὶ [illegible]
ριόν ἐστιν· καὶ [illegible]
[illegible] μυστήριον· καὶ ὁμο-
λογουμένως· οὐ ζητουμέ-
νως· ἀναμφισβήτητον γάρ
ἐστιν :·
λε ἐδικαιώθη ἐν πν(εύματ)ι :·
ταῦτά φησιν· ὅτι [illegible]
αἵματος καὶ σαρκὸς πα-
ρα[illegible] ἡμῖν· οὐκ [illegible]
[illegible] ἁμαρτίαν· οἱ δὲ ἀρε-

μηδεοντα· βουλομαι ουν
νεωτερας γαμειν· τεκνο
γονειν οικοδεσποτειν·
μηδεμιαν αφορμην διδο
ναι τω αντικειμενω λοι
δοριας χαριν· ηδη γαρ τι
νες εξετραπησαν οπισω
του σατανα· ει τις
πιστος η πιστη εχει χηρας·
επαρκειτω αυταις· και
μη βαρεισθω η εκκλησια·
ινα ταις οντως χηραις ε
παρκεση· οι καλως προ
εστωτες πρεσβυτεροι δι
πλης τιμης αξιουσθωσαν·
μαλιστα οι κοπιωντες εν
λογω και διδασκαλια·
λεγει γαρ η γραφη· βουν α
λοωντα ου φιμωσεις· και
αξιος ο εργατης του μισθου
αυτου· κατα πρεσβυτερου
κατηγοριαν μη παραδεχου
εκτος ει μη επι δυο η τριων
μαρτυρων· τους αμαρτα
νοντας ενωπιον παντων
ελεγχε· ινα και οι λοιποι φο
βον εχωσιν· διαμαρ
τυρομαι ενωπιον του θυ
κυ ιυ χυ· και των εκλεκτων
αγγελων ινα ταυτα φυλα
ξης χωρις προκριματος·
μηδεν ποιων κατα προσ
κλησιν· χειρας ταχε

ως μηδενι επιτιθει· μηδε
κοινωνει αμαρτιαις αλλο
τριαις· σεαυτον αγνον τηρει·
μηκετι υδροποτει· αλλ οινω
ολιγω χρω δια τον στομαχον
σου· και τας πυκνας σου ασθε
νειας· τινων ανθρωπων αι αμαρ
τιαι προδηλοι εισιν προαγου
σαι εις κρισιν· τισιν δε και ε
πακολουθουσιν· ωσαυτως κ
τα καλα εργα προδηλα εστιν
και τα αλλως εχοντα κρυ
βηναι ου δυναται· οσοι ει
σιν υπο ζυγον δουλοι τους ιδι
ους δεσποτας πασης τιμης
αξιους ηγεισθωσαν· ινα μη
το ονομα του θυ και η διδα
σκαλια βλασφημειται· οι
δε πιστους εχοντες δεσποτας
μη καταφρονειτωσαν οτι
αδελφοι εισιν· αλλα μαλλον
δουλευετωσαν· οτι πιστοι
εισιν και αγαπητοι· οι της
ευεργεσιας αντιλαμβανο
μενοι· ταυτα διδασκε και
παρα ... ει δε τις ετεροδι
δασ ... και μη προσερχ
ται ... αινουσι λ
... ημων ιυ
... ειαν
... ται
... αλ

στροφή· ἡ μὲν ἀγωγή· ἡ μὲν ὁμιλία· ἡ

πίστις· ἡ ἀγάπη· ἕως ἔρχο

μαι· πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει

τῇ παρακλήσει τῇ διδασκα

λίᾳ: ἡ ἀγαθὴ ...

τοῖς δ᾽ ... ἄξια πολιτείας. ...

καὶ ἔθη ... :

μβ μη αμελει του εν σοι χαρισμα

τος· ο εδοθη σοι δια προφητει

ας· μετα επιθεσεως των χει

ρων του πρεσβυτεριου· ταυ

τα μελετα· εν τουτοις ισθι·

τῆς διδασκαλίας ... :

μγ ινα σου η προκοπη φανερα η

εν πασιν· επεχε σεαυτω και

τη διδασκαλια επιμενε αυ

τοις· τουτο γαρ ποιων. και

σεαυτον σωσεις. και τους α

κουοντας σου :· μὴ ἀργό

... ἀλλὰ καὶ ...

τῆς διδασκαλίας :

μδ πρεσβυτερω μη επιπληξης

αλλα παρακαλει ως πρα·

νεωτερους ως αδελφους·

πρεσβυτερας ως μητερας

νεωτερας ως αδελφας·

εν παση αγνεια· χηρας τι

[μ]α[ς] οντως χηρας· ει δε

...α τεκνα η

...ανθανετ...

...ου θ[εου] ...

...

...

μοιβας αποδιδοναι τοις προγο

νοις· τουτο γαρ εστιν αποδε

κτον ενωπιον του θυ· η δε

οντως χηρα και μεμονω

μενη ηλπικεν επι τον θν.

και προσμενει ταις δεησεσι

και ταις προσευχαις, νυκτος

και ημερας· η δε σπαταλω

σα. ζωσα τεθνηκεν· και ταυ

τα παραγγελλε ινα ανεπι

λημπτοι ωσιν· ει δε τις των

ιδιων. και μαλιστα των οι

κειων ου προνοει. την πιστιν

ηρνηται. και εστιν απιστου

χειρων· χηρα καταλε

γεσθω. μη ελαττον ετων ε

ξηκοντα γεγονυια ενος αν

δρος γυνη· εν εργοις καλοις

μαρτυρουμενη· ει ετεκνο

τροφησεν· ει εξενοδοχησεν

ει αγιων ποδας ενιψεν· ει

θλιβομενοις επηρκεσεν· ει

παντι εργω αγαθω επηκο

λουθησεν· νεωτερας δε

χηρας παραιτου· οταν γαρ

στρηνιασωσιν του χριστου.

γαμειν θελουσιν· εχουσαι

κριμα· οτι την πρωτην πι

στιν ηθετησαν: αμα δε και αρ

γαι μανθανουσιν περιερχο

μεναι τας οικιας· ου μονον

δε αργαι· αλλα και φλυαροι·

και περιεργοι· λαλουσαι τα

ας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος· ἔρις·
βλασφημίαι· ὑπόνοιαι πονη
ραί· διαπαρατριβαὶ διεφθαρ
μένων ἀνῶν τὸν νοῦν. καὶ
ἀπεστερημένων τῆς ἀληθεί
ας· νομιζόντων πορισμὸν
εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφί
στασο ἀπὸ τῶν τοιούτων·
ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐ
σέβεια μετὰ αὐταρκείας·
οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
εἰς τὸν κόσμον δῆλον ὅτι οὐ
δὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμε
θα· ἔχοντες δὲ διατροφὴ
καὶ σκεπάσματα. τούτοις
ἀρκεσθησόμεθα· οἱ δὲ βου
λόμενοι πλουτεῖν· ἐμπί
πτουσιν εἰς πειρασμὸν ΜΖ
παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολ
λὰς ἀνοήτους καὶ βλαβε
ράς· αἵτινες βυθίζουσιν
τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον
καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ ΜΗ
πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν
ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ὀρε
γόμενοι ἀπεπλα[illegible]σαν
ἀπὸ τῆς πίστεως [illegible] ντο
ἐπειραν ὀδ[illegible] λαῖς·
[illegible] ἄνε τοῦ
θῦ

ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλα
βοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν
ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας
τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώ
πιον πολλῶν μαρτύρων·
παραγγέλλω σοι ἐνώπιον
τοῦ θῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ
πάντα· καὶ χῦ ιῦ τοῦ μαρ
τυρήσαντος ἐπὶ ποντίου πι
λάτου· τὴν καλὴν ὁμολογί
αν τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν
ἄσπιλον ἀνεπίληπτον :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ
κῦ ἡμῶν ιῦ χῦ· ἣν καιροῖς
ἰδίοις δείξει :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνά
στης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασι
λευόντων. καὶ κς τῶν κυ
ριευόντων· ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν· φῶς οἰκῶν
ἀπρόσιτον· ὃν ἴδεν οὐδεὶς
ἀνων. οὐδὲ ἰδεῖν δύναται·
ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον
ἀμήν· τοῖς πλουσίοις
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παραγγελ
λε μὴ ὑψηλοφρονεῖν. μηδὲ

τὸ εὐποιεῖν

ας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος· ἔρις·
βλασφημίαι· ὑπόνοιαι πονη
ραί· διαπαρατριβαὶ διεφθαρ
μένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν· καὶ
ἀπεστερημένων τῆς ἀληθεί
ας· νομιζόντων πορισμὸν
εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφί
στασο ἀπὸ τῶν τοιούτων·
ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐ
σέβεια μετὰ αὐταρκείας·
οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
εἰς τὸν κόσμον δῆλον ὅτι οὐ
δὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμε
θα· ἔχοντες δὲ διατροφὴ
καὶ σκεπάσματα· τούτοις
ἀρκεσθησόμεθα· οἱ δὲ βου
λόμενοι πλουτεῖν· ἐμπί
πτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ μζ
παγίδα· καὶ ἐπιθυμίας πολ
λὰς ἀνοήτους καὶ βλαβε
ράς· αἵτινες βυθίζουσιν
τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον
καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ μη
πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν
ἡ φιλαργυρία· ἧς τινὲς ὀρε
γόμενοι ἀπεπλα[νήθη]σαν
ἀπὸ τῆς πίστεως [καὶ ἑα]υτοὺς
[περι]έπειραν ὀδ[ύναις πολ]λαῖς
[illegible]

ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλα
βοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν
ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας
τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώ
πιον πολλῶν μαρτύρων·
παραγγέλλω σοι ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ
πάντα· καὶ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ μαρ
τυρήσαντος ἐπὶ ποντίου πι
λάτου· τὴν καλὴν ὁμολογί
αν τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν
ἄσπιλον ἀνεπίληπτον:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
θεοῦ γὰρ ὁ δοῦλος [illegible]
[illegible]:
μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ἣν καιροῖς
ἰδίοις δείξει:· [illegible]
[illegible]
[illegible]:
ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνά
στης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασι
λευόντων· καὶ κύριος τῶν κυ
ριευόντων· ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν· φῶς οἰκῶν
ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς
ἀνθρώπων· οὐδὲ ἰδεῖν δύναται·
ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον
ἀμήν· τοῖς πλουσίοις
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελ
λε μὴ ὑψηλοφρονεῖν· μηδὲ